

The

YATI

ZINE



မင်းသိန်းစိန်

MEDIA GROUP

Asian Fame Media Group

R

The Rich Gems
Since 1996



YAKUT

MAGAZINE



အိမ်ထောင်ရေး



MEDIA GROUP

Asian Family Media Group



Contents
 DECEMBER 2013

7 အယ်ဒီတာ့နှုတ်ခွန်းဆက်

8 ကဏ္ဍ

သရက်မသက်သွေး၊ နွေလယ်နေ့၊ ဇေတ၊ ကြည်လော်အေး၊
 ပိုးဟိန်းထက်၊ အောင်ခွန်းဆက်၊ သူရ (ကလေး)၊ ဝံ့ညိုမင်းဦး

16 ကာတွန်း

ရွှေမင်းသား၊ ဖြေစာ၊ ဝင်းအောင်၊ ကိုဉာဏ်

20 ပပရတီအပေးအပြေ

ရတီအထူးကဏ္ဍ

23 If You Pass New Year

စိုးရင်အောင်၊ သက်သဇာ၊ ဟိတ်သစ်၊ မိမိ၊ ဒီဂရီ၊
 ပြီးသီရိလတ်၊ တက်နေ၊ မိမြင့်သလင်၊ လင်းမင်းထက်၊ ရဲပင်းသူ၊
 ငွေရွှေသန်းသန်း၊
 သီတာစိုး

29 X mas Eve

ချစ်မိမိကို၊ ဇော်စိုးမိုးမြင့်၊
 ပြုံးစိုစို

34 Hottest Latest

တင်မိုးလွင်၊
 သီတာစိုး

38 Mod Mom

စန္ဒီချို၊ Floreeca Cho Latt၊
 Anderson Cho Latt၊
 ပြုံးစိုစို

44 Chilli Feeling

မာရီနာ၊
 မိုးသောက်ကြယ်

48 Weddig Special

နေယ၊ သဲနော်လာ၊ ပြည့်စုံကို၊ နိုင်ပွင့်၊ ဆန်းသစ်လှ၊
 အာကာဟိန်း၊ ငွေပိုးအိမ်၊ အောင်မင်းခန်း၊ ငမ၊
 အယ်ဒီတာအဖွဲ့

52 Audience of Celebritie's Choice

စိုးပြည့်သလင်၊ သန့်သီရိလတ်၊
 သီတာစိုး

58 If You Speak 2013 Fashion

လတ်ဆိုင်၊ သစ်စုဟန်နီ၊ Mဆိုင်လှ၊ ငွေရွှေသန်းသန်း၊
 သီတာစိုး

88 As Told By Herself

ယုဇာ
 သီတာစိုး

92 ထိန်းသိမ်းဆန်းသစ် မြန်မာ့အလှစစ်

နန်းသုတ
 သီတာစိုး

97 Designer's Idea

မပဲ့ (My Favourite)
 ငြိမဝပီပီ

103 Music Plus Yati

ဝန
 ယုယအိမ်

107 သင့်ဘဝအတွက် အကောင်းဆုံးအရာများကို မျှဝေပယ်

ဂိုဇ်နီ
 မြင့်သုတထွန်း

123 သူတို့ပြောတဲ့ H

လက်စတေးရှား ခြုံခြုံသင်း ယုဏ္ဏဝီ
 ငြိမဝပီပီ

134 Beyond The Women

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်
 အောင်ထက်

ရတီနိုင်ငံတကာ

114 အင်္ဂလန်နင်းဆီ ကီရာနိုက်တလေရဲ့

Can a Song Save Your Life
 ရဲသစ်

116 လူတွေပျော်စေချင်တဲ့စိတ်နဲ့ ဂမ်နပ်စတိုင်ကို ဝယ်တီးသူ PSY

စင်မြင့်စံ

131 ဇရာကိုရင်ဆိုင်ရတဲ့ ဂွင်းနက်ပဲလ်ထရိုး

စိုးသိမ်း

138 Fashion & Style High-Street Special

တင်လတ်သန္တာရီလ်

ရတီအသောအထွေ

209 ပေရုပကောင်းပေရုပကောင်း

ညီညီညာညာလက်လက်ညောညော

သပွတ်အူပီးကလီနှင့် ဆရာကြီးကျက်
 လွက်ကွမ်းခြံကုန်း



Contents

DECEMBER 2012

ရတီဆောင်းပါး

143 ရုတ်တရက် နှလုံးထိခိုက်ခြင်းနှင့်
လေပြတ်လေငန်းရေဂရိမဖြစ်အောင် ကာကွယ်ခြင်း
ဒေါက်တာအောင်ဆန်းဝင်း

199 သက်တမ်းမလွန်ခင်
Mystery Snow

201 လေလွင့်အစ
ကျော်ဦး

207 သမီးလေးအတွက် ပွင့်နှင်းမိတ်ဆက်
ဒေါက်တာတင်မြင့်ထွေး

217 ပါးလျှော့အရေကွန်ဒြိမ်း
ဒေါက်တာမြင့်ဦး

219 တူးခြားသန့်ပြားရောင်စုံသလင်းကျောက်သစ်များ
သိန်းပိုင် (M.Engg.Geol.)

213 မန္တလေးအတွေ့မှ မန္တလေးအရေး
စိတ်... စိတ်ပါကွယ်
ကိုထွန်း (လမ်း-၈၀)

120 ရတီပေဒင်
ဒေါက်တာမြတ်သစ် (မန္တလေး)

ရတီလေ့နည်း

205 ဒီဂျစ်တယ်ကျော်လေလင်း၏ "ရင်ခွင်မြို့ နှင့်
အနီးတစ်ဝိုက်တွင်"
ဟောင်အိမ်စံ

ရတီစာအုပ်စင်

146 ဖွဲ့နည်းသစ်လွင်ကဏ္ဍဥယျာဉ်

ဇေယျသူ၊ မေသင်္ကြန်(တပ်ကုန်း)၊ အလွမ်းသစ်(တောင်ကုတ်)၊
မေသူလွင် (ကွန်ပျူတာကဏ္ဍသိုလ်)၊ ကျောက်စက်ငေ
စည်သူ(တင်ယာဉ်)၊ မင်းလွင်ဦး (ပြည်)၊ အခါ



Contents

DECEMBER 2012

ရတီဝတ္ထုတို

150 တစ်တောလုံးသုဉ်းလို့ တစ်ပင်လုံးလည်းကြွေခဲ့တယ်
နင်း

154 မိုးခါးရေ ချိုပါနဲ့လား
မင်းမောင်

160 သောက်ကမ်းပေါ့ထဲက ယောက်ျား
သက်ဦးမောင်

166 နဂါးနီပုံပြင်
ကြူနစ်

172 သံမဏိမျက်စည်
မောင်ဆွသက်

176 နတ်ဆုကန်
ပုသိမ်မောင်ရွှေ

180 ရင်ခုန်တမ်းချင်း
မောင်နင်းပန်း

184 ပန်းပိုင်အကြွေ လေပြည်အပင့်
ခွစ်ကြည်အေး

190 စကားပြောစစ်
ဟက်က

ရည်ရွယ်ချက်ပွဲသီ ချစ်သူသီ

194 အဖွားသီလားအချစ်ရယ်
ပင်မြင့်စံ (ရွှေဘို)

ပန်းချီသရုပ်စစ်

မြတ်မင်းဟန်၊ ဒေတ်ဘုန်းမိုး၊ လှကြီးမင်း၊ မိုးထက်မိုး၊
ငုဒိမ်ထက်မြက်၊ ပန်းချာန်



af MEDIA GROUP

The Vol. 9, No. 105, December, 2012
YATI MAGAZINE
စာပေအနုပညာမဂ္ဂဇင်း

တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ
အယ်ဒီတာ
အယ်ဒီတာ(R & D)
ကဏ္ဍအယ်ဒီတာ
သတင်းထောက်
ဒီဂျစ်တယ်
ဒီဂျစ်တယ်
ထွန်းပျံ့ထားအဖွဲ့
ကြော်ငြာအဖွဲ့
Marketing Executive
ဘဏ္ဍာရေးအဖွဲ့
ဖြန့်ချိရေးအဖွဲ့
ရက်စက်ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရေးအဖွဲ့

မိုးမိုးစောဝင်း
(moemoesawin.1971@gmail.com)
ယုယအိမ်၊ မြို့စုပိုပို
မြင့်သူလထွန်း
လွမ်းစုံ
သီတာစိုး၊ မိုးသောက်ကြယ်
မန်းစုရာန် (စီမံအီဂျီတာ)
ထွန်းထွန်းလင်း၊ ကြီးကြပ်ရေးမှူး
ရွှေလင်းဦး၊ လင်းထွဋ်
ဝင်းဝင်းလှိုင်၊ ဝင်းသက်လှိုင်
တင်စန္ဒာဝင်း(ဒု.မန်နေဂျာ)၊ သပြေလင်လင်ချို(ဒု.မန်နေဂျာ)
နန်းအိအိခိုင်(လ/ထ မန်နေဂျာ)
ခင်ငြိမ်းချမ်းဦး၊ ငွေလင်းအောင်၊ ရွှေသန္တာဦး
အောင်ကိုကိုစိုး၊ မေသီဦး၊ နိုင်ခိုင်လွင်
မိုးယုဟ (မန်နေဂျာ)၊ ခင်ငြိမ်းစုအေး (ဒု.မန်နေဂျာ)
မိုးမိုးကျော် (လ/ထ မန်နေဂျာ)
နီလာဝင်း (လ/ထ မန်နေဂျာ)
သူရဇော်၊ ကျော်လှိုင်ဝင်း၊ ထွန်းထွန်းဦး
ဇော်မင်းအောင်၊ ဇော်လင်းဦး၊ အောင်အောင်
ဝဏ္ဏစွာနိုး၊ အေးဇော်မိုး၊ ကိုနိုင် (ပေါ်ပြူးလား)

ထုတ်ဝေသူ
ဥပဒေအကြံပေး
ဖယ်
အတွင်းကာလထွဲ
စာအုပ်ချုပ်
တံဆိပ်
အုပ်စု
ချက်နှာပုံပုံနှိပ်
အတွင်းပုံနှိပ်
အယ်ဒီတာအဖွဲ့ခွဲခန်း
Website
Email
ပွင့်လေးရုံးခွဲ
Email
ကြော်ငြာကုန်စားသွယ်

ဒေါ်နန်းကလျာဝင်း (၀၄၃၀၈)
ဦးအိန်စိ (ထုတ်ဝေရေးအဖွဲ့)
Eagle
ကမ္ဘာဦး
ဝင်းပေ
၂၀၀၀
၁၀၀၀
ငွေကံကော် (ပြု-ဝင်ရင်း)
အောင်သိန်းသန်း (ပြု-ဝင်ရင်း)
အမှတ်-၁၅၀/၁၆၀၊ ၃၅ လမ်း(လမ်း)
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့
ရုံး-၂၅၅၁၆၅၊ ၃၈၅၄၅၅၊ ၃၇၂၀၃၃
စာတိုက်သေတ္တာအမှတ် - ၁၄၀
yatimagazine.com
yati@popularmyanmar.com
အမှတ် 3(A) လမ်း ၃၀၊ ၆၄-၆၅လမ်းကြား၊ ပုသိမ်မြို့
ရုံး- ၀၁၀၅၀၀၀၃၀၈
mandalayoffice@popularmyanmar.com
ထိုက်ကြော်ငြာလုပ်ငန်း (ပုသိမ်)
(အမှတ် ၂၅၃၊ ၃၆ လမ်း၊ ၇၄-၈၅ လမ်းကြား)
ပုသိမ်မြို့ ၀၃-၂၀၀ ၅၅၅၂၊ ၀၃-၉၁၀ ၄၆၇၇

- | ပြောဆိုအခွင့်အလမ်း | ပြည်သူ့သဘောထား | ခိုင်ခံ့ရေး ဦးတည်ချက်(၄)ရပ် | စီးပွားရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ် | လူမှုရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ် |
|--|--|---|---|---|
| <ul style="list-style-type: none"> ပြည်ထောင်စု ပြည်ထောင်စု ... ခိုအရေး တိုင်းရင်းသားရေးနှင့်ဆိုင်ရာများ ပျက်စီးရေး ... ခိုအရေး အမျိုးအနွယ်ရေးကင်းကင်း တည်ဆောက်ရေး ... ခိုအရေး | <ul style="list-style-type: none"> ပြည်ထောင်စု ပေါင်းစည်း အကျိုးရှိစေရန်အတွက် အား ဆက်ပေးခြင်း နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေးအတွက် ခိုင်ခံ့စေရန် တိုင်းရင်းသားများနှင့် ဆက်သွယ်ခြင်း နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက် စွက်ဖက်မှုပယ်ဖျက်ရေး ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆက်ပေးခြင်း ပြည်တွင်းပြည်ပ အချက်အလက်များအား တုံ့လျှောက်ခြင်း | <ul style="list-style-type: none"> နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး ရရှိရန် အရေးကြီးသော အခွင့်အလမ်း အမျိုးသား ပြုမူဆောင်ရွက်မှုများ ခိုင်ခံ့စေရန် ခြေစိမ့်ဝင်စေရန် ခိုင်ခံ့စေရန် နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး | <ul style="list-style-type: none"> နိုင်ငံတော်၏ အကျိုးရှိစေရန် အကျိုးရှိစေရန် လူမှုရေးဦးတည်ချက်များ ပြုမူဆောင်ရွက်ခြင်း ပြည်တွင်းပြည်ပ အချက်အလက်များ အကျိုးရှိစေရန် နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေရန် နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေး တိုးတက်စေရန် နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေး တိုးတက်စေရန် နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေး တိုးတက်စေရန် | <ul style="list-style-type: none"> ဝမ်းပျို့သားလုံး၏ စိတ်ဝင်စားမှု အကျိုးစီးပွား အမျိုးအနွယ်၊ ဇာတိနှင့် ပြည်ပရေးရာများ ယဉ်ကျေးမှု၊ အရေးအခန်းများ၊ အမျိုးသားရေးကင်းကင်းများ၊ မပျောက်ပျက်စေရန် ပြည်ထောင်စု ခိုင်ခံ့စေရန် ဝမ်းပျို့သားလုံး ကျန်းမာရေးနှင့် ဆေးဝါး |

အယ်ဒီတာ နှုတ်ခွန်းသက်

အခုတစ်လော ရာသီအေးချမ်းပေမယ့် စိတ်တွေ မအေးချမ်းလှပါဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ဒီရက်ပိုင်း မှာမှ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ကြည့်မိနေတဲ့ အခွေခွစ်ခွေက ကျွန်မစိတ်ကို နှိပ်စက်နေပါတယ်။ အင်ဂျင်နီယာကုန်လီ ကိုယ်တိုင်ရေးသား ချိတ်ကူးထုတ်လုပ်တယ်ဆိုလို့ စိတ်ဝင်စားနေမိတာက အသံတွေ စကြားကတည်းက ကြည့်မိတာက အခုမှ။ In the land of blood and honey ။ နောက်တစ်ကားက ကြည့်မိသူတွေ ညွှန်းလွန်းလို့ ကြည့်ဖြစ်တာ The flowers of war ။ ကြည့်နေတုန်းရော ကြည့်ပြီးတော့ရော အာရုံတွေ ပျော့ညွတ်ခွေကျလို့ရယ်။ လူမျိုးနွယ်စု အချင်းချင်းဖြစ်တဲ့စစ်ရော တစ်နိုင်ငံနှင့်တစ်နိုင်ငံ အမုန်းတရား တွေနှင့် ကျူးကျော်သိမ်းပိုက်တိုက်ခိုက်ကြတဲ့ စစ်ရော ဘာများကောင်းကျိုးရှိလို့လဲ။ နောက်ဆုံး ခြေလှမ်းက အပြစ်မဲ့ပြည်သူတွေ။ အထိခိုက်ဆုံးက ကလေးငယ်နှင့် မိန်းမသားတွေ။ အမြင်နှင့်တပ် ဒီလောက် ကြောက်ရောကောင်းတာ တကယ်များကြုံတွေ့ရမယ်ဆို ကျွန်မရှားသွားနိုင်ပါတယ်။ တကယ်တမ်း ကြုံတွေ့ ခဲ့ရသူတွေဆိုရင်လည်း ဒီလိုကာလဆိုးတွေကို မြတ်ကျော်ခဲ့ရသူတွေမို့ စိတ်ခံစားမှုတွေက အကောင်းအတိုင်း ရှိနိုင်တော့မယ် မထင်ပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့များ ဒီလိုစစ်ပွဲတွေ ဖြစ်နေကြတာလဲ။ စစ်ပွဲတွေ ရုပ်ထန်အောင် ဘယ်သူမှ မဖန်တီးနိုင်တော့ဘူးတဲ့လားဆိုတဲ့ အတွေးတွေ ဖြစ်နေမိပြီး အာရုံတွေ နောက်လို့ မဆုံးတော့ပါ။ အာရုံတစ်ခု စိတ်ထဲရောက်လာရင် အနည်းဆုံးတော့ နှစ်ရက်သုံးရက် ခံစားမပြီးနိုင်တဲ့ ကျွန်မအတွက် ဒီခံစားမှုက ဘယ်မှာသွားထိသလဲဆိုတော့ ညနေရုံးဆင်းချိန် ယောဂကျင့်တော့ အခက်အခဲတွေ့ရပါတော့ တယ်။ ကျွန်မတို့ Asian Fame Media Group မှာ CEO ရဲ့ အစီအစဉ်နဲ့ ညနေရုံးဆင်းရင် ယောဂကျင့် ရပါတယ်။ စာပေလုပ်ငန်းနဲ့ ထိတွေ့လုပ်ကိုင်ရတဲ့ ဒီဒီဃာသမားတွေဆိုတာလည်း များသောအားဖြင့် အညောင်းထိုင်ကြရတော့ ရောဂါဘယကလည်း ထူးပြောတာမို့ ယောဂကျင့်စဉ်ဟာ အတော်လေးကိုက်ညီ တယ်ပြောရမှာပါ။ ခုတ်တာက ကျင့်ပေးတဲ့ ဆရာမလေးက ကျင့်စဉ်မစခင်မှာ 'စိတ်ညစ်စရာတွေ မေ့ထားမယ်၊ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေပါ။ စိတ်ကို ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်းထားပါ' ဆိုတော့ ပြဿနာက အဲဒီမှာ စတော့တာပါ။ စိတ်အာရုံတွေ ညစ်ထေးနေတာကို ဆရာမလေးပြောမှ ကမန်းကတန်းမေ့တဲ့ မေ့ဟဲ့ဆိုပြီး သင်္ကန်းတွေပေးရ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေဖို့ သတိပေးနေပြီပဲ။ စိတ်ကလေး ပျော်စမ်း ပျော်စမ်းဆိုပြီး ကမန်း ကတန်း ပျော်ချ စိတ်ကိုစုစည်းထားပါဆိုမှ ပျံ့လို့တိုက်စိတ်၊ ခြေထောက်တစ်ဖက်တင် လက်တစ်ဖက် ခြောက်ရတဲ့ လေ့ကျင့်ခန်းများကို ကိုယ့်စိတ်တည်ငြိမ်စေတစ် မထိန်းနိုင်တာနဲ့တဲ တခိုင်းခိုင်း ပြုတ်ကျ နေတော့တာပါပဲ။ နောက်တစ်ချက်က ယောဂကျင့်စဉ်ဟာ အင်မတန်ကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် စိတ်လက် အေးချမ်းစွာနဲ့ သာယာညှင်းပျောင်းရှိရတာပါ။ ဆရာမက 'မျက်စိလေးကို မြည်းမြည်းလေးမိတ်လိုက်ပါ' ဆိုရင် တကယ်ကို မြည်းမြည်းလေးမိတ်ရတာပါ။ ပြန်ဖွင့်မယ်ဆိုလည်း ဖြည်းဖြည်းလေး ပြန်ဖွင့်ရတာပါ။ ကိုယ်ကတော့ ဆရာမက မှီမိပါလို့ ပြောမဆုံးသေးဘူး။ ဒုန်းဆို မှိတ်ပြီးနေပါပြီ။ မျက်စိကို မြည်းမြည်းလေး ပွင့်ပါဆိုတဲ့ လေသံအေးလေး စကားမဆုံးသေးဘူး။ ကိုယ်က ဖွင့်ပြီးနေနှင့်ပြီ။ ဖြူဖြူသွယ်သွယ် နွဲ့နွဲ့ ပျောင်းပျောင်းဆရာမလေးကတော့ သူပြောတဲ့လေသံလေးအတိုင်း တကယ့်ကို ပီတိညင်သာလှုပ်ရှားပြနေတာ ပန်းပွင့်လေး တစ်ပွင့်လှုပ်ရှားနေသလိုပါပဲ။ စာရေးဆရာ မင်းသိမ်လေသံနဲ့ဆိုရင် 'ကျွန်ုပ် လွန်စွာအားကျ ပိပါတယ်' လို့ ပြောရုံကလွဲလို့ ကျွန်မ ဘာတတ်နိုင်တော့မှာလဲ။ ခုလောလောဆယ် အေးငြိမ်းမှု၊ ငြိမ်းချမ်းမှု ဆိုတဲ့ ခံစားမှုတွေကို အရမ်းသဘောကျပြီး ကိုယ်လည်းခံစားချင် လူသားအားလုံးကိုလည်း ခံစားချင်နေ မိပါတယ်။ ဘာပဲပြောပြော ရာသီဥတုက ကိုယ့်ဘက်မှာ ရှိနေပါတယ်။ နှင်းပွင့်နှင်းခဲတွေ မြင်ရလောက် အောင် မြန်မာပြည်ရဲ့ ဆောင်းက အအေးဒဏ်မပြင်းထန်ပေမယ့် ရာသီဥတုအပူပိုက်အောင်တော့ အေးမြမြ ဓာတ်လေးက နေလိုကောင်းရုံရှိနေဆဲပါ။ ရာသီဥတုစိတ် အချိုးတညီရှိမယ်ဆိုရင် ကျွန်မတို့လူသားအားလုံးရဲ့ စိတ်တွေလည်း အေးချမ်းပျော်ရွှင်နေဖို့ အကောင်းဆုံးအချိန် သမယပါ။ ပူလောင်မှုတွေ၊ အနိုင်ယူလိုမှုတွေ၊ လူသားချင်းမစာနာမှုတွေ ဘာသာချင်းတိုက်ခိုက်လို့မှုတွေ၊ မုန်းတီးအာယာတတွေငြိမ်းသတ်ဖို့ အကောင်း ဆုံး အချိန်ကာလသမယပေါ့။ လူသားတွေသာ ရာသီနဲ့ ညီနေနိုင်မယ်ဆိုရင် ဒီခင်ဘာဟာ မင်္ဂလာပိုရှိနေမယ် ဆိုတဲ့အကြောင်း ရတီ နှုတ်ခွန်းဆက်ကနေ အတွေးမျှဝေလိုက်ရပါတယ်ရှင်။



[Handwritten signature]
 မိုးမိုးစောင်း
 တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ



ယခင်မှ ယခုမှ

ထွက်ပြီးသားဆင်စွယ်ကို
မြန်စင်တယ်လို့ ကြားဖူးကြပါသလား။

ထွေးပြီးသား တံတွေးကို
မြန်ချီတယ်လို့ ကြားဖူးကြပါသလား။

ချစ်ပြီးကွဲသွားတဲ့အခါ
မချစ်ဘဲနဲ့ တွဲရတဲ့အခါ
ဆိပ်တွင်းမှာ သဘောကွဲလွဲတဲ့အခါ
ဆိပ်ပြင်မှာ သဘောကွဲလွဲတဲ့အခါ
မသိမသာဘဲ ဖြစ်ဖြစ်
သိသိသာသာပဲ ဖြစ်ဖြစ်
ဘာဘာညာညာအထွေးထွေး မပွားဘဲနဲ့
ထွက်ပြီးသား ဆင်စွယ်အကြောင်းတရား
မကြားဖူးသလိုပဲ ထားပေါ့။
တံတွေးများလည်း မထွေးမီသေးခင်
လျှင်လျှင်မြန်မြန်သာ ဖျိုချမှ
ဘဝမှာ နေသာတိုင်သာ
မလှတလှ မမျှတမျှနဲ့
ခဏခဏလေးများစွာမှသည်...။

သရက်မသက်ရွေ



Kp. Mo

အယားပြေ

အိပ်တော့....

မနက်ဖြန်မှာ ငါ
အိုင်ယာလန်စီကြီးပေါက်ခွဲရင်

ဦးရွှိက် (စိ) ဝယ်မစီးဘူး
လင်စရုဆော ဝယ်မစီးဘူး
ဆိုင်ဂနပ် (စိ) ဝယ်မစီးဘူး

လူပီဘရင်ရဲ့
သမိုင်းဝင်ခေါင်းဖြတ်စက်ကြီးသာ
မှာဝယ်လိုက်ရင်ရဲ့

ငိုမှာ
ဆပ်ရမယ့် ကြွေးတွေရှိတယ်
ဖြတ်ရမယ့် ခေါင်းတွေရှိတယ်

ကဲ
ဘယ်သူလက်ဝါးယားသလဲ
ဘယ်သူလည်ပင်းယားသလဲ

နွေလယ်နေ

(နေမျိုးရဲ့ နက်ပကျွန်းပြိုဟ်မှ ကြေးနန်းစာ ဝတ္ထုတိုအား ဆင့်ပွားခံစားခြင်း)

စစ်တမ်း

ပန်းချီကားတစ်ချပ်လို ညှိယူနေတဲ့ တောစပ်
 အဲဒီတောစပ်မှာ ငါမတ်တတ်ရပ်ရင်း
 သစ်တစ်ပင်ထက် ငါမြင်ခဲ့တာက ရောင်စုံလှလှငှက်တစ်ကောင်
 ဒါပေမဲ့ အဲဒီ ငှက်နောက်ကွယ်မှာ
 ငါမမြင်ဖူးသေးတဲ့ ရောင်စုံငှက်တွေအနန္တ
 ပင်လယ်ပြာလှိုင်းကြမ်းထက် ငါ့သဘောစက်ကုန်စွင့်ရင်း
 ငါကြုံခဲ့ရတာ ရက်စက်ကြမ်းတမ်းတဲ့ ဧရာမငါးမန်းတစ်ကောင်
 ဒါပေမဲ့ အဲဒီငါးမန်းရဲနောက်ကွယ်
 ငါ့ကြုံဖူးသေးတဲ့ ဧရာမငါးမန်းတွေအနန္တ
 အဖျားစုနဲ့ အလှမ်းဝေးလွန်းတဲ့ ဝင်ရိုးစွန်းအရပ်
 နင်းခဲခင်းတိုလမ်းပမှာ
 စွပ်ဖားစီးရင်း ငါတွေ့ခဲ့တာ အနာဂတ်ကို လျှပ်စစ်တတ်နဲ့ရှော့(တ်) ဂိုက်နေတဲ့
 ငါတို့အမိမြေက နိုင်ငံရေး ပရောဖက်တစ်ယောက်
 ဒါပေမဲ့ အဲဒီပရောဖက်ရဲနောက်ကွယ်
 ငါ မမြင်ဖူးသေးတဲ့ နိုင်ငံရေးပညာတတ်တွေ အနန္တ
 မြို့တော်ရဲ့ မြိမ်ရုံပသာဒ၊ မိုးမျှော်အဆောက်အဦတစ်ခုရဲ့ အထပ်တစ်ထပ်
 ငါ့ရောက်သွားရင်း မထင်မှတ်ဘဲ ငါတွေ့ခဲ့တာ
 ဥပဒေခေတ်ဟာတွေမပါ အခန့်သားထိုင်နေတဲ့ ခရိုနီအရင်းရှင်ကြီးတစ်ယောက်
 ဒါပေမဲ့ အဲဒီခရိုနီအရင်းရှင်ကြီးရဲနောက်ကွယ်
 ငါ မမြင်ဖူးသေးတဲ့ ခရိုနီအရင်းရှင်တွေ အနန္တ
 စစ်ပွဲများရဲ့ သက်သေ၊ စစ်ပွဲသင့်အရင်ဒေသ၊ အဲဒီမှာ ငါတွေ့ခဲ့တာ
 ကိုယ့်မှာ ရှိသမျှ စွန့်ခွာပြေးလာရတဲ့ မိသားစုတစ်ခု
 ဒါပေမဲ့ အဲဒီမိသားစုနောက်ကွယ်
 ငါ မတွေ့ဖူးသေးတဲ့ စစ်ပြေးဒုက္ခသည်မိသားစုတွေ အနန္တ
 ဒဂုံ... ငြိမ်းချမ်းရေးကို လိုလားကြသူတို့
 စစ်ကို ရှောင်ကွင်းကြံ့လို့သူတို့
 ကျည်ဆန်တွေကို မောဟသင်္ချိုင်းအောက် မြှုပ်နှံပါ
 သံချပ်ကာကာတွေကို ကလေးကစားကွင်းထဲ ပို့ပါ
 လူ့အခွင့်အရေးနဲ့ သံစဉ်ကို နားဆင်ပါ
 ဪ... မိတ်ဆွေ သဘောတူပါရဲ့လား
 ဘီစီ ခြောက်ရာစုက အေသင်မြို့တော်ကြီးမှာ မြစ်ရားခံခဲ့တဲ့
 ဒီမိုကရေစီ မြစ်ကြီး ကိုယ့်နိုင်ငံထဲ ဆက်လက်စီးဆင်းသွားမယ်ဆိုရင်။ ။



လှသန်းရဲ့ နောက်ဆုံးနေ့များ (တတိယတွဲ)

တို့ဦးခေါင်းပေါ်မှာ ဝဲယုံနေတဲ့
 သေနတ်သံကို မင်းကြားရဲ့လား
 တို့အနမ်းတွေကို စောင့်ကြပ်နေတဲ့
 သေနတ်သံကို မင်းကြားရဲ့လား
 (တကော် ပုံပါး)
 ရန်ကုန်မြို့လယ်ကောင်
 ပြေးမင်းလွှားရင်း တောက်ခေါက်ရင်း
 တစ်ယောက်က ထောင်ထဲမှာ
 တစ်ယောက်က သေခွာ
 ခြေထောက်
 မိုးများလည်း ခွေလို့
 မြေများလည်း စိုက်လို့

ရေဒီယိုတစ်လုံးရဲ့ စာရုပ်ရုပ်ခြင်ညံ့သံ
 စီဒီတစ်ချပ်ရဲ့ ထတျှိုတျှိုထစ်သံ
 ဝါသွားကြိုက်သံ
 လမ်းမတွေပေါ်
 ဆွေးစိတ်တွေလျှံလို့

မြစ်ကို မြေပျက်ပစ်ရင် သူများနဲ့
 မြစ်ကို ရှင်သန်လိုသူများကြား
 မြစ်ဟာ မျောလို့

သေစမ်း
 သေကြစမ်း
 ခွက်အလွတ်တွေ အများကြီးနဲ့ ကျန်ခဲ့တဲ့ကမ္ဘာ
 စကြဝဠာထဲမှာ
 ကဗျာတစ်ပုဒ်ဟာ သွေးစို့လို့
 အော်ခဲ့
 အား...လို့
 သူအော်ခဲ့။

ကြည်စင်အေး





အမှန်တရားဆိုတာ ရွာပြင်မှာလည်း နေရဲ့တယ်

မြင်နေရတဲ့ အပြင်ပိုင်းမှာ အပြင်အဆင်တွေ ဝမ်းနားသလောက်
မမြင်ရတဲ့ အတွင်းပိုင်းမှာ သာတွေရှိနေမလဲ။
ဆေးဆိုးပန်းရိုက်သတားအစာတွေ စားရပန်းများတော့ ချောင်းဆိုးရင်ကျပ် ဖြစ်လာတယ်
လန်ဒန်စိတ်ထူးကသော အရသာမှာ နွေရာသီဝတ်ပုံတွေ ဖျော့ကြီးတယ်
ဆေးလိပ်သောက်ခြင်းဟာ ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက်နိုင်တယ်
အမှန်တရားရဲ့ "ရသ" က ငွေရှိမှ ပေါ်လွင်တတ်လေသလား၊
မေတ္တာတရားဟာ အလျားအနံ့မရှိပေမယ့် အသွားအပြန်ရှိတယ်
ပြဒါးပျက်နေတဲ့ မှန်ချက်တွေကတော့ ပြုံးပြလည်း ပြုံးရိပ်မပေါ်ဘူး
အချစ်ဆိုတာ ဝါးပြီးလို့ အရသာကုန်ရင် ငွေပစ်ခံရမယ့် ပီဇက်တစ်ခုလား
နှလုံးသားကို ငွေဒိုင်တိုင်တာလို့ မရပေမယ့် အချစ်က ငွေနှံကြေးနှံရမှ အသံသာလို့...
ဒီနေ့ခေတ် ကောက်မလေးတွေကလည်း သိပ်လှတယ်
ရာသီက ဝိုးလည်းခိုး၊ နွေလည်း ဝိုး
ခေတ်က မူရင်းလည်းမူရင်း၊ မိတ္တူလည်း မူရင်း
ကံတရားကလည်း ပြည့်နေတဲ့အိုးတွေချည်း ထပ်ထပ်ဖြည့်လို့ ...
ရေများများသောက်ဖို့ လိုချင်လိုမယ်၊ ရေချိုးမမှားအောင်တော့ ဂရုစိုက်ရမယ်
မျက်စိအေးချင်သေးတယ်၊ ဆင်စိုနီတစ်ပုဒ်ဖြစ်ဖြစ် နားထောင်ချင်သေးတယ်
အမှန်တရားကို အရှင်လတ်လတ် မြင်ဖူးချင်သေးတယ်
အရိုကို အရိုအတိုင်း၊ မရိုကိုမရိုအတိုင်း ကဗျာရေးချင်သေးတယ်

ဘဝက ဖိထားခြင်းခံရမှ ချဉ်ခွင့်ရတဲ့ ငါးရည်ကလေးတွေလို
အလေးထည့်တဲ့ဘက်ကို သာတတ်တဲ့ လောကကြီးမှာ
ရေလိုက်သင့် ... ငါးလိုက်သင့်၊ ရေလဲရာ ရောမထိုင်တတ်ခဲ့လေတော့
နေရာက ကျဉ်းကျဉ်းလာတယ်၊
မှန်တာပြောလို့ ရွာပြင်ထုတ်ခံရမယ်ဆိုလည်း
အမှန်တရားဆိုတာ ရွာပြင်မှာလည်း နေရဲ့တယ်။

မိုးဟိန်းထက်

အရှူးလိပ်... တစ်ယောက်တည်း ခွက်ထိုးခွက်လန် ရယ်လို့... မောလို့

...လက်သည်းလေးနဲ့ ကုတ်ကုတ်ခြစ်တယ်
 တိုးတိုးအအ... ခုံစောင်းမှာ
 အစအနတွေ... ပဲ့ပဲ့ကျလာ
 သက်မဲ့ကမနာဘူး သက်ရှိက မျက်ရည်ကျတယ်
 ဝိုက်ဝင်နေတဲ့ ကကောင်ကတမ်းအလွမ်း
 သွေးစို့အောင်ကိုက်ထားတဲ့ နှုတ်ခမ်းများဆီ
 အ...ထိ...အ...တွေ... ကမရောက်ဘူး
 ခွေလို့...ခေါက်လို့
 ကြမ်းပြင်ဟာ လျှော့တိလျှော့ချိုပျော့ဖပ်အေးစက်နေတာပဲ
 မြေဒဏ်းကို ကုတ်ထားတယ် ...
 ဝန်တကျ နှစ်မြှုပ်ရတာ ကြာလိုက်တာ
 တိုးလို့တဲ့လောင်း ပြတင်းတံခါးက တကျည်ကျည်တအီအီ
 ကံတရားပေါ်တင်ထားတဲ့ လှည့်သွားဟာ ...
 ဘဝတွေတစ်ခြမ်းစီ မြှုပ်မြှုပ်ထင်ထင် လှိုးခွဲနေဆဲလား
 နားစွင့်တယ်... နားစွင့်တယ်
 တစ်ခုတစ်ခုကောင် တစ်ယောက် ဘွားရနံ့... ဟင့်အင်း
 အထိအရှက်လက်စ လက်ဖဝါးလေး
 ပဲတံရှပ်ရှပ် ပေပွရွဲနစ်လို့ မပြီးနိုင်မပီးနိုင်...
 လက်သည်းနဲ့ ကုတ်ကုတ်ခြစ်တယ်
 စားပွဲစွန်းကနေ ဖန်ခွက်လို့ ခုန်ချတာ ထိုင်ကြည့်...
 ဖန်သားပြင်ဟာ ဖျန်းခါနေတာပဲ...
 မျက်နှာချင်းဆိုင်... အဝေးလဲလဲ
 တစ်စက်ချင်း တစ်ပေါက်ချင်း စိမ့်ခွက်နေတဲ့ သွေးစုန်နှုန်း... (ပြီးတော့မလား!!)
 ဘဝဟာ... ကျပ်နီလို့ အညှိအမည်း... စွဲတယ်... ဆွဲနေတယ်
 ဝန်တကျ နှစ်မြှုပ်ရတာ ကြာလိုက်တာ...
 ဟယ်လို့ ဟယ်လို့ ဟယ်လို့ ဟယ်လို့
 ပြာနမ်း လေလွင့်နေတဲ့ တိမ်ကလေးနောက်...
 တူရနံ့... ဘဝတွေ ရပ်သွားတယ်
 အရပ်ကြီးပြတ်... ပျော်ကြရွှင်ကြ
 နောက်ဘဝကျ တက်တူးထိုးမယ်...
 09 +++++ ...
 စားပွဲစွန်းကနေ ဖန်ခွက်လို့ ခုန်ချတာ... ထိုင်ကြည့်
 ငါးလွှာက ပင့်ပင့်တိုက်တဲ့ လေလည်း ထင်သလောက် အသုံးမကျ
 ဝန်တကျ မြှုပ်ကျရတာ ကြာလိုက်တာ...
 ကတ္တရာလမ်းဟာ... ချိုးပွဲချ... စုပ်ယူတယ်
 09 +++++ ... မကြားလည်း... လွှတ်မချနဲ့
 ...လက်ဖျံပေါ်က ဘလီတ်စားလေး...
 အတူတူပဲ...
 တစ်ယောက်တည်း ခွက်ထိုးခွက်လန် ရယ်လို့ မောလို့ ...။

အောင်စွန်းထက်





မနက်ဖြန်မှာ အဲဒီမိုးတွေ တိတ်စေချင်တယ်

ဒီတနေ့ပြီးပြည့်စုံမှ
 မနက်ဖြန်တေ့ဆိုတာ သာယာနိုင်မှာမဟုတ်လား
 နှစ်ထောင်စာဖတ်ဆယ်နှစ်ဟာ
 ဝေဒကလေးနဲ့စကားလေးချာရဲ့လား
 နံရံမှာ ချိတ်ထားတဲ့ ရွက်ဆုတ်ပြက္ခဒိန်လို
 မနေ့တွေ တသိကြီးမှာ
 ငါတို့တွေ
 အစီစဉ်တကျ အဆုတ်ခြစ်ခဲ့ရရဲ့ မဟုတ်လား
 အဖို့က်ပုံးထဲ
 ရောင်ထိုးခံခဲ့ရရဲ့ မဟုတ်လား
 ဒေါသ အဒေါသ ဖဲ့ရအောင်
 ငါတို့တွေက သစ္စာလေးပေး ဉာဏ်နဲ့မြင်ခဲ့သူတွေ ဟုတ်ခဲ့လား
 အသင့်တားနိုင်ဖို့ အလုပ်ထုပ်ခံထားရတဲ့
 ခေါက်ဆွဲခြောက်ထုပ်လေးတွေလို
 အမျိုးမျိုး တံဆိပ်ကပ်ခံခဲ့ရရဲ့ မဟုတ်လား
 သစ္စာအမှန်တရားဆိုပြီး
 အဲဒီ အမှန်တရားဆီမှာ ခုကွဲတွေသာ
 ဖြိုင်ဖြိုင်ရွာသွန်းတဲ့ မိုးတွေဖြစ်ခဲ့
 တို့ဘဝတွေလည်း
 ပြတ်သွားလို့ အပ်ချိတ်နဲ့ တွဲထားတဲ့ စိနပ်လိုပဲ
 ယိုင်နဲ့နေဆဲ မဟုတ်လား
 မနက်ဖြန်တွေမှာ
 အဲဒီမိုးတွေ တိတ်စေချင်တယ်။ ။

သုရ (ကလေး)



ကြံပြင်

ရလို့ ရှေ့ ဝိုးသားဆွေးဆွေးကောက်
ပတ္တမြားနီနီ တစ်ခေတ်ဆီမှာ
ငါ့မေတ္တာဟာလည်း နီရီပွေးဖြူလို့
ငါ့လူငယ်တစ်ယောက် ခန့်ခွဲနီနီ။

လူးထတ်တာပေါ်မှာ ရီဝေခဲ့တယ်
တောင် ဝိုးတိုက်ခိုးတွေမှာ သေမတတ်ပြီနဲ့တယ်။

ပြုနင်းနီကြား အရှေးကတိုင်း ဖြစ်ခဲ့တယ်
ကျောက်တစ်ပွင့်လို့ အကြည့်ခံခဲ့ရတယ်။

ပြီး
ရွှေပြင်တင်ဘုရားခြေရင်းမှာ
တရားမရခဲ့လေတယ်။

ပတ္တမြားနီနီတွေလည်း တစ်ပါးလက်တွင်းကျ
ငါ့နင်းဆီဟာလည်း တစ်ပါးရင်ထဲ "က"
ဥဝ ဝန်ပေးတုန်းက။

စံညိုင်းဦး

- ချယ်ရှိ ပေးစုင်
စဉ်းစား မယ်-

'ချယ်ရှိ...'



'ချယ်ရှိ' က ခြံ အချိန် မပွင့်သေးဘူး
ထင်တယ်... ပွင့်တဲ့ အခါ...



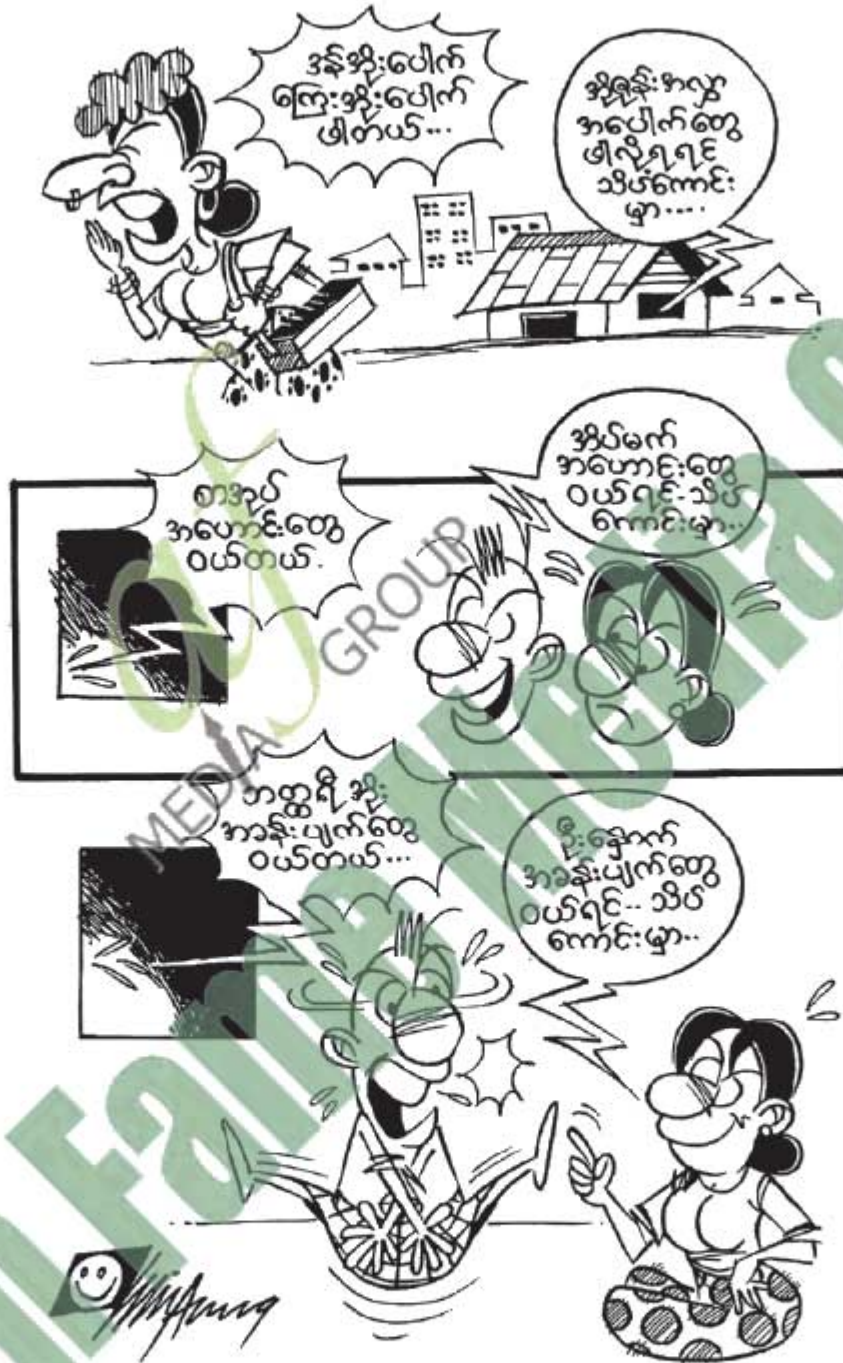
တူးလှ ချယ်ရား
တူးလှ ချယ်ရား-



'ပန်း' ကို ပြောတာ
မဟုတ်ဘူး- ချယ်ရှိဝက်ဂွန်
ကား ကို ပြောတာ- ကား



2012



အိမ်ရှေ့ပုဂံတော... အချိုးချိုးရိုက်ပေါ့...
ဖုန်းကားအိမ်ရှေ့... မိမိရောအိမ်ရှေ့ပုဂံပေါ့...
အခု... ကျွန်ုပ်တို့အိမ်ရှေ့... ခါတုက... မှာစီ... မှာစီ... မှာစီ...
ကျွန်ုပ်တို့အိမ်ရှေ့...



အိမ်ရှေ့... အိမ်ရှေ့အိမ်ရှေ့အိမ်ရှေ့...
လူအိမ်ရှေ့... ငါတို့အိမ်ရှေ့အိမ်ရှေ့...
အိမ်ရှေ့အိမ်ရှေ့အိမ်ရှေ့... မှာစီ... မှာစီ... မှာစီ...



CARTOON
KONVAN
09/2012

Asian Fame Media Group

မမရတီ... ဇွန်လမှာ မမရတီဆီ စာရေးခဲ့သေးတယ်။ ဘာလို့ စာမပြန်တာလဲဟင်။ သမီးက ရတီကို လစဉ်ဖတ်ပြီး မမရတီဆီက စာပြန်တာကို မျှော်နေမိတာ။ အောက်တိုဘာမဂ္ဂဇင်းမှာ ဦးဦးမင်းရာဇာကို Hit of the season နဲ့ တွေ့မြင်ရလို့ တော့နပ်မိပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ရတီတစ်ဖွဲ့သားလုံးကို ကျေးဇူးတင်မိပါတယ်။ ဦးမင်းရာဇာ၊ ဦးပြေတီဦး၊ ဦးနေယ့်တို့ကိုတွေ့ပြီး သူငယ်ချင်း မိသားစုဇာတ်လမ်းတွေကို ရိုက်ပေးပါဦးလို့ ဒါရိုက်တာ ကိုပေါက်၊ ကိုဇော်(အရုဏ်ဦး)၊ ဦးမျိုးမင်း (ရင်တွင်းဖြစ်) တို့ကို ပြောပေးပါဦးရှင်။

ရွှေယမင်းဦး
မင်းတုန်းမြို့/
မကွေးတိုင်းဒေသ

ရွှေယမင်းဦးက မင်းရာဇာရဲ့ပရိသတ် အစစ်အမှန်ထင်တယ်။ ရတီကို အပြုအားပေးတယ်ဆိုတဲ့ ရွှေယမင်းဦး စိတ်ကျေနပ်သွားတယ်ဆိုလို့ ရတီက ဝမ်းသာပါတယ်ကွယ်။ ရွှေယမင်းဦး တောင်းဆိုတဲ့ မင်းသား သုံးယောက်ကို မိသားစု သူငယ်ချင်း ဇာတ်လမ်းရိုက်ဖို့ဆိုတာ သူတို့ကို ဆုံစည်းအောင် ချိတ်နှိပ်ဦးမှ၊ ပြီးတော့ ဇာတ်လမ်းကလည်း အဆင်ပြေဦးမှ၊ ပဲ့ကိုင်မယ့် ဒါရိုက်တာကလည်း အာသိသရိုဦးမှ၊ ဒီထက် ဒီထက် အရေးအကြီးဆုံးက ထုတ်လုပ်သူပဲ ရွှေယမင်းဦးရဲ့ ပြောနေတာ ကြားပါတယ်ကွယ်။ မမရတီဖြစ်ဖြစ် ရွှေယမင်းဦး ဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်တိုင် ပရိသားစုလုပ်ပြီး ရိုက်လိုက်ရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်။ ဘယ်လိုလဲ။

မမရတီ... လူတိုင်းလိုလို မျက်ကပ်မှန်တွေ တပ်နေကြတဲ့ခေတ်မှာ သမီးလည်း လိပ်တပ်ချင်တာပဲ။ ခက်တာက သမီးက အဝေးမှန်း၊ ပါဝါလည်း များတယ်။ အမေကလည်း အန္တရာယ်ဖြစ်မယ် ဆိုတာချည်းပဲ ပြောနေတယ်။ ဝေးမတတ်ဘူး။ အခုလေ သယ်လောက်တောင် မျက်ကပ်မှန် တပ်ချင်လို့ဆိုရင် အိပ်မက်ထဲထိတောင် မျက်ကပ်မှန် ပျားရည်ရောင်လေးနဲ့ သိပ်လှနေတယ်လို့ အိပ်မက်ယူတဲ့အထိပဲ။ မျက်ကပ်မှန်တပ်တာ မျက်စိအတွက် မတောင်းဘူးဆိုတာ တကယ်လား မမရတီ။

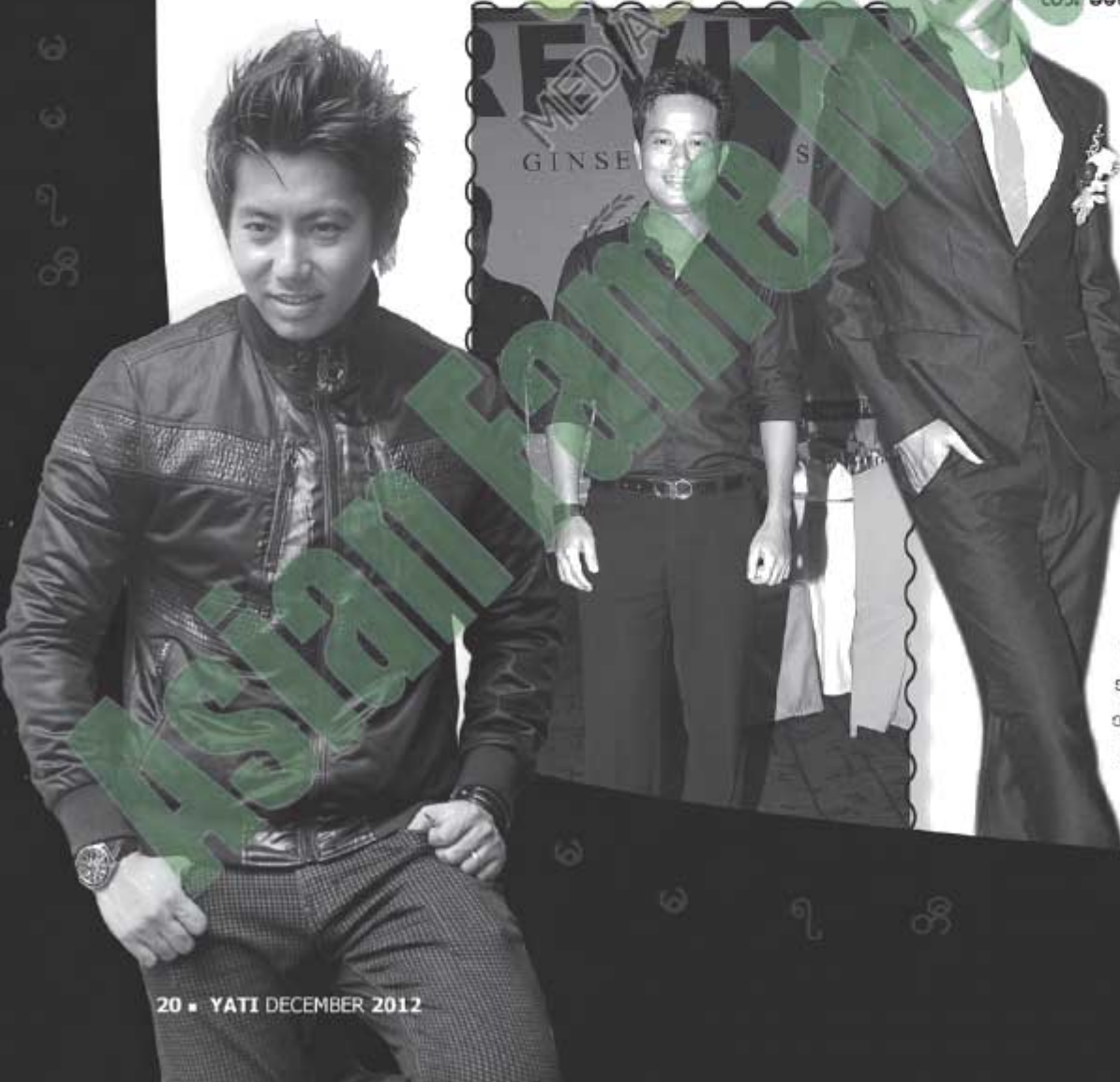
ခင်နဲ့သာအောင်(တာမွေ)

သဘာဝအတိုင်းထက် နည်းနည်းဆန်းချင်ပြီ ဆိုရင်တော့ နည်းနည်းတော့ ကရိုကထများတာပေါ့ ခင်နဲ့သာရယ်။ ဒါပေမဲ့ မျက်ကပ်မှန်ကို နည်းမှန် စနစ်မှန်သုံးတတ်မယ် ဆိုရင်တော့ အဆင်ပြေပါတယ်။ အရေးကြီးဆုံးက လက်ကိုသန့်ရှင်းဖို့ မျက်ကပ်မှန် ဆေးရည်နဲ့ ညတိုင်းစိမ်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။ အိပ်မက်ထဲထိများ ပျားရည်ရောင်ကို ထည့်မက်ရတယ်လို့ကွယ်။ ဒါနဲ့ စကားမစပ် ပျားရည်ရောင်ဆိုတာ ဘယ်အရောင်ကို ပြောတာလဲ။ အခုခေတ် ပျားရည်က အရောင်ပြောင်းသွားပြီနော်။ ပြင်သစ်မှာဆို ပျားရည်က အပြာရောင်နဲ့ အစိမ်းရောင်တောင် ဖြစ်နေပြီဆိုပဲ။ တဲ့ဒီက ပျားမွေးမြူရေးခြံထဲက ပျားတွေက သူတို့ခြံထဲက ပန်းဝတ်ရည်တွေကို မစုပ်ဘဲ တခြားနေရာက စွန်းပစ်ပစ္စည်းတွေကို သွားစုပ်လို့ ပျားရည်

မမရတီ

အချစ်ရေး၊ ကျန်းမာရေး၊
လူမှုရေး၊ အနုပညာရေး

Questions & Answers



အရောင်ပြောင်းကုန်တယ်လို့ သတင်းထွက်နေ တယ်။ ခင်နဲ့သာလည်း မျက်ကပ်မှန်တပ်ဖြစ်ရင် ဆိုင်ကို ပြောတဲ့အခါ မြန်မာပျားရည်လား ပြင်သစ်ပျားရည်ရောင်လား ကွဲပြားအောင် ပြော ဦးနော်။

မမရတီ. . စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး အထက် ဝိုင်း။ ဝန်းသိုမြို့နယ် ကင်းမွန်ခြံရွာက ခင်မာလွင်၊ စန်းစန်းဌေးတို့ ညီအစ်မက မမရတီတို့ ရတီ မဂ္ဂဇင်းတစ်ဖွဲ့လုံး ကျန်းမာချမ်းသာပါစေကြောင်း နေ့စဉ်ဆုမွန်ကောင်း တောင်းပါတယ်။ အခုဒီစာက မမရတီဆီကို ပထမဆုံးပေးတဲ့စာပါ။ မပယ်လိုက် ပါနဲ့နော်။ ဒီစာလေးကို အနီးဆုံးလမှာ ဖော်ပြ ပေးပါလို့ တောင်းဆိုပါရစေ။ ကျွန်မတို့ညီအစ်မက ရတီကိုဖတ်ရင် ညီညာညက်ညောကဏ္ဍကို အရင် ဖတ်တာရှင်။ မမရတီကို သိချင်တာလေး တစ်ခု လောက် မေးပါရစေဦးနော်။ ညီမတို့ အရမ်း အားပေးနေတဲ့ အကယ်ဒမီနေတိုးရဲ့ လိပ်စာလေး သိပါရစေ။ ညီမတို့က သူ့ရဲ့အမာခံ ပရိသတ်တွေ ဆိုတော့ သူ့ဆီကို စာရေးပြီး အားပေးချင်လို့ပါ။

ညီမများ

စစ်ကိုင်းတိုင်းက ညီအစ်မများသို့ တုံ့ပြန် ပေးထားလှယ်ရင်း နေတိုးရဲ့ လိပ်စာကို ပေးလိုက်ပါတယ်နော်။ နေတိုးရဲ့ လိပ်စာက အမှတ် ၄၃ တံတိုင်းမွှေး ၂ ပိတောက်လမ်းထောင့် မြို့နာညို ဖိမ်ရာ၊ ဝါဝါဝင်း၊ သာကေတ၊ ရန်ကုန်ဖြစ်ပါတယ်။

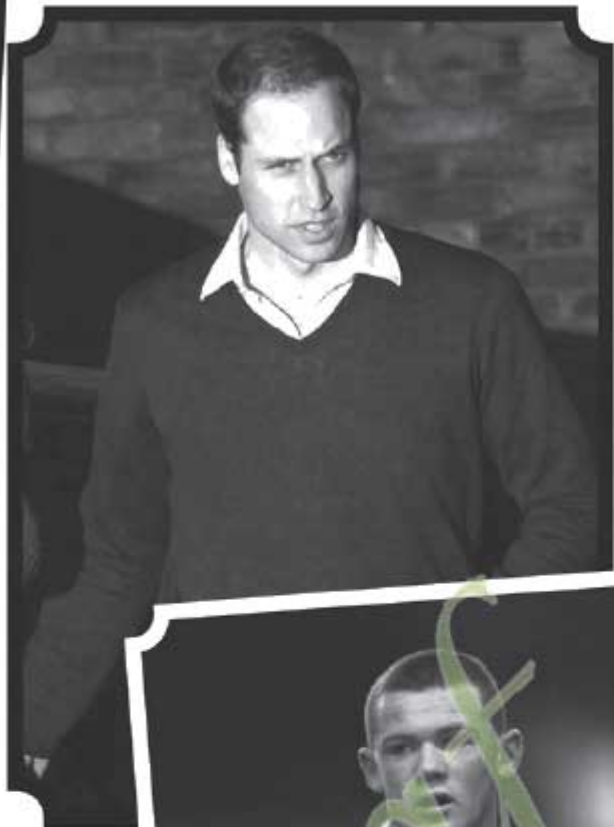
မင်္ဂလာပါ မမရတီ. . အဆိုတော် ကိုအောင်လက ဒီနှစ်ကုန်ရင် နိုင်ငံခြား သွားမယ်လို့ သတင်းကြားတယ်နော်။ အဲဒါတကယ်လားဟင်။ သူက လက်ထပ် ပြီး ဟိုမှာပဲ နေတော့မှာဆို။ သူ သွားပြီ ဆို ပြန်ရောလားဦးမှာလား။ ဘယ်တော့ ပြန်လာမှာလဲ ဆိုတာလည်း သိချင်ပါ တယ်။ ကိုအောင်လကို ပြောပေးပါ မမရတီရယ်။ သီပေါမှာလည်း သူ့ ပရိသတ် ရှိပါတယ်လို့နော်။

နန်းနောင်နောင်မြတ်နိုးခင် ရှမ်းမြောက် (သီပေါ)

နန်းနောင်နောင်မြတ်နိုးခင်ရေ. . . အားပေးပေး နာမည်ခေါ်ရတာ မောလိုက် တာကွယ်။ အဆိုတော် အောင်လက ခုချိန်ထိတော့ မြန်မာနိုင်ငံမှာပါပဲ။ သူ့ မင်္ဂလာသတင်းကတော့ မကြာခင် ထူး ခြားမယ်လို့ သိရပါတယ်။ (နန်းနောင် နောင်စာကိုပြေရင်းနဲ့ပဲ ရောပတ်တိုင်းက အဆိုတော် အောင်လရဲ့ ပရိသတ်လေးကိုလည်း တစ်ခါတည်း ဖြေလိုက်ပါရစေ။ သူက အောင်လ နိုင်ငံခြားမှာ လက်တွေ့ထိုးတာ နိုင်တယ်ဆိုတာဟုတ်သလား။ သီချင်းပဲ ဆိုစေချင်ပါတယ်။ လက်တွေ့တော့ မထိုးစေချင်ပါဘူးလို့ ပြောလာပါတယ်။ အဆိုတော် အောင်လရဲ့ ချစ်ပရိသတ်ဆီက စကားသံတွေကို မမရတီတို့ ကြည့်ခဲ့စွာ မျှဝေခံစားရင်း ရယ်မောမိပါတယ်။ ဘယ်လိုများ လက်တွေ့ သမားအောင်လအန်ဆိုင်းနဲ့ အဆိုတော်အောင်လနဲ့ နားကြားများ မှား ရသလဲကွယ်။ လက်တွေ့သမားလေး အောင်လအန်ဆိုင်းက ကချင်လူမျိုး ပါ။ အသက် ၂၇ ပဲ ရှိပါသေးတယ်။ အမေရိကန်မှာတုင်းပတဲ့ အမေရိကန်ဘက်စုံသုံး တိုယ်ခံပညာပြိုင်ပွဲ (Mixed Martial Artist - MMA) ဒီပွဲမှာ အနိုင်ရခဲ့တဲ့ ကချင်လက်တွေ့သမားလေးက သူနိုင်တဲ့ ဆုကြေးငွေတွေအားလုံးကို ကချင်စစ်ဘေး ဇုက္ခသည်တွေအတွက် လှူဒါန်းသွားသူပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လူချင်းမတူပေမယ့် နှစ်ဦးလုံးကတော့ သူ့အောင်မြင်မှုနဲ့ သူ့ချည်းပါပဲလေ။)

မမရတီ. . . ရင်ဖွင့်ရမှာ မျက်နှာပူပေမယ့် လူချင်းတွေ့ရတာ မဟုတ်တော့ စိတ်အားတင်းပြီး ရင်ဖွင့်လိုက်ပြီမမရတီ။ ညီမလေးမှာ ချစ်အပြေပေး





တော့မယ့်ဆဲဆဲချစ်သူတစ်ယောက် ရှိပါတယ်။ ညီမလေးကတော့ သူ့ကို သေသေချာချာ ချစ်နေ မိပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ ညီမလေးသူငယ်ချင်းတွေကရော မိဘအသိုင်း အဝိုင်းကပါ သူ့ကို ထိပ်ပြောင်လို့ဆိုပြီး ရယ်စရာ လူတစ် ယောက်လို သဘောထားနေကြတယ် မမ ရတီရယ်။ သူ့ကို အဲလိုအပျော်သဘောနဲ့ ပြောနေ ကြတာကို ညီမလေး အရမ်းခံစားရတယ်။ သူ့အစား မခံချင်သလို ငါ ငွှေချယ်တဲ့လူ မှားနေပြီလား

လို့လည်း တွေးဖြစ်နေတယ်။ ကြာလာရင် ဒီဇက်ကို ညီမ ခံနိုင်ပါ့မလား။ ညီမလေးကို မမရတီသဘောထားလေး စာပြန်ပေး နိုင်မလားဟင်။ တကယ် ခံစားနေရတဲ့သူမို့ စာပြန်ဖြစ်အောင် ပြန်ပါမမရယ်။

ညီမလေး

နာမည်မှန်မထည့်ပါနဲ့ဆိုလို့ ညီမလေးလို့ပဲ နာမည်တပ်လိုက်ပြီနော်။ မမရတီသဘောထားဆိုလို့ မမရတီကတော့ ညီမ နေရာမှာသာဆို ခပ်တည် တည်ပဲ ကိုယ်လုပ်စရာရှိတာ ဆက်လုပ်မှာနော်။ သူ့များ ရယ်တာမရယ်တာ လုံးဝစိတ်ဝင်စားမှာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်စိတ်ခံစားမှုက ချစ်လား မချစ်လား ဆိုတာပဲ တွေးဖြစ်မှာ။ ထိပ်ပြောင်တာ ရာဇဝတ်မှုကျူးလွန်ထားတာ၊ နာမည် ပျက်စားရင်း ဝင်တာမှမဟုတ်ဘဲကွယ်။ ညီမလေးကိုစိတ်ရင်းခံနဲ့ အားပေးလိုက် ပြီးမယ်။ မမရတီဆို သွားခေါ်တဲ့သူတွေကို ဘယ်လိုနှစ်သက်မှန်းမသိ နှစ်သက် တာ။ ကဲ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ လူတစ်ယောက်မှာ သူ့စိတ်ခံစားမှု အလိုတော် အတိုင်း ချစ်စိတ်ဝင်တာ ဘယ်နှယ်တားလို့ရမလဲ ညီမလေးရဲ့ ညီမလေး အားရှိအောင် ပြောကြကြေးဆို ဗြိတိန်နိုင်ငံရဲ့ အိမ်ရှေ့စံဇီလဲ့လည်း အသက်သာသုံးဆယ်ဆိုတယ်။ လေးဆယ်ကျော်ထင်ရအောင် ထိပ်ပြောင် တာပဲ။ ဟော အင်္ဂလန်ဘောလုံးလက်ရွေးစင် ဝိန်းရွန်းနီဆိုလည်း ပြောင် လိုက်သမ္မ အခု နောက်ကဆံပင်ကိုတောင် ခေတ်မီနည်းပညာအကူနဲ့ ရွှေဘက်ပြောင်းစိုက်နေရတယ်ဆိုပဲ။ ကမ္ဘာကျော် ပြောင်ပြောင်ရောင် ရောင်တွေ အများကြီးပါ ညီမလေး။ ကိုယ်လုပ်စရာရှိတာသာ ဆက်လုပ်။ ဟုတ်တယ်နော်။

မမရတီ... ကျွန်တော်တို့အိမ်နားကို ဟိုးအရင်တုန်းက သရုပ် ဆောင်ဟောင်းကြီးတစ်ယောက် ပြောင်းလာတယ်။ စိတ်မကောင်းစရာ ဟု။ သူက အရင်တုန်းက နာမည်ကြီးမင်းသမီးကြီးပါ။ အခု တော်တော် အဆင်မပြေ ဖြစ်နေတာပဲ။ ကျွန်တော်ကတော့ သူ့ကိုမြင်တိုင်း သူ သူငွှေးခန်းက သရုပ်ဆောင်ခဲ့တာတွေ သွားသွားမြင်နေမိတယ်။ အနုပညာသမားတွေ ဘဝကလည်း အတက်အဆင်းကြမ်းလိုက်တာ နော်။ ဒါကြောင့် အခုနောက်ပိုင်း သရုပ်ဆောင်တွေက စီးပွားရေးတွေပါ တွဲတွဲလုပ်နေကြတာ ဖြစ်မယ်။ ကျွန်တော်က မင်းသားလုပ်မယ် စိတ်ကူးနေတာ မမရတီရဲ့။ ကျွန်တော်လည်း အခုကတည်းက စီးပွားရေး တစ်ခုခုတွေးထားမှ ထင်တယ်နော်။

ဖိုးသား(စမ်းချောင်း)

စမ်းချောင်းက ကိုဖိုးသား... တော်တော်အကြားများ ပါလား။ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် အနာဂတ်ရည်မှန်းချက်ကြီးသူမို့ ရတီမှာ ပျားမယ့်စာရင်း ကြိုတင် သွင်းထားလိုက်ပါကြောင်း။ ဖိုးသားပြော သလိုပဲ အနုပညာသမားတွေလည်း ရွှေ့ရေး နောက်ရေး တွေးကုန် ကြတာ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဖိုးသားအတွက် မမရတီ အကြံပေးမယ်လေ။ မင်း မင်းသားဖြစ်ရင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကို ရေမွှေးထုတ်။ ကမ္ဘာကျော်ပေါ့အဆိုတော် ဂျက်စတင်ဘီဘာက Girl Friend ဆိုပြီး ရေမွှေးထုတ်တာ ဟုန်းဟုန်းကျော် သွားတာကလား။ တစ်မိနစ်ကို တစ်ပုလင်းနှုန်းတောင် ရောင်းရသတဲ့။ ဒီတော့ မင်းက Boy Friend ဆိုပြီး ဘီဘာကို တုပလိုက်ရင် ကမ္ဘာမကျော်ဘူး ပြော နိုင်မလား။ ကဲ အကြံပေးခအဖြစ် မင်းအောင်မြင်ရင် ရတီနဲ့ တစ်ဝက်ဆိုင်သွား ပြီနော်။ သဘောတူတယ်မလား။

Arranged by Thida Soe

if you pass New Year



ပရိသတ်ကြီးရေ...
အနုပညာရှင်တွေကတော့ သူတို့
ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့
New Year ကို ဖြတ်သန်းကြမယ့်
ပုံရိပ်လေးတွေပါ။
ပရိသတ်ကြီးရေ...
New Year ကို တယ်လိုမျိုး
ဖြတ်သန်းဖို့ ဝဉ်းစားထားပါသလဲ ?



MEDIA GROUP

if you pass New Year

Worship

Model : Sor Yan Aung, Thet Thakhin
Make up: Nyo (Ponenami Thae Thae)
Photo : Ko Naing (Popular)



if you pass
New Year

Happy

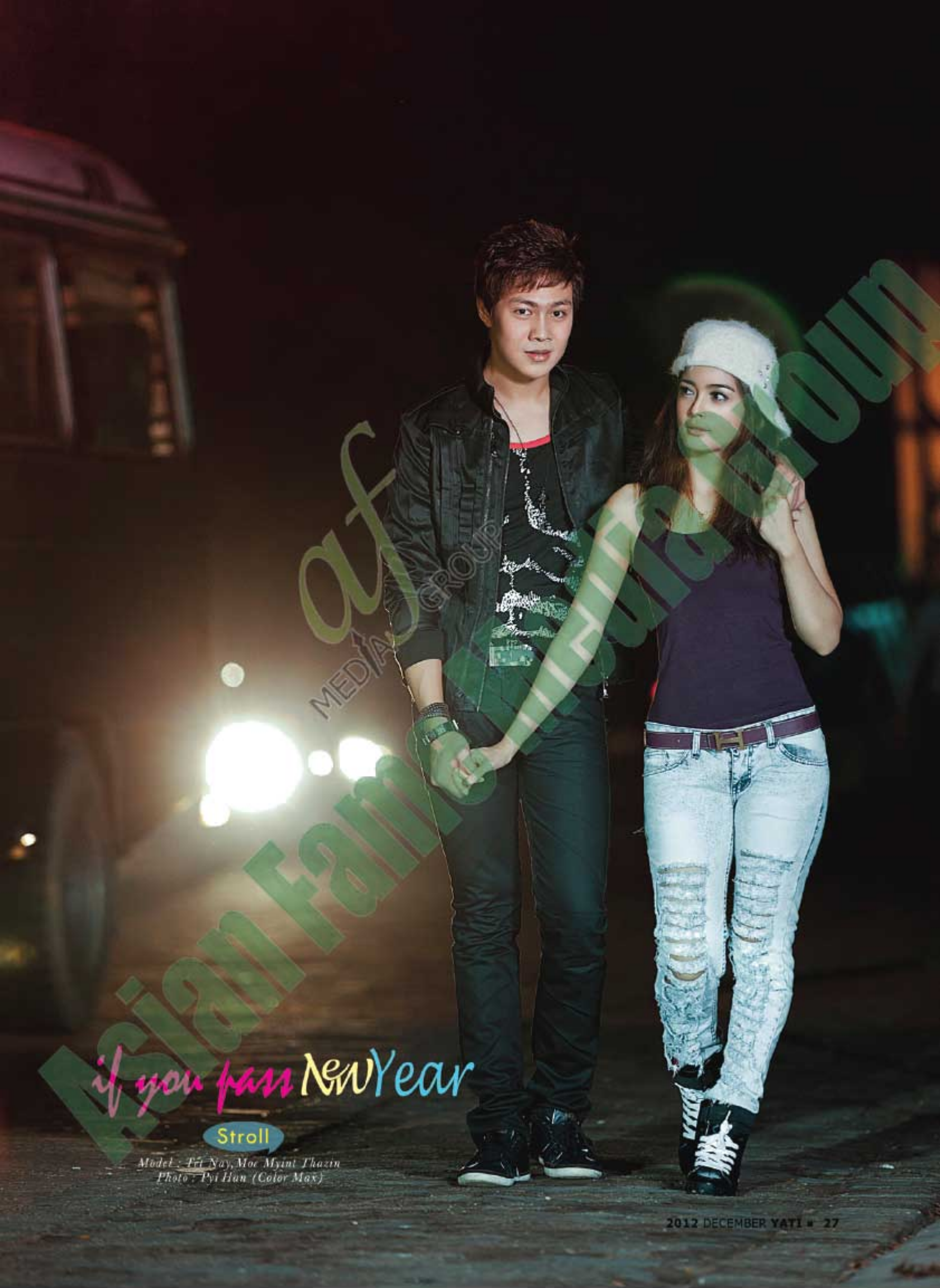
Model : Hein Thit, Mi Sandi
Make up: Hello
Photo : Ko Naing (Popular)

if you pass New Year

Feel

Model : D. Yae Taw, Phyo Thiri Khit
Make up : M. Kyaw Kyaw
Photo : Pyi Han (Color Max)





af MEDIA GROUP

if you pass New Year

Stroll

*Model : Pri Nay, Moe Myint Thazin
Photo : Pyi Han (Color Max)*

if you pass New Year



Welcome

Model : Zin Min Htet, Ye' Min Thu,
Shwe Yi Thone Thone
Make up: Wine (December Hnatn)
Photo: Pyi Han (Color Max)

X'mas Eve

Model : Chan Me Me Ko, San Yati Moe Myint
Make up : Soe Soe (Khin San Win), Nyi Nyi Maung (Sanchaung)
Designer: Latt Latt, Xmas Accessories : Rosana Floral & Gifts
Photo - Ah Funt/ Arranged by Phyo Su Po Po



X'mas Eve

Model : Chan Me Me Ko, San Yati Moe Myint

Make up : Soe Soe (Khin San Win), Nyi Nyi Maung (Sanchaung)

Designer: Latt Latt, Xmas Accessories : Rosana Floral & Gifts

Photo - Ah Funt



X'mas Eve

Model : Chan Me Me Ko, San Yati Moe Myint
Make up : Soe Soe (Khin San Win), Nyi Nyi Maung (Sanchaung)
Designer: Latt Latt, Xmas Accessories : Rosana Floral & Gifts
Photo - Ah Funt



X'mas Eve

Model : Chan Me Me Ko, San Yati Moe Myint
Make up : Soe Soe (Khin San Win), Nyi Nyi Maung (Sanchaung)
Designer: Latt Latt, Xmas Accessories : Rosana Floral & Gifts
Photo - Ah Funt/ Arranged by Phyo Su Po Po



X'mas Eve

Model : Chan Me Me Ko, San Yati Moe Myint
Make up : Soe Soe (Khin San Win), Nyi Nyi Myung (Sanchaeng)
Designer: Latt Latt, Xmas Accessories : Rosana Floral & Gifts
Photo : Ah Funt





hottest latest

MODEL : TIN MOE LWIN

MAKE-UP : HOLIKA HOLIKA

DRESS : IORA

BAG :  WAT

PHOTO : KO NAING (POPULAR)

ARRANGED BY THIDA SOE



hottest latest

MODEL : TIN MOE LWIN
MAKE-UP : HOLIKA HOLIKA
DRESS : IORA


BAG : 

PHOTO : KO NAING (POPULAR)



hottest latest

MODEL : TIN MOE LWIN

MAKE-UP : HOLIKA HOLIKA

DRESS : IORA

BAG :

PHOTO : KO NAING (POPULAR)

mod mom

model- Sandi Cho/ Florecee Cho Latt/ Anderson Cho Latt
photo- Ko Naing (Popular)
arranged by phyoe su po po



mod mom

model- Sandi Cho/ Florecee Cho Latt/ Anderson Cho Latt
photo- Ko Naing (Popular)





model - Sandi Cho/ Florence Cho Latt/ Anderson Cho Latt
photo- Ko Naing (Popular)

mod mom

mod mom

model - Sandi Cho/ Floreese Cho Latt/ Anderson Cho Latt
photo - Ko Naing (Popular)



CHILLI FEELING

Model : Marna/ **Make-up :** Oakau Cho
Dress : Bangkok Fashion
Photo : Moe Swe (Studio Ma)
0943160591 / 09421064944
arranged by moe thauk kyai



CHILLI FEELING

Model : Marina / **Make-up :** Oakau Cho
Dress : Bangkok Fashion
Photo : Moe Swe (Studio MS)
0943160591 / 09421064944





MEDIA GROUP

CHILLI FEELING

Model : Marina / Make-up : Dikalu Cho
Dress : Bangkok Fashion
Photo : Moe Sae (Studio/Mel)
0943160581 / 08421084944



CHILLI FEELING

Model : Marina / Make-up : Dekou Cho
Dress : Bangkok Fashion
Photo : Moe Swei (Studio M/S)
0943160581 / 09421064944



Wedding Special

Model : Nay Yan, Thae Naw Zar

Dress :  Taw Win Htun 2 (Wedding Dress & Photo Studio)

Make up : Yuzana (Lin Lin - Taw Win Thu), Photo : Win Htut (09 505 5566)

Arranged by Moe Thauk Kyal



Wedding Special

Model : Nay Yan, Thae Naw Zar

Dress :  **Taw Win Htun2** (Wedding Dress & Photo Studio)

Make up : Yuzana (Lin Lin - Taw Win Thu), Photo : Win Htun (09 505 5566)



Wedding Special

Model : Nay Yan, Thae Naw Zar

Dress :  **TawWinHtin2**
(Wedding Dress & Photo Studio)

Make up : Yuzana (Lin Lin - Taw Win Thu)

Photo : Win Htut (09 505 5566)





Wedding Special

Model : Nay Yan, Tsae Naw Zar
Dress : Taw Win Htun 2 (Wedding Dress & Photo Studio)
Make up : Yuzena (Lin Lin - Taw Win Thu)
(Lin Lin - Taw Win Thu), Photo : Win Htut (09 505 5566)



ASIAN



ရတီမဂ္ဂဇင်းရဲ့ ချစ်ပရိသတ်ကြီးအတွက် သတင်းကောင်း

Audience of Celebrities' Choice

အစီအစဉ်

ပရိသတ်ကြီးအားလုံး မင်္ဂလာပါ။ ရတီမဂ္ဂဇင်းကိုအားပေးနေကြတဲ့ ပရိသတ်တွေအတွက် "Audience of celebrities' choice" ဆိုတဲ့ ကဏ္ဍလေးတစ်ခု ဖွင့်လှစ်ပေးလိုက်ပါတယ်။

အခွင့်အရေး

၂၀၁၃ မတ်လထုတ် ရတီမဂ္ဂဇင်းအတွက် သရုပ်ဆောင် မြတ်သူကျော် နဲ့အတူ ရတီမဂ္ဂဇင်းနာပေါ်မှာ အလန်းစားအိုက်တင်၊ အလန်းစား အပြင်အဆင်တွေနဲ့ ဓာတ်ပုံတွဲရိုက်ခွင့်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ထူးခြားချက်များ

ဒီကဏ္ဍရဲ့ထူးခြားမှုတစ်ခုကတော့ ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့်ရမယ့် ပရိသတ်ကို မဂ္ဂဇင်းက ရွေးချယ်မှာမဟုတ်ဘဲ အနုပညာရှင်ကိုယ်တိုင်က ရွေးချယ်မှာဖြစ်ပါတယ်။

မိတ်တပ်၊ အဝတ်အစား

ရွေးချယ်ခံရတဲ့ ပရိသတ်တွေအတွက် အဝတ်အစားနဲ့ မိတ်တပ်ကိုတော့ ရတီမဂ္ဂဇင်းက နေပီစဉ်ပေးမှာနော်။

စည်းကမ်းချက်များ

- (၁) အောက်ဖော်ပြပါ ဖြတ်ပိုင်းနံပါတ် ၅"x7" အရွယ်ရှိ (တစ်ကိုယ်လုံးပြည့် အလှ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ၊ ဘေးတိုက်ပြင်ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ၊ မျက်နှာအပြည့်ပုံတစ်ပုံ) အသက် ၁၅ နှစ်မှ ၃၀ နှစ်အတွင်းရှိ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးမည်သူမဆို
- (၂) မိဘ(သို့) အုပ်ထိန်းသူခွင့်ပြုချက်လက်မှတ်
- (၃) ရွေးချယ်ခံရရင် ရတီမဂ္ဂဇင်းမှ ဆက်သွယ်ပေးမှာဖြစ်ပြီး ရတီမဂ္ဂဇင်းမှ စီစဉ် ပေးတဲ့ အစီအစဉ် ရက်ချိန်းများအတိုင်း အတိအကျလာရောက်ပေးရန်

ချစ်ပရိသတ်ကြီးရေ...ကိုယ်နှစ်သက်တဲ့ သရုပ်ဆောင်နဲ့ ဓာတ်ပုံအတူ တွဲရိုက်ရမယ့် အခွင့်အရေးကို လက်လွတ်မခံဘဲ ၂၀၁၃ ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက် (ကြာသပတေးနေ့) နောက်ဆုံးထားပြီး စာအိတ်ပေါ်မှာ "Audience of celebrities' choice" ရတီ စာပေအနုပညာမဂ္ဂဇင်းလို့ လိပ်ပူပြီး အမှတ် ၁၅၀/၁၆၀၊ ၃၅ လမ်း(အလယ်) ဘလောက်၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ အမြန်ဆုံး ပို့လိုက်ကြပါနော်။

ပြီးခဲ့တဲ့လတွေမှာ ရွေးချယ်ခံရတဲ့ပရိသတ်တွေလည်း ဒီကဏ္ဍမှာ ကိုယ်နှစ်သက်တဲ့ သရုပ်ဆောင်တွေ ပါဝင်လာတဲ့အခါ အောက်ပါပုံစံအတိုင်း ဖြည့်စွက်ပြီး ထပ်မံပေးပို့နိုင်ကြပါတယ်။

မှတ်ချက် - ဒီကဏ္ဍကို လစဉ် အနုပညာရှင်တစ်ယောက်စီနဲ့ အလှည့်ကျစီစဉ်ပေးသွားမှာဖြစ်လို့ ပါဝင်ချင်တဲ့ ဝါသနာရှင်ပရိသတ်တွေ စောင့်မျှော်အားပေးလိုက်ကြပါဦးနော်။

✂

အမည်	-----
မွေးသက္ကရာဇ်	-----
နိုင်ငံသားစိစစ်ရေးကတ်ပြားအမှတ်	-----
ပညာအရည်အချင်း	-----
အလုပ်အကိုင်	-----
အနုပညာလှုပ်ရှားမှု	-----
အိမ်ထောင်ရှိ/မရှိ	-----
အရပ်အမြင့်	-----
နေရပ်လိပ်စာ	-----
ဖုန်းနံပါတ်	-----



Audience of CELEBRITIES' CHOICE

arranged by thida soe

Model

Soe Pyae Thazin
Khant Thiri Zaw

Make-up

Si Si (KSW)

Wai Yan (Irene Aung Aung)

Dress For Audience

Bangkok Fashion

Photo

Ah Funt (09 - 5408222)

‘မိုးညှင်းအိမ်ပက်ပြီ’ တစ်ကားနဲ့ အကယ်အမီ သွေစင်ရန် တူကို

ပိုင်ဆိုင်နိုင်ခဲ့သူ သရုပ်ဆောင် ရိုးပြည့်သခင် ငွေချယ်ရိုက်တဲ့

Audience ကတော့ ရန်ကင်းပြီ။ တကောင်မြင်းမှာ

နေထိုင်သူလေး ခန့်သိရိုက်ပဲ ပြိုင်မိတယ်။ ဒီခင်ဘာရဲ့

အားချမ်းမှုနဲ့ အထူးသက်ဝင်လှပဲ ရှားယုန်ရိုက်တွေနဲ့ **Audience of**

Celebrities' Choice ကလွှာလေးအပေါ်သတ်လှူကို

ရောက်ရှိလို့လား ပြန်ပြီနော်။ နောက်ဆင့်မှာလည်း **Audience** အဖြစ်

ရောက်ရှိလာမယ့် သူတို့ပင်ပန်းကြီးစောင့်ကြည့်အားပေးမိပြီးလို့ ပြောရင်နဲ့ပဲ.....



**Audience of
CELEBRITIES'
CHOICE**

Model

Soe Pyae Thazin
Khant Thiri Zaw

Make-up

Si Si (KSW)

Wai Yan (Irene Aung Aung)

Dress For Audience
Bangkok Fashion

Photo

Ah Funt (09 - 5408222)

Audience of CELEBRITIES' CHOICE

Model

Soe Pyae Thazir
Khant Thiri Zaw

Make-up

Si Si (KSW)
Wat Yan-Irene Aung Aung

Dress For Audience

Bangkok Fashion

Photo

Ah Funt (09 - 5408222)



အနုပညာရှင်အမေးပရိသတ်အဖြေ

ညီမလေးရဲ့ အသက်နဲ့ ပညာအရည်အချင်းကို ပြောပါဦး။ ပြီးတော့ ဖိ Form ကို ဘယ်လို တင်ဖြစ်ခဲ့တာလဲ။

ဟုတ် . . . အစ်မ။ ညီမနာမည်က ခန့်သီရိဇော်ပါ။ ပညာရေးကတော့ ၁၀ တန်းအောင်ပြီး သွားပါပြီ။ ဒီကဏ္ဍကို ကိုဟိန်းဝေယံကတည်းက သတိထားမိနေတာပါ။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် Form မတင်ဖြစ်ခဲ့ဘူး။ အခု အစ်မအလှည့်ကမူ Form တင်ဖြစ်ခဲ့တာပါ။ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့ အားပေးတဲ့ မင်းသမီးအလှည့်မှာ Form တင်ပြီး အရွေးခံလိုက်ရတဲ့အတွက် အရမ်းဝမ်းသာမိပါတယ်။

ညီမလေးက အစ်မကို ဘယ်အချိန်မှာပေးသတိထားမိခဲ့တာလဲ။

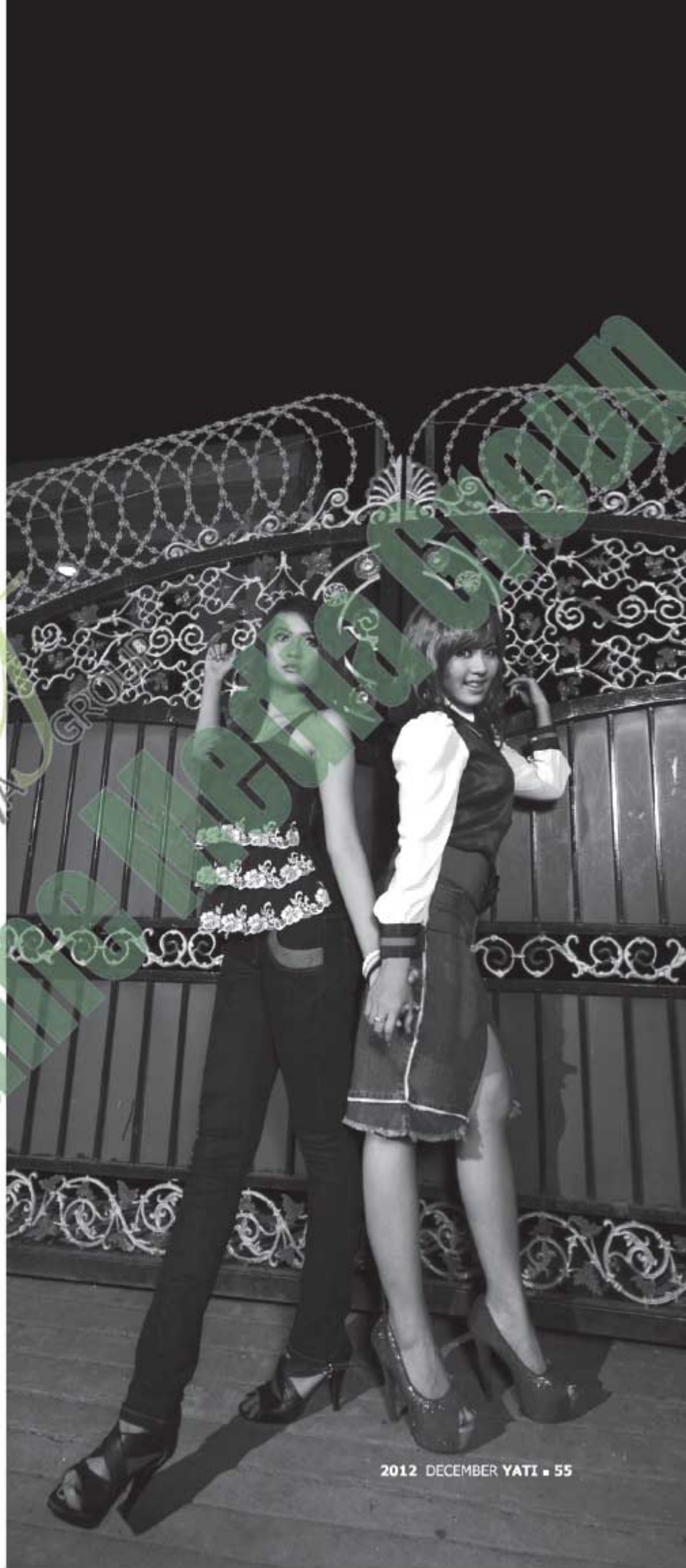
ထွန်းရွှေဝါအကြောပြေလိမ်းဆေးကြော်ငြာမှာ စပြီးသတိထားမိခဲ့တာပါ အစ်မ။ အဲဒီမှာ အစ်မသရုပ်ဆောင်ထားတဲ့ ပုံစံလေးက တစ်မျိုးလေးချစ်ဖို့ ကောင်းနေတယ်။ 'အလန်းလွန် အလွန်လန်း' ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားမှာ အစ်မ သရုပ်ဆောင် ထားတာကို အရမ်းကြိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ညီမက အစ်မရဲ့ မျက်လုံး၊ နှုတ်ခမ်းနဲ့ မျက်ခုံးကို ကြိုက်တယ်။ အစ်မရဲ့ အဲဒီအစိတ်အပိုင်းလေးတွေက လှတယ်။

အစ်မရဲ့အနုပညာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ညီမလေးအမြင်နဲ့ ဝေဖန်အကြံပေးပါဦး။

အစ်မရဲ့ အနုပညာနဲ့ပတ်သက်ပြီး အားလုံးကြိုက်ပါတယ်။ အစ်မ သရုပ်ဆောင်တာရော၊ သီချင်းဆိုတာကိုပါ ညီမ ကြိုက်ပါတယ်။ အစ်မက ဒရမ်မာရော၊ ဟာသရော ဘယ်လိုဇာတ်ရုပ်မျိုးပဲ လာလာ သရုပ်ဆောင်တာ အရမ်းကောင်းပါတယ်။ အစ်မ သီချင်းဆိုတာကလည်း နားထောင်လို့ အဆင်ပြေပါတယ်။ ညီမကတော့ အစ်မရဲ့ပရိသတ် မို့လို့လားမသိဘူး။ အားလုံးကို ကြိုက်နေတာ (ရယ်လျက်)။ 'မိုးညှဲ အိမ်မတ်ဩ' အတ်ကားမှာ တယောကို ရိုက်ခိုးပြီး ချောက်ချောက်ချားချားပုံစံနဲ့ မျက်လုံးကစားတာကို အရမ်းသဘောကျပြီး ကြိုက်တယ် အစ်မ။

ညီမလေးကရော အနုပညာကို ဝါသနာပါလား။ အနုပညာနဲ့ပတ်သက်ပြီး လှုပ်ရှားမှုတွေ ချိနေပြီလား။

ညီမက အနုပညာကို ဝါသနာပါပါတယ်။ အနုပညာနဲ့ပတ်သက်ပြီး Photo Model ဖြစ်ချင်ပါတယ်။ အဲဒီလောက်ဖြစ်ဖို့တောင် ညီမ ကြိုးစားရဦးမှာပါ။ Photo Model ကနေပြီး သရုပ်ဆောင်





ဘက်ကို ရောက်အောင်တော့ ညီမ သွားချင်ပါတယ်။ ညီမက အသံမကောင်းတဲ့အတွက် သီချင်းဆိုဖို့ အဆင်မပြေဘူးလို့ ထင်ပါတယ်။ ညီမအရင်တုန်းက The Story သီချင်းမှာ MTV ပုံစံလေး ရိုက်ဖူးပါတယ်။ အခုတော့ မဂ္ဂဇင်းတွေ ရိုက်ဖို့ ရှိနေပါတယ် အစ်မ။

အစ်မရဲ့ Fashion နဲ့ပတ်သက်ပြီး ညီမလေးရဲ့အမြင်ကို ပြောပြပါဦး။

အစ်မရဲ့ Fashion က ဆူးများတွေနဲ့တော့ မတူဘူးပေါ့နော်။ အခုနောက်ပိုင်းမှာ အစ်မရဲ့ Fashion ပုံစံတွေ ပြောင်းလဲလာတာ တွေ့ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အရင်တုန်းက Fashion ပုံစံရော အခု Fashion ပုံစံရော အဆင်ပြေပါတယ်။ အစ်မဝတ်တဲ့ ပုံစံလေးတွေက သူများနဲ့ သိပ်မတူတဲ့အတွက် ပရိသတ်အနေနဲ့ အစ်မကို သတိထားမိခဲ့တာပါ။ အစ်မဝတ်တဲ့ပုံစံက မရိုးမဆန်းလေးတွေဆိုတော့ ကြည့်ရတာ အဆင်ပြေပါတယ် အစ်မ။

Audience ခန့်သိရိဖော်ရဲ့ အတွေ့အကြုံ

ညီမက အနုပညာကို ဝါသနာပါတော့ အနုပညာရှင်နဲ့ တွဲရိုက်ခွင့်ရမယ့် ဒီကဏ္ဍလေးကို အရမ်းစိတ်ဝင်စားခဲ့တာပါ။ အခုလို တွဲရိုက်ခွင့်ရ

တာအတွက်လည်း အရမ်းပျော်ရွှင်ရပါတယ် အစ်မ။ အခွင့်အလမ်းဆိုတော့ အရမ်းပျော်သွားခဲ့တယ်။ ရိုက်ရက်နီးလာလေ စိတ်လှုပ်ရှားလေပါပဲ။ အခုလို အပြန်အလှန် မေးခွန်းတွေမေးပြီး ပြောရတဲ့အတွက် အတိုင်းမသိပျော်ရွှင်ပါတယ်။ Form တင်ဖို့ စဉ်းစားနေတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေကို ပြောချင်တာက တင်ဖြစ်အောင် တင်ပါလို့ပြောချင်ပါတယ်။ အခွင့်အရေးတစ်ခုရဖို့အတွက် ကိုယ်တိုင်ကြိုးစားအားထုတ်မှ ရမှာလေနော်။ ညီမကတော့ အခွင့်အရေးတစ်ခုကို လက်မလွတ်ဘဲကြိုးစားခဲ့လို့ အခုလိုပျော်ရွှင်မှုမျိုးကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ရတာပါ။ အနုပညာဝါသနာပါတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေကိုလည်း အဲဒီလိုမျိုးပိုင်ဆိုင်စေချင်ပါတယ်။

ပရိသတ်အပေးအနုပညာရှင်အဖြေ

အစ်မအနုပညာ လောကထဲကို ဘယ်အချိန်လောက်က ဝင်လာခဲ့တာလဲ။ အစ်မလေးစားအားကုခဲ့ရတဲ့ အနုပညာရှင်တွေကို သိချင်ပါတယ်။

အစ်မ သိချင်းစဆိုတာက ၈ တန်း ၉ တန်းလောက်ကတည်းက ဆိုနေပြီ။ မဒါတို့ မင်္ဂလာဆောင်တုန်းက ဆိုတာပေါ့နော်။ အဲဒါပြီးတော့

အစ်မ ဆက်မလုပ်ဖြစ်တော့ဘူး။ ၂၀၀၇ မှ အနုပညာလောကထဲကို ပြန်ဝင်လာခဲ့တယ်။ အစ်မကို ပရိသတ်တွေက ကားရိုက်မှာစပြီး သတိထားမိခဲ့တယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ လေးစားအားကျရတဲ့ အနုပညာရှင်တွေက ပြောရမယ်ဆိုရင် အများကြီးပါပဲ ညီမရယ်။ သရုပ်ဆောင်တွေအကုန်လုံးက သူ့ဟာနဲ့သူ တော်ကြတာပဲလေ။ တော်လို့လည်း နေရာတစ်နေရာ ရလာကြတာပေါ့နော်။ အစ်မတို့လည်း ပညာတွေ အများကြီး လိုအပ်ပါသေးတယ်။ အမြဲတမ်းလည်း လေ့လာဖြစ်ပါတယ်။

အစ်မလတ်တလော လုပ်နေတဲ့ အနုပညာလှုပ်ရှားမှုတွေကိုလည်း ပြောပြပေးပါဦး။ ပြီးတော့ အနုပညာအပြင် တခြားဝါသနာကိုလည်း သိချင်ပါတယ်။

ဝါရိုက်တာမိုးခြိမ်း၊ ကိုမင်းမော်ကွန်းတို့နဲ့ ဝီဒီယိုရိုက်နေပါတယ်။ သီချင်းလည်း သွားဆိုဖို့ ရှိသေးတယ် ညီမ။ အစ်မရဲ့ 'ချစ်သူရွေးမယ်' အခွေထွက်နိုင်ဖို့အတွက် အစ်မဘက်က အတတ်နိုင်ဆုံးမြန်အောင် လုပ်နေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့လည်း ဒီဘက်က ကားရိုက်နဲ့ဆိုတော့ အစ်မအနေနဲ့ အခက်အခဲ နည်းနည်းဖြစ်နေတယ်။ အတတ်နိုင်ဆုံးတော့ မြန်အောင်လုပ်နေပါတယ်။ အစ်မရဲ့ အခွေကို VCD အဖြစ်နဲ့ တစ်ခါတည်း ထုတ်မှာပါ။

သရုပ်ဆောင်တွေကိုတော့ အနုပညာအစ်ကိုတွေကို အကူအညီတောင်းထားပါတယ်။ တခြားဝါသနာဆိုရင် ဘာပြောရမှန်းတောင် မသိဘူး။ အစ်မက ၁၅ နှစ် ၁၆ နှစ်ကတည်းက အနုပညာကို လုပ်လာခဲ့တာလေ။ အနုပညာနဲ့ စီးပွားရေးကို တွဲလုပ်ဖို့တော့ ရှိတယ်။ ဘဝအနာဂတ်အတွက် စဉ်းစားထားတာပေါ့ ညီမရယ်။ အလုပ်တွေမလုပ်ခင် အစ်မသွားချင်တဲ့ နေရာတစ်ခုရှိတယ်။ ဗုဒ္ဓဂယာကို အစ်မ အရမ်းသွားချင်တယ်။ (ကြော်ငြာဝင်တာလေဆိုပြီး ရယ်နေပါတယ်။)

အစ်မရိုက်ခဲ့တဲ့ ဇာတ်ကားတွေထဲမှာ ဘယ်ဇာတ်ကားကို အားအရဆုံးလဲဆိုတာ သိချင်ပါတယ်။ အစ်မ အကယ်ဒမီရခဲ့တဲ့ 'မိုးညှဲအိမ်မက်မြို့' ဇာတ်ကားကိုရော အားရကျေနပ်ခဲ့ရဲ့လား။

အစ်မက ဇာတ်လမ်းကိုရွေးချယ်ပြီးမှ ရိုက်တာဆိုတော့ အစ်မကြိုက်တဲ့ကားလေးတွေပဲ ရိုက်ဖြစ်တာပါ။ အစ်မတော့ ဇာတ်အိမ်ကောင်းကောင်းနဲ့ Tempo မြင့်ပြီး ပေါက်ကွဲရတဲ့အခန်းကို ကြိုက်တယ်။ 'မိုးညှဲအိမ်မက်မြို့' ဇာတ်ကားမှာ အစ်မ အတတ်နိုင်ဆုံးကြိုးစားခဲ့ပါတယ်။ အစ်မအနေနဲ့ ကားကြီး၊ ဗီဒီယို မရွေးပါဘူး။ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်တာပါပဲ။ ကိုယ်က အနုပညာကြေးယူထားရင် အစ်မတို့အနုပညာရှင်တွေအနေနဲ့ တာဝန်ကျေအောင် လုပ်ရမှာပေါ့နော်။ ရုပ်ရှင်ကားကြီးဆိုပြီး အကယ်ဒမီမှန်းပြီး လုပ်ခဲ့တာမရှိပါဘူး။ အဲဒီကားရိုက်တုန်းကဆို အစ်မရဲ့ အနုပညာသက်တမ်းက အရမ်းနုသေးတယ်။ ပြီးတော့ အစ်မအတွက် ပထမဆုံးရုပ်ရှင်ကားကြီးလေး ရိုက်ထားတဲ့ဇာတ်ကား အရေအတွက်ကလည်း ၁၂ ကားလောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။ အခုအချိန်ထက်စာရင် အဲဒီအချိန်တုန်းက အနုပညာသက်တမ်းလည်း နုသေးတော့ တော်တော်လေးကြိုးစားခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီအတွက် ပြန်ပြီး အသိအမှတ်ပြုတဲ့ ဆုလေးရခဲ့တော့ အရမ်းဝမ်းသာခဲ့တာပေါ့နော်။

အဲဒီ 'မိုးညှဲအိမ်မက်မြို့' ဇာတ်ကားရိုက်တုန်းက အစ်မအတွက် အမှတ်တရလေးတွေ ရှိလား။

'မိုးညှဲအိမ်မက်မြို့' ဇာတ်ကားက ရှေးခေတ်ပုံစံမျိုး ရိုက်တာလေ။ အစ်မဆို အဲဒီအက်ခေတ်က ပုံစံတွေ သိပ်မမြင်ဖူးဘူး။ သူတို့ဇာတ်ပုံပြပြီး ဝိသုဒ္ဓိချစ်ဆိုလို့သာ ချုပ်လိုက်တာ ဘာကိုမှရေရေရာရာ မမြင်ဖူးဘူး။ ဘယ်ခေတ်မှန်းလည်း မသိဘူး။ ဆံပင်ဆိုလည်း မိတ်ကပ်ဆရာနဲ့ တိုင်ပင်ပြီး လုပ်ရတာ။ ဒါရိုက်တာခိုင်းတဲ့အတိုင်းပဲ လုပ်ခဲ့ရတာပေါ့နော်။ စကားအပြောအဆိုကအစ အားလုံး ဒါရိုက်တာခိုင်းတဲ့ အတိုင်းပါပဲ။ ကားကြီးဖြစ်နေတဲ့အတွက် အမှားပြင်ဆင်ခွင့်မရှိဘူးလေ။ အဲဒီကား



မှာ မကြည်ဖြူဘဲ သေချာလေးသင်ပေးပါတယ်။ ရွှေမှာရိုက်ခဲ့တဲ့ကားတုန်းက အဲဒီလောက် ပေါက်ကွဲတာမျိုးမပါဘူး။ အခုဒီမှာကျတော့ ဇာတ်ညွှန်းကို နည်းနည်းလေး ပြန်ပြင်ထားတယ်။ အစ်မအနေနဲ့ကတော့ ပေါက်ကွဲပြီးသရုပ်ဆောင်ခဲ့ရတဲ့ အခန်းလေးကို အကြိုက်ဆုံးပါပဲ။

ငိုတဲ့ အခန်းတွေမှာ သရုပ်ဆောင်ရင် အစ်မက အရမ်းပီပြင်တာပဲနော်။ တကယ်မျက်ရည်အစစ်နဲ့ ငိုတာလားဟင်။

အစ်မက မျက်ရည်အစစ်နဲ့ပဲ ငိုတတ်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အတုထည့်လိုက်ရင် နောက်က ထပ်မလိုက်လာတော့ဘူး။ သူများတွေတော့ မသိဘူး။ အစ်မကတော့ မျက်ရည်ထည့်လိုက်ပြီဆိုရင် ထည့်တဲ့နှစ်စက်ပဲ ကျတယ်။ ထပ်မကျတော့ဘူး (ရယ်လျက်)။ ငိုတဲ့နောက်မှာ လိုက်လာတဲ့ အသံတွေတုန်မိတာ၊ နှုတ်ခမ်းတွေ တုန်တာတွေက တကယ်မငိုဘဲနဲ့ဆိုရင် အစ်မအတွက် မဖြစ်နိုင်ဘူး။ အစ်မရဲ့ကားတိုင်းမှာ ငိုတဲ့အခန်းတွေဆိုရင် မျက်ရည်အစစ်နဲ့ပဲ ငိုဖြစ်တယ်။ သူများတွေကတော့ ကြာလာရင် ထိမယ်ဆိုပြီး

ပြောပါတယ်။ အစ်မအနေနဲ့ကတော့ မျက်ရည်အစစ်နဲ့ ငိုတာကို ပိုပြီးအားရကျေနပ်နေတော့ ဘယ်လိုလုပ်ရမှာတုံးနော် (ရယ်လျက်)။

Audience of Celebrities Choice ကဏ္ဍအတွက် Celebrity စိုးပြည့်သင်္ဃန်း အတွေ့အကြုံ

ဒီကဏ္ဍလေးက ကောင်းပါတယ်။ ပရိသတ်နဲ့ တွဲရိုက်ရတယ်ဆိုတော့ အသစ်အဆန်းလေးလည်း ဖြစ်သွားတာပေါ့နော်။ စိုးပြည့်ရဲ့ပရိသတ်နဲ့ တွဲဆွဲခွင့်ရတဲ့အတွက် ဝမ်းလည်းဝမ်းသာဖို့ ကောင်းပါတယ်။ ပြီးတော့ စိုးပြည့်သိချင်တာလည်း မေးတယ်။ ဒီက ညီမလေးသိချင်တာလည်း မေးတယ်ဆိုတော့ အမေးတွေ၊ အဖြေတွေက ဆန်းသစ်နေမှာပဲလေ။ သူနဲ့ဇာတ်ပုံတွဲရိုက်တာ အဆင်ပြေပါတယ်။ တချို့ဆိုရင် ဇာတ်ပုံရိုက်ရင် မနေတတ်ဘူး။ တောင့်နေတာတွေ ရှိတယ်လေ။ ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင် ဇာတ်ပုံပိုတဲ့ ပရိသတ်တွေ အကုန်လုံးကို ရွေးချင်ပါတယ်။ တစ်ယောက်တည်း ရွေးရတဲ့အတွက် ပရိသတ်ကြီး စိုးပြည့်ကို နားလည်ပေးပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။ **သီတာစိုး**

if you speak
2013 Fashion

MODEL : MAY TOE KHAING
MAKE-UP : DECEMBER HNIN
DESIGNER : EI KYAW ZIN (VIVID)
PHOTO : KO NAING (POPULAR)
ARRANGED BY THIDA SOE



ဒီပိုင်နာ အိကျော်လင်

၂၀၁၃ မှာ အဖြူနဲ့အမည်း
ကာလာအစပ်လေးတွေ
ပြန်ပြီးခေတ်စားလာမယ်လို့ ထင်ပါ
တယ်။ အခု အစ်မချုပ်ပေးထားတဲ့
ပုံစံလေးက ၁၉၈၀၊ ၁၉၉၀
လောက်က ပုံစံဘက်ကို ပြန်သွား
ထားတာပါ။ လူငယ်တွေ
ညဘက်ပွဲတက်မယ်ဆိုရင်
ဝတ်တဲ့ပုံစံလေးပေါ့နော်။
အခုလာမယ့် ၂၀၁၃ မှာတော့
၁၉၆၀ လောက်က ပုံစံတွေမဟုတ်
ဘဲ ၁၉၈၀ လောက်က ပုံစံတွေ
တစ်ပတ်ပြန်လည်လာနိုင်ပါတယ်။

if you speak **2013 Fashion**

MODEL : MAY TOE KHAING
MAKE-UP : DECEMBER HNIN
DESIGNER : EI KYAW ZIN (VIVID)
PHOTO : KO NAING (POPULAR)

If you speak **2013 Fashion**

MODEL : CHIT SU HONEY

MAKE-UP : WAI YAN MA (IRENE AUNG AUNG)

DESIGNER : MAY MYAT WARSO

PHOTO : KO NAING (POPULAR)

ဒီဇိုင်းနာ မေမြတ်ဝါဆို

၂၀၁၃ မှာ အရောင်တောက်တောက်လေး၊
တွေ့ခေတ်စားလာနိုင်တဲ့အတွက် အစ်မက
စိမ်းပြာရောင်ကို ရွေးပြီး ချုပ်ထားတာ
ပေါ့နော်။ ပိတ်စကို ခန္ဓာကိုယ်မှာ
ပတ်ထားတဲ့ ဖက်ရှင်ပုံစံ လေးတွေက
၂၀၁၂ မှာလည်း ခေတ်စားခဲ့တော့ ၂၀၁၃
မှာလည်း ခေတ်စားနေဦးမယ်လို့ ထင်ပါ
တယ်။ အခုချုပ်ထားတဲ့ ပုံစံလေးကို ပွဲပေါ်မှာ
တည်ပြီး ပိတ်စနဲ့ ဒီဇိုင်းကို နည်းနည်းပြောင်း
လိုက်ရင် ပွဲတိုင်းအတွက် အဆင်ပြေတော့
ပုံစံလေးပါ။ ၂၀၁၂ မှာ အင်္ကျီအထိ
ထည့်ဝတ်တဲ့ ပုံစံ တွေက လူငယ်တွေ
ဝတ်တာများခဲ့တော့ ၂၀၁၃ မှာလည်း
ပိုပြီး ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ခေတ်စားလာ
နိုင်တယ်။



if you speak
2013 Fashion

MODEL : CHIT SU HONEY

MAKE-UP : WAI YAN MA (IRENE AUNG AUNG)

DESIGNER : MAY MYAT WARSO

PHOTO : KO NAING (POPULAR)



if you speak
2013 fashion

MODEL : M SAI LU / MAKE-UP : WINE (DECEMBER HNIN) DESIGNER : THWIN SU HTWE / PHOTO : KO NAJING (POPULAR)

ဒီပိုင်နာ သွင်စုထွေး

အခုဝတ်စုံလေးက ၁၉၀၀၊ ၁၉၀၅ ခုနှစ်
လောက်တုန်းက မက်ဒေါနားဝတ်တဲ့ Corset
ပုံစံလေးပေါ့နော်။ ၂၀၁၂ ခုနှစ်နှစ်လယ်မှာ စပြီး
ခေတ်စားလာတဲ့ ဒီဖက်ရှင်ပုံစံလေးက ၂၀၁၃
မှာလည်း ခေတ်စားနေပြီးတော့ အနီရောင်၊
ရွှေရောင်လိုမျိုး အရောင်တောက်တောက်
တွေကို ပြန်ပြီး သုံးလာကြမယ်လို့
အစ်မမြင်ပါတယ်။ အခုဝတ်စုံလေးက
လှပေတွေ ပါတီတို့၊ ရိုးပွဲတို့၊ သွားရင်
ဝတ်လိုရတဲ့ ပုံစံလေးပေါ့နော်။ ပုံစံနဲ့
လိုက်ဖက်အောင်လိုတော့ ငြောင်မသုံးဘဲနဲ့
အပွင့်လေးတွေနဲ့ ချုပ်ပေးထားတာပါ။

if you speak
2013 fashion

MODEL : M SAI LU/ MAKE-UP : WINE (DECEMBER HNIN) DESIGNER : THWIN SU HTWE/ PHOTO : KO NAING (POPULAR)

If you speak
2013 Fashion

MODEL : SHWE YI THONE THONE
MAKE-UP : WINE (DECEMBER HNIN)
DESIGNER : JOKER
PHOTO : KO NAING (POPULAR)

ဒီဇိုင်းနာ Joker

သုန်သုန်ဝတ်ထားတဲ့ ဝတ်စုံလေးက Fashion ပြိုင်ပွဲတွေမှာ ဝတ်ရင် အဆင်ပြေစေမယ့် ပုံစံလေးကို ဖက်ရှင်နည်းနည်းကျအောင် ချုပ်ပေးထားတာပါ။ ၂၀၁၂ မှာ ပန်းမိတ်ကပ် အရောင်လေးတွေ အရမ်းခေတ်စားခဲ့တော့ ၂၀၁၃ မှာ အရောင်နုနုလေးတွေ ခေတ်စားမယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ဂျိုကာက ခရမ်းရောင်ကြိုက်တော့ ပန်းခရမ်းရောင်လေးကို ဒီခေတ်ဖက်ရှင် ပုံစံလေး ချုပ်ပေးထားတာပါ။

if you speak 2013 Fashion

MODEL : SHWE YI THONE THONE
MAKE-UP : WINE (DECEMBER HNIN)
DESIGNER : JOKER
PHOTO : KO NAING (POPULAR)



Wedding Special

Model : Aung Min Khant & May
Wedding Dress : Taw Win Thu
Make-up & Jewelry : May Oo Maung (Taw Win Thu)
Floral : Malaysia (Than Myin)
Photo : Bellay Studio
arranged by moe thauk kyat



MEDIA GROUP

Frame

Wedding Special

Model : Aung Min Khin & May
Wedding Dress : Taw Win Tbu
Make-up & Jewelry : May Gd Maung (Taw Win Tbu)
Floral : Malaysia (Than Myint)
Royal Couch : Ko Ko Gyi & Brothers (09-5189700)
Photo : Bellay Studio



Wedding Specials

Model: Aung Min Khant & May
Wedding Dress: Lawa Min Thu
Make-up & Jewelry: May Oo Maung (Law Win Thu)
Consecration: Kokko Gyi & Brothers (09-5189200)
Floral: Malaysia (Phan Mynt)
Photo: Bellay Studio



Wedding Special

Model : Aung Min Khant & May
Wedding Dress : Bellay Wedding Dress
Make-up & Jewelry : May Oo Maung (Taw Win Thu)
Hair Style (Boy) : Htet (Pop Soul)
Photo : Bellay Studio



BELLAY

Photo Studio, Wedding Dress & Video



အနောက်တိုင်းသတို့သား၊ သတို့သမီးဝတ်စုံ

Pre-Wedding | Crystal Album

တွဲပုံ၊ မိသားစုအလှပုံ၊ ဂျွန်ကူးခြင်း

မင်္ဂလာမှတ်တမ်းတင် ဓာတ်ပုံ၊ မိမိယိုဂျွန်ကူးခြင်း

အမှတ်- (၁၈၄၊ ၁၈၈) ၂၈လမ်း (အထက်) ပန်းတဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။ ☎ - ၂၄၆၅၀၂ ၊ ၃၈၂၀၆၂



Wedding Special

Model : Pyae Sone Ko & Mye Pwint
Make-up & Wedding Dress : Ko Bake
Photo : Ko Nalng (Pop)
arranged by : Mye Pwint



Wedding Special

Model : Pyae Sone Ko & Khin Myint
Make-up & Wedding Dress : Ko Naing
Photo : Ko Naing (Populard)



MEDIA GROUP

ကိုကိုတ်

မိတ်ကပ် နှင့် မင်္ဂလာဝတ်စုံ

တိုက် (၁၀/၁၀၅)၊ အေးရိပ်မွန်အိမ်ယာ၊ ဘုရင့်နောင်လမ်းမကြီး၊ ၄ ရပ်ကွက်၊ လှိုင်မြို့နယ်။

Ph. 09-5640730, 09-73197958, 01-501644 Ext: 277



Wedding Special

Model : Pyae Sone Ko & Khine Pwint
Make-up & Wedding Dress : Ko Baka
Photo : Ko Naing (Popular)

သတို့သား၊ သမီးများအတွက် မင်္ဂလာပွဲအထိမ်းအမှတ်ပစ္စည်းများ

Wedding Fashion

ယုယအိမ်

မင်္ဂလာပွဲအထိမ်းအမှတ်ပစ္စည်းများအတွက် မင်္ဂလာပွဲအထိမ်းအမှတ်ပစ္စည်းများနှင့် ညီညွတ်စွာ ဖန်တီးထုတ်လုပ်ခြင်းဖြင့် လိုက်ဖက်စေမည့် မိတ်ကပ်၊ ဆံသုံး၊ လက်သည်းအင်္ကျီ၊ ပြင်ဆင်ပြယ်သမှုကို မော်ဒယ်လ် အာကာဟိန်းနှင့် ရွှေပိုးအိမ်တို့ဖြင့် Sweet Angel မှ မနေ့ပြည်က လှပဆန်းသစ်အောင် ပြုလုပ်ပြင်ဆင်ပေးထားပုံကို ရုပ်အလှ စာမျက်နှာထက်မှ စီစဉ်တင်ပြလိုက်ပါသည်။





Model - အာကာဟိန်း၊ ရွှေဝိးအိမ်
Make Up & Hair Design - နေခြည် (Sweet Angel)
Photo - B@nyar



MEDIA GROUP

Model - အာကာဟိန်၊ ဝဏ္ဏီအိမ်
Make Up & Hair Design - ခေဋြာ (Sweet Angel)
Photo - ဇော်ကျော်

တို့အချစ်နဲ့ဆိုရင် တေးစီးရီး ဒီဗီဒီ စာနယ်ဇင်းမိတ်ဆက်



ယခုနှစ် သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့တွင် ထုတ်ဝေပြန်ခဲ့သည့် 'တို့အချစ်နဲ့ဆိုရင်' တေးစီးရီး ဒီဗီဒီစာနယ်ဇင်းမိတ်ဆက်ပွဲကို အောက်တိုဘာလ ၁၉ ရက်နေ့ ပွန်းလွဲ ၁ နာရီက စီးတီးစတားဟိုတယ် တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အခမ်းအနားတွင် စီစဉ်ထုတ်လုပ်သူ အဆိုတော်ဂျူလိုင်၊ အဆိုတော် ဟဲလေးတို့က အမှတ်တရစကားများပြောကြားခဲ့ ကြပြီး အဆိုတော်ယောက်ျားလေး များကိုယ်စား စစ်သွေး၊ မိန်းကလေးများကိုယ်စား ဦးဟေသီတို့က အမှတ်တရ စကားပြောကြားခဲ့ကြသည်။ 'တို့ အချစ်နဲ့ဆိုရင်' အခွေတွင် တေးသီချင်း ၁၇ ပုဒ်

ပါဝင်ကာ တေးရေးဇော်ထက်ဟန်၊ Japan ဇိုးမင်း တိမ်၊ နေရောင်၊ စောလင်းမိမိ၊ လေးနက်၊ ညီလတ်၊ မြိုးပြည့်စုံ၊ မိုးကြိုး၊ သောတာ၊ သဲနောင်၊ ပိုးဟေသီ ကိုနှင့် ဧကအေတီတို့၏ တေးသီချင်းများ ပါဝင် သည်။ သီဆိုထား ကြသော အဆိုတော်များမှာ ဟဲလေး၊ နောင်နောင်၊ ဝိလေးနက်၊ စစ်သွေး၊ REO၊ အောင်ဘန်းမော်၊ နန်းမိုင်၊ ဘုန်းပြည့်၊ သားလေး၊ ချမ်းချမ်း၊ နေနေ၊ ဂျူလိုင်၊ ရွှေရည်ဖြိုးမောင်၊ ရွှေဆူ၊ ပိုးဟေသီကို၊ Khakhai၊ ဂျူဂျူးဟန်၊ သဲဇူ မီး၊ သော်သော်ဟံသာ၊ ချစ်လွန်းမေတို့ ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။



Soe Gyi ၏ Hip Hop စစ်သည် တေးစီးရီး မိတ်ဆက်

စိုးကြီး၏ Hip Hop စစ်သည် တေးစီးရီး အယ်လ် ဘမ် အကြောင်း စာနယ်ဇင်းမိတ်ဆက်ပွဲကို အောက်တိုဘာလ ၁၈ ရက် ပွန်းလွဲ ၂ နာရီ က Central ဟိုတယ်တွင် ကျင်းပ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အခမ်းအနားတွင် ဟစ်ဟော့ပီစတား စိုင်းစိုင်းခမ်း လှိုင်က မုဒိတာစကား ပြောကြားခဲ့ပြီး တေးရေး ရွှေကျော်ကျော်ကလည်း ဟစ်ဟော့ပီ လောကတွင်း ဝင် ရောက်လာသည့် အဆိုတော် စိုးကြီးကို ကြိုဆိုကြောင်း ပြောကြားခဲ့သည်။ ဟစ်ဟော့ပီ တေးပီသ အမျိုးအစား ဖြစ်သည့် အဆိုပါခွေ 'Hip Hop စစ်သည်' ကို Frenzo Music Production မှ စီစဉ်ထုတ်ဝေလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

Can Make Tokyo ၏ ထုတ်ကုန်ပစ္စည်းသစ်မိတ်ဆက်



Can Make ၏ ထုတ်ကုန်ပစ္စည်းသစ်ဖြစ်သော Harajuku မိတ်ဆက်ပွဲ အခမ်းအနားကို အောက်တိုဘာလ ၂၀ ရက် ညနေ ၅ နာရီက Junction Square တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ မိတ်ဆက်ပွဲတွင် Can Make အလှကုန်ပစ္စည်းများဖြင့် ဒီဇင်ဘာနှင့်က ခြယ်သပေးပြီး သရုပ်ဆောင်၊ မော်ဒယ်၊ အနုပညာရှင်များက ဒီဇင်ဘာမပုံနှင့် ဆန်းဘောက်ရာတို့၏ လက်ရာဝတ်စုံများဖြင့် တွဲဖက်ဝတ်ဆင်ကာ တင်ဆက်ပြသခဲ့ကြ သည်။ အခမ်းအနားတွင် မိတ်ဆက် ပြသသည့် Harajuku နှင့် ပတ်သက်ပြီး Can Make မှ ကိုသော်တာ ရှင်းလင်းတင်ပြခဲ့ သည်။

Snow Wonder Land ဖွင့်လှစ်ခြင်း

ပျော်ရွှင်စရာ ငွေနှင်းတက္က Snow Wonder Land ဖွင့်လှစ်ခြင်း အကြံစာနယ်ဇင်းမိတ်ဆက် အခမ်းအနားကို အောက်တိုဘာလ ၁၆ ရက် နံနက် ၁၀ နာရီက Western Park Royal မှာ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ယင်းနောက် Snow Wonder Land ဖွင့်ပွဲကို အောက်တိုဘာလ ၂၀ ရက် နံနက် ၉ နာရီက ကျင်းပခဲ့ရာ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ဝန်ကြီးချုပ် ဦးမြင့်ဆွေက အခမ်းအနားကို ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့သည်။ အဆိုပါ Snow Wonder

Land ကို Asia Myanmar Consortium Development Co.,Ltd နှင့် အတူ တရုတ် ရေခဲပန်းပုပညာရှင်များ၊ မြန်မာနိုင်ငံယဉ်ကျေးမှု တက္ကသိုလ်မှ ပညာရှင်များ ပူးပေါင်းကာ ဖန်တီး ပြုလုပ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဆီးနှင်း နှင့် ရေခဲပန်းပု တွဲဖက်တင်ဆက်မှုမှာ ပထမဆုံး ဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာ့အဆင့်အတန်းမီ ခံစားထိတွေ့နိုင် ရန်အတွက် စီမံဖွင့်လှစ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။



Smart
hopping



Model - Anita • Fashion

Dress:
19500 ks/-

7331

MEDIA

ASIA Fashion Group

XXL

Fashion Shop

Made in Thailand

အင်္ကျီများကို စိတ်တိုင်းကျယ်ယူနိုင်ပါသည်။

အင်္ကျီဆိုဒ်ကြီး၊ အသက်အရွယ်မရွေး
ဒီဇိုင်းလည်းဆန်း၊ ရေးလည်းသက်သာ

XXL မှာရရှိနိုင်ပါသည်။

XXL, fashion that love your curves

Royal Thazin Condominium G.A, No. 22, Bo Yar Nyunt Street, Dagon Township, Yangon.

Mandalay Shop : G-20 Diamond Plaza 78 Street, Between - 33x34 Str; Ph- 09 910 39339

Tel : hp - 09 402 695 638 /  facebook.com / XXLfans 

Smart
Shopping



Blue Jacket :
13500 ksf/



Smart
Shopping

Model - Anita • Fashion - XXL

Dress:
60000 ksl/-



- ဝတ်စုံလှိုင် •
- ဆန်းသစ်လှိုင် •
- မိတ်တူလှိုင် •
- ပွင့်-ကိုကိုဘောင် •
- ဝတ်စုံ •
- ပွင့်-ကိုကိုဘောင် •
- ခါတ်စုံ •
- မိုးကိုညို •
- စိမ်းစိုက်လှိုင် •
- ယုယုလှိုင် •

Wedding Special



မင်္ဂလာကိစ္စမှန်သမျှ စိတ်တိုင်းကျအထူးဆောင်ရွက်ပေးနေတဲ့

မိတ်ကပ်

ပွင့်

ကိုကိုအောင်



- ရတနာ - "စံပြ" (မန္တလေး)
- ဝတ်စုံ - ကိုမြင့်စိုး (ဗိုလ်ချုပ်ရေး)
- ပန်း - ထင်အောင်ဦး
- ဝါတ်ပုံ - မိုးကိုဦး

အမှတ်(၅၉) ၄၄ လမ်း(အောက်) မိုလီတဆောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။ ဖုန်း - ၇၀၄၀၀၅၊ ၀၉ ၅၀၀၀၀၀၉



MEDIA GROUP

Wedding Special

- ဇော်ဇော်လင်း ♥
- ဆန်းသစ်လှ ♥
- မိတ်တင် ♥
- မွန်-ကိုကိုအောင် ♥
- ဝင်းနု ♥
- မိုးတို့ဦး ♥
- မိမိမိ ♥
- မိုးတို့ဦး ♥
- စိန်စိန် ♥
- ယုလင်းစိန် ♥

Asian Fame



ASIAN FAME
MEDIA GROUP

Asian Fame Media Group Wedding Special

- မော်ဒယ်လ် ♥
- ဆန်းသစ်လှ ♥
- ပိတ်တင် ♥
- မြင့်-ကိုကိုအောင် ♥
- အောင်စုံ ♥
- မိုးကိုဦး ♥
- မိမိအောင် ♥
- မိုးကိုဦး ♥
- စီဆင့်သူ ♥
- လှလှအိမ် ♥



as told by
herself

Kuzana's PROFILE

arranged by thida soe



Confidence

လူတစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ဆက်ဆံရေးမှာ အရမ်းအရေးကြီးတဲ့ အဓိက အချက်တစ်ချက်လို့ အင်မတန်ပင်ပါတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း သူများ ယုံကြည်အောင် အမြဲနေတယ်။ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ယုံကြည်မှု မရှိဘူးဆိုရင် လူမှု ဆက်ဆံရေးမှာ လုံးဝ အဆင်မပြေနိုင်ဘူးပေါ့နော်။ စီးပွားရေးပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ လူမှုရေးပဲ ဖြစ်ဖြစ် ယုံကြည်မှုရှိဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။ လူတစ်ယောက် သူ့ကို ကတိပေးထားပြီး ကိုယ်က ကတိမကျတယ်ဆိုရင် ဒီလူတို့ နောက်တစ်လို ဆက်ဆံမလဲ။ အဲဒီတော့ ယုံကြည်မှုဆိုတဲ့ နောက်မှာ ကတိတည်မှုတွေ၊ တည်ကြည်မှုတွေ၊ ရိုးသားမှုတွေ အများကြီး ရှိပါတယ်။ အစ်မကျင့်သုံးနေတဲ့ ပုံစံအရတော့ လူတစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ဆက်ဆံရေးမှာ ယုံကြည်မှုဟာ အရမ်းအရေးကြီးပါတယ်။ တစ်ခါ ဆက်ဆံလိုက်မိတဲ့အချိန်မှာ ယုံကြည်မှု မရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ဆိုရင် နောက်တစ်ခါကျရင် ဒီလူကို သက်ထားမိသွားပြီလေ။ ဪ... ဒီလူက ဒီလိုမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်ဆိုပြီး အထင်ခံလိုက်ရတာကိုက မကောင်းတဲ့ ဘေးထွက် ဆိုးကျိုးတွေပေါ့နော်။ အစ်မအနေနဲ့ကတော့ အားလုံး မပြည့်စုံရင်တောင် သူများကိုယ့်ကို ယုံကြည်တဲ့လူတစ်ယောက် ဖြစ်အောင် အတတ်နိုင်ဆုံး ထိန်းသိမ်းပြီး နေပါတယ်။

Parents

အစ်မက အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် မိသားစုကို အရမ်းခင်တွယ်တတ်ပါတယ်။ အစ်မက နိုင်ငံခြားမှာနေတယ်ဆိုပေမယ့် ရန်ကုန်ကို တစ်ပတ်မှာ နှစ်ခါလောက် ဖုန်းမဆက်ရရင် မနေနိုင်ဘူး။ မနက်မိုးလင်းလို့ အဖေအသံပဲ ကြားရ ကြားရ အမေအသံပဲ ကြားရ ကြားရ ညီမလေး နှစ်ယောက်နဲ့ အသံပဲ ကြားရ ကြားရ ဖုန်းပြောရရင်ကို ကျေနပ်နေတာ။ အခု ရန်ကုန်ကို ပြန်လာပြီး အဖေ၊ အမေရဲ့ အရိပ်အောက်မှာနေရတော့ကလေးလို့ ပြန်ဖြစ်နေတယ် (ရယ်လျက်)။ မိသားစုဆိုတဲ့ အရသာကို ဝေးသွားရင် ပိုပြီး တန်ဖိုးထားတတ်လာတယ်ပေါ့နော်။ အဲဒီတော့ မိသားစုနဲ့ တူတူနေနေရတဲ့အချိန်မှာ မိသားစုကို တန်ဖိုးထားတတ်ပါစေ။ မိဘကျေးဇူးကိုလည်း ဆပ်နိုင်ကြပါစေလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

Time

နိုင်ငံခြားမှာနေတုန်းက အစ်မကကျောင်းတက်တယ်။ အစ်မအမျိုးသားက အလုပ်လုပ်တယ်။ ရန်ကုန်မှာ နေတုန်းက အချိန်တွေက ကုန်မှန်းမသိ ကုန်သွားတာပေါ့။ ယုံမှကျတော့ တစ်ရက်တစ်ရက်ကို အစ်မအတွက် ကြာကြီးလို့ပဲ။ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်အတွက် အချိန်ကို အကျိုး ရှိရှိ အသုံးချနိုင်မယ်ဆိုရင် တန်ဖိုးရှိတဲ့ ရလဒ်တွေ ထွက်လာမှာပါ။ အစ်မ အချိန်တွေကိုတော့ အလဟဿဖြစ်အောင် မထားပါဘူး။ အချိန်ဟာ လူတစ်ယောက်အတွက် အရမ်းတန်ဖိုးရှိပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် အချိန်ကို အကျိုးရှိရှိ အသုံးချတတ်ကြပါစေလို့ လူတိုင်းကို ပြောချင်ပါတယ်။

Love

၁၅၀၀ နဲ့ ၅၂၈ က မတူညီတဲ့ အချစ်နှစ်ခုပေါ့နော်။ ၁၅၀၀ ဆိုတာကတော့ ချစ်သူအချစ်နဲ့ သူစိမ်း နှစ်ယောက် ချစ်ကြတဲ့ အချစ်မျိုးပေါ့။ ၅၂၈ ကတော့ မိသားစုကြားမှာ ချစ်ကြတဲ့ ပြုမူစင်စင် အချစ်ပေါ့။ ၅၂၈ က ပိုပြီးတော့ အေးချမ်းပါတယ်။ ဘာအရောင်မှလည်း မရှိဘူးလေ။ ၁၅၀၀ မှာကျတော့ အရောင်စုံတွေပါတယ်။ အဲဒီ ၁၅၀၀ တွေထဲကမှ အစ်မနဲ့ အသင့်တော်ဆုံးနဲ့ သဘောထားအတိုက်ဆိုင်ဆုံး လူတစ်ယောက်ကို ရွေးခဲ့တယ်ပေါ့နော်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အစ်မကတော့ ၅၂၈ မေတ္တာကို ပိုပြီးတော့ တန်ဖိုးထားပါတယ်။



Hatred

လူတစ်ယောက်ကို အစ်မ မမုန်းတတ်ဘူး။
ကြောက်ပဲ ကြောက်တတ်တာ။ အစ်မမုန်းတဲ့
လူ မရှိဘူး။ ကြောက်တဲ့လူပဲ ရှိတယ်။ ဟန်
ဆောင်တတ်တဲ့လူတွေကို အစ်မအရမ်းကြောက်
တယ်။ အစ်မလည်း လူအမျိုးမျိုး ဆက်ဆံဖူး
ပါတယ်။ စိတ်တစ်ဖြောင့်တည်းရှိတဲ့ လူမျိုးက
ရှားပါတယ်။ အစ်မက တစ်ဖြောင့်တည်း သမား
ဆိုတော့ အစ်မ စိတ်က ဘယ်တော့မှ အပြောင်း
အလဲ မရှိဘူး။ အပြောင်းအလဲများတဲ့ လူတွေကို
အစ်မအရမ်း ကြောက်တယ်။

Life

အစ်မ ဖြတ်သန်းခဲ့တဲ့ဘဝမှာတော့ အဖေ
နောက်ကို တကောက်ကောက် လိုက်ခဲ့ဖူးတယ်။
ကျောင်းသား အားကစားပွဲတော်၊ အမျိုးသား
အားကစားပွဲတော်၊ လှေသဘင်ပွဲတော်တွေ ဆို
ရင် အဖေနဲ့အတူ အစ်မ လိုက်ခဲ့တာကို အခုထိ
အမှတ်ရနေတုန်းပဲ။ အစ်မဘဝမှာ မိသားစုနဲ့
အနုပညာက ခွဲခြားလို့မရတဲ့ အရာတွေ ပေါ့
နော်။ အဲဒါကြောင့် အစ်မဘဝကို အစ်မကျေနပ်
ပါတယ်။ အနာဂတ်ဘဝမှာတော့ အနုပညာ နဲ့
စီးပွားရေး တွဲလုပ်ဖို့ ရှိတယ်။ အစကတော့
စီးပွားရေးလုပ်ဖို့ အသိတွေ မရှိခဲ့ဘူး။ ကလေး
စိတ်လည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာပေါ့နော်။ အခုအချိန်
မှာတော့ အနုပညာနဲ့ စီးပွားရေးကို တွဲလုပ်မှ
ဖြစ်မယ်လို့ တွေးတတ်လာတယ်။

Friendship

မိသားစုပြီးရင် နောက်ထပ် ခင်တွယ်တတ်တာက သူငယ်ချင်းပါ။ အစ်မမှာ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူကတော့ အခု နယူး ယောက်မှာ နေနေတယ်။ နာမည်ကတော့ အေးသီတာပါ။ သူ့ကို ဘာကြောင့် ချစ်သလဲ ဆိုတော့ သူက စိတ်အရမ်း ဖြူစင်တယ်။ သူ များအပေါ်မှာ ကောက်ကျစ်တာတွေ မရှိဘူး။ အဲဒီတော့ အစ်မနဲ့ သူက အရမ်းအဆင်ပြေ တယ်။ အစ်မအပေါ်မှာလည်း သူက ညီအစ်မ အရင်းလို ချစ်တယ်။ ရန်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ အစ်မတို့ နှစ်ယောက်မှာ မရှိဘူး။ အစ်မဘဝမှာ တစ်ခုခုဖြစ်ပြီ ဆိုရင် မိသားစုကို ပြောလို့ မရ တာတွေကို အဲဒီ သူငယ်ချင်းကို ပြောဖြစ်တယ်။ သူ့ဆီက အကောင်းဆုံး အကြံဉာဏ်တွေရ တယ်။ အစ်မကို ထိရင်လည်း သူက မခံဘူး။ သူ့ကိုထိရင်လည်း အစ်မက မခံဘူး။ သူငယ် ချင်းကောင်း တစ်ယောက်ကို အစ်မက အရမ်း တန်ဖိုးထားပါတယ်။

Mottos

လက်ကိုင်ဆောင်ပုဒ် မဟုတ်ဘဲ အစ်မ ခံယူ ထားတာလေး တစ်ခုတော့ ရှိတယ်။ 'စိတ်ထား မြတ်ရင် ဘဝက ကျေနပ်စရာကောင်းတယ်' ဆို တဲ့ စကားစုလေးပါ။ စိတ်ထားမြတ်တာနဲ့ ဘဝ က ကျေနပ်စရာ ကောင်းတယ်ဆိုတဲ့ စကားလေး ကို အစ်မ အရမ်း သဘောကျတယ်။ ကိုယ့်ဘဝ ကိုယ် ကျေနပ်နိုင်ဖို့က မလွယ်ဘူးလေ။

On Art

ဂီတက လူတစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ကို ပျော်ရွှင် စေောင်လည်း ဖန်ဆင်းပေးနိုင်တယ်။ ဝမ်းနည်း စေောင်လည်း ဖန်ဆင်းပေးနိုင်တယ်။ ဂီတကို မနှစ်သက်တဲ့ လူက မရှိသလောက်ပါဘဲ။ ဂီတ ကို အစ်မ ရူးသွပ်တယ်။ မြတ်နိုးတယ်။ ဂီတ လမ်းကြောင်းပေါ်မှာ လျှောက်နေရတာကို အစ်မက ကျေနပ်ပါတယ်။ ဂီတကို ဖွင့်ဆိုချင် တာကတော့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ကို အမျိုး မျိုး ဖန်ဆင်းပေးနိုင်တဲ့ မှော်တစ်ခု လိုပါပဲ။

Book

အမွန်အတိုင်း ပြောရရင် စာဖတ်အားနည်းတဲ့သူထဲမှာ အစ်မ ပါပါတယ်။ ရန်ကုန်ကနေ နိုင်ငံခြား မထွက်ခင် အထိက အဖေ ဖတ်တဲ့ စာအုပ်တွေ၊ ကိုဖြိုးကြီး ဖတ်တဲ့ စာအုပ်တွေ ယူဖတ်တယ်။ အစ်မ ဝယ်ပြီး ဖတ်တဲ့ စာအုပ် က မရှိဘူး (ရယ်လျက်) ။ ဝယ်ငယ်တုန်းကတော့ ကာတွန်းတွေ၊ ဝတ္ထု တွေ ဖတ်တာပေါ့နော်။ အစ်မ စိတ်ဝင်စားတဲ့ အနုပညာ သတင်းတွေ၊ ဂီတနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အကြောင်းတွေတော့ ဖတ်ဖြစ်ပါတယ်။

Collections

အစ်မ အများဆုံး စုဆောင်းဖြစ်တာကတော့ ဖိနပ်ပါ။ ဖိနပ် မြင်ရင် မဝယ်ဘဲ မနေနိုင်ဘူး။ အစ်မမှာ ဖိနပ်တွေ စုဆောင်း ထားတာ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဝယ်ပြီး မစီးဖြစ်တာလည်း ရှိတယ်။ အစ်မဝယ်တဲ့ ဖိနပ် တွေက မြင့်တော့ စင်ပေါ်မှာ ဆိုတဲ့အခါတွေမှာ သိပ်ပြီး လှုပ်လို့မရဘူး။ ဓာတ်ပုံရိုက်နဲ့ VCD ရိုက်လောက်ပဲ စီးလို့ရတယ်။ အခု နောက်ပိုင်းမှာ တော့ မြန်စဉ်းစားတယ်။ ဖိနပ် အမြင့်ကြီးတွေ ဝယ်ရင် စင်ပေါ်မှာဆိုလို့ မကောင်းဘူးဆိုတော့ အပါးလေးတွေ ပြန် ဝယ်ပြီး စီးဖို့တော့ ခဉ်းစားထားတယ်။

Other Hobbies

ဖက်ရှင်ကို အစ်မ ဝါသနာပါတဲ့အတွက် လေ့လာဖြစ်ပါတယ်။ အစ်မ အခုဖွင့်မယ့်ဆိုင်အတွက် ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းတွေကို ပြည် တွင်းရော၊ ပြည်ပပါကြိုက်တဲ့ပုံစံတွေ ခဉ်းစားတယ်။ ရွေး တယ်။ ဒီဇိုင်းလေးတွေ ထုတ်တယ်ပေါ့နော်။

Food of Taste

မြန်မာအစားအစာကို အစ်မ အနှစ်သက်ဆုံးပါပဲ။ အကြိုက် ဆုံးကတော့ ကြေးအိုးပါ။ YKKO က ကြေးအိုးကို ဝို ကြိုက်ပါတယ်။ မုန့်ဟင်းခါးလည်း ကြိုက်တယ်။ အခု နောက်ပိုင်း မှာတော့ မုန့်ဟင်းခါး စားတာ လျော့ထားတယ်။ စားပြီးရင် အိပ်ချင်လာလို့လေ (ရယ်လျက်)။ မုန့်ဟင်းခါးကို အလုပ်မရှိတဲ့နေ့ပဲ စားဖြစ်တယ်။ သီချင်းဆိုဖို့နဲ့ အလုပ်ရှိရင် မစားတော့ဘူး။



ထိန်းသိမ်းဆန်းသစ်
မြန်မာ့အလင်း

Model Nan Thu Zar
Make-Up Hello (Ma Cho, Ma Khine)
Photo Wunna Khwar Nee
Dress Yone Yone



ထိန်းသိမ်းဆန်းသစ် မြန်မာ့အလှစစ်

Model Nan Thu Zar
Make-Up Hello (Ma Cho, Ma Khine)
Photo Wunna Khwar Nee
Dress Yone Yone



MEDIA GROUP

Asian Fance



MEDIA

ထိန်းသိမ်းဆန်းသစ်
ပြန်ဟုအလှစစ်

Model Nan Thu Zar
Make-Up Hello(Ma Cho, Ma Khine)
Photo Wunna Khwar Nee
Dress Yone Yone



ထိန်းသိမ်းဆန်းသစ်
မြန်မာ့အလှစစ်

Model Nan Thu Zar
Make-Up Hello(Ma Cho, Ma Khine)
Photo Wunna Khwar Nee
Dress Yone Yone



ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းနာတစ်ယောက်အဖြစ် ဘယ် အချိန်လောက်မှာ စပြီးလုပ်ဖြစ်ခဲ့တာလဲ။
 အစ်မ ဆိုင်စဖွင့်တာတော့ ၁၉၉၉ မှာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဆိုင်ဖွင့်ခင် ချုပ်ဖြစ်နေတာတော့ ၁၉၉၄ လောက်ကတည်းကပေါ့။ ငယ်ငယ်တုန်းကတော့ ကြီးလာရင် ဒီဇိုင်းနာလုပ်မယ်တို့ဘာတို့တော့ မရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကလေးသဘာဝအရတော့ အရုပ်ကလေးတွေကို အဝတ်တွေ ချုပ်ပေးတာ မျိုးတော့ ကစားတယ်။ ပြီးတော့ အစ်မက ငယ်ငယ်ကတည်းက Creation လုပ်ရတာကို ဝါသနာပါတယ်။ ထိုင်ခုံအစွပ်တို့ စားပွဲခင်းတို့ ဆိုရင် တစ်ချောင်းထိုးနဲ့ထိုးပြီး ဖန်တီးတာ။ အစ တွေနဲ့လည်း လျှောက်ချုပ်တယ်။ ငါးတန်း ခြောက် တန်းလောက်ကတည်းက အားရင်အဲဒါမျိုးတွေ လုပ်နေပြီပေါ့။ ၁၉၉၄ မှာ အစ်မကဆယ်တန်း အောင်တော့ အစ်မ အမေက အစတွေကို အိမ် မှာဝယ်ထားတာမျိုးရှိတော့ ဆယ်တန်းအောင်ပြီး ဘာမှ လုပ်စရာမရှိသေးတဲ့အချိန်မှာ အမေအစ တွေကို လျှောက်ချုပ်တာ။ အစ်မရဲ့အဘိုးတွေ အဘွားတွေက အင်္ကျီတွေ ဘာတွေချုပ်တတ်တယ်။

designer's **idea**

DESIGNER MA PONT (MY FAVOURITE)

arranged by phyoe su po po



သူတို့ချုပ်တာကိုလည်း ကြည့်တယ်။ အခေါ်တွေရဲ့ အဝတ်တွေဆိုလည်း အစ်မဖျက်ပြီး လိုက်ချုပ် တယ်။ အဲဒါနဲ့ အမေက ဒီလောက်ဝါသနာပါ နေလည်း သင်တန်းတက်ဆိုပြီး အစ်မကို ခိုးခိုး ဝန်ထမ်းတွေအတွက် ဖွင့်တဲ့သင်တန်းတစ်ခု ပို့ ပေးတယ်။ အိမ်တွင်းမှုကလို့ သင်တန်းမျိုးပေါ့။ အိမ်တွင်းမှုကတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့။ အဲဒီမှာအစ်မ နှစ်လသင်တန်းသွားတက်ဖြစ်တယ်။ ကလေး ဝတ်နဲ့ မိန်းမဝတ်ကို တက်တာ။ အဲဒီအခြေခံနဲ့ ကိုယ်ကဝါသနာလည်းပါတော့ အကျီတွေကို လျှောက်ထွင်ပြီးဝတ်ဖြစ်တယ်။ ကျောင်းတက် တော့ ကိုယ့်အဝတ်တွေကို ကိုယ့်သာသာချုပ်ဝတ် တယ်။ အစ်မ Second Year ရောက်တော့ အစ်မတို့ ကျောင်းကပိတ် သွားတယ်။ အဲဒီတော့ အစ်မဒီအတိုင်းတော့ မနေချင်ဘူး။ ဖီးပွားရေး တစ်ခု လုပ်မယ်ဆိုပြီး စဉ်းစားဖြစ်တယ်။ အစ်မ ကျောင်းတက်တုန်းမှာ အစ်မချုပ်ဝတ်တဲ့ ပုံစံလေး တွေကိုလည်း ကိုယ့်သူငယ်ချင်းတွေ မိတ်ဆွေ တွေက ကြိုက်ကြတယ်။ ဒါနဲ့ အစ်မက အကျီလေး တွေချုပ်ပြီး ဆိုင်နဲ့ ရောင်းမယ် စဉ်းစားတယ်။ အစ်မအမေကလည်း လုပ်ဆိုပြီး အားပေးတယ်။ ဆိုင်ခန်းလိုက်စုံစမ်းတော့ Asia Plaza မှာဆိုင် ဖွင့်ဖြစ်တယ်။ အဲဒီမှာ ဦးပီတာရဲ့ Studio ရှိ တယ်။ မတင်မိုးလွင်ရဲ့ T & M ရှိတယ်။ အပေါ် မှာလည်း မိတ်ကပ်ဆရာတွေအတွက် မိတ်ကပ် တန်းကြီးကြီးရှိတယ်။ အစ်မ အတွက်ကကောင်း သွားတယ် ပြောရမယ်။ အနုပညာရှင်တွေ အများကြီးရတဲ့နေရာမှာ အစ်မက ဆိုင်ဖွင့်ဖြစ်သွား တာလေ။ အဲဒီမှာ အစ်မ Customer တွေရသွား တယ်။ ပထမတုန်းကတော့ အစ်မက ဆိုင်မှာ ချုပ်ပြီး သားတွေပဲ တင်ရောင်းတာ။ အော်ဒါလည်း ချုပ်တယ်။ နောက်ပိုင်းကျတော့ ချုပ်ထည်တွေ က မနိုင်တော့ဘူး။ အဲဒါနဲ့ အော်ဒါတွေပဲချုပ် တော့တယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းက Model Show တွေကလည်း တအားခေတ်စားနေတာလေ။ ကိုယ်ထွင်ရတဲ့ Model ကိုဆုရစေချင်တဲ့ စိတ်နဲ့ ဒီဇိုင်းတွေကို သေသေချာချာ စဉ်းစားပြီး လုပ်ပေးဖြစ်တယ်။ Model တွေဆိုရင် မိရှယ်လ်တို့ ခင်ငုဝါဝါလှိုင်တို့ သက်မွန်တို့ ပုလဲဝင်းတို့အားလုံး ကို အစ်မက စီစဉ်ပေး ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ပဲ အစ်မက ဂျပန်တို့ အမေရိကားတို့က စာအုပ် တွေမှာပြီး ထပ်လေ့လာ ရတာပေါ့။ ကိုယ့်တာ သာလေ့လာရတော့ အစ်မကပိုပင်ပန်းတယ်။ Drapping ပိုင်းကျတော့ အစ်မ ၂၀၀၂ မှာ မလေးရှားက Linkok Wing University မှာ Short Course သွားထပ်တက် ဖြစ်တယ်။ ဂျပန် ဆရာ Takano နဲ့ Sketch ဆွဲတာကိုသင်ပြီး ဆရာမ Taka နဲ့ ချုပ်ခိုးချုပ်သားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စနစ်တကျသင်ခဲ့တယ်။

မြန်မာပြည်က ဖက်ရှင်လောကကိုရော

အစ်မရဲ့အမြင်လေး ပြောပြပေးပါဦး။

အစ်မအမြင်နဲ့ ပြောရရင်တော့ အစ်မကို စလုပ်တုန်းကနဲ့တော့ မတူတော့ပါဘူး။ အစ်မကို တုန်းကဆိုရင် ဖက်ရှင်တစ်ခုကို လူတွေ လက်ခံ ဖို့တော်တော်လေးကြိုးစားရတယ်။ နောက်ပြီး ဒီဇိုင်းနာတစ်ယောက်ရဲ့ တန်ဖိုးကိုလည်း လူတွေက သိပ်ပြီးနားမလည်ခဲ့ကြဘူး။ အခုဆိုနဲ့မှာတော့ ဒီဇိုင်းနာရဲ့တန်ဖိုးကိုလည်း လူတွေကနားလည် တယ်။ ဖက်ရှင်တစ်ခုကို လှလှပပ နဲ့ ဝတ်ဖို့ဆိုရင် ဒီဇိုင်းနာတွေနဲ့မှဆိုတဲ့ အမြင်မျိုးကိုလည်း လက်ခံ လာကြတယ်။ အခုခေတ်မှာတော့ ဖက်ရှင်နဲ့ ပတ်သက်ရင် လူတွေက အများကြီးအမြင်ကျယ် လာကြပါပြီ။

ဒီဇိုင်းနာ တစ်ယောက် အဖြစ် ရပ်တည် နိုင်ဖို့အတွက် အစ်မဘယ်လိုတွေ ကြိုးစားခဲ့ရပါ သလဲ။

အစ်မကတော့ စလုပ်တုန်းက ဒီလိုဖြစ်ရ မယ်ဆိုပြီးလည်း မထားခဲ့ပါဘူး။ ဝါသနာတစ်ခု ကိုပဲ လုပ်ခဲ့တာပါ။ ဒါပေမဲ့ ဝါသနာပါတော့ ဒီထဲမှာပဲ အာရုံထားပြီးလုပ်တော့ ကိုယ့်ရဲ့ စေတနာတွေ ကိုယ်ဖန်တီးလိုက်တာတွေကို လူတွေက လက်ခံလာကြပြီး ဒီလိုနေရာလေး တစ်ခုရလာခဲ့တာပါ။ အစ်မက ဘယ်လိုစွဲပဲ လုပ်လုပ်စေတာနဲ့ လုပ်တတ်တယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ Customer တစ်ယောက်လူဖို့အတွက် အစ်မက အရမ်းလေးလေးနက်နက်နဲ့ စိတ်စေတနာနဲ့ လုပ်ပေးတာပါ။ အဲဒီတော့ အစ်မရဲ့ ကြိုးစားမှု ဆိုရင်တော့ အစ်မလုပ်ရင် တစ်စိတ်မတ်မတ် ဖွဲ့ရှိရှိလုပ်တယ်။ စေတနာနဲ့လုပ်တယ်။ ဒါပါပဲ။

ဒီဇိုင်းနာဘဝအစမှာ တွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့ အခက် အခဲတွေရှိခဲ့ရင် ပြောပြပေးပါလား။

အစ်မဆိုင်စဖွင့်မယ်ဆိုတော့ ဆိုင်ခန်းခတွေ က ဈေးမြင့်တယ်။ ဆိုင်ခန်းခက အနှုံးခံရမလား ပေါ့နော်။ ဒါပေမဲ့ အစ်မအမေက အစ်မကို အားပေးတယ်။ ရှုံးပါစေရတယ်ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အစ်မကဆိုင်ဖွင့်ကတည်းက အလုပ်ကောင်း တယ်ပေါ့။ ဆိုင်ခန်းခ မရှုံးခဲ့ပါဘူး။ ဒါလည်း အစ်မအမေတော့လေးကြောင့်ပဲ။ ဆိုင်စဖွင့်တုန်းက ဝန်ထမ်းနှစ်ယောက်နဲ့ပဲ စဖွင့်ခဲ့တာ။ အခက်အခဲ တွေကတော့ အများကြီးရှိတာပေါ့။ ကိုယ်ဟာ ပညာအရ အကုန်တတ်ပြီးမှ ဆိုင်စဖွင့်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူးလေ။ ဝါသနာအရနဲ့ လုပ်ခဲ့တာဆိုတော့ အစ်မက လူငယ်တွေနဲ့ အဆင်ပြေပေမယ့် ဒီလူ ငယ်တွေဝတ်တာကို ကြိုက်ပြီးသူတို့ရဲ့ အမေတွေ ဘာတွေကလာအပ်ရင် အစ်မလူကြီးတွေနဲ့ အဆင်မပြေဘူးဖြစ်နေတာပေါ့။ ပြီးတော့ အစ်မ က စချုပ်ကတည်းက Model တွေအပ်တာများ တော့ ဝတ်သူတွေဆိုရင် အစ်မရဲ့ Cutting ပိုင်း မှာလို့သွားတတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အတွေ့အကြုံ ပဲပေါ့။ အတွေ့အကြုံမရှိတုန်းကတော့ ခက်ခဲတာ





ပေါ့။ အတွေ့အကြုံရှိသွားတော့လည်း နောက်ပိုင်း အဆင်ပြေသွားပါတယ်။ အခုဆိုရင်တော့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ Structure ကိုကြည့်တာနဲ့ သူ့ရဲ့ အားသာချက် အားနည်းချက်တွေကို လိုက်ပြီး ဖန်တီးပေးနိုင်သွားပြီ။

ဖက်ရှင်ဆိုတာမှာ Beauty နဲ့ Creativity ပါရမယ်လို့ ပြောကြတယ်။ အဲဒါတွေအပြင် တခြားဘာတွေပါရဦးမလဲ။

ဟုတ်ပါတယ်။ ဒီဇိုင်းထွင်ပြီဆိုရင် ဖန်တီးမှုလည်း ရှိရမယ်။ အဲဒီ ဖန်တီးမှုကလည်း လှပရမယ်ပေါ့။ အဓိကကတော့ ကိုယ့်ရဲ့စေတနာ မှန်ပြီပဲ။ ကိုယ်ချင်ပေးရမယ့် သူ့ကို လှစေရ မယ်ဆိုတဲ့ စေတနာလေးနဲ့သာလုပ် အဲဒါဆိုရင် လှတာပဲ။ အစ်မရဲ့ လက်တွေ့ပါပဲ။

အခုခေတ်မှ ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းနာတွေ များလာတာတွေ့ရတယ်။ အဲဒါအစ်မဘယ်လို သုံးသပ်မိပါသလဲ။

အရင်တုန်း ဒီဇိုင်းနာက အရေအတွက် အားဖြင့်နည်းတော့ လုပ်ရတဲ့ အစ်မတို့မှာပိုပြီး တာဝန်ရှိတာပေါ့နော်။ အခုကတော့ ဒီဇိုင်းနာတွေများလာတော့ ကောင်းတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ များလာတယ်ဆိုတာထောင် လက်ချိုးရေလို့ရတဲ့ အနေအထားပဲ ရှိနေသေးတာပါ။ နိုင်ငံတကာမှာဆိုရင် အများကြီးပဲလေ။ အစ်မကတော့ ဒီဇိုင်းနာတွေ ဒီထက်များလာနေချင်တယ်။ ဒီဇိုင်းနာများလာတော့ ဒီဇိုင်းတွေ အများကြီးလည်း ထွက်လာနိုင်တယ်။ နိုင်ငံတကာအဆင့်မီတဲ့ ဒီဇိုင်းနာတွေလည်းပေါ်ထွက်လာနိုင်တယ်။

သူများနဲ့ မတူတဲ့အမြင်တွေ၊ ဖန်တီးမှုတွေ ရှိဖို့ဆိုရင် ဘယ်လိုလေ့ကျင့်မှုမျိုးတွေရှိသင့်ပါသလဲ။

ဒါကတော့ လေ့ကျင့်လို့တော့ မရပါဘူး။ ဒီအလုပ်က ခံစားမှုနဲ့ လုပ်ရတာမျိုးပေါ့။ ကိုယ့်



စိတ်ခံစားချက်နဲ့ စဉ်းစားရတာပေါ့။ ကိုယ်ကတာကို Inspiration လုပ်မှာပဲ။ ကိုယ်ဟာ ဘယ်ပွဲအတွက် ဖန်တီးပေးမှာလဲ။ ကိုယ့်ရဲ့ ကိုယ်ပိုင် Idea ပေါ်ပဲ မူတည်တာပါ။

အကောင်းဆုံး ဒီဇိုင်းဖြစ်ဖို့ဆိုရင် ဘယ်လို အချက်အလက်တွေပါရမလဲ။

အကောင်းဆုံး ဒီဇိုင်းဖြစ်ဖို့ဘာပါရမလဲဆိုတော့ ဖက်ရှင်တစ်ခုမှာက သတ်မှတ်ချက်တွေ မရှိပါဘူး။ ကိုယ်ကဝတ်စုံတစ်ခုကို ထွင်ထားရင် ဒီဝတ်စုံကို ကြိုက်တဲ့သူလည်း ရှိတယ်။ မကြိုက်တဲ့သူလည်း ရှိတယ်။ ဒီဇိုင်းကောင်းတယ် မကောင်းဘူးဆိုတာက ကြည့်တဲ့သူနဲ့ပဲဆိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် လူကြိုက်များတယ်ဆိုရင် ဒီ ဒီဇိုင်းက ကောင်းတယ်လို့ ပြောလို့ရပြီပေါ့။

ပြီးတော့ ဒီဇိုင်းမှာ Form ရယ်၊ Colour

ရယ်၊ Texture ရယ် ပါတယ်ဆိုပြီး ပြောကြတယ်။ အဲဒါလေးလည်း ရှင်းပြပေးပါဦး အစ်မရယ်။

ဒီဇိုင်းတစ်ခုက အဲဒါတွေလည်း လိုတာပေါ့။ ပြီးတော့ကိုယ့် ဒီဇိုင်းကိုဝတ်မယ့်သူရဲ့ Structure တို့ Image တို့နဲ့လည်း မူတည်သေးတယ်။ တစ်ခါတလေ ဒီဝတ်စုံက သူနဲ့လှနေပေမယ့် နောက်တစ်ယောက်နဲ့ကျတော့ လှချင်မှလှလိမ့်မယ်။ တစ်ခါတလေ ကိုယ်ကအလှဆုံး အကောင်းဆုံး ဒီဇိုင်းဆိုပြီး ဖန်တီးထားပေမယ့် ဝတ်ဆင်တဲ့သူရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ရောက်သွားရင် မလှတာမျိုးလည်းရှိတယ်။ ဝတ်ဆင်တဲ့သူပေါ်မူတည်ပြီး ဒီဇိုင်းတစ်ခုက ပြောင်းလဲနိုင်သေးတယ်။ ဒီဇိုင်းတစ်ခုကို ထွင်တဲ့အခါ ဝတ်ဆင်မယ့်သူရဲ့ Personality နဲ့လည်းဆိုင်တယ်။

ခေတ်အဆက်ဆက်မှာ ဝတ်စားဆင်ယင်မှု ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းရေစီးကြောင်းကို လူငယ်တွေကပဲ ဦးဆောင်ခဲ့ကြတာဆိုတော့ ဒီနေ့ခေတ်လူငယ်တွေရဲ့ ဖက်ရှင်တွေအပေါ်မှာရော အစ်မဘယ်လို သုံးသပ်မိပါသလဲ။

ဒီနေ့ခေတ်လူငယ်တွေကတော့ နိုင်ငံတကာ အမြင်ရှိကြတယ်။ Internet တို့ ဖက်ရှင် TV တို့ မဂ္ဂဇင်းတို့ကလည်း အလွယ်တကူလက်လှမ်းမီတော့ လေ့လာလို့ရတယ်လေ။ အရင်တုန်းက လူငယ်တွေနဲ့ ဒီခေတ် လူငယ်တွေမတူတာလည်း Fashion Sense ထက် ဗဟုသုတပိုင်းပေါ့။ ဖက်ရှင်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဗဟုသုတက ဒီခေတ် လူငယ်တွေက ပိုရှိတယ်။ တစ်နိုင်လုံးအတိုင်း အတာနဲ့ပြောရရင် ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းလောက်က ဖက်ရှင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး သိကြပါတယ်။

ဖက်ရှင် ဒီဇိုင်းနာတစ်ယောက်က အတတ်ပညာအပြင် ခံစားမှုပါ ကိုယ့်အလုပ်ထဲမှာ ထည့်ဖို့လိုပါသလား။

ဒါပေါ့။ ဒီအလုပ်က ခံစားမှုနဲ့ လုပ်ရတာ



လေး၊ အတတ်ပညာပိုင်းလည်းလိုတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ခံစားမှုကပိုပြီး အရေးကြီးတယ်။ ဒီဇိုင်းနာအလုပ်က အတွေးလေးနဲ့ တွေးပြီး မှန်းပြီးခံစားရင်းနဲ့ ဒီဇိုင်း တွေဆွဲရထွင်ရတာလေး။ အတတ် ပညာပိုင်းက လက်တွေ့လုပ်မှ ပါလာရတာလေး။ ဒီဇိုင်းရဲ့ အစ က အတွေးနဲ့ စရတော့ ခံစားမှုလိုတယ်။

ဒီဇိုင်းက စားဝတ်နေရေး (၃) ခုစလုံးမှာ ပါနေတာဆိုတော့ ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းနာတစ်ယောက်ရဲ့ အရေးပါမှု အသုံးဝင်မှုတွေကိုလည်း ပြောပြပေး ပါဦး။

လူ မှာ အဝတ် တောင်းမှာ အကွပ် ဆီ တို့ စကားလည်းရှိတယ်လေ။ အဲဒီတော့ ဖက်ရှင် ဒီဇိုင်းနာ တစ်ယောက်ရဲ့ အရေးပါမှုကလည်း အဓိကကျပါတယ်။ အခု ဒီဘက်ခေတ်မှာက ပိုပြီး တောင်လိုသေးတယ်။ ပြီးတော့ ပွဲတစ်ခု သွား

မယ်ဆိုရင် ဒီဇိုင်းနာနဲ့ တိုင်ပင်ပြီး ဝတ်တာက ပိုပြီး အဆင်ပြေတယ်။ ကိုယ်သွားမယ့် အနေအထား ပေါ်မူတည်ပြီး သေသေချာချာဝတ်သင့်တယ်။ ဒီဇိုင်းနာကလည်း အရေးပါသေးတယ်။ ဒါကြောင့် အစ်မခုနစ်ကပြောတာပေါ့။ အစ်မတို့ဆီမှာ ဒီဇိုင်းနာ တွေအများကြီးပဲ။ သေးတယ်လို့။ ဒီဇိုင်းနာနဲ့ အပြုတမ်းထဲတွေ့နေတဲ့ သူကပိုပြီး ဖက်ရှင်ကျ တာပေါ့။ အခုခေတ်ကပိုပြီး လိုအပ်တယ်လေ။ လူတစ်ယောက်ကို ပထမဦးဆုံးစတွေ့တဲ့အခါ ကျွန်းဘာမှမသိခင်အဲဒီလူရဲ့ ဝတ်စား ဆင်ယင် ပုံကို ကြည့်ပြီးအဲဒီလူရဲ့ အနေအထားကို သိနိုင် တာလေ။ ဒါကြောင့် ဒီဇိုင်းနာက လိုအပ်တယ်။

ဒီဇိုင်းနာတစ်ယောက်ရဲ့ တာဝန်ကို တိတိ ကျကျပြောပါဆိုရင် ဘယ်လိုအပိုင်းတွေပါနေပါ သလဲ။

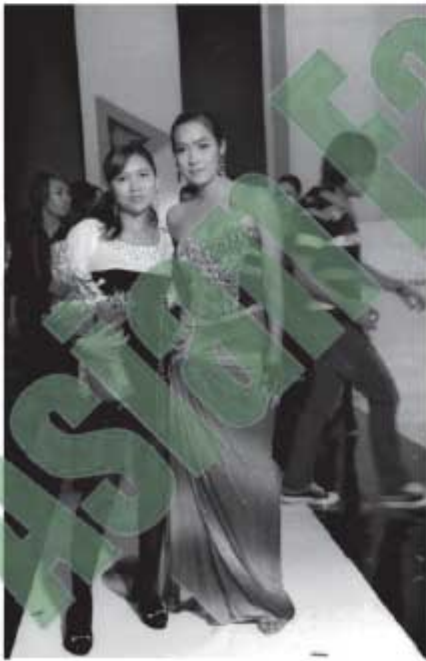
ဒီဇိုင်းနာတစ်ယောက်ရဲ့ တာဝန်ဆိုပြီး စည်းကမ်းသတ်မှတ်ချက်တွေ မရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီဇိုင်းနာတစ်ယောက်က ကိုယ့်ရဲ့ Customer သွားမယ်ပွဲကို လိုက်ပြီးအဝတ်အစားအပြင် Top to Toe ပေါ့ ခေါင်းအခြေအဆုံးစိမ့်ပေးရမယ်။ အဝတ်အစားတစ်ခုပဲ ဖန်တီးပေးလိုက်လို့ မရ ဘူး။ အဲဒီအဝတ်အစားနဲ့ လိုက်တဲ့ မိတ်ကပ်ဆံပင် ရော ဖိနပ်၊ အိတ်၊ တခြား Accessories ရော ပေါ့။ အဲဒါတွေပါ အကြံဉာဏ်ပေးနိုင်ရမယ်။

မြန်မာ့ ဒီဇိုင်းတစ်ခုကမ္ဘာမှာ ထိုးဖောက် သွားဖို့အတွက်ဆိုရင် ဘာတွေလိုအပ်ပါသလဲ။

မြန်မာ့ ဒီဇိုင်းတစ်ခု ထိုးဖောက်သွားဖို့ ဆိုရင် အရင်ဆုံးကတော့ ပိတ်စအရည်အသွေး ပေါ့။ အစ်မတို့ဆီမှာဆိုရင် ဘယ်နိုင်ငံမှာမှ မရိတ်တဲ့ ချိတ်တွေရှိတယ်။ ဒီချိတ်ကို ကမ္ဘာကြိုက်အောင် ဖန်တီးမှုကောင်းကောင်းလုပ်ပေးနိုင်ရမယ်။ ပြီး တော့ ဒီချိတ်တွေက အစ်မတို့ မြန်မာပြည်မှာပဲ ရနိုင်တယ်ဆိုတာကိုလည်း Promote လုပ်ပေး နိုင်ရမယ်။ ပိတ်စအရည်အသွေးကိုလည်း ပို တောင်းအောင် လုပ်ပေးနိုင်ရမယ်။ ဝတ်စုံ ဒီဇိုင်း တွေက ဘယ်သူကပဲ ဖန်တီးဖန်တီး လုပ်နိုင်ကြ တယ်။ ပိတ်စအရည်အသွေးကိုနဲ့ပဲ ကမ္ဘာကို ထိုးဖောက်ရမှာပဲ။

အတွေ့အကြုံတွေကနေ ပညာတွေရသွား တယ်လို့ ပြောကြ တယ်။ အစ်မအနေနဲ့ ပညာရခဲ့ စေတဲ့ အမှတ်တရ အတွေ့အကြုံလေးရှိခဲ့ရင် လည်း ပြောပြပေးပါ။

အတွေ့အကြုံတွေကတော့ များမှများပဲ။ အဓိကကတော့ ဒီတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ် နိုင်ငံ ဘယ်ကျောင်းမှာပဲ တက်တက် ပညာပဲ ရခဲ့တာ လေ။ အတွေ့အကြုံကတော့ လုပ်ငန်းခွင် ဝင်တဲ့ အခါ လိုကိုလိုတဲ့ဟာပဲ။ ဘယ်လောက်ပဲ ပညာ တွေ ဘတ်ခဲ့ပေမယ့် အတွေ့အကြုံကမရဘူး။ သင်တဲ့အချိန်က အရပ်တွေနဲ့ပဲ သင်ရတာလေ။ တကယ်လုပ်ငန်းခွင်ဝင်တော့ လူခန္ဓာကိုယ်နဲ့ အရုပ်က ကွဲပြားမှုတွေ အများကြီး ရှိသွားတယ်။ အသားအရေမျိုးစုံ၊ Structure မျိုးစုံတွေ့ရတယ်။ စိတ်ခံစားမှုမျိုးစုံလည်း တွေ့ရတယ်။ ဒါတွေပေါ် မှာ မူတည်ပြီး အစ်မတို့က ဒီဇိုင်းထွင်ရတာပေါ့။ အစ်မဆိုရင် ကိုယ့်ထက်ဝါရင့်ပြီး အတွေ့အကြုံ ရှိတဲ့ သူတွေဆိုရင် တအားလေးစားတယ်။ နှစ် ပေါင်းများစွာရဲ့ အတွေ့အကြုံဆိုတာက နည်းတာ မဟုတ်ဘူးလေ။ ဘွဲ့တွေအများကြီး ရလာလို့ ဆိုပြီး Proud ဖြစ်နေလို့ မရဘူး။ ဘွဲ့တွေ အများ ကြီးရတာလည်း ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တကယ်လုပ်ငန်းခွင်ဝင်ရင်တော့ အတွေ့အကြုံ ကလိုတယ်။ အစ်မဆိုရင် ပညာရစေတဲ့ အမှတ် တရမျိုးဆိုရင် များလွန်းလို့ မှတ်တောင်မမှတ်မိ နိုင်တော့ဘူး။ ဥပမာပြောရရင် ကိုယ်က ဒီဝတ်စုံ ကိုလှစေချင်လွန်းလို့ Accessories တွေ အများ



ကြီးထည့်လိုက်မိတယ်။ တကယ် Stage ပေါ်မှာ Model ကလျှောက်တော့ Accessoriesတွေ ကြောင့်လေးပြီး လမ်းလျှောက်တာအဆင်မပြေ ဖြစ်သွားတာမျိုး။ အရမ်း fitting လုပ်ထားမိလို့ သူတို့လမ်းလျှောက်တော့ ထုတ်သွားတာမျိုး။ အဲဒါတွေ သိရတာပေါ့။

နိုင်ငံတကာကို ဝင်ရောက်ဖို့ဆိုရင် ဒီဇိုင်းနာ တစ်ယောက်က ဘယ်လိုအခက်အခဲတွေကို ရင်ဆိုင်ရမလဲ။

နိုင်ငံတကာကို ဝင်ဖို့အတွက် အခက်အခဲ တွေကတော့ “က”ကနေ “အ” အထိပဲ။ ရိုးရိုး ASEAN ပွဲမျိုးသွားရင်တောင် အခက်အခဲတွေက အများကြီးပဲ တွေ့ရတာလေ။ နိုင်ငံတကာပွဲဆိုရင် ပိုပြီး အခက်အခဲတွေ တွေ့ရမှာပဲ။ ဒီဇိုင်းပိုင်းက ရင်ပေါင်တန်းနေတုန်းတော့ သွားပြီးပြီဆိုတို ဘာတို့မှာ အခက်အခဲတွေရှိမှာပဲ။ ဒီအခက်အခဲ တွေကို ကြိုပြီးတွေးထားမိဖို့ပဲ လိုတာပါ။

Customer တွေထဲမှာလည်း လူမျိုးစုံရှိနိုင် တော့ မတူနိုင်တဲ့ အမြင်တွေကို အစ်မဘယ်လို ညှိနှိုင်းလေ့ရှိပါသလဲ။

Customer တွေမှာတော့ အမြင်မတူတာတွေ အများကြီးပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ အစ်မကတော့ အစ်မ အမြင်ထက် Customer တွေအမြင်ကို ပိုပြီး ဦးစားပေးတယ်။ သူတို့ဖြစ်ချင်တာကို အရင်မေး တယ်။ ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုရင် သူတို့အမြင် အတိုင်း လုပ်ပေးလိုက်တယ်။ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုရင်လည်း အစ်မက သူတို့လက်ခံလာအောင် ညှိနှိုင်းဆွေး နွေးရတာပေါ့။ နိုင်ငံခြားသားတွေ ဆိုရင်တော့ သူတို့က တအားအသေးစိတ်တယ်။ သူတို့ ပြော တဲ့အတိုင်း လုပ်ပေးမှ ကြိုက်ကြတယ်။ အစ်မတို့ လူမျိုးတွေကတော့ Flexible ဖြစ်တယ်ပြောရမယ်။ ဆွေးနွေးရင် လက်ခံကြပါတယ်။ အရမ်း လက် ပေါက်ကတ်ပြီး ဆွေးနွေးရခက်တဲ့ Customer မျိုးတော့မရှိသေးပါဘူး။

ဒီဇိုင်းနာဆိုတာ အင်တာက ရေးကြီးတယ်ဆို တဲ့ စကားအပေါ်မှာရော အစ်မဘယ်လိုဆွေးနွေး ချင်ပါသလဲ။

အစ်မတို့ဆိုတာက Customer တစ်ယောက် လာရင် အချိန်ပေးပြီး ဆွေးနွေးရတယ်။ ဒီဇိုင်း ဆွဲရတယ်။ ချုပ်တော့လည်း အချိန်ပေးရတယ်။ အချိန်ရော အကြံဉာဏ်ရောပေါ့။ နောက်ဆုံး ချုပ်ပြီးသွားတဲ့အချိန် Fitting ချတဲ့အချိန်ထိ အစ်မတို့က လိုက်လုပ်ပေးရတာလေ။ နိုင်ငံခြား မှာဆိုရင် ဒီစိတ်စိတ်စိတ်ပေါ်မှာ သူပေးရတဲ့ အချိန်ပေါ်ကြည့်ပြီး ယူတာပါ။ အစ်မတို့နိုင်ငံက ဒီဇိုင်းနာတွေ ယူတာကနည်း တောင် နည်းနေသေး ပါတယ်။ ပြီးတော့ ရေးနည်းယူတယ်ဆိုတဲ့ သူရဲ့ အထည်နဲ့ ရေးများပါတယ်ဆိုတဲ့သူတို့ အထည်ကို ယှဉ်ပြီးချကြည့်ပါ။ ဘာလို့ ရေးများ တာလဲဆိုတာ နားလည်လာပါလိမ့်မယ်။

အစ်မရဲ့ပညာအမွေတို့ရော အစ်မသမီးလေး ကိုပေးခဲ့မှာလား။

အစ်မသမီးလေးနှစ်ယောက်လုံးက အစ်မ လုပ်နေတာကို တွေ့နေလို့လားတော့ မသိဘူး။ နှစ်ယောက်လုံးကစိတ်ဝင်စားကြတယ်။ အခုတော့ ငယ်သေးတယ်။ သမီးကြီး ၉ နှစ်သမီးငယ်က ၃ နှစ်ပဲရှိသေးတယ်။ သူတို့ကြီးလာတဲ့အထိ ဒါကို ဝါသနာပါနေသေးတယ်ဆိုရင်တော့ အစ်မက ကျောင်းတစ်ကျောင်းမှာ ကောင်းကောင်းလေး သင်ယူစေမှာပေါ့။ အစ်မအနေနဲ့လည်း ကိုယ့်ရဲ့ အတွေ့အကြုံတွေ ပညာတွေကို ဒီအတိုင်းပျောက် သွားမှာ မလိုချင်ဘူး။ အသက်အရွယ်တစ်ခုရ လာတဲ့ အချိန်မှာတော့ အစ်မဆီမှာ ပညာယူ ချင်တဲ့သူကို ပြန်ပြီး သင်ပေးချင်ပါတယ်။ အခု ယောလောဆယ်တော့ သင်တန်းတော့ မဖွင့်ဖြစ်ပါ ဘူး။ အစ်မမိသားစုနဲ့ အစ်မရဲ့ အလုပ်နဲ့ ဆို တော့ အချိန်ကလောက်တောင် မလောက်ဘူး ဖြစ်နေလို့ပါ။

လုပ်ငန်းတစ်ခုကို ဦးဆောင်ပြီးလည်း လုပ် နေတယ်။ အိမ်ထောင်ရှင်မလည်း ဖြစ်နေတော့ လုပ်ငန်းပိုင်းမှာလည်းအောင်မြင်အောင် အိမ် ထောင်မှမှာလည်း မလွတ်တင်းအောင် အစ်မ ဘယ်လိုစီမံလုပ်ကိုင်ပါသလဲ။

အစ်မက အိမ်အလုပ်ကို အိမ်ထောင်မကျခင် ကပျိုတည်းကလုပ်တော့ အစ်မအမျိုးသားက ခွင့်ပြုပြီး ကူတောင် ကူညီပေးပါသေးတယ်။ အစ်မက ကိုယ့်အမျိုးသားနဲ့ ကိုယ့်သားသမီးပေါ် မှာတော့ အချိန်ပြည့်တော့ အချိန်မပေးနိုင်ပါ ဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူတို့က အစ်မကို နားလည်ပေး တယ်။ အစ်မနိုင်ငံခြားမှာ Short Course သွား တက်တဲ့အချိန်တို့ နိုင်ငံခြား Show သွားတဲ့ အချိန်တို့မှာ ဆိုရင်လည်း အစ်မက ကလေး လသားလေးကို ထားခဲ့တာပါ။ ဒါပေမဲ့ အစ်မရဲ့ မိသားစုကို ထိခိုက်အောင်တော့ မလုပ်ဘူးပေါ့ လေ။ အစ်မက အလုပ်လုပ်နေရင် ဘာမှသတိ မရတော့ဘဲ အလုပ်ထဲမှာပဲ စိတ်ကရိုနေတတ် တာတော့ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီတော့ အခုနောက်ပိုင်းမှာ အစ်မ က တနင်္ဂနွေတစ်ရက်ကို အလုပ်နားရက် သတ် မှတ်လိုက်ပြီး တနင်္ဂနွေတစ်ရက်ကိုတော့ ကိုယ့် မိသားစုကို အချိန်ပေးလိုက်တယ်။ နောက်ပြီး တစ်ပတ်တစ်ရက် စနေနေ့ညကို မိသားစုအတွက်သတ်မှတ်လိုက်ပြီး စနေနေ့ည ဆိုရင် မိသားစုလိုက် ညစာသွား စားတာမျိုး၊ ကာရာအိုကေသွားဆိုတာမျိုး၊ လည်တာပတ်တာ မျိုး လုပ်ဖြစ်တယ်။

ဒီဇိုင်းနာဘဝကို ခံယူချင်လို့ ကြိုးစားနေကြ တဲ့ မျိုးဆက်သစ် ဒီဇိုင်းနာတွေကို အစ်မဘယ်လို Message မျိုးပေးချင်ပါသလဲ။

အဓိကကတော့ ကြိုးစားမှုပါပဲ။ ပြီးတော့ စိတ်စေတနာမှန်ဖို့ပါ။ အစ်မကတော့ အရမ်း



ကြိုးစားခဲ့တာပါ။ ကိုယ့်ဆီမှာ လာချုပ်တဲ့ သူတွေ ပေါ်မှာလည်း စေတနာထားပြီး လုပ်ပေးတယ်။ အဲဒါတွေကြောင့်ပဲ အစ်မက ဒီနေရာ ဒီအနေ အထားမျိုးကို ရောက်လာခဲ့တာပါ။ ဘယ်လို အလုပ်ကိုမဆို အစ်မက တစိုက်မတ်မတ် လုပ် တတ်တဲ့ အကျင့်လည်းရှိတယ်။ ခေါင်းမာတာ ပေါ့နော်။ ပြီးတော့ စေတနာနဲ့ အကောင်းဆုံး ဖြစ်အောင်လုပ်ပေးတယ်။ တတ်နိုင်တဲ့ သူမတတ် နိုင်တဲ့သူဆိုပြီး ခွဲမနေဘဲ ကြိုးစားမှု အတူတူနဲ့ စေတနာထားပြီး လုပ်ပေးတယ်။ ဒါကြောင့် စေတနာမှန်မှန်နဲ့ လုပ်ပေးဖို့ ပြောချင်ပါတယ်။

ဒီဇိုင်းဆိုတာ ထွင်မှဆိုပြီး ထွင်ရင်းနဲ့ သရုပ် ပျက်တဲ့အထိ ဖြစ်နေတဲ့ တချို့လူငယ်တွေ ကိုရော ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လိုအကြံပေး ချင်ပါသလဲ။

ဒီဇိုင်းက ထွင်တာတော့ ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သရုပ်ပျက်သွားတာတော့ မဖြစ်သင့်တဲ့ ကိစ္စပါ။ အဲဒီတော့ ထိန်းရမှာပေါ့။ လူငယ်တွေ ဆိုတော့လည်း အများထက်သာအောင် ထွင်ရင်း နဲ့ သရုပ်ပျက်သွားတာပေါ့။ ဖက်ရှင်ဆိုတာထွင် လို့ ရပါတယ်။ စိတ်ကြိုက်ထွင်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စည်းလေးဘောင်လေးတော့ ထားသင့် ပါတယ်။ ဘောင်လွတ်သွားရင် သရုပ်ပျက်သွား တဲ့ အဆင့်ဖြစ်သွားတာပေါ့။ ဖက်ရှင်က ဆန်း မှ ဒီဇိုင်းဖြစ်တာမဟုတ်ပါဘူး။ စတိုင်တစ်ခုရှိရင်ပဲ ဖက်ရှင်ကျနေပါပြီလို့ပြောချင်ပါတယ်။

ဖြိုးစုပိုင်

Music + Yati

ဂီတဆိုတဲ့
သင်္ခါဆီမှာ
တစ်သက်စာ...

ကျွန်ခံဖို့

အသင့်ဖြစ်နေတဲ့

ဝန်

ယုယအိမ်

ဘဝတစ်ခုမှာ ဂီတတစ်ခုတော့ ရှိသင့်တာ အမှန်ပါ။ ထွက်ပေါက် တစ်ခုလို လွတ် ပြောက်ရာတစ်ခုလို ဝန်တီးသူအတွက် ဂျော့ နားဆင်ခံစားသူအတွက် ပါတီနီရိုနေတာ ပါ။ ဂီတဟာ လူမျိုးမရွေး ဘာသာမရွေး နေရာ ဒေသမရွေး တောင်ထိ ပြေပြန့် မရွေး လူသားတွေအတွက် ဆေးဖက်ဝင် ဒေသုတပါ.....



တစ်ခါတစ်ခါမှာ ဂီတပညာရှင်တွေဟာ အနုပညာကို ဖန်တီးသူတွေ ဖြစ်ခဲ့သလို တစ်ခါတစ်ခါမှာ ဝေဒနာကို ကုစားပေးတဲ့ သမားတော်တွေလည်း ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီလို ဘဝဖြစ်စဉ်တွေ ကြားထဲက ကွဲလွဲသော ဘဝလေး တစ်ခုကို လည်း တွေ့ခဲ့ရပြန်ပါပြီ။ အဲဒီ ဘဝပိုင်ရှင်တစ်ဦးကတော့ ကချင် ပြည်နယ်၊ မြစ်ကြီးနားမြို့က တေးရေးနှင့် အဆိုရှင် 'ဝန' ပါ။ သူ့ရဲ့နှလုံးသွေးထဲမှာ Rock ဂီတတွေ စီးမျောနေတာ ကိုတော့ သူ့စကားကြားရုံနဲ့ သိသာလွန်းနေပါတယ်။ ဂီတနဲ့ ထူဆစ်ခဲ့တဲ့ 'ဝန' ဘဝရဲ့ ချပ်ပုံလွှာလေးကို လွန်ဟ ကြည့်လိုက်ရအောင်ပါ။

'ဝန'ဆိုတဲ့ နာမည်စာလုံးပေါင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး

'ဝန' ဆိုတာက ကျွန်တော့်ရဲ့ ငယ်နာမည်ပါ။ ပါဠိလိုဆို တောလို့ အဓိပ္ပာယ်ရတဲ့ 'ဝနာ' ပါ။ အဘွားကမူညီခဲ့တဲ့ နာမည်လေးပါ။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတင်းတဲ့ အေးချမ်းပြီး နေပြောက်တောင် မထိုးတဲ့ နေရာပေါ့။ အနှောင့်အယှက်ကင်းတဲ့ ဆိတ်ငြိမ်တဲ့ သဘောကိုလည်း ချောင်ပါတယ်။ နောက် တဖြည်းဖြည်းနဲ့ခေါ်ရင်း 'ဝန' ဖြစ်သွားတာပါ။ ကျွန်တော့်ဇာတိ က ကချင်ပြည်နယ်၊ မြစ်ကြီးနားကပါ။

သန္ဓေတည်ခဲ့တဲ့ အနုပညာအကြောင်းကို မေးကြည့် တော့

ကျွန်တော် သိတတ်တဲ့အရွယ်ပေါ့။ ၈ တန်း ကျောင်းသား အရွယ်မှာ ဂီတာစတီးတယ်။ ကျွန်တော့်အစ်ကိုက မြင်ဆရာ ပေါ့။ နောက် ကျွန်တော့်အစ်ကိုကပဲ ဂီတာတီးသင်ပေးခဲ့တာ ပါပဲ။ ၁၃ နှစ်သားမှာ ဂီတာစတီးပြီး ၁၆ နှစ်၊ ၁၇ နှစ်ကျမှ သီချင်းရေးခဲ့တာ။

အနုပညာကို ထဲထဲဝင်ဝင်လုပ်ဖြစ်လာခဲ့ပုံကို

ကျွန်တော့် ရင်ထဲမှာ အနုပညာနဲ့ ပတ်သက်လာရင် တန်ဖိုးရှိပြီး အရာရောက်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်ချင်ခဲ့တော့ မြစ်ကြီးနား ထက်စာရင် ကျွန်တော့်အတွက် ရန်ကုန်ကပို့ပြီး တိုးတက်မှု ရှိမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး ဂီတာတစ်လက်၊ အထုပ် တစ်လုံးနဲ့ ရည်မှန်းချက်အတိုင်း ဖြစ်အောင်လုပ်မယ်ဆိုပြီး တတ်လာခဲ့တာ။ ကျွန်တော် ဖန်တီးထားတဲ့ 'သီချင်းလေးနဲ့' ဆိုတဲ့ သီချင်းပေါ်ရောင်၊ အဲဒီ အခွေကို အခွေကြမ်းလာတီးတာ၊ 'ကမ္ဘာကျော် အလှဘုရင်မကြီး ငိုချင်းချလိမ့်မယ်' အဲဒီသီချင်း ကို ဘယ်သူက အွန်လိုင်းတင်လိုက်တယ် မသိဘူး အရမ်းပြန့် သွားတယ်။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော့် အသက်က ၁၈ နှစ် လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။ ရန်ကုန် တက်လာတယ်။ အကြမ်း တီးပြီး ပြန်သွားတယ်။ ပထမဆုံး လုပ်ခဲ့တာပေါ့။ နောက် ၂၀၀၉ ဒီဇင်ဘာ ၂၅ ရက်နေ့မှာ Zing- 1 Hour (တစ်နာရီ) ဆိုတဲ့အခွေကို နိပွန်နဲ့ နှစ်ယောက် ထွက်ခဲ့တယ်။ အဲဒါ ဂီတနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော့် ဘဝမှာ ထဲထဲဝင်ဝင် ထင်ထင် ပေါ်ပေါ် စလုပ်ခဲ့တာပါ။ ၂၀၁၂ ဩဂုတ်လမှာ ကျွန်တော်ရယ် အောင်းအောင်ရယ် နှစ်ယောက်က 'Zing 2012' ဆိုပြီး ဂုဏ်ထူးအတွဲခွေ ထွက်ခဲ့တယ်။

ဝနရဲ့ 'အသင့်ဖြစ်ထားတယ်' တစ်ကိုယ်တော်ခွေ စီစဉ် ဖြစ်ခဲ့ပုံလေးက

ဒီအခွေလုပ်ဖြစ်သွားပုံကတော့ ကျွန်တော့်သီချင်းတွေကို ကိုသားသားက ကြားလိုက်တာ၊ သူ ကြိုက်တယ်။ သီချင်းလုပ် ရအောင်ဆိုပြီး တိုင်ပင် ဆွေးနွေးရာကနေ အခွေထုတ်ဖြစ်သွား

Photo - **Banyan** မှ



တယ်။ ဒီအခွေက ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်ရေးထားတဲ့ ကိုယ်ပိုင်သံစဉ်စစ်စစ်ပါ။

'ဝန်' ရွေးချယ်ခဲ့တဲ့ ဂီတအမျိုးအစားက

အားလုံးကို ခြုံငုံပြီးပြောရရင်တော့ ရော့ခ် (Rock) ပါပဲ။ အော်တာ ရော့ခ်၊ စလိုးရော့ခ်၊ မော်ဒန်ရော့ခ်၊ ရော့ခ်အမျိုးအစားတွေကိုပဲ ရွေးချယ်ခဲ့တာ။

စတိတ်နိုးအတွေ့အကြုံတိုတော့

ကျွန်တော် အသက် ၁၆ နှစ်လောက်က မြစ်ကြီးနားသင်္ကြန်မှာ ပထမဆုံးပေါ့။ စင်ပေါ်ရောက်တော့ 'ဝန်' လို့ ကျွန်တော့်နာမည်ကို ခေါ်လိုက်တဲ့အချိန်မှာ ခေါင်းတွေကြီးပြီး ကြက်သီးတွေထသွားတယ်။ ဆိုနေတုန်း စင်ပေါ်မှာ ကျွန်တော့်ကို ပိုက်ဆံဆုလာချတာ ဆိုနေတဲ့ စာသားတွေ မေ့သွားတယ်။ ဒါကတော့ ဘယ်တော့မှ မေ့မရတဲ့ အမှတ်တရပါပဲ။ နောက်ပိုင်း နှိုးတွေတော့ ဆက်တိုက် ဆိုဖြစ်ပါတယ်။ ရန်ကုန်မှာလည်း လုပ်ချင်တယ်။ လုပ်နိုင်အောင်လည်း ကြိုးစားသွားမှာပဲ။

'ဝန်' ရယ်၊ Zing ရယ်၊ ပရိသတ်ရယ် အပေးအယူနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောပြခဲ့တာက

မြစ်ကြီးနားမြို့က ကျွန်တော့် Zing band ကို ပရိသတ်က သိကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကိုလည်း အားပေးကြပါတယ်။ ချစ်ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရင်ထဲမှာလည်း ဘာကိုပွဲ ခွဲခြားမထားပါဘူး။ ကိုယ့်ကို ထမင်းကျွေးနေတဲ့ လက်ခုပ်သံတွေ အတွက် တာဝန်ကျေရမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်နဲ့ အစွမ်းကုန်ကြိုးစားနေပါတယ်။ ပရိသတ်နဲ့အပေးအယူ ဘယ်လောက်တည့်သလဲဆိုတာ 1 - Hour ထဲက 'အရုံးနဲ့လူ' သီချင်းဆိုရင် မြစ်ကြီးနားမှာ နှိုးလုပ်တိုင်း ဆိုတယ်။ ကျွန်တော် ဆိုရတယ် မရှိဘူး။ ပရိသတ်ကပဲ အကုန်ဆိုသွားကြတယ်။

ဂီတအပေါ် မြတ်နိုးစွာထားတဲ့ ရည်မှန်းချက်



အတွက်တော့

ကျွန်တော် ကလေးဘဝတုန်းက မြစ်ချင်ခဲ့တာကတော့ အဆိုတော်ပေါ့။ နောက်ပိုင်း နားလည်သိတတ်လာတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော့်ဂီတအတွက် ကျွန်တော်တို့ အများကြီး ပေးဆပ်ရဦးမယ်။ ကျွန်တော်တို့ကို အားပေးတဲ့ လက်ခုပ်သံတွေနဲ့ ထိုက်တန်အောင် ကြိုးစားရဦးမှာ။ လူမျိုးတစ်မျိုး ဂီတတစ်ခုရဲ့ အဆင့်အတန်းကိုလည်း မြင့်မားစေချင်တယ်။ ဂီတရဲ့ အမွေခံသားတစ်ယောက်လို့ ရင်ထဲမှာ ခံယူထားတယ်။

ဖြစ်နေတာနဲ့ မြစ်ချင်တာ ထပ်တူကျ မကျဆိုတာ

ဒီနေ့၊ ဒီအချိန်ထိ ထပ်တူထပ်မျှကျခဲ့ပါတယ်။

နောက်ဆုံး ထွက်သက်အထိ ဂီတနဲ့အဝတ်စစ်ထပ်တည်းလည်း ကျချင်တယ်လို့ ပြီးတော့ ဒီအဆိုတော်ဘဝကို လွယ်လွယ်ကူကူရခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး။ စိမ်နဲ့လည်း အတိုက်အခံတွေ အများကြီးဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ မိဘတွေကလည်း ဘာမှအဓိပ္ပာယ်မရှိတဲ့ အလုပ်လို့ ယူဆကြတယ်။ အကောင်အထည်ဖော်ပြုလို့ ဂုဏ်သိက္ခာရှိတဲ့အလုပ် မဟုတ်ဘူးလို့လည်း ထင်ကြတယ်။ မြစ်သင့်တာကိုလုပ်ဖို့ တိုက်တွန်းတယ်။ ကျွန်တော်ကလည်း မြစ်သင့်တာထက် မြစ်ချင်တာကို လုပ်ခွင့်ရတဲ့ဘဝမှာ ကျွန်တော် လုပ်နေတာတော့ မြစ်ရမယ်အမေလို့ ပြောခဲ့တယ်။ မြစ်အောင်လည်း လုပ်ပြခဲ့တယ်။

အားကျအတုယူခဲ့ရတဲ့ ပညာရှင်တွေက

ကျွန်တော့်ဘဝထဲမှာ ဟီးရိုးဖြစ်ခဲ့တာက တိုလေးဖြူ၊ ဒိုးလုံး၊ ကိုထူးအိမ်သင်၊ သူတို့တွေက ကျွန်တော့်ရှေ့က ဟီးရိုးတွေပါ။

VCD နဲ့ပတ်သက်တဲ့ ပုံဖော်မှုတိုတော့

VCD ပုံဖော်မှုနဲ့ ပတ်သက်လို့ကတော့ ၂၀၀၃ သင်္ကြန်အပြီးလောက်မှာ ထွက်မယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ မန်နေဂျာဖြစ်သလို ညီအစ်ကိုလို့လည်းပြောလို့ရတဲ့ ကိုသားသားနဲ့တိုင်ပင်ပြီး အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ရိုက်ကူးသွားမှာပါ။

'အသင့်ဖြစ်ထားတယ်' အခွေကို ဖြန့်ချိခြင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့

ဖြန့်ချိမှုနဲ့ပတ်သက်လို့ ကိုသားသားက ဒီအခွေရဲ့ ဦးဆောင်သူ မန်နေဂျာအဖြစ် ၃ နှစ်တိတိစာချုပ်ထားတော့ အနုပညာကိစ္စအဝဝကို သူပဲအကုန် တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ပေးမှာပါ။ ကျွန်တော့်သီချင်းနဲ့ပတ်သက်လို့ အမှတ်တမဲ့ပဲ ကြားကြား၊ နားပဲထောင်ထောင် ရင်ဘတ်ချင်းတူလို့ ခံစားပေးတယ်ဆိုရင်ကျေးဇူးတင်ပါတယ်လို့။

ယုယအိမ်

ဝန်



အသံမြစ်ထားတယ်

Audio CD

Lyric
WaNa

Band
Zing Band

Studio
Studio D, Guardians

Copyright by
Thar Thar





卫企准字(2002)第0312号
中华人民共和国卫生部核准



သင့်ဘဝအတွက် အကောင်းဆုံးအရာများကို ချွေဝေမယ့် ဂိုဏ်း

မြင့်သူတက္ကသိုလ်



ပေကျင်းမြို့တော် လူထုခန်းမအတွင်း တစ်ခု
သော စုလိုင်လ ၇ ရက်နံနက်မှာ ဂိုဏ်းရဲ့ ကျန်းမာ
ရေးပရိုဂရမ် တစ်ရပ်ဖြစ်တဲ့ "AIDS ကျဆင်းရေး
နှင့် ခုခံစွမ်းအားမြှင့်တင်ရေး" အစီအစဉ်တွေကို
ပြုလုပ်ဖို့အတွက် စုဝေးခဲ့ကြဖူးပါတယ်။ ဂိုဏ်းဟာ
ခုခံအားကျဆင်းမှုကို တားဆီးဖို့အတွက် မျှော်
လင့်ချက်တစ်ခုတစ်ရာ ထားခဲ့တာဟာ ဘာကြောင့်
ပါလဲ... မာယာအမှားဆုံးနဲ့အရက်စက်ဆုံး HIV
ဖိုးကြောင့်ကန္တာလူသားထုဟာ ခုခံအားကျဆင်းမှု
ကူးစက်ရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှုကို ယခုထက်တိုင်
အလဲထိုးခံနေကြရပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း
ရာစုသစ်ရဲ့ လူသတ်သမားလို ခေါ်ကြတဲ့ AIDS
ရောဂါကို အန်တီတိုက်ဖျက်ဖို့အတွက် သဘာဝ
နတ်ဆေးထင်းရှူးဝတ်မှုန်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့
ဂိုဏ်းက ကြိုးစားခဲ့ပါတယ်။ နှစ်ပေါင်းခြောက်
ထောင် ကြာမြင့်တည်ရှိခဲ့တဲ့ သဘာဝဆေးပတ်ဝင်
ထင်းရှူးဝတ်မှုန်အစွမ်းသတ္တိတွေကို တွေ့ရှိခဲ့ဖူး
တာကြောင့် ဂိုဏ်းဟာ ခုခံအားကျဆင်းမှု ကူးစက်
ရောဂါကို တားဆီးဖို့အတွက် မျှော်လင့်ထားခဲ့တာ
ဖြစ်ပါတယ်။

အဖိုးထိုက်နတ်သုစာ ထင်းရှူးဝတ်မှုန်

သဘာဝ ထင်းရှူးဝတ်မှုန်ဟာ သမိုင်းတစ်ချိန်
ကတော့ တရုတ်နိုင်ငံ နန်းတွင်းက မဟာနွယ်သွေး
တွေ သုံးစွဲခဲ့ကြတဲ့ နတ်သုစာ တစ်မျိုးအဖြစ်
ထင်ရှားခဲ့ပါတယ်။ ဇရာကို တားဆီးကာကွယ်ဖို့

အတွက် သုံးစွဲခဲ့ကြတာဖြစ်သလို နုပျိုကျန်းမာမှု
အတွက်လည်း လက်ခံပြုခဲ့ကြပါတယ်။ အတိတ်က
အညကြပြည်သူတွေအတွက် မပျော်မုန်းနိုင်သော
အိပ်မက်နတ်သုစာဖြစ်ခဲ့တဲ့ ထင်းရှူးဝတ်မှုန်ကို
မျက်မှောက်ခေတ်မှာတော့ သိပ္ပံနည်းကျ စမ်းသပ်
ပြီး သုတေသနပြုလုပ်ကာ အားဖြည့်ဓာတ်စာအဖြစ်
ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ကာ တရုတ်ပြည်သူလူထုရဲ့
လက်ကို ဖြန့်ဝေလိုက်ပါပြီ။ အဆိုပါထုတ်ကုန်များ
ကို ဖြန့်ချိရာဌာနကတော့ တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတ
နိုင်ငံအစိုးရ အသိမှတ်ပြု China New Era
Health Industry Group ဝဲဖြစ်ပါတယ်။

တရုတ်နိုင်ငံရဲ့ အဖိုးထိုက်ရတနာ ဂိုဏ်းဟာ
လူ့ခန္ဓာရဲ့ ကျန်းမာရေးကို ကောင်းမွန်အောင်
ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ပေးပြီး ရောဂါခုခံအားကို
လည်း တိုးမြှင့်ပေးပါတယ်။ လူ့ခန္ဓာရဲ့ ခုခံစွမ်းအား
စနစ်ကို မြှင့်တင်ပေးတာမို့ ခုခံအားကျဆင်းမှု
ကူးစက်ရောဂါကို တွန်းလှန်နိုင်ဖို့ မျှော်လင့်ချက်
ထားခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ဂိုဏ်းက
AIDS ရောဂါကို ခုခံတွန်းလှန်ဖို့ မျှော်လင့်ချက်
မွေးမြူခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ အဆိုပါအားထုတ်မှုကို
သက်သေအဖြစ်တွေမြင်ရတာကတော့ ထင်းရှူး
ဝတ်မှုန်သောက်သုံးခြင်းဖြင့် အော့ဒ်စ်ဝေဒနာရှင်
တွေရဲ့ CD4 စစ်ဆေးမှုမှာ ရလဒ်တိုးမြှင့်လာမှု
ပမာဏပါပဲ။ ဒီထင်းရှူးဝတ်မှုန်ဟာ ကိုယ်ခန္ဓာ
တွင်းက ဆဲလ်တွေကို ထောက်ပံ့ပေးတာမို့ နုပျို
ကျန်းမာခြင်းကိုပေးစွမ်းပါတယ်။ ယခင်ကတော့



ထင်းရှူးဝတ်မှုန်ဟာ သာမန်လူကြားမှာ သုံးစွဲခွင့်မရရှိနိုင်လောက်အောင် ရှားပါးအဖိုးထိုက်ခဲ့ပါတယ်။

အမြင့်ပေပေါင်း ၁၁၀၀ ကျော်မှ ၁၅၀၀ အတွင်း သဘာဝအတိုင်းပေါက်ရောက်တဲ့ မားမေ နဲ့ယို ထင်းရှူးပင်တို့က ရရှိတဲ့ဝတ်မှုန်ဟာ တရုတ် နိုင်ငံရဲ့ အာကာသယာဉ်များတွေအတွက်တော့ အခြားကမ္ဘာနိုင်ငံက ဆေးဝါးတွေနဲ့ယှဉ်ရင် ပြိုင်ဘက်ကင်း ဆေးဝါးတစ်မျိုးပါ။ ကမ္ဘာမြေဆွင့်ဝင် အား လွတ်ကင်းရာမှ ဆင်းသက်လာကြရသူများမှာ ကယ်လီဆီယံဓာတ်ချို့ယွင်းမှု၊ ကြွက်သားများ ကျုံ့မှုစတာတွေကို အခြားကမ္ဘာနိုင်ငံများက ဆေးဝါးတွေဟာ မကျော်လွှားနိုင်ခဲ့ကြပေမယ့် ဂိုဏ်းရဲ့ထင်းရှူးဝတ်မှုန်ကတော့ ဒါကို အောင်မြင်စွာပဲ ဖြတ်သန်းလိုက်ပါတယ်။ ထင်းရှူးဝတ်မှုန်ကို အာကာသနည်းပညာနဲ့ ထုတ်လုပ်သန့်စင်ထားတာဖြစ်လို့ မလိုအပ်တဲ့အခြားကြေးညော်နဲ့ ဝတ်တီးစီးယားတွေကင်းစင်ပါတယ်။ ထို့ထက်ပိုမိုလို့ ယုံကြည်စိတ်ချရစေတာကတော့ သဘာဝအတိုင်း ရရှိတဲ့ ထင်းရှူးဝတ်မှုန်စစ်စစ်သာလျှင်ဖြစ်ပြီး ဓာတုပစ္စည်း၊ ဖန်တီးမှုတစ်စုံတစ်ရာမပါလို့ပါ။

ထင်းရှူးဝတ်မှုန်ဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွက်လိုအပ်တဲ့ဓာတ်သဘာဝတွေ ပါဝင်မှု ၂၀၀ ကျော်ရှိပါတယ်။ ထင်းရှူးဝတ်မှုန်ကို အာဟာရဓာတ်ကြွယ်ဝတဲ့ သဘာဝဂိုဒေါင်ငယ်လေးလို့ တင်စားခေါ်ဝေါ်ကြပါတယ်။ သူ့မှာ ပရိုတင်းဓာတ်တွေအပြင် အပိုင်နိုအက်စစ်၊ ဗီတာမင်၊ အင်ဒိုင်းများ၊ Flavonoids, Nucleic Acids မပြည့်ဝဆီနဲ့ အပူခတ်တွေ ပါဝင်နေပါတယ်။ လူ့ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ အာဟာရလိုအပ်ချက်မျှဖြည့် အက်စစ်-အယ်လ်ကာလီဓာတ်မျှခြေတို့ကို ဆီနိုးသိမ်းပေးပါတယ်။ အမှန်တော့ ထင်းရှူးဝတ်မှုန်ထုတ်လုပ်ဖို့ အဆင်

အတွက် Pine Powder လိမ်းဆေးဟာ မီးလောင်ဒဏ်ရာလို အရေပြား ထိခိုက်မှုတွေနဲ့ အမာရွတ်တွေကိုလည်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်။ Liver Aid ကတော့ ခန္ဓာရဲ့အသက်ဖြစ်တဲ့ အသည်းကို ကျန်းမာအောင် စောင့်ရှောက်တာမို့ အရက်သောက်ခြင်းကြောင့် ပျက်စီးသွားတဲ့ အသည်းကို ပြန်လည်ကုစားပေးသလို မှားယွင်းတဲ့ အစားအသောက်စနစ်နဲ့ မှားယွင်းတဲ့ လူနေမှုစနစ်တွေကြောင့် အသည်း ထိခိုက်လာမှုကို ကာကွယ်ပေးပါတယ်။ ဒီ ထုတ်ကုန်တွေအနက် GuoZhen ရဲ့ အစွမ်းထက် ဖြည့်စွက်ဓာတ်စာ တစ်မျိုးဖြစ်တဲ့ Bamboo Leaf Essence ကလည်း လူ့ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း သွေးလည်ပတ်မှုအတွက် အစွမ်းထက်ကောင်းမွန်တဲ့ ဆေးတစ်မျိုးဖြစ်လို့ နှလုံးသွေးကြောတွေကို ပြန်လည် အောင်းမွန်လာအောင် ပြုပြင်ပေးပါတယ်။

လက်ဖက်ရိမ်း၊ ကြာရွက်၊ ဝါးရွက်၊ ဗုဒ္ဓမုဒြာဟန်ရှိတဲ့ တရုတ်တိုင်းရင်းဆေးရွက်နဲ့ လက်ဖက်ခြောက်စိမ်းအပွန်ဟာလည်း ဂိုဏ်းရဲ့ အထူးဖော်စပ်မှုတစ်ရပ် ပါပဲ။ ဒီလက်ဖက်ခြောက်ဟာ နှစ်ဆယ်တစ်ရာစမှာ ပျံ့နှံ့လာတဲ့ အဝလွန်ရောဂါကို ကာကွယ်ပေးပြီး ခန္ဓာကိုယ်အလေးချိန်ကို လျော့ကျစေပါတယ်။ သူ့ရဲ့ပေါင်းစပ်မှုက လူ့ကိုယ်



မြင့်အာကာသနည်းပညာကို နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်ခန့်ကြာ ရှာဖွေခဲ့ကြရပါတယ်။

သဘာဝဂိုဒေါင်ငယ်လေး ဂိုဏ်းရဲ့ ထုတ်ကုန်များ

ဒီလို ကိုယ်ခန္ဓာရဲ့ လည်ပတ်မှုခုခံစွမ်းအားကို မြှင့်တင်ပေးနိုင်တဲ့ ထင်းရှူးဝတ်မှုန်ကို အသုံးပြုပြီး ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ထုတ်ကုန်ပစ္စည်း တွေကတော့ The King of Pollen | Pine Powder၊ Liver Aid၊ Pine Pollen Milk၊ White Coffee တို့ပဲဖြစ်ပါတယ်။ ထင်းရှူးဝတ်မှုန်ဟာ ခန္ဓာကိုယ် အနှံ့က ဆဲလ်တွေကို ပြန်လည်ဖြုတ်ဖြို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်တဲ့

ခန္ဓာတွင်းအဆိပ်တွေကို ထုတ်ပယ်ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကိုယ်တွင်းကြေးညော်များနဲ့ သွေးတွင်းအဆိပ်ဓာတ်များခြင်းကို သက်သာပျောက်ကင်းစေလို့ အစာအိမ်နှင့် အူလမ်းကြောင်းရောဂါများကို ကာကွယ်ပါတယ်။ ဒီလက်ဖက်ရည်ကြမ်းကို ရိုးရိုးရေအေးမျှဖြင့်သာ ဖျော်စပ်ပြီး အရောင်ပါတင်ချာ အရက်ပြန် (Betadine) များနဲ့ရောမွှေထားတဲ့ဆန်များကို ပြန်လည်ဖြုတ်ဖြိုဖွေးလာအောင် ဆေးကြောစမ်းသပ်ကြည့်နိုင်ပါတယ်။ အဆိပ်တောက်ဖြစ်စေတဲ့ ကြေးညော်များကို ကင်းစင်စေတဲ့အာနိသင်ဖြစ်ကြောင်း အဆိုပါ စမ်းသပ်ပြသမှုမျိုးတွေကို ဂိုဏ်း ကျန်းမာရေးဟောပြောပွဲများမှာ ပြသလေ့ရှိပါတယ်။

အခြားသော ထုတ်ကုန်တွေများစွာအနက် ယနေ့လူထုအတွက် လိုအပ်ချက်တွေ အနေနဲ့ အရိုးပါးမှု၊ ပွမ့်နဲ့ အစာအိမ် အလမ်းကြောင်းကို ကာကွယ်နိုင်ဖို့ ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ ထင်းရှူးနွားနို့နဲ့ သည်းခြေကျောက်တည်ခြင်း မှကာကွယ်ပေးနိုင်သလို အလေးချိန်ထိန်းညှိပေးတဲ့ ဝတ်မှုန်ကော်ဖီတို့ ဟာလည်း မဖြစ်မနေစားသုံးသင့်တဲ့ ဓာတ်စာပါပဲ။ ထင်းရှူးကော်ဖီကို ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင် အထက် မီတာ ၆၀၀ နဲ့ ၂၀၀၀ အထက် ကုန်းမြင့် မှာပေါက်ရောက်တဲ့ ကော်ဖီကနေထုတ်လုပ်ပြီး ဓာတုဆေးဝါးတွေနဲ့ အသုံးအပုပ် ကာကွယ်မှုပြု ထားတာမျိုး၊ အရောင်ပြောင်းလဲမှုပြုလုပ်ထားတာ မျိုး လုံးဝမပါတာမို့ သဘာဝအစွမ်းအာနိသင်တွေ ကိုရရှိမှာပါ။ ထင်းရှူးဝတ်မှုန်နဲ့အတူ သဘာဝ သစ်ဥသစ်ဖုတွေကနေ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ ဂိုဇန့်အားဖြည့် ဓာတ်စာတွေကို ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေး ထုတ်ကုန်ငါးထောင်ကျော်နဲ့ တရုတ်နိုင်ငံတွင်း ထုတ်ကုန် လေးထောင်ကျော်ရှိကြတဲ့ အနက် တစ်ခုတည်းသော အထူးထုတ်ကုန်အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ကြပါတယ်။ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံပေါင်း ၃၀ကျော်မှာ အောင်မြင်နေပြီဖြစ်တဲ့ ဂိုဇန့်အားဖြည့်ဓာတ်စာ များကို ချီးမြှင့်ခဲ့ကြတဲ့ ဆုတံဆိပ်ပေါင်းဟာလည်း မနည်းတော့ပါဘူး။

ကို သာမန်တဘက် မျက်နှာသုတ်ပဝါတွေထက် အဆပေါင်း ၄၀၀ ဆ ပိုမိုလို့ ကာကွယ်ပေးနိုင်ပြီး ကိုယ်ခန္ဓာရဲ့ အပူချိန်ကို လျော့ကျစေပါတယ်။ ဒါတွင်မတ ဝါးမျှင် ၇၀ရာခိုင်နှုန်း၊ ဝါးဝမ်း ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းနဲ့ ထုတ်လုပ်ထားတဲ့အတွက် နူးညံ့မှု နဲ့အတူ သက်သောင့်သက်သာဖြစ်မှုကိုပါ ခံစားရ မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆီစုပ်ယူမှုတွေ၊ အညစ်အကြေးနဲ့ အနံ့ဆိုးဝင်ယူပယ်ရှားမှုတွေမှာ အခြားတဘက် များထက် ပိုသာကောင်းမွန်ပေးမယ့် သူ့ဆီမှာ တော့ မည်သည့်ကြေးညော်၊ ဆီ၊ အစွန်းအထင်းတွေ ကိုတွေ့ရမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒါဟာ ဝါးမျှင်တဘက်ရဲ့

စိုးရိမ်စရာတစ်ခု မဖြစ်ရစေဖို့ China New Era Health Industry Group က ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ အလှကုန်ပစ္စည်းတွေကို သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်။ ဒါက တော့ မေဟွေးလို့ခေါ်တဲ့ plum ပင်မှ ထုတ်လုပ် ထားတာဖြစ်ပြီး ဓာတုပစ္စည်းများမဟုတ်လို့ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝမဖြစ်စေနိုင်ပါဘူး။ အသားအရေ အမျိုးအစားအားလုံးအတွက် သုံးစွဲရန် သင့်တော်ပါတယ်။ ဒီအလှကုန်တွေမှာ Total revitalizing complex၊ Revitalizing anti-oxidant၊ Perfectly radiance foaming၊ Aqua total moisture emulsion၊ Revitalizing eye

河南省项城市第二人民医院艾滋病患者检测数据表
AIDS Inspection Data at Xiangcheng No. 2 Hospital, Henan

患者	CD4计数 07年3月29日	CD4计数 07年9月28日	Cd4计数提高
黄X	372	797	425
范XX	137	548	411
曹XX	208	596	388
黄XX	427	742	315
高XX	524	730	206
于XX	390	513	123
袁XX	59	164	105
褚XX	160	257	97
夏XX	325 (5.16)	413	88
刘X	889	951	62

CD4 指标计数服用国珍松花粉前后比较
Comparison of CD4 Index before and after the Use of Pine Pollen

患者	服用前	服用后 (4个月)
袁XX	59个/ul	164个/ul
黄X	372	797
黄XX	427	742
高XX	524	730
于XX	390	513
曹XX	208	596
范XX	137	548
褚XX	160	257(连续服用)
夏XX	325	413(连续服用)



အကောင်းဆုံး အသုံးအဆောင်များကို မျှဝေပေးခြင်း
လူသားတို့ဘဝမှာ ကျန်းမာဖို့ စားသောက်ရ မယ့် အားပြည့်ဆေးဝါး ဓာတ်စာတွေအပြင် နေထိုင်မှုစလေ့ကလည်း မိမိရဲ့ ကျန်းမာရေးနဲ့ အလှအပကို စောင့်ရှောက်နိုင်ပါတယ်။ ဒီအတွက် ဂိုဇန့်က ကျန်းမာရေး အထောက်အကူပြု လူသုံး ကုန် ပစ္စည်းတွေကို ထုတ်လုပ်ထားပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဝါးရွက်ကနေ ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ အဆိပ်တောက် အညစ်ကြေးတွေ ဖယ်ရှားမယ့် မျက်နှာသုတ် ပဝါတဘက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဝါးမျှင် ကနေထုတ်လုပ်တဲ့ အဆိုပါ တဘက်ပဝါဟာ UV

ထူးခြားချက်ပါပဲ။ ဝါးမှာရှိတဲ့ zhukun ဟာ ရောဂါဗိုးမွှားတွေကို ဖယ်ရှားပစ်နိုင်တဲ့သတ္တိရှိပါတယ်။ နူးညံ့တဲ့ဝါးမျှင်လေးတွေနဲ့ ဖန်တီးထုတ်လုပ် ထားတဲ့အတွက် သူ့ကိုလျှော်ဖွပ်တဲ့အခါ အလွန် ညစ်ခြင်း၊ ရေခွေးပွက်ပွက်ဆူတွေနဲ့ စိမ်လျှော်ခြင်း တွေလည်း မပြုလုပ်ရပါဘူး။

ကိုယ့်အသက်ကို မေ့လျော့သွားစေနိုင်မယ့် အလှကုန်များ
ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းလာမှုတွေနဲ့အတူ အလှတွေကို သိမ်းဆည်း နုတ်ယူသွားစေမယ့် အရာကတော့ ဇရာကာလတွေပါပဲ။ ဒါကိုလည်း

ရွေးတို့ပါဝင်ပြီး မျက်ရစ်အိတ်တွေတွဲခြင်း၊ ပါးရေ နားရေတွေနဲ့ခြင်း၊ စတာတွေကို ကာကွယ်ပေးဖို့ ထုတ်လုပ်ထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။ မျက်နှာပြင် တစ်ခုလုံးက ဆဲလ်သေတွေကို ဖယ်ရှားပေးပြီး ဆဲလ်အသစ်တွေကို ပြန်လည်မွေးဖွားစေပါတယ်။ ဒီအလှကုန်ပစ္စည်းတွေမှာ ရေဓာတ်ကို ထိန်းညှိပေး တဲ့ အာနိသင်ပါဝင်ပါတယ်။ အလှကုန်ပစ္စည်း အသွင်နဲ့ အသုံးပြုနိုင်သလို skin care အနေနဲ့ လည်း ညာအိပ်ရာဝင်တဲ့ အချိန်တွေမှာ သုံးစွဲပေးနိုင် ပါတယ်။

ဓာတ်ကြီးလေးပါးနဲ့ဖွဲ့တည်ထားတဲ့ လူ့ခန္ဓာ အတွက် သဘာဝဓာတ်အာနိသင်တွေကသာ အထက်မြက်ဆုံးသောထောက်ပံ့မှုကို ပေးနိုင်တယ် လို့ ယုံကြည်ထားတဲ့ တရုတ်ပြည်သူ့အများကတော့ အဆိုပါ ဂိုဇန့်ထုတ်ကုန်များကို လက်ခွဲတော် နတ်ဆေးတစ်ပါးအဖြစ် လက်ခံသုံးစွဲနေကြပါပြီ။ ဂိုဇန့်ထုတ်ကုန်များဖြစ်တဲ့ သဘာဝတိုင်းရင်း အားဖြည့်ဓာတ်စာများနဲ့ အသုံးအဆောင်များ၊ အလှကုန်ပစ္စည်းများကို ဝယ်ယူလိုပါက Hong Kong New Era Health Industry Group(Myanmar) Co., Ltd မြေနီကုန်းပလာဇာ၊ အမှတ်အခန်း(A)၊ မြေညီထပ်၊ မြေနီကုန်းစေ့၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်။ ဖုန်းနံပါတ် ၀၉ ၇၃၂၂၄၆၈၊ ၀၉ ၄၃၀၈၆၂၇၀၊ ၀၉ ၄၂၁၀၃၇၆၆၆၊ ၀၉ ၄၂၁၀၃၂၆၆၆၊ ၀၀ ၅၀၃၈၂၉ သို့ ဆက်သွယ် ဝယ်ယူနိုင်ပါကြောင်း သတင်းကောင်းပါးလိုက် ပါရစေ။



Yati New Face

Model-Kyaw Myo Aung Htet
Make-up-Yuzana (Linn Linn-Tawwinthu)
Photo-Ko Naing (Popular)
Arranged By Thida Soe

မောင်လေးရဲ့ အနုပညာလှုပ်ရှားမှုတွေက . . .

ကျွန်တော် ကြော်ငြာ ၆ ခုလောက် ရိုက်ထားပါတယ်။ နောက်ထပ် VCD ရိုက်ဖို့ ကမ်းလှမ်းထားတာတွေ မှီပါတယ်။ ကြော်ငြာ ၆ ခုကတော့ ဓာတ်ပုံရိုက်ထားတာပေါ့နော်။ ပထမဆုံး ဓာတ်ပုံရိုက်ဖြစ်တာကတော့ ရှင်းဟုန်မင်္ဂလာဝတ်စုံ ကြော်ငြာလေးပါ။

မောင်လေးမှာ အနုပညာမျိုးရိုးရှိလား။

ဟုတ် . . . မှီပါတယ် အစ်မ။ ကျွန်တော့် ဦးလေး ဦးစိန်လင်း က Excellent Model Agency မှာ သင်တန်းတက်ပြီး အနုပညာအလုပ်တွေ လုပ်ခဲ့တယ်ပေါ့နော်။

ဒီလောကထဲကို ရောက်အောင် ဘယ်သူက ပံ့ပိုးပေးခဲ့တာလဲ။ လက်ဦးဆရာ ကကော ဘယ်သူလဲ။

ဒီလောကထဲကိုရောက်အောင် ပံ့ပိုးပေးခဲ့သူကတော့ ကျွန်တော့် ဦးလေး ဦးစိန်လင်း ပါ။ လက်ဦးဆရာကတော့ ကိုဌာန်ဆီမှာ သင်တန်းတက်ထားတဲ့ ကိုနောနီပါ။ အခုလက်ရှိလည်း အနုပညာအလုပ်တွေ လုပ်နေတဲ့သူပါ။

အနုပညာနဲ့ပတ်သက်ပြီး မောင်လေး ဝါသနာပါတာတွေက . . .

သီချင်း ဆိုတာကို ဝါသနာပါပေမယ့် ကျွန်တော် အဓိက လုပ်ဖြစ်မှာကတော့ မော်ဒယ်နဲ့ သရုပ်ဆောင်ပါ။

သရုပ်ဆောင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ဘာတွေ လေ့လာဖြစ်လဲ။

အခု လောလောဆယ်တော့ နည်းနည်းပဲ လေ့လာဖြစ်ပါသေးတယ်။ အဓိကကတော့ ရုပ်ရှင်တွေ၊ ဗီဒီယိုတွေကြည့်ပြီး လေ့လာတာပေါ့နော်။ ကျွန်တော်က ကိုအောင်ရဲလင်းကို ကြိုက်တဲ့အတွက် ကိုအောင်ရဲလင်းရဲ့ သရုပ်ဆောင်တဲ့ပုံစံ၊ Fashion ပုံစံတွေကို လေ့လာပါတယ် အစ်မ။

Fashion ဆိုရင် မောင်လေးက ဘယ်လိုပုံစံ ဝတ်ရတာ ကြိုက်လဲ။

လူငယ်ဆန်ဆန် လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလေးတွေကို ဝတ်ရတာ သဘောကျပါတယ်။





မောင်လေးက အနုပညာအလုပ်တွေကို လားရှိုးမှာပဲ နေပြီးတော့ လုပ်သွားမှာလား။

ကျွန်တော်က လားရှိုးမှာ ဘူမိဗေဒ မေဂျာ နဲ့ ဒုတိယနှစ် တက်ရဦးမှာဆိုတော့ အနုပညာအလုပ်ကို ဆက်တိုက်မလုပ်ဖြစ် သေးဘူးပေါ့။ ကျောင်းပိတ်ရင်တော့ ရန်ကုန် မှာလာနေပြီးလုပ်ဖို့ အစီအစဉ်ရှိပါတယ်။

အနုပညာအပေါ် မောင်လေးရဲ့ အမြင်နဲ့ ခံယူချက်က ...

အနုပညာလောကမှာ အောင်မြင်တဲ့အနု ပညာရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်အောင် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားသွားမှာက ကျွန်တော့်ရဲ့ ခံယူချက်ပါ။ အနုပညာပေါ် အမြင်ကတော့ ခက်ခဲနက်နဲတဲ့ ပညာတစ်ခုလို့ မြင်ပါတယ်။

ပရိသတ်တွေကို ပြောချင်တဲ့စကားက ...

ပရိသတ်ကြီး ကျန်းမာပါစေ၊ ချမ်းသာပါ စေ။ ကျွန်တော် ဒီအနုပညာအလုပ်တွေ လုပ် တဲ့အခါမှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ အနုပညာကို ကြည့် ပြီးတော့ ဝေဖန်ပေးပါ၊ အကြံပေးပါ၊ အားပေး ပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

မောင်လေးရဲ့ နေရပ်လိပ်စာက ...

အမှတ် ၁၅ / ၂၀၊ ဓမ္မရိပ်သာလမ်းသွယ်၊ အတွက် ၈ ၊ လားရှိုးမြို့ ပါ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ mail လိပ်စာကတော့ phohtet365 @ gmail.com ပါ။

သီတာစိုး

ASIAN FASHION MEDIA

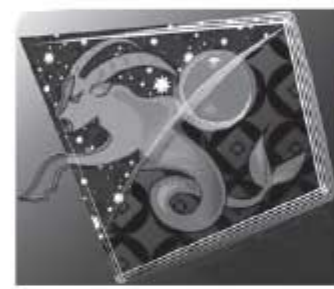
ဒေါက်တာမြတ်သစ် (မန္တလေး)



Sagittarius

ဓနုကုသိ (နိုဝင်ဘာ ၂၃ မှ ဒီဇင်ဘာ ၂၀ ကြား ပွေးဖွားသူများ)

သင့်အတွက် လက်တွေ့နှင့်စိတ်ကူး မတူညီကြောင်း သိမြင်လာပေလိမ့်မည်။ တစ်ဖက်အမျိုးအပေါ်တွင် အပြစ်မြင်ခြင်းကို ပြုပြင်ရတတ်သည်။ သိက္ခာကျစရာကိစ္စများကို တတ်နိုင်သမျှ ရှောင်သင့်ပေသည်။ ပညာရေးအခြေအနေကောင်း ပြန်ရပေလိမ့်မည်။ မိမိကြောင့် မိသားစုဆွေမျိုးတို့ စိတ်ဝမ်းကွဲစရာများ ကြုံတွေ့ရတတ်ပေသည်။ သားသမီးတို့ ကြိုးစားမှုကို ကျေနပ်ရတတ်ပေသည်။ စိတ်ကူးယဉ်၍ ချစ်သူမရွေးနှင့်၊ ဒုက္ခရောက်လိမ့်မည်။ အသစ်ထုထောင်သောလုပ်ငန်း မြန်မြန်မအောင်မြင်သော်လည်း တဖြည်းဖြည်းအဆင်ပြေပါလိမ့်မည်။
ယတြာ။ ။ နာရီလျှော့ပေးပါ။



Capricorn

မကာရကုသိ (ဒီဇင်ဘာ ၂၂ မှ ဇန်နဝါရီ ၂၀ ကြား ပွေးဖွားသူများ)

သင့်အတွက် မီးနှင့်ပတ်သက်လာလျှင် ခနစ်တကျ သုံးစွဲတတ်အောင် လုပ်ဆောင်သင့်ပေသည်။ အိမ်တွင်းရေးအေးချမ်းအောင် မေတ္တာစိတ်ထား၍ ဆက်ဆံသင့်ပေသည်။ ပညာရေးထူးချွန်အဆင့်တွင် သတ်မှတ်ခြင်းကို ရံရတတ်ပေသည်။ ပြည်ပနှင့် တွဲစပ်စီးပွားအကျိုးများစေ နိုင်ပေသည်။ မကြာခင်က သဘောအားချင်းမတိုက်ဆိုင်သော ရည်မှန်းချက်နှင့် လမ်းခွဲရတတ်ပေသည်။ စည်းကမ်းရှိအောင်နေမှု အများစု လေးစားယုံကြည် ချစ်ခင်မှုကို ရရှိပေမည်။
ယတြာ။ ။ လိမ္မော်သီးလျှပ်ပါ။



Aquarius

ကုမိကုသိ (ဇန်နဝါရီ ၂၂ မှ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၈ ကြား ပွေးဖွားသူများ)

သင့်အတွက် လူအများလေးစားခြင်းမှ အထင်အမြင် လွဲမှားမှုတို့ ရင်ဆိုင်ရနိုင်သည်။ အခွင့်အရေးထူးဟု ထင်ရသော်လည်း အန္တရာယ်ထဲရောက်မှန်းမသိ ရောက်ရှိနေတတ်ပေသည်။ ယှဉ်ပြိုင်ရမည့် ကိစ္စတို့ ခက်ခဲသော်လည်း အဆင်ပြေမည်။ စိတ်မြန်မြန် လုပ်သင့်သော ကိစ္စ မစဉ်းစားသင့်ပါ။ လုပ်ငန်းသစ်အခွင့်အရေးအတွက် လူသစ်များကို အမြန် ကြိုတင်စုဆောင်းသင့်သည်။ လက်လွန်သော ငွေတချို့ရရှိစေမည်။ သားငယ် အတွက် အကုန်အကျများစေမည်။ ပညာရေးအခြေအနေကောင်း ရရှိစေမည်။ အချစ်ရေး အမှားဖြစ်တတ်။ စိတ်ညစ်ရတတ်ပေသည်။ ပြည်ပစက်ပစ္စည်း ဝယ်ယူမှုတို့ အဆင်ပြေပါလိမ့်မည်။
ယတြာ။ ။ လက်ဝတ်လျှော့ပေးပါ။



Pisces

မိန်ကုသိ (ဖေဖော်ဝါရီ ၁၉ မှ မတ် ၂၀ ကြား ပွေးဖွားသူများ)

သင့်ကို ပတ်ဝန်းကျင်မှ ချီးကျူးခြင်း အခွင့်အရေးပေးခြင်း ကြုံလာနိုင်ပေသည်။ အလုပ်ရွှေ့ပြောင်း မထင်မှတ်ဘဲ ကြုံလာနိုင်ပေသည်။ ပညာရေးအခွင့်အရေးကောင်းတို့ ရရှိစေနိုင်သည်။ အကြံဉာဏ်အသစ်များ ရရှိစေတတ်သည်။ ကိုယ့်စကားနားမထောင်သော သားသမီးအတွက် ဝမ်းနည်းရတတ်သည်။ ကိုယ့်အိမ်ထောင်သက် ကိုယ်ဝန်ရှိစေလိမ့်မည်။ လုပ်ငန်းတွင်း မနာလိုသူမှ ဒုက္ခပေးတတ်သည်။ တစ်ပါးသူ ပြဿနာကြား လက်ဝင်လျှိုမိ၍ ချစ်သူနှင့် စိတ်ဝမ်းကွဲ စကားများရတတ်သည်။ ကိုယ် တာဝန်ခံသောကိစ္စ အဆင်ပြေလိမ့်မည်။
ယတြာ။ ။ သီထမ်းကြော်လျှပ်ပါ။



Aries

မိဿကုသိ (မတ် ၂၁ မှ ဧပြီ ၂၀ ကြား ဖွေးဖွားသူများ)

သင့်အတွက် ကြီးပမ်းမှုတို့ အောင်မြင်စပြုလာမည်။ အလုပ်နှင့်ပတ်သက်သော မျှော်လင့်ချက်များ အကောင်အထည်ပေါ်လာ မည်။ ယုံကြည်စိတ်နှင့် လုပ်ဆောင်သင့်သည်။ စီးပွားရေးချဲ့ထွင်ရန် အခြေအနေပေးလာမည်။ ရုံးလုပ်ငန်းပိုင်း သက်ဆိုင်သူတို့ နေရာရွှေ့ပြောင်းခံရတတ်ပေသည်။ အထက်လူကြီး သင့်အပေါ် သံသယစိတ်ရှိနေတတ်ပေသည်။ ပညာရေး ပေါ့ဆတတ်၍ သတိထားသင့်ပေသည်။ ခရီးစဉ် ပျက်ပြားတတ် တစ်ခုခုဖြစ်တတ်သည်။ အချစ်ရေး - တစ်ဖက်သူမသိအောင် ခိုး၍ မဟုတ် တာ လုပ်မိတတ်သည်။ ဖခင်အတွက် အရေးပေါ်ဆေးရုံတင်ပေးရတတ် သည်။
ယတြာ ။ ဆေးလိပ် ကုသိုလ်ပြုပါ။



Taurus

ဗြိဿကုသိ (ဧပြီ ၂၁ မှ မေ ၂၁ ကြား ဖွေးဖွားသူများ)

သင့်အတွက် ပြောမှာ။ ဆိုမှာ။ ရင်ဆိုင်ရတတ်သည်။ အနေအထိုင်မတတ်၍ လှုပ်နှိုးဝင်ငွေပိုင်းကျဆင်းမှု အထူးသိသာစေတတ် ပေသည်။ အိမ်တွင်းရေးအပူကြောင့်ကြရတတ်သည်။ မိသားစု၊ ဆွေမျိုးချင်း၊ ပြိုင်ဆိုင်မှု ပြင်းထန်နေလိမ့်မည်။ ပညာရေး - စာကျက်မှုအဆင်ပြေမည်။ ခရီးဝေးရပေါင်း သွားလာခြင်းအကျိုးရှိစေနိုင်ပေသည်။ အချစ်ရေး ရှုပ်ထွေးမှုထိ ရောက်ရှိနေစေတတ်ပေသည်။ ပြည်ပခရီး အကျိုးရှိနိုင်ပေသည်။
ယတြာ ။ ထောင်းပေါင်းတယိုလိပြုပါ။



Gemini

မေဆုန်ကုသိ (မေ ၂၂ မှ ဇွန် ၂၁ ကြား ဖွေးဖွားသူများ)

သင့်အတွက် အခြေအဆိုင်အနေအထိုင် အထူးသတိ ထားသင့်သော အချိန်ကာလတစ်ခုပင် ဖြစ်ပေသည်။ အစွမ်းခံရတတ်သလို အဆိုးဆုံးအနေအထားရောက်မလာသော်လည်း ကောင်းလာရန်အတွက် ကြိုးစားရပေလိမ့်မည်။ အမှအခင်းကိစ္စထဲတွင် စိတ်မော့ဖွယ် ရောက်ရှိနေစေ တတ်ပေသည်။ စိတ်ဆင်းရဲမှုကို မပေါ်လွင်အောင် နေရတတ်ပေသည်။ ပညာရေးအခြေအနေ ကောင်းမွန်ပေသည်။ အချစ်ရေး - ကတိတစ်ခု တည်မြဲအောင် ကြိုးစားစောင့်ထိန်းသင့်ပေသည်။ အိမ်ထောင်ရှင်တို့ ဘေးဒုက္ခတွေ့တတ်ပေသည်။
ယတြာ ။ ဓမ္မအာဇာတ် လှူပါ။



Cancer

ကရကင်္ဂကုသိ (ဇွန် ၂၂ မှ ဇူလိုင် ၂၂ ကြား ဖွေးဖွားသူများ)

သင့်အတွက် သတိထားမှ တော်ရုံကျပေလိမ့်မည်။ ကိုယ်တိုင်မဟုတ်တာ လုပ်ဆောင်ထားခြင်းတို့ကြောင့် ခါးသီးစွာ ပြန်လည် ပေးဆပ်ရတတ်သည်။ အနှောင့်အယှက်၊ အဖျက်အဆီးများ ကြုံတွေ့ရတတ် သည်။ ကိုယ့်အပေါ် သစ္စာစောက်ခြင်း ခံရတတ်သည်။ အဆောင်နေ အခန်းပြန်အပ်ရတတ်သည်။ ခရီးသွားရင်း မိတ်ဆွေသစ်တို့ ပွားစေတတ်ပေသည်။ စက်ပစ္စည်းအသစ်ဝင်စေလိမ့်မည်။ ရေလမ်းခရီး သတိပြုပါ။
ယတြာ ။ တောက်ညှင်းပေါင်းလှူပါ။



Leo

သိဟ်ကုသိ (ဖုလိုင် ၂၃ မှ ဩဂုတ် ၂၂ ကြား ဖွေးဖွားသူများ)

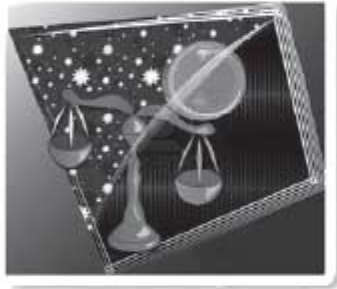
သင့်အတွက် အများနှင့်တိုင်ပင်ညှိနှိုင်းပြီးမှသာ အစီအစဉ်ရေးဆွဲသင့်ပေသည်။ အရေးကြီးအလုပ်တစ်ခု လက်ခံပြီး ကံကောင်း လာစေတတ်သည်။ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အခွင့်အလမ်းကို အလွဲမသုံးသင့်ပါ။ စက်ပစ္စည်းအမှားများကို ဆက်တိုက်ကျူးလွန်တတ်ပေသည်။ စီးပွားရေးကိစ္စများ ပုံမှန်သာ လုပ်ဆောင်သင့်ပေသည်။ ပညာရေး - အဆင်ပြေအောင် ကြိုးစားရတတ်သည်။ အချစ်ရေး - ထင်သလိုဖြစ်မလာ၍ စိတ်လေမိရတတ်သည်။
ယတြာ ။ ဆင်ဖြာကျသိုလ်ဂြုပါ။



Virgo

ကန်ကုသိ (ဩဂုတ် ၂၃ မှ စက်တင်ဘာ ၂၂ ကြား ဖွေးဖွားသူများ)

သင့်အတွက် တစ်ပါးသူကိစ္စများနှင့်သာ အချိန်ကုန်စေတတ်ပေသည်။ ငွေမရသော ကိစ္စကြားတွင် စိတ်ပျက်မိလိမ့်မည်။ ပြဿနာ များရင်ဆိုင်လာသူကို ကူညီမိလိမ့်မည်။ အပျက်သဘော ခရီးသွားရတတ်ပေသည်။ ခြံထွက်ပစ္စည်းနှင့် ပတ်သက်၍ စီးပွားကံကောင်းလာစေလိမ့်မည်။ စားသောက်ဆိုင်အလုပ် အဆင်ပြေလိမ့်မည်။ ခရီးသွားလုပ်ငန်း အကျိုးရှိစေတတ်သည်။ အချစ်ရေး စနိုးပွင့်စေလိမ့်မည်။ မြေအဝင်မတော်၍ သတိပြုသင့်ပေသည်။
ယတြာ ။ သင်္ကန်းလှူပါ။



Libra

ဗျူကုသိ (စက်တင်ဘာ ၂၃ မှ အောက်တိုဘာ ၂၂ ကြား ဖွေးဖွားသူများ)

သင့်အတွက် အလုပ်အကိုင် အကျိုးဖြစ်ထွန်းပေလိမ့်မည်။ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရစေသော ပြဿနာအရပ်ရပ်ကို တစ်ခုချင်း ဖြေရှင်းရတတ်သည်။ ငွေဝင်ကောင်းသောလမ်းကြောင်းကို ရရှိစေမည်။ သူတစ်ပါးပြော စကားဆုံးမှ စကားပြောသင့်ပေသည်။ မိမိလုပ်ငန်းအကျိုးရှိစေရန်အတွက် အပေးအယူပြုလုပ်ပြီးမှ ပို၍အောင်မြင်နိုင်ပေသည်။ ချစ်ရသူတွေအတွက် ငယ်ရွယ်နုပျိုသူနှင့် စဉ်းစားတွဲသင့်။ ရွေးသင့်ပေသည်။ အနုပညာနှင့် ပတ်သက်သော အခြေအနေတို့ အဆင်ပြေမှုရှိစေတတ်ပေသည်။ စနိုးအထူးပွင့်နေလိမ့်မည်။
ယတြာ ။ တံမြတ်စည်းလှူပါ။



Scorpio

မြိစ္ဆာကုသိ (အောက်တိုဘာ ၂၃ မှ နိုဝင်ဘာ ၂၂ ကြား ဖွေးဖွားသူများ)

သင့်အတွက် စာရေးဆက်သွယ်မှသာ လျှင် လုပ်ငန်း အခြေအနေတို့ တိုးတက်လာစေနိုင်ပေသည်။ ပညာရေးအခြေအနေကောင်းကို ရရှိခံစားရပေမည်။ ခရီးရှည်သွားသောအစီအစဉ်ပိုင်း တစ်ပိုင်းတစ်စ ကြုံစေတတ်ပေသည်။ တီထွင်ဖန်တီးလိုစိတ်ကြောင့် ဘဝတစ်ဆစ်ချိုးပြောင်း လဲသွားစေလိမ့်မည်။ အချစ်ရေး လွန်လွန်ကြူးကြူးမပြုသင့်ပေ။ အိမ်ပြုပြင် သောက်စွဲ ပြဿနာရင်ဆိုင်ရတတ်သည်။ ဖုန်းနံပါတ်တစ်ခုကြောင့် ပြဿနာ ကြီးထွားပြီး အိမ်ထောင်ရေးဒုက္ခဒေးတွေ့ရတတ်ပေသည်။
ယတြာ ။ မြေဒိန်တုသိုလ် ဖြုပေးပါ။

ဒေါက်တာမြတ်သစ် (မန္တလေး)၊ ဖုန်း-၀၂၇၃၇၉၄

သူတို့ပြောတဲ့ . . .



GROUP

MEDIA

arranged by phyoe su po po

ဒီလမှာတော့ **H** စာလုံးလေးတွေကို ရွေးချယ်လိုက်ပါတယ်။
H စာလုံးလေးတွေ အများကြီးထဲကမှ
Humanitarianism, Health, Hero
 စကားလုံး ဂုဏ်ကို စာရေးဆရာ လက်ာရည်ကျော်၊
 ဆရာမ ပုဏ္ဏမိ နဲ့ မဖြူဖြူလင်း တို့က ဆွေးနွေးပေးခဲ့ကြပါတယ်။

အရာ လက်ရည်ကျော်



“ စပြီး တွေးခေါ်လာရင်တော့ ပြောခဲ့တာတွေက ပြောင်းသွားပေမယ့် မြတ်စွာဘုရားဟောခဲ့တာတွေက တစ်ခုမှ မကွဲသေးဘူး။ ဒါကြောင့်... မြတ်စွာဘုရားကို Hero Worship လုပ်ရမယ်။ ”

ဒေါ်ဖြူဖြူလင်း



“ ဒီတော့... ကျွန်တို့ပြည်သူလူထုကို ပြောချင်တယ်။ အခွင့်အရေးဆိုတာ လေးမှ လူမှုဝတ်စားစေတတ်ဘူး။ အခွင့်အရေးဆိုတာ စတင်ပျက်စီးပါ။ အခုလက်ရှိအခြေအနေက ပြည်သူ့အကျိုးအမြတ်ကို အစီအစဉ် ခေတ်ပြန်နေကြတော့ ပြည်သူတွေ ကျန်းမာရေးအပြင် အပြားလိုက်လားချက်တွေ တင်ပြကြပါ။ စတင်ပျက်စီးလို့ ပြောချင်တယ်။ ”

အရာမ ပုဏ္ဏမိ



“ Hero သက်စွက်ချက်ကလည်း လူငယ်တစ်ယောက်ရှိသေးက မိဘတွေ၊ ဖော်ဝန်းကျင်တွေနဲ့လည်း ဆိုင်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်... လူငယ်ရှိသေးက ဖော်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်းက အရေးကြီးတယ်။ ”



ဆရာလက်ရည်ကျော်

Humanitarianism

Humanitarianism ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်က လူသားချင်းစာနာထောက်ထားတယ် ပြောရမလား လူသားချင်းစာနာထောက်ထားခြင်းနဲ့ ကူညီတာကိုပဲ ပြောရမလားပေါ့။ Humanitarian Works တွေကို လုပ်နေတယ်ဆိုတဲ့ အဖွဲ့အစည်းတွေက အများကြီးရှိတယ်။ ဒီစကားလုံးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သွေးငွေးရမယ်ဆိုရင် အဲဒီလိုအဖွဲ့အစည်းတွေ လူတွေကပိုပြီး သွေးငွေးနိုင်လိမ့်မယ်။ ဆရာမှာတော့ အဲဒါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သိပ်တော့ နားမလည်ဘူး။ ဆရာတို့ရဲ့ ကျန်းမာရေး ဝန်ကြီး ဆရာကြီးဦးဖေသက်ခင်က ပြောတာတော့ လူသားအကျိုးပြုလုပ်ငန်းထဲမှာ ဆရာတို့အလုပ်လည်း ပါတယ်တဲ့။ ဒီတော့ ဆရာတို့လည်း တစ်နည်းအားဖြင့် ပြောရရင်တော့ Humanitarian Workers တွေပါပဲ။ ဆရာတို့ အလုပ်တွေက လူသားအချင်းချင်းညာတာ ထောက်ထားပြီး ကူညီချင်တတ်တဲ့ စိတ်ကြောင့်လုပ်နေကြတာပါ။ လစာကြောင့် လုပ်နေကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မိမိအလုပ်ပေါ်ကနေ အခွင့်အာဏာကို အသုံးပြုပြီး အမြတ်မထုတ်တတ်ဘူးဆိုတဲ့ နိုင်ငံဝန်ထမ်း တစ်ယောက်ရဲ့ လစာကမိမိနဲ့ မိမိ မိသားစုရဲ့ စားဝတ်နေရေးကို တာဝန်လွန်လွန် မလွယ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်အလုပ်ကို ဆရာပျော်ပါတယ်။ ကိုယ်လုပ်လိုက်တဲ့ အလုပ်တစ်ခုက တခြားသူကို ပျော်သွားစေရင် ဒီအလုပ်ကလုပ်ရကျိုးနပ်ပါတယ်။ အဲဒီစိတ်က ထမင်းထက်ချိုပါတယ်။ သူများကို ကူညီပေးတယ်ဆိုတာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်အတိုင်းအဆ မဟာဏမဟူကြဘူး။ Professional ဆိုတာက တစ်ခုခုကိုပိုပြီး ထဲထဲ

ဝင်ဝင်သိကြတော့ သူ့လိုလုပ်တာတွေရဲ့ Impact တွေကလည်း ကြီးမားတယ်။ ရာဇဝင်မှာတော်တော် ခေါင်းဆောင်တာတွေကြီးရှိခဲ့ဖူးတယ် တော်တော်ခေါင်းဆောင်တွေရှိခဲ့ဖူးသလို ကောင်းတဲ့ ခေါင်းဆောင်တွေလည်း ရှိခဲ့ဖူးတယ်။ ဟစ်တလာ တောတော့ ဂျူး ၆ သန်းအသတ်ခံ လိုက်ရတယ်။ ဗီတိုချုပ်အောင်ဆန်းတော်တော့ ဆရာတို့ ပြန်မာပြည်လွတ်လပ်ရေးရတယ်။ အဲဒီတော့ Professional တစ်ယောက်ဖြစ်လာခဲ့ရင် အဲဒီလူက Humanitarian Works တွေ လုပ်ပေးချင်တဲ့ နည်းသားရှိရမှာပေါ့။ လုပ်မယ်ဆိုပြီး ခေါင်းစဉ်ကြီး အကြီးကြီးတစ်ပြား လုပ်ငန်းကြီးကြီးလုပ်စရာမလိုပါဘူး။ ကိုယ်ကနည်းနည်း တတ်နိုင်ရင် သူများနည်းနည်းအကျိုးရှိပါစေ။ ကိုယ်ကများများတတ်နိုင်ရင် သူများကို များများအကျိုးရှိပါစေပေါ့။ လူဆိုတာက အခုမှစပြီး လုပ်ငန်းခွင်ထဲကို ဝင်လာချိန် အခုမှစပြီး လေ့လာ သင်ယူချိန်မှာတော့ ကိုယ့်ရဲ့ Capacity က နည်းနေမှာပဲ။ အဲဒီတော့ သူများကို ကူညီပေးဖို့ အင်အား လည်းနည်းနေဦးမှာပါပဲ။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ အသက်ကြီးရင် ကြီးလာသလို လုပ်ငန်းခွင်ထဲမှာ ကိုယ့်လေ့လာ ဆည်းပူးတာ အားကောင်းရင် ကောင်းသလို စွမ်းဆောင်ရည်မြင့်မြင့်လာတတ် တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ သူများအတွက် လုပ်ပေးဖို့ မေ့သွားတတ်ကြတယ်။ စလုပ်တုန်းကတော့ ငါပြောဖို့တတ်နိုင်ရင် သူများကို ငါပြောဖို့ အကျိုးပြုမယ်။ တစ်ရာဖိုးတတ်နိုင်ရင် တစ်ရာဖိုး အကျိုးပြုမယ်ဆိုပြီး စခဲ့ကြတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ တကယ်ကို Capacity မြင့်လာရင်တော့ တစ်ဖက်က ရရှိလာတဲ့ ခံစားမှုတွေရဲ့ သွေးဆောင် ပြားယောင်းမှုနောက်ကို လိုက်သွားပြီး

မေ့လျော့သွား တတ်ကြတယ်။ အဲဒါကို ဆရာက မေ့မေ့ချင်ဘူး။ ကိုယ့်ရဲ့ ဦးတည်ချက်ကို မယိမ်းလှိုင်သွားဖို့ဘဲ ဆရာက ပြောချင်တာပါ။

Health

Health ဆိုတာက ကျန်းမာရေးပေါ့။ နေ့တိုင်းပြောနေတဲ့ ကိစ္စပဲ။ ဆရာလည်း Health နဲ့ ပတ်သက်ပြီး စာအုပ် (၂၀) ကျော်လောက် ထုတ်ခဲ့ဖူးတယ်။ အခုချိန်မှာ Health နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောရရင်တော့ခက်တယ်။ Health ဆိုတာကို WHO အဖွဲ့က သတ်မှတ်ထားတာက နေကောင်းနေရုံနဲ့ ကျန်းမာရေးကောင်းတယ်လို့ မခေါ်ပါဘူးတဲ့။ ကျန်းမာတယ်ဆိုတာ စိတ်ရော ကိုယ်ပါကျန်းမာမှ ခေါ်တာပါ။ ကိုယ်ကျန်းမာတာက ပြောရလွယ်တယ်။ စိတ်ကျန်းမာတယ်ဆိုတာကတော့ ဆရာက ကလေးအထူးကု ဆရာဝန်ဆိုတော့ ကလေး ကုတာနဲ့ ယှဉ်ပြီးပြောရရင် ရောဂါမရှိရဘူး။ ပုံမှန်ဖွံ့ဖြိုးရမယ်။ ပုံမှန်စွမ်းဆောင်နိုင်ရမယ်။ စိတ်ကျန်းမာတယ်ဆိုတာကတော့ စိတ်ရောဂါ မရှိတာကို ပြောတာဆိုရင်တော့ လူတိုင်းနီးပါး ကျန်းမာနေပြီပေါ့။ ဒါပေမဲ့ စိတ်မကျန်းမာတာက စိတ်ရောဂါရှိတာကို ပြောတာမဟုတ်ဘူး။ စိတ်က စွမ်းဆောင်နိုင်ရည် မြင့်မြင့်ပြည့်ပြည့်ဝဝရှိရင် စိတ်ကျန်းမာတယ်ပေါ့။ IQ 100 ရှိတဲ့ သူက 80 ရှိတဲ့ သူထက် စိတ်ကျန်းမာတယ်ပေါ့။ ဒါဆို ဟစ်တလာလည်း IQ 100 တော့ ရှိမှာပဲ။ သူ့ကို စိတ်ကျန်းမာရဲ့လားပေါ့။ ဒါကြောင့် IQ တစ်ခုတည်းနဲ့တော့ စိတ်ကျန်းမာတာကို မပြောနိုင်တော့ဘူး။ နောက်ပိုင်း ပြောလာတာတော့ EQ ပါလာတယ်။ EIQ ပေါ့။ IQ က

Intelligence Quotient ပေါ့။ EIQ က Emotional Intelligence Quotient ပါ။ EIQ ကို ဘာသာမျိုးစုံပြန်ကြတယ်။ ဆရာကတော့ EIQ ကို ဆင်ခြင်တဲ့တရားလို့ ဘာသာပြန်တယ်။ ဒီစကားက မြန်မာစကားမှာ အစတည်းက ရှိပါတယ်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲမှာ လူငယ်တစ်ယောက်ထိုင်နေတယ်။ ဆိုင်ရှေ့ကို နောက်ထပ် လူငယ် တစ်ယောက် ဖြတ်သွားတယ်။ သူက ဆိုင်ထဲကို လှမ်းကြည့်တယ်။ ဒါကို ဆိုင်ထဲက လူငယ်က ဘာကြည့်တာလဲကွလို့ ရန်စကားပြောတော့ တစ်ယောက်က ဝင်ရိုက်တယ်။ ရိုက်ခတ်တဲ့သူက ဆေးရုံရောက်သွားတယ်။ ရိုက်တဲ့သူက ထောင်ကို ရောက်သွားတယ်။ ဒါဘာကိုပြတာလဲဆိုရင် EIQ မရှိတာပဲ။ ဒီစိစွဲက ကြောက်စရာကောင်းတယ်။ ဘာမဟုတ်တဲ့ ကိစ္စလေးနဲ့ လူတွေအများကြီး နှစ်နာဆုံးနှုံးနေကြတာ EIQ ချို့တဲ့ပြီး တို့ လူမျိုးတွေ စိတ်ကျန်းမာမှုမရှိကြလို့ဆိုတာပဲ။ ကလေးလေးဘဝတည်းက ကလေးတွေရဲ့ Emotion ကို ကျန်းမာလာအောင် ပြုစုပေးထောင် ပေးဖို့လိုအပ်ခဲ့တာပဲ။ ကလေးတွေရဲ့ EQ ကို အာရုံစိုက်တဲ့ မိဘဆိုတာ မရှိသလောက်ပဲ။ တတ်နိုင်တဲ့ မိဘကတတ်နိုင်သလို ပိုဂရုစိုက်တယ်။ တတ်နိုင်ရက်နဲ့ ကလေးကို ဂရုမစိုက်တဲ့ မိဘလည်းရှိတယ်။ မတတ်နိုင်တဲ့ကြားက ကိုယ့်ကလေးကို ဂရုစိုက်ကြတဲ့ မိဘတွေရှိသလို၊ မတတ်နိုင်တဲ့အကြောင်း ပြချက်နဲ့ ဂရုမစိုက်ကြတာတွေလည်း ရှိတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဘာဂရုစိုက်နေတာလဲ။ ဘာကို ဂရုစိုက်ရမှာလဲ။ တစ်နှစ်သားကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ Emotion ကိုပြုစုပေးထောင်ပေးဖို့ ဘာလုပ်ရတယ်ဆိုတာ သိကြရဲ့လား။ နှစ်နှစ်သားမှာ ဘာလုပ်ပေးရလဲ။ သုံးနှစ်သားမှာ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ။ ကျောင်းနေတဲ့ အရွယ်မှာ ဘယ်လိုလဲ။ ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်မှာ ဘာတွေဖြစ်တတ်လဲ။ အဲဒီလို မေးခွန်းမျိုးတွေ မေးရင်မိဘတော်တော် များများက မဖြေနိုင်ကြဘူး။ သူများတိုင်းပြည်မှာ ဆရာအလုပ်သွားလုပ်တုန်းက စာအုပ် အချောင်းကောင်တာတွေဆီရောက်သွားရင် သူတို့ စာအုပ်စင်မှာ Parenting ဆိုတဲ့ မိဘလုပ်နည်းဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်အောက်မှာ စာအုပ်တွေမှ အများကြီးပဲ။ မြန်မာပြည်မှာ ဒီလိုစာအုပ်တွေ မရှိဘူး။ ဆရာတစ်နှစ်ကနေ သုံးနှစ်အရွယ်ကလေးတွေရဲ့ အပြုအမူတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး 'စိန်တုံးကြီးများ အကြောင်းဆိုတဲ့ စာအုပ်နဲ့ ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်တွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး 'တကယ်နော်ခက်သည့် အရွယ်တွေ အကြောင်းဆိုတဲ့ စာအုပ်ရေးဖူးတယ်။ ဆယ်ကျော် သက်တွေရဲ့ Emotion ကို ဘယ်လို ပြုပြင်ပေးရမလဲ ဆိုတာတွေပေါ့။ ဆရာစိတ်ဝင်စားတဲ့ ကျန်းမာရေးက အဲဒါတွေပါပဲ။ တို့လူမျိုးတွေက လူပဲ ကျန်းမာနေလို့ မရဘူး။ စိတ်လည်းကျန်းမာရမယ်လေ။ ကလေးတစ်ယောက်က ၃ နှစ်မှာ

မူကြို သွားရတယ်။ ဒီကလေးက ၂ နှစ်မှာ ဝါကျ အပြည့်ပြောတတ်တာ။ ဒါတောင်သုံးလုံးတွဲပဲ ပြောတတ်တာ။ ၄ နှစ်အရွယ်ကျမှ ဝါကျ အပြည့်နဲ့ ရှုပ်ထွေးတဲ့ စကားလုံးကို စပြောတတ်တာ။ ပုံမှန်အားလုံးပြောတတ်တာက ၅ နှစ်မှ ပြောနိုင်တာ။ ဒါပေမဲ့ ဒီမှာက ၃ နှစ်ဆိုရင် မူကြိုသွားနေရပြီ။ A, B, C, D သင်နေရရှာပြီ။ စာရေးစာဖတ်၊ ကဗျာဆိုတာမျိုးတတ်ရမယ်ဆိုတဲ့ မိဘရဲ့ အတွေးပေါ့။ အဲဒါကိုပဲ ဂရုစိုက်နေတယ်။ ကလေးဒါတွေတတ်ရင် မိဘတာဝန်ကျေပြီထင်နေတယ်။ အမှန်က ၃ နှစ်သားကလေးလေ့လာရမှာတွေ အရမ်းများတယ်။ သူ့ရဲ့ Emotion ကိုဂရုစိုက်ရမှာ။ သူငယ်တန်းက ကျောင်းစာအပြင် ကျွဲရင်ပါ တက်နေရပြီ။ ဆရာချပြီးပေါင်းကြည့်ဖူးတယ်။ ကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ တသင်ချိန်က ၁၀ နာရီက ၁၂ နာရီကြားထဲမှာရှိတယ်။ တစ်နေ့တာ ၂၄ နာရီမှာ ၉ နာရီအိပ်ရတယ်။ ၂၄ နာရီမှာ ၉ နာရီနုတ်လိုက်ရင် ၁၅ နာရီပဲကျန်တယ်။ အဲဒီမှာ ၁၂ နာရီက စာသင်နေရတယ်။ ဘယ်အချိန်မှာ ကလေးက ဆော့ရမှာလဲ။ အိပ်မိမိဆော့တာကို ပြောတာမဟုတ်ဘူး။ ပြေးလွှားဆော့ရမှာ။ ပြီးတော့ မိဘအသိုင်းအဝိုင်းနဲ့ ဆက်ဆံမှုကို ဘယ်အချိန်မှာလုပ်စေလဲ။ အဲဒီလို EQ မပြည့်စုံတဲ့ ကလေးတွေကို မွေးထုတ်လာကြတာ ဆယ်စုနှစ်တစ်စုကျော်နေပြီ။ EQ မကျန်းမာတဲ့ မိဘတွေက EQ မကျန်းမာစေတဲ့ ကလေးတွေကို မွေးထွားပေးနေကြတာလေ။ ကလေးက စာညီသွားလို့ ဉာဏ်ကောင်းတဲ့ အားဆေးလေးပေးပါလို့ ဆရာကိုပြောဖူးတယ်။ ဘယ်လို စာညီသွားတာလဲမေးတော့။ အဆင့် ၁ ကနေ အဆင့် ၁၀ ရသွားလို့တဲ့။ ခက်တယ်၊ အလုပ်ပိတ် ပြီး Passive Learning လို့ခေါ်တဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ထဲမှာ ကြီးပြင်းခဲ့ရတဲ့ မိဘတွေက သူတို့လိုမျိုး စိတ်မကျန်းမာတဲ့ကလေးတွေကို မွေးထုတ်နေကြတာလေ။ ဆရာတို့လူမျိုးတွေရဲ့ ကျန်းမာရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆရာက အရေးတကြီးဆွေးနွေးချင်တာတော့ ကလေးလေးတွေရဲ့ Emotional Intelligence Quotient ကို သေချာကို ပြုစုပေးထောင်ပေးဖို့ ပြောချင်ပါတယ်။ ကလေးကို အချိန်ပေးစေချင်ပါတယ်။ တစ်နှစ်မှာ ဆေးကျောင်းဝင်နိုင်အောင် တော်တဲ့ကလေး တစ်ယောက်လေးလုံးပေးမတတ်နိုင်ဘူး။ ဆရာတို့ နိုင်ငံမှာ ဆရာဝန်တွေပဲ၊ အင်ဂျင်နီယာတွေပဲ၊ မွေးထုတ်ချင်နေလို့မရဘူး။ တိုင်းပြည်အတွက် အသိပညာရှင်၊ အတတ်ပညာရှင်အပြင် အနုပညာရှင်တွေရော၊ ကာယလုပ်သားတွေရော လိုအပ်တယ်။ တိုင်းပြည်ကလေးတိုင်းက EQ မြင့်နေဖို့ပဲ အရေးကြီးတယ်။ တိုင်းပြည်မှာ သယ်ဇာတကြွယ်ဝတာ မကြွယ်ဝတာ၊ တိုင်းပြည်မှာ

အရင်းအနှီးတွေ ဘယ်လောက်စုဆောင်းထားနိုင်တာ၊ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်အကူအညီကို ရတာမရတာက အရေးမကြီးဘူး။ တိုင်းပြည်မှာ ရှိတဲ့သူတိုင်း EQ မြင့်နေဖို့ပဲ အရေးကြီးတာပါ။ ကမ္ဘာစစ်ကို တစ်ကြိမ်ရုံးခဲ့ဖူးတဲ့ ဂျပန်က ကမ္ဘာ့ကုန်သွယ်မှုက နံပါတ် ၄ နေရာမှာရှိတယ်။ နှစ်ကြိမ်ကမ္ဘာစစ်ကို ရုံးခဲ့ဖူးတဲ့ ဂျပန်က ကမ္ဘာ့ကုန်သွယ်မှုမှာ နံပါတ် ၁ နေရာမှာ ရှိတယ်။ သူတို့က သူတို့လူမျိုးတွေရဲ့ EQ ကို သေချာကို ပြုစုပေးထောင်ပေးတာလေ။ ဆရာတို့က ကျွဲရင်သံသရာမှာ လည်နေရင် စိတ်ကျန်းမာတဲ့ လူတွေ ဖြစ်လာမှာမဟုတ်ဘူး။ ကလေးတွေက မိမိကိုယ်ကိုယ် လေ့လာတတ်ဖို့ မိမိပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာတတ်ဖို့ မိမိရဲ့စိတ်ထဲမှာ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ခံစားချက်တွေကို ပြန်ဆုံးသပ်နိုင်ဖို့ လုံလောက်တဲ့ ပုံပြင်ထိန်းသိမ်းမှုတွေပဲ ပေးပူရမှာပါ။

Hero

Hero သူရဲကောင်းဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောရရင်တော့ လူတွေက ဘာကြောင့် သမိုင်းကို ရေးကြတာလဲ။ ဘာလို့ သမိုင်းကို ရေးတာလဲ။

“**စလုပ်တုန်းကတော့ ငါးပြားဖိုးတတ် နိုင်ရင် သူများကို ငါးပြားဖိုး အကျိုး ပြုတယ်။ တစ်ရာဖိုး တတ်နိုင်ရင် တစ်ရာဖိုး အကျိုးပြုမယ် ဆိုပြီး စခဲ့ကြတာပဲ။**”

ဘာကြောင့် ရာဇဝင်လို့ မရေးတာလဲ။ ဒါကို အကြီးအကျယ် ငြင်းခုံဆွေးနွေးခဲ့တာတွေ ရှိခဲ့ဖူးတယ်။ ရာဇဝင်ဆိုရင် ရာဇာတွေရဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေပဲ ဖြစ်မှာပေါ့။ သမိုင်းလို့ပြောမှ ပြည်သူလူထု ပါမှာပေါ့။ သမိုင်းကို ဘယ်သူရေးလဲဆိုတော့ ရှင်းရှင်းပါပဲ၊ ပြည်သူလူထုရေးတာပါ။ သမိုင်းကို ရှင်ဘုရင်တွေ ရေးတာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒါဆို သူရဲကောင်းတွေကရော။ ဆရာမဂျူးရဲ့စာထဲမှာ ရေးထားတာလေ ဆရာရင်ထဲမှာ စွဲနေတာလေးရှိတယ်။ အဲဒါက “ကျွန်မတို့ ရာဇဝင်မှာ သူရဲကောင်းတွေ များလွန်းမနေဘူးလား” ဆိုတာပေါ့။ သူရဲကောင်းနဲ့ သူရဲကောင်းအနောက်က လိုက်တဲ့သူ ဘယ်သူအရေးပါလဲ။ သေချာတာတော့ ပြည်သူတွေက သူရဲကောင်းအစစ်ပါပဲ။ ဒါ့ကြောင့် အညတရ စစ်သည်ရပ်တုဆိုတာက

ရေတပ်ဌာနချုပ်ထဲမှာရှိတယ်။ Anonymous Hero ပေါ့။ သမိုင်းဆိုတာက အညတရ ပြည်သူတွေပဲ ရေးတာပါ။ သူ့ရဲ့ကောင်းတွေက သမိုင်းမရေးပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ Role Model ကတော့ အရေးပါတယ်။ ဘယ်သူ့ကို အတုယူမှာလဲပေါ့။ ကိုယ့်ရှေ့မှာ Role Model ကောင်းရှိဖို့လိုတယ်။ ဒါဆို သူ့ရဲ့ကောင်းတွေက အရေးပါလာပြန် ရော။ မြန်မာနိုင်ငံလွတ်လပ်ရေးရအောင် ဘယ်သူလုပ်လဲဆိုရင် မြန်မာပြည်သူလူထုတစ်ရပ်လုံးက လုပ်လိုက်တာပေါ့။ ဝိုင်းချုပ်အောင်ဆန်းက တိုက်ခိုင်းလို့ တိုက်တာမှမဟုတ်တာ။ တစ်မျိုးသားလုံးတိုက်ကြတာလေ။ ဒါပေမဲ့ ဝိုင်းချုပ်အောင်ဆန်းလည်း လိုတာပေါ့။ ကိုယ့် ရှေ့ကနေ တိုက်ပြဖို့က စံပြသူရဲ့ကောင်းက လိုတယ်။ သူ ဘယ်လောက်ပေးဆပ်နိုင်လဲ။ သူ့ရဲ့ အနစ်နာခံနိုင်မှု၊ သူ့ရဲ့ ခေါင်းဆောင်နိုင်မှုအပေါ်မှာ မူတည်ပြီး လူအများကြီးကိုလွှမ်းမိုးနိုင်စွမ်းရှိတယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ရဲ့ကောင်းက ရှိဖို့လိုတယ်။ ဆရာကိုဆိုရင် Herorism သူ့ရဲ့ကောင်းဝါဒ လွှမ်းမိုးတဲ့ စာရေး

“
ဆရာကမြတ်စွာဘုရားကို Hero ထဲကနံပါတ်တစ် ဖြစ်စေချင်တယ်။ ဆရာတို့ မြတ်စွာဘုရားကခြောက်ပစ်ကင်းသဲလဲစင် ဘယ်လိုပဲကြည့်ကြည့်အပြစ်မြင်စရာမရှိတဲ့ ပြောတဲ့စကားတွေ တစ်လုံးမှ မမှားဖူးတဲ့ တွေးခေါ်ပညာရှင်ကကမ္ဘာပေါ်မှာမရှိဘူး။ တခြား တွေးခေါ်ပညာရှင်တွေ ပြောခဲ့တာတွေကပြောငဲ့သွားပေမယ့်မြတ်စွာဘုရားဟောခဲ့တာတွေကတစ်ခုမှမမှားသေးဘူး။

ဆရာဆိုပြီးလူတွေက ဝေဖန် ကြတယ်။ ဆရာလက်ခံပါတယ်။ သူ့ရဲ့ကောင်းဝါဒ လွှမ်းမိုးတဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေကိုဆရာကြိုက်တယ်။ သူ့ရဲ့ကောင်းတွေကို ဆရာ Worship လုပ်တယ်။ သူတို့ကြီးစားသလို ကြီးစားနိုင်မလားပေါ့ Motivative လုပ်တာပါပဲ။ အပြင်မှာတော့ ဒီလိုမျိုးတွေ မရှိပါဘူးလို့ ပြောလို့ရပါဘူး။ တကယ်တော့ အကြောင်းတွေ ပြောပြလိုက်ရင် ဝတ္ထုထဲက လူတွေက ဘာမှ မဟုတ်သလိုတောင် ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ အနီးကပ်ဆုံး ဥပမာပေးရရင် 'ကြီးကြာ တောင်ပံခတ်သံ' ထဲက ချင်းတောင် လက်ငြိမ်း အကြောင်းဆိုရင် ဆရာက နာဂဦးသိန်းလှိုင် အကြောင်းကို

ကိုယ်ပွားယူပြီးရေးထားတာ။ နာဂဦးသိန်းလှိုင် အကြောင်း အကုန်လုံးသာ ယူပြီးရေးခဲ့ရင် ဆရာ ဒီထက်တောင် ပိုပြီး ဝေဖန်ခံရမှာ။ အိုင်ဗင်ဟိုနဲ့ Gone With the Wind ထဲက စကားလက်အိုဟာရာ နှစ်ဦးကို ယှဉ်ပြီးပြောရင် ဘာမှတော့မဆိုင်ဘူးပေါ့။ နှစ်ခုလုံးကတော့ ကမ္ဘာကျော် ဝတ္ထုဝင်ဝတ္ထုကြီးတွေပဲ။ အိုင်ဗင်ဟိုက ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းပြီး အများအတွက် အနစ်နာခံ သက်စွန့်ဆံဖျားကြီးစားတတ်တဲ့ သူ့ရဲ့ကောင်းအကြောင်းရေးထားတာ။ စကားလက်အိုဟာရာကတော့ ချစ်သူအတွက် စွန့်စားတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အကြောင်းလေ။ သူ့ကောင်းလားဆိုတော့လည်း မကောင်းတာတွေရှိနေတယ်။ ဒါကို လူသားဆန်တယ်ပေါ့။ အကောင်း အဆိုး ဒွန်တွဲနေတဲ့ အဲဒီလိုလူတွေ အကြောင်း ရေးပါလားလို့ ဆရာ့ကိုပြောကြတယ်။ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်အကြောင်းကို လူတွေရုပ်ရှင် ရိုက်ပြကြတာတွေများနေပြီ။ ဘယ်သူကများ ဖတ်ဖတ်လာ အကြောင်းကို ရိုက်ပြဖူးလဲ။ ဒါက Genius နော်။ စီးပွားရေးတပ်ဆိုက်နေတဲ့ နိုင်ငံကိုပြန်အသက် သွင်းပြီး တစ်ကမ္ဘာလုံးကို သိမ်းလိုက်တာနော်။ တစ်ဖက်မှာ အင်မတန် ထူးဆန်းတဲ့ ဂျာမန်လူမျိုး တစ်ယောက်အကြောင်းရှိ တယ်။ အဲဒီလူက စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင် နာဇီပါတီဝင်။ သူက ဖတ်ဖတ်လာရ လက်အောက်က နာဇီပါတီ ဝိုင်းချုပ်တွေနဲ့ပေါင်းပြီး စီးပွားရေး လုပ်ကွက် တွေကိုရအောင်ယူတာ။ သူကတော်တော် ချမ်းသာတယ်။ ဖတ်ဖတ်လာက ဂျူးတွေဖမ်းပြီး သတ်တဲ့ အချိန်မှာ သူ့ရဲ့ အလုပ်သမားတွေ ပါသွားတယ်။ သူ့ရဲ့ အလုပ်သမားတွေကို တစ် ယောက်ချင်းစီကို လိုက်ကယ်တင်တား ဖမ်းကြီး လည်း ပြီးဆုံးအချိန်မှာ သူ့အလုပ်သမားတွေပဲ အသက်ရှင်ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်။ သူ့ကိုနာဇီပါတီ ဝင်ဖြစ်လို့ မဟာမိတ်တပ်တွေက လိုက်ဖမ်းတော့ သူထွက်ပြေးရတယ်။ သူကယ်ခဲ့တဲ့ ဂျူးတွေက သူ့အကြောင်းကို ပြောကြတယ်။ သူ့ကို သူ့ရဲ့ကောင်းအဖြစ် သတ်မှတ်ကြတယ်။ သူက ရှင်းဒလားပေါ့။ သူကယ်ခဲ့တဲ့ ဂျူးတွေကနေ ပေါက်ဖွားလာခဲ့တဲ့ ဂျူးတွေကို ရှင်းဒလား ဂျူး လို့ခေါ်တယ်။ ရုပ်ရှင်ရိုက်ပါဆိုရင် ဖတ်ဖတ်လာအကြောင်း ဘယ်ရိုက်မလဲ။ ရှင်းဒလား အကြောင်းပဲ ရိုက်မှာပေါ့။ ရိုက်လည်းရိုက်ပြီးပြီ။ Hero ကို Worship လုပ်တတ်ဖို့ကလည်း စနစ်ကုဖို့လိုတယ်။ ဘယ်လို လူက ကိုယ့် Hero ဖြစ်သင့်လဲဆိုတာ သိရမယ်။ မကွေးမှာ ဆရာ ဆေးကျောင်းသားတွေကို ဆုံးမဖူးတယ်။ နားကပ်တစ်ဖက်တပ်ကြတယ်။ မိန်းကလေးလည်း နားကပ် တပ်ကြတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဆရာက မဆူဘူးလေ။ ယောက်ျားလေးနားကပ်တပ်တော့ ဆရာကဆူတယ်။ မြန်မာယောက်ျားတွေ ၁၀၀ မှာ ၉၀ က နားကပ်တပ်ရင် ဆရာမဆူ ပါဘူး။ ဒါမှမဟုတ် မြန်မာယောက်ျားတွေ ၉၀ ကနားကပ်တပ်နေ



တယ်ဆိုရင်လည်းဆရာကထပ်မေးမယ်။ ဆရာဝန် ၁၀၀ မှာ ဘယ်နှယောက်နားကပ်တပ်လဲပေါ့။ စတီရီယို အဆိုတော်လေးက နား ကပ်တပ်တာက အဆင်ပြေတယ်လေ။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ သူက ထင်ပေါ်ဖို့လိုတယ်လေ။ အများက အာရုံစိုက်အောင် လုပ်ရမှာက သူ့ရဲ့ အလုပ်လေ။ ကိုယ်က ဆရာဝန်လေ ထင်ပေါ်ဖို့ မလိုဘူး။ ဆေးကျောင်းသားက နားကပ်တပ်တယ်ဆိုတာ တကယ်တော့ သူက စတီရီယို အဆိုတော်လေးကို Hero လုပ်လိုက်တာလေ။ အဆိုတော်ကို မကောင်းမြင်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဆေးကျောင်းသား တစ်ယောက်ကိုတော့ ဆရာက နာဂဦးသိန်းလှိုင်ကို Hero Worship လုပ်စေချင်တယ်။ ဒေါက်တာဦးအောင်ကြည်ကို သိသလား မေးတော့ မသိဘူးတဲ့။ ဦးအောင်ကြည်က ဆရာ့ရဲ့ Hero တစ်ဦးပဲ။ အေးအေးငြိမ်း အိမ်ငြိမ်းကို အဖွဲ့ ၂ ဖွဲ့ ခွဲပြီး ခွဲခဲ့ကြတာ။ ပါမေကျ ဦးမောင်မောင်ဦးဆောင်တဲ့ အဖွဲ့ရယ် ဆရာ ဦးအောင်ကြည် ဦးဆောင်တဲ့အဖွဲ့ရယ်ပေါ့။ အဲဒီ နောက်ပိုင်း မန္တလေးမှာ တင်ပါး ဆုံရိုးဆက်နေတဲ့ မိုးပပအောင်နဲ့ မိုးမမအောင် အမြှာညီအစ်မကို ဆရာ ဦးအောင်ကြည်က ခေါင်းဆောင်ပြီး ခွဲခဲ့တယ်။ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်တော့ ရန်ကုန်က ကလေးဆေးရုံကြီးမှာ ည ၁၀ နာရီအထိ အရေးပေါ် လူနာတွေကို ခွဲနေရင်း သန်းခေါင်ကျော်မှာ Heart Attack ခံပြီး ညတွင်း ချင်းဆုံးပါးသွားခဲ့ရတာ။ အဲဒါကို စောစောက နားကပ်ပန်တဲ့ ကျောင်းသားက မကြားဖူးဘူးတဲ့။ Hero မှားနေတာ။ သူတကယ် Hero လုပ်ရမယ့် သူ့ကို သူက ကြားတောင်မကြားဖူးဘူးတဲ့။ သူ အားကျ နေတဲ့ အဆိုတော်ကို သူလို ဆေးကျောင်းသားဆေး ကျောင်းသူ မကဘူးလေ။ လူတန်းစား အလွှာပေါင်းစုံက အားကျနေတာ။ သူလို အောင်မြင်တဲ့ အဆိုတော်ဖြစ်ဖို့တော့ မသေချာဘူးလေ။

ရမ်းသန်းပြီးတော့ပဲ အတုခိုးနေကြတာလေ။ သေချာတာကတော့ ဒီဆေးကျောင်းသားက သေချာပေါက် ဆရာဝန်ဖြစ်မှာလေ။ ရှေ့ကနေ အများအတွက် အနစ်နာခံလုပ်ပြသွားတဲ့ ဆရာဝန် ကြီးတွေကို အားမကျဘဲ အဆိုတော်ကို အားကျ တာက လွဲနေပြီလေ။ ဆိုးတာက အဲဒီအချိန်မှာ မကွေးက ပြည်တော်သာ လမ်းတစ်လျှောက်က သုံးဘီးမော်တော် ဆိုင်ကယ်မောင်းတဲ့ ကလေးတွေ ကလည်း နားကပ်တစ်ဖက် တပ်တာပဲ။ သူတို့က လည်း အဲဒီအဆိုတော်ကို အားကျတာကိုး။ အဲဒီတော့ ဆေးကျောင်းသားက အဆိုတော်လေး နဲ့တူတာနည်းပြီး သုံးဘီး ဆိုင်ကယ်မောင်းတဲ့ ကလေးတွေနဲ့ ဝိုတူနေတာ ပေါ့။ နောက်ပြီး Hero ဆီက အတုခိုးတဲ့အခါမှာ လည်း သူဆီကကောင်း တာကို ယူရမယ်။ ယူနိုင်တာကိုပဲယူရမယ်။ ယူ

ခြောက်ပစ်ကင်း သဲလဲစင်။ ဘယ်လိုပဲ ကြည့်ကြည့် အပြစ်မြင်စရာမရှိတဲ့ ပြောတဲ့စကားတွေ တစ်လုံးမှ မမှားဖူးတဲ့ တွေးခေါ်ပညာရှင်က ကမ္ဘာပေါ်မှာ မရှိဘူး။ တခြား တွေးခေါ်ပညာရှင်တွေ ပြောခဲ့တာ တွေက ပြောင်းသွားပေမယ့် မြတ်စွာဘုရား ဟော ခဲ့တာတွေက တစ်ခုမှမမှားသေးဘူး။ ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားကို Hero Worship လုပ်ရမယ်။ ကြည့်ညိုရမယ်။ အတုခိုးရမယ်။ ဘုရားဖြစ်အောင် ကင့်ခိုင်းတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မြတ်စွာဘုရား ဟော ခဲ့တာတွေကို လိုက်နာပေါ့။ ဒါဆို မမှားနိုင်တော့ ဘူး။ ယူသင့်တာကို ယူရင်အကျိုးရှိတာပေါ့။ တပည့်တွေကို အရက်သောက်ရင် ဆရာကဆူ တယ်။ အရက် သောက်တာက မကောင်းဘူး လေ။ အရက်ဆိုတာ နည်းနည်းချင်း သောက်ရင် ဦးနှောက်က ကျုံ့ကျုံ့ သွားပြီး အစောကြီးသူငယ်

Worship လုပ်တဲ့သူ မမှားစေချင်ဘူး။ ဆရာ ဆိုရင် ဆရာဝန်ဖြစ်တော့ ဆရာရဲ့ မိဘ အသိုင်း အဝိုင်းမှာ ဆရာဝန်မရှိဘူး။ ဟိုရောက်တော့ လူအလွှာစုံနဲ့တွေ့ရတယ်။ စာလည်း မလိုက်နိုင် ဘူး။ ဒေသကောလိပ်မှာလည်း ကိုယ်က စာရေး ဆရာရူး ရူးနေတဲ့သူဆိုတော့ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရေး အတတ်ပညာတွေ ဘာတွေယူ လိုက်သေးတာ။ ဆေးကျောင်းမှာ စာမတော်ပေမယ့် တစ်နှစ်တစ် တန်းတော့ အောင်ပါတယ်။ ဆရာတို့နှစ်မှာ လူ တော် ဆရာဝန်တွေ တအားများတယ်။ ဆရာက သာမန်ပဲ။ ဆရာအလုပ်သင် ဆရာဝန်လုပ် တော့ ဆရာရဲ့အစ်ကို ဆရာနဲ့ တွေ့တော့ သူ့ကို ဆရာ အားကျတယ်။ သူနဲ့ဆရာ ကလေးအထူးကို စာမေးပွဲပြေဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဆရာကိုလည်း အဝစ အရာရာ သင်ပေးခဲ့တယ်။ ဆရာရဲ့ အဖေဆရာ



သင့်တာကိုယူပြီး မယူသင့် တာကို ယူရင်လည်း မဖြစ်ဘူးလေ။ ငါ့ရဲ့ Hero ဆရာကြီးကတော့ မိန်းမတွေ အများကြီးရှိတာပဲ။ ငါလည်း မိန်းမတွေ အများကြီးယူမယ် ဆိုတာတော့မဟုတ်ဘူးလေ။ ဒါကတော့ အားမကျဘူး။ ဆရာကြီး ဆေးပညာ တော်တာကိုပဲ ယူရမှာပေါ့။ ဆရာရဲ့ တပည့်တွေ အများစုက ဗုဒ္ဓဘာသာတွေပဲ။ ဆရာကမေးတယ်။ ဓာရူပဗေဒပရိတ်ရွတ်ရင်ဘေးကင်းတယ်။ ဘာကြောင့် လဲပေါ့။ သေရူပဗေဒပရိတ်ရွတ်ရင် ဘုရားရှင်ကို ကြည့်ညိုတဲ့ စိတ်က အရင်ဖြစ်လာမှာလေ။ ဆရာ က မြတ်စွာဘုရားကို Hero ထဲက နံပါတ်တစ် ဖြစ်စေချင်တယ်။ ဆရာတို့ မြတ်စွာဘုရားက

ပြန်တယ်။ အများ ကြီးသောက်တဲ့ သူတွေရဲ့ အသည်းက ခြောက်ခြောက်သွားပြီး အစောကြီး သေတယ်။ ကောင်းမှ မကောင်းတာလေ။ ဘုရား က ဟောခဲ့တာလည်း အရက်ကို ချင့်ချင်ချင်ချင် သောက်ခိုင်းတာ မဟုတ်ဘူးလေ။ တစ်စက်မှ မသောက်နဲ့ ဟောတာလေ။ ခြောက်ပစ်ကင်းသဲ လဲစင်တဲ့ သူက လောကမှာ မရှိပါဘူးဆိုပြီး စိတ် လျှော့လျှော့ ပစ်လိုက်လို့ မဖြစ်သေးဘူးလေ။ ဒေါက်တာ ဦးအောင်ကြည်လောက်တော့ ကြီးစား ပြီး ရပ်တည်သင့်ပါတယ်။ ဆရာကတော့ Herorism တွေကဆက်ရေးမှာပဲ။ ဒါက ရှိဖို့လိုအပ်တယ် လေ။ ဆရာပြောချင်တာက လူငယ်တွေက Hero

ဆိုတဲ့ ဆရာနဲ့ ထပ်တွေ့တယ်။ M.Sc ဆက် တက်တဲ့အချိန်ပေါ့။ ပါမောက္ခ ဦးအေးမောင် ဆိုတဲ့သူပါ အဖေဆရာကလည်း စကားပြောတာ အဝတ်အစားဝတ်တာက အသေခံခဲ့တာ။ သူတို့က ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ တော်ခဲ့ကြတာလေ။ သူတို့က ဆရာကို ကြီးစားရင် ဘာမဆို ဖြစ်တယ် ဆိုတဲ့ အတွေးကို သင်ပေးခဲ့တာလေ။ အဲဒီတော့ သူတို့ ရခဲ့တဲ့ ဘွဲ့တွေအားလုံး ဆရာရခဲ့တယ်။ သူတို့ရခဲ့တဲ့ ရာထူးတွေ အရာ အားလုံးရခဲ့တယ်။ Hero Worship မှန်ခဲ့တာပါ။ ဒါကြောင့် လူငယ် တွေက ကိုယ့်ရဲ့ Hero မှန်ပြီး ယူသင့်တာကို ယူနိုင် သလောက်ယူဖို့ ပြောချင်ပါတယ်။

ဒေါ်ဖြူဖြူသင်း



Humanitarianism

အဓိကကတော့ လူသားဖြစ်မှုပေါ့။ လူသား ဖြစ်မှုနောက်ကွယ်မှာ ဘာအကြောင်းခြင်းရာမှ မရှိပါဘူး။ လူသားဖြစ်မှုကို ဆန့်ကျင်တာနဲ့ Genocide ဆိုတဲ့ လူသားမျိုးတုံးသတ်ဖြတ်မှု ဆိုတာတွေပါလာမယ်။ မျိုးနွယ်စုချင်း သတ်ဖြတ် တာအထိဖြစ်ကုန်တတ်တယ်ဆိုတာ အာဖရိက တွတ်ဆီ၊ ဟူတူတွေသတ်ကြတာက သက်သေပေး နောက် ဘာသာတရားခွဲခြားမှုပေါ့။ ရှိရမှာပေါ့။ သူ့ဘာသာသူကိုးကွယ်၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ကိုး ကွယ် ငြိမ်းချမ်းစွာ ယှဉ်တွဲနေထိုင်နိုင်ရမှာပေါ့။ အဲဒီလိုမနေနိုင်တော့ ယူဂိုစလားဗီးယားမှာ လူသတ်ပွဲကြီးတွေ ဘယ်လိုဖြစ်ခဲ့လဲ သမိုင်းသက်

သေပဲ။ ဒီတော့ ကျွန်မအမြင်ပြောရရင် လူသား ဖြစ်မှုဆိုတာ လက်သင်ခံရမယ့် ကိစ္စရပ်ဖြစ်တယ်။ ဒီမှာတော့ အခွင့်အရေးတွေရှိရမယ်။ အခြေခံက တော့ လူသားတွေဖြစ်နေလို့ အခြေခံလူအခွင့် ဖွဲ့ပေးလောက်တော့ ခံစားသင့်တယ်။ ခံစားခွင့် မေးသင့်တယ်လည်း ထင်တယ်။ ၂၀၀၄ လောက် ကျွမ်းက ဖီဖာဥက္ကဋ္ဌဆပ်ဘတ္တလာကို လူသာလျှင် အဓိကဝါဒဆိုတဲ့ ဂုဏ်ပြုမှုတစ်ခုပြုလုပ်ပေးတာ မှတ်မိတယ်။ အခုတော့ အဲဒါဝပ်လျှိုးသွားပြန် တယ်။ အဲဒီလို ကိစ္စမျိုးများကို များများဖော်ထုတ် ရမယ်။ များများလည်း ဂုဏ်ပြုသင့်တယ်။ လူကို လူလိုမြင်မယ်ဆိုရင် ဘာမှစစ်ပွဲတွေခွဲခြားမှုတွေ ဖြစ်နေမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ အနောက်က ဒီမိုကရေစီ နိုင်ငံတွေမှာတောင် ခွဲခြားမှု မပပျောက်သေးဘူး ဆိုတော့ ကျွန်မတို့လို ဒီမိုကရေစီစတင်ခါစ နိုင်ငံ တွေမှာ လူမျိုးရေးခွဲခြားမှုတွေ၊ ဘာသာရေးခွဲခြား မှုတွေ၊ အမျိုးသား အမျိုးသမီးခွဲခြားမှုတွေက ရှိနေဦးမှာပဲ။ ဒါတွေကို ဘယ်လိုဖြစ်ရပ်တွေက သက်သေပြနေလဲဆိုတော့ ကချင်စစ်ပွဲ၊ ကရင် စစ်ပွဲ၊ အစရှိတာတွေ သက်သေပြနေတယ်လေ။ ဘာသာရေးအရတော့ ခွဲခြားမှုတွေ အထိုက်အသင့် ပြေလျော့မှုတွေရှိလာ ပါပြီ။ ကျားမ ခွဲခြားထားမှု ကတော့ ရှိနေဆဲပဲ။ နောင်လည်း ရှိနေဦးမှာပဲ။ ဒါတွေကို တိုက်ထုတ်လို့ ရကောင်းတဲ့ဟာတွေ မဟုတ်တော့ ပညာပေးရမယ်။ ပညာပေးရေးပိုင်းကို များများအားနဲ့ စိုက်ပျိုးထားရမယ်။ နောက်ခွဲခြားမှု တစ်ခု ရှိသေးတယ်။ ကျွန်မကအခု HIV/AIDS တိုက်ဖျက်ရေး လုပ်နေတော့ ဒီလူနာကို ခွဲခြားတာ တွေ တွေ့နေရတယ်။ ဒါကဘာကိုပြလဲဆိုတော့ ကျွန်မတို့တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးတွေ ရင်ကျက်မှုအား

နည်းနေသေးတယ်။ အဓိက ပွင့်လင်းမြင်သာမှုနဲ့ ပညာရေးအပိုင်းမှာ နှိမ်ပိတ်ခဲ့တဲ့ စက်ရုံစက်ချက် တွေဖြစ်တယ်။ ဒါကို အမြန်ဆုံး ကုစားပေးရမယ်။ ကျွန်မတို့လူမျိုးက နဂိုသဘောကောင်း အေးဆေး တဲ့လူမျိုးဆိုတော့ မသိလို့ဖြစ်နေတာ များတယ်။ သိရင်ပြင်တယ်။ ဒါကြောင့် လူသားတရားစိတ် ထားနိုင်အောင် အစိုးရကလည်း ပညာပေးမယ်။ ကျွန်မတို့လွတ်တော်မှာလည်း လုပ်ဆောင်မယ်ဆို ရင် ကျွန်မတို့ အမြန်ဆုံးပြုပြင် ပြောင်းလဲနိုင်လိမ့် မယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။

Health

အာရောဂုံ ပရမံလာဘ်ဆိုတာ ရှေးစကား ပေါ့။ ကျန်းမာမှု အလုပ်လုပ်နိုင်မယ်ပေါ့။ နောင် တစ်ခုက ကျန်းမာနေအောင်လည်း လုပ်ချင်စိတ်ရှိ ရမယ်။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ကျန်းမာပါစေဆိုတာ ရှိတယ် မဟုတ်လား။ အဲဒီလိုပဲ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးလုပ် ချင် စိတ်ရှိရမယ်။ အထူးသဖြင့်တော့ ကျွန်မတို့လို အလုပ်လုပ်ရမယ့် တိုင်းပြည်မျိုးမှာ လုပ်အားတွေ အများကြီးလိုတယ်။ တာယ လုပ်သား၊ ဉာဏလုပ် သားဆိုတာ ဆိုရယ်လစ်အာဏာရှင်ခေတ်မှာ အသုံးများခဲ့တဲ့ စကားတစ်ခွန်းရှိတယ်လေ။ စကားလုံးက ကောင်းပါရဲ့။ လူတွေက လိုက်မလုပ် တော့ လုပ်ခွင့်မရကြတော့ ခေတ်ပျက်တာပဲ။ နောက် စစ်အစိုးရလက်ထက်မှာလည်း စစ်အသုံး စရိတ်ကိုယ်ဂနိုးရှာသမားတွေ၊ အာဏာရှင်ကပ်ပါး စီးပွားရေး သမားတွေကြောင့် ကျန်းမာရေးဘက် ပျက်ဟာ မရှိသလောက်တောင် ဖြစ်ရတယ်။ အခု ကျွန်မ အမျိုးသားစီမံကိန်းနဲ့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ဘက် ပျက် ကော်မတီမှာပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဝန်ကြီးဌာန

“ ကျွန်မတို့လူမျိုးက နဂိုသဘောကောင်း အေးဆေးတဲ့လူမျိုးဆိုတော့ မသိလို့ ဖြစ် နေတာများတယ်။ သိရင်ပြင်တယ်။ ဒါ ကြောင့် လူသားတရားစိတ်ထားနိုင်အောင် အစိုးရကလည်း ပညာပေးမယ်။ ကျွန်မ တို့လွတ်တော်မှာလည်း လုပ်ဆောင်မယ်ဆို ရင် ကျွန်မတို့ အမြန်ဆုံး ပြုပြင် ပြောင်း လဲနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။

တွေ ဘာတွေလုပ်နေလဲ၊ ဘာတွေသုံးဖို့ ဘယ် လောက်ရနေလဲ ဆိုတာကို ထိုက်သင့်သလောက် သိနေပြီ။ အခုထက်ထိလည်းပဲ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေးအသုံး၊ စရိတ်တွေ နည်းနေတုန်းပဲ။ နည်းတယ်ဆိုတာ မသုံးသလောက်ကို ဖြစ်နေတာ။ HIV နဲ့ ပတ်သက်လို့ ခုထက်ထိ တစ်ပြည်လုံး ဆေးရုံနှစ်ရုံပဲ ရှိသေးတယ်ဆိုရင် အခြားအရေး ပေါ် အခြေအနေတွေ ဆို ဘယ်လောက်ဆိုးဝါးနေ မလဲဆိုတာ တွေးကြည့်ရုံနဲ့ သိသာပါတယ်။ ဒီတော့ကျွန်မ တို့ပြည်သူလူထု ကို ပြောချင်တယ်။ အခွင့်အရေးဆိုတာပေးမှ ယူရ မလို့ဟာမဟုတ်ဘူး။ အခွင့်အရေးဆိုတာ တောင်းယူရတာပါ။ အခု လက်ရှိအခြေအနေက ပြည်သူသာလျှင် အဓိက ဆိုတဲ့ ခေတ်ဖြစ်နေပြီဆိုတော့ ပြည်သူတွေ ကျန်းမာရေးအပြင် အခြားလိုလားချက်တွေ တင် မြကြပါ။ တောင်းယူကြပါလို့ ပြောချင်တယ်။

Hero

သူရဲကောင်းဆိုရင် အလိုလို role model ဖြစ်သွားတတ်တယ်။ ကျွန်မတို့ တိုင်းပြည်မှာက သူရဲကောင်း အလွန်များလွန်းတယ်။ အဲဒါ



မကောင်းဘူး။ တကယ်ပြောရရင် နှစ်နှစ်ဆယ်မှာ ကိုလူထုခေါင်းဆောင်တိုင်းရင်းသား ခေါင်းဆောင် ကျောင်းသားခေါင်းဆောင် ရဟန်းသံဃာခေါင်း ဆောင်လူမှုရေးခေါင်းဆောင် အစရှိတဲ့ ခေါင်း ဆောင်သူရဲကောင်းတွေ အများကြီးပေါ်ထွက်လာ ခဲ့ရတယ်။ အဓိကထင်ရှားတဲ့ ခေါင်းဆောင်အား ကုရမယ့် ခေါင်းဆောင်ဆိုရင်တော့ နှစ်ယောက် ပေါ့။ ဝိုင်းချုပ်အောင်ဆန်းနဲ့ ဒေါ်အောင်ဆန်းစု ကြည်နှစ်ယောက်ကတော့ အလွန်ထင်ရှားတဲ့ ခေါင်းဆောင်နှစ်ယောက် ဘယ်သူမှ အငြင်းပွားလို့ မရတဲ့ ခေါင်းဆောင်နှစ်ယောက်အဖြစ် မြန်မာ

ကရာ ကမ္ဘာကပါ လေးစားအသိအမှတ်ပြုရတဲ့ အခြေအနေထိကို ကျော်ကြားကြတယ်လေ။ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ ကျွန်မရဲ့ သူရဲကောင်းကျွန်မ ရဲ့ စံပြုပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်ပါ။ ငယ်ကတည်းက ဝိုင်းချုပ်အောင်ဆန်းကိုကြည်ညိုပြီးသား။ အစ ပိုင်းကတော့ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ကို ဝိုင်းချုပ် အောင်ဆန်းရဲ့သမီးအဖြစ်နဲ့ လေးစားတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခုတော့ တစ်ကမ္ဘာလုံးက ဒေါ်အောင်ဆန်း စုကြည်ရဲ့ ဉာဏ်ပညာအမြော်အမြင်သူ စွန့်လွှတ် မှုတွေ သူထက်မြက်မှုတွေကို အသိမှတ်ပြုလာ နေရပြီ။ တစ်ချိန်လုံးငြင်းဆန်ခဲ့တဲ့ စစ်အာဏာရှင် တွေတောင် အန်တိုကို တန်ဖိုးထားကောင်းမွန်း သိလာပြီ။

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ဟာ ကျွန်မ တစ် ယောက်ထည်း တွန်မတို့ တိုင်းပြည်နဲ့လူမျိုးရဲ့ သူရဲကောင်းသာမက တစ်ကမ္ဘာလုံးရှိနေတဲ့ပြည်သူ တွေ နိုင်ငံခေါင်းဆောင်တွေရဲ့ သူရဲကောင်းပါ။ တွန်မကတော့ သက်ရှိသူရဲကောင်း ဒေါ်အောင် ဆန်းစုကြည်ကို လေးစားတယ် အားကျတယ်။ သူလမ်းစဉ်ကို လိုက်လျှောက်နေတယ်လို့ပဲ ပြော ချင်ပါတယ်။

ပုဏ္ဏမိ

Humanitarianism

Humanitarianism ဆို တာကတော့ လူသားချင်း စာနာထောက်ထားမှုပေါ့။ သူ့မှာ တခြားအဓိပ္ပာယ်လေးတွေ ထပ်ရှိသေးတယ်။ လူ တစ်ယောက်မှာ Ethics of Kindness ဆိုတာက ရှိကိုရှိထားသင့်တယ်။ လူရယ်လို့ ဖြစ်လာရင် ပင်ကိုကြင်နာတတ်တဲ့ စိတ်လေးတွေက ပါလာ တတ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ဘယ်လို အကျိုးအမြတ် ကိုမှ မမျှော်လင့်တဲ့ စေတနာ သစ္စာတရားလေး ရယ်ပါရမယ်။ ဒီအလှူတစ်ခုကို လှူလိုက်တယ်ပေါ့။

လှူပြီးရင် ဒီအလှူတနေ ငါဘယ်လိုအကျိုးအမြတ် ပြန်ရနိုင်မလဲ။ ဘယ်လိုအကျိုးရအောင် ပြန်လုပ်ရ မလဲ ဆိုရင် ဒီအလှူက အကျိုးကို မျှော်တာဖြစ် သွားပြီ။ ဒါဆိုစေတနာ သစ္စာတရားက မမှန်တော့ ဘူးပေါ့။ နောက်ပြီး sympathy လို့ခေါ်တဲ့ ထောက်ထားမှုနဲ့ ကရုဏာတရားပေါ့။ တစ် ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ကရုဏာတရားနဲ့ ထောက်ထားညှာ တာမှုကလည်း ရှိရမယ်။ အဲဒီ တော့ humanita- nianism ဆိုရင် အချက်သုံး ချက်ပါရမယ်။ Ethics of kindness ဆိုတဲ့

ကြင်နာတတ်တယ် စိတ် ထားရယ်။ အကျိုးအမြတ် ကို မမျှော်တဲ့ စေတနာနဲ့ လုပ်ပေးရတဲ့အပြုအမူရယ် နောက်ပြီး Sympathy လို့ခေါ်တဲ့ ညှာတာ ထောက်ထားမှုရယ်ပေါ့။ ဒီသုံးခုကို ပေါင်းစပ်ထား ရမယ်။ လူသားချင်းစာနာ ထောက် ထားတယ် ဆိုတာ နေရင်းထိုင်ရင်းနဲ့တော့ ဖြစ်ချင်မှဖြစ်မှာ ပေါ့။ အဲဒီလိုဖြစ်ဖို့က အခြေအနေတစ်ခု လို တယ်။ ဘယ်လိုအခြေအနေလဲဆိုတော့ လူသား တွေကြုံတွေ့လာနိုင်တဲ့ humanitarian crisis လို့ခေါ်တဲ့ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်တို့၊ စစ်ဘေးတို့



ပေါ့နော်။ အဲဒီလိုမျိုးအချိန်မှာ လူတစ်ယောက်ရဲ့ဘဝကို လုံခြုံမှုပေးနိုင်ရမယ်။ နောက်ပြီး သူတို့ခံစားနေရတဲ့တာတွေကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲပေးနိုင်ရမယ်။ လူမှာဘယ်လောက်ပဲ ဆင်းရဲနိမ့်ကျသူပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်လိုမျိုးနွယ်စုပဲဖြစ်ဖြစ် human dignity ဆိုတာရှိတယ်။ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကိုလည်း မြှင့်တင်ပေးရမယ်။ လူတစ်ယောက်ကို လူလိုသတ်မှတ်ဖို့အတွက်ဆိုရင် ရုတ်တရက် အခြေအနေမှာ မတွေ့နိုင်ပေမယ့် အခြေအနေတစ်ခုမှာဆိုရင်တော့ လိုကိုလိုအပ်တယ်။

Health

Health ဆိုတာက လူတစ်ယောက်မှာ Physical Health, Mental Health, Social Health ဆိုပြီးရှိတယ်။ လူ့ရေး၊ စိတ်ရေး၊ လူမှုဘဝရေးကောင်းမွန်နေမှ ကျန်းမာတယ်လို့ ခေါ်တာပေါ့။ လူက ရောဂါကင်းရမယ်။ အိုမင်းပစ္စည်းမူက ကင်းဝေးနေရမယ်။ Social well-being ကောင်းနေမယ်။ ဒါဆို ဒီလူက ကျန်းမာတဲ့ လူပဲပေါ့။ လူ တစ်ယောက်ကျန်းမာဖို့ကတော့ အဓိကကတော့ သူ့ရဲ့ Life Style နဲ့ ဆိုင်တယ်။ Life Style ဆိုတာကိုယ်ကျင့်သုံးတဲ့ ဘဝနေမှုပုံစံပဲလေ။

“ လူတွေကကျန်းမာနေစဉ်မှာတော့ကျန်းမာတဲ့အခါရမယ်ဆိုကျိုးတွေကိုမသိကြဘူး။ အဲဒီတော့ကျန်းမာခြင်းရဲ့ကောင်းကျိုးကိုလည်းမသိကြဘူး။ မေ့ထားကြတယ်ပေါ့။ ကိုယ့်ရဲ့ဘဝတစ်ခုလုံးအတွက်ကျန်းမာခြင်းကနံပါတ်တစ်အရေကြီးဆုံးပဲ။ လူငယ်တွေကကျန်းမာခြင်းရဲ့တန်ဖိုးကို သိထားရမယ်။ လူတော်လူကောင်း ဖြစ်ဖို့ဆိုရင် ပထမအဆင့်ကကျန်းမာဖို့ပဲ။

ကျန်းမာ ဖို့က Health Education လည်းရှိရမယ်။ ကျန်းမာအောင် ဘယ်လိုနေရမလဲဆိုတဲ့ အသိက အရေးကြီးတာပဲ။ ဒါမှ မှန်ကန်တဲ့ Life Style ဖြစ်မှာပေါ့။ နောက်ပြီး Social Health ပေါ့။ Social Health အကြောင်းကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ Social well-being နဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်။ လူတစ်ယောက်က သူ့မှာ ဆင်းရဲမယ် ပညာနိမ့်ကျမယ်ဆိုရင် ဒါက



well-being မရှိဘူးပေါ့။ ဒါဆိုရင် Social Health မှာ အနည်း အများထိခိုက်နိုင်တယ်။ လူတွေက ကျန်းမာနေစဉ်မှာတော့ မကျန်းမာတဲ့အခါရသော်လည်းကျိုးတွေကို မသိကြဘူး။ အဲဒီတော့ ကျန်းမာခြင်းရဲ့ ကောင်းကျိုးကိုလည်း မသိကြဘူး။ မေ့ထားကြတယ်ပေါ့။ ကိုယ့်ရဲ့ ဘဝတစ်ခုလုံးအတွက်က ကျန်းမာခြင်းက နံပါတ်တစ်အရေကြီးဆုံးပဲ။ လူငယ်တွေက ကျန်းမာခြင်းရဲ့ တန်ဖိုးကို သိထားရမယ်။ လူတော်လူကောင်း ဖြစ်ဖို့ဆိုရင် ပထမအဆင့်က ကျန်းမာဖို့ပဲ။

Hero

Hero ဆိုတာကတော့ လူတစ်ယောက်မှာ သိသာခြားနားတဲ့ အရည်အချင်းတွေရှိနေတာပေါ့။ သူများနဲ့မတူတဲ့ ရဲရင့်သတ္တိရှိတာတို့ သူများတွေ မလုပ်နိုင်တာကိုလုပ်နိုင်တာတို့ကတော့ Hero ပဲပေါ့။ လူတွေစံထားရမယ့် မြင့်မြတ်တဲ့

အရည်အသွေးပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ သူတွေပေါ့။ အဲဒါတွေပေါ် မူတည်ပြီး လူတွေက သူ့ကို Admire Person အဖြစ် သတ်မှတ်ကြတာပေါ့။ Hero အဖြစ် သတ်မှတ်ပုံကျတော့ လူတစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် မတူကြဘူး။ သူ့ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်၊ သူ ကျင်လည်နေတဲ့ လူမှုအသိုင်းအဝိုင်းနဲ့ အများကြီးဆိုင်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ တစ်ယောက်ရဲ့ Hero နဲ့ နောက်တစ်ယောက်ရဲ့ Hero က မတူနိုင်ဘူး။ ဘယ်လို field မျိုးမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ် သူများနဲ့ မတူတဲ့ Superior quality ရှိတဲ့လူက Hero ပေါ့။ လူဆိုတာမျိုးတစ်ခုကို ကိုးကွယ်နေရရင် ယုံကြည်နေရရင် စိတ်လုံခြုံတတ်တဲ့ သဘောရှိတယ်။ တစ်ယောက်ယောက်ကို လေးစား အားကျနေရရင် သူ့အတွက် လုံခြုံနေတာပေါ့။ အဲဒါကြောင့် လူလည်း ဘာသာတရား ဆိုတာရှိတာလေ။ လူဆိုတာက လူလူဆင်းလေးစားပြီးဆိုရင် ဒီအတိုင်း ပြီးမသွားဘူး။ လေးစားပြီးရင် အားကျမယ်။ အားကျပြီးရင် အတုယူတော့မယ်။ ဒါကြောင့် ကိုယ် သတ်မှတ်ထားတဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ Hero က မှန်နေဖို့ အရေးကြီးတယ်။ လမ်းတကာ လှည့်ပြီး ရန်ဖြစ်နေတဲ့သူကို ကိုယ့်ရဲ့ Hero လို့ သတ်မှတ်မိရင်တော့ မှားသွားမှာပေါ့။ Hero သတ်မှတ်ချက်ကလည်း လူငယ်တစ်ယောက်ရဲ့ ဘေးက မိဘတွေ၊ ပတ်ဝန်းကျင်တွေနဲ့လည်း ဆိုင်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့် လူငယ်ရဲ့ဘေးက ပတ်ဝန်းကျင်အသိုင်းအဝိုင်းက အရေးကြီးတယ်။

အစ်မကတော့ field ပေါ် လိုက်ပြီး ကွဲတယ်။ အစ်မက ဗုဒ္ဓဘာသာ တစ်ယောက်ဆိုတော့ အစ်မရဲ့ အနှိုင်းမဲ့ Hero က ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဘုရားပါ။ နောက်ပြီး အစ်မက အိမ်ထောင်ရှင်မလည်း ဖြစ် မိခင်တစ်ယောက်လည်းဖြစ်တော့ အဲဒီအပိုင်းမှာဆိုရင် အစ်မရဲ့အမေက အစ်မရဲ့ Hero ပဲ။ အစ်မ အမေရဲ့ဘဝကို လေးစားအားကျတယ်။ သူ့ရဲ့ အိမ်ထောင်ထိန်းသိမ်းပုံ၊ သားသမီးတွေ စောင့်ရှောက်ပုံကို အတုယူရတယ်။ Hero ဆိုတာက ကိုယ်သတ်မှတ်ချက်ထားတဲ့အခါ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ သူ့ဘဝတိုးတက်ဖို့အတွက် သူ့ဘဝလျှောက်လှမ်းဖို့အတွက် အရေးပါနေတာကိုး။ **ဖြိုးစုဝိုဝို**



BEYOND THE WOMEN

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်

အောင်ထက် (NYK)

တည်နေရာအရပ်ရပ်တွင် လူများစွာ ဖြတ်သန်းခဲ့နေကြသည်။ သို့သော် အသွင်သဏ္ဍာန် ကွဲပြားမှုကိုယ်စီ ရှိကြမည်ထင်၏။ တစ်ခုလုံးလုံး ဝတ်ဆင်မှုမှာ သရုပ်ဖော်ပုံတူရေးဆွဲ ရနိုင်ဖို့ရာ ခက်ခဲမည်ဖြစ်ရကား လှုပ်ရှားရုန်းကန် နေကြရသော လူလောက၏ ပုံသေမဟုတ်သော ကားချပ်များကို အသွင်ကူးပြောင်းရေး ကာလများတွင် အသက်ဆက်ရှင်သန်နေနိုင်ရေးအတွက် မည်သည့်ခေတ် မည်သည့်ကာလ၊ မည်သည့် အချိန်မဆို ရှင်သန်အားထုတ်နေကြရသည် မဟုတ်ပါလား။ လန်းဆန်းသည်(သို့မဟုတ်) ပင်ပန်းသည်။ ချမ်းသာသည် (သို့မဟုတ်) ဆင်းရဲ သည် အစစသော လူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ လှုပ်ရှားရုန်းကန်နေရသော ဘဝအချိုးအတွေ့များစွာ...။ နောက်ပြန်လှည့်ကြည့်ပါက ကျန်နေခဲ့ သော သက္ကရာဇ်များကို လက်ချိုးရေတွက်ရုံဖြင့် မပြီးသာ...။ ကမ္ဘာ၊ ငြိမ်း၊ ရွာ၊ ကျေးလက်သက်ရှိ လူတို့၏ အချို့အချို့သော အားထုတ်ရုန်းကန်နေမှုတို့သည် သမိုင်း တစ်စ၊ အနာဂတ်တစ်ခု၊ မှတ်သားလောက်စရာအချို့အဖြစ် ကျန်နေရန်မည်မှာ အချိန်ကာလတစ်ခုအထိ သေချာမည်ထင်၏။ မလျှောက်ရသေးသောလမ်းကို ရွေးချယ်လျှောက်လှမ်းနိုင်စွမ်း ကိုယ်စီရှိကြသော်လည်း လျှောက်ခဲ့ပြီးသော ဘဝလမ်းဟောင်းများအတွက် မွမ်းမံပြင်ဆင်ဖို့ရာ မဖြစ်နိုင်သည်မှာ ထို့ထက်ပင်သေချာ၏။

ပင်ကိုစွမ်းရည် ပင်ကိုစိတ်ဓာတ်ဖြင့် အားထုတ်ကြိုးပမ်းရေးအတွက် လှုပ်ရှားရုန်းကန်နေခြင်းတို့တွင် စိတ်ဓာတ်၊ ဉာဏ်၊ ခွန်အားတစ်ခုခု သောရသတို့ကို ရရှိစေပို့ရာရည်ရွယ်၍ ယခုလထုတ် ရတီမဂ္ဂဇင်း၏ Beyond The Women ကဏ္ဍအတွက် မြန်မာ့ဒီမိုကရေစီ လူထုခေါင်းဆောင်၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် (တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးနှင့် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေး ကော်မတီ ဥက္ကဋ္ဌ) နှင့် ပြည်သူ့လွှတ်တော် အစည်းအဝေးရပ်နားချိန် (အောက်တိုဘာလ ၂၃ ရက်နေ့)တွင် တွေ့ဆုံမေးမြန်းမှုများကို ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။



မေး။ ။ ပထမဦးဆုံးအနေနဲ့ မျိုးချစ်စိတ်ဆိုတာ ကယ်အချိန်က စပြီးခံစားမိတာလဲဆိုတာ သိပါရစေ ခင်ဗျာ။

ဖြေ။ ။ အဲဒီမျိုးချစ်စိတ်၊ မျိုးချစ်စိတ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို သိပ်မပြောချင်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့တချို့က မျိုးချစ်စိတ်၊ မျိုးချစ်စိတ်ဆိုပြီး ကိုယ်လုပ်ချင်တာလုပ်တာမျိုးကို မျိုးချစ်စိတ်နဲ့ အကြောင်းပြပြီး မျိုးချစ်စိတ်နဲ့ လုပ်တယ်လို့ ပြောတယ်။ လူတိုင်းလူတိုင်းက ကိုယ့်ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်က ကိုယ့်အမျိုးအဆွေ ကိုယ့်မောင်နှမသားချင်းတွေကို ချစ်သလို ကိုယ့်ရဲ့ လူမျိုးချစ်တဲ့ စိတ်ကတော့ အမြဲတေအားဖြင့်တော့ ရှိနေမယ်လို့ ထင်ပါတယ်။

မေး။ ။ အမေ့ရဲ့ မပြောင်းလဲခဲ့တဲ့ မြန်မာဝတ်စုံနဲ့ပတ်သတ်ပြီး တစ်ခုလောက်ပေးပါရစေ၊ အမေ

က မြန်မာပြည်က အမျိုးသမီးထုကို လမ်းပြပေးခဲ့တဲ့ ပုံစံမျိုးလား။

ဖြေ။ ။ မဟုတ်ပါဘူး။ အမေ့ဘာသာ အမေကြိုက်လို့ ဝတ်တာပါ။

မေး။ ။ အမေ့အနေနဲ့ ပြည်ပခရီးစဉ်တွေ မှာဝတ်ခဲ့တာကို ကမ္ဘာမှာ မြန်မာဝတ်စုံနဲ့ ပတ်သတ်ပြီး သတိထားလာကြတယ်လို့ ပြောလာကြတယ်။ အဲဒါနဲ့ပတ်သတ်ပြီး ဖန်တီးပေးထားတဲ့သူ၊ ဒီဇိုင်းနာပေါ့။ ခုလည်း လွှတ်တော်မှာ ဝတ်ဆင်နေတဲ့ အဝတ်အစားတွေနဲ့ ပတ်သတ်ပြီးတော့ပါ။ ပြောလို့ ရရင်ပြောပေးပါဗျာ။

ဖြေ။ ။ ခုဝတ်ထားတာက ကရင်လုံချည်ပေါ့။ (ရယ်လျက်) အင်း... ဒီဇိုင်းနာရယ်လို့ မရှိပါဘူး။ ဒီလိုပဲ... တချို့တွေကျတော့ သူများတွေ ချုပ်ပြီးပေးလည်း အမေဝတ်တာပဲ။ သူများပေးတာ

ဝတ်စားများတာပေါ့နော်၊ နောက်ထပ် ကိုယ့်ဟာ ကိုယ်လည်း ဒီလိုပဲ ချုပ်ဝတ်တာပဲ၊ ဒီဒိုင်နာရယ်လို့ တော့ မဟုတ်ပါဘူး။

မေး။ ။ ဘဝမှာ အတွေ့အကြုံ အပြောင်းအလဲ တွေ ကြားမှာ ဘယ်လိုစိတ်ဓာတ်ဖို့နဲ့ ကျော်ဖြတ်ခဲ့ တာလဲ၊ အဓိက စိတ်ဓာတ်လေးတစ်ခု သိပါရ ဝေ။

ဖြေ။ ။ ဤဒါပြောရခက်တယ်၊ စိတ်ဓာတ်ဆိုတာ တစ်ဖို့တည်းမှ မဟုတ်တာဘဲ၊ ကိုယ်တွေ့ကြုံရတဲ့



ဖြစ်ရပ်တွေပေါ်မှာ မူတည်ပြီးတော့ စိတ်ဓာတ်က ပြောင်းလဲတာပေါ့။ ပျော့ပျောင်းသင့်တဲ့ နေရာမှာ ပျော့ပျောင်းတယ်။ တင်းမာသင့်တဲ့နေရာမှာ တင်းမာတယ်။ အဲဒီတော့ အမေအမြဲပဲပြောတယ် တင်းမာတာမဟုတ်ဘူး၊ ခိုင်မာတာပေါ့။ ပျော့ ပျောင်းတာနဲ့ ပျော့ညံ့တာမတူဘူး။ ခိုင်မာတာနဲ့ တင်းမာတာနဲ့ မတူဘူးလို့အိမ်ရင် လိုအပ်သလို ပေါ့။ အမြဲပဲ ဒါ ပျော့ပျောင်းနေလို့လည်း မရဘူး၊ ပြောရမယ်ဆိုရင် တိုက်ဖို့လိုရင်လည်း တိုက်ရမှာပဲ၊ ခံဖို့လိုရင် လည်းခံရမှာပဲ၊ ချော့ဖို့လိုရင်လည်း ချော့ ရမှာပဲ။ လျှော့ဖို့လိုရင်လည်း လျှော့ရမှာပဲ (ရယ် လျက်)။ ဒါက ကိုယ့်ရဲ့ မူအရလုပ်သင့်တာတွေကို လုပ်နိုင်ဖို့ စိတ်ဓာတ်ကို ပြောင်းသွားရမှာပါ။

မေး။ ။ မိသားစုနဲ့ ခွဲခွာခဲ့ရတဲ့ အချိန်မှာ ကြုံကြုံ ခိုင်နေထိုင်နိုင်ခဲ့တဲ့ သတ္တိတို့လည်း တစ်ချက် လောက်သိပါရစေ။

ဖြေ။ ။ အဲဒါကတော့ တာဝန်သိစိတ်လို့ပဲ ပြောရ မှာပဲ။ အမေတို့ဝယ်ငယ်တည်းက မေမေ (ဒေါ်ခင် ကြည်) က အင်မတန်မှ တာဝန်သိတယ်။ မေမေရဲ့ တာဝန်သိစိတ်က အင်မတန်မှလည်း ကြီးတယ်။ ကလေးတွေကိုလည်း တာဝန်သိစိတ်ရှိဖို့ သင်ထား တယ်။ အဲတော့ ကိုယ့်ရဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ ခံစား ချက်တွေထက် ကိုယ့်တာဝန်လို့လက်ခံတဲ့ ကိစ္စကို ရွေ့တန်းတင်ရမယ်ဆိုတဲ့ဟာကိုတော့ ဒါငယ်ငယ် က ပြုစုပျိုးထောင်ထားခဲ့တာပါ။

မေး။ ။ မှန်ကန်ခြင်းနဲ့ ချစ်ခြင်းအဓိပ္ပာယ်ကို ကျတော့ ဘယ်လို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့် ချင်ပါသလဲ ခင်ဗျ။

ဖြေ။ ။ မှန်ကန်ခြင်းဆိုတာကတော့နော်၊ တစ် ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဘယ်ဟာက မှန်ကန်သလဲ ဆိုတာ တစ်ခါတလေ အငြင်းပွားကြတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့လည်း ကိုယ့်ရဲ့ ဖေဖေပြောခဲ့တဲ့ အသုံး အနှုန်းဆိုရင်တော့ ကိုယ့်လိပ်ပြာခုံရုံးရှေ့မှာ ကိုယ် မားမားမတ်မတ် ရပ်တည်နိုင်မှ။ မှန်ကန်လား မမှန်ကန်လားဆိုတာ အဲဒါနဲ့ ဆုံးဖြတ်ရမှာပေါ့။ ချစ်တယ်ဆိုတာက ကိုယ်မှန်ကန်တဲ့ကိစ္စအတွက် ထိမယ်ထင်ရင်လည်း၊ နာမယ်ထင်ရင်လည်း ထိမှာနာမှာကို ရင်ဆိုင်မယ်ဆိုတဲ့ သတ္တိကို ထုတ် တာဟာ . . . ဒါ ရှိရင်တာပေါ့။

မေး။ ။ အခု ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးကာလမှာ ပညာရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးနဲ့ နိုင်ငံရေးအနေ တွေပေါ့။ အဲဒါမှာ ဘယ်အရာက မြန်မာနိုင်ငံ အတွက် ပထမဆုံးအဓိက လိုအပ်မယ်လို့ ထင်မိ ပါသလဲ ။

ဖြေ။ ။ ပညာရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးမှာ ပညာရေးကတော့ အဓိကအရေးကြီးတယ်။ ပညာ ရေးကို အခြေခံမှ မှန်ကန်တဲ့စီးပွားရေးမူတွေ လည်း ချနိုင်မယ်။ မှန်ကန်တဲ့စီးပွားရေးလမ်းကို လည်း လျှောက်နိုင်မယ်။ နောက် . . . လူမှုရေးက လည်း ပညာရေးက အများကြီးအကျိုးဝင်တာပေါ့။ အဲ . . . ပညာရေးက မှန်ကန်လို့ရှိရင် မှန်ကန်တဲ့ လူမှုရေးဆက်ဆံမှုတွေကလည်း မှန်ကန် လာမှာ ပေါ့။ အမေတို့ ငယ်ငယ်တုန်းကဆိုလို့ရှိရင် စိတ် ဓာတ်ကောင်းမွန်ဖို့ . . . ဒါမျိုးတွေက အများကြီး သင်တာတွေ ရှိတယ်။ သားတို့ခေတ်မှာ ဒါ တွေက ကျောင်းတွေမှာ သိပ်မသင်ဘူးပေါ့။ အဲတော့ ပညာရေးက စိတ်ဓာတ်မှန်ကန်ဖို့နဲ့ ဆက်စပ်တယ် ဆိုတော့ လူမှုရေးနဲ့လည်းဆက်စပ်သွားတာပေါ့။

မေး။ ။ လက်ရှိတက္ကသိုလ် ပညာရေးကိုရော ဘယ်လို ပြင်ဆင်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားပါသလဲ ခင်ဗျ။

ဖြေ။ ။ ဒါကတော့ အမေတစ်ယောက်တည်း ပြင်ဆင်မှာလည်း မဟုတ်ဘူး။ ဒါအားလုံးကျွမ်း ကျင်တဲ့ သူတွေ၊ တကယ်စိတ်ပါဝင်စားတဲ့ သူတွေ နဲ့ဆွေးနွေးပြီးလုပ်ရမယ့်ကိစ္စပါ။ အဓိကကတော့ တက္ကသိုလ်ပညာရေးဆိုတာက ကျယ်ပြန့်ရမယ်၊ နက်နဲရမယ်။ တက္ကသိုလ် ပညာရေးဆိုတာ ဒီ လူငယ်တွေကို ဘဝစိန်ခေါ်ချက်တွေကို ရင်ဆိုင် နိုင်အောင်လို့ သင်ပေးတာပဲ ဖြစ်ရမယ်။ ဒီလိုဘွဲ့ တံဆိပ်လေး ရရှိနေမရဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ အမေတို့ အနေနဲ့ ဒီတက္ကသိုလ်ဘဝ ရှင်သန်ရေးပေါ့နော်၊ campus Life ပေါ့။ အဲဒါ သိပ်အရေးကြီးတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ အဲဒီလိုနေရာမှာ ဒီလိုဘဝ စိန်ခေါ်မှုတွေ ဘယ်လို ရင်ဆိုင်ရမယ်ဆိုတာ တတ်လာမယ်။ နောက်ပြီးတော့ Social Skill

လူမှုရေး ကျွမ်းကျင်မှုတွေလည်း ရလာတာပေါ့။ Lecture တွေကိုလည်း အခန်းထဲမှ မဟုတ်ဘူး၊ ကျောင်းခန်းထဲမှ ရတာမဟုတ်ဘူး။ ကျောင်းပြင်က လည်းရတာ။ အဲဒီအတွက် ဦးတည်ပြီးတော့ တက္ကသိုလ် ပညာရေးကို ပြန်ပြီးထူထောင်ရမှာ ပါ။

မေး။ ။ လက်ရှိ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ မိုးဆက်သစ်လူငယ် တွေကြားထဲမှာ အားရကျေနပ်မှု ရှိပါသလား။ မြင်ရတာရော၊ ကြားရတာရောတွေ့ရတာရော ပေါ့။

ဖြေ။ ။ အားရကျေနပ်မှုရှိပါတယ်။ အမေတို့ ဒီ ကြားမြတ်ရွေးကောက်ပွဲအတွက် စည်းရုံးတဲ့အခါ လူငယ်တွေ တက်ကြွစွာ ပါဝင်လာကြတယ်။ လူငယ်တွေမှာအန္တရာယ်တော့ မရှိတာပေါ့နော်။ လူငယ်ဆိုတော့ စိတ်က နှသေးတာပေါ့။ စိတ်ကန တဲ့ အခါကျတော့ တစ်ခါတစ်ခါ ဆွဲဆောင်ရာကို ပါသွားတတ်ကြတယ်။ အဲဒါကတော့ လူငယ်တွေ မပြောပါနဲ့ လူကြီးတွေတောင် စိတ်ကခိုင်မာတာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီတော့ လူငယ်တွေမှာ အပြစ်ကြီး တယ်လို့တော့ အမေမြင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒါကို ထိန်း တွပ်ဖို့တော့ အရေးကြီးတာပေါ့။

မေး။ ။ အရှေ့တောင်အာရှ နိုင်ငံတွေမှာ မြန်မာနိုင်ငံက ယောက်ျား မိန်းမ ခွဲခြားဆက်ဆံမှု နည်းတယ်လို့ပြောကြတယ်။ အဲဒါမှာ အမေ အနေ နဲ့ ဘယ်လို သုံးသပ်ထားတာ ရှိပါသလဲ၊ အဲဒါလေး ပြောပေးပါ။

ဖြေ။ ။ နည်းတယ်ဆိုပေမယ့်လည်း ရှိတော့ရှိ သေးတာပဲ။ ယောက်ျား မိန်းမခွဲခြားမှုဟာ ရှိ သေးတာပဲ။ အမြဲပဲပြောတယ်။ ဟို . . . သားကို သခင်၊ လင်ကိုဘုရား . . . ဆိုတာဒါ ဘယ်လို အဆို လဲ (ပြုံးလျက်) လုံးဝ လက်မခံနိုင်ဘူး။ ဒါလက်ခံ နိုင်တဲ့ဟာ မဟုတ်။ အဲဒါဆိုရင် ခွဲခြားမှုရှိတယ်ဆို တာတွေပဲ။ နောက်ပြီးတော့ ကျန်းမာရေး အရ လေ့လာလိုက်တဲ့အခါဆိုရင် . . . ချို့တဲ့တဲ့ မိသားစု တွေထဲမှာ အာဟာရဓာတ်မပြည့်ဆုံးက အဲဒီ အမျိုးသမီးတွေဖြစ်တယ်ဆိုတာ တွေ့ရတယ်။ သူ့ရဲ့သားသမီးတွေ၊ သူ့ရဲ့ခင်ပွန်းသည်အတွက် အမြဲပဲ ဦးစားပေးတယ်။ သူကအကျန်လေးတွေကို စားတယ်။ အသားနှစ်တုံး သုံးတုံးရှိတယ်ဆိုလို့ ရှိရင်လည်း သူက မစားဘူး။ ကျန်တဲ့ မိသားစုတွေ ကျွေးတယ်။ စသဖြင့် နောက်ပြီးတော့ မိသားစု တော်တော်များများမှာလည်း သားယောက်ျားလေး တွေကို မျက်နှာသာပေးတာ ခုထက်ထိ ရှိနေပါ တယ်။ နောက်ဆေးတက္ကသိုလ်ကိစ္စ အမေ ခဏ ခဏ ပြောတာလေ။ အမှတ် . . . မိန်းကလေးတွေ ဆို အမှတ်ပိုများဖို့လိုတယ်ဆိုတာ၊ ဒါလည်း မိန်းမ ယောက်ျားခွဲခြားဆက်ဆံမှုပဲ။

မေး။ ။ နိုင်ငံအတွက်တာဝန်ကျေတဲ့ နိုင်ငံ ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်တာ သူ့ရဲ့မိသားစု အပေါ်မှာ တာဝန်ကျေဖို့ရာနှုန်းအားဖြင့် ဘယ်

လောက်ရှိမယ်လို့ အမေ ယူဆပါသလဲ။

ဖြေ။ ။ ဒါကတော့ ကိုယ်က ဆုံးဖြတ်ရမှာပေါ့။ တိုင်းပြည်တာဝန်ကို ယူမှာလား၊ ကိုယ့် မိသားစု တာဝန်ကိုယူမှာလားကံကောင်းတဲ့ နိုင်ငံတွေမှာက ဒီတာဝန်တွေပေးရမလို့ဘူး။ ကိုယ်ကလည်း ကိုယ့် နိုင်ငံရဲ့ တာဝန်ကိုယူရင်းနဲ့ မိသားစုတာဝန်ကို ယူ သွားလို့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ အင်မတန်မှ ခက်ခဲတဲ့ အခြေအနေမှာဆိုရင် ဒီနှစ်ခုထဲက တစ်ခုကို ရွေးရတာပဲ။ ရွေးတဲ့အခါ ပြတ်ပြတ်သားသား ရွေး ပေါ့။ ကိုယ်က အိမ်ထောင်ဦးစီးအနေနဲ့ပဲနေမှာ လား။ နိုင်ငံရေးသမားတစ်ယောက်အနေနဲ့ နေမှာ လား။ နိုင်ငံရေးသမားတစ်ယောက်အနေနဲ့ နေ မယ်ဆိုရင် နိုင်ငံ့ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်အနေ နဲ့ ရပ်တည်မယ်ဆိုလို့ရှိရင်တော့ နိုင်ငံကိုပဲ ရွေးရ မှာပဲ။

မေး။ ။ မြန်မာအမျိုးသမီးတွေက မညှိကြပေမယ့် ထိပ်တန်းနေရာတွေရောက်တဲ့ နေရာမှာ နည်း နည်း မရှိသလောက် နည်းတယ်လို့ ယူဆရတဲ့ အတွက် ဘယ်လိုပြုပြင်ထိန်းသိမ်းမှုတွေနဲ့ ကြိုး စားအားထုတ်မှုတွေ လိုအပ်မယ်လို့ ထင်ပါသလဲ ခင်ဗျ။

ဖြေ။ ။ အဲဒါကလေ လူမှုရေးတွေနဲ့ ဆိုင်တာ ပေါ့နော်။ လူမှုရေးစံနှုန်းထားတွေနဲ့ ဆိုင်တာပေါ့။ နောက်ပြီး ဥပဒေတွေနဲ့ဆိုင်တယ်လို့ အမေထင် တယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ အခု တချို့နိုင်ငံတွေ တော်တော်များများမှာ အမျိုးသမီးတွေ လွှတ်တော် အတွင်း ပါဝင်ရေးအတွက် လုပ်ထားတာ ကာလ အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ လိုတယ်။ တစ်ခါတလေ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်အနေနဲ့ တိုးတယ်ဆိုလို့ ရှိရင် တိုးတယ်လို့ မြင်တယ်။ အမျိုးသားတစ် ယောက် အနေနဲ့ကျလို့ရှိရင်တော့ လုပ်ရဲကိုင်ရဲ တယ်လို့ မြင်ကြတယ်။ တာဝန်ယူရဲတယ်။ အမျိုး သမီးကျတော့ တွန်းတယ်။ တိုးတယ်။ နေရာယူ တယ်။ ဒါပေမဲ့ နေရာယူတဲ့နေရာမှာ အမျိုးသား တွေကတော့ ဖော်ပဲ။ (ရယ်လျက်)

မေး။ ။ အမေအနေနဲ့ တစ်လောက်တည်း နေခဲ့ရစဉ်အတွင်းမှာ သားတွေအပေါ် လွမ်းဆွတ် မှု အတိုင်းအတာ ဘယ်လောက်ရှိခဲ့ပါသလဲ။

ဖြေ။ ။ အမေက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မလွမ်းအောင် နေတတ်တယ်။ ဒါ ငယ်ငယ်တည်းကပါ။ လွမ်းတယ် ဆိုတဲ့ အလုပ်မလုပ်ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်။

မေး။ ။ စိတ်ခွန်အားနဲ့ ဉာဏ်စွမ်းအားမှာ ဘယ် အရာက အမေအတွက် အလိုအပ်ဆုံးလို့ ယူဆပါ သလဲ ခင်ဗျ။

ဖြေ။ ။ စိတ်ခွန်အားကတော့ အခြေခံဖြစ်ရမှာ ပဲ။ ပညာက အလွန်အားလုပ်လို့ရတယ်။ မမှန်ကန် တဲ့ စိတ်ရှိတဲ့ ပညာရှိဆိုရင် အင်မတန် အန္တရာယ် များတယ်။ အဲဒီတော့ စိတ်ဓာတ်က အဓိကလို့ ထင်ပါတယ်။

မေး။ ။ THE LADY ဇာတ်ကားဟာ အမေ့ရဲ့

ဘဝပုံရိပ်ကို ဖော်ပြပေးနိုင်မယ်လို့ ထင်ပါသလား။ အစစ်အမှန် အငွေ့အသက်လေးပါသလား ခင်ဗျ။

ဖြေ။ ။ မသိဘူး။ လုံးဝလည်းမကြည့်ဘူး။ ကြည့် ဖို့လည်း ရည်ရွယ်ချက်မရှိဘူး။

မေး။ ။ ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ ဇာတ်ကားကို ရိုက်တဲ့အခါ အမေ ဘယ်လို အခန်းကဏ္ဍကနေပြီး ပါဝင်မယ်လို့ ယူဆထားပါသလဲ။ ဇာတ်ကား ဖန်တီးမှုပိုပြင်ပါ



မလားဆိုတဲ့ စိုးရိမ်စိတ်ရော ရှိပါသလားခင်ဗျ။

ဖြေ။ ။ အဲဒါကတော့ ပိုပြင်ပါမလားဆိုတဲ့ အတွေးလေးက အတိုင်းအတာတစ်ခုထိ ရှိတာ ပေါ့။ ဒါပေမဲ့လည်းတော်တဲ့ အနုပညာရှင်တွေကို အားကိုးနေတယ်ဆိုတော့ ဒါကိုဖြစ်မြောက်မယ် လို့ထင်တယ်။ တခြားနိုင်ငံထဲကကလည်း ကူညီ ချင်တဲ့ စိတ်တွေရှိတဲ့ အခါကျတော့ဒါ အောင်မြင် မယ်လို့ ပျော်လှုပ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အမေအနေနဲ့ အနုပညာရှင်တွေ အလုပ်တိုင်းပြီးတော့ နောင် ယုတ်တမ်းမျိုး မလုပ်ပါဘူး။ ဝင်ပြီးတော့ ချုပ်ချယ် တာမျိုးမလုပ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့လည်း တချို့နေရာ တွေမှာ အမေ့ကိုလည်း အကြံဉာဏ်ကောင်းတာ တွေတော့ ရှိမှာပေါ့။ အဲဒီ အခါကျလို့ ရှိရင်တော့ လည်း အမေမြင်တာတွေ ပြောပြမှာပေါ့။

မေး။ ။ ဒီအသက်အရွယ်မှာ အမြဲတမ်း လန်းဆန်းပြီး သွတ်သွတ်လက်လက် နေထိုင်နိုင် အောင် ဘယ်လို များကျင့်ကြံနေထိုင်ပါသလဲ ခင်ဗျ။

ဖြေ။ ။ စည်းကမ်းနဲ့နေတယ် (ရယ်လျက်)။ နောက်ဆုံး ပါပါပဲ။ စည်းကမ်းရှိရှိနေလို့ရှိရင် ကျန်းမာရေးကောင်းပါတယ်။

မေး။ ။ အခု အမေရေးတဲ့စာတွေကို စာဖတ် ပရိသတ်က သဘောကျတာတွေများတယ်ဆိုတော့ စာအုပ်တွေဘာတွေရော ထွက်ဖို့ရှိပါသလား ခင်ဗျ။

ဖြေ။ ။ စာအုပ်... ။ ခုသက်သတ်လုံချင်းစာအုပ်ထုတ် ဖို့တော့ အချိန်လည်းမရှိဘူး။ အဲဒီတော့ အစီအစဉ် လည်း မရှိသေးပါဘူး။

မေး။ ။ အမြဲပဲကျင့်သုံးနေထိုင်တဲ့ ဘဝနေနည်း လေးတစ်ခု၊ အဲဒီနည်းလေးတစ်ခုကို စာဖတ် ပရိသတ်အတွက် မျှဝေပေးနိုင်မလားခင်ဗျ။

ဖြေ။ ။ ဘဝနေနည်း... ။ ဘဝနေနည်းဆိုတော့ ပြောရတော့ခက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုတော့ရှိတယ်

နော်။ အမေကတော့ အဖြစ်ကိုအဖြစ်အတိုင်း ရင်ဆိုင်မယ်လို့ပဲ စိတ်ထဲမှာ ထားတယ်။ အဖြစ်ကို အဖြစ်အတိုင်း မရင်ဆိုင်ဘဲနဲ့ ရှောင်လို့ရှိရင် ဘဝ မှာ တိုးတက်မှုမရှိနိုင်ဘူး။ ရှင်သန်ဖို့လည်း မရှိနိုင် ဘူး။ အဲဒီတော့ ဘာမဆိုရင်ဆိုင်ရဲရမယ်။ အဲလို ရင်ဆိုင်တဲ့အခါကျလို့ရှိရင် ကိုယ့်ဆုံးဖြတ်ချက် ကိုယ်ချ။ ဒီဆုံးဖြတ်ချက်အတွက် ကိုယ်တိုင် တာဝန်ယူရမယ်။ ဟိုလူကိုလွဲချ ဒီလူကိုလွဲချ ဒီလို မလုပ်ရဘူး။ တာဝန်ယူတဲ့ တာဝန်ယူစိတ်ရှိရ မယ်။

မေး။ ။ နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီးက ပြီးခဲ့တဲ့ သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲမှာ ပြောသွားတာပါ။ သူ အနေနဲ့ သမ္မတဗုဒ္ဓိယသက်တမ်းကို ပြည်သူ့ဆန္ဒ ရှိရင်သူက အရွေးချယ်ခံမယ်လို့ ပြောထားတာ ကြောင့် အမေ့ရဲ့အမြင် သဘောထားလေး တစ် ချက်လောက်တော့ သိပါရစေ။

ဖြေ။ ။ အဲဒါ နောက်သက်တမ်းမှာ အရွေးချယ်ခံ ချင်တဲ့ ဘယ်သူမဆို အားလုံးကနေပြီးတော့ မျှမျှ တတ အခြေခံပါ ကနေပြီးတော့ အရွေးချယ်ခံနိုင် အောင်လို့ ကြိုးစားပေးသင့်တယ်။ အခုပြိုင်ရမှာပဲ။ အခု ဒီဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေက တရားမှမတရား တာ၊ တရားမမျှတတဲ့ ဥပဒေအရတော့ ခေါင်း ဆောင်လုပ်ချင်တဲ့ စိတ်မရှိသင့်ဘူးလို့ ဒီလိုပဲ မြင်ပါတယ်။ အောင်ထက် (NYK)

ယဉ်ကျေးမှုသူလျှိုနှင့် မြို့ပြရန်ကုန်

တိုးတက်နေတဲ့ ရန်ကုန်အတွက် ယဉ်ကျေးမှုဟာ နောက်ဆုတ်ပေးရတယ်
 ဒါဟာ မညီမျှခြင်းပစ္စုပ္ပန်တစ်ခုပဲ သူ့အရပ်နဲ့လူတစ်ဆိုတော့လည်း နှိပ်စေလေ
 ရင်ခွဲအင်္ကျီနဲ့ ချိတ်ထတီဟာ ကုန်တိုက်တွေနဲ့နောက်ကွယ် ပန်းအောင်နေသလို
 လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေကြားမှာ ဒီမြို့ဟာ မြန်းကုပ်နေသလိုပဲ
 အဟောင်းဆိုတာနဲ့ သင်္ဘောကြောင်းလို မသက်မှတ်စမ်းပါနဲ့
 ဒါဟာ ခေတ်ကို နောက်ပြန်လှည့်ခိုင်းတာ မဟုတ်ဘူး နည်းနည်းလေးပဲ လှည့်ကြည့်ခိုင်းတာပါ
 ကြောက်လန့်တကြားအော်ငိုနေတဲ့ ကလေးငယ်လို ဒီမြို့ကို တွေ့ပါလိမ့်မယ်
 ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၊ အင်းလျှားကန်ပေါ် အမျိုးသားပြတိုက် ...
 လေးဖြင့် ဒီမြို့မှာ ဂုဏ်ယူစရာတွေ အများကြီးပါ
 ဒါကိုမှ ခင်ဗျာဆိုပရောက်ဖူးတဲ့ ကိုရိုးယားဆိုတာကြီးနဲ့
 မှိုင်းချင်စမ်းပါနဲ့ ကြားရတာ နားခါလွန်းတယ်
 တိုင်းတစ်ပါးယဉ်ကျေးမှုဟာ တပြည်ပြည်နဲ့ ဝါမျိုးလာနေပြီ
 ဆံပင်ရှည်ရှည် သမိုင်းမီရည်ကျိန်မှု မြန်မာသန်တဲ့ မိန်းကလေးပါ
 မိတ်ကပ်တွေ ဆံပင်အကောက်တွေနဲ့ ခင်ဗျာကတာကောင်လဲ
 မြန်မာပြည်က ရန်ကုန်မြို့မှာ မြန်မာယဉ်ကျေးမှုတွေ ထွန်းလင်းတောက်ပပါစေ ... ။

ကျောက်တက်ရေ



စိတ်အပျော်နဲ့ အဝိဇ္ဇာကဗျာ

စိတ်ပျော်သူ
 မီးနှောင်တယ်
 အပျော်ကို ကဗျာဟာ...
 ထရာလောင်ချိုင့်မှာထည့်ပြီး
 လှေထွက်မယ့် ဘတ်စကားလို
 ခေါ်သည့်တွေ ပျာယာခတ်
 ခြေချင်လိမ့်ရှင် အတွေးဟာလည်း
 ခြေျှင်ကုန်တော့တယ်
 ခရီးဆက်ဖို့
 အပူကို အပူနဲ့ဆက်သ
 မလှတစ်ဆုပ်စာ ကဗျာတွေကြံဆလိုက်တယ်
 အပြင်မှာ သင်္ဘောတစ်ခုနဲ့ လေစား၊ ဖေဟောင်းတိုင်
 ညှို့နက်ဂုတ်နဲ့ ဦးခေါင်းတစ်လုံး
 အဝိဇ္ဇာဖုံးသွားခဲ့
 ခေါ်မရတဲ့ ဗုဒ္ဓကို ထွပ်ကွပ်
 မြန်မိုင်ဆက်လွယ်ခေါ်လို
 မထူးတော့သလို
 အတွေးနဲ့အရေဟာ
 တံတားလှိုမေးလို မရခဲ့
 တကယ်တော့
 ကဗျာဟာ... သူ့ဟာသူ
 စိတ်ဆိုလွှတ်သွားပြီ
 အပြစ်အပျက်က
 စိတ်အပျော်နဲ့
 မှင်အံ့တော့(ဝါ)ပင်(န်)တစ်ခုခင်း
 မပေါင်ဖက်ချင်တော့တဲ့
 သဘောတရားပါပဲ။

မင်းလွင်ဦး (ပြည်)



အလင်းပျက်သူ

ပြိုင်ခင်က ပျက်နေတဲ့
 ချိုတဲ့တဲ့ သင်္ချာတွေ
 မဖွင့်ခင်ကတည်းက ဖွင့်နေတဲ့
 အတ္တ တံခါးရဲ့ရွှေမှာ
 စောင်းပုံ ရာပုံ ...
 ကိုယ့်လိပ်ပြာ ကိုယ်လုံ့နိုင်းဖို့
 ဒီလိပ်ခက်တို့ မက်နေရင်း
 စိတ်ဓာတ်တွေ ပွန်ဆုံ
 ဆုံးပြတ်ချက်တချို့ရဲ့ ရွှေက
 ချိုတဲ့ချစ်တဲ့ ကိစ္စတွေမှာ
 သိက္ခာတရားတွေ ပျော့ပျော့ပါ ...
 တဝကို ကဗျာလို ထပ်ပြီး
 ကိုယ့်ကံကြမ္မာကိုယ် ဖန်တီးခဲ့သမျှ
 သံထဲကို ရေလွန်ရသူလို ...
 ညနေအိုကို ယုံစားရင်း
 နံနက်ခင်းကို စတေး
 အဲဒီအတွေးတွေနဲ့
 နေ့စဉ်ရက်ဆက် ...
 ကိုယ့်ယုံကြည်ချက်တွေကို
 ကိုယ်ပြန်စွင့်ဖတ်တော့မှ
 ဝါးနောက်ကျောမှာ
 ဒဏ်ရာအထပ်ထပ် ... ။

စည်သူ (တန်းထွဲ)



ကဗျာသည် နာမ်တရား

ကဗျာဟာ
ကဗျာဆရာအတွက်လား ... ။

ကဗျာဆရာက
ကဗျာအတွက်လား ... ။

ပုတ်ဆိတ်မွေး နှုတ်ခမ်းမွေး
 ဆံပင်မွေး စုတ်ပွင့်ညှိနဲ့
 ဒုက္ခတွေကို ထမ်းပိုင်ရင်း
 ညစ်ပတ်ပေ အင်္ကျီပွေ့ကြေထဲ
 အနေရဲ့စွမ်းမဲ့တဲ့လူတွေ ... ။
 သူ့ရင်ဘတ်ထဲမှာ
 ကဗျာတွေကိုမွေး
 ကဗျာတေးတွေဆို
 လောကကို အပိုတိတ်အောင်
 ချောလိပ်ခဲ့တယ် ... ။

ကျွန်တော်ထင်တယ် ...
 ကဗျာဆရာဟာ ကဗျာအတွက်ပါပဲ ...
 သူဟာ သူ့ကဗျာတွေထက် မကြိုမြင်ခဲ့ဘူး။

အင်္ဂါ



တစ်သက်တာ ရေမွှက်

ဟိုအတိတ်ချိုချိုတွေတုန်းက
တို့နှစ်ယောက်ရင်မှာ
ပေဒီရောင်တွေ အပြိုင်အလှန်လှည့်ခဲ့၊
ပင်ရဲ့ အတွေ့တိုင်းကို
တံဆိပ်ကပ်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားရင်း၊
တစ်ဘဝစာ ဆောင်ပိတ်မိနေခဲ့တယ်။
စက္ကန့်တံတွေ တိုက်စားကုန်ပေမယ့်
ပိုရင်တစ်ထဲက အချစ်စိတ်ကတော့
လေ့လာပါပယ်တဲ့လေး၊
ကျေးဇူးပြုပြီးတော့
ပင်ရဲ့ စာရွက်ဖြူလေးပေါ်မှာ
(ဘာမဟုတ်တဲ့) ဝါရီအကြောင်းတွေ
ချမှတ်ရေးလိုက်ပါနဲ့
ဆင်မလေး ခဏတာ ကျီစားတာဟာ
ဆိတ်ကလေးရဲ့ တစ်ဘဝလုံး
ခံစားနေရမှာမို့ပါ။



ပေထက်နှိပ် (တောင်ကုတ်)

ရွာလည်နေတဲ့ ... အလွမ်း



ဆိပ်ထားခွင့်နဲ့ ရင်သန်
ပန်းတစ်ခွင့်ရဲ့ ရာထဝင်က
ကောက်ထွက်ခွင့်ကို အပြည့်ယူတဲ့
ဝံ့ပုလွေ တစ်ကောင်ရဲ့
ခြေထောက်အောက်မှာ ငြိမ်သက်ခြင်းကို
သဘောကျနေပုံပဲ ...
ကောင်းကင်ပြာရဲ့ အောက် ရီဝေနေတဲ့ မျက်စိနံ့တွေမှာ
နှုတ်ဆိုအော်ခတ်ခဲ့လို့
ပန်းသီးလည်း စားမိခဲ့ပြီ ... ကတိတွေအထပ်ထပ်ပေး
နေစဉ်ပြောနေကုန်စကားများက ... ခံစားတတ်သူ ရင်ကွဲ
မွေ့ရာထိ တွန်းကျားတဲ့ ဥဩလို ...
သူ့အော်ချင်သလို အော် ... အသည်းကွဲတော့ မျက်ရည်ကုတ်တယ်
ခံနိုင်ရည်စွမ်းအားကို အရက်နဲ့ဆက်
အရူးတွေလိုဖြစ်နေကြတာ ... ကမ္ဘာကြီးကတော့ လည်နေမှပဲ ...
သစ်ရွက်တွေ ကြွေတော့ လွမ်းစရာတဲ့
ပိုးများရွာတော့ ... မေ့စရာတဲ့
နှင်းများကျတော့ ... သတိရစရာတဲ့
ဥတုလုံးလီ မြောင်းမဲ့ပြီ
ပျော်ရွှင်စရာတွေလည်း အဆုံးသတ်မဲ့ပြီ
မျက်ရည်တွေလည်း ချောင်းခြစ်မဲ့ပြီ
အလွမ်းတွေက ...
အခုထိ ... ရွာလည်နေတုန်း ...။

အလွမ်းသစ် (တောင်ကုတ်)

ကဗျာ ... အစပြုခြင်း

သံသရာရယ် ပြိုပျက်ချမ်းသာရွှေ ငါတို့တစ်တွေ
ရှေ့သို့ ရှေ့သို့ အသစ်အဟောင်းကိုယ်စီ ...

အစွန်တစ်ရာတေတေ ဒီလမ်းတွေမှာ ငါတို့ကိုယ်စီ
ရုပ်သေလို ကြိုးဆွဲ ကိုယ်ခြေရာ ကိုယ်ပြန်ပန်နိုင်မှတော့

ထိပ်တင်းကျပ်လွန်းမှ လျှံကျလာတာပဲ ရင်မှာမပြိုမချမ်းလို့
အကွရာတွေထက် ငါတို့စကားလုံးတွေ ပစ်သွင်းလိုက်တာပဲ

အတ္တန္တု မိတ်ယွဲ့ ရုကောင်လားလို့ အပြစ်မတင်လိုက်ပါနဲ့
ဒေကပ်ပြင်မှုဆိုတဲ့ စကားလုံးလုံး ငါတို့တွေ ခေတခေတ ဖွဲ့တယ်...

လွတ်လပ်ပါရဲ့လား လှောင်အိမ်မဲ့ပုဂံပင်အဖို့ အတောင်အလက်တွေ ဖွဲ့တယ်
ပျံ့ချင်ရာပျံ့... ကြံရင်းနဲ့ သေစေတော့... သင်္ချာ လွတ်လပ်ပါရဲ့လား...

အနီသံ တစ္ဆေချွင်းခဲ့တော့ ငါတို့ကို မပြောသောင်းနဲ့ ကိုယ်နှလုံးသားကိုယ်အပ်
ကိုယ်အသံကိုယ်နှလုံးအတော်ပြီး ငါတို့အဖွဲ့နဲ့ ကလောင်သွားဆိုပါစေ



ငါ့
ဆယ်နှစ်လရာသီမှာ အပြုလိုလိုရေခန်းနေတတ်တဲ့
ပိသာစုချောင်းရိုးလေးသံမှာ ဝင်ငွေ့နဲ့ထွက်ငွေ့ပျူလွန်းတဲ့
စာရင်းလယားတွေနဲ့ တစ်စုံတစ်ရာရင်း သောကအဟောတွေနဲ့
ဇွန်ထနေတဲ့ ငါတစ်ကောင်ဟာ ကျွန်တော်ပေါ့ ... ၊
ဘယမှာ ငွေရှာနိုင်ဖို့ အတတ်ပညာတွေ ကြိုးစားသင်ရင်း
ယုံကြည်ခြင်းတွေ ရှင်သန်ရာ လူ့ဘဝ ထောင့်မှာ
မွေးမွေးလှုပ်အောင် ပွင့်စေခဲ့တယ် ...
ကျွန်တော်သင်ထားသမျှ တတ်ထားသမျှ ပညာတွေကို ရင်နှိုးရင်း
ငွေအသပြာကို ပစ်ပန်းကြီးစွာ ကြိုးစားရာရင်း ...
နုဖူးကရွေးတွေ သပ်လိုက်တိုင်းမှာ ဒုက္ခပန်းတွေ
ဘယ်လောက်ပွင့်ပွင့် ကျွန်တော်ရင်ဘတ်တွေ
ကြိုက်သလောက် နာကျင်သွားစမ်းပါစေ
ပိသာစုအတွက် ပေးဆပ်နိုင်သမျှ စတေးပေးဆပ်ရင်း
၅၂၀ မေတ္တာပန်းတွေကို ရင်နှင့်အောင် ပွေးဖို့စေမယ်။
မေလုလွင် (ကွန်းဖူတာကတ္တလိုဝါ)

ကဗျာချစ်သူ၊ ကဗျာဝါသနာရှင်မည်သူမဆို 'ဖူးနုသစ်လွင်ကဗျာဥယျာဉ်'ကဏ္ဍသို့ လိပ်မူပြီး ကဗျာများပေးပို့နိုင်ပါသည်။
ကဗျာပေးပို့ရာတွင် ကလောင်အမည်၊ အမည်ရင်း၊ နိုင်ငံသားကတ်ပြားအမှတ်၊ ပညာအရည်အချင်း၊ မွေးသက္ကရာဇ်၊ နေရပ်လိပ်စာနှင့်
ဖုန်းနံပါတ်ကို အပြည့်အစုံထည့်ပေးပါရန်၊ (ရွေးချယ်ခံရသည့် စာမူရှင်များကို စာမူခ ချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း)

“မိုးငယ်ငယ်”

သူနာပြုဆရာမရဲ့ ခေါ်သံ အဆုံးမှာ ခန်းဆီးလိုက်ကာအဖြူ ရောင်လေးကိုတွန်းဖယ်ပြီး ဆရာဝန် ကြီးအခန်းထဲကို ဝင်လိုက်တော့ သဘောကောင်းလှတဲ့ ဆရာဝန်ကြီးက သူမကို အပြုံးနဲ့ ဆီးကြိုနေခဲ့ပါ သည်။

“သမီး အရမ်းကံကောင်းပါတယ်။ ဒီတစ်ခေါက်လည်း Negative ပါပဲ။ နောက်ကို ဒီဆေးရုံကို သမီးထပ်လာစရာ မလိုတော့ဘူး နော်”

ဆရာဝန်ကြီးရဲ့ ရှင်းပြချက်အရ အင်မတန်မှကို ရှားပါးလှတဲ့ အခြေအနေတစ်ရပ် အနေနဲ့ သူမဟာ ရောဂါပိုးကူးစက်ခြင်း မခံခဲ့ရပါ။ မိုးငယ်လို့ပဲ ကံကောင်းခဲ့ဖူးတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် နှစ်ယောက်လောက် ရှိခဲ့ဖူးတယ်ဆိုတာ မိုးငယ်အတွက် ဝမ်းသာလက်ခံနိုင်စရာအဖြစ်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

“ကျေးဇူးပါဆရာ။ ဆရာနဲ့ ဒီဆေးရုံက ဆရာ ဆရာမတွေ အားလုံးကို အရမ်းကိုကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်”

ကြည့်ညိုလေးစားစရာ ဆရာကို ကျေးဇူးတင်စကားဆိုပြီး အခန်းငယ်ထဲက ထွက်လာတော့ စိတ်ထဲမှာ ပေါ့ပါးလန်းဆန်းနေခဲ့ပါသည်။

ဆရာမိုးခန်းကနေ ထွက်လာပြီး ထုံးစံအတိုင်း လူနာတွေထားတဲ့ အဆောင်တွေရှိရာကို သွက်သွက်လေး လှမ်းခဲ့မိပါသည်။ မိုးငယ်ရဲ့ ဆေးအဖြေအတွက် ရင်ခုန်စွာ စောင့်စားနေကြသူ လူနာတွေကိုလည်း မိုးငယ် ပျော်ရွှင်စေချင်ပါသည်။

ကိုကို ရှိစဉ်တုန်းက အချိန်အတော်ကြာကြာနေခဲ့ရတဲ့ အမျိုးသားလူနာဆောင်ဘက်ကို အရင်သွားပြီး သိကျွမ်းခဲ့ဖူးတဲ့ လူနာတွေကို

ရွာဖွေနှုတ်ဆက်ရင်း တားပေးစကားဆိုတော့ လူနာတွေရဲ့ မျက်နှာပေါ်မှာ ကျေနပ်ပျော်ရွှင်သွားကြတဲ့ အပြုံးတွေကို တွေ့ရပါသည်။ မိုးငယ်ရဲ့ နောက်ဆုံး ဆေးစစ်ချက်အဖြေအတွက် မိုးငယ်ပျော်သလို သူတို့လည်း ပျော်ကြသည်လေ။

အမျိုးသားဆောင်ပြီးတော့ အမျိုးသမီးဆောင်ဘက် ခြေဦးလှည့်မိပြန်ပါသည်။ အမျိုးသမီးဆောင်မှာတော့ အမျိုးသားဆောင်လို လူနာစောင့်တွေ ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေတွေနဲ့ စည်စည်ကားကားမရှိလှပါ။

ထုံးစံအတိုင်း နာတာရှည်လူနာဖြစ်တဲ့ အမျိုးသမီးတွေကို ဆေးရုံပေါ်မှာ စွန့်ပစ်ထားခဲ့ကြတဲ့ အိမ်သားတွေရဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေကို မကြားချင်လည်း ကြားရတတ်သလို မမြင်ချင်လည်း မြင်ရဦးမည်လေ။

‘အေးအတူပုအမျှ’ ဆိုးတူကောင်းဘက် ဆိုတဲ့ မြန်မာအိမ်ထောင်ရေးစကားပုံကိုတော့ ဒီဆေးရုံရဲ့ အမျိုးသားလူနာဌာနမှာသာ လိုက်နာကျင့်ဆုံးကြဟန် တူပါသည်။

အမျိုးသမီးဆောင်မှာတော့ သူမအတွက် အသိမိတ်ဆွေရယ်လို့ သိပ်မရှိလှ။ ဒါပေမဲ့ မိုးငယ်ငယ်ရဲ့ ဇာတ်လမ်းကို ကြားဖူးနားဝရှိသူတွေကို ဗိုလ်က အားပေးချင်သေးသည်။ မိုးငယ် ဆေးရုံကိုရောက်လာတဲ့ အချိန်တိုင်း မိုးငယ်ကို တားကျတဲ့ အကြည့်တွေနဲ့ ငေးမောနေခဲ့ဖူးတဲ့ အမျိုးသမီးလူနာတွေကို မသိစိတ်က သံယောဇဉ်ဖြစ်နေသလို မိုးငယ်ရဲ့ ဆေးအဖြေအတွက် သူတို့ကို ဝမ်းသာကြစေချင်ပါသည်။

ဒီနေ့ရခဲတဲ့ အဖြေအတွက် အမျိုးသားလူနာဆောင်မှာရှိတဲ့ လူနာတွေ အမျိုးသမီးဆောင်မှာရှိတဲ့ လူနာတွေနဲ့ ဒီဆေးရုံမှာ ရှိရှိသမျှ သောဝန်ထမ်းတွေထက် ဝမ်းသာပျော်ရွှင်နိုင်မယ့် လူသားတစ်ဦးကို မျက်ရည်ခဲရုံလေး သတိရမိတော့ ‘ကိုကို’ လို့ အသံမထွက်ဘဲ တိုးတိုးလေး ရွတ်လိုက်မိပါသည်။

မိုးငယ်ငယ်အတွက် ရောက်လေရာ ဘုံဘဝကနေ ကိုကို ဝမ်းသာနေမှာ သေချာပါသည်။

ဆေးရုံဝင်းထဲက ထွက်လာတော့ ဆေးရုံထဲကို ခပ်ပြင်းပြင်းမောင်းဝင်လာတဲ့ တားတစ်စီးက မိုးငယ်ရဲ့ ဘေးကဖြတ်သွားတာမို့ အလန့်တကြား လမ်းဘေးကို ပြေးဆင်းလိုက်မိပါသည်။

ကားပြတင်းပေါက်ကနေ နားတစောင်း အနေအထားနဲ့ တွေ့လိုက်ရတဲ့ တားမောင်းသလေးကတော့ မိုးငယ်ရဲ့ တဝထဲက ဘယ်တော့မှ ထွက်သွားမှာမဟုတ်တဲ့ နေမျိုးရယ်လေ။

ရန်ကုန် မော်လမြိုင်ကားပေါ်ကိုရောက်တော့ ကားထွက်ဖို့ အချိန်မီတယ်ဆိုရုံလေး။ ရန်ကုန်ကိုလာတုန်းက ကျောပိုးအိတ်ငယ်လေး တစ်လုံးနဲ့ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလာခဲ့ပေမယ့် ဒီတစ်ခေါက် မြို့ကိုပြန်တော့ ပစ္စည်းတွေက စုစည်းလို့ မကုန် သိမ်းဆည်းလို့

ကို ရောင်းသင့်တာရောင်း ရှင်းသင့်တာရှင်း သိမ်းသင့်တာသိမ်းခဲ့ရသည်။ နောက်တစ်ခေါက် ရန်ကုန်ကို လာဖို့လမ်း မရှိတော့ဘူးဆိုတော့ မိုးငယ်တို့နေခဲ့တဲ့အိမ်လေးကို အိမ်ရှင်ကို ပြန်အပ်ဖို့ တစ်ခါတည်း စီစဉ်ခဲ့ရသည်။

ဒီအိမ်လေးကို စရောက်တော့ အိမ်ရှင်မ အသစ်စက်စက်လေးက အိမ်ထောင်ပရိဘောဂဝေးလို့ ကိုယ့်အဝတ် အိတ်ကလေးကို တောင်လက်ဖျားနဲ့ မတို့ထိခဲ့ရပါ။ ကိုကိုရဲ့ စီမံမှုအောက်မှာ အသက်နှစ်ဆယ်အရွယ် အိမ်ထောင်ရင်မလေးက မင်းသမီးလေးတစ်ပါးလို နုနုရွှရွ လှလှပပလေး နေခဲ့ရသည်။

အခုဒီအိမ်လေးကို စွန့်ခွာတော့ ကိုကိုရဲ့ မင်းသမီးလေးက အသက်နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ဆိုပေမယ့် လောကခံရဲ့ အထူအထောင်းခံခဲ့ရသူမို့ ရင်ကျက်မှုအပြည့်နဲ့ မိန်းမကြီးတစ်ယောက်လို သွက်သွက်လက်လက် စီမံရပြန်ပါသည်။ ကိုကိုကို လွမ်းစိတ်နဲ့ ကျလာတဲ့မျက်ရည်တွေကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းသုတ်ပစ်ရင်း ကိုယ့်ဝန်ကိုယ်ထမ်းရမယ့် မိုးငယ်ရေလို့ အားပေးရတာက အခါခါ။ အခြားပရိဘောဂတွေကို

ရောင်းထုတ်ပစ်ခဲ့ပေမယ့် မိုးငယ် စိတ်တိုင်းကျ ကိုကိုဝယ်ပေးခဲ့တဲ့ ကျွန်းဇီရိုကြီးကိုတော့ မိုးငယ်နဲ့ တစ်ပါတည်း သယ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုင်ခုံမှာ မိုးငယ်နေရာယူပြီး မကြာခင်မှာဘဲ ကားစထွက်တာမို့ လမ်းဘေးမှာ တရိပ်ရိပ်ကျန်ခဲ့တဲ့

မကုန်နိုင်ခဲ့။

ကိုကိုနဲ့ နှစ်ယောက်တည်း နေခဲ့ဖူးတဲ့ အိမ်လေးမှာ သိမ်းဆည်းထားတဲ့ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂတွေ



နှင်း

တစ်စောလုံး သွင်းလို့
တစ်ပင်လုံးလည်း ကြွေခွဲတယ်

အပင်အိတ်တွေကိုငေးရင်း မရေရာတဲ့ ခရီးတစ်ခုအတွက် သက်မမောတစ်ခု ကို ခပ်ငြင်းငြင်းချလိုက်မိပါသည်။

တကယ်ဆို မိုးငယ်ဆီမှာ ပြေးစရာ ခိုစရာ အမေ့ရင်ခွင်ကလွဲလို့ တခြားမရှိ။ ဒီလို အခြေအနေမျိုးနဲ့ အမေ့ရုံတဲ့ မြို့ငယ်လေးကိုလည်း မပြန်ချင်။ ဒါပေမဲ့ ရွေးချယ်စရာမရှိ တဲ့အား မိုးငယ် လက်ပြန်ဆက်ခဲ့ တဲ့ မွေးရပ်မြို့လေးကိုပဲ ဒဏ်ရာတွေ တစ်ပွေ့တစ်ပိုက်နဲ့ ခြေဦးလှည့်ခဲ့ရ ပြန်ပါသည်။

မိုးငယ်မြို့လေးကို နှုတ်ဆက် ခွဲခွာခဲ့စဉ်က မင်းသမီးတစ်ပါးရဲ့ အဆောင်အယောင်တွေနဲ့ သူငယ် ချင်းတွေနဲ့ ဆွေမျိုးမိဘတွေကို နှုတ် ဆက်ခဲ့ခြင်းပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ကိုကို အရိပ်မှာခိုဖို့ မိဘတွေရဲ့ သဘောတူ ညီမှုနဲ့ ခမ်းနားလွန်းတဲ့ မင်္ဂလာပွဲတွေ တစ်ပွဲပြီး တစ်ပွဲခွဲခွာတာ အိပ်မက်လို လို ပုံပြင်လိုလို။

မိဘစကားကိုနားထောင်ပြီး မြို့ကြီးသားကိုကိုကို လက်ထပ်ခဲ့တဲ့ မိုးငယ်ကို သူငယ်ချင်းတွေက အပြစ် တင်မဆုံးခဲ့။ ချစ်ဦးသူဖြစ်သလို တစ်ဦးတည်းသော ချစ်သူဖြစ်တဲ့ နေမျိုးကို ရက်ရက်စက်စက်ထားခဲ့ သူရယ်လို့ မိုးငယ်ကို မြို့လေးမှာ အမျက်ရှုသူတွေလည်း ဒုနဲ့ဒေး။

နေမျိုးနဲ့ မိုးငယ်ဆိုတာ နေနဲ့လ လို လိုက်ဖက်ညီလွန်းတဲ့ စုံတွဲလေး ဖြစ်ခဲ့တာမို့ မိုးငယ်တို့ရဲ့ အချစ်ဇာတ် လမ်းလေးကို မသိသူမရှိကြ။ မိုးငယ် တို့နှစ်ယောက် စက်ဘီးကိုယ်စီစီးပြီး လျှောက်လည်ခဲ့ဖူးတဲ့ လမ်းတိုင်းမှာ လည်း မိုးငယ်နဲ့နေမျိုးကို ငေးမော အားကျခဲ့သူတွေ တစ်ပုံတစ်ပင်။

နှစ်ယောက်လုံးက ဖြူဖြူသွယ် သွယ် မျက်လုံးမျက်ဖန်စကောင်းကြ သလို သွားတက်လေးတွေ ကိုယ်စီရှိ ကြတာမို့ မိုးငယ်တို့ချစ်သူ နှစ် ယောက်က နယ်မြို့လေးမှာ ငွေ ကြယ်ပွင့်လေးတွေလို ကျော်ကြား တာပမာန်လှ။ မိုးငယ်တို့ကို မြို့ကြီး ပြကြီးကလာတဲ့ မင်းသားမင်းသမီး တွေထက် လေးစားအားကျနေကြတဲ့ ဆယ်ကျော်သက်တွေဆို မိုးငယ်တို့ လာတတ်တဲ့ လမ်းတွေကနေ တကူး တက စောင့်မျှော်ငေးမောခဲ့ကြဖူးပါ သည်။

အစ်ကိုသုံးယောက်နဲ့ ကြီးပြင်း လာတဲ့ အငယ်ဆုံးသမီးမိုးငယ်ငယ် တစ်ယောက် ဆယ်တန်းကို နှစ်ခါ လောက်ကြိုးစားပြီး ဖြေပေမယ့် မအောင်ခဲ့။ နောက်ဆုံးတော့ မိုးငယ် မိသားစုက နေမျိုးကို အပြစ်ပို့ပြီး မိုးငယ်ကို မြို့မှာ ကျောင်းထားဖို့ပြင် သလို ရှေးရိုးစွဲ မိခင်ကြီးကလည်း အိမ်ထောင်ရက်သားချပေးဖို့ စိုင်း ပြင်းလာပါသည်။ မိုးငယ်တို့ မြို့လေး မှာက သမီးကညာ အခါမလင့်စေတဲ့ အစဉ်အလာကို လက်ကိုင်ထားကြ လေတော့ အသက် ၂၀ ရှိတဲ့ မိုးငယ် ငယ်တစ်ယောက်လည်း စက်ကွင်း မလွတ်ခဲ့ပါ။

ကံဇာတာ အလှည့်အပြောင်း ကလည်း မြန်မာမြန်မာ ရည်ရည်မွန်မွန် မြို့ကြီးသားပီပီ စီးပွားရေးနားလည်



သူကိုတစ်ယောက် မိုးငယ်တို့ မိသားစုဆီကို ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်လာသလို မိုးငယ် ကို မိသားစုသားပီပီ လာတောင်းခဲ့ပါ သည်။ မိုးငယ်ရဲ့ပညာရေးကိုလည်း ဆက်ပြီး တာဝန်ယူပါမယ်ဆိုတဲ့ ခံဝန်ချက်ကိုရတော့ မိုးငယ်မိသားစု အတွက် ကိုကိုက မိုးကျရွှေကိုယ် ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်လို့။

မိုးငယ်တို့မြို့လေးမှာ ကိုကိုကို မသိသူမရှိ သလောက် ကိုကိုက လူချစ်လူခင်ပေါ်လှသူ။ ဆွေမျိုးရယ် လို့ တိတိကျကျမရှိပေမယ့် မိုးငယ်တို့ မြို့လေးကို တံခါးမရှိ ဓားမရှိပင်ထွက် နေတတ်တဲ့ကိုကိုအတွက် ဒီမြို့လေး က သူ့အတွက် မစိမ်းလှပါ။

“ညည်းကောင်က မင်းသားလို

ရုပ်ရည်ပဲရှိတာ သုံးစားမရပေါင်။ ဒီလိုလင်နဲ့ရလို့ကတော့ ခူးနဲ့မျက် ရည်မသုတ်ရရင် ငါ့ကိုပြောချင်သလို ပြော၊ မိဘချမ်းသာပေမယ့် ဒီကောင် က လက်ကြောတင်းပဲ့ မရပါဘူးအော ..”

ဝါကတော့ နေမျိုးအတွက် မေမေချလေ့ရှိတဲ့ မှတ်ချက်။

ဒါပေမဲ့ အသားညိုညိုနဲ့ ယောက်ျားတွေထဲမှာ ရုပ်ဆိုတယ်လို့ ပြောလို့ရတဲ့ ကိုကိုကိုတော့ မေမေက သာသာထိုးထိုး ချိန်ခွင်လျှာ ဇောက် ထိုးပေးခဲ့ရှာပါသည်။

‘ယောက်ျားဆိုတာ ရုပ်ရည် တစ်ခုတည်းကို ကြည့်ရတာမဟုတ် ဘူးအော့၊ တစ်သက်လုံး ကိုယ့်ကို သားမှတ်မှတ် မယားမှတ်မှတ်ပေါင်း မယ့်သူဆို ဒေသနီရှိဖြစ်နေတောင် မငြင်းနဲ့ မိုးငယ်ငယ်ရေ၊ မိုးရွာတုန်း နေရပ်စမ်းပါအော’ ဆိုတဲ့ မေမေစကား က တာသွားလှပါသည်။

ချစ်သူနဲ့မိသားစုကြား လွန်ဆွဲ တဲ့ပွဲမှာတော့ ဓားကြိမ်းကြိမ်းတဲ့ အစ်ကိုတွေနဲ့ ရှေးရိုးစွဲမိခင်ကြီးကို မိုးငယ် မလွန်ဆန်နိုင်ခဲ့ပါ။

“ငါတို့မောင်က နဲ့နေ ဝဲနေတာ မဟုတ်ဘူး။ ဝတ်ပြတ်နေတာမဟုတ် ဘူး။ ငါတို့ချမ်းသာသမျှ ဒီမောင် တစ်ယောက်တည်းအတွက်ပဲ။ ဒီလို ကောင်မက ငါ့မောင်ကိုများ ငြင်း စရာလား.. နေနှင့်ဦး၊ သူထက်သာ တဲ့ မြို့သူကိုရွာပြီး ပေးစားပြမယ်”

နေမျိုးအစ်မတွေ မချီတင်က ပြောသမျှဆိုသမျှကိုလည်း မိုးငယ် ခွန်းတုံ့မပြန်နိုင်ခဲ့။

ကိုကိုနဲ့ စေ့စပ်မယ့်နေ့ မတိုင် ခင် မြို့ပြင်ဘက်ကို စက်ဘီးစီးထွက် ရင်း မိုးငယ်တို့နှစ်ယောက်လုံး ကြေကွဲဆိုင်နဲ့ ပြောစရာကောင်းလုံး တွေ ပျောက်ဆုံးနေခဲ့ပါသည်။

“မိုးငယ် လိုအပ်တဲ့အချိန်တိုင်း မှာ ကိုနေ ရှိနေမှာပါ” ဆိုတဲ့ စကား တစ်ခွန်းနဲ့ အဆုံးစွန်အထိ နားလည် ပေးခဲ့ရှာသူနေမျိုးကို တစ်မြို့လုံးက သနားမဆုံးခဲ့ပါ။

မြို့ငယ်လေးထဲကို ကားဝင်လာ ချိန်မှာတော့ ကားလမ်းတစ်လျှောက် ဟွန်းသံတွေတတ်တီနဲ့ ဆူညံသက် ဝင်လာခဲ့ပါသည်။ မြို့မဈေးကြီးကို

ကျော်တော့ မြို့လေးရဲ့တစ်ခုတည်း သော ဆေးခန်းတစ်ခုရှေ့မှာ လူနာ တွေ တန်းစီနေတာကို တွေ့ရပါ သည်။ ဒီမြို့လေးက မြို့ကြီးပြကြီးလို အဆောင်အယောင်တွေမရှိ အဆင် တန်ဆာတွေမရှိ။ ပကတိဖြူစင် ရိုးသားလွန်းတဲ့ မြို့လေးတစ်မြို့။ ထိမ်ချန်ဖုံးကွယ်ထားခြင်းတွေ မရှိ တဲ့မြို့။ ပြီးတော့ လောကဝံ့ကိုအလှူ အလဲခံနေရတာ မြို့လေးတစ်မြို့ လေး။

ကိုကိုဆုံးပြီး ပထမဆုံးအကြိမ် မြို့ကို ပြန်ရောက်ချိန်မှာတည်းက ဒီမြို့လေးမှာ လိပ်ညာမှု ဖုံးကွယ်မှု မရှိခြင်းအတွက် စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်ခဲ့ ရပါသည်။

ရုမ်းပြည်လို့ ခေါ် တဲ့ တစ်ဖက်နိုင်ငံကို တံခါးမရှိ ဓားမရှိ သွားနေ ကြတဲ့ မြို့ငယ်လေးက လူ ငယ်တွေဟာ မိသားစုအပေါ် တာဝန်ကျေချင်လွန်းသူလေးတွေလို့ မိုးငယ်ကိုယ်တိုင် ကောက်ချက်ချ ခဲ့ဖူးပါသည်။

မိုးငယ်ရဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်းလေး ညိုညိုက မြို့လေးရဲ့တစ်ခုတည်း သော ဆေးခန်းမှာ ဆရာဝန်လေးကို ကူညီနေသူ သူနာပြုမလေးမို့ ဒီမြို့ လေးရဲ့ သာရေးနာရေးသတင်း တွေ ကို မကြားချင် မသိချင်လို့ မရ။ ဒီသတင်းတွေကို ညိုညိုက မသယ် လာရင် လည်း တစ်ဦးတည်း သော ဆရာဝန်လေးက မနက်ခင်း သတင်း တစ်ရပ်လို လက်ဖက်ရည် ဆိုင်မှာ တာဝန်ကျေစွာ သတင်းကြေငြာနေ တတ်သူ။

အထူးသဖြင့် အေအိုင်ဒီအက်စ် နဲ့ အိတ်ချ်အိုင်ဗွီလူနာတွေရဲ့ နောက် ဆုံးပိတ် စက်ရပ် သတင်းတွေ အိတ်ချ်အိုင်ဗွီ လူနာစစ်တမ်းတွေကို ဆရာဝန်ကိုယ်တိုင်က တာဝန်ကျေ စွာ ဖြန့်ဖြူးနေလေတော့ ဒီဆေးခန်း လေးကို လူနာအချို့က ကြောက်ကြ သည် ရှောင်ကြသည်။ အခြားမြို့က ဆေးခန်းတွေကို တိတ်တဆိတ် သွားပြကြသည်။

မြို့ခံ ဆရာဝန်လေးရဲ့အဆို အရ ဒီမြို့လေးမှာ အိတ်ချ်အိုင်ဗွီ ဖြစ်နေသူတွေက လက်ညှိုးထိုးလို့



မလွဲတော့ပါတဲ့။ အိမ်ပေါက်စေ များဖြစ်နေလေရောသလားလို့ သံသယဖြစ်လောက်အောင် သူ့ သတင်းက ခိုင်လုံနေလေရော သလားလို့ ဘုရားတမိပါသည်။ ကံကောင်းထောက်မစွာပဲ ကိုကို သတင်းကိုတော့ ဒီမြို့လေးမှာ ဘယ်သူမှ မသိခဲ့ရှာပါ။ ရှားရှားပါးပါး သိခွင့်ရလိုက်သူကတော့ မိုးငယ်ရဲ့ အရိပ်တစ်ခုဖြစ်တဲ့ နေမင်း။

မြို့ခံဆရာဝန်လေးရယ် ဘာလို့ များ ဒီလောက်တောင် ပွင့်လင်း မွီးသားချင်ရတာလဲ ။ ရောဂါ ဝေဒနာသည်တွေအတွက် တစ်ခါတလေတော့ လိမ် ညာဟန်ဆောင်ပေး သင့်ပါတယ်လေ။

အိမ်ပေါက် စေ မြို့လုံးကျွတ်လို့ မ ပြောပါနဲ့လား။ မိုးငယ် တို့အိမ်လေးကိုလည်း ဒီ စာရင်းထဲကို မထည့်ပါနဲ့လား လို့ တောင်းပန်ခဲ့ ချင်ပေမယ့် ကံကြမ္မာက မိုးငယ်ဘက်မှာမရှိခဲ့။ သုံးနှစ်ကြာခဲ့ခွာခဲ့ရတဲ့ အိမ်လေးကို ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း ကြားခဲ့ရတဲ့ မိသားစုသတင်းက မိုးငယ်ရဲ့သောက တွေကို ပိုလို့သာ တိုးစေခဲ့ပါသည်။

အစ်ကိုကြီးဆုံး ကိုကိုကြီးက ကလေးနှစ်ယောက်နဲ့ ရော်ဘာ ခြံတွေကို ဦးစီးနေရှာသူ။ မိုးငယ်နဲ့ မတွေ့ဖြစ်တဲ့ နှစ်နှစ်ကျော် သုံးနှစ် အတွင်း သိသိသာသာ ပိန်ချိုးလာ ခဲ့ပြီး ကိုကိုကြီးဆီမှာ အိတ်ချီ အိုင်ဗွီ ပေါ့စစ်တစ်လို့ သေချာသွားချိန်မှာ တော့ ကိုကိုကြီးရဲ့အမျိုးသမီး မမ နွယ်က သားနှစ်ယောက်နဲ့အတူ မိသားစုကို ပစ်ခွာပြီး ရှမ်းပြည်ဘက် ကို ထွက်သွားခဲ့ပါသည်။

ကိုကိုကြီးကလည်း သားနှစ် ယောက်ကို မေမေဆီမှာ စိတ်ချ လက်ချအပ်လို့ ရော်ဘာခြံထဲမှာပဲ သူ့ဘဝကို ကုန်ဆုံးစေခဲ့ပါသည်။ ဒါငယ်ပဲ နှစ်ပတ်တစ်ခါ သုံးပတ် တစ်ခါဆိုသလို မြို့ငယ်လေးမှာ သောက်ရမယ့်ဆေးတွေ လာယူတတ် သလို မေမေနဲ့ သားနှစ်ယောက်ကို လည်း လာတွေ့တတ်ပါသည်။ မေမေရော်ဘာခြံတွေက ကိုကိုကြီး အတွက် ဆေးဖိုးဝါးခန့် မိုးငယ်တို့

မိသားစုလေးကိုတော့ လောက်င ဝေအောင်ကျွေးမွေးနိုင်ဆဲမို့ ကျေးဇူး တင်ရပြန်ပါသည်။

မမနွယ်တစ်ယောက် ကိုကိုကြီး နဲ့ သားနှစ်ယောက်ကို မပွဲခဲ့ခြင်း အတွက် အပြစ်မတင်လိုပေမယ့် မကြာခင်အချိန်လေးမှာပဲ နောက် အိမ်ထောင်ပြုလိုက်တယ် ဆိုတဲ့ သတင်းကို ကြားချိန်မှာတော့ သူမရဲ့ မိုက်မဲမှုအတွက် မတုန်လှုပ်ဘဲ မနေ နိုင်တော့ပါ။ တကယ်ဆို ကိုကိုကြီး ဆီမှာ ရောဂါရှိနေတာ သေချာနေခဲ့ တာမို့ မမနွယ်ကိုယ်တိုင်လည်း ဆေးစစ်သင့်ပါသည်။ ဒါပေမဲ့ ဆရာဝန်ရဲ့ တိုက်တွန်းချက်ကို လျစ်လျူရှုပြီး လုံးဝမေ့လျော့ပစ်ခဲ့ တာကိုတော့ မိုးငယ် ဘဝင်မတုန်နိုင် ပါ။ မမနွယ်တစ်ယောက် သူမရဲ့ နောက်အိမ်ထောင်အပေါ် ဘာလို့ များ မချိုးသားခဲ့ပါလိမ့်။

မိုးငယ်ရဲ့အထက်က အဝယ်ဆုံး အစ်ကိုကလည်း အိမ်မှာ မေမေရဲ့ တခြိမ်းခြိမ်း စကားတွေ များနေတတ် ပါသည်။ ကိုငယ် အိမ်ထောင်ပြုဖို့ ရွေးချယ်ထမ်းသ ကို မေမေက သဘောမတူခဲ့။ ဒီကောင်မလေးက ရှုပ်ရှုပ်ပေး အင်္ကျီလမ်းတွေ ကြားရ တာ မကောင်းလှဘူး ရောဂါ ဖြစ်နေ ပြီဆိုလား ဘာလားအေး၊ ညည်း အစ်ကိုကလည်း ပြောမခိုင် ဆိုမခိုင် ထဲက အေးရဲ့” မေမေဆီက ကြားရ တဲ့ သတင်းကိုလည်း မဟုတ်ဘူး မငြင်းရဲ မငြင်းပုံ။

ကိုငယ်နဲ့ ထွဲနေတဲ့ မမထက်က ဟိုဘက်ကမ်း ရှမ်းပြည်ဘက်မှာ အလုပ်သွားလုပ်ခဲ့တာကို မိုးငယ် သိသလို ဒီမြို့လေးမှာ မသိသူမရှိ။ မိုးငယ် အတတ်မပြောရဲတာက မမ ထက်မှာ ရောဂါရှိမရှိဆိုတဲ့ အချက်ပဲ ဖြစ်ပါသည်။ မထက်ထက်ကို ဆေးစစ်ခိုင်းဖို့ကိုလည်း ကိုငယ်ကို မပြောရဲခဲ့။ မိုးငယ် ဘာလို့ ဒါတွေ သိနေခဲ့တာလဲလို့ မေးလာခဲ့ရင် မိုးငယ်မှာ အဖြေမရှိခဲ့။ မိုးငယ်ရဲ့ခဲတဲ့ ဘဝအသိတွေ သင်ခန်းစာတွေကို မိုးငယ်ရဲ့မိသားစု မသိစေချင်ပါ။ ဆရာဝန်လေးပြောသလိုပဲ မြို့လုံး ကျွတ် ရွာလုံးကျွတ် ကျိန်စာသင့်နေ ကြလေရောသလား။



ဒီနေ့ ကိုကိုဆုံးတာ တစ်နှစ် တိတိပြည့်တဲ့ နေ့။

မနက်စောစောစီးစီး အရက် ဆွမ်းချက်ပြီး သူငယ်ချင်းမလေး ညိုညိုနဲ့အတူ မိုးငယ်တို့အိမ်နားက ဘကြီးဘုန်းကြီး သီတင်းသုံးနေတဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်းကို ထွက်လာတော့ လမ်းမီးတိုင်တွေတောင် မခိုက်သေး။ ဒီဘုန်းကြီးကျောင်းကို ရွေးချယ်ခဲ့ တာလည်း ကိုကိုအတွက် အမှတ် တရဖြစ်စေချင်တဲ့ ဆန္ဒလေးတစ်ခု ကြောင့်ပင်။

ကိုကိုနဲ့လက်ထပ်ပြီး မင်္ဂလာဦး ဆွမ်းကပ်စဉ်ကလည်း ဒီကျောင်း လေးမှာပဲ မိဘဆွမ်းတွေနဲ့ စည် စည်အားအားကျင်းပခဲ့ပါသည်။

မိုးငယ် သမီးလေးမွေးပြီး အဖတ်မတင်တော့လည်း သမီးလေး အတွက်ရည်စူးပြီး ဒီကျောင်းလေး မှာပဲ အလှူပြုခဲ့ကြပါသည်။

နောက်ဆုံး ကိုကို နာမကျန်းဖြစ် တဲ့ အချိန်မှာလည်း ကိုကိုဆန္ဒအရ ဒီကျောင်းလေးမှာပဲ ရဟန်းခံခဲ့ပါ သည်။

ဘုန်းကြီးကျောင်းက ပြန်တော့ ညိုညိုက ဆေးခန်းကို တန်းပသွားဘဲ မိုးငယ်နဲ့အတူ အိမ်ပြန်လိုက်ခဲ့ပါ သည်။

ကိုကို ကုသိုလ်ရအောင် ကိုကို အဝတ်အစားတွေကို ရော်ဘာခြံထဲ က အလုပ်သမားတွေကိုလှူဖို့ ဆုံး ဖြတ်ထားတာမို့ ညိုညိုနဲ့အတူ အဝတ်စီရိုကြီးရှေ့မှာထိုင်ပြီး လှူ မယ့်အဝတ်တွေကို ရွေးချယ်ကြပါ သည်။

ကိုကိုဆုံးပြီးတည်းက ကိုကို

အဝတ်တွေကို ဒီအတိုင်းသိမ်းထားခဲ့ တာမို့ အဝတ်တွေက ပရုတ်လုံးနဲ့ လေးတွေ သင်းနေခဲ့ပါသည်။ အဝတ်စီရိုကြီးကို ရန်ကုန်က သယ်ခဲ့ ပြီးတော့လည်း ဝီရိရဲ့ညာဘက် ခြမ်းကို ကိုကိုရိုစဉ်ကအတိုင်း ကိုကို အသုံးအဆောင်တွေအတွက် နေရာ ပေးထားခဲ့ပါသည်။

ဝီရိညာဘက်ခြမ်း အကန့်တွေ ထဲမှာ သိမ်းထားတဲ့ ထသွားထလာ ဝတ်တဲ့ တီရှပ်စပိုရှပ်နဲ့ ရှပ်အင်္ကျီတွေ အားလုံးကို ရွေးထုတ်လိုက်တော့ ဝီရိအောက်ဘက်ခြမ်း တစ်ထပ်လုံး ရှင်းလင်းသွားခဲ့ပါသည်။

သူမက အဝတ်တွေစီနေဆဲမှာ ညိုညိုက ဝီရိကြမ်းခြင်ကို လက်ခံခဲ့ တဖတ်ဖတ်ပတ်ပြီး ဖုန်ခါနေခဲ့ပါ သည်။ ဖုန်ခါနေရင်းက ရွတ်တရက် အောက်ခြေမှာ အံကလေးတစ်ခု ရှိနေသေးတာကို သတိထားလိုက်မိ တာမို့ ညိုညိုက လက်ပြန်ခြေပြန်နဲ့ အံငှက်လေးကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပါ သည်။

ညိုညိုလက်ထဲမှာ ပါလာတဲ့ အဝါရောင် အေးဖိုးဆိုင်စာအိတ် အချည်ကြီးက ထူထူထဲထဲ ရှိလှ သည်။ စာအိတ်ရဲ့ ဘေးဘက်မှာ ပွင့်နေတာမို့ စာအိတ်ထဲက စာရွက် တွေကို အတိုင်းသား မြင်နေရပါ သည်။

တစ်စက္ကန့်လေးတောင် မဆိုင်း ဘဲ ညိုညိုက စာရွက်တွေကို ဆွဲထုတ်လိုက်ချိန်မှာတော့ မိုးငယ် လည်း လက်ထဲက ကိုကိုအဝတ် တွေကို ဘေးနားမှာခဏချပြီး ညိုညို ဖတ်နေတဲ့ စာရွက်တွေကို စပ်စုနေ လိုက်ပါသည်။

စာရွက်တွေ အားလုံးဟာ ဆေးခန်းနဲ့ ဓာတ်ခွဲခန်းတွေမှာ စစ် ထားတဲ့ ဆေးမှတ်တမ်းတွေဆိုတာ သိလိုက်တာမို့ သူ့နာပြုပေါက်စ ညိုညိုတစ်ယောက် မိုးငယ်ကို ခွင့်မတောင်းဘဲ တစ်ရွက်ပြီးတစ်ရွက် ဖတ်နေခဲ့ပါသည်။

ဆေးပညာ အသုံးအနှုန်းတွေ အားလုံးကို နားမလည်ပေမယ့် မိုးငယ်နဲ့ ရင်းနှီးခဲ့ဖူးတဲ့ HIV Positive negative ဆိုတာတွေ ကိုတော့ မိုးငယ်ဖတ်နိုင်ပါသည်။ ပြီးတော့ စာရွက်တွေရဲ့ထိပ်ဆုံးမှာ

မိုးခါးရေ ... ချိုပါနဲ့လား

မင်းဝဟင်

၀ ဣတို ၇၀၀



(၁)

“အမျိုးသမီးဘော်ဒါဆောင်က နေ့တည်းခိုခန်းလုပ်ဖို့က အားလုံး အဆင်ပြေပြီပဲ ထားပါဦး မောင်ရာ။ အဝေးပြေးကားဂိတ်လည်း မနီး၊ ဘူတာလည်း မရှိ၊ သင်္ဘောဆိပ်ဆိုတာ ဝေးစွာဆိုသလိုဖြစ်နေတဲ့ သက်တို့မြောက်ဒဂုံမှာ ကယ်လိုနည်သည်က လာတည်းမှာမို့လဲ။ သက်ကတော့

မို့နေတဲ့ ဘော်ဒါဆောင်လေးကိုပဲ တစ်နှစ်တန်သည်၊ နှစ်နှစ်တန်သည် ကျားကန်ကြည့်ချင်သေးတယ်”

ဇနီးဖြစ်သူ သက်၏စကားက သူ့နားထဲကို မဝင်။ တစ်ဝက်တစ်ပျက် ထွက်တချို့၊ ဝင်တချို့သာ။ သူကတော့ ဇနီးသည်စကားကို မသိဟန် ဆောင်သည်လည်း မဟုတ်၊ မကြားဟန်ဆောင်သည်လည်း မဟုတ်လေ

ဘဲ လုပ်ရောဂိုတာများကိုသာ ဆက်၍ လုပ်နေလေသည်။

အမှန်တကယ်တွင်လည်း ဇနီးသည်ပြောသကဲ့သို့ ယခုလက်ရှိဖြစ်တည်နေသော ဘော်ဒါဆောင်အား ဆက်ပြီးဖွင့်ရကောင်းနိုးနိုး၊ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ညိုကြီး၏ စကားအတိုင်း တည်းခိုခန်းလုပ်ပစ်ရ ကောင်းနိုးနိုး သူ့ကိုယ်တိုင် ဝိဝါဒတွေ များခဲ့သေး

သည်ပဲ။ ဘော်ဒါဆောင်တစ်ခုမှ တည်းခိုခန်းတစ်ခု ဖြစ်ဖို့ဆိုသည်မှာ လည်း လွယ်ကူလှသော အလုပ်တစ်ခုတော့ မဟုတ်ခဲ့ပါချေ။ အဆင့်ဆင့် လုပ်ဆောင်ရောများက အပုံအပင်၊ ဘော်ဒါဆောင် အဆောက်အဦကို ပြန်လည်မွမ်းမံရော့ရှိသည့် ကိစ္စတွေ ပြီးခဲ့လျှင်တောင် တည်းခိုခန်းဖွင့်ရန် ခွင့်ပြုချက်လိုက်လုပ်ဖို့ ကိစ္စတွေက



ရှိနေသေးသည်။ သို့သော် သူ့လိုပင် လွန်ခဲ့သည့် တစ်နှစ်ကမှ ဘော်ဒါ ဆောင်မှ တည်းခိုခန်းအဖြစ်သို့ ပြောင်းထားလေသော သူငယ်ချင်း ညိုကြီးတစ်ယောက်လုံးကလည်း ရှိနေလေသည်။ သည်အတွက် သိပ် ပြီးပုံစရာတော့ မလိုနိုင်ပါ။

“ဟေ့ကောင် ကိုထွင်ရဲ့။ မင်းလည်း စဉ်းစားကြည့်ဦး။ ငါတို့ ဒီနေရာမှာ ဘော်ဒါဆောင်ဖွင့်ပြီး ငုတ်တုတ်မေ့နေခဲ့ရတာ ဘယ်လောက်ကြာခဲ့ပြီလဲ။ ငါတို့ကျောင်း ပြီးကတည်းကဆိုတော့ ဆယ်နှစ်တောင် ရှိနေပြီ။ ငါတို့တွေလည်း အိမ်ထောင်တွေ ကျကုန်ပြီ။ ဘော်ဒါဆောင်နဲ့တော့ ရပ်နေလို့မဖြစ်တော့ဘူး ဟေ့ကောင်ရေ။ နောင်ရေးတွေက ရှိသေးတယ်။ ဒါတောင် မင်းက မိန်းကလေးဘော်ဒါဆောင် မို့လို့ တော်သေးတာ။ ငါက မင်းသိတဲ့အတိုင်း ယောက်ျားလေးဘော်ဒါဆောင် ဆိုတော့ မလန်းချင်ဘူး။ အခုခေတ် ဟိုနယ် ဒီနယ်ကနေ ဒီဒဂုံတက္ကသိုလ်ကို လာတတ်တဲ့ ကျောင်းသားတွေဆိုတာကလည်း မင်းသိတဲ့အတိုင်း တိုက်ခန်းစုပြီး ငှားနေတာတို့၊ ဟိုဘုန်းကြီးကျောင်း၊ ဒီဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ကပ်နေကြတာတို့ဆိုတော့ ငါဘော်ဒါဆောင်က ရွှေကျောင်းပြောင်ပြောင် ဝမ်းခေါင်ခေါင်ဖြစ်နေပြီ”

လွန်ခဲ့သည့် တစ်နှစ်ကျော်က

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ညိုကြီးပြောသော စကားက သူ့အာရုံမှာ လာကပ်လာသည်။ ညိုကြီးတော့ ပြောသည့်အတိုင်းပင် သူ့စကားသူ အကောင်အထည်ဖော်ပစ်လိုက်သည်မှာ မျက်စိများပင် မှားလောက်သွားလေသည်။ လွန်ခဲ့သည့် နှစ်လလောက်က သူ့လည်း အမှတ်မထင် ညိုကြီး၏ တည်းခိုခန်းသို့ နေခင်းဘက်အရောက်မှာ သူ့ရဲ့အံ့ဩမှုများ စတင်ခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်လေသည်။

“အောက်ထပ် အပေါ်ထပ် ဆယ်ခန်းစီရှိတဲ့ ငါ့ရဲ့တည်းခိုခန်းက အခုအပေါ်ထပ် နှစ်ခန်းပဲ အလွတ်ရှိတော့တယ် ကိုထွင်ရေ။ နေ့လယ်ပိုင်းဆိုရင်များကွာ။ အားရတယ်ကို မရှိပါဘူး။ မင်းသိတဲ့အတိုင်း ငါ့မိန်းမက တောင်ဥက္ကလာမှာနေပြီး ဒီတည်းခိုခန်းအကြောင်း ဘာသိတာမှ မဟုတ်တာကွာ။ ငါပဲ ဒီတည်းခိုခန်းကို ဦးစီးပြီးလုပ်နေရတာ။ ပင်ပန်းပေမယ့် သာသာယာယာပဲ ဟေ့ကောင်ရေ။ လူလည်း ဘာမှမပူကိုယ်ပိုင်အချိန်ယူပြီး နားရတော့တယ်လို့ ပြောရတော့မှာ”

သည်တုန်းက ညိုကြီးပြောသော စကားအောက်မှာ နားမလည်မှုတွေ ပြန့်နှံ့တစ်ဝက်နှင့်မို့ သူ့ကိုယ်တိုင် ညိုကြီးကို မေးခွန်းထုတ်ဖြစ်ခဲ့သေးသည်။

“ဟ မင်းက ညိုကြီးမုန်းရတယ်ဆိုတော့ ညဘက်ကျတော့ မင်းက

“ခေတ်ကိုလည်း အပြစ်ဖို့ပြီး ပုံမချချင်ပါဘူး။ စီးပွားရေးလုပ်တဲ့ နေရာမှာ အများတကာ မိုးခါးရေသောက်နေကြတာ ကြာပြီပဲလေ။ မမသက်တို့က အခုမှ မိုးခါးရေ သောက်ဖို့ ကြံရုံရှိသေးတာ။ ဒါကလည်း ဖြစ်သင့်ပါတယ်”

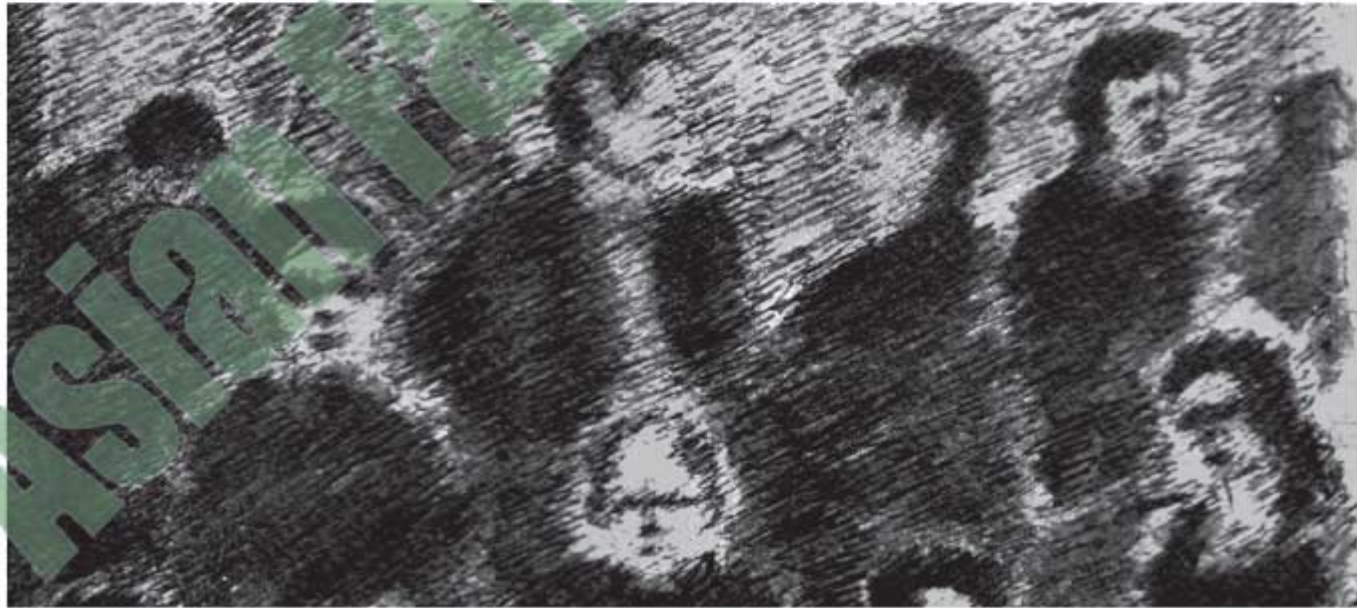
ဒီတည်းခိုခန်းကို လူလွဲထားခဲ့လို့ ရတယ်လား”

“မင်းကလည်းကွာ။ ဒီမြောက်ဒဂုံမပြောနဲ့။ ရန်ကုန်မြို့ပတ်ဝန်းကျင်မှာရှိတဲ့ တည်းခိုခန်းပေါက်စနလေးတွေ တော်တော်များများက ညဘက် ဘယ်မှာ အလုပ်ဖြစ်လို့လဲ။ နေ့လယ်ပိုင်းတောင် သူ Section နဲ့သူကွာ။ အချိန်ပိုင်း နှစ်နာရီ၊ သုံးနာရီ ငှားရတာတွေက များတာ။ သန့်လျင်ဘက်မှာ တည်းခိုခန်းဖွင့်ထားတဲ့ ငါ့သူငယ်ချင်းဆိုရင်လည်း ငါ့လိုပဲ ဟေ့ကောင်ရေ။ ညဘက်ကျပုံပဲ နားရတယ်ပြောတယ်”

“ခါဆို စုံတွဲတွေ ခဏတာ တည်းခိုဖို့အတွက် တစ်ကထားရသလို ဖြစ်နေတာပေါ့”

“အေးပေါ့ ကိုထွင်ရ စုံတွဲတွေ ဆိုတာတောင်ကွာ ပြုထဲဘက်က လာတဲ့စုံတွဲတွေဆိုတာတ မျက်စိလည် လမ်းမှားပြီး တစ်ခါတစ်ရံ ချောက်လာတတ်တာလို့ ဆိုရမှာ။ ငါတို့ဆီကို အဓိကလာတဲ့ တတ်စတန် မာလေးတွေက ငါတို့ရဲ့ ကျောင်းတော်ကြီးက ကလေးတွေ ဟေ့ကောင်ရေ ရှင်းပြီလား။ ဟား ဟား”

သည်တုန်းက သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ညိုကြီး၏ စကားအောက်၌ ပြောစရာမရှိသလို သူ့ဆွဲအသွားခဲ့ဖူးသေးသည်။ ညိုကြီးကဲ့သို့ ဘော်ဒါဆောင်ကနေ တည်းခိုခန်းတစ်ခုလုပ်ဖို့ရာ



အတွက်တော့ အဲဒီအချိန်မှာ သူ မပုံရဲနိုင်ခဲ့သေးပါ။

သို့သော်...။ ညိုကြီး၏ တည်းခိုခန်းအား တစ်ခေါက်မှ နှစ်ခေါက်အရောက်။ ညိုကြီး၏ သာသာယာယာ ဖြစ်လာသော စီးပွားရေးအနေအထားအား တစ်စ ပြီးတစ်စ အမြင်။ ငါတို့ရော ဒီလို လုပ်ပစ်လို့ မရဘူးလားဟူသော အတွေးသည် သူ၏ ပိန်ချည့်ချည့် ဘော်ဒါဆောင်လေးမှ ဝင်တချို့ ထွက်တချို့ ကျောင်းသူလေးတွေနှင့် ဇနီးသည် သက်တို့၏ အခြေအနေကို မြင်တွေ့ရလေတိုင်း သူ စိတ်ကူးခဲ့ဖူး သည်သာ ဖြစ်သည်။

တစ်ခါတစ်ရံတော့ သူ့ကိုယ် တိုင် ပိုင်ဆိုင်ဖို့ ကြိုးစားနေပါလျက် နှင့် သူ မပိုင်ဆိုင်နိုင်သေးသော အရာမှာ သူ၏ အနာဂတ်ဖြစ်လေ သည်။ ဘော်ဒါဆောင်အတူတူ ဖွင့် ခဲ့လေသူ သူငယ်ချင်းညိုကြီးအား မြင်ရပန်များသောအခါ၌ ရပ်တန့် ရောင့်ရဲနေ၍ မရသော လူ့ဘဝ အချို့အကွေ့ကို သူ ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့ခဲ့ရလေသည်။ ထိုထိုအချိုး အကွေ့၏နောက်၌ တစ်စုံတစ်ခု သော အတိုင်းအတာများအား သူ ဘက်မှ ပေးဆပ်ပစ်ရမည်ဟုတော့ သူ မဖြစ်မနေတွေးနိုင်ခဲ့ပါသည်။

သို့သော်...။ ဇနီးဖြစ်သူသက် ၏ အမေးစကားတစ်ခုဖြစ်သော ကားဂိတ်လည်း မနီး၊ ဘူတာလည်း မရှိ၊ သင်္ဘောဆိပ်ဆိုသည်မှာ ဝေ လာ ဝေးသော သူတို့၏မြောက်ပုဂံ ၌ တည်းခိုခန်းဖွင့်လှောင် ပည်သူ လာ တည်းမည်နည်းဟူသော မေးခွန်း၏ အဖြေကိုမူ ဇနီးဖြစ်သူ အရှင်းဆုံးမြင် သာစေရန် သူ့အနေနှင့် ဟီး...။ ခပ်လှမ်းလှမ်းက ဒဂုံတက္ကသိုလ်ကြီး ကို လက်ညှိုးထိုးပြရန်အတွက်တော့ အခုအချိန်မှာ သူ မပုံရဲနိုင်ခဲ့သေးပါ ချေ။

(၂)

ညိုကြီးတို့ ဇနီးမောင်နှံနှင့် သူတို့ဇနီးမောင်နှံက အမှန်တော့ သူငယ်ချင်းတွေသာ ဖြစ်လေသည်။ ဒဂုံတက္ကသိုလ်မှာ ကျောင်းတက်ကြ တော့ အတူတူ။ ကျောင်းတွေပြီးကြ တော့ မိဘများ၏ ပံ့ပိုးပေးမှုဖြင့် မြောက်ပုဂံမှာရှိသော ကျောင်းနှင့်

မနီးမဝေး ပြေကွက်တွေမှာ အဆောက်အဦဆောက်ရင်း ဘော် ဒါဆောင်များ ဖွင့်ကြသည့်အခါတွင် လည်း အတူတူပင်ဖြစ်သည်။

ဘော်ဒါဆောင်တစ်ခုနှင့် တစ်ခုက အလှမ်းကွာဝေးလှသည် မဟုတ်သကဲ့သို့ သူနှင့်ညိုကြီးတို့ အိမ်ထောင်ကိုယ်စီပြုလိုက်ကြတော့ လည်း တစ်နှစ်တည်းမှာပင် ဖြစ် သည်။ ပထမပိုင်းနှစ်များတွင် အမျိုး သမီးဘော်ဒါဆောင်ဖွင့်သော သူတို့ လင်မယားလည်း အဆင်ပြေနေသေး သကဲ့သို့ အမျိုးသားဘော်ဒါဆောင် ဖွင့်သော ညိုကြီးတို့လင်မယားလည်း အဆင်ပြေနေသေးသည်။

“ကို ထွန်ရေ... ငါတော့ ဘော်ဒါဆောင်ဖွင့်ရတာ တော်တော် ကို စိတ်ကုန်လာပြီ။ မင်းက မိန်းက လေးတွေကို မင်းမိန်းမနဲ့အတူ အုပ် ချုပ်ရတာ ပြဿနာမရှိဘူး။ ငါကျ တော့ ငါ့ကောင်တွေကို မင်းတို့ လို ညှဉ်းနာရိနောက်ပိုင်း အဆောင် တ်ခါးမဖွင့်ဘူးဆို ရင်လည်း အဆောင်မှာ နေမယ့်သူရှိမှာတောင် မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်ုပ်တို့ ညဘက် မှူးတောင်လာလတ်သေး... ကောင်း ရော”

ပထမပိုင်းမှာ ညိုကြီးဆီမှ စိတ်ညစ်မှုစကားသံလေးတွေ တစ် စွန်းတစ်စ ကြားရလေပြီး မကြာမီပင် ညိုကြီးက ဘော်ဒါဆောင်ကို တည်းခိုခန်းလှောင်တူ ပြောလာခဲ့ ခြင်းဖြစ်လေသည်။

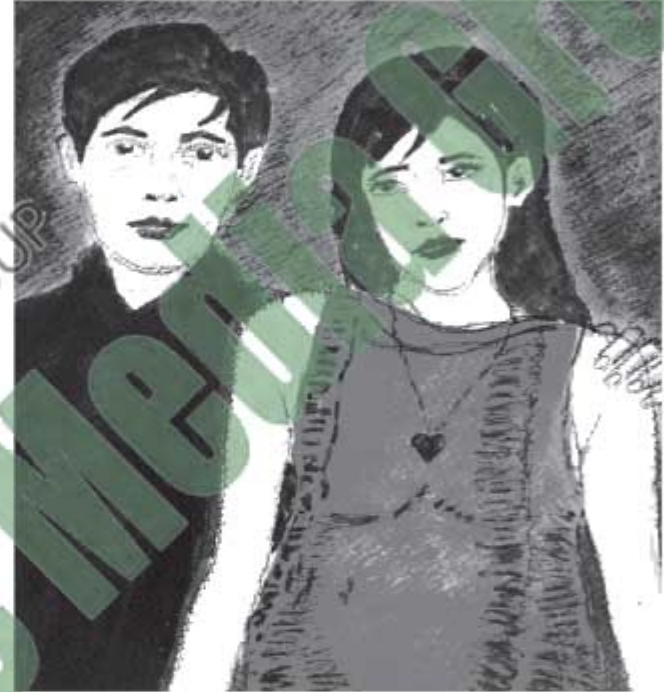
“ဟေ့ကောင်... ကိုထွန်ရေ၊ မိုးခါးရေဆိုတာလည်း သောက်သင့် သောက်ရမှာပဲ။ မတတ်နိုင်တော့ဘူး။ မင်းပြောသလို ဒီဒဂုံတက္ကသိုလ်ကြီး ကို အပိုပြုပြီးမှ တည်းခိုခန်းဖွင့်ရ မယ်ဆိုတာကတော့ ကြားလို့လည်း မကောင်းသလို ဖြစ်လည်းမဖြစ်သင့် ဘူးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ နယ်ကျောင်းသား တွေ ပါးသွားတဲ့ အခုလိုအချိန်မျိုးမှာ ဘော်ဒါဆောင်ဖွင့်ပြီး ငုတ်တုတ်မေ နေမယ့်အစား ငါတော့ အချိုးအကွေ့ တစ်ခုကို ချိုးချလိုက်ချင်ပြီ”

ပြောလည်းပြော၊ လုပ်လည်း လုပ်လိုက်လေသော ညိုကြီး၏ တည်းခိုခန်းက မလှမ်းမကမ်းဟိုမှာ ဘက်ဆီမှာ ဟီးထလို။ ‘ငါ့ခြံလေး ကြည့်ပြန်တော့... မချီပေပြာခဲ့’

ဆိုသကဲ့သို့ပင် ကျောင်းသူ အယောက် ငါးဆယ်ခန့်နေ၍ ရမည့် သူတို့၏ ဘော်ဒါဆောင်လေးသည် ဆယ်ယောက်၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ယောက် ထက်မပိုသော ကျောင်းသူအရေ အတွက်ဖြင့် အားကန်၊ မာန်တင်း ချီတက်ခဲ့ရသည်မှာ အမှန်တကယ် တော့ မလွယ်လှပါချေ။

“မမရေ... သမီးတို့အခန်းရဲ့ ဟိုဘက်ခန်းက ဘယ်သူမှမရှိဘဲ ပိတ်ထားတာကြာတော့ ကြွက်တွေ ဘာတွေရှိတယ်နဲ့ တူပါတယ် မမ ရယ်၊ ညဘက်ဆိုရင် ဝန်းဒိုင်းကြနေ

ကလည်း အဝေးကြီးကို မကြည့်နဲ့ဦး လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်က ငါတို့ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝနဲ့ တောင် တူတော့လို့လား။ ငါတို့ ကျောင်းသားဘဝက သူငယ်ချင်းတွေ ညနေပိုင်းအိမ်ကိုလာရင် လမ်းထိပ် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထွက်တိုင်တာ လောက်ရှိတာ။ အခုကျတော့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွေ အစားလည်း ဘီယာဆိုင်တွေက အစားထိုးလာကြ ပြီလေ။ အဲဒီတော့ ဘော်ဒါဆောင် အစား တည်းခိုခန်းတွေ အစားထိုး ကုန်တာ ဆန်းတာမှမဟုတ်တော့



လို့ ဟိုဘက်ခန်းက ကျောင်းသူ နှစ်ယောက်က သရဲခြောက်ပါတယ် ဆိုပြီး ညက ထပြီးအော်နေလို့ လေ”

ကျောင်းသူတစ်ယောက်မှ ဇနီး သည်ထံ တင်ပြလာသော အခန်း လွတ်တစ်ခန်း၏ အခက်အခဲပေါ် ဇနီးသည်က ဘယ်လိုဖြေရှင်းမည် မသိသော်လည်း သူကတော့ ထိုစဉ် ကတည်းက အဆိုပါ အခန်းလေး၏ နေရာ၌ ညိုကြီး၏ တည်းခိုခန်းမှ အခန်းများ၏ အပြင်အဆင်ကို မြင်ယောင်နေပြီးသား ဖြစ်လေ သည်။

“ကို ထွန်ရေ... အခုခေတ် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတွေဆိုတာ

တာ ဟား... ဟား”

သည်တုန်းက စကားတွေ တသီတတန်းကြီး ပြောအပြီးမှာ ညိုကြီးတစ်ယောက် ဘာကြောင့် ထရယ်သည်ဆိုခြင်းကို သူကောင်း စွာသဘောမပေါက်နိုင်ခဲ့သော်ငြား၊ ညိုကြီးတစ်ယောက်တော့ မိုးခါးရေ သောက်လေပြီဟု သူ တွေးထင်ခဲ့ဖြစ် သေးသည်။

အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရပါလျှင် ထိုအချိန်ထိ သူ့ကိုယ်တိုင် မိုးခါးရေ မသောက်ချင်ခဲ့သေးပါ။ အဆောင် သူ ၁၀ ယောက်ကျော်နှင့် အသား ကျနေသော ဘော်ဒါဆောင်ကို တည်းခိုခန်းအဖြစ် ဖွင့်ပစ်ဖို့ရာ အတွက် ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုမူ တစ်ထိုင်

တည်း ချပစ်ဖို့ရန်အတွက်တော့ ညကြီး၏ စကားများက မစွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ပါ။ သို့သော် ညကြီး၏ နောက်ဆက်တွဲစကားတစ်ခုနီး၏ အောက်တွင် သူ၏ ယိုင်နဲ့နဲ့အတွေးများနှင့် မှန်ဝါးဝါးဆုံးဖြတ်ချက်က တွန်းအားတစ်ခုအဖြစ် သူ၏စိတ်အာရုံကို တွန်းထိုးတိုက်စားသွားခဲ့လေသည်။

“မင်းမိန်းမကလည်း အရင်လို မဟုတ်တော့ဘူးလေ ကိုထွဋ်ရဲ့။ မင်းကငါ့ထက်အရင်တောင် ကလေးအဖေဖြစ်တော့မယ့် ဥစ္စာ၊ တကယ်ဆို ဒီကိစ္စကို မင်းက ငါ့ထက်အရင်အကောင်အထည် ဖော်သင့်ခဲ့တာ”

တည်းခိုခန်းအဖြစ် အတည်ပြုဖို့ရာ သေသေချာချာ ပြင်ဆင်တော့မှပင် အခက်အခဲများက သူ့အတွက် အစီအရံပင်။ များလို့ ကံသည့်တည်းခိုခန်းတွေဆိုတာကလည်း သူတို့ရဲ့ မြို့ကလေးနှင့် လိုက်ပင်မလိုက်။ တချို့ဆိုလျှင် တည်းခိုခန်းအဆင့်ပင်မကလေးဘဲ မိုတယ်အဆင့်အထိပင် ဖြစ်နေလိုက်သေးသည်။ သို့သော် သူ၏ သူငယ်ချင်းညကြီးပြောသကဲ့သို့ပင် ရှိရှိလေသမျှ တည်းခိုခန်းများ မိုတယ်များအားလုံးသည် သူ့ဘာနှင့်သူပုံစံ အမျိုးမျိုးဖြင့် အဆင်ပြေနေကြလေသည်။ ညဘက်ရောက်လျှင်တော့ တည်းခိုခန်းများအားလုံးလိုလိုမှာ သရဲခြောက်နိုင်အောင်ပင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်။ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မောကျလျက်။ ၎င်းတတ်မေ့နေလျက်။

“ဟိုအရင်လကဆိုရင် အဝေးသင်ကျောင်းသားတွေ ကျောင်းထက်ရက်ဖို့ တည်းခိုခန်းအားလုံးအလုပ်ဖြစ်လိုက်ကြတာ ဝက်ဝက်ကွဲပဲ။ နေ့နစ်လ၊ အဝေးသင်တွေရော Day တွေရော ပိတ်လို့ကတော့ ဝမ်းတယ် ကိုထွဋ်ရေ”

“အင်း မင်းပြောဖူးတယ်လေ၊ ရန်ကုန်ဘက်က အတွဲတွေလည်း လာအတိတ်တယ်ဆိုတာ”

“လာတော့ လာတယ်လေ။ အဲဒါက ရဲဖန်ရဲခါပါကွာ။ တချို့ကျတော့လည်း ရန်ကုန်ဘက်က အမျိုးသမီးလေးတွေ ဈေးကွက်ချဲ့ထွင်တဲ့ သဘောနဲ့ ပရိုမိုးရှင်းဆင်းတာပေါ့။ ဒီမှာက ကျောင်းသားတွေများတာ

ကိုး၊ သဘောပေါက်တယ် ဟုတ်”
“အေးကွာ . . . အဲဒါကြီးကျတော့ ကျောင်းသားလေးတွေဘက်က မတရားပါဘူးကွာ”

ဟု ထိုစဉ်အချိန်က ညကြီးကို သူပြန်ပြောခဲ့သေးသည်။ မပုံမရဲမှုများ၊ ပြတ်သားစွာချပစ်နိုင်သော ဆုံးဖြတ်ချက်များ သူ့အလွယ်တကူ ရှိမနေစေတာမူ၊ ထိုအလုပ်ကို လွှတ်လျှူပစ်ဖို့ရန်တော့ သူ့စိတ်ဓာတ်က မရိုးသားနိုင်ခဲ့ပါ။ ယခုအချိန်တွင်တော့ ဘော်ဒါလေးသည်လည်း တည်းခိုခန်းတစ်ခုအသွင် ခမ်းနားဆန်းပြားစွာ ရုပ်လုံးကြုံနေလေပြီ။ ဖွင့်ရမည့်အချိန်၊ ဖွင့်ရမည့်ရက်တစ်ခုအတွက် ခွင့်ပြုချက်တစ်ခုကို စောင့်နေခြင်းသာ ဖြစ်လေသည်။

“ဒီက အဆောင်သူလေးတွေလည်း ဘယ်ဆီကို ရောက်သွားကြပြီလဲ မသိဘူးနော်မောင်။ သူတို့ ဖုန်းနံပါတ်တွေရှိနေပေမယ့် သူတို့ကလည်း သက်ဆီကို ဆက်မလ။ သက်ကလည်း သူတို့ဆီကို မသေ့မရဲနဲ့လေ။ သူတို့ ဒီမှာနေသွားကြတာလည်း အတိတ်အတတ်တစ်ခုထိ ကြာခဲ့တော့ တစ်ခါကမရဲတော့ သတိရသား”

ဇနီးဖြစ်သူသက်၏ စကားတွေထဲမှ “သက်ကလည်း သူတို့ဆီကို မဆက်ရဲ” ဆိုသည့် စကားက သူ့အာရုံတွင် ရိုက်ခတ်နေသည်။ အဆောင် မှာနေလာကြသော အဆောင်သူများကလည်း တချို့ဆိုလျှင် နှစ်ရည်လများ နေထိုင်လာကြသူတွေမို့ သူ၏ဇနီးသည် သက်နှင့်ကညီအစ်မများနှင့်မခြား ရှိနေကြလေသည်။

“ခေတ်တို့သည် အပြစ်မို့ပြီး ပုံမချင်ပါဘူး။ စီးပွားရေးလုပ်တဲ့ နေရာမှာ အများတကာ မိုးခါးရေသောက်နေကြတာ ကြာပြီပဲလေ။ မမသက်တို့က အခုမှ မိုးခါးရေသောက်ဖို့ ကြံရုံရှိသေးတာ။ ဒါကလည်း ဖြစ်သင့်ပါတယ်”

ဘော်ဒါဆောင်မှ ခွဲခွာခါနီး ပြောလာသော အဆောင်သူတစ်ယောက်၏ စကားအောက်၌ သူ၏ ဇနီးသည် သက်မှာ ထိုစဉ်အချိန်က ဆွံ့အ တိတ်ဆိတ်သွားခဲ့ဖူးသည်လေ။ ဖုန်းမဆက်ရဲဆိုသော စကား

လုံးသည် ဇနီးသည်သက်၏ လိပ်ပြာအတွက် ကာကွယ်ပေးဖို့ မပုံရဲစွာဖြင့် ထွက်လာဖြစ်ခဲ့သော စကားလုံးတွေ မှန်း သူကောင်းစွာသဘောပေါက်ခဲ့လေသည်။ သူကိုယ်တိုင်ကရော၊ အမေးလှလှ၊ အတွေးလှလှများ၏ နောက်ကွယ်က ခါးသီးသောအရသာတစ်ခုကို ကောင်းစွာသဘောပေါက်နေခဲ့ပြီးတော့ သူကတော့ . . . ထိုစဉ်အချိန်မှာ ဟိုး . . . ရှေ့ကရောင်နီတစ်ခုကိုသာ လှမ်းမျှော်ကြည့်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

(၄)

“အေး . . . ညကြီး၊ ငါတို့ အခုဆေးခန်းတစ်ခုကို ရောက်နေတယ်ကွာ။ သက်အတွက် အာထရာဆောင်းလာရိုက်တာကွာ။ အခုရိုက်ပြီး ကလေးက ယောက်ျားလေးလား၊ မိန်းကလေးလားဆိုတဲ့ အဖြေကို ရောင်နေတာကွာ။ အေး . . . ငါတို့ တည်းခိုခန်း ကိစ္စတော့ အားလုံး ပြီးပြီလေ။ ဝေဒင်လေးဘာလေး ကြည့်ပြီး ဖွင့်မယ့်ရက်ကို စောင့်နေတာလေကွာ . . . ဟား . . . ဟား”

“.....”
“ဘယ်လို ဖော့ကောင် ညကြီး၊ ငါ နားမရှင်းဘူး”

“.....”
“ဪ . . . အဲဒါဆိုရင် မင်းဘယ်လိုဖြေရှင်းလိုက်ရလဲ ညကြီး။ ပြဿနာတွေ တက်ကုန်ပြီလား”

“.....”
“ဪ . . . အေးကွာ။ ငါ တိမ်မြန်ရောက်မှ မင်းဆီကို ဖုန်းပြန်ဆက်လိုက်မယ် ညကြီး”

ညကြီးနှင့် ဖုန်းပြောအပြီး ဖြစ်သွားခဲ့သော သူ၏ တဖန်အခြေအနေအောက်တွင် ဘေးက ဇနီးဖြစ်သူ သက်ကတော့ နားမလည်နိုင်စွာဘဲ ရှိလေသည်။ “ဘာဖြစ်တာလဲ မောင် . . . ညကြီးက ဘာပြောလာလို့လဲ” ဟူသော သက်၏အမေးကို ပြန်ဖြေဖို့ရန် ရုတ်တရက် အခြေအနေ၌ သူ့တွင် အဖြေတစ်ခု အဆင်သင့်ရှိမနေခဲ့ပါ။

“ညကြီးတို့ တည်းခိုခန်းကို အရွယ်မရောက်သေးတဲ့ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူစုံတွဲလေး ရောက်လာလို့တဲ့။ အဲဒါ ကျောင်းသူရဲ့ မိဘတွေက သိသွားလို့ တည်းခိုခန်း

မှာ ပြဿနာလာရှာလို့တဲ့။ အဲဒါအခု ညကြီးတို့ ပြဿနာတက်နေတယ်တဲ့”

“ကိုစည်သူထွဋ်နဲ့ မသက်ထားမေတို့ ရိုပါသလား”

သူ၏ ရှင်းပြမှုကို တွေဝေစွာ နားထောင်နေသော သက်နှင့် တစ်စုံတစ်ခုအတွက် ပြင်းထန်စွာ တွေးနေမိသော သူ၏အနားသို့ အပြာရောင်ဝတ်ဆရာမလေးက ဖိုင်တချို့ကိုင်ပြီး ရောက်လာလေသည်။

“စောစောက ရိုက်ထားတဲ့ အာထရာဆောင်းအဖြေ ရပါပြီရှင်၊ သမီးကလေးပါရှင်”

“ဗျာ”
သူ၏နှုတ်ကသာ ‘ဗျာ’ဟုထွက်သွားသော်လည်း ဇနီးသည် သက်ရဲ့ နှုတ်ဖျားကတော့ ဘာစကားမှ ထွက်ကျမလာခဲ့။ သားလေးဖြစ်စေ၊ သမီးလေးဖြစ်စေ ရတနာပါပဲဟုပင် သက်က မကြာမီလေးက ပြောနေခဲ့သေးတာလေ။ “မောင် သွားဖို့” ဟု ပြောလာသော သက်၏စကားအတိုင်း သူလည်း သက်နှင့်အတူ လိုက်ပါလာရသော်ငြား၊ အဖြေမရှိသည့် မေးခွန်းပေါင်း တူနေကုန်ရာနှင့် သူ့စိတ်တွေ လေးလံမွန်းကျပ်နေလေသည်။ မိုးခါးရေဆိုမှတော့ အမှန်တကယ်မှာ ချိမြိန်မူရော ရှိနိုင်ပါဦးမည်တဲ့လား။ ညကြီးတို့သောက်ခဲ့သော မိုးခါးရေ၊ မကြာမီပင် သူတို့ကိုယ်တိုင် သောက်ကြရဦးမည် မိုးခါးရေ . . .

မိုးခါးရေ . . . မိုးခါးရေ . . . မိုးခါးရေ . . .

“သက် . . . မောင်တို့ဘော်ဒါဆောင်မှာ နေသွားခဲ့တဲ့ ကောင်မလေးတွေကို ဖုန်းဆက်လို့ရမလား”

“ရတယ်လေ မောင်ရဲ့ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“မောင်တို့ အိမ်ပြန်ရောက်ရင် တစ်ယောက်ချင်းစီကို ဖုန်းပြန်ဆက်ကြရအောင်ကွာ။ ပြီးတော့ မောင်တို့ဆီမှာ ပြန်နေရအောင်လည်း သူတို့ကို သက်ကပဲ ပြန်ပြောလိုက်တော့ကွာနော်”

မင်းလောင်

မြောက်ကျွန်းသူ ပိုးထည်ဆိုင်သစ်ဖွင့်လှစ်



မြောက်ကျွန်းသူ ပိုးထည်ဆိုင်သစ် ဖွင့်လှစ်ခြင်း အခမ်းအနားကို အောက်တိုဘာလ ၂၃ ရက် နံနက် ၉ နာရီက ဆိုင်တည်ရှိရာ အမှတ် ၁၆/ခီ၊ အောင်မင်းခေါင်လမ်း၊ သံလွင်လမ်းသွယ်၊ ကမာရွတ်တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ မြောက်ကျွန်းသူ ပိုးထည်ဆိုင်မှ ဖြန့်ချိရောင်းချသော ပိုးထည်များမှာ အရည်အသွေးမြင့် ပိုးထည်များဖြစ်ပြီး မြန်မာပိုးထည်များကို ပြည်တွင်း စစ်ကိုင်း၊ အမရပူရတို့မှ မှာယူခြင်းဖြစ်ပြီး နိုင်ငံခြားဖြစ်ပိုးထည်များကိုမူ ထိုင်းနိုင်ငံမှ မှာယူခြင်းဖြစ်သည်။ လာရောက်ဝယ်ယူသူများ အဆင်သင့် ချုပ်နိုင်ရန် အရည်အချင်းပြည့်မီသော ကိုယ်ပိုင်ဒီဇိုင်းနာများလည်း ထားရှိပေးထားပြီး ချုပ်လုပ်ပြီး အဆင်သင့်ဝတ်ဆင်ချင်သူများအတွက်လည်း HUZZA ဝမာဝတ်စုံ Ready Made များလည်း ရရှိနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ အထူးပရိုမိုးရှင်းအနေဖြင့် ဝယ်ယူသည့်ပမာဏပေါ်မူတည်ပြီး ၁၀ ရာခိုင်နှုန်း လျှော့စျေးဖြင့် ပိုးထည်များကို ရောင်းချပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ကမ္ဘာ့အစိုးပါးရောဂါနေ့အထိမ်းအမှတ် လူထုကျန်းမာရေး အသိပညာပေး ဟောပြောပွဲ



အောက်တိုဘာလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ကျောက်သော ကမ္ဘာ့အစိုးပါး ရောဂါနေ့ အထိမ်းအမှတ် လူထုကျန်းမာရေးအသိပညာပေး ဟောပြောပွဲကို Mega Lifesciences မှ ကြီးမှူးပြီး အောက်တိုဘာလ ၂၀ ရက်နေ့ မွန်းလွဲ ၁ နာရီခွဲက သူနာပြုတက္ကသိုလ်ခန်းမဆောင်၌ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အခမ်းအနားတွင် ဆေးတက္ကသိုလ် (၂) ပါမောက္ခချုပ် ဝေါက်တာ တင်ဆွေလတ်က အဖွင့်အမှာစကား ပြောကြားခဲ့သည်။ ယင်းနောက်တွင် မြောက်ဥက္ကလာ ဆေးရုံကြီး အစိုးရောဂါပညာဌာနမှ ဌာနမှူးပါမောက္ခ ဝေါက်တာမြင့်သောင်းက 'အစိုးပါးရောဂါ အကြောင်း သိကောင်းစရာ' နှင့် ရန်ကုန် ပြည်သူ့ ဆေးရုံကြီး၊ အကြောအဆစ်ရောဂါ အထူးကု ပညာဌာန ဌာနမှူး ပါမောက္ခဝေါက်တာခင်မျိုးလှက 'အစိုးပါးရောဂါကာကွယ်ရေးနှင့် ကုသရေးတွင် လေ့ကျင့်ခန်းနှင့် ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုအခန်းကဏ္ဍအရေးပါပုံ' အကြောင်းများနှင့် ဝေါက်တာလှကြည် (ဗုညွှန်ကြားရေးမှူး- အာဟာရ (ငြိမ်း)) က 'အစိုးပါးရောဂါအစားအသောက်ဖြင့် ကာကွယ်ပါ' ဟု သော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ဟောပြောခဲ့ကြသည်။ အဆိုပါ အခမ်းအနားတွင် Calcivita Forte မှ အစိုးပါးရောဂါ ရှိမရှိကို အခမဲ့စစ်ဆေးပေးကြပြီး ဟောပြော ပို့ချပေးသော ဆရာဝန်ကြီးများက အခမဲ့ ဆေးကုသပေးခဲ့ကြသည်။

Wisdom House တိုက်ထုတ် 'ဆရာဝန်မှတ်တမ်း' နှင့် 'အချွန်အတက်နဲ့ နောက်တာ လွယ်မှတ်လို့' စာအုပ်များမိတ်ဆက်

Wisdom House တိုက်ထုတ် စာအုပ်များဖြစ်သော 'ဆရာဝန်မှတ်တမ်း' နှင့် 'အချွန်အတက်နဲ့ နောက်တာ လွယ်မှတ်လို့' တို့ မိတ်ဆက်သည့် အခမ်းအနားကို အောက်တိုဘာလ ၂၇ ရက် မွန်းလွဲ ၁ နာရီက ပန်းဆိုး တန်း (အထက်) လမ်းရှိ ဆင်းဝ စာအုပ်တိုက်တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အခမ်းအနားတွင် ဆရာမ စုသိပ္ပန်က အခမ်းအနားမှ ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး ဆရာကြည်လင်အေး ဆရာမ မေမိမိနွဲ့ (သာယာဝတီ) တို့က စာအုပ်များနှင့် မိတ်ဆက်ပြီး မုဒိတာစကားများ ပြောကြားခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက်တွင် ဆရာဝန်မှတ်တမ်း စာအုပ်ရေးသားသူ ဆရာမ မင်နီဗျလ်နှင့် 'အချွန်အတက်နဲ့ နောက်တာ လွယ်မှတ်လို့' စာအုပ်ရေးသားသူ ဆရာရီနေနိုင်တို့က စာအုပ်များနှင့် မိတ်ဆက်ပြီး ရှင်းလင်းပြောကြားခဲ့ကြကာ ဆရာကြည်ရွှန်းကလည်း ကျေးဇူးတင်စကား ဆိုခဲ့သည်။ ဆရာဝန်မှတ်တမ်းစာအုပ်သည် မဟေသီ မဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသားသော ဆရာဝန်ဘဝ အတွေ့အကြုံ ဆောင်းပါးများကို စုစည်း ထုတ်ဝေထားခြင်းဖြစ်သည်။ ဆရာရီနေနိုင်၏ 'အချွန်

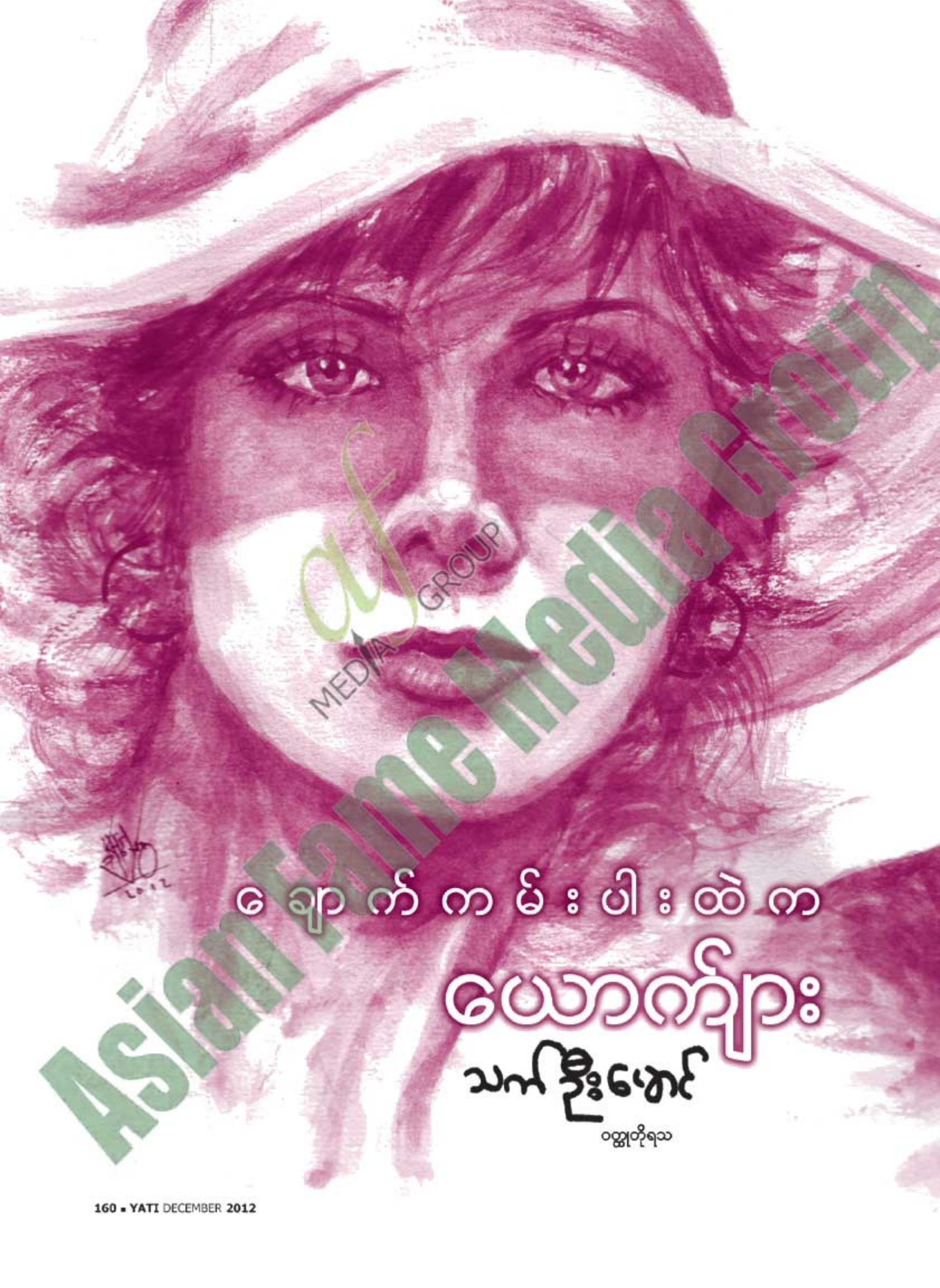


အတက်နဲ့ နောက်တာ လွယ်မှတ်လို့' စာအုပ်မှာမူ The Ladies ဂျာနယ်၊ Action Time ဂျာနယ်၊ ပေါ်ပြုလာဂျာနယ်၊ ဟာဒယမဂ္ဂဇင်း၊ မြန်မာသစ် မဂ္ဂဇင်းများတွင် ရေးသားထားသော သရော်စာ ဆောင်းပါးများ ဖြစ်သည်။ အဆိုပါစာအုပ်များ ကို ခေတ်အတွက် လိုအပ်ချက်များ ဖြစ်ကြောင်း အခမ်းအနားတွင် မုဒိတာ စကားပြောကြားခဲ့ကာ ဆရာမမေမိမိနွဲ့ (သာယာဝတီ)က ဆိုခဲ့သည်။

စာရေးဆရာမ မသီတာ (စမ်းချောင်း) ၏ 'စမ်းချောင်း၊ အင်းစိန်၊ ဟားပတ်' စာအုပ်ပြန်ချိခြင်း



စာရေးဆရာမ မသီတာ (စမ်းချောင်း) ၏ 'စမ်းချောင်း၊ အင်းစိန်၊ ဟားပတ်' စာအုပ်ပြန်ချိခြင်း အခမ်းအနားကို နိုဝင်ဘာလ ၁၁ ရက်နေ့ မွန်းလွဲပိုင်းက ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်းရှိ Home Media Centre တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ယင်းအခမ်း အနားတွင် ဆရာ ဦးဝင်းတင်၊ ဆရာမင်းလှနှင့် ဆရာမစမ်းစမ်းနွဲ့ (သာယာဝတီ) တို့က အမှတ်တရ စကားများ ပြောကြားခဲ့ကြသည်။ အဆိုပါ စာအုပ်ကို ငါတို့စာပေမှ ထုတ်ဝေပြန်ချိခြင်းဖြစ်ပြီး ယင်းစာအုပ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မသီတာ (စမ်းချောင်း) က "မြန်မာပြည် အကျဉ်းထောင်) ထောင်မှူးကြီး များဖြစ်သည့် ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများကို လည်းကောင်း၊ (အင်းစိန် အကျဉ်းထောင်) ဝန်ထမ်းများနှင့် အကျဉ်းသားများကိုလည်းကောင်း ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောလိုသည်" ဟု ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရသည်။



Asian Name Media Group

ရွှေ့ကန်ကမ်းပါးထဲက

ယောက်ျား

သက်ဦးစောင့်

ဝတ္ထုတိုရသ



မင်းတုန်းမင်း ၏ ညီတော် ကနောင် မင်းသားက ကိုရင်ကြီးဦးပုညအား တုရားဟော (၅၅၀) ခွါဒသ ဇာတ်နိပါတ် ကျမ်းအလာ 'ပဒုမ ပေါင်တို' ဇာတ်ကို ရေးသားပေးစမ်းပါ ဟု တောင်းပန်လိုက်ရာ ကိုရင်ကြီး ဦးပုညက ရေးသားပေးပါမည်ဟု ဝန်ခံ ကတိပြုကာ ကျောင်းသို့ ပြန်ခဲ့လေ၏။

ဤကဲ့သို့ ပဒုမပေါင်တိုဇာတ်ကို ကိုရင် ကြီး ဦးပုညအား ရေးသားခိုင်းခြင်း၏ အကြောင်းအရင်းမှာ နန်းတွင်း မိဖုရားတို့၏ ကိုယ်လုပ်တော်များအနက် အချို့သော နန်း တွင်းသားများနှင့် ပူးပေါင်း၍ မတော် မတရားကြံစည်တတ်ခြင်း၊ မိန်းမတို့ မည်သည် မှာ အကျင့်ဖောက်ပြား တတ်ခြင်းကြောင့်ကို



သိစေလိုသော သဘောဖြင့် ဤပုဒ်ပေါင်တိုဇာတ်ကို ကိုရင်ကြီး ဦးပုညအား မင်းတုန်း မင်းသား၏ ညီတော်က နောင်မင်းသားက ရေးသားစေတော်မူပြီးလျှင် ဇာတ်သဘင်ဝန် တို့က နှုတ်ဖွဲ့ခြင်းမှာ ကမြကြရလေသည်။

(စာပေသုတေသီတစ်ဦး၏ စာဆိုတော်ကြီး စလေးဦးပုညစာအုပ်မှ)

၁၅ မိနစ်လောက်စကားလက် ဆုံကျလိုက်သည်နှင့် ပေရယ်မိုးသည် ပုရိသတော်တော်များများကို ဦးနှောက်မိ သွားနိုင်လောက်အောင် ဆွဲဆောင်မှုအားကောင်းသူ အမျိုးသမီးတစ်ဦး အဖြစ် လက်ခံလိုက်ရသည်။ အဓိကပြောဖြစ်သည့် အကြောင်းအရာကတော့ သူ၏ ဘဝဇာတ်ကြောင်းကို အမှန်အလေ့အလာသုံးစကားလုံးများဖြင့် ပြောပြပေးလွှတ်အောင် သရုပ်ဆောင်ပြခြင်းပင်.....

◆ မိုးအောင်နှင့် ကျွန်တော်သည် မန္တလေးတက္ကသိုလ်မှ တွဲအတူတူရခဲ့ကြပြီး စီးပွားရေးလောကတွင် ယောင်ခြောက်ဆယ်ဖြစ်နေရာမှ ကျောက်ပိုင်းသို့ ချဉ်းကပ်မိကြ၏။ အာဂန္တုကျောက်ပွဲစားဘဝမှာပင် ခွင်ကြီး (၃) ခုမျှမိပြီး အလိုက်သင့်

မောနေမိခဲ့ကြ၏။ ဂဏန်း (၅) လုံးမျှ အဆင်ပြေနိုင်သော ခွင်တစ်ခုကို လောလောဆယ်တွေ့ထားကြသည်။ ထိုခွင်ကို အသေးစိတ်တိုင်ပင်ရန် မိုးအောင်ကို စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ ချိန်းဆိုလိုက်၏။

ဤတွင် ဧပရယ်မိုးနှင့် ဆုံတွေ့ရန် အကြောင်းမန်လာခဲ့တော့သည်။ သူက မိုးအောင်နှင့် အတူပါလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ သူတို့နှစ်ဦး၏ ဆက်ဆံပုံကို အပေါ်ယံကြည့်ရုံနှင့်ပင် အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ပတ်သက်မှုရှိကြောင်း သိသာစေသည်။

ပေရယ်မိုး၏ ရုပ်ရည်က ပုရိသတိုင်းက လူပါသည်ဟု ထောက်ခံပေးရမည့်ရုပ်ရည်မျိုး။ တည်ငြိမ်အေးချမ်းစွာ ဣန္ဒြေရသည့်အလှမျိုးတော့မဟုတ်။ ခေတ်မီလတ်ဆတ်၍ ရံတင်းပူလောင်သော အလှမျိုး။ လျှပ်ပေါ်ပေါ်သွမ်း၍ ကလက်တက်တက် အပူအရာမျိုးမရှိသလို မာနကြီးတစ်ခွဲသားနှင့် ခိုင်းကောင်းကျောက်မိအစုအရာမျိုးလည်း မရှိပါ။ စကားပြောဆိုဆက်ဆံပုံကတော့လည်း ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်ကို ဂရုစိုက်၍ ရိုးတိုးရှုန်တန်ဖြစ်နေမည့် လက္ခဏာမျိုး စိုးစဉ်းမျှပင် မမြင်ရချေ။ မိုးအောင်၏ မိတ်ဆက်ပေးမှုအရ သူသည်လည်း ကျောက်လောကသားတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။ မိမိနှင့် မိုးအောင်ပြောဆိုဆွေးနွေးနေကြသော လုပ်ငန်းအကြောင်းများကို ရဲတင်းသွက်လက် ကျွမ်းကျင်စွာ ဝင်ရောက်ပြောဆိုသည်။ နာရီဝက်မျှ ထိုင်ပြီးသောအခါ "ချိန်းထားတာ တစ်ခုရှိလို့" ဟူသော အကြောင်း

ပြချက်ဖြင့် ထပြန်သွား၏။
ဧပရယ်မိုးအကြောင်းကို မိုးအောင်အားမေးကြည့်သောအခါ

"ကျောက်လောကမှာ သွားလာလှုပ်ရှားနေပြီး ဧပရယ်မိုးအကြောင်းကိုမှ မသိသေးဘူးဆိုရင်တော့ မင်းသိပ်ညံ့လွန်းသွားပြီ ရဲကျော်။ ဧပရယ်မိုး ကျောက်လောကမှာ ဂရိတ်ပေါ်ဖြူလာတစ်ယောက်ကွ"

"သူဟာသူ ဂရိတ်ချင် ဂရိတ်၊ မဂရိတ်ချင် နေကွာ၊ ငါ မသိတာတော့ မသိတာဘဲလေကွာ"

"မင်းနဲ့ ပတိုက်ထိုင်လို့ပါ။ ကျောက်ပိုင်းသားတော်တော်များများက သူ့အကြောင်းသိကြသလို ပတ်သက်မှုမရှိသလည်း တော်တော်များကြတယ်ကွ"

"မင်းနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်တာလဲ"

မိုးအောင်က ဟက်ဟတ်ပက်ပက်ရယ်၍

"ငါကြောင့် မင်းကို ညံ့တယ်လို့ ပြောတာပေါ့ကွာ။ လူတိုင်းလောက် နီးနီးသိနေတဲ့ ဧပရယ်မိုးအကြောင်းကို မင်းကျမှပဲ မေးခွန်းထုတ်လို့ကို မဆုံးနိုင်တော့တာကိုးကွ"

"သူက လူတိုင်းသိလောက်အောင် ဘာတွေများ ထူးခြားနေလို့လဲ"

"ငါ မပြောချင်ပါဘူးကွာ၊ နောက်ကျတော့ မင်းမသိချင်ရင်လည်း သူ့အလိုလို သိလာရမှာပါ"

"သိပ်လည်း ဝိုက်ခံမနေနဲ့ မိုးအောင်၊ စကားကြုံလို့ မေးကြည့်မိတာ၊ မိန်းမတစ်ယောက်အကြောင်းကို မသိရလို့လည်း ငါ့အတွက် ဘာမှ ထူးခြားမသွားဘူး"

◆ မိုးအောင်ပြောတာ မှန်သည်။ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ဧပရယ်မိုး၏ အကြောင်းများကို တိုးတိုး၍ သိလာခဲ့ရ၏။ မိမိကိုယ်တိုင်ကပင် မသိမသာစိတ်ဝင်စားမိ၍ ခရီးသွားဟန်လွှဲမေးမြန်းမှုကြောင့်လည်း ပို၍ အသိမြန်ခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ပုရိသတော်တော်များများထဲမှ တညီတညွတ်တည်း ထွက်လာသော ဧပရယ်မိုး၏အကြောင်းမှာ ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်ကို အာဟာရ၊ အဝတ်အစားကဲ့သို့ သဘောထားသူ၊

ထို့ကြောင့် ကျောက်လောကသား ကုက္ကိုယ ဝါသနာရှင်တော်တော် များများနှင့် ပတ်သက်ဆက်သွယ် ပူးသူး။ ငွေရေးကြေးရေးမပါသော နှလုံးသား ဇာတ်လမ်းတိုလေးများကို ကရတာဝါသနာပါသူ စသည်ဖြင့် နာမည်မလူသူ တစ်ဦးပင်။ သူနှင့် ပတ်သက်မှုသူ ယောက်ျားလေးများ ကလည်း သူ့ကို ကာရာအိုကေဆိုင်မှ မိုက်ကရိုဖုန်းကဲ့သို့ သဘောထား ကြသည်တူ၏။ နှလုံးသားမှ စူးစူး နှစ်နှစ်ခံစား၍ တန်ဖိုးထားခဲ့သူ ပရိုမဟုတ် ရှိခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ဧပရယ်မိုးက လွတ်လပ်သူတစ် ယောက်မဟုတ်သောကြောင့် ကြည် နူးဆွတ်ယုံဖွယ် အိမ်မက်တစ်ခုကို အရသာခံရုံလောက်ထက် ပို၍ မရ ခဲ့ကြပါ။

ကြားရသော သတင်းများကို ခြံငုံသုံးသပ်၍ ဧပရယ်မိုးသည် မည်ကဲ့သို့သော မိန်းကလေးအမျိုး အစား ဖြစ်မည်နည်းဟု ခွဲခြမ်းစိတ် ဖြာကြည့်လိုက်သောအခါ ငွေရေး ကြေးရေးမပါသော ဝါသနာရှင် အမွှာပါလိမ့်ပင်။

မကြာမီကာလအတွင်း ဧပရယ် မိုးနှင့် ဆုံတွေ့ရန်အကြောင်းက ဖန်လာခဲ့တော့၏။ ကျွန်တော်နှင့် ရော သူနှင့်ပါ ပတ်သက်ဆက်သွယ် မှုရှိသည့် ပွဲတစ်ပွဲအောင်မြင်သွားခဲ့ ၏။ အောင်မြင်မှု၏ အထိမ်းအမှတ် အဖြစ် စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် ကျင်းပရန် မိမိတို့ ချိန်းသည်။ မိုးအောင်ပါ ပါမည်ဆို၍ လက်ခံ လိုက်သည်။ ချိန်းဆိုထားသော စားသောက်ဆိုင်သို့ ကျွန်တော် ရောက်သွားချိန်တွင်တော့ သီးသန့် ခန်းထဲတွင် တွေ့ရသည်က ဧပရယ် မိုးတစ်ဦးတည်း။ (မိုးအောင်ကို တစ်နာရီခန့် ခွာချိန်းထားကြောင်း နောက်မှ သိရ၏။)

ဤ မိခင်လောက်စကားလက် ဆုံကျလိုက်သည်နှင့် ဧပရယ်မိုးသည် ပုရီသတော်တော်များများကို ဦး နှောက် မှဲသွားနိုင်လောက်အောင် ဆွဲဆောင်မှုအားကောင်းသူ အမျိုး သမီးတစ်ဦးအဖြစ် လက်ခံလိုက်ရ သည်။ အဓိကပြောပြစဉ် သည် အကြောင်းအရာကတော့ သူ၏ ဘဝဇာတ်ကြောင်းကို အပူအရား

လေသံ၊ စကားလုံး၊ မျက်ရည်တို့ဖြင့် ပေါ်လွင်အောင် သရုပ်ဆောင်ပြခြင်း ပင်။

သူ၏ ကိုယ်တိုင်ပြောဇာတ် လမ်းအရဆိုလျှင် အချစ်ဆိုတာ ဘာ မှန်းမသိခင်ကတည်းက အခင်ကြီး၏ စီမံမှုကြောင့် အိမ်ထောင်ရှင်မဘဝ သို့ ရောက်ခဲ့ရ၏။ အချစ်မပါသည့် အိမ်ထောင်ရေး၏ သွေခြောက်မှုကို ကာကွယ်ရန် အိမ်၏ဆည်းလည်း လေးများကို တောင်တမိခဲ့သော် လည်း သူ့ဘက်က ချို့ယွင်းမှုကြောင့် သားသမီးပထွန်းကားခဲ့ပြန်။ လိုအပ် ချက်များ တင်းကြမ်းပြည့်နှက်နေ သော ဘဝကို ပျော်သလိုမြတ်သန်း ရင်ဆိုင်မိသောအခါ ပတ်ဝန်းကျင် လက်ညှိုး၏ သားကောင်အဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ရလေသည်။ အချစ်မပါ သော အိမ်ထောင်ရေး၏ ခါးသီးမှုကို ငြီးငွေ့ပြီး နူးညံ့သိမ်မွေ့သော နှလုံး သားထဲမှ ပေါက်ဖွားလာသော မေတ္တာစစ်၏ ချိုမြိန်မှုကို တစ်ခါ လောက် မြည်းစမ်းဖူးလျှင် ဒီဘဝ လူဖြစ်ရကျိုးနပ်ပါပြီဟုသော နေရာ မှာ မျက်ရည်သုတ်၍ နိဂုံးချုပ်၏။

သူ၏ စကားဆုံးသည်နှင့် ကြားသိခဲ့ရသောတစ်ဆင့်စကားများ အရ ဝါသနာရှင်အမွှာပါလိမ့်ဟု ကင် ပွန်းတစ်ခဲမိသည်မှာ မှားမှားမှားနေ ပြီလားဟု ဇဝေဝေါဖြစ်သွားခဲ့ရသည် ကိုတော့ ဝန်ခံပါသည်။ သူ၏ စကား သွားစကားအလာကို သုံးသပ်ကြည့် လိုက်သောအခါ ဤပွဲအောင်မြင်ခဲ့ ခြင်းသည် မိမိအကျိုးအမြတ်ရရန် အတွက် ဧပရယ်မိုးဘက်မှ တမင် အနှစ်နာခံပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိလာ၏။ မွေးရာပါ တွေးခေါ်သိမြင် စိတ်အရ သူ၏ဘဝသက်ဆိုင်သူ မှတ်တမ်းစာရင်းဇယားတွင် နံပါတ် စဉ်တစ်ခုတပ်လိုကြောင်းကိုလည်း သိသာစေပါသည်။ ဧပရယ်မိုးအား ကြားသိမြင်တွေ့မှုအားလုံးတို့ကို ခြံငုံ၍ နိဂုံးချုပ်မှတ်ချက်ချရလျှင် အများက သတ်မှတ်ထားချက်များ မလွန်ဟူ၍ပင်။

သို့သော် ဒု၊ သ၊ န၊ သောနှင့် ပရဒါရက်ကိုစီမံနေအောင် ကြောက် စွံ့တတ်ခဲ့သော မိမိအဖို့ မကောင်းမှု တွင် မွေ့လျော်တတ်သော ပုထုဇဉ် စိတ်ကို ကောင်းစွာဇက်ခွံနိုင်ခဲ့ပါ

သည်။ အပြာရောင်လွမ်းသော ဇာတ်လမ်းတစ်ခု ရိုက်ကူးရန် အတွက် ရေလာမြောင်းပေးချိန်းဆို မှုများကိုလည်း အကြောင်းအမျိုးမျိုး ပြု၍ တွေဝေမှုကင်းစွာ ငြင်းဆိုနိုင် ခဲ့သည်။ သူထင်မှတ်မထားသော မိမိ၏တုံ့ပြန်မှုများကို အခံရခက်နေ ကြောင်းကိုလည်း အပေါ်ယံအက် ခတ်ရုံဖြင့် သိသာနိုင်စေသည်။ ဧပရယ်မိုးဆိုသော မိန်းကလေး တစ်ယောက်အား ကိုယ်တိုင်အတွေ့ အကြုံနှင့် ဝေဖန်သုံးသပ်ကြည့်လိုက် သောအခါ ဆန့်ကျင်ဘက်လိင် အပေါ်တွင် တိမ်းညွတ်ငြိတွယ်လွယ် ပြီး အိမ်ထောင်ရေးသစ္စာမဲ့မှုကို လက်သည်းနီ ဖျက်သလောက် အရေးမထားတတ်သော ဟတ္ထနီ အနွယ်ဝင်တစ်ယောက်ဟူ၍ပင်။

ဝေအပ်ချက်များ တင်းကြပ်ပြည့်နှက်နေ သော ဘဝကို ပျော်သလို မြတ်သန်း ရင်ဆိုင်မိသောအခါ ပတ်ဝန်းကျင် လက်ညှိုး၏ သားကောင် အဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ရလေသည်။ အချစ်မပါသော အိမ်ထောင်ရေး၏ ခါးသီးမှုကို ငြီးငွေ့ပြီး နူးညံ့သိမ်မွေ့သော နှလုံး သားထဲမှ ပေါက်ဖွား ရောသော မေတ္တာစစ်၏ ချိုမြိန်မှုကို တစ်ခါ လောက် မြည်းစမ်းဖူးလျှင် ဒီဘဝ လူဖြစ်ရကျိုးနပ်ပါပြီဟုသော နေရာမှာ မျက်ရည်သုတ်၍ နိဂုံးချုပ်၏.....

ကျွန်တော်နှင့် ဧပရယ်မိုးတို့ ဘယ်သူ ဘာဆိုတာ အပေါ်ယံ သဘောလောက် ဝေဖန်အကဲခတ် မိသွားချိန်တွင် မိုးအောင်ရောက်လာ ခဲ့သည်။ သုံးဦးသား ကြွကြွမပျက် နာရီဝက်ခန့် စကားဝိုင်းဖွဲ့ပြီးချိန် တွင် ဧပရယ်မိုးနှုတ်ဆက်၍ ပြန် သွားခဲ့သဖြင့် မိုးအောင်နှင့် ကျွန်တော် စကားဝိုင်းဆက်မိကြ ၏။

“ဘယ်လိုလဲ ရဲကျော်၊ မင်း သိပ်သိချင်နေတဲ့ ဧပရယ်မိုးရဲ့ အကြောင်းကို တစ်ထိုင်တည်းနဲ့ပြည့် ပြည့်စုံစုံသိလိုက်ရပြီ မဟုတ်လား”

အမိပွယ်ပါသောအပြုံးနှင့် ပူးတွဲ၍ မေးလာသော မိုးအောင်၏ မေးခွန်းကိုဖြေရန် စကားလုံးမဲ့နေ သောကြောင့် ခေါင်းညိတ်၍ အဖြေ ပေးလိုက်ရ၏။

“စိတ်ကူးမလွဲနဲ့ ရဲကျော်၊ မခါးဘူးနော်၊ ရင်ဘတ်ထဲသာ မထည့်မိစေနဲ့၊ ဘာအန္တရာယ်မှလည်း မရှိဘူး”

“တော်စမ်းပါ၊ မိုးအောင်ရာ၊ ဒီဘဝ အန္တရာယ်မရှိလည်း နောက်ဘဝမှာ ခံရမယ့် အန္တရာယ်က ကြောက်စရာပါကွာ။ မှန်ရာကို ဝန်ခံရရင် လွတ်လွတ်လပ်လပ်ဆို လို့ကတော့ ငါလည်းရှောင်နိုင်မယ် မထင်ဘူးကွ။ ငါလည်း ပုထုဇဉ် ယောက်ျားတစ်ယောက်ကိုး”

“အပိုတွေ ရဲကျော်ရာ၊ မင်းကို စာရိတ္တထူးချွန်ဆု ဘယ်သူကမှ မပေးဘူးကွ။ နောက်ပြီးတော့ ကိုယ်ကဦးဆောင်ပြီး မန်တီးဖျတ်ဆီးတာ



လည်း မဟုတ်ဘူး သူ့ဘာသာသူ တိုးဝင်လာလို့ အလိုက်သင့်မျှာ လိုက်ရတဲ့ ကိစ္စကြီးကို”

“ငါဟာ အကူအညီကင်းစင် ပါတယ်ဆိုတဲ့ သူ့ခတ်စင်တစ်ယောက်တော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ လင် ခိုမိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ သာယာမှုရမဲ့ကိစ္စမှာ သံသရာကို ထည့်မထွက်ရင်တောင် တစ်ဖက်က ကာမပိုင် လင် ယောက်ျားကို ယောက်ျားချင်း ကိုယ်ချင်းစာတဲ့စိတ် ထားရလိမ့်မယ် မိုးအောင်၊ အဲဒီလို မျိုး မိန်းမရဲ့လင်ယောက်ျားနေရာမှာ ငါသာဖြစ်ခဲ့ရင်ဆိုတဲ့ အတွေးနဲ့ ဒီကိစ္စတစ်ခုတော့ မကျိုးမပေါက်အောင် ထိန်းသိမ်းနိုင်ရမယ်လို့ တစ်သက်တာအတွက် သန္နိဋ္ဌာန် ချထားတယ်ကွ’

မိုးအောင်က မိမိ၏ခိုင်မာပြတ်သားသော အပြောကို လက်မခံနိုင်ဟန်ဖြင့် မှဲပြုံးပြုံးရင်း စိမ်ခေါ်စကား ဆို၏။

“မင်းရဲ့ သန္နိဋ္ဌာန် ဘယ်အချိန် လောက်အထိ ခံမလဲ စောင့်ကြည့်ရသေးတာပေါ့”

ကျောက်ပိုင်ရှင်တစ်ဦးက မိမိထံတွင် ပွဲတိုက်ရန် ကျောက်တစ်ပွင့် အပ်၏။ သို့သော် ကြမ်းခင်းချေးကို သတ်မှတ်၍ မပေးနိုင်၊ ကြေးမရှိလျှင် ပွဲတိုက်၍ မဖြစ်နိုင်သောကြောင့် နှစ်ဦးသဘောတူမည့် နည်းလမ်းကို ဆွေးနွေး တိုင်ပင်ကြရသည်။ ကျောက်ပိုင်ရှင်၏ ဆန္ဒအရ သူ့အား ကိုးယုံကြည်ရသော ရာမြတ်ဆရာကြီး တစ်ဦးထံသွားရန် အတည်ပြုလိုက်ကြ၏။

ထိုဆရာကြီးနေထိုင်သော လောကွတ်မှ ရွှေပန်းညက်အိမ်ရာသို့ ရောက်ခဲ့သည်။ တွေ့ဆုံသောဆရာကြီးဆိုသူကို စည်ခန်းတွင်းမှာပင် အရန်သင့် တွေ့ရ၏။ ကျောက်ပိုင်ရှင်၏ မိတ်ဆက်ပေးမှုအရ ဆရာကြီး၏ အမည်မှာ ‘ဦးကျော်မိုး’ ဟု သိရလေသည်။ ထိုအမည်ကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် မိမိ၏ ဦးနှောက်မှတ်ဉာဏ်ထဲတွင် ဖျတ်ခနဲတစ်ချက်လင်း သွားသော်လည်း အတိအကျတော့ ခင်းစား၍ မရခဲ့။ နာမည်ကို ကြားဖူးသလိုလိုရှိသော်လည်း လူကိုတော့ လုံးဝမမြင်ဖူးကြောင်း ဦးနှောက်က သေချာတိကျစွာ အတည်ပြုပေးသည်။

ဦးကျော်မိုးသည် ရုပ်ရည်သပ်ရပ်ခန့်ညားခြင်း၊ တည်ငြိမ်လေးနက်သော အမူအရာရှိခြင်း၊ အပြောအဆို ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့ခြင်းတို့ကြောင့် ခဏအတွင်းမှာပင် အဆင့်အတန်း ရော၊ အရည်အချင်းပါ ပြည့်စုံသော အမျိုးသားတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ခန့်မှန်း၍ ရလိုက်၏။ အသက်က ၄၅ ဝန်းကျင်ခန့်ပင်။

မိမိတို့၏ လုပ်ငန်းကိစ္စပြီးပြတ်၍ အာလာပသလ္လာပ စကားပိုင်း သက် အတန်ငယ်ရချိန်တွင်တော့ ဦးကျော်မိုးသည် မိမိလုပ်ငန်း၏ အတတ်ပညာဘက်တွင် တစ်ဖက်တမ်းခပ်ကျွမ်းကျင်ရုံမျှမက လေးစား

ခင်မင်ထိုက်သော လူတော်တစ်ယောက်ဖြစ်သည့်အကြောင်း သိလာရတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် အပေါ်ထပ်လှေကားမှ ဆင်းလာသော ဧပရယ်မိုးကို မြင်လိုက်ရချိန်တွင်တော့ ဇဝေဇဝါဖြစ်နေသော မိမိ၏ မှတ်ဉာဏ်အားလုံး ကွင်းဆက်ချိတ်မိသွားတော့သည်။ ဧပရယ်မိုး၏ ခင်ပွန်းအကြောင်းကို မိုးအောင်ပြောပြစဉ်က မိမိ၏မှတ်ဉာဏ်ထဲသို့ ‘ဦးကျော်မိုး’ ဟု သည် နာမည် ဝင်ရောက်နေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ တစ်ချိန်က ဧပရယ်မိုး၏ ခင်ပွန်းသည် တယ်လီယောက်ျားမိုးဖြစ်မည် နည်းဟု စိတ်ဝင်စားစဉ်မှာပင် ကြည့်ခဲ့ဖူး၏။ ထိုပဟေဠိကို တိုက်တိုက် ဆိုင်ဆိုင်ပင် အဖြေရှာခွင့်ရပေတော့မည်။

မိမိတို့ မြင်တွေ့လိုက်သော ဧပရယ်မိုး၏ မျက်နှာပေါ်တွင် အပိုင်ကလေးတစ်ခု ဖြတ်သွားသည်ဟု ထင်ရုံမျှအပ ထူးထူးခြားခြား ကျွဲမြေပျက်ယွင်းမှုမရှိပါ။ ထိုအတူ သူ၏ အာရုံထဲတွင် မိမိကို အတိုင်း အတာတစ်ခုအထိ ထည့်ခဲ့မိကြောင်း မပြောနှင့် ဆုံတွေ့ဖူးကြောင်း သိစေမည့် အမူအရာပင် မတွေ့ရပါ။ ကျွန်တော် သည် ဧပရယ်မိုး အကြောင်းကို သိမထားခဲ့သူဆိုပါက ယခု မြင်တွေ့နေရသော အပြုအမူ သွင်ပြင်လက္ခဏာတို့ကို ကြည့်၍ ဗိုင်းတောင်းကျောက်မိ အိမ်ထောင်ရှင်မလှလှလေးတစ်ဦးဟု ကောက်ချက်ချမိမည်မှာ သေချာလှပေသည်။

ဦးကျော်မိုးက ဇနီးသည်ကို မြင်လိုက်သည်နှင့် “ဧပရယ်ရေဒီကို ခဏ’ ဟု ခေါ်ကာ မိမိတို့နှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။ ဧပရယ်မိုးက တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးသူများကဲ့သို့ မိမိတို့ကို နှုတ်ခမ်းတွန့်ရုံပြုပြု၍ အသိအမှတ်ပြု၏။ ဦးကျော်မိုး၏ အမူအရာက ဇနီးသည်ကို မိမိတို့နှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်နှင့် မတူ။ ရှားပါးလှသော အဖိုးတန်ပစ္စည်းတစ်ခုကို ထုတ်ကြွားနေသည်နှင့် ပိုတူ၏။

ဧပရယ်မိုးက မိမိတို့အတွက် စားသောက်ဖွယ်တစ်ခုခု စီမံရန် ထွက်သွားချိန်တွင် ဦးကျော်မိုး၏

ဇနီးသည်အမှုန်းကတော့ အမျှင် မပြတ်။ စကားဝိုင်းက စီးပွားရေး လုပ်ငန်းကြောင်းမှ အိမ်ထောင်ရေး ဆွေးနွေးပွဲအဖြစ်သို့ ချက်ချင်း ပြောင်းလဲ သွားရတော့ သည်။ ကော်ဖီ ၃ ခွက်နှင့် ပြန်ရောက်လာ သော စပရယ်မိုးပါ စကားဝိုင်းတွင်း သို့ ပါဝင်လာတော့၏။

“စပရယ်က တာဝန်တွေ၊ ဝတ္တရားတွေ ဘာမှသိလို့ မဟုတ်ပါ ဘူး။ ကိုယ့်ဘက်က ကျေးဇူးရှင် ခင်ပွန်းသည်အတွက် ဘာတွေ ပေးဆပ်နိုင်မလဲလို့ အချိန်ပြည့်စဉ်း စားနေမိတာ။ သားသမီးလိုချင်တဲ့ အစ်ကိုကြီးရဲ့ ဆန္ဒကိုဖြည့်ဆည်း မပေးနိုင်တဲ့ ဘဝကိုလည်း ယူကျုံး မရဖြစ်မိတယ်။ ဒီလိုအပ်ချက်က တော့ ဒီဘဝမှာ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး လေ။ ဒါကြောင့် ဘုရားရှိခိုးတိုင်း ဆုတောင်းမိတယ်သိလား။ ဟောဒီက တနင်္လာသား ခင်ပွန်းသည်ကြီးကို သံသရာတစ်လျှောက်လုံး မကွဲမကွာ ပါရမီပြည့်ခွင့်ရတဲ့ ဇနီးကောင်းဘဝ ကို ရရပါလို့မိလို့”

ဦးကျော်မိုး၏မျက်နှာပေါ်တွင် ရင်ထဲမှ ပီတိအချိန်၏ ရိုက်ခတ်မှု ကြောင့် ဝင်းမှည့်လွန်သောအပြုံးတို့ ဖြင့် လှိုင်နေသည်။ မိမိကတော့ အရာရာကို နားမလည်နိုင်ခြင်းတို့ ဖြင့် ရောထွေးနပ်နပ်လုံးလုံး အတွေး ပေါင်းစုံတို့ ချာချာလည်နေတော့ သည်။ အခြေအနေနှစ်ခုတွင် မိန်းမ တစ်ယောက်၏ ဗီစီစရိုက်သည် ဤမျှပြောင်းလဲကွာခြားမှု ရှိနိုင်ပါ သလား။ ဆန္ဒကိုင်ဘက် ကွာခြားလှ သော ပုံသဏ္ဍာန်နှစ်မျိုးသည် မိမိနှင့် ဆုံတွေ့ဖူးသော စပရယ်မိုးတစ်ဦး တည်းတွင် ရှိနေသောကြောင့် ဣတ္ထိ ယမာယာသဘာဝကို လိုက်မပီ သော ဝတ္တရားသာရပ်စာစိတ်အဖြစ် သဘောထားရပေမော့့မည်။ မိုးအောင်ကို ပြန်ပြောပြသောအခါ

“မိန်းမတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ထိုတွေ့ဆက် နှယ်မှုနည်းတို့ မင်း အတွက်ထော့ စပရယ်မိုးရဲ့ပုံစံဟာ ကမ္ဘာ့အဖွယ်ရာကြီးတစ်ခု ဖြစ်နေမှာ ပေါ့ကွာ။ အတွေ့အကြုံများသူတွေ အတွက်တော့ ဒါဟာ သဘာဝရိုးရိုး လေးတစ်ခုပါပဲ။ စိတ်ဆန္ဒတစ်ခု တည်း ရဲ့ အလိုကိုလိုက်ပြီး လူမှုရေး

စည်းမျဉ်းတွေကို ကျော်လွှားတတ် တဲ့ မိန်းမတွေလျှောက်နေကျ လမ်း ရိုးတစ်ခုပေါ့ကွာ။ စာရိတ္တအင်အား ချည်နဲ့တုံ့ပီဇနဲ့ လုပ်ရပ်တွေကို ဖုံးကွယ်ဖို့အတွက် ဖာယာဆိုတာ မရိမဖြစ် အတတ်ပညာပဲကွ။ ယောက်ျားပေါင်းစုံရဲ့ ပါးစပ်ပျားမှာ ရေပန်းစားစေတဲ့ အနေအထိုင်လော် လည်မှုသတင်းတွေက ဦးကျော်မိုး ရဲ့ စဉ်းစားတွေးခေါ်နိုင်မှု ဦးနှောက် မှာ အရာမရောက်နိုင်အောင် အရည်ဖျော်ပစ်နိုင်တာ အဲဒီဖာယာ ပေါ့ကွာ။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဘယ်လို သတင်းတွေဖြစ်ပြီး ဘယ်လိုအမျိုး

မှန်ရာကို ဝန်ခံရလျှင် အနေ အထိုင် အပြောအဆို၊ ပညာတို့ကို ကြည့်၍ အထင်ကြီးလေးစားနေရာမှ ဇနီးသည်ကို တခုတ်တရ အမွမ်းတင် နေချိန်တွင် သနားစရာကောင်း သော ဒုက္ခသည်တစ်ဦးအသွင်သို့ ပြောင်းလဲသွားတော့သည်။

အထိုင် အပြောအဆို၊ ပညာတို့ကို ကြည့်၍ အထင်ကြီးလေးစားနေရာ မှ ဇနီးသည်ကို တခုတ်တရအမွမ်း တင်နေချိန်တွင် သနားစရာကောင်း သော ဒုက္ခသည်တစ်ဦးအသွင်သို့ ပြောင်းလဲသွားတော့သည်။ ဦးကျော်



အစားလိပ် သတ်မှတ်သတ်မှတ် ဦးကျော်မိုးအတွက်ကတော့ စပရယ် မိုးဟာ အစားထိုးလို့မရနိုင်တဲ့ ဇနီး ကောင်းတစ်ယောက်ပဲ ရဲ့ကျော် ရေး”

◆ လောကအတွေ့အကြုံသစ် တစ်ခုရခဲ့ပါပြီ။ ကိုယ်မသိသေးသော နောက်ထပ် အတွေ့အကြုံသစ်များ လည်း မရေမတွက်နိုင်အောင် ရှိပါ လိမ့်ဦးမည်။ သူတစ်ပါး၏ အပြစ် အပျက်တို့ကိုကြည့်၍ တအံ့တဩ ဖြစ်နေရသော်လည်း မိမိကိုယ်တိုင် ကဲ့တော့ မည်သို့ကြုံတွေ့ရဦးမည် မသိ။

မှန်ရာကို ဝန်ခံရလျှင် အနေ

မိုးနေရာတွင် ဖာရာဇရုနှင့် အင်္ကျီ ကို ဝတ်၍ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်နေသော စိတ္တဇဝေဒနာသည်တစ်ဦးကို အစား ထိုးမြင်ယောင်လာခဲ့၏။ တစ်ဆက် တည်းပင် မိမိကိုယ်တိုင် ထိုဘဝမျိုး ကြုံတွေ့ခဲ့လျှင်ဟူသော အတွေးက အသည်းထစ်စိမ့်အောင်ပင် ကြောက် နှံ့မိပါတော့သည်။

မိမိအမြင်ကတော့ လူမှန်လျှင် အရှုံးနှင့်ကင်းသူဟူ၍ မရှိနိုင်သော် ငြား မဟာပုဒ်နှင့် ဦးကျော်မိုးတို့ ကဲ့သို့ချောက်ကမ်းပါးထဲမှ ယောက်ျား ဘဝ အရှုံးမျိုးလောက် အခံရခက် နစ်နာစွာသော အန္တရာယ်ကတွင် မရှိ နိုင်ဟူ၍သာ တရားသေဖွဲ့မတ် ယုံကြည် မိပါတော့သည်။ **သက်ဦးမောင်**

ဒြပ်နှစ်

နှစ်ဆယ်ပြည့်

ဝတ္ထုတိုရသ





ကိုစောရွှေသည် လူပုံပန်း
သဏ္ဍာန် ချစ်ရည်ချစ်ကာတို့က
ထူးခြားခြင်းမရှိလှသော်လည်း သူ၏
စိတ်နေစိတ်ထား၊ စိတ်ကူးစိတ်သန်း
နှင့် ခံစားမှု အစွဲအလမ်းတို့ကတော့
အများနည်းတူမဟုတ်မှဘဲ အနည်း
အကျဉ်း ကွဲပြားခြားနားပုံရသည်။
အသက် ၅၀ အရွယ်မှာ နဖူးပြောင်
ပြောင် ဆံပင်ကျိုးကျဲကျဲ၊ အသားဖြူ
ဖြူ လူဖလံကလေးဘဝကို ရောက်
နေသည်။ မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်းမှာ
မျက်ခုံးထူထူက ထင်ရှားပေါ်လွင်
သည်။ နှာတံပေါ်နှုတ်ခမ်းပါးသည်။
ရွှေရောင်သံကိုင်း မျက်မှန်ကလေး
တင်ဆင်ထားသောအခါ ကိုစောရွှေ
မှာ ပန်းထိမ်ဆရာလိုလို၊ အဖော်
စာရေးလိုလို ဝန်းဝန်းထမ်းအရာရှိငယ်
လိုလို ဥပဒေရုပ်က အတန်အသင့်
တင့်တယ်နေသည်။ သူ့အသက် ၂၀
လောက်တုန်းကတော့ 'မိန်းမနောက်
ပိုး' အဆို၏ မျက်စိကျခြင်းခံခဲ့ရမှာ
တော့ သေချာသည်။

ယခုအခါမှာတော့ ကိုစောရွှေ
၏ ချစ်သွင်ဟန်မူရာက 'စပင်နီယယ်'
မျိုး ခွေးပုတလေးတစ်ကောင်နှင့်
တူနေသည်။ အကောင်သေးသော်
လည်း စွာတာတာနိုင်သည့် ဟန်မျိုး
ရှိသည်။ အရပ် ၅ ပေသာသာနှင့်
အလုံးအဖန် သေးကျစ်သော်လည်း
အရပ် ၆ ပေလောက် လူထွားကြီး
တွေကပင် တလေးတစားကြည့်ရ
သည့် မျက်နှာမှင်မောင်းမျိုးဖြင့်
ကိုစောရွှေက လည်တိုင်ပိန်ပိန်
ကလေးကို ဆန့်တန်းထားတတ်
သည်။ လူတစ်ယောက်ကို မျက်မှန်
ကြည့်ကြည့်နောက်ကနေ ရဲရဲကြည့်
တတ်သည်။

မလိုအပ်ဘဲ မဖွင့်တတ်သည့်
တင်းတင်းစေ့ထားလေ့ရှိသော
ကိုစောရွှေ၏ ပါးစပ်ပေါက်ကျဉ်း
ကျဉ်းမှ နှုတ်ခမ်းပါးပါးကလေးတွေ
ကိုကြည့်ကာ 'အပေါင်းရအသင်းရ
ခက်မည့်လူ' ဟု တွေးထင်ဖွယ်ရှိ
သည်။ မှန်ပါသည်။ ကိုစောရွှေသည်
လူပေါင်းဆုံရမည့်အလုပ်ကို လုပ်
ကိုင်နေသော်လည်း လူပေါင်းဆုံလှ
သူမဟုတ်ပါချေ။ သူနှင့် အလွယ်
တကူ 'ရော' ရှိမရပါ။ စကားရော
ဖောရောနှင့် အတင်းဝင် 'လုံး' ရှိ

မရ ပါ။ မျက်နှာချိုသွေးပြီး မသိ
မသောင် 'လူး' ရှိ မရနိုင်ပါ။ အဆိုပါ
'ရော ခြင်း၊ လုံးခြင်း၊ လုံးခြင်း'
စသောအရပ် သုံးဝေါဟာရများကို
တုံတိုးပြောရပါမူ ကိုစောရွှေနှင့်
ဖက်လဲတကင်း ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ
ရန် အလွန်မလွယ်ကူရုံမျှမက ထိုသို့
ရောလိုက်၊ လုံးလိုက်၊ လူးလိုက်မိလျှင်
အန္တရာယ် ပင်ရှိနိုင်သည်ဟု တွေး
စရာဖြစ်နေပါသည်။ ယင်းအချက်
သည်ပင်လျှင် ကိုစောရွှေ၏ အများ
နှင့်မတူ ကွဲပြားမှုတစ်ရပ် ဖြစ်သည်။
ခြားနားရှားပါးသော စရိုက်သဘာဝ
ဖြစ်သည်။

သူသည် တစ်ချိန်က နှစ်ဝန်ထမ်း
ကော်လာဖြူလူတန်းစားဝင် တစ်
ဦးဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ယခုတော့ ပုဂ္ဂလိ
က စီးပွားရေးသမားဖြစ်နေသည်။
ရှင်းရှင်းတည်တည်ပြောသော် သူ
သည် ယခုခေတ်အခါတွင် အသေး
စား စားသောက်ဆိုင်လုပ်ငန်း လုပ်
ကိုင် အသက်မွေးနေသည်။ ထို့ထက်
လွယ်အောင်ပြောရလျှင်တော့ သူ
အရက်ရောင်းစားနေသည်။ အမှန်
တရားကို ပြောရမည်ဆိုပါလျှင်
ကိုစောရွှေသည် အရက်ကိုရေထိုး၍
စီးပွားရှာနေသည်။ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါ
သည်။ စက်ရုံမှလာသော အရက်
အဆီကို သင့်တော်သောဒီဂရီရ
အောင် ရေရောစပ်၍ ရောင်းချခြင်း
ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကိုစောရွှေ၏ ယမကာဆိုင်

သည် မြို့ကလားနားရပ်ကွက်ကြီး
တစ်ခုထဲမှာ ရှိသည်။ ဆိုင်က သား
သားနားနား ခုံခုံညားညားတော့
မဟုတ်။ လမ်းမကို မျက်နှာပြုထား
သော အင်္ဂလိပ်စာလုံး 'အယ်လ်' (L)
ပုံသဏ္ဍာန်သွင်ပိုး၊ ထရိုကာပုံပန်း
မကျသော အဆောက်အဦကြီးဖြစ်
၏။ 'အယ်လ်' ၏ ခေါင်းပိုင်းမှာ
အရောင်းခန်းမဖြစ်၍ ခြေထောက်
ပိုင်းမှာ ကိုစောရွှေတို့မိသားစုနေထိုင်
သည်။ မိသားစုဆို၍ များများစား
စားတော့ မဟုတ်ပါချေ။ သူ၊ သူ၏
ဇနီး၊ သူ၏သမီးလူမမည် ကလေးတို့
ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည့် ကြိတ်မိသားစု
ကလေးသာ ဖြစ်သည်။

သူ ဆိုင် ၏ မျက်နှာစာအမိုး
အောက်မှာ သွပ်ပြားဆိုင်းဘုတ်ကြီး
တစ်ခု တပ်ဆင်ထားသည်။ အဝါနု
ရောင်အောက်မှာ အနီရင့်ရင့်နှင့်
အနက်ရောင်စာလုံးများကို ထင်ရှား
ပီပြင် ရိုးစင်းခေတ်ကုန်နေသော
ဒီဇိုင်းဖြင့် ရေးခြယ်ထားသည်။ 'လွယ်
တွေ့လည်း မဆေးခေတ်မီ သူတွေဖြစ်
တော့မည်။ နဂါးနီစားသောက်ဆိုင်'
ဟူသော ဆိုင်းဘုတ်စာသားတွေက
အနည်းငယ် ထူးဆန်းမနေပေဘူး
လား။ အပေါ်ဘက်က သီချင်း
စာသားရောက်နန်းက သေးသည်။
အောက်ဘက်ရှိ ဆိုင်နာမည်က
အကြီးကြီးဖြစ်သည်။ ကိုစောရွှေ၏
စိတ်ကူးစိတ်သန်းထူးဆန်းပုံကို ခပ်
စားမိလောက်ကြပါပြီ။

"လူပွဲတွေတော့ သူငွေဖြစ်မှာ
မဟုတ်ဘူး။ ပွဲရတဲ့အထဲ ပိုက်လုံး
ကြီးပြီး အရက်သမားဘဝရောက်
တော့ ခွေးဖြစ်ကုန်ပြီ။ ငါတို့မြန်မာ
တွေရဲ့ သမိုင်းဝင်သီချင်းတော့ ပျက်
ပါပြီကွာ" ဟု အချို့က ဆိုင်းဘုတ်ကို
နာခေါင်းရှုံ့ကြည့်ပြီး ဝေဖန်ကြ
သည်။

"ဦးစောရွှေကလည်း နာမည်
ပေးတာ ရှားလို့များ မြန်မာဆန်ဆန်
အလှအပကလေး ပေးရော့ပေါ့။
ခုတော့ နဂါးနီတဲ့။ အဲဒါတရုတ်လူမျိုး
တွေ မှည့်တတ်တဲ့ နာမည်မျိုးဗျ။
ပြီးတော့နဂါးနီဆိုတာ မြန်မာ့လွတ်
လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှုကြီးရဲ့ အစပိုင်းမှာ
ထင်ရှားတဲ့ စာအုပ်စာပေ... "

ကိုစောရွှေနှင့် အတန်အသင့်
ရင်းနှီးသော လူငယ်ကလေးမှာ
သူ၏တင်ပြချက်ကို အဆုံးသတ်ခွင့်
မရှိ။ ကိုစောရွှေက လက်တံ၍
ထားသည်။

"ဟိုး... ဟိုး... ပြောမနေနဲ့
ငါ့လူ၊ လျှာချောင်မနေနဲ့၊ ငါ့ဘာသာ
ငါကြိုက်လို့ ငါ့ဆိုင်ကို နာမည်ပေး
တာကွ။ နဂါးနီဆိုတာ တရုတ်တွေ
ရဲ့ မှပိုင်နာမည်လည်း မဟုတ်ဘူး။
ဒီတရုတ်တွေက နဂါးနီသာမကဘူး
နဂါးနက်၊ နဂါးဖြူ၊ နဂါးစိမ်း၊
နဂါးပြာ... ဟိုး... နဂါးပါတဲ့နာမည်
တွေ အကုန်လျှောက်မှည့်တာ။ နဂါး
ဆိုတာ တရုတ်ပြည်ရဲ့ သင်္ကေတကို။
မင်းပြောတဲ့ နဂါးနီ စာအုပ်အသင်းဆို
တာ ကြာပါပြီကွာ။ အခုမရှိတော့ပါ
ဘူး။ နဂါးနီနဲ့ ပတ်သက်ရင် ငါသိ
တာကတော့ (နဂါးနီလေခိုင်ဆေး)
ဆိုတာပဲ။ ငှက်ပျောဖူးပုလင်းကြီး
တွေနဲ့လာတဲ့ မြန်မာပိန္နဲ သောက်
ဆေး အမည်ပေါ့။ ငါတို့လူပျိုတုန်းက
အဲဒီဆေးက သိပ်ခေတ်စားတာ။
ခုတော့ ရှိသေးလားမသိဘူး။ နောက်
ပြီး နာမည်ကျော်ဆေးပေါ့လိပ်။
မန္တလေးက နဂါးနီဂေါ်ဦးပိုင်တဲ့
ဆေးပေါ့လိပ်ကုမ္ပဏီကြီးပေါ့။ အဲဒီ
ဆေးပေါ့လိပ်မှာ တံဆိပ်စက္ကူပတ်က
အနီရောင်ပဲ။ ဝါလည်း နဂါးနီလို့
ပြောနိုင်တာပေါ့။ ငါ့နဂါးနီကတော့
တေဇာပူရိန်ပြင်းပြတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပဲ။
ငါ့အရက်သောက်လိုက်ရင် နဂါးနီ
တစ်ကောင်လို ရှားရှားရဲ့ရဲ့ ဖြစ်သွားစေ
ရမယ်" ဟု ကိုစောရွှေက ဟန်နှင့်

ဟန်နှင့်ဦးကာချဲ့ပြလိုက်လေသည်။

ကိုစောရွှေ၏ အတွေးအယူက
ဤသို့တစ်ဖုလှည်းသည်။ ဤမျှရိုးစင်း
သော နာမည်ကိုပင် (ကြံကြိုက်ပါက)
သူက ဝိတ္တာရချဲ့တတ်သည်။ အရက်
မှန်လျှင် ဥဏှာဏဇောဓာတ်ဖြင့်
ပူပြင်းသည်သာဖြစ်သည်။ သူပြော
ပုံက သူရောင်းချသော အရက်သည်
သာ အပူဓာတ်ဖြင့် မိန်းတိန်းရိန်းတိန်း
အာနိသင်ရှိသယောင်ယောင် စကား
လုံးထွားနေသည်။ သို့သော် ကိုစော
ရွှေ အရက်သေစာမသောက်စား
တတ်ပါ။ ငယ်ငယ်ကတော့ တစ်ကြိမ်
နှစ်ကြိမ်ပြည်းဖူး၏။ မကြိုက်မစွ
သောကြောင့် အရက်ကို ဥပေက္ခာပြု
ထားခဲ့ပါသည်။ ယခုအခါ ဘုရားနှင့်
တရားနှင့်နေသဖြင့် သူသည် အရက်
ကို ပို၍ပို၍ ဝေရာမကီလိုက်ပါ
သည်။

"မင်းက မီးစတစ်ဖက်၊ ရေမူတ်
တစ်ဖက်သမားပဲပေကွ။ ပါးစပ်
ဘုရား၊ လက်ကားယားဆိုတာ မင့်
လို့လူစားပဲ" ဟု သူ၏ဘကြီးတော်
တစ်ဦးက ဝေဖန်ပြစ်တင်သည်။

"ကျွန်တော် အစိုးရဝန်ထမ်း
မဟုတ်တော့ဘူးလေ။ စားဝတ်
နေရေးအတွက် ဝင်ငွေရအောင်
ရှာရတာပေါ့။ ဒီခေတ်က စီးပွားရေး
ခေတ်မဟုတ်လား။ ကျွန်တော်
အရက်ရောင်းတာ စီးပွားရေးလုပ်
တာပါပဲ။ ရိုးရိုးပြောရရင်တော့
မိသားစုအတွက် အသက်မွေးဝမ်း
ကျောင်းရတာပေါ့ဗျာ... "

"မင့်စီးပွားရေးက သမ္မာအာဇီဝ
နည်းမှ မဟုတ်တာ။ အဝီစိမ့်မှာ ကျွမ်း
စိုက်နေမယ့် မိတ္တူအာဇီဝဆိုတာ
မင်းမသိဘူးလား။ မင့်အိမ်က ဘုရား
စင်ကို မျက်လိုက်တော့ မင်းဟာ
ဘုရားကို ညာနေတဲ့ကောင်။ ဘုရား
ကို ပြစ်မှားစော်ကားနေတဲ့ တိတ္ထိ
ကောင်။ မသေခင်ကတည်းက မင်း
ကိုယ်က ငရဲပြာစော်မီးခိုးစော် နံနေ
ပြီ... "

ထိုအချိန်မှစ၍ ကိုစောရွှေမှာ
စကားပြောလျှင် ပြောင်ကျကျတစ်
တစ်ခွဲပြောတတ်သော ဘကြီးတော်
နှင့် ဆွေခန်းမျိုးခန်းပြတ်သွား
သည်။

"ကောင်းတယ်။ ကောင်းတယ်။
ဒီအဘိုးကြီးနဲ့ ပြတ်သွားတာ သိပ်



ကောင်းတယ်။ ထမင်းတစ်နပ်ဖိုး သက်သာသွားလည်း ဒီခေတ်မှာ မနည်းဘူး။ သူ့ကို ကျွေးမွေးပြုစုတဲ့ အပြင် ခရီးစရိတ်ပိုက်ဆံ ကန်တော့ ရသေးတယ်။ သီတင်းကျွတ်ပြီဆိုရင် အင်္ကျီ၊ ပုဆိုး၊ ကိုက်မုန့်၊ အားဆေး ကန်တော့ရတာတင် သောင်းချီပြီး ကုန်သေးတာ။ အခုတော့ ကုန် ပေါက်လျော့သွားပြီ။ သူ့သေရင် တောင် ကုဋေပို့စရာမလိုတော့ဘူး . . . အိုကေပဲ. . .”

ဤသို့ အကောင်းမြင်အတွေး Positive thinking တွေးတတ်သည် ကလည်း ကိုစောရွှေ၏သဘော သဘာဝဖြစ်သည်။ အခြားသော သဘောသဘာဝတစ်ရပ်ကတော့ ကိုစောရွှေသည် ဆန်းသစ်သော အာရုံကို ရှာဖွေခံစားတတ်ခြင်းဟု ဆိုရမည်။ သူဝန်ထမ်းဘဝတုန်းက အိမ်ကြီးရခိုင်နှင့် သားကြီးမယားကြီး နှင့် တင့်တောင့်တင့်တယ်နေခဲ့ရ၏။ သူ၏ သဘောသဘာဝအတိုင်း သူ့ အောက် နှစ်အစိတ်လောက်ငယ် သော သန်းသန်းထွေးနှင့် ငြိတွယ် ချိတ်တွဲလိုက်၏။ တိတ်တိတ်ပုန်း လျှို့ဝှက်စွာ လက်ထပ်ပေါင်းသင်းနေ ကြရင်းမှ သူ့အလုပ် 'မြတ်' သွားချိန် မှာမယားကြီးက ခြေစုမြည်တွန်လာ သဖြင့် တရားဝင်ကွာရှင်းကာ ဆိုင် ရာပိုင်ရာပစ္စည်းတွေကို တရားနည်း လမ်းကျရာ ခွဲဝေယူကြသည်။

သူက 'နဂါးနီ' လည်း ထူထောင်၊ အိမ်ထောင်သစ်လည်း ထူထောင်လိုက်နိုင်၏။ ထိုကာလမှာ သန်းသန်းထွေးကဖွေးသော သမီးဦး ကလေးမှာ အခါလည်အရွယ်ပင် ရှိနေခဲ့ပြီ။

လူပြိန်းတို့၏ လောကအမြင် အရမူ ကိုစောရွှေသည် ထာပန် သားဆုံလည်စွားများလို အမှားကြီး မှားသည်။ ကိုယ့်လိုခေတ်ပညာတတ် လူရည်သန်တစ်ယောက်သည် သန်း သန်းထွေးလို အခြေအမြစ်မရှိသည့် ရေမျောကမ်းစင် ဗေဒပိတ်ကို ဘဝ ရင်းပြီး မဆယ်တပ်သင့်။ သွေးတူ မွေးတူအမျိုးကောင်းသမီး တစ် ယောက်ကိုသာ လက်တွဲသင့်သည်။ ကိုစောရွှေ၏ လောကအမြင်က တော့ သူတို့နှင့် ခြားနားသည်။ သန်းသန်းထွေးသည် ပညာမတတ်၊

ဥစ္စာမရှိ၊ မိဘမဲ့ အဆွေအမျိုးမဲ့၍ ရှုပ်ရှည်လည်း ပြောပလောက်အောင် စွဲမက်ဖွယ်မရှိသည်ကတော့ မှန် သည်။ သို့ငြား . . . သန်းသန်းထွေး သည် သူ့ကို အားကိုးလိုသည်။ အပို သဟဲပြုချင်သည်။ ပြီးတော့ အဖေ အရွယ်၊ ဦးကြီးအရွယ်ဖြစ်၍ မိမိ အပေါ် ညာတာထောက်ထား အကြင်နာပွားလိမ့်မည်ဟု ဖျော်လင့် နိုင်သည်။ အရေးကြီးဆုံးကတော့ သန်းသန်းထွေးသည် ခေါင်းရွက် ဗျပ်ထိုး ရေးသည်တဝမှ လာသော် လည်း ခြုံဝန်တထော်တစ်ဦးလို သမာဓိရှိသည်။ ဣန္ဒြေကြီးသည်။ 'ဆိုခဲစေ မြစေ' ဟူသော အကျင့် စရိုက်ဖြင့် တည်ကြည်ဖြောင့်မတ် ကောင်းမြတ် ဖွန်ရည်သော မိန်း ကလေးဖြစ်သည်။ အရေးအကြီး တကား အရေးအကြီးဆုံးမှာကား သန်းသန်းထွေးသည် ရွှေရည်ဖြိုးဖြိုး ရွှေအိုးဖွဲ့ဖွဲ့ဖြင့် သားကောင်းမိခင် လက္ခဏာအပြည့်ရှိ၏။ မယားကြီးမှ သားသမီး ၄ ယောက်မွေးထင်ခဲ့ သလို၊ ဖုတ်ယမယားကလည်း သား သမီးတွေ တစ်လေးကြီးမွေးနိုင်သေး သည်။

'အို . . . မယားကျားဘသား၊ မြင်းစိန်ကိုခံခြံ၊ ပျက်ကြွေမယ် ယောက်ျား' ဟု ကိုစောရွှေ အတွင်း ကျိတ် ကြုံးဝါးဟစ်ကြွေးနေမှန်း ဘယ်သူမျှမသိ။

"နဂါးနီဆိုတာ အရက်တော့ အကောင်းသားကွ။ သန်သန်ရှင်းရှင်း လည်း ရှိပါရဲ့။ ဆက်ဆံရေးလည်း မဆိုးပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဆိုင်ရှင် ဦးစော ရွှေကတော့ တရုတ်တန်က ရွှေ ငွေ ရတနာရောင်းတဲ့ တရုတ်သူဌေးလို မျက်နှာထား ခွတင်းတင်းကြီးကွ။ အရက်ရောင်းပြီး ဒင်း(သင်း)က ဘာကိုဈား တဝင်မြင့်နေရသလဲ မဆိုနိုင်ဘူး။ မယားငယ်ငယ်တောင့် တောင့်ကလေးရထားလို့ အသား လွတ် သွေးကြီးနေတယ်မှတ်ပါရဲ့။ ကောင်မကို ငင်းချင်တဲ့ကောင်တွေ ကတော့ ဆိုင်ထဲကကို မထတော့ဘူး။ ငမ်းရင်းသောက်၊ သောက်ရင်းငမ်း ပြီးတော့ လေဖြန်း၊ ဖြန်းပြီးတော့ ဖြတ်၊ ဖြတ်ပြီးတော့ရှော့ . . . ဒါပါပဲ ကွာ။ ဦးစောရွှေက မယားနဲ့မှားချီး စီးပွားရှာနေတာ၊ လူကြည့်တော့ဖြင့်

မခုတ်တတ်တဲ့ကြောင်လို အမှန်က လူပါး လူနပ်ကြီး"

ကွယ်ရာမှာ ထိုသို့သောစကား တင်းဆိုမှုများ ရှိကြသည်။ ရှိနေကြ မည်ကိုလည်း ကိုစောရွှေက ကောင်း ကောင်းသိသည်။ သူက ဝန်တို မရွံ့ရိယတွေကို ဂရုမစိုက်ပါ။ သွေး ဖောက်လို့တောင် မရွေ့ပါဘူးလေ။

ကိုစောရွှေက တည်ကြည်အေး စက်စွာ နေထိုင်ဆက်ဆံသည့်တိုင် သူ့ကို တရင်းတနီးဟန်ပန်ဖြင့် အောက်ကျိုဆက်ဆံတတ်သူ နှစ်ဦး ရှိကြသည်။ 'နဂါးနီ' ဆိုင်အနီးမှာ ရှိသော အနွေးယာဉ်ဂိတ်စခန်းမှ ဆိုက်ကားလုလင်နှစ်ယောက် ဖြစ် ကြ၏။ မိုးကျော်နှင့် ဝင်းမြင့်တို့ဖြစ် ကြသည်။ ဝင်းမြင့်က လူပျိုဖြစ်၍ မိုးကျော်က အိမ်ထောင်ရှိသည်။ ကလေးတစ်ယောက်ရှိသည်။ နှစ် ယောက်စလုံးအသက် အစိတ်တစ် ရှိပါ။ အရွယ်ကောင်းသန်သန်မှာမူ နှင့် အပြောအဆိုညက်ညော လူရည် လည်ကြသည်။ မိုးကျော်ဆိုလျှင် ဆိုက်ကားနင်းစားနေရသော်လည်း စာရေးစာချီလို ဝတ်စားဆင်ယင် သည်။ ဝင်းမြင့်ကလည်း ဆိုက်ကား သမားရပ်မပေါက်။ ဝီဒီယိုဇာတ်ရုံ ခင်းသားအလား ထင် ရသည်။ အဝတ်အစားသစ်ရပ် သန်ရှင်းစွာ ဝတ်သည်။ ဆိုက်ကားဂိတ်မှာတော့ မိုးကျော်နှင့်ဝင်းမြင့်တို့က 'စတား' Star တွေဖြစ်ကြသည်။ နှစ်ဦးသား တစ်ပုစွဲတွဲနှင့် ညီအစ်ကိုလို နေကြ သည်။ ငွေရွှင်လျှင် သူတို့နှစ်ယောက် နဂါးနီထဲဝင်လာကြပြီ။ (ခေ) အရက် ကို အနည်းအကျဉ်း မှီဝဲကြသည်။ နှစ်ယောက်စလုံး ကိုစောရွှေကို 'ဘရာသာ' ဟု ခေါ်ဝေါ် သုံးနှုန်းလေ့ ရှိကြ၏။ ကိုစောရွှေက မြန်မာဆန် ဆန် 'အစ်ကိုကြီး' ဟု ခေါ်ခြင်းထက် ဘိုဆန်ဆန် 'ဘရာသာ' brother ဟုခေါ်ခြင်းကို ကျိတ်၍ နှလုံးဘဝင် ခိုက်နေသည်။ လူယဉ်ကျေးကလေး တွေ။ ဆိုက်ကားနင်းစားရပေမယ့် လူရည်မွန် လူတော်လူကောင်း ကလေးတွေ။

တစ်နေ့ . . . နံနက် ၁၀ နာရီ လောက် ဆိုင်ထဲမှာ စားသုံးသူရှင်း လင်းနေခိုက် ဆိုက်ကားသမားအဘိုး ကြီး ဦးမိုးဆိုင်ထဲ သို့ ဝင်လာ၏။

ဆိုင်ထဲမှာ ကိုစောရွှေနှင့် စားပွဲထိုး ကလေး ချီတူးတို့နှစ်ယောက်သာ ရှိကြသည်။ ချီတူးက အလုပ်မရှိ အလုပ်ရှာပြီး ဆိုင်ကြမ်းခင်း မြေပြင် ကို တံမြက်စည်းလှည်းနေသည်။ ချီတူးက (၁၂/၁၃) အရွယ်၊ မိဘမဲ့ ဒုက္ခသည်ကလေး ဖြစ်သည်။ ရပ်ကွက်ထဲမှာ အဒေါ်မိသားစုနှင့် နေသည်။ ကိုစောရွှေက ချီတူး၏ အဒေါ်ကို လခငွေကျပ် တစ်သောင်း ပေးပြီး ချီတူးကို ထမင်းကျွေးအဝတ်

“ငါ့နဂါးနီကတော့ တောဇောပူရှိန်ပြင်းပြတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပဲ။ ငါ့အရက် သောက်လိုက်ရင်နဂါးနီ တစ်ကောင်လို ရှူးရှူးရဲရဲ ဖြစ်သွားစေရမယ်” ဟု ကိုစောရွှေက ဟန်နှင့် ဟန်နှင့် ငိုကာချဲ့ ပြလိုက်လေသည်။

အစား ဆင်ပေးသည်။

“အဘ . . . ဘယ်လောက်ဖိုး ယူမှာလဲ” ဟူသော ချီတူး၏အမေး ကို ဦးမိုးက ဂရုမစိုက်။ ကောင်တာရှိ ကိုစောရွှေထံ တန်းသွား၏။ ဦးမိုးက လည်း နဂါးနီဆိုင်မှာ ပုံမှန်ဖောက် သည်ကြီး ဖြစ်သည်။

ကိုစောရွှေက ဦးမိုးကို မြင်က တည်းက ဖန်ခွက် ချည်ကြီးထဲ သို့ အပေါင်း အရက်ဖြူကျပ် ၁၀၀ ဖိုး လောက် ဖြည့်ပြီးသားဖြစ်နေသည်။

“ဘိုစောဆီမှာ ကျပ်တစ်နေ့ကို ဘယ်လောက်ဖိုး အားပေးနေတယ် လို့ထင်သလဲ” ဟု ဦးမိုးက ငွေတစ်ရာ ကျပ်တန်ကို ကောင်တာပေါ် သို့တင် လိုက်ရင်း မေးသည်။ နေလောင်ညို မွဲ၍ နားထင်ရိုး၊ ပါးစောင်ရိုးတွေ ငေါထွက်နေသည့် ဦးမိုး၏ မျက်နှာ ကို စိုက်ကြည့်ရင်း ကိုစောရွှေက သူ့အကျင့်အဘိုင်း မပြုံးမရယ်နှင့် ခေါင်းခါပြသည်။ သူ့ဆိုင်မှာ ဦးမိုး နေ့စဉ်အားပေးမှန်း ကိုစောရွှေသိ



သည်။ တစ်ကြိမ်သောက်လျှင် ငွေတစ်ရာဖိုးသာ သောက်လေ့ရှိကြောင်းလည်း ကိုစောရွှေမှတ်သားထားသည်။ သို့သော် ဦးမိုးက တစ်နေ့လျှင် ဘယ်နှကြိမ်သောက်မှန်းတော့မသိ။ အရေတယူ မှတ်သားထားရမည့်အလုပ်လည်း မဟုတ်။

“ကျုပ် တစ်နေ့ကို ရှစ်ရာဖိုးကနေ ထောင့်နှစ်ရာဖိုးအထိ မှန်မှန်ကြီးသောက်လာခဲ့တာ မောင်ရင်တို့နဂါးနီဆိုင်ဖွင့်ကတည်းက အခုဒီကနေ့အထိပဲ။ ပျမ်းမျှ တစ်ရက်ကို ကျုပ်က ငွေတစ်ထောင်ဖိုး အားပေးနေတာလို့ ပြောလို့ရတယ် ဘိုစော...”

ဦးမိုးက အဘိုးကြီးသာ ဆိုရသော်လည်း အသက် ၆၀ ကျော်ရှိသာရှိသေးသည်။ အသက် ၂၀ ကျော်ကတည်းက ဆိုက်ကားနင်းစားလာသည်။ ဆိုက်ကား နင်းကတည်းက အရက်သောက်လာခဲ့၏။ ယခုထိ ဦးမိုး ဆိုက်ကားမှန်မှန်နင်းတုန်း။ အရက်မှန်မှန်သောက်တုန်း။ အာဂလူကြီး။

“အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်သလဲ ဦးမိုး၊ နဂါးနီရဲ့ မောက်သည်ကောင်းဆု ဆီးမြင့်ရမှာလား” ဟု ကိုစောရွှေက အေးတိအေးစက်မေးသည်။

ဦးမိုးသည် အရက်ဖြူများကို

ရေသောက်သလို တစ်ချိန်ထိုးမော့ရလို့လို၏။ ပြီးလျှင်ဖန်ခွက်ကို စတင်တာပေါ်ပြန်တင်ကာ သူ့ပေးစေတစ်ဝိုက်ကို အရိုးငေါငေါလက်ခုံဖြင့် ပွတ်သုတ်ရင်း ကိုစောရွှေကို ကြည့်သည်။

“အဖေ့စရာမလိုဘူး။ ဖြစ်သင့်တာကို ကျုပ်ပြောပြမှာပါ။ သူတစ်ပါးအပေါ် မနာလိုတာလည်း မဟုတ်ဘူး။ (ငိုဘ ချိန်) စိတ်နဲ့ပြောတာမျိုးလည်း မဟုတ်ဘူး။ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်တဲ့ သဘောကလေး။”

“လိုရင်းပြောဗျာ...”

ဦးမိုးက ယခုနံနက်ပိဏ်းမှာ နှစ်ကြိမ် နှစ်ခွက် သောက်ပြီးပြီဖြစ်ရာ ယခု တစ်ကြိမ်နှင့်ဆို သုံးခွက်ရှိသွားပြီ။ သွေးပူလာပြီမို့ အာသွက်လျှာ သွက်နှင့် လေကြောရည်ချင်လာပြီဟု ကိုစောရွှေ တွေးမိသည်။

“လိုရင်းကတော့ ဘိုစောတို့ ဆိုင်အတွက် ပစ္စည်းဝယ်ဖို့နဲ့ ဈေးသွားဖို့ ဈေးပြန်ဖို့ ကျုပ်ဆိုက်ကားကို တစ်ခါမှ မငှားသေးတဲ့ကိစ္စဗျာ။ ကျုပ်က မိုးကျော်တို့ ဝင်းမြင့်တို့ မေ့မခင်ကတည်းက ဆိုက်ကားနင်းလာတဲ့ ဝါရင့်ဆိုက်ကား ဆရာကြီးပါဘိုစော။ လူငယ်တွေနဲ့ ဖြိုင်နင်းနိုင်ပါတယ်။ ဟောဒီတစ်မြို့လုံး ဘယ်နေရာသွားရမလဲ။ မျက်စိပိုက်ပြီး နင်းသွားနိုင်

တယ်။ ဒီမြို့မှာကျုပ်က သမ္မာအရင့် ဆုံး ဆိုက်ကား...”

“ကျုပ်က အပြန်ကျတော့ ဝန်စည်စလယ်တွေနဲ့ စိတ်များတယ်ဗျာ။ နှစ်ပိုင်နီးပါး ကုန်းဆင်းကုန်းတက်တွေနဲ့ နင်းရတာ ဆင်းတွန်းရတဲ့ နေရာတွေ ရှိတယ်။ ဦးမိုးနဲ့ မကိုက်ဘူး။ သန်သန်မာမာ တောင့်တောင့် တင်းတင်း လူငယ်တွေနဲ့ပဲ အဆင်ပြေမှာ...” ဟု ကိုစောရွှေက ဦးမိုး စကားမဆက်နိုင်အောင် အတင်းဖြတ်ပြောလိုက်သည်။

ယမကာအချိန် တက်လာပုံရသော ဦးမိုးက ကြောင်စီစီမျက်လုံးကလေးတွေ ပေကလတ်၊ ပေကလတ်ဖြင့် ကိုစောရွှေကို လှောင်သလိုလို၊ ပြောင်သလိုလို တစ်ခိုစိမ့်ကြည့်နေ၏။ ဦးမိုးက တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ယခုကဲ့သို့ မကြည့်ဖူးသဖြင့် ကိုစောရွှေအနေရအထိုင်ရ ခက်လာသည်။ ဒီမျှကြီး ဘယ်တုန်းကမှ ဒီအချိန်မှာ မမူးတတ်ပါဘူးလေ။

“အင်း... ဟုတ်ပါ၊ ကိုစောရာဟုတ်ပါ။ မိုးကျော်တို့ ဝင်းမြင့်တို့က သန်သန်မာမာ တောင့်တောင့်တင်းတင်းတွေကို။ လူငယ်ခြေတက် အားကောင်းကောင်းသန်တွေ မဟုတ်လား။ ကျုပ်ကတော့ စုတ်ပြတ်နေတဲ့ အဘိုးကြီး ရှာရခက်ကုန်းဆိုတော့ မောင်ရင်မိန်းမက ကျုပ်ဆိုက်ကားကို ဘယ်စီးချင်ပါ့မလဲ။ ဒါသဘာဝကျပါ တယ်လေ...”

“ခင်ဗျားစကားက ဘာစကားလဲဗျာ။ အနှောင့်မလွတ် အသွားမလွတ်နဲ့။ ဦးမိုး ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ။ ရှင်းရှင်းပြောဗျာ...”

ကိုစောရွှေမျက်နှာကြီး နီလာသည်ကိုကြည့်ပြီး ဦးမိုးက ပြီးနေရာမှ နှုတ်ခမ်းပဲ့လိုက်၏။ သူ့မျက်နှာ ပိန်ပိန်က တည်ကြည်အေးစက်သွား၏။

“ဘာမှမဆိုလိုဘူး ဘိုစော။ သဘောသဘာဝကို ပြောပြတာ။ ဘယ်လိုမှ မထင်နဲ့... နော်။ ဟက်ဟက်...” ဟု အေးစက်ခြောက်ကပ်စွာ ရယ်ပြောပြော၍ ဦးမိုး လှည့်ထွက်သွားသည်။ ဦးမိုး၏ ပိန်မြောင်းမြောင်းကျောပြင်ကို လှမ်းငေးရင်း ကိုစောရွှေ မျက်မှောင်ကုတ်သည်။ နှုတ်ခမ်းတွေ တင်းတင်းစေ့မိသွား

သည်။ အဘိုးကြီးမပြောစဖူး ထူးထူးဆန်းဆန်းပြောတယ်။ မူးပြီးပြောတာလည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး။ သူ့စိတ်ထဲမှာ တစ်ခုခုရှိနေပုံပဲ။ တစ်ခါတစ်ရံ တွေးမိသော အတွေးရုပ်ပုံတွေက ဖျတ်ခနဲပေါ်လာကြသည်။

ဆိုက်ကားသမားတွေထဲမှာ ထူးထူးခြားခြား ရုပ်ရည်သန်ပြန်ကြသော မိုးကျော်နှင့် ဝင်းမြင့်တို့၏ ပုံရိပ်လွှာတွေကို သူ မြင်ယောင်ကြည့်၏။ ပြီးလျှင် သူ့အတွေးမြင်ကွင်းထဲမှာ သူ့ဇနီးသန်းသန်းထွေးကို ပုံဖော်နေရာသလိုလိုပြီး သန်းသန်းထွေး၏ နံဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက်စီမှာ မိုးကျော်နှင့်ဝင်းမြင့်တို့ကို ရုပ်လိုက်ကြစေသည်။ ဒီဒီနှစ်နှစ်နှင်းစာလျှင် မိုးကျော်နှင့်ဝင်းမြင့်တို့က သန်းသန်းထွေးနှင့် ရှေ့သွားနေကလိုက်ညီ... နှစ်ကိုယ်ယှဉ်တွဲရန် သင်လျော်လှကြောင်း အတွေးထဲမှာ ထင်လင်းစွာမြင်မိသောအခါ ကိုစောရွှေ တစ်ကိုယ်လုံးကျည်တက် အေးစိမ့်သွားတော့သည်။

ဒီကနေ့... သန်းသန်းထွေး ဘယ်သူဆိုက်ကားနဲ့ သွားသလဲ... မိုးကျော်... မိုးကျော်ဆိုက်ကားနဲ့။ မိုးကျော်က အိမ်ထောင်ရှိတယ် ဆိုပေမယ့် သန်းသန်းထွေးနဲ့ ပိုပြီး လေပေးပြောင်တဲ့ကောင်။ ဝင်းမြင့်နဲ့ ကတော့ မိုးကျော်လောက် တရင်းတန်းမရှိလှဘူး။ မိုးကျော်က လူတို့ ဆိုပေမယ့် လူပျိုဝင်းမြင့်ထက် ပိုပြီး လူရည်လည်တယ်။ ပိုပြီးရုပ်ပြောင်တယ်။ ဓမ္မစကားအရိုမဟုတ်လား။ နှာခေါင်းပေါ်ရင် မိန်းမတွေဟာ... တဲ့။

“ဟေ့... ချိုတူး ငါ အပြင်ခဏသွားမယ်။ ခဏကလေးပဲ။ ဒီနားက ဆိုက်ကားဂိတ်တင်ပဲ။ မင်းဘယ်မှမသွားနဲ့။ အိမ်သာတောင် မသွားနဲ့ကွာ...” ဟု လှမ်းပြောရင်း ကိုစောရွှေ ဆိုင်ပြင်သို့ ရှေးကြီးသုတ်ပျာ လှမ်းထွက်လာခဲ့သည်။ အလုပ်ရှင်၏ ထူးခြားသော အမူအရာနှင့် ကွဲအက်အက် အသံကြီးကြောင့် ချိုတူးပင် စိတ်လှုပ်ရှားသွားသည်။ ဦးဘိုစောဘာဖြစ်ပါလိမ့်... ဘာပြဿနာပေါ် လို့ပါလိမ့်။ ချိုတူး အပြေချာမရဘဲ ကြောင်စီစီနှင့် လှည်းပြီးသားနေရာကိုပဲ တံပြက်

စည်း ထပ်လည်းနေမိသည်။

နဂါးနီဆိုင်မှ မိတာ ၅၀ ခန့်
ဝေးသည် ဆိုက်ကားဂိတ်ဆီသို့
ကိုစောရွှေ ကြွနေသည်၍ ခြေလှမ်း
မှန်မှန် လှမ်းလာခဲ့သည်။ သူ့ဆိုင်ပွင့်
လာခဲ့သည်က တစ်နှစ်နီးပါးရှိပြီ။
သန်းသန်းထွေးက မိုးကျော်နှင့်
ဝင်းမြင့်တို့ ဆိုက်ကားတွေကို
တစ်လှည့်စီ နေ့စဉ်နီးပါး စီးနင်းခဲ့
သည်ကလည်း တစ်နှစ်နီးပါး ကြာခဲ့
ပြီ။ ဝင်း (သင်း)တို့ သုံးယောက်ကြားမှ
ရင်းနှီးမှုကလည်း တိုးပွားသည်ထက်
တိုးပွားလာနေခဲ့ပြီ။ ဖိုမလောကကြီး
မှာ သူ့စိမ်းတစ်ရံဆံ အထိအတွေ့
အဆက်အစပ်တွေက စိတ်ချရသည်
မဟုတ်။ အိုးချင်းထား၊ အိုးချင်းထိသ
တဲ့။ ကြိုးချင်းထား၊ ကြိုးချင်းငြိသတဲ့။
ငါတောင် မယားကြီးရှိလျက်နဲ့ နားမှာ
စေ့လာလာရောင်းတဲ့ သန်းသန်း
ထွေးကို အမိအရ ဆိုက်နိုင်ခဲ့တယ်
မဟုတ်လားလို့။ သန်းသန်းထွေး
ကသာ တစ်ချက်ညွတ်ပြလိုက်ရင်
မိုးကျော်ဖြစ်ဖြစ်၊ ဝင်းမြင့်ဖြစ်ဖြစ်
ငြင်းနိုင်မတဲ့လား။ ဒီကောင်တွေက
ဘာသားနဲ့ထုထားကြလို့လဲ။ မိုး
ကျော်ဆိုရင် အိမ်ထောင်ရှိပေမယ့်
ပိုပြီးတောင် အန္တရာယ်ရှိသေးတယ်။
အိမ်ထောင်သည် အချင်းချင်းဆို
တော့ မြွေမြွေချင်းမြွေမြင်နေပြီ
လေ။

“ဆရာစော... ဘယ်သူ့ကို
ရှာတာလဲ” ဟူသော အသံကြောင့်
ကုပ်ချောင်းချောင်းဖြစ်နေသော
ကိုစောရွှေ လည်တိုင်ကို ဆတ်ခနဲ
ဆန့်ထုတ်သည်။ ဂိတ်ထိုးထားသော
ဆိုက်ကားတစ်စင်းပေါ်မှာ ထိုင်နေ
သည်။ ဆိုက်ကားသမားတစ်ယောက်
လှမ်းမေးခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆိုက်ကား
ဆရာများ၏ အနားယူစခန်းလေးဖြစ်
သော တဲကလေးထဲက ခုံတန်းလျား
မှာ ဝိမ်ယစ်နေသော ဦးမိုးကလည်း
ကိုစောရွှေကို ခေါင်းထောင်ကြည့်
သည်။

“ဘယ်ထုန်း ဘိုစော...
သဘောသဘာဝတွေ သဘော
တရားတွေ လေ့လာမလို့လား...”
ဟု ဦးမိုးက အာလေးလျှာလေး
လှမ်းအော်သည်။

“ဝင်းမြင့်ဆိုက်ကား အပြင်
ထွက်သွားလား” ဟု ကိုစောရွှေက

ရည်ရွယ်ရင်းမရှိဘဲ မေးမိမေးရာ
ပေးရင်း အဘိုးကြီးဦးမိုးကို ခပ်တင်း
တင်း မိုက်ကြည့် ကြည့်လိုက်သည်။
ဦးမိုးက ကိုစောရွှေ အတွင်းမီး
တောက်နေမှန်းမသိဘဲ... .

“ဝင်းမြင့် ဒီကနေ့မလာဘူး။
ရွာပြန်သွားတယ်လို့ ပြောတယ်။
သူ့အမေဆိုလား၊ အဖေဆိုလား
နေမကောင်းလို့ဘဲ... .” ဟု အော်
ပြောသည်။

“ခင်ဗျား... မမေးပါဘူး။ သူ
မေးတာပါ...”

ကိုစောရွှေက သဟောက်သာ
ပြောလျက်က သူ့အားနှုတ်ဆက်သူ
ဆိုက်ကားသမားဘက် လှည့်လိုက်
၏။ ထိုဆိုက်ကားသမားကလည်း
ဦးမိုးပြောသည်အတိုင်း ဝင်းမြင့်
သတင်းကို ပေးသည်။ ကိုစောရွှေက
ဘာမျှရေးကြီးခွင်ကျယ် ကိစ္စမရှိ
သည့်ဟန်မျိုးဖြင့် ခေါင်းတစ်ချက်
ဆတ်ပြကာ ပြန်ထွက်လာခဲ့၏။
ဦးမိုးက ကိုစောရွှေကို ရီဝေဝေ
ငေးမောရင်းမှ... .

‘သဘောသဘာဝကို မောင်မိုး
တို့ ပြောတာဖြစ်မယ်...’ ဟု မှုးသံကြီး
ဖြင့် သီချင်းဆိုသလို ရွတ်သည်။
ဦးမိုး၏ အသံကို ကြားရတော့
ကိုစောရွှေ၏ ခေါင်းထဲမှာ အပူလုံး
တွေ ရှိမိသောင်းကျန်းလာသည်။
ဒီအဘိုးကြီးရဲ့ (သဘောသဘာဝ)
ဆိုတဲ့ စကားမှာ လျှို့ဝှက်တဲ့
အဓိပ္ပာယ်တစ်ခု ရှိနေတာတော့
သေချာပြီ။ မိုးကျော်နဲ့ ငါမိန်းမ
သန်းသန်းထွေးတို့ကြားမှာ မနိုး
မသားကိစ္စတစ်ခုခု ဖြစ်နေလား
မသိ။ နဂါးကတည်းက ငါတာဖြစ်လို့
မိုးကျော်ကို ယုံခဲ့မိပါလိမ့်။ သန်းသန်း
ထွေးကိုကော ဘာလို့ စိတ်ချလက်ချ
လွှတ်ထားမိပါလိမ့်။ ငါညွတ်တာ... .
ငါညွတ်တာ... .

ကိုစောရွှေ ဆိုင်ထဲပြန်ဝင်လာ
တော့ ချီတူးက သူ့ကို အလန်တကြား
မျက်လုံးဖြင့် ကြည့်သည်။ ကိုစောရွှေ
မျက်နှာကြီးက မှန်မိုင်းရုံ့ထွာလို့ကိုး။

ကိုစောရွှေ ဒီနားတလိန်းနတ်ပူ
ပြီး အိမ်ပြန်ရောက်ချိန်တွင် အိမ်ရာမှ
နီးခါစသမီးငယ် ထုံးစံအတိုင်း မျက်
ရည်စက်စက်ဖြင့် ဂျီကျနေသည်။
ခါတိုင်းဆိုလျှင်တော့... . ကလေး
ကို ချော့မော့နှစ်သိမ့်တတ်စပြု။

သည်ကနေ့တော့ အပြစ်မဲ့သည့်
ရင်သွေးကို ပေစောင်းပေစောင်းနှင့်
ဘုကြည့်ကြည့်ကာ... .

“မငိုနဲ့သမီး မေမေလာတော့
မယ်” ဟုသာ ခပ်တိုတိုပြောပြီး နာရီ
တကြည့်ကြည့်လုပ်သည်။ အင်း... .
ခါတိုင်းပြန်နေကျ အချိန်ထက်
နောက်ကျနေပြီ... . ဟုတ်ပြီ... .
မနိုးသားကြတော့တာအမှန်ပဲ။

ဤသို့နှင့်ပင် နောက်တစ်မိနစ်
ခန့်အကြာမှာ နဂါးနီရွှေသို့ ဆိုက်
ကားတစ်စင်း အထုပ်တွေအပိုးတွေ၊
ပုံးတွေအိတ်တွေနှင့် ဆိုက်လာကာ
သန်းသန်းထွေးသည် မျက်နှာမသာ
မယာနှင့် ဆိုက်ကားပေါ်မှ ဆင်း
လိုက်၏။ ဆိုက်ကားက မိုးကျော်
ဆိုက်ကားမဟုတ်။ ဆိုက်ကားသမား
က မျက်နှာသစ် ပိန်ညောင်ညောင်
ညှဉ်းသိုးသိုး လူလတ်ပိုင်း။

“မိုးကျော်ဆိုက်ကား... .
ဘာဖြစ်လို့လဲကွ...” ဟု ကိုစောရွှေ
က နဂါးနီဆိုင်ပေါ်က ဝဗျာ ခါး
ထောက်ရပ်ရင်း လေသံပြတ်ပြတ်နှင့်
လှမ်းမေးသည်။ သန်းသန်းထွေးက
မျက်နှာဖြူပပ်ဖြူရော်နှင့် ခင်ပွန်း
သည်ကို ကြည့်၏။

“ကတရားရဲ့ သဘောသဘာဝ
လို့ ဆိုရမှာပဲ အစ်ကိုကြီးရေ... .
ကျွန်မကို ရေးမှာထားခဲ့ပြီး မိုးကျော်
က ဆိုက်ကားနည်းနည်းသွားပြင်ဦး
မယ်ဆိုပြီး ထွက်သွားတာ။ ဘာမှ
မကြာလိုက်ဘူး။ ဈေးအကျွေမှာ
ဟိုင်းလတ်နဲ့ငြိပြီး ဆိုက်ကားမှောက်
သွားတာ။ ခုတော့ မိုးကျော်ဆေးရုံ
ပေါ်မှာတဲ့... .”

“ဟင်... ဟုတ်လား... ဘုရား
... ဘုရား” ဟု ကိုစောရွှေ မြည်
တမ်းလိုက်သော်လည်း သူ့ရင်တွင်း
တစ်နေရာမှာ ပီတိလှိုင်းတွေ လှုပ်
ခတ်သွားကြသည်။

“ဘုရားတမနေနဲ့ အစ်ကိုကြီး
မိုးကျော် သူ့အပြစ်နဲ့သူ ခံရတာ။
ဒါမျိုးကို ဘုရားက ကယ်မှာလည်း
မဟုတ်ဘူး” ဟု သန်းသန်းထွေးက
အသံကျယ်ကျယ်စူးစူးဖြင့် မကျေ
မချမ်းရေရွတ်နေစဉ် ကိုစောရွှေ
ယောင်ချာချာ မွန်းကျပ်ကျပ် ခံစား
နေရသည်။ အမျိုးအမည် ရွာမရ
သော အပြစ်ခံစားမှုဖြင့် သူမလုံမလဲ
ပြုပြုပျာပျာဖြစ်သွားသည်။

“မိုးကျော်မှာ ဘာအပြစ်ရှိလို့လဲ
ကွ...”

သန်းသန်းထွေးက မျက်ခုံးတွေ
တွန့်နွံ့လျက်က ကိုစောရွှေကို အား
မလိုအားမရဟန်ဖြင့် ကြည့်သည်။

“ဒီတီရစ္ဆာန်က မယားကြီး
ငုတ်တုတ်ရှိလျက်နဲ့ အငယ်အနှောင်း
ထားသတဲ့လေ။ ဒီလိုကောင်မျိုး... .
အပြစ်တောင်နည်းသေး”

သန်းသန်းထွေးကတော့ ရင်ထဲ
က တွန်းကန်လာသည့် အတိုင်း
ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် သန်း
သန်းထွေး၏ စကားလုံးတွေက

**ဦးမိုး၏အသံကိုကြားရတော့
ကိုစောရွှေ
ရင်ခေါင်းထဲမှာအပူလုံးတွေ
ပိုမိုသောင်းကျန်းလာသည်။
ဒီအဘိုးကြီးရဲ့
(သဘောသဘာဝ)
ဆိုတဲ့စကားမှာလျှို့ဝှက်တဲ့
အဓိပ္ပာယ်တစ်ခု
ရှိနေတာတော့သေချာပြီ။**

ကိုစောရွှေ၏ နှလုံးအိမ်ကို ပြင်းထန်
စူးရှသော မြားတံတွေလို လာမှန်ကြ
၏။

“ကိုယ့်လက်ခွဲတော် ဆိုက်ကား
ဆရာကလေးအပေါ် ခုလိုအချိန်မှာ
အဆိုးမမြင်ပါနဲ့ သန်းသန်းထွေးရာ
... .” ဟု ကိုစောရွှေက လေးလေး
ပင်ပင် ပြောထွက်လိုက်နိုင်သော်
လည်း သူ့အတွင်းစိတ်တစ်နေရာ၌မူ
... .

“ငါ စောစောက မိုးကျော်
တစ်ခုခုဖြစ်ပါစေလို့ပျား ဆုတောင်း
မိသလား မသိဘူး... .” ဟုသော
နောင်တအတွေးပူပူက ဆူပွက်နေ
တော့၏။

မှန်ပါသည်။ ကိုစောရွှေသည်
စိတ်နေစိတ်ထား စိတ်ကူးစိတ်သန်း
နှင့် ခံစားမှု၊ အစွဲအလမ်းအနည်းငယ်
တော့ ထူးခြားသူဖြစ်ကြောင်း သူ
ကိုယ်သူပင်မသိမှာပါချေ။ **ကြေးနစ်**

ထွေးခင်တစ်ယောက် သတင်းဂျာနယ်လောက သို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်မှာ ၁၀ နှစ်ပင် ကျော်ခဲ့ပြီ။ အသက် နှစ်ဆယ့်တစ်နှစ်တွင် တက္ကသိုလ်မှ ဘွဲ့ရပြီး ကံအားလျော်စွာပင် အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံသို့ သွားရောက် ခဲ့၍ သတင်းဂျာနယ်သင်တန်း တက်ခွင့်ရခဲ့သည်။ ဒီပလိုမာ ရခဲ့သည်။

အသက်နှစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်အရွယ်တွင် သတင်း ထောက်ပေါက်စလေးဘဝမှ စခဲ့ရသော ထွေးခင်၊ ယခုတော့ ဝါရင့်အကြီးတန်း သတင်းထောက်ဘဝ ရောက်ခဲ့ပြီ။

ရသမဂ္ဂဇင်း တစ်စောင်နှင့် သတင်းဂျာနယ် တစ်စောင်ကို တွဲ၍ ထုတ်ဝေနေသော ဆရာ ကိုငြိမ်းချမ်းထံမှ ပညာတွေ များစွာရခဲ့သည်။ သတင်းတစ်စရလျှင် ရေဆုံးရေဖျားလိုက်မှ ကြိုက် သော ဆရာက မညာမတာ ခိုင်းတတ်သည်။ ရရှိ သော သတင်းကို ရေးသားရာမှာလည်း တင်ပြပုံ တင်ပြနည်း နှိုးစင်းလျှင် မကြိုက်။ စိတ်ကြိုက်ရေမချင်း ပြန်ရေးခိုင်းတတ်သည်။ အထူးသဖြင့် ဂျာနယ်တွေ ခြေချင်းလိမ်နေသော ခေတ်မှာ သတင်းတစ်စကို ခေါင်းစဉ်တပ်သည်မှအစ ကြေးများကယ်သည်။ သတင်းချင်းတူလျှင် ခေါင်းစဉ်ကွဲမှ။ သတင်းက သိပ်မထူးလည်း ခေါင်းစဉ်ကို ထူးခြားအောင် ရေးမှ ဆရာက ကြိုက်တတ်သည်။

တစ်နှစ်မှ နှစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ်မှ သုံးနှစ် လုပ်သက် တွေရလာသလောက်ပညာတွေလည်းရလာခဲ့သည်။

သတင်းသမားဆိုတာ သတင်းရိရာ နေရာ ဒေသမရွေး သွားရသည်။ ရလို့သော သတင်းရရှိဖို့

မောင်ဆွသက်

သိပ္ပံနိဗ္ဗာန်

ဝတ္ထုတိုရသ

လူငယ် လူရွယ် လူလတ် လူကြီး
အားလုံးကို ချဉ်းကပ်တတ်ရမည်။
ပြောတတ် ဆိုတတ်ရမည်။ ပီယဝါစာ
ချိုသာရမည်။ ထိုးထွင်းဉာဏ် ရှိရ
မည်ဟု သွန်သင်ထားသည်။

ထွေးခင် ဟူသော သတင်း
ထောက်မလေးက မွေးရာပါအရည်
အချင်းတွေ စုံလှသည်။ လူမြင်ရင်
ချစ်ခင်ဖွယ်ဟူသော ခေတ်တောင်း
တေးထဲကလို နှစ်လိုဖွယ်သော
အဆင်းရှိသည်။ ကျန်းမာသန်စွမ်း
သည်။ ငါပေ လေးလက်မဟူသော
အရပ်နှင့်လိုက်ဖက်သော ကိုယ်လုံး
ရှိသည့် အပြင် မျက်နှုံးမျက်လုံး

ကောင်းသော သူ့ရုပ်ရည်က သတင်း
သမားတွေထဲမှာ ထင်ရှားပေါ်လွင်မှု
ကို ရစေသည်။ စကားပြောလိုက်
တိုင်း ညီညာသော သွားလေးများ
လှပစွာပေါ်လာအောင် ပြုံးလျက်
ရယ်လျက် ချိုသာစွာ ပြောတတ်
သည်။

တက္ကသိုလ်မှ မြန်မာစာအဓိက
နှင့် ဘွဲ့ရထားသလို ပြည်ပမှလည်း
သတင်းစာပညာ ဒီပလိုမာရထားသူ
ပီသစွာ သတင်းသမားလေး ထွေးခင်
က တက်ကြွ၏။ ဝီရိယရှိ၏။ ကြိုးစား
၏။

အရိပ်ပြလျှင် အကောင်မြင်
တတ်သည်ဟူသော ပင်ကိုအရည်

အချင်းရှိနေသည်မို့ ထွေးခင်ကို သူ
ဆရာ ကိုငြိမ်းချမ်းက ပုံစံကျအောင်
လေ့ကျင့်ပေးထားပြန်သေးသည်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မိန်းကလေး
ဖြစ်ကြောင်း မေ့ထားဟန်တူသော
ထွေးခင်က ဂျင်းဘောင်းဘီနှင့်
စပို့ရှပ် အမြဲဝတ်သည်။

လှိုင်းတွန်းလေးနှင့် ဆံတိုကုပ်ဝဲ
ကို ဖားလှားချထားခြင်းကသာ သူ
ကို မိန်းကလေးဖြစ်ကြောင်း သိစေ
သည်။ မျက်နှာကို မမြဲမမြဲသော၊
အလှမပြင်ပါဘဲ နဂိုယဉ်လေးမို့
ကင်မရာကြီး တကစားကားနှင့်
သတင်းသမားတွေကြားမှာ ထင်ရှား
လှသည်။

သတင်းသည် တစ် သတင်း
သည် နှစ်ဟူ၍ ငြီးစားပေးထားသလို
အချစ်သည် သုံးဟူ၍ သတ်မှတ်
ထားခြင်းမရှိ။ သတင်းအတွက် သွား
သည်။ သတင်းအတွက် နားသည်။
သတင်းအတွက် စားသည်။ သတင်း
နောက်ကို လိုက်သည်။ သတင်းပုံ
မှိုက်ရမည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ ကြည့်သည်။
သတင်းကိုတွေး၍ သတင်းမေးရ
မည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ မြင်သည်။

သူ့ကို ကြည့်နေသော ပတ်ဝန်း
ကျင်ကို သူ မမြင်။ သူ့ကို စိတ်ဝင်
စားမည့်သူအား ဂရုမထားပါဘဲ
လျက် အသက်နှစ်ဆယ့်သုံးနှစ် ပြည့်
သောနေ့မှာ အမှတ်တရ ချစ်ရေးဆို
လာသော ကျောင်းနေဖက်တစ်ဦးကို
တအံ့တဩ ပြန်ကြည့်နေမိသည်။

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော
သတင်းတစ်ခုပေးမည် ဟူသော
အပြောကြောင့် သူငယ်ချင်းနှင့်
အတူလာမိသော ထွေးခင်တစ်
ယောက် ချစ်စကားပြောခံရသော
အချိန်ကျမှ ကိုယ့်ဘဝကိုယ် သတိရ
မိပါတော့သည်။

အသက်နှစ်ဆယ့်သုံးနှစ် ပျိုမျစ်
သော ရုပ်ဆင်းနှင့် ကျန်းမာခြင်း၊
ထက်မြက်ခြင်းတို့ ပြည့်စုံသော
မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်
ကြောင်း သတိရမိလေသောအခါ
တစ်ခဏတော့ စဉ်းစားရသေး
သည်။

ငြင်းပယ်စရာ အရည်အချင်း
မရှိသော အကြောင်းသိသူငယ်ချင်း
ဖြစ်ပါလျက် ထွေးခင်တစ်ယောက်
ခေါင်းမညိတ်နိုင်ပါ။ အရည်အချင်း



MEDIA GROUP

ပြည့်ဝစွာနှင့် အောင်မြင်မှုရလိုသော သတင်းသမားလေး အရှိန်ယူစကား လမို့ အချစ်ရေးကို ဦးစားမပေးလို သေးပါဟုသာ ပြောကြားလိုက်ရ သည်။

ရင်းနှီးသော သူငယ်ချင်းများ နှင့် အမေကပါ တိုက်တွန်းသည်။ လက်မခံ၊ အပြစ်တင်ကြသည်။ သူ မမှု့ သူ ရည်မှန်းချက်က အောင်မြင် သော သတင်းသမားဖြစ်ရေး တစ်ခု တည်းသာမို့ ရည်မှန်းချက်ကို အ ပျောက်မခံနိုင်ပါ။ တူရူသို့ ရှေ့ရှု သည်။ တူရူသို့ ဦးတည်သည်။ တူရူ သို့သာ လျှောက်လှမ်းလာခဲ့သည်။

တစ်နှစ်ကျော်ကျော်စောင့်ရှင် အဖြေတောင်းနေရာသော သူငယ် ချင်းကလည်း နောက်ဆုတ်သွား တော့သည်။ ထွေးခင်ကတော့ နောက်မဆုတ်၊ အောင်မြင်သည့် သတင်းသမားဖြစ်ရေးကိုသာ ဆက် ၍ ဆက်၍ ကြိုးစားနေတော့ သည်။

မိခင်ကြီးရောဂါက ဘယ်လောက်စိုးရိမ်ရမှန်းမသိ၊ ဘယ်လောက်ကြာကြာကုရမလဲ မသိ၊ မိခင်ကြီးအတွက် စိတ်ပူနေရသော သောကနှင့် နေပြည်တော်သို့သွား၍ သတင်းရယူရေး အစီအစဉ်တွေကလွန်ခဲ့လို့ နေကြသည်။

စာသင်ခန်းထဲမှာ သင်ခဲ့ရသော မြန်မာစာနှင့် သတင်းစာပညာ ဒီပလိုမာသည် လက်တွေ့သတင်း သမားအတွက် အခြေခံတောင်း တော့ ရသည်။ ပြည့်ဝသော အရည် အချင်းမဟုတ်သေးကြောင်းလည်း အလုပ်လုပ်ရင်း ပို၍ပို၍ သိလာရ သည်။

မိမိတို့ဂျာနယ်အတွက် လိုအပ် သော ဦးစားပေးသတင်းကို ဆရာ ကိုငြိမ်းချမ်းက စဉ်းစားသည်။

နေ့စဉ် ပုံမှန်သတင်းများသာမက ကာလ၊ ဒေသ၊ ပယောဂကိုကြိုတင် မျှော်မှန်းတတ်သော ပါရမီက ကိုငြိမ်းချမ်းမှာ ရှိသည်။ အဓိက သတင်းကို လမ်းစဖော်ပေးသည်။ ချဉ်းကပ်ရမည့်လမ်းကို ညွှန်သည်။ တန်ဖိုးရှိသော သတင်းတစ်ပုဒ်ရ အောင် လိုက်ခိုင်းသည်။

မြို့ပေါ်လည်းသွားရ၊ နယ် လည်း ဆင်းရသည်။ နေ့ချင်းပြန် လည်းသွားရသလို ညအိပ်ညနေ လည်း သွားရသည်။ ချောမွေ့သည် လည်းရှိသည်။ ခက်ခဲသည်လည်း ရှိသည်။ လိုက်ရင်း လိုက်ရင်း သတင်းလမ်းပျောက်ကာ တစ်ဝက် တစ်ပျက် သတင်းယူလာလျှင်တော့ မျက်ရည် တောက်တောက်ကျ အောင် ဆရာက ဆုတတ်သည်။ ရက်ရက်စက်စက် ဆုသည်။ ပတ် ပတ်စက်စက်ပြောသည်။ ညအိပ်ရ ရဲ့လား၊ ထမင်းစားပြုံးပြီလားမမေး။ ချက်ချင်းပြန်သွား၊ ဘယ်သူ့ဆီသွား၊ ဘယ်လိုမေးဟူသော တိကျသည့် ညွှန်ကြားချက်နှင့် ချက်ချင်းပြန် လွှတ်တတ်သည်။

အိမ်မှာ ကျန်ခဲ့သော အမေကို ပြန်ပြောချိန် မှာ အိမ်မှာ တယ်လီ ဖုန်းမရှိ၊ သင်ဖော်ကိုင်ဖက် ညီမတွေ ကို ပြောခိုင်းပြီး ချက်ချင်းပြန်ထွက် ရသည်လည်း ရှိသည်။

စိတ်ကြိုက်သတင်းရလာပြီဆို လျှင်တော့ ဆရာကိုငြိမ်းချမ်းက နာမည်နှင့်လိုက်အောင် အေးချမ်းစွာ ကြည့်နေတတ်သည်။ ရေသွားဖြူဖြူ လေးများပေါ်အောင် ပြုံးပြသည်။ ရေးသားလာသော သတင်းကို ဆုံး အောင်ဖတ်ပြီး “အေး ကောင်းတယ်” ဟူသော စကားလေးသုံးလုံးကိုသာ နှမြောတွန့်တို့စွာသုံးလျက် ချီးမွမ်း တတ်ပါသည်။

တစ်လမှာ နှစ်ခါလောက် အဆွဲခံရ တစ်ခါလောက် ချီးကျူးခံ ရသောဘဝမှာ လူးရင်းလိုမိုရင်း ရုန်းကန်ရင်း ကြိုးစားခဲ့ရသည်။ တစ်လကုန်လို့ လခလေးထုတ်ရင်း အပိုရသော ဆုကြေးလေးပါ အမေ လက်ထဲအပ်ရင်း ထိုင်ကန်တော့ လိုက်သည်နှင့် “ပင်ပန်းလွန်းလှပါ တယ် သမီးရယ်” ဟုပြောရင်း အမေက ဆုတွေပေးတတ်သည်။

သည်အခါမှာ အမေဖျက်နာကို မော် ၍ မကြည့်ရပါ။ အမေ မျက်လုံး အိမ်ထဲမှာ မျက်ရည်တွေဝဲနေမှာ သေချာစွာ သိနေ၍ ဖြစ်ပါသည်။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်မှာ ရှိသင့်သော လက္ခဏာတွေ အပြည့် အဝရှိသူမို့လည်း စိတ်ဝင်စားသူတွေ ရှိကြပါသည်။ အသက်နှစ်ဆယ့်ခုနစ် နှစ်မပြည့်မီမှာ စိတ်ဝင်စားသူပေါ် လာပြန်သည်။ အစိုးရဌာနကြီးတစ်ခု မှ အလယ်အလတ်အဆင့်ရှိ အရာရှိ တစ်ဦး၏ မိဘများက လာရောက် တမ်းလှမ်းကြသည်။ ဘဝအတွက် အာမခံချက်ရှိသော အရာရှိကတော် ဖြစ်မည်။ ပြေးရလွှားရ အနားမရ သော သတင်းသမားဘဝနှင့် ဘာမှ မဆိုင်သော လမ်းကြောင်းပေါ် ပြောင်း၍ လျှောက်ရမည်မို့ အမေက တဖွဖွနားချသည်။

အမေ မျက်စိမေ့တိမီမှာ တစ်ဦးတည်းသောသမီးအတွက် စိတ်ချလက်ချစိတ်လိုကြောင်း ပြော နေသော အမေကို ထွေးခင်တစ် ယောက် မျက်လုံးချင်းမဆိုင်ရဲ့။

ချက် ဆိုလျှင် နားခွက် တ မီးတောက်သော သတင်းထောက်မ လေးက အပေပြောသမျှ သဘော ပေါက်ပါသည်။ ကြီးကြောင်းဆင်ခြင် စဉ်းစားလိုက်တိုင်း ခေါင်းညိတ်သင့် ကြောင်း သူ့သိသည်။

သို့သော်လည်း အစိုးရဌာန တစ်ခုမှ အရာရှိတစ်ဦး၏ ဇနီးဖြစ် သွားပါက သတင်းသမားဘဝ စွန့် လွှတ်ရတော့မည်၊ သာမန်ရသ၊ သုတစာပေတွေ ရေးသော စာရေး ဆရာမဆိုလျှင် အကြောင်းမဟုတ်၊ ဣန္ဒြေရရ စာတွေရေးနိုင်သည်။ အရာရှိစာရေးဆရာတွေ၊ အရာရှိ ကတော်စာရေးဆရာမတွေ ဒုနှင့်အေး ရှိပါတီ။ ထွေးခင်မြတ်စိုးသော သတင်းသမားက တင်မရာကြီး တကားကားနှင့် ပြေးရလွှားရလှုပ်ရှား ရသော ဘဝမို့ အမေနားချသည်ကို ခေါင်းခါခဲ့ရသော်လည်း ရင်ထဲက တော့ အမေအတွက် နာကျင်စွာ ခံစားခဲ့ရပါသည်။

သည်အခါမှာ သူ့ဆရာဦးငြိမ်း ချမ်းကပင် ဝင်ပါလာရသည်။ “ထွေးခင် နင် သေသေချာချာ စဉ်း စားနေ၊ မိန်းကလေး တစ်ယောက်

ဟာ အရွယ်ရှိတုန်း အိမ်ထောင် ပြုရမှာ၊ နင် တစ်သက်လုံး ဒီလိုပဲ နေသွားမှာလား” ဟု မေးလေသော အခါ ထွေးခင်ရဲ့ မဆိုင်မတွေအဖြေက ရှင်းပါသည်။

“ဟုတ်ကဲ့” ဟူသော တစ်ခွန်း တည်း။

သည်မျှ အစွဲအလမ်းကြီးခဲ့ သော ထွေးခင်သည် သတင်းသမား အဖြစ် ခိုင်မာစွာ ရပ်တည်လာနိုင်ခဲ့ ပြီ။ ယနေ့ဘာသတင်းကို ရေးရမည် လဲ။ နောက်တစ်နေ့ ဘာသတင်းကို လိုက်ရမည်လဲ။ နောက်တစ်ပတ် အတွက် ဦးစားပေးသတင်းက ဘာမို့သလဲဟု တွေးရင်းတွေးရင်း လှုပ်ရှားရင်းအချိန်ကုန် မြန်ပေခဲ့ရ ပါသည်။

အချိန်တို့ ကုန်မှန်းမသိ ကုန် လွန်လာပြီးနောက် မိန်းကလေး တစ်ယောက်အနေနှင့် အမြင့်မားဆုံး သော အခွင့်အလမ်းတစ်ခု ထွေးခင် အသက်သုံးဆယ်ကျော်မှ လမ်းပွင့် လာပြန်သည်။

နိုင်ငံခြား ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှ ရန်ကုန်တွင် ရုံးခွဲလာဖွင့်သည်။ စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့ကို ရှင်းလင်းပွဲလုပ် သည်။ မိတ်ဆက်ရှင်းလင်းပွဲတွင် ထွေးခင်က စိတ်ပါဝင် စားစွာ မေးခွန်းတွေ မေးသည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံ မည့်သူတို့အဖြေတ မရှင်းလျှင် ထွေးခင်က ထပ်ဆင့်မေးခွန်းထုတ် သည်။

ပြီးမှ ထွေးခင်တို့ဂျာနယ်မှ ပြည့်စုံသော စီးပွားရေးဆောင်းပါး ရှည်ကြီးရေး၍ နှစ်ပတ်ဆက်တိုက် ဖော်ပြပေးခဲ့သည်။ ရန်ကုန်ရှိကုမ္ပဏီ ရုံးခွဲမှ ကျေးဇူးတင်ကြောင်းစာနှင့် အတူ သစ်သီးပန်းခြင်းကြီးတစ်ခု လက်ဆောင်ပို့ပေးခဲ့သည်။

နောက်နှစ်လကြာသောအခါ ဟိုတစ်ချိန်က စာနယ်ဇင်းရှင်းလင်း ပွဲ၌ ထွေးခင်မေးသမျှ စိတ်ရှည်လက် ရှည်ရှင်းပြခဲ့သော နိုင်ငံခြားသား ဝါရိုက်တာလေးက အွန်လိုင်းမှ မိတ်ဆက်လာသည်။ သူ့ကိုယ်ရေး အချက်အလက်များ ပို့ပေးသည်။

သည်နောက် ထက်မြက်သည့် မြန်မာပီသသောထွေးခင်ကို ရန်ကုန် မှာ တွေ့စကပင် စိတ်ဝင်စားခဲ့ ကြောင်း သူ့ကို လက်ထပ်ခွင့်ပြုစေလို

ပါကြောင်း အဆိုပြုလာသည်။ တစ်ဆက်တည်းပင် ထွေးခင်ကို ဘဝကြင်ဖော်အဖြစ် လက်ထပ်ပြီးပါက လက်ရှိအလုပ်မှထွက်ပြီး သူနှင့် အတူ သူတို့ကုမ္ပဏီမှာ အတူယှဉ်တွဲ အလုပ်လုပ်ကြရန်ပါ ထပ်ဆင့်အဆို ပြုလာသည်။

တံခါးဖွင့်ဝါဒနှင့် ကမ္ဘာရွာကြီးကို လှမ်းမျှော်ကြည့်နေသော မြန်မာနိုင်ငံမှ အခြားမြန်မာမလေးတွေတော့ မသိ။ ထွေးခင်ကတော့ လက်မခံနိုင်ပါ။

ဂျာနယ်လစ် ဘဝကိုလည်း မစွန့်နိုင်ပါ။

မြန်မာနိုင်ငံမှလွဲ၍ ဘယ်မှလည်း မသွားလိုပါ။

နိုင်ငံခြားသားကိုလည်း လက်မထပ်နိုင်ပါ။

ခိုင်မာသော သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို သိမ်မွေ့ယဉ်ကျေးစွာပဲ ပြန်ကြားလိုက်လေသောအခါ ထွေးခင်၏ ပတ်ဝန်းကျင်က အပြစ်တင်မဆုံး ရှိကြလေပြီ။

စကားနည်းသော သူ့ရဲ့ဆရာအဖေ ကိုငြိမ်းချမ်းကတော့ တိုတိုပဲ ပြောသည်။

“နင် တစ်သက်လုံး အပျိုကြီးပဲ လုပ်တော့ ထွေးခင်” တဲ့။

တပည့်လိမ္မာလေးကလည်း “ဟုတ်ကဲ့” တစ်ခွန်းပြောပြီးသည်နောက်မှာ ဆရာက တာဝန်တွေ ဖိပေးလာသည်။ သတင်းတစ်ခုပြီး တစ်ခု လိုက်ခိုင်းသည်။ နိုင်ငံရေး သတင်းအတွက် စစ်ကြိုခေတ်က သတင်းကွင်းဆက်တွေပါ လေ့လာခိုင်းသည်။ ယနေ့သတင်းကို အတိတ်က သမိုင်းနှင့် နှိုင်းယှဉ်လေ့လာရေးသားတင်ပြခိုင်းသည်။

ထို့ပြင် အခြားသတင်းထောက်များ ရယူခဲ့သော သတင်းတွေကို စုစည်းစိစစ်ခိုင်းသည်။ တာဝန်ခံဝယ်ဒီတာ ပြည်ပသင်တန်းတက်ဖို့မှာ ရှိသမျှ သတင်းတာဝန်အားလုံး ထွေးခင်ကို တာဝန်ယူခိုင်းခဲ့သည်။

ယခုလည်း ဇူလိုင်လဆန်းသည်နှင့်၊ နေပြည်တော်သို့ သွားရမည်။ လွှတ်တော်သတင်းများ ယူရမည်။ သည်လွှတ်တော်တွင် ဥပဒေကြမ်းပူး တင်ပြကြမည်။ မည်သည့် ဥပဒေကို မည်သူကတင်သည်၊ မည်

သို့ အတည်ပြုကြသည်ဟူသော သတင်းမျိုးရယူပြီး တိုက်သို့ပို့လွှင့် ဆရာကိုငြိမ်းချမ်းက နာမည်နှင့် မလိုက်အောင် ပွဲကြမ်းပေလိမ့်မည်။ ပါတီစုံ ဒီမိုကရေစီခေတ်ဖြစ်၍ ဥပဒေတစ်ခုချင်းအပေါ် မည်သည့် ပါတီ မည်သည့်ကိုယ်စားလှယ်က မည်သို့ သဘောထားသည်ကို မေးရမည်။ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်တို့၏ သဘောထားမှတ်ချက်နှင့် ပြည့်စုံစွာ တင်ပြမှသာ ဆရာဦးငြိမ်းချမ်းက လက်ခံပေးလိမ့်မည်။

ထွေးခင်ကလည်း ဝါရင့်သမ္မာရင့် သတင်းထောက်ပီပီ ပါတီပေါင်းစုံမှ ကိုယ်စားလှယ်တွေ တစ်ဦးစီ နှစ်ဦးစီ ခင်အောင်မင်အောင်ချဉ်းကပ်ထားပြီး ဖြစ်သည်။ လွှတ်တော်ခေတ္တနားချိန်၊ စားချိန်၊ သွားချိန်ရအောင် တွေ့မည်၊ မေးမည်၊ စိတ်ကူးနှင့် အကွက်ချထားရပါတော့သည်။

ဥပဒေတွေ၊ အဆိုတင်သွင်းချက်တွေထက်ပို၍ အရေးကြီးသော သတင်းကလည်း ရှိသေးသည်။ တာဝန်အစားထိုးခန့်ထားမှုတွေ အပြောင်းအလဲတွေက မှီခိုမည်၊ မည်သူတွေ မည်သို့ပြောင်းလဲသည်ဟူသောစာရင်း စာရင်းလေးတွေနှင့် ဖော်ပြရန်လက်ခံမည် မဟုတ်။ ထိုလူသစ် နေရာသစ်အပေါ် မည်သို့ သဘောထားကြသည်ကိုလည်း မရအရ ချဉ်းကပ်သတင်းယူခိုင်းမည်။

သတင်းအတွက်တွေ၊ သတင်းအတွက် မေး၊ သတင်းအတွက် ပြေးဖို့ပြင်ဆင်နေဆဲမှာ ထွေးခင်ဆီသော သတင်းသမားလေးသည် လူ့ဘဝထဲမှာ ကပ်ယောက်တည်းမဟုတ်သည့် အတွက် မေ့ရောင်လွှဲ သာသော အခြေအနေနှင့် ရင်ဆိုင်ရချေပြီ။

အမေတစ်ခု သမီးတစ်ခုကမ္ဘာလေးမှာ မိခင်ကြီးက ရုတ်တရက် မမာမကျန်းဖြစ်ရပြီ။

နေရင်းထိုင်ရင်း သိသိသာသာ မောလာသည်။ အသက်ရှူမဝဖြစ်လာသည်ဖို့ နီးရာဆေးခန်းပြရသည်။ ဆေးခန်းမှ ဆရာဝန်က ဝေမျာစွာ စမ်းသပ်ပြီး ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးသို့ ချက်ချင်းသွားဖို့ အကြံပြုသည်။ အငှားယာဉ်နှင့် မသွားရ၊ ဆေးရုံမှ လူနာတင်ယာဉ်နှင့် ပို့ရမည်။ လှေကားအတက်အဆင်း မလုပ်ရဟု

တင်းကျပ်စွာ မှာသည်။ ဆေးရုံကြီး အရေးပေါ်ဌာနမှတစ်ဆင့် နှလုံးရောဂါအထူးကုဌာနသို့ ရောက်ရပေတော့သည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း မိခင်ကြီးနားမှ ခွာလို့မရသေး။

အခြေအနေကို ဂျာနယ်တိုက်သို့ တယ်လီဖုန်းဆက်ကာ သတင်းပို့ပြီးသည်နှင့် နယ်မှာရှိသော အခေါ်ထံ ဆက်ရပြန်သည်။ မိခင်ကြီးရောဂါက ရက်ပိုင်းနှင့် ကုသပျောက်တင်းဖို့ မလွယ်ကြောင်း သမားတော်ကြီး ပြောကြားချက်အရ လူနာအနားမှာ တစ်ယောက်တော့ အပြုရိရမည်။ ထွေးခင်အနေနဲ့ အရေးအကြီးဆုံးသတင်းယူရမည့် အချိန်ဖြစ်၍ အခေါ်ဖြစ်သူကို လှမ်းပွာရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆရာဝန်ကြီးများက စက်မျိုးစုံနှင့် စမ်းသပ်စစ်ဆေးနေဆဲမှာ ထွေးခင်တစ်ယောက် မိခင်ကြီးနားမှ ခွာလို့မရ။ စက်တွေဖြုတ်လိုက် တပ်လိုက်နှင့် ဆရာဝန်၊ ဆရာမတွေ အလုပ်ရှုပ်နေသလို ထွေးခင်မိတ်ထဲမှာလည်း ရှုပ်ယှက်ခတ်နေသည်။

မိခင်ကြီးရောဂါက ဘယ်လောက် ချိုးရိမ်ရမုန်းမသိ၊ ဘယ်လောက်ကြာကြာတုရမလဲ မသိ၊ မိခင်ကြီးအတွက် စိတ်ပူနေရသော သောကနှင့် နေပြည်တော်သို့ သွား၍ သတင်းရယူရေးအစီအစဉ်တွေက လွန်ဆွဲလို့ နေကြသည်။

သည်အခါမှာ ဂျာနယ်တိုက်မှ မမအေးနှင့် ညီမလေးပို့ပို့တို့ ရောက်လာကြသည်။ နှလုံးရောဂါစမ်းသပ်ရာ မှန်လုံခန်းထဲမှ ခဏထွက်၍ တွေ့ရသည်နှင့် မမအေးက စ၍ အားပေးသည်။

“ဆရာကိုယ်တိုင်လာဖို့ပဲ ဒီနေ့ မတက်ရင် မဖြစ်တဲ့ပွဲရှိတာ ထွေးခင် သိသားပဲ၊ ဒါကြောင့် ဒီနှစ်ယောက်ကို လွှတ်လိုက်တာ”

“ဒီမှာ ဆရာက ငွေတစ်သိန်း ပေးလိုက်တယ်၊ အလုပ်တွေအတွက် ဘာမှ နောက်ဆဲမတင်းနဲ့၊ အမေ့ကို သာ ဂရုစိုက်ပြီးကုဖို့ မှာလိုက်တယ်၊ နေပြည်တော်သွားဖို့ကိစ္စပဲ ထွေးခင် ကိုယ်စား ပို့ပို့ကို တာဝန်ပေးလိုက်ပြီ၊ ဆရာလည်း ညနေမှ လာလိမ့်မယ်” ဟု ပြောရင်း တစ်ထောင်တန် ငွေစက္ကူတစ်ထုပ် ပေးလာသည်ကို



ရုတ်တရက် မယူမိသေးဘဲ ခင်းကြည့်နေမိသေးသည်။

“ဖြစ်ပါလား ဟင်” ဟု မေးရင်း ငွေစက္ကူထုပ်ကလေးကို လှမ်းယူလိုက်ဆဲမှာ ငွေစက္ကူထုပ်လေးပေါ် မျက်ရည်လေးတစ်ပေါက် ကျသွားလေတော့သည်။ မျက်ရည်ဟု သည်မှာလည်း တစ်ပေါက်ကျလျှင် ဆက်၍ဆက်၍ ကျလာတတ်သည်။ ပါးပြင်တစ်ခုလုံး ရွံ့ရွံ့စိုလာသော မျက်ရည်တွေနှင့် ထွေးခင်ကိုကြည့်ရင်း သူငယ်ချင်းများက အံ့ဩနေကြရပြီ။ အသည်းမာသူသတင်းသမားလေး မျက်ရည်တွေပူးရပြီ။

ထွေးခင်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဘာကြောင့် မျက်ရည်တွေကျနေရသည်ကို သေချာမသိ၊ မိခင်ကြီးအတွက် သောကကြောင့်လား၊ အရေးကြီး သတင်းတာဝန်ကို လက်လွှတ်ကာ လွှဲပေးလိုက်ရသော ဒေါသကြောင့် လားမသိ။

မျက်ရည်တွေကတော့ စီး၍ စီး၍ ကျနေသည်။

ဘာကြောင့် မျက်ရည်တွေ ကျနေရသည်ကို ထွေးခင်ကိုယ်တိုင် မသိ။

ထွေးခင်သိသည်က ထွေးခင်မငိုပါ။

ထွေးခင် ဘယ်တော့မှမငိုပါ။
မောင်ဆွေသက်

အိမ်ထောင်ရေး

အိမ်ထောင်ရေး
ဝတ္ထုတိုရသ

ASIAN MEDIA GROUP

ကင်းဝန်မင်းကြီး ဦးကောင်း
မဟုတ်ပါ။

အတွေးလွန်မင်းကြီး ဦးကောင်း
ဖြစ်ပါသည်။



ဦးကောင်း၏ အမည်နာမ
အပြည့်အစုံမှာ ဦးယဉ်ကောင်းဖြစ်
သည်။ သို့သော် ရပ်တံရွာထဲမှာတော့
အားလုံးက ဦးကောင်းဟုပင် အများ
ဆွတ်ခေါ်ကြသည်။ အငြိမ်းစားဘဝ
ဆိုတာတည်းက ဦးကောင်း၏အသက်
ကို ဖော်ပြဖို့ မလိုတော့ပါ။ ဆရာ
မောင်ခင်မင် (မနုပြု) ပြောသလို
ခုနစ်ထိပ်ပေါ့။ တစ်တိုင်းတည်းနား
တဲ့ ကြင်ဖော်ကလည်း သူ အငြိမ်းစား
ယူပြီး သုံးလေးလအကြာမှာ လက်
တွဲဖြတ်သွားတော့ သူ့မှာ ဟတ်ကော့
ကြီးဖြစ်ကျန်ခဲ့သည်။ တော်သေးတာ
ပေါ့။ အငယ်ဆုံး သားလင်မယားက
အိမ်ပေါ်မှာ ရှိနေတာမို့ အချိန်မှန်
စား၊ အချိန်မှန်အိပ်၊ အချိန်မှန် မြို့

ထဲထွက်။ သူ ကျန်းမာရေးပဲသူ
ဂရုစိုက်ဖို့ လိုသည်။ အသက် ၇၀
နားနီးပုဂ္ဂိုလ် ကြီးဆိုတော့လည်း
နည်းနည်းပါးပါး ဖူးနားနားနားလောက်
တော့ ရှိသည်။ တစ်ခါတလေ သွေး
လေးနည်းနည်း တိုးတတ်တာကလွဲ
ပြီး ကျန်းမာရေး ကောင်းသည်။
လူကလည်း အရွယ်တင်သလိုလိုရှိ
သည်။ ဝတ်လိုက်စားလိုက်လျှင်
ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်ကြီး ဦးစောနိုင်
(ရှမ်းပြည်) နှင့် နင်လား ငါလား။
သူ့ဇနီးကွယ်လွန်သည့် နှစ်အတွင်း
မှာတော့ ဦးကောင်း အရွယ်နည်း
နည်းကျသည်။ “သည်တုန်းက ငါ့မှာ
အဖော်ဆိုလို့ ဒီအရက်ပဲရိုတယ်” ဟု
ပြောပြောပြီး ညနေတိုင်း မူးသည်။
တစ်ခါတလေ မနက်ပိုင်း ကတည်းက
မူးနေတာလည်းရှိ၏။ နောက်တော့
လူကမခံနိုင်ဖြစ်ပြီး ပုံပုံသားလဲတော့
သည်။ သည်တော့မှ အချိန်ရပ်ပြီး
အကြောဆေးလွှတ်၊ ထမင်းဖိစား၊

တခြားအာဟာရဖြစ်မည့် သရေစာ
သမိုင်းစာလေးတွေစား။ သည်လိုနှင့်
နာလန်ထတော့ စိတ်ပြေလက်
ပျောက်ဆိုပြီး ဘုရားဖူးထွက်သွား
လိုက်တာ အတော်နဲ့သွား၏။ လူ
လည်း အတော်သန့်သွားသည်။
ဦးကောင်းက အသက်ကြီးပေမယ့်
သူများအဘိုးကြီးတွေလို ဖရိုဖရဲ
မဖြစ်။ ယောင်တောင်ပေါင်တောင်
လည်း မရှိ။ တစ်ကိုယ်ရေ သန့်သန့်
ရှင်းရှင်း ပြင်ပြင်ဆင်ဆင်လည်း နေ
တတ်သည်။ လက်သည်း ခြေသည်း
လှီးရတာနဲ့ မျက်ခုံးမွေးအဖြူ တွေ
လျှင် နုတ်ရတာနဲ့ ရေချိုးလည်း
ကြေးညှော်စင်အောင် တိုက်လိုက်
ချွတ်လိုက် သည်မှာ ကြာလျှင်
အအေးပတ်မှာစိုးလို့ ခွေးမလုပ်သူက
ပြောယူရသည်အထိ ဖြစ်သည်။
သည်တော့ ခေတ်စကားနှင့် ပြော
လျှင် လန်းနေသည်။ လူလန်းသလို
စိတ်ကလည်း လန်ထွက်နေတော့



af
MEDIA GROUP

Asian Fame Media Group

Ming Kyeu



ဦးကောင်း၏ အသက်ရှည်ရာ အနာ မျှော်ကြောင်းက အဲဒါဖြစ်နေတော့ သားနှင့်ဈေးမက အလိုက်သင့် က လေး နေပေးလို့ တော်သေးသည်။ နို့ပို့ဆိုရင်။

ခုတလော ဦးကောင်း တစ်ယောက် ကုလားထိုင်ပေါ် ထိုင်ထိုင်ပြီး တွေ့တွေ့ငေးငေး လုပ်နေသည်။ တကယ်တော့ ဦးကောင်းသည် ကုလားထိုင် ကြိုက်သူ မဟုတ်ပေ။ ခေါက် ကုလားထိုင်၊ ဆော့ ကုလား ထိုင်၊ ဆုံလည် ကုလားထိုင်၊ ကြိမ်ကုလားထိုင်၊ ဆိုဖာကုလားထိုင် စသည်ဖြင့် တယ်ကုလားထိုင်ကိုမှ သူ မကြိုက်။ သူက ကိုရီးယားဟုန်း စတိုင်လို ကြမ်းပြင်မှာ လွတ်လွတ် လပ်လပ် ထိုင်ရတာကို ကြိုက်သည်။ သို့သော် ခုတလော လေးတွင်မှ ဦးကောင်းနှင့် ကုလားထိုင် ပီရောမီအာထိုင်ကနေ သဟဇာတအသွင်သို့ ကူးပြောင်းသွားသည်။ သူ ကုလားထိုင်က နယ်နယ်ရရမဟုတ်။ ပဲခူးမှ ညီမလုပ်သူက တကူးတက ပို့လိုက်သော ကုလားထိုင် ဖြစ်သည်။ သူ ထိုင်ပုံက အိမ်ရှေ့ကို ကျောပေးပြီး အိမ်တွင်းခန်းဆီးဘက် မျက်နှာမူထားသည်။ သည်တော့ ခန်းဆီးနှင့် သူ မျက်နှာချင်းဆိုင်။ ခန်းဆီးနံရံမှာ မိုးဟေကို ရှိသည်။ မိုးယုန် ရှိသည်။ ဖွေးဖွေး ရှိသည်။ ရွှေစင် ရှိသည်။ စန္ဒီမြင့်လွင် ရှိသည်။ ခရစ္စတီးနား ရှိသည်။ အားလုံးက အလန်းရိုက်ချက်တွေ။ သည်ပုံတွေက သူ ကပ်ထားတာတွေချည်း ဖြစ်သည်။ ဦးကောင်း၏ အခြေအနေက အဲသည်လို ရေကြည်ရာ မျက်နှာရ ဖြစ်နေတော့ လမ်းထဲနေသူပြောမနာ ဆိုမနာသမားတွေရဲ့ အစအပြုခံရသည်။ ဟိုအပျိုကြီးယူမလား၊ ဒီတစ်ခုလပ် ကြိုက်လား၊ သား တစ်ယောက်အမေ ဒေါ်မေသည်းညှာဆိုရင် ဘယ်နယ်လဲ စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးဆွဲကြသည်။

အသက် ၇၀ ပိုမိုတာ မထင်ရအောင် နှုတ်ခမ်း၊ လူတို့ပေးမယ့် စိတ်မအိုသော ဆုံးအေးဖြစ်သူ ဦးကောင်းကို ကြည့်ကြည့်ပြီး မြေးမလေးက “ဘိုးဘိုးကတော့လေ ဘာစိတ်ကူးတွေ ပေါက်နေသလဲတော့ မသိဘူး၊ တစ်နေ့တစ်နေ့ ထွက်လိုက်တဲ့ မြို့ထဲ” ဟု ပြောသည်။ ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်သည်။ ဦးကောင်း မြို့ထဲမထွက်သည့်နေ့ဟူ၍ မရှိ။ မနက်တိုင်း ပုံမှန်ထွက်၏။ မြို့ထဲက သူ့အပေါင်းအသင်းတွေနှင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်သည်။ မြန်လျှင် ပြုံးချိုစာပေက မဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်အုပ် ဝင်ငှားခဲ့သေး၏။

တစ်ခုတော့ရှိသည်။ ဦးကောင်းက စာဖတ်သမား၊ စာတော်တော်ဖတ်သည်။ တစ်လောက ဆရာ (ဦး) မြို့လိုင်၏ ဘဝနေဝင်ချိန်စာအုပ် ဝယ်လာ၏။ ၇၀ဝဝ ကျပ်တဲ့။ သည်လို စာပေနှင့် မွေ့လျော်တတ်တာလည်း တစ်မျိုးကောင်းသည်။ စိတ်ငြိမ်သည်။ ခေတ်ကာလအဖြစ်အပျက်တွေကို သိသည်။ သုတ၊ ရသအထွေထွေ ဧဟုသုတရသည်။

ပေးမီးယူလေး ဘာလေးလိုတာပေါ့ဟယ်၊ နင်တို့အဖေကို နင်တို့ ဘယ်လောက်ပြုစု ပြုစု သားမယားပြုစုတာနဲ့တော့ ဘယ်တူမလဲ ဟုတ်ဘူးလား”

“ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ် အကြီးရယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဖေကို ဘယ်သူက ယူမှာလဲ”

လမ်းထဲက ပြောမနာဆိုမနာ တစ်ယောက်နှင့် သူ့ဈေးမတားပြောသည့်အထဲမှာ သူ့အရေးတော်ပုံပါတော့ အသာလေးနားစွာ ရင်းခန်းဆီးဘက် မျက်လုံးတွေကို ပို့ထားသည်။ သူတို့ပြောစကား နောက်ဆုံးအပိုက်တို့ သူ့သဘောကျသည်။ သားတစ်ယောက်အမေ ဒေါ်မေသည်းညှာဆိုရင်တဲ့။ သူ ပြုံးသည်။ အပြုံးရိပ်မှာ ဒေါ်မေသည်းညှာပေါ်လာသည်။ ဒေါ်မေသည်းညှာက သူထက် ၁၀ နှစ်လောက်ငယ်တော့ ၆၀ ပေါ့။ ဦးကောင်းက ခုနစ်ထိပ်စည်း၊ ဒေါ်မေသည်းညှာက မြောက်ထိပ်စီး။

ဒေါ်မေသည်းညှာက ခေတ်ဟောင်းရုပ်ရှင်မင်းသမီးကြီး ဝေါ်နွဲ့နွဲ့စန်းနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူသည်။ သူ့ယောက်ျားရွာဖွဲ့စုဆောင်းထားခဲ့သော ပစ္စည်းတွေနှင့် အတိုးရင်းပွား ပေးစားနေသည်။ သားကလည်း အင်ဂျင်နီယာဆိုတော့ ဝင်ငွေကောင်းသည်။ အသောက်အစားအပျော်အပမ်းမရှိဘဲ ရသမျှ အမေ့လက်ထဲ အကုန်အပ်တော့ သားအစီနစ်ယောက်တည်း စားမကုန်သောက်မကုန်ဖြစ်နေ၏။ အဆီအအိမ် အကောင်းစားတွေချည်း စားနေတာဆိုတော့ နုပျိုသည်။ လူနုသလို စိတ်ကလည်း နုသည်။ သူကလည်း သူ့စိတ်ကူးနှင့်သူပင်။

“နင်က တော်ကြာ မိန်းမယူမှာ ငါနဲ့ အတူနေပေမယ့် နင်မိန်းမမလိမ္မာရင် ဘယ်လို လုပ်မလဲ၊ အဆင်မပြေကြလို့ တစ်အိမ်စီနေတော့ ငါတစ်ယောက်တည်း။ မမာမကျန်းရှိလို့မှ ဆေးပေးမိယူကုဖော်လောင်ဖက်မိနို့ ခုကွ”

အမှန်တော့ ဒေါ်မေသည်းညှာ စိတ်ထဲ ဦးကောင်းကို မှန်းပြောနေတာဖြစ်သည်။ အသက်ကြီးသူတွေဆိုတော့ လူငယ်တွေလို မရုတ်ဘဲ

ခပ်တည်တည်ရှက်ပြခြင်းက သိက္ခာ ရှိသလိုလို့၊ ခုလည်း ဒေါ်မေသည်း ညာ၏ အတည်ပေါက်ရှက်ခြင်းက သိက္ခာရှိနေသည်။



ဦးကောင်းသဘောကတော့ ဘုန်းကြီးငါးပါးပင့်ပြီး မင်္ဂလာဆွမ်း ကျွေးလေးကပ်လိုက်လျှင် ပြီးပြီဟု။ သို့သော် အင်မတန်အလှော်အခတ် ကောင်းသော သူ့ချွေးမနှင့်ဒေါ်မေ သည်းညွှာဖက်က ဆွေရိပ်မကင်း မျိုးရိပ်မကင်းအဖွဲ့သမားတွေကြောင့် ဦးကောင်း၏ အစီအစဉ်ပျက်သွား သည်။ သူတို့က ခန်းမတစ်ခုခုမှာ ပွဲလယ်တင့်တင့်လုပ်ချင်ကြသည်။ ခေတ်ပေါ်အခမ်းအနားမျိုး၊ ဒီအစီ အစဉ်ကိုတွေးပြီး ဦးကောင်း နည်း နည်းတော့ ရှက်မိသည်။ ဒီလိုမျိုး တော့ မလုပ်ပါနဲ့ဟုလည်း မတား ချင်။ နောက်ပြီး ဒီအခြေအနေအထိ ဖြစ်လာတာကလည်း သူတို့ကျေးဇူး မကင်းသောကြောင့် နောက်ဆုံး ဘာပဲလုပ်လုပ်ဆိုပြီး ပြန်နေလိက် သည်။ မိတ်စာရိုက်တာက အစ ခန်းမငှားတာအထိ၊ မင်္ဂလာပွဲကိစ္စ အားလုံးကို တစ်ခွဲနားမှ ဝင်မပြော တော့ပေ။

ဒေါ်မေသည်းညွှာကတော့ ပြောရှာပါရဲ့။

“ကိုကောင်းလုပ်ချင်တာလည်း ပြောလေ” ဟု။

ဘယ်အချိန်က စညွတ်နေသလဲ တော့မသိ။ ဒေါ်မေသည်းညွှာက မင်္ဂလာပွဲကိစ္စအမြန်ပြီးဖို့ကလွဲ၍ ကျန်တာ သူ့သိပ်မသိ။

“ညည်းတို့ကောင်းသလိုပဲ စိစဉ်ပါ”

သည်တစ်ခွန်းပဲ။ ငွေရေးကြေး ရှေးကိစ္စလည်း လိုရင်သူစိုက်မည်ဟု ပြောဆေး၏။ သို့သော် . . .။ သည်သို့သော်က ဒေါ်မေသည်းညွှာ နှင့်တော့ မဆိုင်။ ဦးကောင်းတစ် ယောက်တည်း၏ အလိုအရဖြစ်နေ သည်။ အားလုံးက သည်ကိစ္စကို အလေးအနက်တွေးပုံ မရကြ။ တွေးဖို့မပြောနှင့် သတိတောင် မထားမိကြ။

အခြားမဟုတ်ပါ။ မင်္ဂလာ မိတ်စာကိစ္စဖြစ်သည်။ ခေတ်တွေ လူတွေ မည်သို့ပင်ပြောင်းလဲစေကာ

မူ မပြောင်းလဲသည်က မင်္ဂလာမိတ် စာဖြစ်သည်။ ထုံးစံအတိုင်းပါပဲ။ လက်ထပ်မင်္ဂလာမိတ်ကြားလွှာ ခေါင်းစဉ်ကစပြီး နောက်ဆုံး တစ်ဖက်ပါအစီအစဉ်အတိုင်း ကြွ ရောက်ချီးမြှင့်ပါရန်အထိ၊ ချောချော မွေ့မွေ့နှင့်အဆင်ပြေပါသည်။ မပြေ သည်က သတို့သားသတို့သမီးတို့၏ နာမည်အရေးအသား၊ မင်္ဂလာပွဲ လုပ်မည်ဆိုကတည်းက ဒီကိစ္စပေါ် လာလိမ့်မည်ဟု မတွေးမိတာကို ဦးကောင်း နောင်တရနေသည်။ ခု သူတွေးမိတာကလည်း မှန်နေ၏။ မြန် မှာ ရှိ ရာအစဉ် အလာအရ အရွယ် သုံးပါးအခေါ်အဝေါ်ကို သုံးမျိုးသတ်မှတ်ထားသည် မဟုတ် လားလေ။ ခုတော့။

သည်လိုနှင့် မင်္ဂလာနေ့ရက် ရောက်လာသည်။

ခန်းမကြီးကလည်း ထည်ထည် ရှိ၏။ သတို့သားသတို့သမီးကလည်း ခန့်ခန့်ညားညား ထွားထွားစိုင့် ဦးစောနိုင် (ရှမ်းပြည်) နှင့် ဒေါ်ခွဲခွဲ စန်းတို့တို့ပင် ပြင်ယောင်ခံသေး တော့။ ဦးကောင်းက အငြိမ်းစား အရာရှိကြီးဖြစ်သလို ဒေါ်မေသည်း ညွှာကလည်း လင်ယောင်းကြီးရှာဖွေ ငှားသောင်းထားခဲ့သော ပစ္စည်းများနှင့် နေနိုင်စားနိုင်သူလည်းဖြစ် တစ်ဖက် က သားအင်ဂျင်နီယာအချိန်ကြောင့် ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါတောက်ပနေသူ လည်း ဖြစ်တော့ အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေများသည်။ ခန်းမတစ်ခုလုံး မိတ်ကပ်ရနံ့ ရေမွှေးနံ့တွေ လှိုင်နေ သည်။ မတူသောအနံ့တွေ ပေါင်းစု မိသောအခါ တူသောအနံ့တစ်ခု ရနိုင်သည်ဟု ဦးကောင်းတွေးမိသေး ၏။ ဆောင်းဘောက်သံနှင့် အတူ ဦးကောင်း ရင်ခုန်နေသည်။ ခုမှ ဘဝသစ်စတော့သလိုလို ဘာလိုလို တွေးမိပြီး ကိုယ်တွေလက်တွေ ရှိန်း မိန်းလာသည်။ ဟိုဝိုင်းဒီဝိုင်းကူး နည့်ခံရသည်က အမော။ တစ်နာရီ မိုင် ၁၀၀ နှုန်းတင်ထားသော အပြုံး ကလည်း နည်းနည်းမှလျှော့လို့ မရ။ ကြာတော့ ပါးညောင်းလာသည်။ ထို့ကြောင့် လူကို ကြည့်နည်းနည်း ဆည်လိုက်သည်။ အတည်ပေါက် ရှက်ခြင်း၏ သိက္ခာကို စုစည်းလိုက် သည်။ သူ့ခေါင်းထဲ စိတ်ပျက်စရာ

တစ်ခုခုထည့်ပြီး မျက်နှာချန်နယ် ပြောင်းပစ်သည်။ သူ့အခြေအနေကို ကြည့်နေသော ဒေါ်မေသည်းညွှာ က “ကိုကောင်းကလည်း မျက်နှာ အတည်ကြီးနဲ့ ဘာဖြစ်နေတာလဲ” ဟု လက်တို့ပြောတာကိုပင် သူ့ကြား မကြားမသိ။ ခန်းမအဝင်ဝဘက် လျှောက်သွားသည်။ လောလော ဆယ် ဘယ်သူနှင့်မှ စကားမပြော ချင်သဖြင့် ဟိုရပ်ဒီရပ်လုပ်နေသည်။ ဒေါ်မေသည်းညွှာကတော့ ပြုံးပြုံး ရွှင်ရွှင် လန်းလန်းဆန်းဆန်း။ ဦးကောင်း သက်ပြင်းယောတစ်ချက် မှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။ ချွေးစိုနေ သော မျက်နှာကို ဘယ်နေရာသွား ထားရင် ကောင်းမလဲ တွေးနေ သည်။ ခြည့် . . . လူတွေ လူတွေ အတူတွေ ပါလား။ မိတ်ကပ် တဖွေးဖွေး ရေမွှေးတသင်းသင်းနဲ့ ဟန်ဆောင် နေကြတာပါလား။ မိတ်ကပ်ပေါ်က အပြုံးတွေ လတ် ဆတ်သလောက် မိတ်ကပ်အောက် က နှလုံးသားတွေ လှနေရင် သိပ် ကောင်းမှာပဲ။

သံဝေဂပျို့တစ်ပုဒ် ဆုံးအောင် တွေးရင်း မင်္ဂလာစင်မြင့်ကြီးကို ငေးကြည့်နေသည်။ ကြည့်ရင်း ကြည့်ရင်း စင်မြင့်နောက်ခံစာတန်း က လှိုင်းများလို လွန်လွန်းနေသည် ထင်ရ၏။ မြင်ကွင်းက ပီပီပြင်ပြင် မရှိ မှန်ဝါးဝါး။ ထိုနေရာ၌ ရှက်ခြင်း သည် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက် သွားသည်။ တွေးစရာတွေ တစ်ပုံ တစ်ပင် ကြီးနှင့် စင်မြင့် ကို ကျောခိုင်း လိုက်သည်။ သို့သော် ဦးကောင်း ရင်ထဲ မှာတော့ အဖြေမဲ့ပုစ္ဆာတစ်ပုဒ် က လူတို့ တုန်ခါသွားစေသည်။ ထို့နောက် အတည်ပေါက်ရှက်ခြင်း နှင့်အတူ စင်မြင့်ပေါ်က စာတန်းကို စိတ် ထဲက တိုးတိုးဖွဖွ ဖတ်မိလိုက်သေး ၏။

“မောင်ယဉ်ကောင်း (ခ) မောင်ကောင်း (အငြိမ်းစားသုတေသနအရာရှိ) နှင့် မမေသည်းညွှာတို့၏ မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲ”

ပုသိမ်မောင်ရွှေပု

သို့သော်...
ဦးကောင်းရှင်ထံမှာတော့
အဖြေမဲ့ပုစ္ဆာတစ်ပုဒ်က
လူကိုတုန်ခါသွားစေသည်။
ထို့နောက်...
အတည်ပေါက်ရှက်ခြင်းနှင့်အတူ
စင်မြင့်ပေါ်ကစာတန်းကို
စိတ်ထဲကတိုးတိုးဖွဖွ
ဖတ်မိလိုက်သေး၏။



လေ့လာရေးချင်း

မောင်နှင်းပန်း

ဝတ္ထုတိုရသ



သူမ စိတ်ကို လျှော့ချလိုက်သည်။

နံရံကို ကျောဖြင့်မီရင်း မျက်လုံးအစုံကို ဇွတ်အတင်း မှိတ်ထားလိုက်ရသည်။ ရင်တစ်ခုလုံး နိုးချည့် နှမ်းလှလာ၏။ သုံးစံအတိုင်း သူက တော့ပြန်ရောက်မလာသေး။ ဇွဲအစုံကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် သိုင်းယှက်ကာ နာရီကို မော့ကြည့်တော့ စက္ကန့်တံတွေက မပျင်းမရိ ရွေ့လျားနေသည်။ နာရီမြားက ဆယ့်နှစ်ဂဏန်းကို ညွှန်းဆိုနေသော်လည်း မိနစ်တံက တော့ ဆယ့်တစ်နာရီ၏အရိပ်ကို ခိုတွယ်နေသည်။ မကြာခင် မြည်လာတော့မည်ဖြစ်သည့် နာရီတီးသံက သူမ၏ ရင်ကို ထိုးနှက်ရိုက်ပုတ်ကာ ဟားတိုက်သရော်လိမ့်ဦးမည်။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ညှိုးခြောက်သွေ့ဝါလာသော အတွေးစက်ဝန်းကို တစ်ပတ်လှည့်ပြီး ကျရာအဖြေကို မျှော်တွေးတော့ 'ဒီနေ့ ဘောလုံးပွဲ ခိုလို့များလား'ဟု ဆင်ခြင်မိသည်။ ဒါလည်းမဖြစ်နိုင်။ ဒီနေ့က ဟန်သာနေ့မို့ တစ်ကမ္ဘာလုံးတွင် ဘာဘောလုံးပွဲမှမရှိကြောင်း သမ ကောင်းကောင်း သိသည်။ ဒါဆိုလျှင် သူမ၏ ခင်ပွန်းသည် သာယာဝေချမ်း တစ်ဦး ဦးနှင့်အတူ တိုးစံအတိုင်း အချိန်တွေကို အယ်လ်ကိုဟောနှင့် ရောစပ်

သောက်သုံးရင်း သူမကို မေ့နေခြင်း သာဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ တစ်လောကလုံး ရှိ လူသားအားလုံး၏ အိပ်မက်တွေ နိဂုံးချုပ်ချိန်ရောက်မှ သူက ထိုဆိုင်မှ အားတုံအားနာနှင့်ထမည်။ ပြီးလျှင် အိမ်ကို တိုးတိုးတိတ်တိတ်နှင့်ပြန်လာ ပြီး သူမဘေးတွင် အသာဝင်လို့ကာ စိတ်လွတ်လက်လွတ် အိပ်ပစ်လိုက် လိမ့်မည်။

ထိုအခါ အိမ်မှုကိစ္စတွေကို တစ်နေ့ကုန်တစ်နေ့ခန်း ဘောက်ခြေ သိမ်းလုပ်ခဲ့ပြီး မောပန်းနွမ်းနယ်မှု တွေကို တစ်နေရာမှာ ချည်နှောင်၍ ခင်ပွန်းဖြစ်သူကို စောင့်နေရသည့် သူမ၏ ဂုက္ခကို သူနားလည်မည် မဟုတ်။ မိန်းမတစ်ယောက်၏ အိမ် ထောင်ရေးနှင့် ပတ်သက်သော တောင့်တချက်၊ မျှော်လင့်ချက်စသည့် ရင်ခုန်လှုပ်ရှားမှုတို့ကို သူသိ ထိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ သူမရင်ထဲက အစုလိုက် အထည်လိုက်ရိုသော မွန်းကျပ်တစ်ဆို့မှုတွေကို သက်ပြင်း မောတွေအဖြစ် အသွင်ပြောင်းကာ လေထုထွင်းသို့ တွန်းလွှတ်ပြီး မသိ မသာ ချေဖျက်ပစ်နေရသည်။

သူမကိုယ်တိုင်ကလည်း အခု တင်လောတွင်မှ ဘာဖြစ်နေသည် မသိ။ သူ့ကိုသာ အနားမှာ ရှိနေစေ ချင်သည်။ လင်ကိုယ်မယားအတူ

တကွ ကြည်နူးရွှင်ပျရွာ နေထိုင်ရ သည့်အချိန်က အတော့်ကို ရှားပါး တာကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဟိုအရင် သမီးရည်းစား ဘဝတုန်းကလို ချစ်စကားကြိုက် စကားတွေကို တဖွဖွပြောနေစေချင် သည်။ သူ၏အပွေ့အဖက်၊ အယု အယတွေကြားတွင် သာယာစွာ စီးမော့ရင်း တိမ်တိုက်တွေကို ဟီးလေးခိုစီးချင်နေသည်။ ထို့ပြင် ဆယ်ကျော်သက်တစ်ယောက်လို လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာ ရယ်မောပျော် ရွှင်ရင်း သူ့မျက်နှာကို တစ်ခုံစိန်မော့ ကြည့်နေချင်သေးသည်။ ချစ်ခြင်းစွဲ တေးတွေကို သူတစ်ပြန်တိုက်တစ် လှည့် ဆိုညည်းရင်း ကြည်နူးပြုံးတွေ ကိုလည်း အကျောမပေးစတမ်း ကျေကျေနပ်နပ် ဖလှယ်ချင်သေး သည်။ သို့သော် ဒါတွေအားလုံးမှာ သူမ၏ စိတ်ခံစားချက်ပေါ်တွင် မခိုင်တခိုင် တည်ဆောက်ထားသော ချစ်မိဟန်ယိုင်နဲ့နဲ့လေးသာ ဖြစ်နေ ပါသည်။

အခုတော့ သူက သုန်မှုန်သော မျက်နှာပေါ်တွင် အေးစက်မာကျော နေသော မျက်လုံးသေတွေကို တပ် ဆင်ရင်း ခပ်ခွာခွာနေတတ်လာ သည်။ အရင်တုန်းကလို တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး နီးကပ်ယုယစွာ နေချင်ပုံမရ



တော့။ ညင်သာသော လက်ဖျားတွေ နှင့် ပွေ့ဖက်ယုယကာ ချစ်စကားတွေ ကို သိဖွဲ့ပြောပြချင်စိတ်တွေလည်း ရှိပုံမရတော့။ 'အိမ်ထောင်ကျခြင်း သည်၊ ချစ်ခြင်း၏သဏ္ဍိုင်ဖြစ်သည်' ဟူသော ကြားဖူးနားဝအဆိုက တိတိကျကျမှန်နေပြီလားဟု သူမ မဝေခွဲနိုင်။

တစ်ခါတလေ သူမက ရွှန်းလဲ့ တောက်ပနေသော မျက်ဝန်းတွေနှင့် မြတ်နိုးစွာကြည့်ပြီး သူ၏လက် မောင်းကိုဖြစ်ဖြစ်၊ လည်ကုပ်ကို ဖြစ်ဖြစ် ခိုတွယ်မိလျှင် ပြောက်ပြား လွန်းလှစွာသော သူ၏လုပ်ငန်းများ ထဲမှ တစ်ခုခုကို အကြောင်းပြကာ 'တို့ကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် စဉ်းစား ချင်သေးတယ်ကွာ.. .' ဆို၍လည်း ပညာရှိနည်းနှင့်လည်း နှင်တတ်သေး သည်။ ထို့ကြောင့် သူမရင်ထဲက အစိုင်အခဲတွေကို လူမသိသူမသိ သိမ်းထုပ်ယူငင်ကာ သူ၏ကိုယ်ပွား ဖြစ်သော သားငယ်လေးနှင့် သာ မွန်းကျပ်ညစ်နွမ်းလာသော စိတ်တွေ ကို လျှော်ဖွပ်ဆေးကြောပစ်နေရ သည်။

သားလေးကလည်း သူ့သားပီပီ တိမ်တွေကိုချစ်တတ်သည်။ ကောင်း ကင်တွင် ဝဲပုံလာသော ငှက်အုပ်တွေ ကို သဘောကျချင် ကျနေတတ်သည်။ တစ်ခါတစ်ခါ တိမ်တွေငှက်တွေကို မော့ကြည့်ရင်း သစ်ရွက်လှုပ်တာ လေးကို ငေးချင်ငေးနေတတ်သည်။ တစ်ခါတစ်ခါတွင်တော့ လမင်းကြီး ကို မော့ကြည့်ကာ လက်ညှိုးထိုးရင်း ဘာဝါကျ၊ ဘယ်ဘာသာစကားမှန်း မသိသော ဝူးဝူးဝါးဝါးစကားတွေဖြင့် စိကာပတ်တုံး ပြောချင်ပြောနေတတ် သည်။ သားလေး၏ သည်အမှုအရာ တွေ၊ အကျင့်တွေအားလုံးမှာ တစ် ချိန်က အပျော်တစ်ခုခု ခါမမဟုတ် ပုံရိပ်တချို့ကို မြန်၍ပြောပြလျှင် သူမ၏ ရင်ခွန်ပုံတွေက ဝပ်ကြမ်း ကြမ်း ဘောင်ဘင်ခတ်ပေပြန်သည်။ ထိုအခါမျိုးတွင် 'ကိုကိုက... ငါ့ကို ချစ်သေးတာပဲ.. .' ဟူ၍ သူမကိုယ် သူမ ပြန်လည်အားတင်းကာ နှစ် သိမ်းပေးပြန်ပါသည်။

သေချာသည်က ကိုကိုနှင့် ပတ်သက်သည့် သည်လို ကြည့်နူးခွင့် လက်မှတ်တွေမှာ လပေါင်းများစွာ

ဖြတ်သန်းပြီးခါမှ တစ်ခါတလေ ပြန် လည် ကောက်ရုတ်ခြင်းသာဖြစ်ပါ လိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် သူမအတွက် ရေရှည်မက်ခွင့်မရသော အိပ်မက် အပိုင်းအစများသာ ဖြစ်နေပါသည်။ သေချာသည်က ရင်ထဲတွင် အလို မကျမှုတွေကြောင့် ဆင့်ပွားဖြစ် တည်လာတတ်သော ထေ့စရာငေါ့ စရာတွေတို့တော့ သူမ မေ့ထားလိုက် မည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

လမ်းထိပ်ဆီမှ လူသံသဲ့သဲ့ကြား သဖြင့် သူမ လည်တိုင်ကိုချီပြီး နား ကို စွင့်လိုက်သည်။ သူ့အသံမဟုတ်။ သံစုံမြည်နာရီဆီမှ တီတီတာတာ အသံကို ကြားရပြီ။ ထို့နောက် ဆယ့်နှစ်ချက်ကို တစ်စက္ကန့်စီ မြည် သည်။ ဆယ့်နှစ်ချက်မြည်တော့ နာရီတီးသံက ပြန်လည်ငြိမ်သက် သွားပြန်သည်။ အိမ်နံရံ၏ အပြင် ပိုင်းတစ်နေရာမှ အိမ်မြှောင်စုတ် ထိုးသံတွေက ထွက်လာပြန်သည်။ စုတ်ထိုးတာလား စုတ်သပ် တာလား သူမ မဝေခွဲတတ်။ စုတ်သပ်တာဆို လျှင် သူမကို သနား၍ ရည်ညွှန်းတာ လားဟု မဆီမဆိုင် တွေးမိသည်။

သူမ ထိုင်ရာဖာထပြီး အိမ်ရှေ့ သို့ထွက်ကာ လမ်းဆီသို့ မျှော်ကြည့် လိုက်ပြီ။ ရယ်ရွယ်ချက်မရှိတဲ့ ပြန်ဝင် လာခဲ့မိသည်။ သူ့အရိပ်အယောင်ကို တောင် မမြင်ရသေး။ ထို့နောက် ဘာရယ်မဟုတ်ဘဲ သူ၏အဝတ်ပီရို ကို ဆွဲဖွင့်လိုက်သည်။ အထဲက အဝတ် တွေကို တစ်ထည်ချင်း ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး အောက်ဆုံးရှိ အခင်းအောက်ကိုပါ လှန်လှောရှာမိ ပြန်သည်။ ဘာသလွန်စမှမရှိ။ သူ့ အမူအရာပြောင်းလဲခြင်း၏ အရိပ် အယောင်ဟူ၍ တစ်စွန်းတစ်စမှ မတွေ့ရ။ ထို့ကြောင့် သူမ ဝီရိဘက် သို့မင်္ဂလာဆောင်သည့်နေ့ကအဝတ် အစားတွေကိုပါ အမှတ်တရတွေ့ရ သည်။ ထိုအဝတ်တွေ၏အောက်တွင် သူနှင့် ချစ်ခါစက စာတွေကိုပါ အထပ်လိုက်တွေ့ရသည်။ ထိုစာတွေ ထဲတွင်ရောနှောနေသော စာအုပ် ကလေးတစ်အုပ်ကိုပါ ဆွဲထုတ်လိုက် မိပြီး အဲဆွဲကို ပြန်ပိတ်လိုက်သည်။

စာအုပ်ကလေး၏ အဝါရောင် မျက်နှာဖုံးပေါ်တွင် ကလေးငယ် လေးနှစ်ယောက်က တစ်ယောက်

နှင့်တစ်ယောက် ကြည်ကြည်နူးနူး အနမ်းချင်း ဖလှယ်နေကြသည်။ ထိုမျက်နှာဖုံးလေးကို ကြည့်ရင်း သူမခန္ဓာကိုယ်ထဲတွင် လှည့်ပတ် စီးပျောနေသော သွေးတွေက ပြင်ပ ကို တွန်းထိုးကန်ကျောက်ထွက်လာ သလို ရင်ထဲမှာ ဆူဝေလာသည်။ စာအုပ်ကိုကိုင်ထားသော သူမ၏ လက်တွေက တဆတ်ဆတ် တုန်ယင် နေကြသည်။ သူမ၏မျက်ဝန်းတွေကို လမ်းမဘက်ရွှေ့ရင်း စာအုပ်ဆီပြန် ရောက်တော့ သူမ၏လက်တွေက ပထမစာမျက်နှာကို လှန်ပြီးလျက် သား ဖြစ်နေပြီ။

ဘယ်တုန်းကမှ မရိုးနိုင်ခဲ့သော လက်ရေးသွယ်သွယ်ကို သူမ ရှိုက် မက်စွာ ကြည့်နေမိသည်။ ပထမ စာကြောင်းမှာက 'ချစ်ရတဲ့ မှု အတွက်တဲ့၊ တစ်ချိန်က သူ့ကိုယ် တိုင်ရေးပေးခဲ့သော အမှတ်တရ စာအုပ်ကလေး။ နောက်ပိုင်း စာမျက်နှာတွေတွင် သူမ၏အလှဖွဲ့၊ သူမအပေါ်မည်မျှချစ်ကြောင်း၊ လွမ်းကြောင်း၊ တမ်းတကြောင်းတွေ နှင့် မြန်မြန်ဆန်ဆန်အတူနေရပျို အကြောင်းတွေ ပါသည်။ ထိုစာအုပ် ကလေးထဲတွင် သူ၏အိပ်မက်အစိတ် အပိုင်းတွေနှင့် ကြင်နာခြင်းကိုယ် ထည်တွေပါသည်ဟု သူပြောခဲ့ ကြောင်းကို သူမအမှတ် ရနေ မိသည်။

စာအုပ်ကလေးကို ရှေ့ဆက်၍ မဖတ်ဖြစ်သေး။ နောက်ပိုင်းတွင် ဘာတွေပါသည်ကို မှတ်ဉာဏ်က သိနေသော်လည်း နှလုံးသားက ငုံ့လင့် နေပြန်သည်။ သို့သော် စာအုပ်ကို သူမ ပြန်ပိတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ရင်ခွင်ထဲတွင် ထည့်ကာ နာရီကိုမော့ကြည့်လိုက်မိပြန်သည်။ အချိန်တွေသည် တံစဉ်းနှင့်အတိုက် ခဲနေရသော ရွှေတုံးပမာ အလွှား လိုက် ကွာကျနေသည်။

ထို့နောက် သူ့ပုံရိပ်တွေက သူမ၏ အတွေးမျက်ဝန်း၏ မြင်လွှာ ပေါ်တွင် သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာပြန် သည်။ သို့သော် သူမ လက်မခံချင် သေး။ တစ်ချိန်တုန်းက စကားတွေ၊ အပြုံးတွေနှင့် သူ၏ကြင်နာမှုတွေကို ဘယ်နေရာမှာ ချထားခဲ့ပြီလဲဆိုတာ ကိုတော့ သူမ သိချင်ပါသေးသည်။

ဒါမှသာ ထိုရက်စွဲတွေကို တယု တယကောက်ယူပြီး သူ့ကို ပြန်လည် ပေးအပ်သောအခါကျမှ သူမ အတွက် မျှော်လင့်ချက်ရေးရေး ကုန်နိုင်ကောင်းမည်ဟု မျှော်လင့်နေ ရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

အိမ်ရှေ့ဆီမှ ခြံတံခါးလှုပ်ခတ် သံ တချွင်ချွင်ကို ကြားရသည်။

သူပြန်လာပြီမှာ သေချာပြီ။ သူမရင်ထဲ လှုပ်ခနဲတုန်ခါသွားသည်။ ညားခါစတုန်းကတော့ 'မူရှေ့ . . . ကိုကိုလာပြီ.. .' ဟု အိမ်ရှေ့က တည်းက အော်ဝင်လာထင်သော် လည်း ယခုတော့ အိမ်ကြီးတံခါးကို အသာအယာဖွင့်ကာ အိမ်ထဲသို့ အသံတိတ်တိတ် ဖြင့်နေပြီ။ သူမ အိပ်ရာထဲသို့ မသိမသာဝင်နေလိုက် ရလျှင် ကောင်းမလား။ ဒါမှမဟုတ် အိပ်ချင်ယောင်ဆောင်ရင်း သူ့လှုပ် ရှားမှုတွေကို အကဲခတ်နေရလျှင် ကောင်းမလား။ အမျိုးမျိုး စဉ်းစားနေ မိသော်လည်း ထိုင်ရာကမထမိ။ အိမ်ထဲရောက်လာသောသူကို မော့ ကြည့်တော့ သူမထံသို့ ရီဝေဝေ အကြည့်တချို့၊ ဖိတ်စဉ်ကျလာ သည်။

"မိန်းမ... မအိပ်သေးဘူး လား.. ."

မေးရက်လိုက်တာ။ အချိန်နှင့် အခါနှင့် အိမ်ကိုပြန်ရောက်မလာ တတ်သော ခင်ပွန်းသည် တစ် ယောက်အတွက် အဘယ်ဇနီးသည် က စိတ်ချလက်ချ အိပ်နိုင်ပါမည်လဲ။ အရက်ဆိုင်မှာ သောက်စားပြင်းခဲ့ ရင်း ရန်များဖြစ်ကြပေလား။ ကာရာ အိုကေတွေ၊ ကေတီပီတွေမှာ မိန်းက လေးတွေနှင့် တရုန်းရုန်းဖြစ်နေမ လား။ ဒါမှမဟုတ် အချိန်မရှိ အခါ မရှိ သွားလာနေသဖြင့် ပတ်တရောင် ရဲတွေကများ ဖမ်းသွားမလားဆိုတဲ့ စိုးရိမ်စိတ်တွေနှင့် အချိုးကျဖျော် စပ်ထားသည့် သောကမင်ရေတွေကို အဖျက်နိုင် ဆုံးအရာသည် မိမိ ယောက်ျား အိမ်ပြန်ရောက်လာခြင်း ဆိုတာလောက်မှ သူ မသိပါလားဟု သူမ ရင်နာရသည်။

အနွဲ့စူးစူးနှင့် အနားရောက်လာ သောသူ့ကို မော့ကြည့်ရင်း လက်ထဲ က စာအုပ်ကလေးကို စားပွဲပေါ် ပစ်တင်လိုက်ပြီး သူ့ရှေ့တွင်မတ်

တတ်ရပ်ကာ အကျိုးကြယ်သီးတွေကို တစ်လုံးချင်း ဖြုတ်ပေးနေမိသည်။ သူက သူမ၏လက်မောင်းနှစ်ဖက်ကို ခပ်ဖွဖွတိုင်ရင်း သူမ၏မျက်နှာပြင်ကို ငိုကြည့်လာသည်။ သူ့မျက်လုံးစူးစူး တွေနှင့် ရင်ဆိုင်မိတော့ စတော့တုန်းက ခံစားမှုအရိုင်းကလေးလို ရင်က ဖျတ်ခနဲ လှုပ်ခနဲသည်။ ရုတ်တရက် သူမလက်ဖျားတွေ အေးစက်လာပြီး ကြည့်နူးမှုက ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးကို ခပ်တင်းတင်း ရစ်ပတ်သွားသည်။ သူမ ခေါင်းကိုးလိုက်တော့ သူက သူမ၏မေးဖျားလေးကို အသာမပြီး

တောင် သတိမရတော့ဘူးတဲ့လား။ သူ့ မေ့ချင်ယောင် ဆောင်နေတာများ လား။ ဒါမှမဟုတ် တကယ်ပဲမေ့သွား တာလား။ မေ့ချင်ယောင်ဆောင်နေ တာတော့ မပြစ်နိုင်ပါ။ အခုတစ် လော သူ့အရမ်းမေ့တတ်နေတာကို သူမ ကောင်းကောင်းသိနေပါသည်။ သို့သော် ဒီလို နှစ်ဦးစလုံး၏ အကြင် နာမှတ်တိုင်ကလေးကိုတော့ မမေ့ ကောင်းဟု သူမ ထင်ပါသည်။ သူသည် လက်ထဲရှိ စာအုပ် ကလေး၏ မျက်နှာဖုံးကို သေသေ ချာချာကြည့်နေသည်။ ထို့ပြင်

သည်။ သူမကို ခွင့်တောင်းတာလား အသိပေးတာလား မဝေခွဲနိုင်သော် လည်း သူကတော့ ခြင်ထောင်ထဲ ရောက်သွားပြီ။ ထို့နောက် အထဲမှ နေ၍ 'ဟား. . . ငါ့သားကလည်း အိပ်နေလိုက်တာကွာ. . . ဟား. . . ဟား. . . ရွတ်' ဆိုသော ရယ်သံနှင့် သားလေးကို မွေးမွေးပေးနေသံကို သူမ ကြားလိုက်ရသည်။

ဘာကို ဝမ်းနည်းမှန်းမသိသည့် ဝမ်းနည်းစိတ်တို့က သူမအာရုံကို တဖြည်းဖြည်း လွှမ်းခြုံလာသည်။ ထို့နောက် ခေါင်းကို ခပ်သွက်သွက် ခါထုတ်လိုက်ပြီး အိပ်ရှေ့တံခါးကို ထွက်ပိတ်လိုက်သည်။ အိပ်ခန်းဆီ ပြန်ရောက်၍ ဆောက်တည်ရာမရ သော သူမ၏သိစိတ် အလွှာကို အသာဇက်ချုပ်ရင်း အိပ်ရာဆီ နားစွင့်လိုက်သောအခါ လှုပ်ရှားသံ မရှိတော့။ သူ၏ အသက်ရှူသံ ပြင်း ပြင်းကပင် သူမ၏ လှောင်ပြောင် သရော်နေသလို ထင်ရ၏။

သူမ၏ သိစိတ်အလျင်က ခင်ပွန်းဖြစ်သူ၏သုဇယံချင်း အောင် မြင့်တိုးတို့လင်မယားကို အဆက်အစပ် မရှိဘဲ သတိရလိုက်သည်။ ကို ထောင်မြင့်တိုးတို့လင်မယားက သူမ ခင်ပွန်း လိုမဟုတ် ဇနီးနှင့် သား သမီးများ အပေါ်တွင် ကြင်နာသည်။ တစ်ခါတလေ လူရှေ့မရှောင် သူ ရှေ့ မရှောင် သူ့သားလေးကိုမွေးရင်း ဇနီးဖြစ်သူကိုပါ ရော၍ နမ်းနေ တတ်သည်ကို သူမ မြင်ဖူးသည်။ တစ်ခါတလေ သူမအိမ်ကို အလည် လာခိုက် သူတို့ လင်မယား၏ တစ်ယောက်အပေါ် တစ်ယောက် ကြည့်နေကြသော မျက်လုံး တွေ သည် သူမတို့ လင်မယား သမီး ရည်းစား ဘဝတုန်းကလို ချစ် ရည်ရွန်းလဲ့ကာ မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံနိုင်ပုံမျိုးတွေ ဖြစ် သည်။

သူမရင်တွင်းမှ သောကဋေ တွေကို ခပ်ပြင်းပြင်း မှုတ်ထုတ်လိုက် သည်။ နှိုးကျစ်ပေါ်ရှိ ဇီးကွက်ရုပ် နှစ်ရုပ်ဆီ အကြည့်ရောက်တော့ အရုပ်ကလေးတွေက သူမကို တအံ့ တဩကြည့်နေရသလို ထင်ရ၏။ ဇီးကွက်အဖိုလေးက တစ်ဖက်ကို နည်းနည်းလေးလှည့်နေသဖြင့် ပြန်

တည့်ပေးဖို့ လက်လှမ်းလိုက်သည်။ သူမ၏လက်အစုံက ဇီးကွက်ကလေး ဆီ ရောက်လှရောက်ခင်ကျမှ ပြန် ရုပ်လိုက်ပြီး ခုဒီရုံ၏တံခါးကို နောက်တစ်ကြိမ် ဆွဲဖွင့်လိုက်မိပြန် သည်။ ထို့နောက် မသေမသပ်နှင့် ခပ်စောင်းစောင်းဖြစ်နေသော စာ အုပ်ကလေးကို ပြန်ဆွဲထုတ်လိုက် မိသည်။ ကောင်လေးနှင့် ကောင် မလေးတို့က မမောနိုင် မပန်းနိုင် အောင် အနမ်းပွင့်တွေ ခြွေနေကြ တုန်း ရှိသေးသည်။

ပထမ စာမျက်နှာကိုလှန်ရင်း အနားရုံ မှန်တင်ခုံရှေ့တွင် သူမ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ မှန်ထဲရှိ ပုံရိပ် ကိုလှမ်းကြည့်တော့ တစ်ခုခုကို အလိုမတူသည့် အရိပ်မည်းတွေက သူမမျက်နှာပေါ်မှာ ယှက်သန်းပြေး တွားနေကြသည်။ မှန်ထဲရှိ ရုပ်လွှာ ဆီပုအကြည့်ကို ချက်ချင်းရုပ်သိမ်း ပြီး စာအုပ်ကလေးကို ငုံ့ကြည့် လိုက်မိ ပြန်သည်။ 'ချစ်ရတဲ့ မှု အတွက်' လှုပ်ခနဲ ဖြစ်သွားသော ရင်နှင့်အတူ ပင့်သက်တစ်ခုကို ခဲခဲယဉ်းယဉ်း တွန်းချလိုက်ရပြန် သည်။

သူမအတွက် မျှော်လင့်ချက် တချို့ကို ဒီစာအုပ်ကလေးထဲတွင် ပြန်ရှာရမည်။ တွေ့ပါ့မလားဟု ခိုး ရိမ်မိသော်လည်း တွေ့လိမ့်မည်ဟု တော့ သူမ ယုံကြည်ပါသည်။ အိပ် ရာထဲမှ တရှုရှုဟောကနေသော သူသည် စာအုပ်ထဲက 'ကိုကို' နှင့် လုံးဝတူလိမ့်မည် မဟုတ်ကြောင်းကို လည်း သူမ ယုံကြည်လက်ခံထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ချစ်ရလွန်းသော ယောက်ျား တစ်ယောက်ကို အနားတွင်ထား လျက် တစ်ချိန်တုန်းက အပျော်တွေ ကို မြှုပ်နှံသိမ်းဆည်းထားသော စာမျက်နှာတွေပေါ်တွင် ပြန်လည်ရှာ ဖွေရသော်လည်း လွဲမှားနေသော အံ့ချော်မှုတစ်ခုသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဒါကိုလည်း သူမအနေနှင့် တိတိ ကျကျကို သိနေပါသည်။ သို့သော် သူမစိတ်ကို လိမ်ညာလှည့်စားရင်း ချစ်ရသော ကိုကိုနှင့် စာမျက်နှာတွေ ပေါ်တွင် ပျော်ရွှင်စွာ ကခုန်လိုက် မောရဦးမည်လေ. . .

မောင်နှင်းပန်း

သူမအတွက် မျှော်လင့်ချက်တချို့ကို ဒီစာအုပ်ကလေးထဲတွင် ပြန်ရှာရမည်။ တွေ့ပါ့မလားဟု ခိုးရိမ်မိသော်လည်း တွေ့လိမ့်မည်ဟုတော့ သူမယုံကြည်ပါသည်။ အိပ်ရာထဲမှ တရှုရှုဟောကနေသောသူသည် စာအုပ်ထဲက "ကိုကို" နှင့်လုံးဝတူလိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်းကိုလည်း သူမယုံကြည်လက်ခံထားပြီးဖြစ်ပါသည်။

စိုက်ကြည့်နေပြန်သည်။ ထိုအကြည့် အတွက် သူမ ပြုံးပြလိုက်သည်လား။ မဲပြလိုက်သည်လား မဝေခွဲနိုင်။ တဆတ်ဆတ်တုန်ခါလာသည့် နှုတ် ခမ်းနှစ်လွှာကိုတော့ သူက သေသေ ချာချာ ကြည့်နေသည်။ သူ့အကျိုးကို ချွတ်ပေးပြီးတော့ အဝတ်ခြင်းထဲသို့ ပစ်ထည့်လိုက် သည်။ ထို့နောက် ဝီရိယထဲမှ အကျိုး အဟောင်းတစ်ထည်ကို ထုတ်ယူပြီး သူ့ကို ဝတ်ပေးမည်ပြင်တော့ သူက 'ပေး. . . ပေး. . . မှု. . . ကိုယ့်ကို ပေး. . .' ဆိုပြီး သူ့ဘာသာ ယူဝတ် သည်။ သူမက သတိတရဖြင့် စားပွဲ ပေါ်က စာအုပ်ကလေးကို ကောက် ယူပြီး ပြန်ထည့်ဖို့ ဝီရိယထဲဆွဲဖွင့်လိုက် တော့ သူက စိတ်ဝင်တစားနှင့် "အဲဒါ ဘာလဲ. . . ကိုယ့်ကိုပြခမ်း. . ." ဆိုကာ ဆွဲယူသွားသည်။ သူမရင်တစ်ခုလုံး နိုးချည့်နှမ်း လှသွားသည်။ 'အဲဒါဘာလဲ. . .' တဲ့။ သူမကို လွှမ်းလွန်းလို့ဆိုပြီး သူ့ကိုယ်တိုင် စာမျက်နှာ ရှစ်ဆယ်လုံးပြည့်အောင် ရေးပေးထားသည့် စာအုပ်ကလေးကို

အထူးအဆန်းစာပေကို တွေ့နေရ သလို ဇေယျဝါတည်း ဖြစ်နေသည်။ ပြီးတော့ သူ့ကိုပိုင်မှုနဲ့နေသူတစ်ဦးလို စာအုပ်ကို မျက်နှာနားကပ်၍ သေသေချာချာကြည့်ပြီးမှ . . . "ဟား. . . ဘီ. . . ဒါ. . . ငါ့ လက်ရေးပဲ. . ." သူမ အလန့်တကြား မော့ကြည့် လိုက်မိသည်။ သေချာပြီ။ ဒီစာအုပ် ကလေးအကြောင်းကို သူသေသေ ချာချာမေ့သွားပြီ။ မိန်းကလေးတစ် ယောက်အပေါ် ဒါမှမဟုတ် ကိုယ့် ဇနီးတစ်ယောက်လုံးအပေါ် သက် ရောက်နေသောသူ၏ စူးနှစ်မှုကို လည်း မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရ သဖြင့် သူမ ငိုချင်လာမိသည်။ ထို့ကြောင့် စာအုပ်ကို ဖျတ်ခနဲဆွဲယူ ပြီး ဝီရိယထဲ ပစ်ထည့်လိုက်ကာ ဒိုင်း ခနဲနေအောင် ဆောင့်ပိတ်ပစ်လိုက် သည်။ သူမ၏ လှုပ်ရှားမှုတွေကို မျက်တောင်မခတ် ကြည့်နေသော သူက ပန်းတစ်ချက်ကို ဟန်ပါပါ တွန့်ရင်း 'ကိုယ်. . . အိပ်တော့မယ် ကွာ. . .' ဆိုကာ အိပ်ရာထဲ ဝင်သွား



(၁)

အပြင်မှာ ရာသီဥတုက ပူပြင်းလှသည်။ လူတွေအနားမှာ နေရတာက ပိုပြီးပူလောင်လွန်းသည်ဟု ငွေထင်သည်။ အထူးသဖြင့် ဖြိုးလိမ်းပြင်ဆင်ဝတ်စားထားသောလူ ပြုံးပြုံးပြက်ပြက်တွေကြားမှာ၊ အပေါ်ယံစကားလုံးများကြားမှာ၊ ဇွန်းသံခက်ရင်းသံ၊ ရယ်မောသံတွေကြားမှာ။

'မမက အရင် အတိုင်းပဲ မပြောင်းဘူး၊ လူနေတုန်းပဲသိလား' အသံကြားရာ ကြည့်မိတော့ အလှူရှင်အစ်မဝင်္ကါးကို ပဋိသန္ဓာရစကားဆိုနေသော ဧည့်သည် အမျိုးသမီး တစ်ယောက်။ ငွေကတော့ ကုပ်ပိုးကြီးများ အစ်တက်နေသော လပြည့်ဝန်းလို မျက်နှာပိုင်းပိုင်းနှင့် အစ်မကြီးကို 'မမ အရမ်းဝတာပဲ သိလား' ဟု ပြင်ပြောလိုက်ချင်မိသည်။ ဧည့်သည်ချင်းတွေသာ သိရင်တော့

'မှန်တိုင်းလည်း မကောင်းဘူး မိငွေ' လို့ ဆိုကြဦးမှာ။

အရင်ကတော့ လှချင် လှခဲ့ပါလိမ့်မည်။ သားသမီး ၃ ယောက်ဖွားပြီးသော လူလတ်ပိုင်း မိန်းမတစ်ယောက်၊ သားသမီး ကိစ္စ၊ လင့်ကီစွနှင့် ချက်ချေးပြတ်ချေးတွေမှာပဲ ဘဝတစ်ခုလုံး ပုံအောထားတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ ဒီအသက်အရွယ်မှာ အလှအပနဲ့ ဝေးကွာနေတာသဘာဝကျပါသည်။ ထိပ်လုံးလုံး လေးသောပေါ်လွင်သော နှုတ်ပြား ပြားလေး၊ ဓနုထားလျှင် မျှော်ပြောင့် တစ်ကြောင်းလို နှုတ်ခမ်းပါးလေးနှင့် လှတာဆိုလို့ မျက်လုံးပိုင်းပိုင်းတွေသာ ရှိသော ထိုအစ်မကြီးသည် ငယ်စဉ်ကတော့ ငယ်ဂုဏ်နှင့်မို့ ဖြူဖွေးသန့်ပြန့်ကာ တင့်တယ်ခဲ့ပါလိမ့်မည်။

အစ်မကြီး၏ လည်တိုင်တွင် လည်ရေ သုံးရစ်မျှ ရှိခဲ့ပြီ။ မိတ်ကပ်ဖို့ထားသည့်ကြားမှပင် မွဲခြောက်လို

အစက်အပြောက်လေးတွေက ပါး
တစ်ဖက်တစ်ချက်ပေါ်မှာ နေရာယူ
စပြုပြီ။ ခေါင်းထက်မှာ ငွေရောင်
ဆံမျှင်လေးတွေ ဟိုတစ်ချောင်း၊
ဒီတစ်ချောင်း တွေနေရပြီ။ သေချာ
သည်မှာ ဟိုအရင် ငယ်စဉ်ကလို
မလှပနိုင်တော့။

'စားကောင်းလား၊ အဆင်ပြေရဲ့
လား ညီမလေး'
'ဟုတ် ဆီနည်းနည်း များပေ

မယ့် စားလို့တော့ ကောင်းပါတယ်'
စားလို့ ကောင်းပါတယ်ပဲ ပြောလိုက်
လည်းရတဲ့ဟာ ငွေကိုက အတွန့်
တက်ချင်သူ။ ငွေတို့အိမ်မှာက ဆီ
အသုံးနည်းသည်။ မေမေက အိမ်
သားများ၏ ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်
သည့်အနေနှင့် ဆီ၊ အချိုမှုန့်နှင့်
ဝံ့ပြာရည်တွေ လျှော့သုံးတော့ ငွေတို့
ပါးစပ်တွေက အကျင့်ပါနေပြီ။ သို့
သော် ဘယ်လောက်ပဲ ကျန်းမာရေး

အတွက် အစားအသောက် ဂရုစိုက်
စိုက်။ သေမယ့်သူကတော့ အချိန်စေ့
လျှင် သေမှာပဲဟု ငွေပြောတော့
မေမေက ငွေကို လူကန်လန်ဟု ဆို
သည်။

တကယ်ဆို ဒီလိုပွဲမျိုးတွေ ငွေ
မတက်ချင်။ မေမေ မအား၍သာ
လာခဲ့ရသည်။ ငွေက အပေါ်ယံတွေ
ကို မုန်းသည်။ ရှေ့တွင် ချိုသာနေ
သလောက် ကွယ်ရာကတော့ စကား

မုန်းချိုင်း အကြွ ပေပြည်အပူ

ချစ်ကြည်အေး

ဝတ္ထုတိုရှည်

YATI
14

တင်း ဆိုတတ်သည်မှာ လူ့သဘာဝဟု ဆိုလျှင် ထိုလူ့သဘာဝနှင့် ငွေသည် လုံးလုံးမှ အမင်။ သိမ်မွေ့ညင်သာ ဟန်မို့လျက် အမျက်သို့မီးထားတတ် သော၊ ဒေါသတို့ကို မျိုချထားကာ ရေခဲခပ်ကြုံမှ ပြန်တွယ်တတ်သော ပညာရှိများနှင့် ယှဉ်လျှင် ငွေက အမြဲ လူဆိုးတစ်ယောက် ဖြစ်လေ သည်။ အမြဲအတိုင်း တဲ့တိုးပြော တတ်သော၊ ပွင့်လင်းသော ငွေကို အနိုင်ဟု ဆိုလာခဲ့ လျှင် ငွေသည် မိမိကိုယ်ကို အနိုင်ဟု ကျေနပ်စွာ ခံယူမည်သာ။

(၂)

မေမေတိုက်တွန်းလွန်း၍ ငွေ ဘဝရက် တရားစခန်း ဝင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ စစချင်း ၂ ရက်-၃ ရက်မှာ ငွေ ဘယ်လိုမှ တရားမှတ် မရ။ ပထမ ရက်တွင် ခန္ဓာကိုယ်က ငြိမ် သက်စွာ ထိုင်နေလျက် ငွေစိတ်တို့ ရုန်းကန် ပြေးလွှားနေကြသည်။ ဒုတိယရက် မှာတော့ ငွေ ဘယ်လိုမှ မည်းမခံနိုင် တော့။ အော်ဟစ် စကားပြောချင်လာ သည်။ စကြိုလျှောက်လျှင်လည်း အမှတ်စိတ် စိတ်မှတ်နိုင်ရန်ခြေလှမ်း တို့ကို နှေးချစ်မရ။ ပုံမှန်အတိုင်း လျှောက်တော့လည်း လျှောက်နေရုံ သာ ရှိသည်။ အေး စက် ငြိမ်ဝပ်နေ သော စကြိုလမ်း တစ်လျှောက် အော်ဟစ် ပြေးလွှားလိုက်ချင် စိတ် တို့က တားမရဆီးမရ နိုင်အောင် သူ ပုန်ထလွန်းနေတော့သည်။

ဘုန်းဘုန်းကို တရားလျှောက် ချိန်ကျမှ ဤသည်မှာ မူလစိတ်၏ ပင်ကိုယ်ဖြစ်ပြီး အငြိမ် မနေလိုသည် စိတ်၏ သဘာဝအရ ရုန်းကန် ဆန့်ကျင်နေကြောင်း၊ ခါတိုင်းလို လွင့်ချင်ရာ လွင့်နေခွင့် မရသော စိတ်သည် အရှင်အာရုံ အဖြစ်နှင့် ငါးကိုတုန်းပေါ်တင်ထားသလို ဖျပ် ဖျပ်လူးနေတာ ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဆို ခဲ့လေသည်။

စိတ်ထဲမှာ ပေါ်လာရင် ပေါ် လာတဲ့အတိုင်း သိပေး၊ မှတ်ပေးနေ ရမည်ဟု ဆိုသည်။ ပြေးချင်ရင် ပြေး ချင်ကယ်၊ အော်ချင်ရင် အော်ချင် တယ်မှတ်။ စကားလုံးတင် မှတ်နေရ မှာ မဟုတ်ဘဲ အရှင်စိတ် ဖြစ်နေတာ ကို နောက်က မှတ်စိတ်လေးက သိသိပေးနေရမှာဟု မိန့်ကြားလေ ၏။

တရားစခန်းမှာ စရက်၊ ဥရက်

နှင့် နောက်ဆုံးရက်များတွင်တော့ ငွေစိတ်တွေ အတော်အတန် အေး ချမ်း ငြိမ်သက်လျက် ကစဉ့်ကလျား ပြေးလွှားနေတတ်သော အကွပ်မဲ့ စိတ်၏ ပရမ်းပတာ သဘောကို အနည်းငယ်မျှ ရိပ်စား နားလည်မိ ခဲ့ပြီ။

နောက်အကြိမ်တွေမှာတော့ မေမေ မတိုက်တွန်းရပါဘဲ ငွေ သဘောနှင့် ငွေ တရားစခန်း ဝင် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ဝင်ဖြစ်ပြီးတိုင်းလည်း ရရှိခဲ့သော စိတ်နှလုံး အေးချမ်းမှုကို အတော်အတန် နှစ်ခြိုက်လျက် တရား၏ အရသာကို တမက်တမော ရှိနေတတ်သည်။ ဘုန်းဘုန်းကတော့ ဤမျှနှင့် ရပ်မနေစေချင်။ တစ်မဂ် တစ်ဖိုလ်ပေါက် အားထုတ်ဖို့ရန် မိန့်တော်မူသည်။

ငွေကကျတော့ အမိုက်ပီပီ၊ ပုထုဇဉ် ဆိုသော ဥမ္မတကော ဘဝ မှာ မွေနေချင်သေးသူ ဖြစ်လျက် လောကဓံ ဆိုသည်ကို မြည်းစမ်းနေ ချင်သေးသူသာ ဖြစ်လေသည်။

(၃)

ငွေ ရည်းစားစထားတော့ အသက် ၁၈နှစ်မှာ သူက ငွေတို့ ကျောင်းတပါး ငွေကို 'ဆံပင် အရှည်လေး ထားပါလား'ဟု ချော သလိုလေးပြောကာ အထားခိုင်း သည်။ 'ထားနိုင်ပါဘူး၊ အိုက်တယ်။ ဆံပင်ရှည်တဲ့ မိန်းကလေးတွေ သွား ကြိုက်ပေါ့'

ငွေက တဲ့တိုးပဲ ပြန်ပြောသည်။ ငွေ လက်ဖျောက် ထီးတတ်တာ၊ လေခွန်တတ်တာ၊ ခုန်ပေါက်အော် ဟစ်နေတတ်တာ၊ တဟားဟားအော် ရယ်တတ်တာတွေကို သူကြိုက်ဘူး ဟု ဆိုသည်။ သူကြိုက်တာ လိုက် လုပ်ပြနေရမှာလား၊ ငွေကြိုက်တာ ငွေလုပ်ရမှာလားဆိုတော့ အဖြေက ရှမ်းသည်။ "နည်းနည်းလောက် တော့ မိန်းကလေး ပီသစမ်းပါကွာ" ဟု ညည်းသလို ပြောလာပြန်သည်။ ငွေသည် ငွေပုံစံ၊ ငွေအချိုးအချိတ် နှင့် ငွေသာဖြစ်သည်။ 'ငွေကို ဒီပုံစံ အတိုင်း၊ အရှိအတိုင်း လက်ခံနိုင်ရင် ဆက်လျှောက်ကြတာပေါ့' ဟု ငွေက ဆိုတော့ သူစိတ်ခုကာ အဆက်ဖြတ် သွားတော့သည်။

အသည်းကွဲလျှင် ငိုနေရတာ မျိုးလား ငွေ မသိပါ။ ငွေကတော့ အော်ဟစ်ရယ်မောမိသည်။ တစ်ခါ

တလေတော့လည်း သတိရနေမိ တတ်ပါ၏။ ထိုအခါတွင် တရားနှင့် ဖြေနိုင်မည်လားဟု သတိရတမ်းတ စိတ်ကို အသေအချာ ကြည့်မိသည်။ လွမ်းတယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကို အသေ အချာရှုမိသည်။ မျက်စိကိုမှိတ်ကာ ဖြစ်နေသောစိတ်ပေါ်မှာ သတိလေး ကပ်ကာ အာရုံစိုက်ကြည့်မိတော့ အတော်အတန် တည်ငြိမ်သွား သလိုလို၊ သူငယ်ချင်းတွေကိုတော့ ငါက နောက်ထပ် ဆယ်ခါလောက် အသည်းကွဲရင်တောင် ခံနိုင်ရည်ရှိ နေဦးမှာဟု ပမာမခန့် ဟန်နှင့်ပြော ကာ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ရယ်မောနေခဲ့ လေသည်။

(၄)

ငွေ တစ်ယောက်တည်း ရုပ်ရှင် သွားကြည့်တယ်ဆိုတော့ ဖြူလေး တို့က တအံ့တဩ။

'ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ဒါ ရာလတ်မှပု ပေတတ်တာဘဲ၊ တစ်ယောက်တည်း ကြည့်ရတာ ပိုတောင် အရသာရှိသေး တယ်။ နေကြာစေ့တစ်ထုပ်လုံးကို တစ်ယောက်တည်း မားရတာပေါ့' ငွေက ရယ်မောရမ်းပြောတော့ လက်လျှော့ဟန်နှင့် ပဲခူးတွန့်ပြကြ သည်။ ဒါတောင် ငွေ ဆေးလိပ်စ သောက်တတ်နေတာ သူတို့ မသိကြ သေး။ လက်ရှိ ငွေရည်းစားကို 'ဆေးလိပ်ဖြတ်ရင် ဖြတ်၊ မဖြတ်ရင် ငွေပါ လိုက်သောက်မှာ' ဟု ရွံ့ပြော တာ တကယ်လိုက်သောက်ရင်းက သောက်တတ်သွားခြင်းပင်။

ချစ်စတုန်းက တစ်နေ့ မတွေ့ရ လျှင်မနေနိုင်။ ဖုန်းမဆက် စကား မပြောရလျှင် မနေနိုင်သော ငွေ သည် ရည်းစားသက်တမ်း ၆ လ ခန့် လွန်သော် အနည်ထိုင်သွားခဲ့ပြီ။ အတူတူ အအေးဆိုင်ထိုင်ကြခိုက် ချစ်သူမျက်နှာကို အသေအချာကြည့် ရင်းက အပြစ်အနာအဆာတို့ကို မြင်တတ်လာသည်။ ငွေဟာ အပေါ် ယ်ကို ကြည့်တတ်သူလားဟု ကိုယ့် ကိုယ်ကိုယ် သံသယဝင်နေတုန်းမှာ ပင် သူ့ခြေမမိုးပေါ်ပြုတ်ကျသော ငွေပိုက်ဆံစိတ်ကို ပြန်ကောက်ရာ က သူ့ခြေသည်များကို သတိထား မိသွားလေသည်။ ခြေသည်အရှည် တွေကို ညှပ်ထားသော၊ ထိုခြေ သည်းများကြားတွင် ကြေးများရှိနေ သော သူ့ခြေချောင်းများကို ငွေ ဘယ်လိုမှ မနှစ်မြို့နိုင်ပေ။ နောက်

တစ်လခန့်အကြာမှာ ဘာအကြောင်း ပြချက် မယ်မယ်ရရပုပုပိုပါဘဲ ငွေ သူ့ကို အဆက်ဖြတ်လိုက်တော့သည်။ ငွေဟန်ဆောင် မချစ်ချင်ပါ။ စိတ်ထဲ က ဘယ်လိုမှ ရှေ့ ဆက်မရနိုင်တော့ သည်ကို ဘာဆင်ခြေမှလည်း ပေး နေဖို့မလိုအပ်ဟု ငွေ ယုံသည်။

သည်နောက်တော့ ငွေဆီက ပိုက်ဆံ ခဏခဏချေးတတ်သော၊ လူရှေ့သူရှေ့မရှောင် နှာခေါင်းကို ခဏခဏနှိုက်နေတတ်သော၊ ခေါင်း မှန်မှန်မလျှော်၍ ခေါင်းချွေးနံ့အမြဲ နံနေတတ်သော အနိယောတိုက်များ နှင့် ချစ်လက်မေ့မြဲခဲ့ပြန်။ ငွေ သူငယ် ချင်းတွေက ငွေကို ဇီဇာကြောင်သူ၊ မရောင်ရာ ဆီလူးသူဟု ရှေ့တင်မှာပဲ ဖြစ်တင်စကားဆိုကြသည်။ ဒါတွေ ဟာ ပြုပြင်ရနိုင်သော အရာများဖြစ် ပြီး အရေးကြီးတာက ငွေအပေါ် တကယ် ချစ် မချစ်ဆိုတာပဲဟု ငွေ ကို သင်ကြားကြသည်။ ငွေ မသိ မဟုတ်။ သိပါသည်။ သို့သော် သူတို့ က ချစ်လျှင်တောင်မှ ငွေက နှစ်နှစ် ကာကာ မချစ်နိုင်တာ ခက်လှ သည်။

အကယ်၍ သာ တစ်စုံတစ် ယောက်က ငွေလှိုင်းအိဆိုတဲ့ မိန်းမ ဟာ အချစ်ဆိုတာကို ခုထိန်းမလည် သေးသူပါဟု ကောက်ချက်ချလာ လျှင် ငွေ ရယ်ဖြူးရိပ်နှင့် ဝန်ခံမိဦး မည်သာ။

အချစ်သည် ဘဝကောင်းကင် ကြီးထဲမှ ကြယ်ကလေးတစ်လုံးမျှသာ ဟု ငွေက ထင်သည်။ သို့စေကာမူ ကြယ်မစုံသော ကောင်းကင်သည် မည်သို့မျှ ပြီးပြည့်စုံခြင်း မရှိနိုင်၊ သို့သော် ငွေသည် ကြယ်ကလေးတွေ ထက် ဘဝကောင်းကင်ကြီး၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုမှ သိချင်မိသည်။

ဘဝတစ်ခုကို အချိန်နှင့်တိုင်း တာသည်ဆိုလျှင် ငွေအချိန်တွေ ကရော တဖြည်းဖြည်းနှင့် နေရင့် သလို ရင့်လာနေပြီလား။ ငွေဟာ သည်လိုနှင့်ပဲ ဘဝတစ်ခု သေဆုံး လွန် မြောက် ရတော့မည် လား။ အချည်းနှီးတော့ ငွေ သေဆုံး မသွား ချင်၊ တစ်ခုခုတော့ သိရမှဖြစ်မည်။ ကြယ်ကလေးတွေ အကြောင်းပဲ ဖြစ်စေ၊ ဘဝ ကောင်းကင်ကြီး အကြောင်းပဲ ဖြစ်ပါစေပေါ့။

(၅)

ငွေ ခေါင်းတုံးကာ သီလရှင်ဝတ်

လိုက်တော့ ငွေ သူငယ်ချင်းအရင်းကြီးတွေပင် အံ့ဩကုန်ကြသည်။ 'လောကကြီးကို တကယ်ပဲ ပြီးငွေတယ်ပေါ့လေ' ဟု ခန့်တွဲတဲ့စကားနှင့် လှောင်ကြသည်။ ငွေပျက်နာအတည်အတန့်ကို တွေ့မှ အရှိန်သတ်လျက် 'ဆရာလေး ဘယ်လောက်ကြာကြာ ဝတ်မှာလဲ ဘုရား' ဟု မေးဖော်ရသည်။ သီလရှင်ဝတ်တိုင်း လောကကြီးမှာ မနေပျော်လို့ အပူသည်မို့လို့ ဝတ်တာဟု အထင်ရှိနေကြသူတွေကို ငွေ ထူးပြီး အံ့ဩမနေတော့။ လူတွေသည် လူလိုသာ တွေးကြပေမည်။ တနင်္ဂနွေသမီးမို့ ငွေကို မဆေ့ဝတ်ီ ဟု ဘွဲ့ခေါ်ခြင်းက ဆရာကြီး၏နတ်မှ မဆေ့ဝတ်ီဟု ခု ကြိမ်ခေါ်တိုင်း ငွေက ဘုရားဟု ခု ကြိမ်တိုင်တိုင် ပြန်ထူးရသည်။ ဆရာကြီးသည် ၁၂ နှစ်သမီးကပင် စာသင်ကျောင်းမှာ မပျော်ဘဲ သီလရှင်ဝတ်ပေးဖို့သာ မိဘတွေကို ပူဆာခဲ့ပြီး စာသင်ကျောင်းမှ သီလရှင်ကျောင်းသို့ မကြာခင် ထွက်ပြေးသွားလေ့ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ ငယ်ဖြူဖို့ ဘဝမှာ ငွေတို့လို အချစ်တွေ၊ အမုန်းတွေ၊ ရည်းစားသန်စွဲတွေနှင့် ကင်းရှင်းခဲ့သူ။ သို့တိုင်အောင် မေမေပြောထားသည်ထင်။ ဆရာကြီးသည် ငွေအချစ်ကိစ္စများကို

သည်။ "မဆေ့ဝတ်ီ ချစ်တာတွေ၊ မေတ္တာတွေကတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ ချစ်သူတွေလို့ အိမ်ထောင်ပြုတာက ဟုတ်ပါပြီ။ ချစ်ကြပြီဆိုရင် အဲဒီမှာပဲ ရပ်မထားနဲ့ ဆက်တွေးကြည့်။ လူတွေ အများစုက အိမ်ထောင်ပြုတော့ မယ်ဆိုရင် ပျော်ရွှင်စွာ ပေါင်းဖက်ကြလေသည်မှာပဲ ရပ်ထားတတ်ကြတာ။ တကယ်က ဆက်တွေးကြည့်ရမှာ။ ရိုးရိုးလေးပဲတွေး၊ လက်ထပ်ပြီး နှစ်ပေါက်တော့ ကလေးရ၊ တစ်ယောက်က နေ နောက်ထပ်တစ်ယောက်။ ပြီးပြန်တော့ ကလေးတွေနဲ့ မိသားစုကြီးဖြစ်လာ၊ စားဝတ်နေရေးအတွက်၊ ကလေးတွေ နောင်ရေးအတွက် ရှာရဖွေရ၊ ကြားထဲ ယောက်ျားနဲ့ မိန်းမသဘာဝကိုက မတူတာတွေအတွက် ညီယုကြရ၊ နှစ်ဖက်မိသားစုအရေးလည်း ကြည့်ရနဲ့ ဘဝကြီးထဲ ရုန်းရကန်ကြရတော့မှာ။ အို ဒါဟာ ဘဝရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပဲ။ ဘဝရဲ့ စိန်ခေါ်မှုပဲလို့ ခံယူပြီး ခံရဲ ကြီးကူးခတ်ရင်တော့ ကူးကြပေ။ အိမ်ထောင်ပြုကြပေ။" ဆရာကြီး ပြောချင်တာက အိမ်ထောင်မပြုရ ဘူးလို့ မဆိုလိုပါဘူး။ အိမ်ထောင်ပြုပြီးလို့ အတူနေကြရင် ရေလျှောက်ပျော်စရာ၊ ကြည်နူးစရာတွေချည်းပဲလို့ တွေးမထားစေချင်တာ။ ရုန်းကန်စရာ၊ စိတ်ညစ်စရာ၊ လက်လျှော့ အနွှေးချင်စရာတွေလည်း အသင့် ဖောင်ချင်စောင့်နေကြမှာ။ ဒါကို ပြင်ဆင်ထားကြဖို့ပဲ။ အိမ်ထောင် မပြုခင်ကတည်းက ရှေ့ကြိုလာနိုင်တာတွေကို လက်ခံ ကျော်ရွားနိုင်ဖို့ ပြင်ဆင်

ထားဖို့ပဲ။ လောကခံကြီးဟာ အချို့တွေချည်းပဲ ချမကျွေးဘူး၊ အခါကလေးနဲ့ နှစ်ပင်လိမ်ကျွေးတာ။ အင်းတကယ်က အခါတွေကတောင် ပိုများဦးမှာပါ မဆေ့ဝတ်ီ" ဟု ရှည်လျားစွာပင် ဆုံးမစကား ဆိုလေသည်။

ငွေသည် ဒါတွေကို ဆရာကြီး ဘယ်လိုများသိပါလိမ့်ဟု အံ့ဩချင်သလို၊ ငွေကိုယ်တိုင်တောင် အဲဒီလို တစ်ခါမှ မတွေးမိဟု ဝန်ခံရသည်။ ရက်ပေါင်း (၃၀) သည် ငွေထင်ထားသည်ထက် ပိုမိုလျင်မြန်စွာ ကုန်ဆုံးသွားခဲ့သည်။

သီလရှင်ထွက်စဉ် ကြည်လင် ငြိမ်ဝပ်နေသောစိတ်နှင့် သတိတရားလေး လက်ကိုင်ထားလျက်ရှိရာက အတန်ကြာသော် ငွေသည် ကျည်တောက်မူလွတ်သော ခွေးမြီးလို ကောက်မြဲကောက်လျက် သွားမြဲလာမြဲ၊ ပျော်မြဲပင်ဖြစ်တော့သည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ဘုန်းကြီးကျောင်း ဆွမ်းချိုင့်ပို့သွားတတ်သော ငွေကို မြန်မာထာဘီလေးနှင့်၊ ဥပုသ်နေ့များတွင် ရှစ်ပါးသံလစောင့်သည်ကို တွေ့ကြရပြီး တစ်ခါတစ်ရံတွင်မူ ပါတီတွေမှာ ဂျင်းနီပန်နီနှင့် ခုန်ပေါက်ကနေတတ်သော ငွေကိုလည်း တွေ့နိုင်ပြန်လေသည်။

သူငယ်ချင်းတွေက "မိငွေ နင်ဟာ ဘုန်းကြီးသရဲ အတော်ကျွတ်ဖို့ ခက်မယ့် မိန်းမ" ဟု ငွေကိုသမုတ်ကြဟားတိုက်ကြသည်။ ငွေကတော့ ပြုံးနေရုံသာ။

(၆)

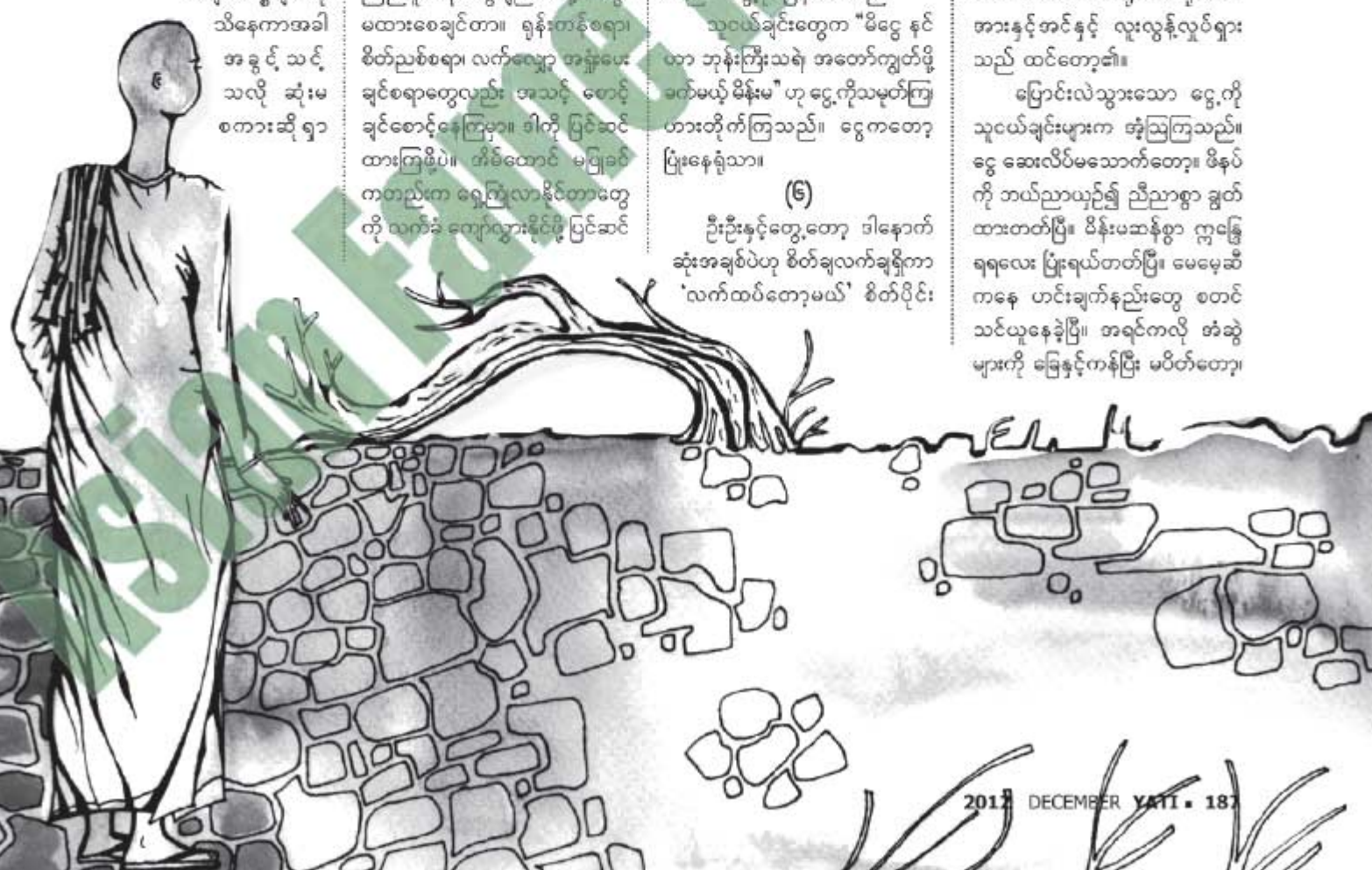
ဦးဦးနှင့်တွေ့တော့ ဒါနောက်ဆုံးအချစ်ပဲဟု စိတ်ချလက်ချရှိကာ 'လက်ထပ်တော့မယ်' စိတ်ပိုင်း

ဖြတ်မိသည်။ ငွေနှင့် ၁၆ နှစ်တိတိ ကွာသော ဦးဦးသည် ကလေးတစ်ယောက် အဖေ တစ်ခုလပ်ဖြစ်ကာ အောင်မြင်နေသော ဆောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းကြီး တစ်ခုကို ဦးဆောင်ပိုင်ဆိုင်သူ ဖြစ်သည်။

ကလေးဟု ခေါ်တတ်သော ဦးဦး၏ အသံသည် ငွေအသွေးအသားတို့၌ ပျော်ဝင်လည်ပတ်သည်။ ငွေဆံ နွယ်လေးတွေကို တယုတယသပ်မြူလေ့ရှိသော ဦးဦးလက်ဖဝါးလေးတွေကို ငွေရှင်ခွင့်ထဲ မြတ်နိုးလွန်းလွှာ ပွေ့ထားလိုက်ချင်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ၌ "ကလေးလား ဦးဦးပေါင်ပေါ်ထိုင်" ဟု ညင်သာစွာ ပွေ့ချီထားတတ်သော ဦးဦးအတွဲ၌ ငွေ မူးမေ့မတတ် ဖြစ်ရသည်။ ဦးဦးအတွက် မျှော်ပေးသော ကော်ဖီတစ်ခွက်ကို အဆင်ပြေမပြေ စွန်းများလေးနှင့် မြည်းစမ်းကြည့်ခြင်း၌ပင် အချစ်တို့ ပါဝင်ပျော်စပ်လျက် ငွေတခါခါသိမ်းတို့ အချစ်နှင့်ကျွမ်းဝင်တော့သည်။

လက်ရှိတစ်ဘဝထဲ၌ နှစ်ကိုယ်ခွဲလိုက်သလိုပင်၊ ယခင်က ငွေအဟောင်းကို မြွေအရေလဲသည့်ပမာ စွန့်ပစ်ခဲ့ပြီး ဦးဦးကြောင့် အသစ်မွေးဖွားလာသော ငွေသည်သာ သက်ဝင် အရပ်တစ်ရပ်ပမာ အားနှင့်အင်နှင့် လူးလွန်လှုပ်ရှားသည် ထင်တော့၏။

ပြောင်းလဲသွားသော ငွေကို သူငယ်ချင်းများက အံ့ဩကြသည်။ ငွေ ဆေးလိပ်မသောက်တော့၊ မိနပ်ကို ဘယ်ညာယှဉ်၍ ညီညာစွာ ချွတ်ထားတတ်ပြီး၊ မိန်းမဆန်စွာ ဣန္ဒြေရရလေး ပြုံးရယ်တတ်ပြီး၊ မေမေဆီကနေ ဟင်းချက်နည်းတွေ စတင်သင်ယူနေခဲ့ပြီး၊ အရင်ကလို အံ့ဆွဲများကို မြေနှင့်ကန်ပြီး မပိတ်တော့၊



ထက်ကို ခြေနှင့်ခတ်၍ ကွင်းလုံးပုံ မထားတော့ဘဲ ခုတင်ခြေရင်းက တန်းကလေးပေါ်မှာ သပ်ရပ်စွာ လွှားတင်ထားတတ်ပြီ။ ယောက်ျား ချစ်အင်္ကျီတွေကို မီးပူကျကျနန တိုက်တတ်နေလေပြီ။

ငွေသည် ဦးဦးဘေးမှာ မိန်းမ ရင့်မာကြီးတစ်ယောက်လို အရာဝင် ချင်လှသေးသည်။ လူတွေကို ငွေ နှင့် ဦးဦးအသက်ချင်း သိပ်မကွာဟု မြင်စေလိုရာ ငွေအဝတ်အစား အပြင်အဆင်၊ နှစ်သက်မှုတို့ကား ငွေ မသိလိုက်ခင်မှာပင် ပြောင်းလဲ သွားတော့သည်။ အရောင်ရင့်ရင့် မှိုင်းမှိုင်းတွေ ဓမ္မဝယ်တတ်လာ သည်။ ဆံပင်တိုလေးကို ရသမျှ စုချည်ထားတတ်သည်။ နားရွက် ဘေးမှာ ဆံပင်အတိုအစလေးတွေ ကပိုကရိုထွက်နေသည့် ငွေပုံကို ဦးဦးက ချစ်စရာဟုဆိုကာ ဓာတ်ပုံ ရိုက်ပေးဖူးသည်။ ဦးဦးငြင်းနေသည့် ကြားမှ ဘေးနားက မြတ်သွား မြတ် လာတစ်ယောက်ကို အကူအညီ တောင်းကာ ဦးဦးနှင့် နှစ်ယောက်တွဲ တစ်ပုံရိုက်ဖြစ်ခဲ့သေးသည်။ ဓာတ်ပုံ ရိုက်ရမှာရှက်တတ်သော ဦးဦးက ပုံထဲမှာ လူငယ်လေးတစ်ယောက်လို ရှက်တက်တက်နှင့်၊ မျက်လုံးများက ကင်မရာကိုမကြည့်ဘဲ ငွေကို စွေ ကြည့်နေပုံ ဖြစ်လေသည်။

ဦးဦးမှာ သမီးလေးတစ်ယောက် ရှိသည်ကို သိကာ “နှင့်ဟာက Buy one get one free ကြီးပါလား ငွေရဲ့” ဟု ပြစ်တင်သလိုလို ပြောခဲ့ သော ငွေသုငယ်ချင်းများနှင့် ဦးဦး ကို တစ်နေ့မှာ တွေ့ဆုံမိတ်ဆက်ပေး လိုက်သည်။ သဘောကောင်း၊ မျက် နှာချိုရွှင်ကာ ငွေကို ချစ်ပုံ၊ အလို လိုက်ပုံရသော ဦးဦးကို တစ်ခါတွေ့ရုံ နှင့် အားလုံးက တန့်တွက်မဲမရိ သဘောတူကြလေသည်။

ဖေဖေ မေမေတို့ကတော့ ဦးဦး ဟာ တစ်ခုလပ် ကလေးတစ်ယောက် အဖေဖြစ်နေတာထက် နောက် ကြောင်းရွှင်းပြတ်ရင် ပြီးတာပဲ ဆို ကြသည်။ သူတို့၏သမီးဆိုးလေးကို အင်တိုင်းသူအသစ်ထဲ လွှဲပြောင်းပေး အပ်သလိုခံစားကြရတာ ငွေအတွက် ဒီလို လူကြီးဆန်တဲ့သူနဲ့မှ ဖြစ်မယ်ဟု စိတ်ချလျက် ရှိကြသည်။ ငွေအတွက် မူ ၉ နှစ်အရွယ် ဦးဦး သမီးကလေး နှင့်လည်း အဆင်တပြေ ရှိလှလေ၏။

သီလရှင်ဝတ်စဉ်က ဆရာကြီး၏ ဆုံးမစကားတို့ ငွေနားမှာ ပြန်ကြား ကာ ပြီးမိသေးသည်။ လောကဓံသည် ငွေရှေ့မှာ မားမားကြီး ကြီးစောင့် လျက်ရှိသည်။ ဦးဦးသာ ငွေအနား မှာ ရှိပါစေ၊ ဘာပုံဖြစ်ဖြစ် ငွေရင်ဆိုင် မည်။ ငွေ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ၊ ငွေ ဦးဦးကို လက်ထပ်တော့မည်။ ဒီတစ်သက်လုံး ဦးဦး အနားမှာပဲ ငွေ နေတော့ မည်။

(၇)

“ဒီတော့ ဦးဦးက ဘာပြန်ပြော လိုက်လဲ”
“ဒါ ကိုယ် လက်ထပ်တော့မယ့် မိန်းကလေးပါ မေစိုးလို့ ပြောလိုက် တာပေါ့ ကလေးရဲ့”

“အင်း ဒီတော့...”
“မမစိုးက ငိုတယ်”

ဦးဦးထံမှ စကားသံ ခဏမျှ တိတ်သွားလေသည်။ ပြဿနာက ဦးဦးနှင့်ငွေ တွဲရိုက်ခဲ့သော ဓာတ်ပုံ လေးမှ စလေသည်။ မမစိုးသည် တစ်လမှာ တစ်ခေါက်တော့ ဆီထဲ လာတွေ့လေ့ရှိကြောင်း ဦးဦးပြောပြ ဖူး၍ ငွေ သိထားပါသည်။ ဦးဦးသမီး ကလေးမှာ ကလေးပီပီ ဘာရယ် မဟုတ် သူ့အမေမစိုးကို ထိုဓာတ်ပုံ ပြမိပါလိမ့်မည်။ ဒါကို ငွေ ဂရုစိုက် ပါ။ မမစိုးအနေနှင့် ခုမှပဲ လွတ်ထွင်း ကြီးနေတာတို့သာ ငွေ အံ့ဩမိရ သည်။ တကယ်တော့ လွတ်ထွင်း တောင် မဟုတ်ပါ။ သူ မလိုချင်၍ တမင်လွတ်ချခဲ့ပြီးကာမှ ကောက်ရ သူလက်ထဲက ပြန်လိုချင်နေတာ တော့ တစ်ဆိတ်လွန်လွန်းလှသည်။ “ဦးဦးသဘောကရာ ဘယ်လိုလဲ” ငွေ သိနေလျက် တမင်မေးလိုက်ခြင်း ရယ်ပါ။

“ဦးဦးက ကလေးကိုပဲ ယူ မှာ”

လုံလောက်ပြီ။ ငွေအတွက် ဦးဦးစကားတစ်ခွန်းကသာ အရာ ရာ။ ငွေ ကျန်တာ ဘာမှမတွေးချင် တော့။ ဒီစကားတစ်ခွန်းနဲ့ပဲ ငွေ ရှင်သန်နေနိုင်သည်။ ဦးဦးပါးကို ဖွဖွလေးမွှေးပြီး ငွေ ဦးဦးကို ကျော ခိုင်းထားရစ်ခဲ့ချိန် လမ်းမပေါ်မှာ လမ်းမီးတွေတောင် လင်းနေခဲ့ပြီ။

အပြန်လမ်းတစ်လျှောက် ငွေ ခြေလှမ်းတို့ လေးလံလွန်းနေကာ ငွေ စိတ်တို့မှာ မည်းညိုသော ကောင်းကင်နှင့် အပြိုင် ညစ်ညူး

ပြောင်းလဲသွားသော ငွေကို သုငယ်ချင်းများက အံ့ဩကြသည်။ ငွေ ဆေးလိပ်မသောက်တော့။ မိနပ်ကို ဘယ်ညာယှဉ်၍ ညီညာစွာ ချွတ်ထားတတ်ပြီ။ မိန်းမဆန်စွာ ဣန္ဒြေ ရရလေး ပြုံးရယ်တတ်ပြီ။ မေမေဆီကနေ ဟင်းချက်နည်းတွေ စတင် သင်ယူနေခဲ့ပြီ။ အရင်ကလို အိမ်ထဲမှာကို ခြေနှင့်ကန်ပြီး မပိတ်တော့၊ ထက်ကို ခြေနှင့်ခတ်၍ ကွင်းလုံးပုံ မထားတော့ဘဲ ခုတင်ခြေရင်းက တန်းကလေးပေါ်မှာ သပ်ရပ်စွာ လွှားတင်ထားတတ်ပြီ။

စွန်းထင်းလျက်ရှိသည်။ ညနေခင်း လေနှုတ်အေးတို့သည်ပင် ငွေရင်ကို မအေးမြစေနိုင်။ ဦးဦးကို ငွေ ချစ် ပေမယ့် ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို မိန်းမနှစ်ယောက် ယှဉ်လှရမှာ ငွေ ရှက်ပါသည်။ သားတရားစီရင်ခန်း လို ဖို့ချစ်သော မိခင်ရင်းက လက် လွှတ်ကြေးသာဆို ငွေကသာ လက် လွှတ်ပေးလိုက်ချင်သည်။ သို့သော် ဦးဦးနှင့် ဒီတစ်သက်လုံး ဝေးကြဖို့ရာ အတွေးနဲ့တင် ရင်ထဲဆို့နှင့်လာကာ တစ်ဖက်ကကြည့်တော့လည်း မမစိုး အပေါ် မိန်းမသားချင်း စာနာစိတ် လေးက ခေါင်းပြုထလျက် ရှိလေ၏။ ဒီဘဝမှာ ဒီလင်၊ ဒီသား၊ ဒီမိသားစုနဲ့ သူ့အဖျား နေချင်ရှာပေလိမ့်မည်။

(၈)

ငွေ ဘာကိုမှ မဆုံးဖြတ်နိုင်ခင် မှာ ဘုရားရိပ်သို့ ခုတိယအကြိမ် တုရား သမီးတော်အဖြစ် ငွေ ဒိုလှမိ ပြန်သည်။ ငွေလှိုင်းအိမ်မှ မသေဝတီ အဖြစ် ပျော်သလောက်နေဦးမည် စိတ်ကူးသည်။ ညစ်ညူးနေသော စိတ်တို့ကို စိတ်နှင့်ပင် စင်ကြယ်စေ ရဦးမည်။ ဒီကြားထဲ ငွေ အရာရာကို မေ့ထားလိုက်ချင်ပါသည်လေ။

မေမေကတော့ ငွေတိုးတိုးဖော် အဖြစ် ငွေရင်ထဲ တိုက်ရိုက်မြင်ရှာ သည်ဖို့ ဘာမှ ဝင်မပြောပေ။ မိန်းမ

သားချင်းဖို့ “သူတို့ မိသားစုလေး ပြန်ပေါင်းကြပါစေကွယ်” လို့တော့ မဆိုသာဆိုသာ ဝင်ပြောလာစွာ သည်။ ငွေမှာသာ ဘာဆုံးဖြတ်ချက် မှ မချနိုင်ဘဲ ရုတ်တရက် သီလရှင် နောက်တစ်ကြိမ် ဝတ်ပစ်လိုက်တာ ဖြစ်သည်။ ဒီတစ်ခါတော့ လူတွေ နားလည်ထားကြသလို အပူနှင့်မို့ အေးရာအေးကြောင်း ဘုရားရိပ် ခိုမိ တာ ငွေ ဝန်ခံလိုပါသည်။

မနက်ဆို အိပ်ရာမှအစောကြီး ထကာ ဆရာကြီးနှင့်အတူ တုရား ကန်တော့ ဝတ်တက်ကြသည်။ ဆွမ်းချက်ကာ မြတ်စွာဘုရားအား အရက်ဆွမ်းတော် ကပ်ကြသည်။ တောင်ဝင်းအတွင်း ပရိဝုဏ်တစ်ခု လုံးကို တံမြက်စည်းလုံးကျင်း ပြီး လျှင် ဆရာကြီးအတွက် ချိုးရေ ဖြည့် ပေးသည်။ ဒါ မသေဝတီ၏ နေ့စဉ် နံနက်ပိုင်းအလုပ်တွေ ဖြစ်သည်။ ဘယ်သူတမူ မခိုင်းသော်လည်း အလုပ်နှင့်လက် မပြတ်ခြင်းဖြင့် ငွေ စိတ်တို့ကို ပစ္စုပ္ပန်တွင်သာ တည်စေ ခြင်းပင်။

နေ့ဆွမ်းမစားခင် ဆန်ခံထွက် လျှင်လည်း ငွေပါသည်။ ဆန်ခံထွက် ခြင်းမှာ ပင်ပန်းလွန်း၍ ငွေလို ဖြူ မျော့မျော့ကို ဆရာလေးများက မလိုက်စေချင်ကြ။ မည်သို့ပင် အား တင်းကာ ဇယ်ဆက်သလိုအလုပ်တွေ လုပ်နေသော်ငြား ငွေခန္ဓာကမလိုက် နိုင်။ တကယ်တော့ ငွေ ပင်ပန်းလှပြီ။ ညညကျ အိပ်ရေးမဝ၊ နေ့ဘတ်ကျ ပင်ပန်းစေကာမူ ခိုင်းခွာနှင့်တူသော ခန္ဓာကို ငွေက တယ်မညာချင်။

တစ်နေ့တော့ တဘက်ကလေး ခေါင်းပေါ်တင်ကာ ဆန်ခံနေရင်း လက်ထဲမှ မောင်းထောင်ချိုင်လေး လွတ်ကျသည်အထိ ငွေခေါင်းထဲ မိုက်ခနဲဖြစ်ကာ ချာချာလည်လာ သည်ဖို့ ဆရာလေးများနှင့် ဆက်မ လိုက်နိုင်တော့ဘဲ ကျောင်းသို့ ခပ် ဖြည်းဖြည်း ပြန်လျှောက်လာရသည်။ ကျောင်းရောက်သော် ခုတင်ပေါ် လှဲရင်း မျက်စိစုံခိုက် ထားလျက်က ဘယ်လိုမှ မနေနိုင်။ မျက်နှာကြက် တစ်ခုလုံးချာလည်နေကာ ဂျှမဆေး လည်းမကယ်နိုင်အောင် မူးမိုက်နေ တော့၏။

နောက်တော့ ရုတ်တရက် မှောင်အတိကျကာ ငွေ ဘာကိုမှမသိ တော့။

ငွေ သတိပြန်ရလာသော် ပထမဦးဆုံး မြင်ရသည်က အပေါ်ကစီးမိုးကြည့်နေသော မျက်ရည်များနှင့် မေမေမျက်နှာ။ ပြီးတော့ မေမေဘေးမှာ စိုးရိမ်ပူပန်သော မျက်နှာများနှင့် ဆရာလေးများ။ ငွေ မေမေကို အားတင်းကာ ပြုံးပြလိုက်မိသည်။

“ဒကာမကြီး ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့နော်၊ ဆရာလေး အားနည်းလို့ နေမှာပါ။ နားလိုက်ရင် ကောင်းသွားမှာ”

မေမေက ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ ငွေ နားသယ်စပ်လေးကိုသာ ပွတ်သပ်လျက် မျက်ရည်ကျလို့ နေသည်။

“ကဲ ဒကာမကြီး ညနေ သိပ်မစောင်းခင် ပြန်တော့နော်၊ တော်ကြာအိမ်မှာ ဒကာကြီး စိတ်ပူနေဦးမယ်”

“ဆရာလေးတို့ သမီးကို တပည့်တော် ပြန်ခေါ်သွားချင်လို့ ရမလား ဘုရား”

မေမေသည် ငွေကို ဘာမှ ပြန်ပြောမနေဘဲ ဆရာလေးများကိုသာ သူလိုချင်သည်ကို ဦးတိုက်လျှောက်လေသည်။

“ဟင့်အင်း ဆရာလေး လူမထွက်ချင်သေးပါဘူး ဒကာမကြီးရယ်၊ ပျော်သလောက်တော့ နေဦးမယ် စိတ်ကူးတယ်”

ဆရာလေးများ ဘာမှပြန်မပြောနိုင်ခင် ငွေကပင် ဦးအောင်ဖြေနှင့်သည်။

“သမီး ငွေ နေလည်းကောင်း တာ မဟုတ်ဘဲနဲ့ကွယ်၊ နေကောင်းတော့ ထပ်ဝတ်တာပေါ့နော်”

ငွေက ဘယ်လိုပင် ဆရာလေးနှင့် ဒကာမကြီးပဲ သံယောဇဉ်ဖြစ်ကာ ခေါ်သော်လည်း မေမေကတော့ မေမေနှင့် သမီးပဲ ရည်ညွှန်းပြောဆိုနေတော့သည်။ မေမေ လောင်ကွမ်းနေသော သမုဒယမီးမှာ ပူလောင်လွန်းလှပေစွာ။

“ဆရာဝန်ကလည်း နားလိုက်စေချင်တယ်၊ သမီးက ငယ်ငယ်လေးတည်းက နှလုံးအားလည်း မကောင်း၊ သွေးအားလည်းနည်းတဲ့ ရောဂါရှိနေတာလေနော် သမီး၊ မေမေနဲ့ ပြန်လိုက်ခဲ့နော်”

ငွေမှာ သွေးအားနည်းသည့် ရောဂါ၊ နှလုံးအားနည်းသည့် ရောဂါ

အခံရှိတာကိုတော့ ငွေ ငယ်ငယ်ကလေးထဲက သိထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် မေမေ ဘယ်လောက်စိတ်ပူနေမည်ကို ငွေ နားလည်၍ရသည်။ ငွေကတော့ ငွေရောဂါထက် မေမေကို ဦးဦးအကြောင်းသာ မေးလိုက်ချင်နေသည်။ ဒီရက်တွေအတွင်းမှာ ဦးဦးများ အိမ်ကိုလာသေးလား၊ ငွေ ဘာမပြော ညာမပြောနှင့် သီလရှင်ဝတ်လိုက်တာကိုများ ဦးဦး စိတ်ဆိုးနေသလား၊ မမစီးနှင့် ဦးဦး အခြေအနေကရော ဘယ်လိုများလဲ၊ ငွေမရှိတော့ သူတို့နှစ်ယောက် ပိုအနုနုနီးမှာပဲ၊ ငွေ ဒီကျောင်းမှာ သီလရှင် ဝတ်နေတာကိုရော မေမေ ဦးဦးကို ပြောပြမိသေးလား၊ စုံလို့ပါပဲ။ ငွေအတွေးတို့ကို တမင် မေ့ထားသော ဦးဦး အကြောင်းများက ရုတ်တရက် ဝင်ရောက် သိမ်းပိုက်တော့သည်။ ငွေ အငိုက်မိပြီ။ ငွေ တရားလက်လွတ်ပြီ။ သီလရှင်ဝတ်နှင့် မအပ်စပ်သော အတွေးများ တွေးမိလေပြီ။ နေင်းကို ဖြည်းဖြည်းညင်းညင်း ခါလိုက်မိတော့ မေမေက သူ့အိမ်ပြန် ဖို့ခေါ်သည်ကို ငွေ ငြင်းသည်၊ ဟထင်နှင့် စိတ်မကောင်းစွာ မျက်ရည်ကျပြန်သည်။

“ဆရာလေး ပြန်လိုက်ခဲ့ပါမယ် ဒကာမကြီးရဲ့၊ မနက်ဖြန် လာခေါ်လေ၊ ဆရာကြီး ကိုလည်း လျှောက်ရဦးမယ် မဟုတ်လား၊ ပြီးတော့ သိက္ခာချ၊ အဝတ်လဲရမှာနဲ့၊ ဒီနေ့တော့ အချိန်မရှိတော့ဘူးလေ”

“အင်း ဒါဆိုလည်း မေမေပြန်မယ်၊ မနက်ဖြန် လာခေါ်မယ်နော် သမီး ငွေ ညအိပ်ပျော်အောင် အိပ်ဦး”

ပါပေါ်မှာ မျက်ရည်မခြောက်သေးသော မေမေကို ငွေ အားယူပြီး ပြလိုက်လေသည်။

(၉)

နောက်တစ်နေ့ မနက်မိုးလင်းလင်းချင်း ဆရာကြီးအား ငွေကို ဘုရားသမီးတော်အဖြစ်မှ သိက္ခာချပေးစေကာ ဧကသီ၊ ဝတ်ရုံနှင့်တကွ သော ငွေ သီလရှင်ဝတ်စုံဆုံးစုံအား သေသပ်စွာခေါက်လျက် ကျောင်းသို့ လှူဒါန်း၏။ သီလရှင် အဖြစ်နှင့် မအပ်စပ်၍ ချွတ်သိမ်းထားသော စိန်နားကပ်လေးတစ်စုံနှင့် ဦးဦးပေးထားသော ပလက်တီနမ် လက်စွပ်

မောင်းကွင်း ထုထူလေးတို့ကို ပြန်ဝတ်သည်။ လောကဓံတရားသည် ငွေအပေါ် အလိုမလိုက်၊ ပျော်သလောက်ဝတ်မည် ဆုံးဖြတ်ထားသော်မှ အခြေအနေမပေး။ ငွေသည် ဘုရားသမီးတော် မစေ့ဝတ်အဖြစ်မှ ငွေလှိုင်းအိ ဖြစ်ခဲ့ရပြန်သည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငွေစိတ်က မေမေကို စိတ်ချမ်းသာစေချင်နေသည်။

မနေ့က ဦးဦးနှင့်ပတ်သက်ပြီး မေမေ ဘာမှပြောမသွားပါ။ မပြောသင့်လို့လည်း ဖြစ်မည်။ ပြောစရာမရှိတာလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ဦးဦး တကယ်ပဲ နေနိုင်လွန်းတာများလား၊ ဒါမှမဟုတ် မေမေ တစ်ခုခု ပြောလိုက်လို့များလား။ ငွေကရော ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်မှာလဲ။ သေချာတာကတော့ ငွေသည် မမစီးနှင့်ပြိုင်မလှချင်။ ငွေရှေ့ရောက် အလေးအနက် စွမ်းစားရလျှင် ဘာလုပ်ချင်တာလဲ ဆိုတာထက် ခုချိန်မှာ ငွေ ဘာလုပ်သင့်သလဲဆိုတာကိုသာ ဦးစားပေးစဉ်းစားဖို့ပင်။ ငွေစိတ်တို့ လူလား မြောက်ပြီ ထင်မိသည်။

ကျေနပ်တတ်မည် ဆိုလျှင်တော့ ဒီမှနှင့် ငွေ ကျေနပ်နိုင်ပါသည်။ ဦးဦး၏အချစ်၊ ဦးဦး၏ အကြင်နာ၊ ငွေဘဝမှာ ထပ်ခါမှ မရခဲ့ဖူးသော စိတ်ခံစားမှု၊ လူတစ်ယောက်အပေါ် ချစ်မြတ်နိုးမှု။ ငွေ တကယ်ပဲ ကြည်နူးရပါသည်။ လူတစ်ယောက်အပေါ် မြတ်မြတ်နိုးနိုးနှင့် တစ်သက်လုံး ချစ်သွားဖို့ဆိုတာ အတူနေကြရမှ မဟုတ်တာ။ ငွေသည် မှန်ဦးလေးထဲမှာ မြင်နေရသော ဦးပြည်းစိမ်းစိမ်းနှင့် မျက်နှာချောင်လေးကို ကြည့်ကာ အားပေးပြီးလေးပြီးလိုက်မိလေသည်။

ဆရာကြီးပြောခဲ့သလို အချို့အခါး နှစ်ပင် လိမ်ကျွေးသော လောကဓံကြီးက ငွေထဲကိုမှ အခါးပိုပိုသာသာ ထည့်ပေးလိုက်ဟန်တူပါသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကြယ်ကလေး တစ်ပွင့်အကြောင်း သင်ကြားပေးခဲ့သောဦးဦးကို ငွေ ကျေးဇူးတင်ရသည်။ ငွေကတော့ ကြယ်မစုံသော ဘဝ ကောင်းကင် ကြီးထဲမှာ တစ်ယောက်တည်း ဆတ်လက်လျှောက်လှမ်းကာ လောကဓံကို ကြုံကြုံခံချင်သေးသည်။ ငွေမှာ လုံလောက်သောအင်အားတွေ ရှိနေသည်ဟု ငွေ ယုံသည်။

ငွေသည် မေမေကို စောင့်ရှင်အထုပ်လေးဆွဲကာ ကျောင်းအပြင်ဝ ဆီ လျှောက်လာခဲ့သည်။ ကျောင်းကလမ်းသွယ်လေးထဲမှာမို့ လမ်းမကြီးပေါ်ကိုရောက်ဖို့ ဆယ်မိနစ်မျှ လမ်းလျှောက်ရသေးသည်။ မာခဲသော မြေနှိ လမ်းသွယ် လေးအတိုင်း လျှောက်လာရင်း လမ်းဘေးဝဲယာက မြက်ပင်ရှည်ကြီးတွေကို ငေးကြည့်နေမိသည်။

ဒီလောက် နေပူပူကြီး ထဲမှာ ..

ဒီလောက် ရှည်လျားသန်စွမ်းကာ၊ စိမ်းမြလျက်က ယိမ်းခွဲလှပနေနိုင်သည်မှာ ဘယ်လို ခွန်အားများကြောင့်ပါလိမ့်၊ သဘောကျလိုက်တာ။ ငွေကို ခွန်အားတွေ မျှဝေပေးပါဦးလား မြက်ပင်ရှည်ကြီးတွေရယ်။ ငွေ အတွေးကို သဘောကျတာ တစ်ယောက်တည်း ကြောင်အအပြုံးမိလေသည်။

အပြုံးနှင့်အတူ ငွေစိတ်ကလေး အေးချမ်းပေါ့ပါးလို့လာသည်။ ရုတ်တရက် ငွေ ပျော်လာသည်။ ညာဘက်လက် လက်သူကြွယ်မှာဝတ်ထားသော ပလက်တီနမ်လက်စွပ်လေးနှင့် ငွေနှလုံးသားတို့ကို စိတ်ထဲမှာ ပူးကပ်ချည်တွဲလိုက်၏။ ပြီးမှ လက်စွပ်လေးကို လက်မှ ချွတ်ယူကာ မြက်ပင်ရှည်ကြီးတွေရှိရာဆီ အားကုန် ပစ်ပေါက်လိုက်လေတော့သည်။

ရှေ့မှာ လမ်းမကြီးကို မြင်နေရပြီ။ မေမေကတော့ဖြင့် ခုထိ မလာနိုင်သေး။

ချစ်ကြည်အေး



ခရစ္စမတ်ညများစွာကို ဖြတ်သန်းခဲ့ဖူးသည့် တိုင်အောင် သည်ညမှာလို တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ခဲ့တာကိုကား ကျွန်မကို မရေမရာ ခံစားမှု တွေ ပေးနေတော့တယ်။ အခန်းထဲမှာ တစ်ယောက် တည်း ထိုင်နေရင်း ခေါင်းထဲမှာ တစ္ဆေ သရဲကောင် တွေ ဝင်ပူးနေသလို အတိတ်က အသံငလံတွေ ဆူညံနေတယ်။ ရေထဲမှာ ငုပ်နေတဲ့အခါ အသံတွေကို ငလံးငလံး ကြားရသလိုမျိုးပေါ့ရှင်။ အရပ်က ဖြတ် သန်းခဲ့ဖူးတဲ့ ခရစ္စမတ်ညတွေကို အရောရော အထွေးထွေး ပြန်မြင်ပြန်ကြား နေမိတာကိုကပဲ လူကို ရှုမတတ် ဖြစ်စေတယ်လေ။

စကားပြောပေါ်

ဟက်က

ထွတ်ရသ

ကလေးဘဝတုန်းကတော့ ခရစ္စမတ်ညတွေကျ ရင် အိမ်မှာ မောင်နှမသားချင်းတွေ စုံစုံညီညီနဲ့ မှုန်တွေစားကြ၊ သီချင်းတွေဆိုကြ။ ခရစ္စမတ်သစ်ပင် ကလေးက လက်ဆောင်တွေကို ယူကြနဲ့ ပျော်စရာ ကောင်းလိုက်ပါဘိတော့။ အပျိုပေါက်အရွယ် ရောက်လာတော့လည်း ခရစ္စမတ်ကျရင် မေမေ မေမေတို့နဲ့အတူတူ ရပ်ဝေးမြေခြား ရောက်နေတဲ့ ဆွေမျိုးတွေဆီက စာတွေကို ဖတ်လိုက်၊ သတိရ လိုက်၊ ပျော်လိုက်၊ သီချင်းတွေ ဆိုလိုက်နဲ့ပါပဲ။ ချစ်သူနဲ့ဖြတ်သန်းရတဲ့ ခရစ္စမတ် ညတွေမှာတော့ ဝိုင်ရယ် အနမ်းတွေ ရယ်နဲ့အတူ အမှောင်ထုထဲကို တူတူ လမ်းလျှောက်ခဲ့ကြသေးသပေါ့။ ကောင်းကင် ကြီးမှာ ကြယ်တွေစုံလို့ မြက်ခင်းတွေစိမ်းလို့ ကျွန်မ ကိုယ်တိုင်ကတော့ ဖိုဝေဝေယစ်ပူးလို့။

ခုညမှာတော့ ကျွန်မ တစ်ယောက်တည်း
...။

ဒါပေမဲ့ အထီးကျန် ဖြစ်နေတာ ကျွန်မ တစ်ယောက်တည်းလို့တော့ မဆိုနိုင်ပါဘူး။ ခရစ္စ မတ်ညတွေမှာ ကျွန်မလိုပဲ တစ်ကိုယ်တော်ဖြစ်နေသူ တွေ သန်းနဲ့ချီပြီး ရှိနေကြမှာပါ။ ဒီတော့ ခုလည်း သူတို့နဲ့ ကျွန်မ အတူတူပဲပေါ့။ တစ်လောကလုံးမှာ ကျွန်မ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေတာမှ မဟုတ်တာ။ အထီးကျန် အဖော်တွေ အများကြီးရှိတယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကြောင့် သိပ်အထီးကျန် မဆန်တော့သလို ခံစားရပါတယ်။ ဒါကြောင့်ပဲ မျက်လုံးတွေကို မှိတ် ထားလိုက်ပြီး အတိတ်နဲ့ အနာဂတ်ကို မတွေးတော့ဘဲ ပစ္စုပ္ပန်မှာပဲ တည်တည် နေပြစ်အောင် ကြိုးစား နေရတော့တယ်။ အဲဒီလို နေလိုက်တာဟာ ကိုယ့် အတွက် အသက်သာဆုံး ဆိုတာကိုတော့ ဘယ်သူမှ



ငြင်းနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်လေ ကျွန်ုပ် အခန်းထဲကို လူငယ် တစ်ယောက် ရောက်လာတာကြောင့် ကျွန်ုပ်မရဲ့ အထီးကျန် ခံစားမှု ပျောက်သွားရ တာကတော့ သေချာတယ်။ ဘာဘာ ညာညာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်ုပ်မလို အသက်ငါးဆယ်နား နီးနေပြီဖြစ်တဲ့ အပျိုကြီး တစ်ယောက်အတွက် ဒါဟာ ဘယ်လိုမှ ရင်ခုန်စရာမဟုတ် ပါဘူး။ အခန်းထဲကို ဝင်လာတဲ့ ကောင်လေးကတော့ ပုံပန်းမကျတဲ့ အဝတ်အစား ခိုသိဖတ်သိနဲ့ အသက် နှစ်ဆယ်သာသာလောက်ပဲ ရှိမယ် ထင်ရတယ်။ တံခါးမခေါက် ဘာမ ခေါက်နဲ့ အခန်းထဲကို ရောက်လာ တော့ မူးနေတာများလားလို့လည်း တွေးလိုက်မိသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကောင်လေးကို ကြည့်ရတာ မူးနေ တဲ့ ပုံတော့ မပေါက်ဘူး။ တစ်ခုခုကို လန့်နေသလိုတော့ ထင်ရတယ်။

“ဆော့နီးပါဗျာ။ ကျွန်တော့် အခန်းထဲပြီး ဝင်လိုက်မိ တာပါ” လို့ ပြောပြီး အခန်းထဲက ပြန် ထွက်မလို လုပ် ရင်းက “ခင် ဗျား တစ်

ယောက်တည်းလား” လို့ ဆက်မေးနေ တာကြောင့်

“ဟုတ်တယ်လေ ထူးဆန်းနေ လို့လား” လို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

“ဆန်းတယ်တော့ မဟုတ်ဘူးဗျ။ အဖြစ်ချင်း တူနေတာကတော့ ဟုတ် တယ်။ ကျွန်တော် ဒီမှာထိုင်ပြီး စကားလေး ဘာလေး ပြောလို့ ရမလား” လို့ သူက ထပ်ပြောပြန် တယ်။

“အင်း မင်းကို ကြိုဆိုပါတယ်” လို့ ပြန်ပြောပြီး ထိုင်ခုံတစ်လုံးကို လက်နဲ့ ညွှန်ပြလိုက်တော့ သူလည်း ခြုန်းဆီ့ ထိုင်ချလိုက်တော့တာပါပဲ။

“တကယ်ကို ကျွန်တော့်အခန်း ထင်ပြီး ဝင်လာမိတာပါဗျာ။ တခြား ဘယ်လို အကြံအစည်မှ မရှိပါ

ဘူး” လို့ သူက ထပ်ရှင်းပြနေပြန် တယ်။

“မင်း ခုလို အခန်းမှာပြီးဝင်မိ တာပဲ ကောင်းသေးတော့ကွယ်။ စကားပြောဖော်ရတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ မင်းလို ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်တစ်ယောက် ခရစ္စမတ်ညမှာ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေတာကတော့ ထူးနေသလို ပဲ”

“ကျွန်တော့်ဇာတိမြို့ကို ပြန်ချင် ပေမယ့် ဒီမှာ လုပ်စရာလေးတွေ ရှိလေတော့ မပြန်နိုင်သေးဘူးဖြစ်နေ တာ။ ကျွန်တော်က စာရေးဆရာ တစ်ယောက်ပါ”

“ဪ . . . မင်းတို့အလုပ်က လည်း ဒီလိုရှိသေးတာပဲလား”

“အဓိကကတော့ဗျာ ကျွန်တော့် အိမ်ကခုလို စာရေးနေတာကို မကြိုက်တာကြောင့်ပါပဲ။ သူတို့ ကျွန်တော့်ကို အင်ဂျင်နီယာလိုမျိုး ဆရာဝန်လိုမျိုး ဒါမှမဟုတ် အရာရှိ ကြီး တစ်ယောက်ယောက်ပေါ့လေ အဲဒီလို ဖြစ်စေချင်တာကို ကျွန်တော် က ကိုယ်ဝါသနာပါရာပဲ ငွတ်လုပ်နေ တာ”

“အေးလေ . . . ကိုယ်ဝါသနာ ပါရာကို လုပ်နေတော့လည်း တစ်မျိုး ကောင်းတာပါပဲ။ ဒါနဲ့ ဘာတွေများ ဝေးသလက္ခ”

“ကဗျာနဲ့ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို တွဲထားတာမျိုးပေးပြီး စာအုပ်ထုတ် ဖူးတယ်။ စာအုပ်နာမည်က ‘ကျွန် တော်နှင့် ကျွန်တော့်ကဗျာ’ ဆိုတာ ပေါ့။ ကျွန်တော့်ကလောင်နာမည်က မိနွှာတဲ့။ ကျွန်တော့်မိသားစုကတော့ ကျွန်တော် စာတွေ ကဗျာတွေ ရေးနေတာကို အသိအမှတ် မပြုပါ ဘူး။ ကောင်းတယ်လို့လည်း မထင် ဘူး။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း ငယ်သေး တယ်လို့ပဲ ထင်နေကြတယ်။ ကျွန်တော့် ကိုယ် ကျွန်တော်ကတော့ ငယ်တယ်လို့လည်း မထင်မိဘူး။ ကိုယ် ဝါသနာပါရာကို ရိုးရိုးသား သား လုပ်နေရတာကိုလည်း ဂုဏ်ယူ တယ်။ တစ်ခါတလေ ဘဝမှာ လုပ် စရာတွေ အများကြီး လုပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ လူကြီး တစ်ယောက်လို့တောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထင်မိသေးတော့”

“အနုပညာ ဖန်တီးမှု ယန္တရား ကြီးကို တစ်ပတ်ပြီးတစ်ပတ် လှည့် နေတယ် ဆိုပါတော့”

“ဟုတ်ပဲဗျာ။ ဟုတ်ပဲ . . .

အစ်မကြီး ပြောတာ ကွက်တိပါပဲ။ ကျွန်တော့်စာအုပ်ကို ဖတ်မြစ်အောင် ဖတ်စေချင်တယ်။ ဖတ်ကြည့်စမ်းပါ။ ဖတ်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ”

သူပုံစံ မူမမှန်တော့ဘဲ အသံက အတော်ကျယ်လာပြီး သူ့မျက်လုံး တွေထဲမှာလည်း ကြောက်ရိပ်တွေ ထင်လာတာကို ကျွန်မ သတိထားမိ လိုက်တယ်။

ဒါကြောင့်ပဲ “ကဲပါကွာ . . . တို့ရဲ့ ခရစ္စမတ်ကို လေးလေးနက်နက် ကျင်းပလိုက်ရအောင်။ နေဦး ငါ မင်းအတွက် ကော်ဖီသွားဖော်လိုက် ဦးမယ်။ ကိတ်မုန့်ကောင်းကောင်း လည်း ငါ့မှာရှိတယ်။ ခဏစောင့်” လို့ပြောပြီး ကော်ဖီဖော်ဖို့ နေ့ခတ် မေးဘက် ဝင်လိုက်ပါတယ်။

ကျွန်မ ကော်ဖီနုမုန့်တွေယူပြီး အိမ်ရှေ့ခန်း ပြန်ရောက်တော့ သူ မရှိတော့ပါဘူး။ စိတ်ထဲမှာလည်း စိမ်းစနောင့် ဖြစ်မိတယ်။ ဘယ်လို တောင်လေးပါလိမ့်လို့လည်း စိတ်ထဲ မှာ ထင်မိလိုက်တယ်။

ဒီတော့က ကိုယ့်ကော်ဖီကို ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ပဲ ပြန်သောက်ရ တော့မှာပေါ့။ စာအုပ်လေးတစ်အုပ် လောက် ဖတ်ပြီး ကော်ဖီသောက်ရင် ပိုကောင်းမယ်လို့ တွေးမိတာကြောင့် စာအုပ်တွေ အများကြီးရှိတဲ့ စာအုပ် စင်တွေဘက်ကို လှည့်လိုက်တယ်။ ကျွန်မ အခန်းရှင်ရဲ့ စာအုပ်တွေပါ။ သူကလည်း “ဒီစာအုပ်တွေ ရှိနေလို့ ရှင့်အတွက် ဘယ်လိုမှ စိတ်အနှောင့် အယှက် မဖြစ်လောက်ဘူးလို့ ထင်ပါ တယ်။ သွားလေသူ ကျွန်မခင်ပွန်း အင်မတန်မှကို အမြတ်တနိုးထားတဲ့ စာအုပ်တွေ ဆိုတော့ မပစ်ရက်ဘူး ရှင့်။ တခြား ထားစရာနေရာလည်း မရှိပြန်တာကြောင့် ဒီမှာပဲ ထားပါရ စေ။ ဒီအတွက်လည်း အခန်းခကို လျှော့ယူပါမယ်” လို့ ဒီအခန်းကို မငှားခင်ကတည်းက သေသေချာချာ ကိုမှာသွားသေးတာ။ ကျွန်မကလည်း အဲဒီအတွက် ဘယ်လိုမှ သဘော မထားကြောင်း စာအုပ်စာပေဆိုတာ လူမိတ်ဆွေတွေ ဖြစ်ကြောင်း သူ့ကို ပြန်ပြောခဲ့ပါသေးတယ်။

ဒီအခန်းကို ငှားပြီးနေတာ ၁၀ လလောက် ရှိနေပြီ ပြစ်ပေမယ့် စာအုပ်တွေကို သေသေချာချာ မပွေ ကြည့်ဖူးသေးဘူးလေ။ အခုမှ သေ သေချာချာ ကြည့်မိတော့ ကျွန်မနဲ့



သိပ်မရင်းနှီးတဲ့ စာအုပ်တွေဖြစ်နေတာ တွေ့ရတယ်။ စာအုပ်အဟောင်းတွေ များတယ်။ ကျမ်းစာအုပ်တွေ နှိုသလို၊ ကဗျာစာအုပ်တွေ ဝတ္ထုစာအုပ် အထူကြီးတွေလည်း အများကြီးပဲ။ များသောအားဖြင့်ကတော့ ကျွန်မ မဖတ်ဖူးတာတွေချည်းပါပဲ။ စာအုပ်တွေကို လျှောက်ကြည့်နေရင်းက 'ကျွန်တော်နှင့် ကျွန်တော့်ကဗျာ' ဆိုတဲ့ စာအုပ် အပါးလေး တစ်အုပ်ကို အမှတ်မထင် သွားတွေ့တော့ ထိတ်ခနဲတောင် ဖြစ်မိတယ်။ ခုနက ကောင်လေး ပြောသွားတဲ့ စာအုပ် မဟုတ်လား။ စာအုပ်က အတော် ဟောင်းနေတာကြောင့် စာရေးသူ နာမည်ကို ကြည့်လိုက်တော့ 'ရီရှာ' တဲ့။ ဒါဆို သေချာပါပြီ။ သူရေးတဲ့စာအုပ်ဆိုတာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ စာအုပ်က သူထက်တောင် အသက်ကြီးသလို ဖြစ်နေတာကြောင့် ပုံနှိပ်မှတ်တမ်းကို အမြန်လွန်လှောကြည့်မိလိုက်တယ်။

၁၉၅၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလမှာ ပုံနှိပ်တဲ့စာအုပ်။ အလိုလေး . . . ကျွန်မတောင် မမေ့မိဘဲပါလား။ သူရေးတာ ဘယ်လိုလုပ် ဖြစ်နိုင်ပါ့မလဲ။ ဒီကောင်လေး ကျွန်မကို အတည်ပေါက်နဲ့ လာညာသွားပါပကောလို့ တွေးလိုက်မိပြီး စာအုပ်ကို ယူလာလိုက်တော့တယ်။ အိမ်ရှေ့မှာ ကော်ဖီလေးသောက်ရင်း စာအုပ်ကို ဖတ်ကြည့်လိုက်တော့ သူပြောသွားသလိုပါပဲ။ ဘဝမှာ ကြုံခဲ့ရတာတွေကို ကဗျာဆန်ဆန် အသုံးအနှုန်းတွေ ဝါကျ တည်ဆောက်ပုံတွေနဲ့ နေ့စဉ် မှတ်တမ်းတစ်ခု ရေးထားတာပါပဲ။ စာပိုဒ်တွေမှာ နေ့စွဲတွေ တပ်ထားတယ်။ ကိုယ်ပိုင်ခံစားချက်တွေကိုလည်း ရေးထားတယ်။ မိဘတွေက စာတွေ ကဗျာတွေ ရေးတာကို မကြိုက်တာ သဘောမတူတာတွေလည်း ပါတယ်။ ဒါနဲ့ စာဖတ်သူတွေရဲ့ ထုံးစံအတိုင်းပဲ နောက်ဆုံး ဘဝဖြစ်မယ်ဆိုတာ သိချင်တာကြောင့် နောက်ဆုံး စာမျက်နှာတွေကို လှန်ကြည့်လိုက်တယ်။ နေ့စွဲက ၁၉၅၅ ခုရစ္စမတ်လ တဲ့။

"အထီးကျန် ခရစ္စမတ်လမှာ အထူးခြားဆုံးကို ကြုံတွေ့ရတယ်။ အပြင်က လမ်းလျှောက်ပြီး ပြန်အလာ အခန်းထဲကို ဝင်လိုက်တော့ သက်လတ်ပိုင်းအရွယ် အမျိုးသမီး

တစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရတာ ကြောင့် အခန်းမှားဝင်မိပြီလို့ ထင်လိုက်မိပေမယ့် မဟုတ်ဘူးဆိုတာ နောက်ပိုင်းကျ သိရပါတယ်။ အထီးကျန်နေတဲ့ ကျွန်တော်က သူနဲ့ ကြည့်နူးဖွယ်ရာစကားတွေ ပြောဖြစ်ရင်း ကျွန်တော် မျက်စိအောက်မှာ တင် သူဟာ ဖျတ်ခနဲပျောက်သွားတော့တယ်။ ဒါဆို လူမဟုတ်ဘူးပေါ့။ တစ္ဆေခြောက်ပြီ ထင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သရဲဖြစ်ဖြစ် တစ္ဆေဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော် သူ့ကို မကြောက်ပါဘူး။ သူ့ကို နှစ်သက်



စွဲလမ်းမိတာကြောင့်ပဲ။ ထပ်တောင် ဆုံချင်သေးတယ်။ စကားတွေ ထပ်ပြီး ပြောချင်သေးတယ်ဗျာ။ သို့သော် အခု ကျွန်တော်နေလို့ မကောင်းဘူး။ ဘယ်လိုကြီးဖြစ်နေမှန်းကို မသိဘူး။ ရင်ထဲကလည်း မကောင်းဘူး။ ဘာတစ်ခုမှ မကောင်းဘူး။ ဘယ်လိုမှ မကောင်းဘူး။ ဘယ်ဟာမှ မကောင်းဘူး။ ဘယ်သူမှ မကောင်းဘူးထင်တယ်ဗျာ . . . ။ ခရစ္စမတ်လတွေမှာ ခုလို တစ်ခါမှ မဖြစ်ခဲ့ဖူးဘူး" လို့ ရေးထားတယ်။

"အထီးကျန် ခရစ္စမတ်လမှာ အထူးခြားဆုံးကို ကြုံတွေ့ရတယ်။ အပြင်က လမ်းလျှောက်ပြီး ပြန်အလာ အခန်းထဲကို ဝင်လိုက်တော့ သက်လတ်ပိုင်းအရွယ် အမျိုးသမီး တစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရတာကြောင့် အခန်းမှားဝင်မိပြီလို့ ထင်လိုက်မိပေမယ့် မဟုတ်ဘူးဆိုတာ နောက်ပိုင်းကျ သိရပါတယ်။ အထီးကျန်နေတဲ့ ကျွန်တော်က သူနဲ့ ကြည့်နူးဖွယ်ရာစကားတွေ ပြောဖြစ်ရင်း ကျွန်တော် မျက်စိအောက်မှာ တင် သူဟာ ဖျတ်ခနဲပျောက်သွားတော့တယ်"

ပါရှိသည့် အမျိုးသမီးသည် သူမကွယ်လွန်မီ သူ့အား နောက်ဆုံးတွေ့ခဲ့သူ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ထိုအမျိုးသမီးအား ကျွန်ုပ်တို့ ထပ်မံ တွေ့ရလိမ့်ဦးမည်ဟု မျှော်လင့်ပါသော်လည်း ပေါ် မလာ

အဲဒီစာပိုဒ် အဆုံးမှာ တော့ ထုတ်ဝေသူရဲ့ မှတ်ချက်ကို တွေ့ရတယ်။

"စာရေးဆရာ ရီရှာသည် ၁၉၅၅ ခုနှစ် ခရစ္စမတ်လတွင်ပင် နှလုံးရောဂါဖြင့် ရွတ်တရက် ကွယ်လွန်ခဲ့ပါသည်။ အထက်ပါစာပိုဒ်မှာ မကွယ်လွန်မီ နောက်ဆုံးရေးသားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းစာပိုဒ်ထဲတွင်

တော့ပါ။ ထိုအမျိုးသမီးမှာ ဆန်းကြယ်စွာပင် ပျောက်ဆုံးလျက် နှိပါသည်။

တတ်ကာ မှတ်ချက် - Rosemary Timperley ရဲ့ *Christmas Meeting* ကို ဆီလျော်အောင် ဘာသာပြန်ပါတယ်။



ပင်မြင့်စံရွှေဘို၊

အဖွဲ့အစည်း
အဖွဲ့အစည်း

ရည်ညွှန်းဖွဲ့သီချစ်သူဆီ

တိုးတက်ကျယ်ပြန့်နေသော လူ့အုပ်ကြီးက စံသွားတယ်မရှိဘဲ ပြည့်ကျပ်နေခဲ့သည်။ ဝိနော့ ပွဲတော် အစရက်မို့ နတ်ပန်းဆက်သောသူ များဖြင့် စည်ကားနေသည်။ ဆိုင်းသံ နတ်ခိုးသံများဖြင့် စည်းချက်အလိုက် သူ့ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားကနေမိသည်။ လက်တလည်း မအားရအောင် ပန်း ဆက်သူတွေလက်ထဲက ပန်းများယူ

၍ အမေပုဂ္ဂိုလ်မယ်တော်ကြီးကို ကပ် ရသည်။ ပြီးတော့ ပန်းတော်ကျတွေ ပြန်ပေးရသည်။ သူ့စိတ်တွေသည် လွတ်လပ်မှုများစွာဖြင့် ပျော်ပါးနေ တော့သည်။
အဖေက သူမသွားခင်မှာလိုက် သေးသည်။ စောစောပြန်လာပြီး ညနေစောင်းတာနဲ့ ဖြိုးလိမ်းပြင်ဆင် ပြီး အဆင်သင့်ဖြစ်နေပါစေ၊ ညကျ

ရင် နတ်ချောရမယ်ဟု သေချာမှာ ထားသော်လည်း သူ မပြန်ချင်သေး ပေ။ ကနားတဲကို ပြန်သွားရမှာ ယှဉ်း နေမိသည်။ အဖေကတော့ သူ့ကို ကိုယ့်ကနားတဲမှာပဲ နေစေချင်ခဲ့ သည်။ နတ်မေးသော ဧည့်သည်တွေ မိတ်ဆွေတွေလာရင် သူ့ကိုရှိစေချင်ခဲ့ သည်။ အဖေထက်စာရင် သူ့ရဲ့ငယ် ဂုဏ်၊ ရုပ်ရည်ချောမောမှုတွေကြောင့်

သူတို့တဲနန်းသည် သူများတဲတွေ ထက် ပို၍စည်ကားခဲ့သည်။
ဝိနတ်ပွဲကြီးပြီးရင်တော့ လက် ထဲမှာ ငွေအလုံးအရင်းနဲ့ ရှိနေဦး တော့မည်။ ဒီနှစ်က မနှစ်ကထက် ပိုပြီးစည်ကားတာမို့ မနှစ်ကထက် မြတ်ဦးမှာ သေချာသည်။ တက်ပွဲ အတွက်လည်း မန္တလေးက အဖေ မိတ်ဆွေတွေက တာဝန်ယူမှာမို့



ASIAN FANCY

စိတ်ပူစရာမရှိပေ။ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၁၂ ရက်နေ့မှာ တက်ပွဲကြီးချောမှာမို့ သူပျော်မိသည်။ အချိန်က အချိန်ကောင်းမို့ လူငယ်ပီပီ ပို၍ပျော်မိသည်။

အိမ်ပြန်ရောက်တော့ အဖေကို ပလက်တီနပ်ဆွဲကြိုးဝယ်ခိုင်းမည်ဟု အပြန်လမ်းတစ်လျှောက် တွေးလာခဲ့မိသည်။ သူ့အတွေးတွေကို သူပြန်စဉ်းစားရင်း ကျေနပ်စွာ ပြုံးမိသည်။

“ဟေ့ . . . ဟေ့ ဒီမယ် ယူလိုက်ပါဦး”

နတ်ဦးနဲ့အတူ ယိမ်းထိုးနေမိသော ကိုယ်ခန္ဓာက ရုတ်တရက် မတ်သွားမိသည်။ လှမ်းနေသော လက်ထဲက ကန်တော့ပွဲကို ယူလိုက်မိသည်။ သူ့ကို စိုက်ကြည့်နေသော အကြည့်စူးစူးလေးက လွဲဖယ်မသွားသလို သူလည်း မလွဲဖယ်မိပေ။ ရင်ထဲမှာ ဘာဖြစ်မှန်းမသိအောင် နွေးတေးတေးလေးနဲ့ ရင်ထဲမှာလည်း တဒိန်းဒိန်းနဲ့ ရင်ခုန်သံက မြန်ဆန်လှသည်။ တစ်ခါမှ မခံစားဖူးတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တောင် ပြန်ခံခဲ့ရမိသည်။

“မေမေ ပြီးရင် ပြန်မယ်နော် လူတွေ အရမ်းတိုးတော့ ခေါင်းမှူးတယ်”

ပျော့ပျောင်းသော ဆံပင်တွေကို ခါယမ်းပြောလိုက်သော သူမလေးရဲ့ဟန်ကို သူ နှစ်သက်စွဲလမ်းသွားမိတော့သည်။ သူ သဘောမကျတာက သူမလေးရဲ့ မျက်နှာပင်။ မယုံကြည်တာလိုလို ရယ်ချင်တာလိုလိုဖြစ်နေသော မျက်နှာက မိခင်ဆန္ဒကို မလွန်ဆန်ပုံ၍သာ လိုက်လာသည့် ဟန်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ ခါပေခွဲသူ့ရှေ့မှာ သူမလေးပျောက်ကွယ်သွားမှာ စိုးရိမ်သည်စိတ်က ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ သူ့ကို စိုက်ကြည့်ခဲ့သည့် သူမလေးရဲ့ ရှုန်းလှသော မှတ်ဝန်းလေးတွေ ပျောက်ကွယ်သွားမှာ လွှမ်းမိုးလိုလို ဆွေးသလိုလို ဖြစ်ကုန်ခဲ့ရသည်။ သူ စိတ်မပါတော့ဘဲ ပွဲခင်းတစ်လျှောက် ရှေးဆိုင်တန်းများကိုဖြတ်ပြီး ကနားတံရံရာသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

နတ်ကတော်လုပ်ရတာ အစပိုင်းမှာ သူသိပ်ရှက်ခဲ့ပေမယ့် သူ

လူမှန်းသိတတ်ကတည်းက အဖေ့ရဲ့ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအလုပ်ဟာ ဒီအလုပ်တစ်ခုတည်းမို့ ကြာလာတော့ ဒီအလုပ်မှာပဲ စီးပျော့ပျော်ဝင်ပြီး နေသားတကျ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

နတ်လောကမှာ ‘မာမီအောင်’ ဆိုပြီး နာမည်တစ်လုံးနှင့် ကျော်ကြားလွန်းသော အဖေဟာ အခြောက် အစစ်ကြီးတော့ မဟုတ်ခဲ့ပေ။

မိတ်ကပ်တွေ၊ နှုတ်ခမ်းနီတွေနဲ့ ပြီးလိမ်းပြင်ဆင်ပြီး နတ်ချော နေရသည့် တိုင် တပွေ၏ ပင်ကိုစိတ်မှာ သောကျားဆိုတာထက် ပို၍ နေ့ခင်းလှည့်ရှင်သန်ခဲ့ရလေတော့သည်။ အမေက အဖေ့ရဲ့ဝတ်လဲတော်တော် ခေါက်ဖေးရင်း အမေစားမယ့်ထမင်းဟင်းတွေ ချက်ပေးရင်း မြန်မာပြည်အနှံ့နတ်ပွဲတာတာ လိုက်ခဲ့ရသည်။

အမေမဆုံးခင် အချိန်အထိတော့ သူဟာ နှုတ်ခမ်းနီမိတ်ကပ်တွေနဲ့ မနီးစပ်ခဲ့ပေ။ သူ ၁၀ တန်းအောင်ပြီး အဝေးသင်ဥတီယနပ်အထိ ရွှေဘိုမြို့လေးမှာပဲ အဒေါ်နဲ့ ကျန်နေခဲ့ရသည်။ နတ်ဦးသံ ဆိုင်းသံတွေဟာ သူ့နဲ့အစိမ်းသက်သက်ဖြစ်နေခဲ့သည်။ အမေဆုံးပါးသည့် အခါမှာတော့ အဖေမှာရှိသော နှလုံးရောဂါ၊ သွေးတိုးရောဂါတွေကြောင့် အဖေသွားရာနောက်သို့ သူလိုက်ပါရတော့သည်။ အစပိုင်းအဖေ နတ်ချောရင် ရှက်သလိုလိုဖြစ်ခဲ့ရပေမယ့် ကြာလာတော့ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ နတ်ဦးသံဟာ သာယာညက်ညောလာခဲ့သည်။ ဆိုင်းသံဝံ့သံဟာ နားဝင်ပီယံ ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။ သူကိုယ်တိုင် စည်းချက်ညီညီယိမ်းနဲ့ ကတတ်လာခဲ့ရသည်။

လိပ်ပြာလှသောသူမို့ အမေနန်ကရိုင်းမယ်တော် ချစ်တော်မူ

သည်ဟု အဖေကပြောသဖြင့် သူနတ်ကတော်ဘဝကို ရောက်မှန်းမသိရောက်ခဲ့ရသည်။ အခု ရွှေဆိုရွှေငွေဆိုငွေ အလှူပယ်ဖြစ်လာသော နတ်ကတော်ဘဝကို နုံမင်လာခဲ့သည်။ ယုံကြည်သူလုပ်ငန်းရှင်တွေများပြားလွန်းသောကြောင့် အခုလို ရတာနဲ့ပဲ တောင်ပြုံးနတ်ပွဲတစ်ပွဲပြီးရင် အဖေမှာ လက်ကောက်တွေ တိုးလာသလို စွပ်ကျယ်ပေါက်ရွှေဆွဲကြိုးကြီးကလည်း လေးသထက် လေးလာခဲ့သည်။ မိတ်ကပ်တွေနဲ့ အဆီပြန်နေခဲ့သော အဖေမျက်နှာပေါ်က အပြုံးတွေလည်း ဝေဆာခဲ့သည်။ သူ ကနားထဲနဲ့ နီးလာတော့ အတွေးစကို ဖြတ်မိသည်။ ခဏလေးတွေလိုက်ရသော သူမလေး၏ မျက်နှာလေးကို သူ့အာရုံတွင် ပျောက်ဖျက်မရဖြစ်ရလေသည်။

“မာမီဟောချက်တွေ မှန်လွန်းလို့ ဒီနှစ်တော့ ရောက်အောင် သွားမယ်ဆိုပြီးထွက်လာခဲ့တာ မာမီပြောတာတွေသာ ဖြစ်လာခဲ့ရင်တော့ ခင်ကြီးတ ပုံအော့ပြီးကို ဆက်မှာ ကနားလည်းတီးဖေးမှာ ကိုယ်တော်တွေ မအောင်သာ မာမီပြောပေး”

ကြားနေကျအသံတွေက တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် မပြောင်းလဲမဆန်းပြားတာမို့ သူ့စိတ်မဝင်စားစွာ တဲအနောက်ထဲသို့သာ တန်းဝင်ဖို့ ပြင်လိုက်သည်။

“ဟဲ့ သူ့ သူ မာမီရေ မာမီ ဒီမှာ သူ့သူ ပြန်လာပြီ”

မီးမီးရဲ့အသံကြောင့် သူ စိတ်ပျက်သွားသည်။ အဖေက သူ့ကို သိပ်ပွဲထုတ်ချင်သည်။

“အဲဒါ မာမီသားလေ သူ့ချောနေချိန်ဆိုရင် ဟောချက်တွေ သိပ်မှန်တာ ညီမကြီး မေးကြည့်ချင်မေးလေ”

အဖေက ကြွေပန်းကန်ကလပ်လေးကို သူ့ရှေ့သို့ တိုးပေးသည်။ သူ ဧည့်သည်အမျိုးသမီးကြီးကို မော့မကြည့်မိသေးပေ။

“မေမေ သင် သူ့ဆီမှာမေးကြည့်ချင်တယ်”

ဇူးရှုစားစက်သော အသံလေးကြောင့် မျက်လွှာကို ပင့်ကြည့်မိသည်။ ‘ဟာ’ဆိုသော အသံတစ်ခုကို



တလူးလူးတလိမ့်လိမ့်နဲ့

အိပ်ပျော်သော သူသည်

ဇာတ်ပွဲမှ သီချင်းသံတွေကို

အသာနားစွင့်နေမိသည်။

မကြာသေးခင် အချိန်က

အပြစ်အပျက်တွေကို

ပြန်ပြင်မိရင်း ရင်ခုန်သံတွေက

အရှိန် မပြယ်ချင်သေးပေ။

နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာက ပွင့်အံလာခဲ့ရသလို စကားမဆိုနိုင်လောက်အောင် သူ ဆွံ့အသွားခဲ့ရသည်။

“ယူကို သင်မေးချင်တာက သင်လေ လူတစ်ယောက်ရဲ့ဘဝကို ပြောင်းလဲပစ်ချင်တယ် အဲဒါ အောင်မြင်နိုင်မလားဆိုတာဘဲ”

ဒုတိယအကြိမ် မျက်ဝန်းချင်း ဆုံမိသည့်အတွက် ရင်ခုန်သံတွေ မြန်လာခဲ့ပြန်သည်။ သူမလေး၏ မျက်ဝန်းများကို လွှဲဖယ်လိုက်ရမည် ကိုပင် စိုးရိမ်နေခဲ့မိသည်။

“သင် မေးတာ ရှင်းရှင်းလေးပါ ယူရဲ့ ကြွေတွေကို ပွင့်လိုက်ပါ”

တုန့်ယင်နေသော လက်တွေ့ဖြင့် ကြွေတွေကို ကလပ်ပေါ် ပွင့်လိုက်သည်။ သူ့ကို စောင့်ကြည့်နေသော လူအများစုတွင် သူ ယုံကြည်မှုတွေ နည်းပါးလာခဲ့သည်။ တစ်လုံးမှမပွင့်သော ကြွေကလပ်ကို တွန်းရွှေ့ရင်း “မအောင်မြင်နိုင်ဘူး” ဟု ခပ်တိုးတိုးဆိုမိသည်။ သူမလေး၏ ရယ်သံလွင်လွင်လေးက ကနားတံတွင် ခပ်လွင်လွင်လေး ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

“သင်က ဖြစ်အောင် လုပ်မယ် ဆိုရင်ရော”

“ကြွေတွေက မညာပါဘူး” သူမလေးရဲ့ ယုံကြည်မှုနည်းပါးမှုကို အဖေက အာရုံလွှဲပြောင်းပေးသည်။

“ညီမကြီးတို့ မပြန်ကြနဲ့ဦး၊ ခဏနေ နတ်ချောတော့မှာ၊ အေးအေးဆေးဆေးကြည့်ပြီးမှ ပြန်၊ လိုအပ်တာတွေလည်း ထပ်မေးလို့ ရတာပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလား ဟင်းဟင်း”

သူမလေးရဲ့မျက်နှာမှာ ခပ်မဲ့မဲ့ အပြုံးတွေရှိနေခဲ့ပြီး အေးစက်စက် မျက်ဝန်းညိုများဖြင့် သူ့ကိုစိုက်ကြည့်လေ သူလည်း မျက်နှာမလွှဲဖယ်နိုင်ဘဲ ရိက္ခာရှားမြဲသော အကြည့်တို့ဖြင့် ပြန်ကြည့်မိသည်။

“ဟဲ့ မီးဖိုခုံကြည့်ပြာ သူ့သူ့ကို ကျွန်ုပ်လိုက်ကြဦး၊ ငါ့သေတ္တာထဲက ဝတ်လဲတော်အုပ်အန်ရောင်လေ အဲဒါအသစ်ကို ဒီည သူ့သူ့ကို ဝတ်ပေးလိုက်”

နှစ် ယောက် တည်း ချီရင်သာ သားစည်သူဟုခေါ်ခဲ့ပေမယ့် အများ

စေ့မှာတော့ အများခေါ်သလို သူ့သူဟု သုံးနှုန်းခဲ့သည်။ မိတ်ကပ်ဘူးပွင့်ပြီး တစေ့တစေ့ပုတ်လိုက် နှုတ်ခမ်းနီ ထပ်ဆိုးလိုက်ရုံနေသော အဖေကိုကြည့်နေသော သူမလေး၏ အပြုံးတွေထဲတွင် သရော်ဟန်တွေ ပါမုန်း သူသိနေသည်။

“ယူက ဒီလိုပြင်လိုက်တော့ လည်း ချောသားပဲ။ ဒါပေမဲ့ ယူနဲ့ ဒီအပြင်အဆင်က မအပ်စပ်ဘူး”

အလှပြင် ဖစည်းများ ကောက်ကိုင်ကြည့်ကာ သူမလေးက ခပ်တိုးတိုးမှတ်ချက်ပေးသည်။ သူ့ဟာ နတ်ချောချီန်သာ မိတ်ကပ်တွေလိမ်း၊ နှုတ်ခမ်းနီတွေ ဆိုးထားတတ်ပေမယ့် ကျန်အချိန်တွေမှာတော့ အတောင် နှစ်ဆယ်ဝတ် မင်းယောက်ျား တစ်ယောက်လိုသာ နေထိုင်ခဲ့သည်။ တီရှပ်တွေနဲ့ ဂျင်းဘောင်းဘီအမြဲ တွဲဝတ်တတ်ပြီး ပခုံးထိ ရှည်လျားသော ဆံပင်တွေကို ပိုနီတေးအမြဲ စည်းထားလိုက်သည်။ နဖတ်ရှင်းသန့်သော မျက်နှာကို တော့ အတိတ်ကကြောင့် သူ့ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ရလေသည်။

နတ်ခိုးသမီး အပြိုင်ကနေရင်း အစပိုင်းသာ သူ့သူမလေးကို သတိထားခဲ့ဖူးပေမယ့် ကြာလာတော့ အာရုံတွေဟာ ဆိုင်းသံနောက်မှာ စီးမျောပျော်ဝင်ကာ အရာရာကို မေ့လျော့သွားမိတော့သည်။

“အဖေ တနင်္လာသမီး ခင်မင်း သင်ကို နိုင်ငံခြားမှာ ပညာသင်ခွင့်ရအောင် မစပါ အဖေ စောင့်ရှောက်ပါနော်”

လက်ထဲ ရောက်လာသော ထောင်တန်အထပ်လိုက်ကို တင်းကျပ်စွာဆုပ်ကိုင်ထားရင်း ရီဝေဝေ အကြည့်တွေက သတိရတချက် မရတချက် ဖြစ်လာသည်။

“အဖေ မမယ်ဟေ့ ကျေနပ်ပလား သွားရစေမယ်”

အပြုံးတွေနဲ့ ကျေနပ်စွာ ထိုင်ချလိုက်သော မိန်းမကြီးဘေးမှာ ရီဝေဝေ အကြည့်စူးစူး တစ်ခုကိုတော့ နောက် ဆုံး သတိထားလိုက်မိသည်။

တလူးလူးတလိမ့်လိမ့်နဲ့ အိပ်မပျော်သော သူသည် ဇာတ်ပွဲမှ

သီချင်းသံတွေကို အသာနားစွင့်နေမိသည်။ မကြာသေးခင် အချိန်က အဖြစ်အပျက် တွေကို ပြန်ပြင်မိရင်း ရင်ခုန်သံတွေက အစွန်နီ မပြယ်ချင်သေးပေ။ မိတ်ကပ်တွေဟာ ချွေးစေးတွေကြောင့် ပျက်တဲ့နေရာက ပျက်ကျန်တဲ့နေရာက ကျန် ကြက်ကြော်နဲ့ လက်ဖက်တွေ စားခဲ့ရသဖြင့် နှုတ်ခမ်းနီတွေက ဘေးသို့ ပေကျနေသည်။ လိုင်နာတွေကလည်း မျက်ဝန်းထောင့်စွန်းမှာ ကပ်လို့ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် စိတ်ပျက်စွာ ထိုင်နေသော သူ့ဘေးသို့ သူမလေး ရောက်လာခဲ့သည်။

“ယူ သင်နဲ့ ခဏ အပြင်လိုက်ခဲ့ပါလား၊ မေမေကလည်း တော်တော်နဲ့ ပြန်ဦးမှာမဟုတ်ဘူး။ သင် အရမ်းပျင်းနေပြီ” ဟုဆိုရာ သူ့မှာ ငြင်းဆန်ဖို့ အင်အားမရှိခဲ့ပေ။ သူမလေးက နူးညံ့သောတစ်ရုဏ်း တစ်ခုနဲ့ ညင်သာစွာ သူ့မျက်နှာကို သုတ်ပေးခဲ့သည်။

“သင်လေ ယူကို မြင်မြင်ချင်း သံယောဇဉ်ဖြစ်မိတယ်။ ငြိတော့ ဒီလိုဘဝထဲမှာ ယူကိုမြင်ရတာ သင် သိပ်ဝမ်းနည်းတာပဲ”

နှစ်ပေါင်းများစွာက ရင်းနှီးခင်မင်ခဲ့သည့်အလား ဆိုခဲ့သည်။ သူလိုပါသည်။ သူမလေးရဲ့ နှုတ်ခမ်း

ပြင်းထန်သော ရိုက်သံသံသံက

ဝေးကျန်ရစ်တော့သည်။

ဆိုင်းသံနဲ့အညီ

နတ်ခိုးသံအလိုက် သီချင်းသံ

မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင် ကြားမှာ

သူ့လက်တွေ လှုပ်ရှားကာ

ကပ်တော့သည်.....



တွေ မျက်လုံးတွေမှာ သံယောဇဉ် အရိပ်ငွေ့တွေ ဝမ်းနည်းနာကျင်ခြင်း တွေ သူမလေး ညာမပြောမှန်းသိသာ လှသည်။ ပွဲဈေးတန်းတစ်လျှောက် မုန့်ဆိုင်တွေ ထိုင်လိုက်၊ ငှက်ဖီးလိုက် နဲ့ ညတစ်ဝက်နီးနီး သွားခဲ့ကြသည်။ မခွဲချင်တော့လောက်အောင် တွဲ ထားသောလက်တွေ မဖြုတ်ချင် တော့လောက်အောင် ချစ်မိသွားကြ လိမ့်မယ်လို့ပင် တွေးထင်မထားခဲ့ ပေ။

“သမီးက ဒီက မာမီသားကိုခေါ် ပြီး ပွဲဈေးတန်းလျှောက်လည်နေတာ ကိုး” ဟု ဆိုသည်။ သူ့ကို အခြောက် တစ်ယောက်အဖြစ် ဖြင်ထားသော သူမလေးရဲ့မိခင်သည် ယုံကြည်စိတ် ချမှုအပြည့်ဖြင့် ညတစ်ဝက်နီးပါး လည်ပတ်နေခဲ့သော သူမလေးကို ဆူပူမှုမရှိခဲ့ပေ။

လှပဆန်းကြယ်သော ချစ်ခြင်း တစ်ခုကို လုံးဝယုံကြည်ခဲ့ကြသော သူနဲ့သူမလေးဟာ အချစ်တစ်ခုကို ကောင်းစွာဖန်တီးခဲ့မိကြလေသည်။

“အန်ကယ်အောင် စည်သူကို တောင်သမန်အင်း ခေါ်သွားချင် တယ်”

အားလုံးက မာမီ မာမီအောင် အမေဟု တဖွဖွခေါ်ခြင်းခံခဲ့ရသော အမေဟာ အန်ကယ်ဆိုသော အသုံး အနှုန်းကြောင့် လက်ထဲက စီးကရက် ပင် ပြုတ်ကျသွားခဲ့သည်။ စည်သူ ဆိုသော အခေါ်လည်း ဒီလောကမှာ ပျောက်ကွယ်ခဲ့တာ ကြာခဲ့ပါပြီ။ သူမလေးရဲ့ဟန်က အရာရာကို သတ္တိရှိရှိ ရင်ဆိုင်တော့မည့်ဟန်များ ပင်။ အဖေရဲ့ လိုင်နာတွေပြည့်နေ ခဲ့သော မျက်ဝန်းနက်နက်ကြီးများက သူ့ကို ဟန်တားခြင်းထက် တစ်စုံ တစ်ရာကို သတိပေးချင်ပုံရသည်။

“အဖေ သူ့အ. . . ဟိုလေ ကျွန်ထော် လိုက်သွားပါရစေ”

အဖေရဲ့ ခွင့်ပြုမှုသည် သူ့ရဲ့ ဆန္ဒကို မပိတ်ပင်လိုက်မှန်း သိသာ သည်။ မယ်လယ်ရုန်းနဲ့ လေနေအေးက ပန်သင့်တာကြောင့် သူ့ရော သူမ လေးရော စိတ်တွေ လန်းဆန်းနေခဲ့ ကြသည်။ သူမလေးမျက်နှာကို တစ်ဖက်ဖက်ကြည့်ရင်း ရင်ထဲက စကား တစ်ခွန်းကို ဆိုဖို့ကြိုးစားနေခဲ့သော သူ့ကို သူမလေးက ပြုံးကြည့်

ခဲ့သည်။
“ယူ သင့်ကို ချစ်တယ်လို့ ပြော မှာမို့လား မပြောပါနဲ့ယူရယ် သင် လည်း ယူ့ကို ချစ်တာပဲ နှစ်ယောက် စလုံး ချစ်နေကြပေမယ့် သင်နဲ့ယူက အဝေးကြီးမှာလို ခံစားရတယ်။ ယူ့ကို ဒီလိုနက်ကနေတဲ့ ဘဝထဲမှာ မနစ်မြုပ်စေချင်ဘူး။ ယူ သင့်ကို တကယ်ချစ်ရင် ဒီအလုပ်တွေ ဘယ် တော့မှ မလုပ်ပါနဲ့တော့”

တိုးတိမ်သွားသော သူမလေး အသံဟာ လမ်းခုလတ်မှာ ရပ်တန့် သွားသလို ပူနွေးသော မျက်ရည်စက် တွေလည်း ကျဆင်းလာသည်။

သူ သူမလေးရဲ့ မေးဖျားလေး ကို ဆွဲမော့လိုက်ရင်း မျက်နှာလေးကို ဝမ်းနည်းစွာ ကြည့်မိသည်။ ချစ်သူ ဆန္ဒသည် အဖေရင်ကိုခွဲပြီးမှ သူ ရုန်းထွက်မှုဖြစ်မည့်အတွက် တွေဝေ မှုတွေ သူ့မှာရှိနေတာ မငြင်းလိုပေ။ ရက်ပိုင်းအတွင်း ဘယ်ဘဝက ရေ စက်မှန်းမသိ အသည်းနှင့်အောင် မြင်မြင် ချင်းချစ်မိ သူ၏ ဆန္ဒကို လိုက်လျောချင်မိသည်။

“ယူနဲ့သင် ခွဲရလိမ့်မယ်ထင် တယ်နော်။ ယူ ပဲအလုပ်ကို မစွန့် လွှတ်ခဲ့ရင်ပေါ့လေ။ ယူသာ သင့် နောက်လိုက်မယ်ဆိုရင် သင် ဂျပန် မသွားတော့ဘူး။ ယူ့ကို မေဖေ ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်သွင်းပေးမယ်။ ပြီးတော့ ယူနေဖို့ ‘သင်’ ပိုင်တဲ့တိုက် ခန်းမှာ စီစဉ်ပေးမယ်။ ပြီးတော့ ယူ နဲ့သင် လက်ထပ်ကြမယ်။ သင် ယူ ကို မခွဲနိုင်လို့ စိစဉ်နေရတာ”

သူ ခေါင်းမညိတ်မိပေ။ သူတို့ ထိုင်နေသော အကြော်ဆိုင်လေးနဲ့ မျက်စောင်းထိုးမှာပိုသော မလိုင် ကရေကရာသည်တွေကို အဓိပ္ပာယ်မဲ့ ငေးမောနေသော သူ့ကို သူမလေး က မျှော်လင့်တကြီး ကြည့်မိသည်။ ချစ်သူလေးရဲ့ မျှော်လင့်ချက်တွေကို သူ မဖျက်ဆီးရက်ခဲ့ပေမယ့် ခေါင်း လည်း မညိတ်နိုင်ခဲ့ပေ။

“အေးလေ ယူ မဖြေချင်သေးရင် မဖြေပါနဲ့။ ဒါပေမဲ့ ယူ သိထားရမှာ က သင် ယူ့ကို သိပ်ချစ်တယ်ဆိုတာ ပဲ”

သူမလေးက သူ့လက်ကို ဆုပ် ကိုင်ထားရင်း ဥဒဟိုသွားလာနေ သော တောင်လေးများကို ညွှန်ပြရင်း

“သင် ယူ့ကို အဲဒီလို ရဲရဲပုံပုံသွားလာ နေစေချင်တာ ယောက်ျားကောင်း ပီပီသသဖြစ်စေချင်တာ” ဟု ဆိုလေ သည်။

တစ်ရက်တစ်ရက်နှင့် နတ်ပွဲ ကြီးပင် ပြီးလုနီးခဲ့လေပြီ။ မိတ်ကပ် လူးဖို့ပင် သူ့စိတ်တွေ ရွံ့တွန့်နေခဲ့ သည်။ တဖြည်းဖြည်းကွယ်တော့မယ့် လမင်းကြီးကို ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း ပစ္စည်းတချို့တလေကို အဖေ သိမ်း ဆည်းလေတော့သည်။ အဖေသား၊ သမီးများ၏ ကျွက်စီကျက်စီအသံ တွေသည် သူ့အတွက် နားဝင်ပီယံ ဖြစ်မလာခဲ့တော့ပေ။ တချွင်ချွင် ရွှေလက်ကောက်သံများ မြည်အောင် လက်နှစ်ဖက်ပူးယှက်ပြီး နတ်ဝင်နေ ခဲ့သော အဖေကိုလည်း ငေးမောမိ ရင်း သတ်ပြင်းကို အခါခါချခဲ့မိလေ သည်။ သားအဖနှစ်ယောက်တည်း ခိုသောအခါ အဖေက စီးကရက်ကို အားရပါးရဖွဲ့ခွင့်ရှိပြီး “မတူညီတဲ့ အသိုင်းအဝိုင်းနှစ်ခုကို ပဏ္ဍိတ်ချင် စမ်းပါနဲ့ကွယ်။ သဟဇာတမဖြစ်ရင် သားအနေအထားမှာ ကိုယ့်ဘဝကိုယ် အသိုင်းဝိုင်းမှာပဲ ပျော်အောင်နေစမ်း ပါ သားရယ်” ဟု လေးလေးနက် နက်ဆိုတော့ သူ မျက်ရည်မိမိသည်။ “ဟဲ့ သင့်နောက်ကို လိုက်ခဲ့ပါနော်၊ မနက် ၉ နာရီမှာ သင် ငှက်ဆိပ်က နေ ယူ့ကို စောင့်နေမယ်”

သူမလေးရဲ့အသံကို အခါခါ ကြားယောင်ရင်း ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ က ယိမ်းယိုင်လုနီးပါး ဖြစ်လာသည်။ အဖေကို စိတ်ထဲမှာ အခါခါတောင်း ပန်ရင်း သူ့ခြေလှမ်းတွေက သူမ လေးဆီ ဦးတည်ခဲ့သည်။ နန်းရင်း ကြီးမှာ တီးခတ်နေသော ဆိုင်းသံ ပုံသံများက သူ့နောက်ပါးမှာ ဝေး၍ ဝေး၍ ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။ ခေါ်သံ သဲ့သဲ့အတူ ခြေသံပြင်းပြင်းအသံ များကြောင့် သူ ခြေလှမ်းတွေကို ပိုမြန်အောင် လှမ်းမိတော့သည်။ သူ သူမလေးကို လှမ်းမြင်နေရပါပြီ။ ကြည်ပြာရောင် ပိုးဂါဝန် လေးနဲ့ လှူချင်တိုင်းလှနေသော သူမလေးက သူ့ကို လက်လှမ်းပြခဲ့သည်။ သူမ လေးရဲ့အပြုံးတွေက တစ်သက်တာ မမေ့ရက်စရာကောင်းလွန်း၍ သူ နောင်တမရချင်တော့ပေ။ အင်္ကျီစကို ဆောင့်ဆွဲလိုက်သဖြင့် သူ့ခြေလှမ်း

တွေ ရပ်တန့်သွားရတော့သည်။
“သူ့သူ . . . အမယ်လေးသူ့သူ ရယ် မောလိုက်တာ မိလို့တော်တော့ တယ်၊ မာမီလေ သူ့သူထွက်သွားတာ သိတာနဲ့ မူးလဲသွားတာ ခေါ်မရဘူး မာမီကို ကယ်ပါဦး သူ့သူရယ် ငါတို့ လည်း ဘာမှမလုပ်တတ်ဘူး”

ရင်အခုခံအတုတစ်ခု ပြုတ်ကျ ကုန်ခဲ့၍ တစ်ဖက်ပိန် တစ်ဖက် မောင်းဖြစ်နေသော ရင်အပုံကို ဖိထားသော မီးမီးကိုလည်း မရယ် အားတော့ပေ။ ထင်ထင်ထင်ထင် ပြီး ဆံပင်အတုပြောင်းပြန်ပွတ်ထား သော ကြည့်ပြာကိုလည်း မလှောင် အားတော့ ပါပြင်ပေါ်သို့ စီးကျလာ သော ပူနွေးသော မျက်ရည်များကို လက်ခံခြင်း ခပ်ကြမ်းကြမ်းသုတ်မိ တော့သည်။

“အဖေ” ဟု နှုတ်ကထွက်ဆို ခေါ်လိုက်မိသည်။ စိုးရိမ်စိတ်ကြောင့် သူမလေးကိုပင် မမြင်မိတော့ပေ။ အပြန်လမ်းကို ဦးလှည့်လိုက်သော အခါ သူမလေးဆီမှ ခေါ်သံတိုးတိုး လေးနှင့် ရှိက်သံသဲ့သဲ့လေး ထွက် ပေါ်လာခဲ့သည်။ သူ အပြီးတိုင် ဦးလှည့်ဖို့ မဝံ့ရဲစွာ သူ့ခြေလှမ်းတွေ က ရပ်တန့်ခဲ့သည်။ သူ အဖေကို မရက်စက်နိုင်ပေ။ မေတ္တာလွန်ဆွဲပွဲ ဌ် သူ အဖေကို အနိုင်ပေးလိုက်မိ သည်။ သူမလေးကို အပြီးတိုင်ကျော ခိုင်းလိုက်တော့သည်။

ပြင်းထန်သော ရှိက်သံသဲ့သဲ့က ဝေးကျန်ရစ်တော့သည်။ ဆိုင်းသံနဲ့ အညီ နတ်ရိုးသံအလိုက် သီချင်းသံ မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင်ကြားမှာ သူ့လက် တွေ လှုပ်ရှားကာ ကမိတော့သည်။ သူ အဖေအတွက် ဆရာဝန်သွားခေါ် မည်။ အဖေ သတိရလာလျှင် အဖေ မသိအောင် အားရအောင် ငိုမည်။ ပြီးတော့ အဖေရဲ့အတူ ကမည်။ သူ ရင်ထဲက အချစ်တွေကို ထာဝရသိမ်း ထားတော့မည်။ ဝဏ္ဏာရီတစ်ပုဒ်ပမာ မေ့ပစ်မည်။ နတ်ရိုးသံဆိုင်းသံတွေ ကြားမှာ အရင်လို သူ့ရော အဖေရော ကွေးနေအောင် ကလိုက်တော့မည် ဟု သူ့တွေးကာ အဖေရှိရာသို့ သူ ပြေးနေမိလေတော့သည်။

ပင်မြင့်စံ (ရွှေတို)



သက်တမ်း မလွန်ခင်

Mystery Snow

မိန်းကလေးတွေအတွက် စွန့်ပစ်ရခက်တဲ့ အသုံးအဆောင်တွေထဲမှာ မှန်တင်ခုံတွေပေါ်က အလှကုန်ပစ္စည်းတွေက ထိပ်ဆုံးက ပါပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အလှကုန်ပစ္စည်းဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဖိနေတဲ့ ဖိနပ်တွေမှာပဲဖြစ်ဖြစ် သက်တမ်းလွန်ကာလဆိုတာရှိပါတယ်။ သက်တမ်းလွန်ပစ္စည်းတွေတိုင်းမှာလည်း တေးထွက်ဆိုးကျိုးလေးတွေ ရှိနေတတ်တာကို သတိပြုသင့်ပါတယ်။ လှတစ်မျက်နှာ ယဉ်တစ်ကိုယ်လုံး ဆိုသလိုပဲ မှန်တင်ခုံပေါ်က အလှကုန်ပစ္စည်းတွေအတွက် မိန်းကလေးတိုင်းဟာ ရက်ရက်ရောရော နှမြောခြင်းမရှိဘဲ ငွေကို သုံးတတ်ကြပါသေးတယ်။ တန်ဖိုးကြီးကြီး ပေးဝယ်ထားရတာမို့ အလှကုန်ပစ္စည်းတွေကို စွန့်ပစ်ရမှာကိုလည်း နှမြောတွန့်တိုတတ်ကြပါသေးတယ်။ လှချင်ပချင်သူလေးတွေအနေနဲ့ နှမြောတွန့်တိုစိတ်ကို ခဏဖယ်ထားပြီး

တစ်ကိုယ်ရေ ကျန်းမာရေးနဲ့ တေးကင်းလုံခြုံရေးအတွက် သက်တမ်းလွန် အလှကုန်တွေကို ရှင်းလင်းချိန်ရောက်ပြီ ဆိုရင် ရှင်းလင်းသင့်ပါတယ်။ အလှကုန်ပစ္စည်းတွေတိုင်းမှာ သက်တမ်းလွန်ရက်စွဲကို ဖော်ပြထားလေ့ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ပြထားတဲ့ ပုံကရှုပ်ထွေး ပေ့လီလှတာမို့ စားသောက်ကုန်ပေါ်က သက်တမ်းလွန် ရက်စွဲတွေလို အလွယ်တကူ ဖတ်လို့မရတတ်ပါဘူး။ စားသောက်ကုန်ပေါ်မှာက သက်တမ်းလွန်ရက်စွဲကို ၁၀. ၁၁. ၂၀၁၄ လို့ ပြပါတယ်။ ဆေးဝါးတွေမှာ ဆိုရင် ၁၁ . ၂၀၁၄ လို့ပြပါတယ်။ အလှကုန်မှာကတော့ ပုံစံမျိုးစုံနဲ့ ဖော်ပြပါတယ်။ VERSACE ရေမွှေးမှာတော့ ၈ လပိုင်း ၂၀၁၄ မှာ သက်တမ်းကုန်ဆုံးမယ် ရေမွှေးကို 1128663 လို့ ပြပါတယ်။ ကမ္ဘာကျော် Chanel နှုတ်ခမ်းနီဘူးလေးမှာတော့ ၉ လပိုင်း ၂၀၁၂ မှာ သက်တမ်းကုန်ဆုံးမယ်

နှုတ်ခမ်းနီကို ၄၉၀၂ လို့ ပြထားပါတယ်။ Face Shop က Skin Care တစ်မျိုးကိုတော့ 20141228 လို့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းပြပါတယ်။ ဆိုလိုတာက ၂၈ ရက် ၁၂ လပိုင်း ၂၀၁၄ မှာ သက်တမ်းကုန်မှာပါ။

L'OREAL ကတော့ သက်တမ်းကုန်ရက်စွဲတွေကို J012L လို့ပြထားသလို 28J100 လို့လည်း ပြပါသေးတယ်။ အမေရိကန်နဲ့ ဥရောပနိုင်ငံတွေကထုတ်တဲ့ အချို့သော အလှကုန်တွေမှာ တောင် သက်တမ်းလွန်ရက်စွဲကို ဖော်ပြလေ့မရှိဘူးလို့လည်း ဆိုကြပါသေးတယ်။ Brand တံဆိပ်ပေါင်းများစွာအတွက် သက်တမ်းကုန် ရက်စွဲတွေကို လေ့လာမယ်ဆိုရင်တော့ အင်မတန်ကို ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး လေ့လာရမှာပါ။ ပြီးတော့ ဈေးကွက်မှာ ဖြန့်ချိကြတဲ့ FIFO (First In First Out) စနစ်အရ အလှကုန် ပစ္စည်းတွေ တော်တော်များများဟာ သက်တမ်းကုန်ခါနီးမှာမှ ကုန်တိုက်တွေနဲ့ လက်လီဆိုင်တွေကို ရောက်လာတာများပါတယ်။ အထူးသဖြင့် အခါကြီးရက်ကြီးတွေမှာ ကုန်တိုက်တွေမှာ လျှော့စျေးနဲ့ ရောင်းတတ်တဲ့ အလှကုန်တွေကတော့ သက်တမ်းကုန်လုကုန်ခင် ထုတ်ကုန်တွေဆိုတာ ဘယ်သူမှ မငြင်းနိုင်ပါဘူး။ သက်တမ်းကုန်ရက်စွဲတွေကိုတော့ အလှကုန်ဘူးတွေပေါ်မှာဖြစ်ဖြစ် ထုပ်ပိုးထားတဲ့ ပါကင်စက္ကူဘူးပေါ်မှာ ဖြစ်ဖြစ် အလွယ်တကူ တွေ့နိုင်ပါတယ်။ အလှကုန်ထုတ်လုပ်သူတွေကတော့ 'Period After Opening' အလှကုန်ပစ္စည်းတွေကို ပုလင်းအဖုံးဖွင့်ပြီးစသုံးတဲ့ အချိန်ကစလို့ သက်တမ်းလွန်ရက်ကို စတင်ရေတွက် မှတ်သားကြပါတယ်။ 'Period After Opening' ကို သုံးမျိုးခွဲလို့ ဒီလိုသတ်မှတ်ကြပါတယ်။

၁။ မျက်လုံးအတွက်သုံးတဲ့ Mascara အရည်နဲ့ အိုင်လိုင်နာ ဂျယ်လိုမျိုး အလှပြင်ပစ္စည်း

တွေကို စသုံးတဲ့အချိန်ကစလို့ လေးလကနေ ခြောက်လအတွင်း စိတ်ချလက်ချ သုံးနိုင်ပါတယ်။ ခြောက်လ ကျော်သွားရင်တော့ ခြောက်ခန်းသွားတဲ့ ဂျယ်တွေ Mascara တွေကို ရေထပ်ဖြည့်ပြီး သုံးတာမျိုးတွေ မလုပ်ရပါဘူး။

၂။ မျက်နှာမှာလိမ်းတဲ့ အရည်ပါတဲ့ အလှကုန်တွေဖြစ်တဲ့ Moisturizers, Serums နဲ့ Foundations (မိတ်ကပ်ရည်) တွေကိုတော့ စသုံးတဲ့အချိန်ကစလို့ ခြောက်လမှ တစ်နှစ်အထိ စိတ်ချလက်ချသုံးခွင့်ရှိပါတယ်။ တစ်နှစ်ထက်ပိုပြီးတော့ သုံးခွင့်မီမသင့်တော်ဘူးလို့ ဆိုကြပါတယ်။

၃။ နှုတ်ခမ်းနီ အမျိုးအစားထဲမှာ ပါဝင်တဲ့ နှုတ်ခမ်းဆိုးဆေး ခဲတံအတောင့်နဲ့ အရည်တွေကိုတော့ နှစ်နှစ်ကနေ သုံးနှစ်အထိ စိတ်ချလက်ချ သုံးခွင့်ရှိ ရပါတယ်။

အလှကုန်တွေ သက်တမ်းလွန်သွားပြီ ဆိုရင်လည်း အနံ့အသက်နဲ့ အရောင်အဆင်း ပြောင်းလဲလာပြီး ဆီကြေးနံ့လိုအနံ့မျိုးတွေ ရလာတတ်ပါသေးတယ်။ မုန်တင်ခုံပေါ်မှာရှိနေတဲ့ အလှကုန်တွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပျိုမေတ် ဘတ်ထားရမယ့် အချက်လေးတွေကတော့

၁။ အလှကုန်တွေကို တိုက်ရိုက် နေရောင်ရတဲ့ နေရာမှာ မထားရပါ။ မုန်တင်ခုံအံ့ဆွဲလို့မျိုး မလုပ်တဲ့ နေရာတွေမှာ သိမ်းဆည်းသင့်ပါတယ်။

၂။ မိမိတစ်ကိုယ်တည်းသုံးခွင့်တဲ့ အလှကုန်တွေကို တစ်ပါးသူနဲ့ မျှဝေသုံးခွင့်ရင် အထူးဂရုစိုက်ရပါတယ်။ တစ်ကိုယ်ရည် ကျန်းမာရေးအတွက် နှုတ်ခမ်းဆိုးဆေးတွေ တို့ဖတ်ပတ်တွေကို တစ်ကိုယ်တည်းသုံးခွင့်တတ်ဖို့ လိုပါမယ်။



- ၃။ မိတ်ကပ်လိမ်းခါနီးတိုင်း လက်နှစ်ဖတ်ကို စင်ကြယ်စွာ ဆေးဖို့လိုပါတယ်။
- ၄။ တို့ဖတ်ပတ်နဲ့ ဘရပ် (brushes) တွေကို လစဉ် လျှော်ဖွပ်သန့်စင်ဖို့ လိုပါတယ်။
- ၅။ အလှကုန်ပစ္စည်းဝယ်ယူပြီးတိုင်း စတင်သုံးခွင့်တဲ့ နေ့ကိုရေးမှတ်ထားသင့်ပါတယ်။ ဒါမှလည်း သက်တမ်း ကုန်ဆုံးမယ့်ရက်ကို အလွယ်တကူ မှတ်မိနေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။
- ၆။ မူလပါကင်မဟုတ်ဘဲ ဖွင့်ထားပြီး အလှကုန်ပစ္စည်းတွေကို မဝယ်သင့်ပါဘူး။
- ၇။ မိတ်ကပ်လိမ်းပြီးတိုင်း အလှကုန်ဘူးအဖုံးတွေကို တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ပြန်ပိတ်ပါ။ ပျိုမေတ် လှပကျန်းမာ ဘေးကင်းကွာကြပါ

၀၀။ Mystery Snow



စေ့စပ်အစား

ကျော်ဦး

အသီးအနှံ သားငါးတို့ကို စိုက်ပျိုးမွေးမြူ၍ အစားအစာအဖြစ် ထုတ်လုပ်ရာတွင် ဆိုင်ရာသီးနှံ အသားငါးတို့ပေါ်တွင် မူတည်၍ ရေအနည်းနှင့် အများ သုံးစွဲရသည်။

မစားမသောက်ရဘဲ အလဟဿ ဖြစ်ရသော အစားအစာများနှင့် ထမင်းစားပွဲပေါ် မရောက်မီကပင် ပုပ်သိုးသွားသော အစားအစာများသည် စိုက်ပျိုးမွေးမြူသော သီးနှံနှင့်သားငါး စုစုပေါင်း၏ သုံးပုံတစ်ပုံမှ ထက်ဝက်ခန့်အထိ ရှိနေသည်ဟု ဆိုခင်နိုင်ငံ စတော့ဟုမ်းနိုင်ငံတကာ ရေဘက်ဆိုင် ရာဌာနကဆိုသည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံတွင် ရောင်းချလိုက်သော အစားအသောက်များ၏ ၄၀ ရာခိုင်နှုန်းကို မစားမသောက်ရဘဲ လွှင့်ပစ်နေကြသည်။

ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူသန်း ၁၀၀၀ တို့သည် အစာ ငတ်မွတ်ခြင်း၊ အာဟာရ မပြည့်ဝခြင်းတို့ကို ရင်ဆိုင်နေရချိန်တွင် တစ်ဖက်မှ အစားအစာများ လေလွင့်နေသည် ဆိုခြင်းမှာ အလွန်တရာမှ ဝမ်း နည်းစရာကောင်းသော ကိစ္စဖြစ်သည်။

၂၀၅၀ ပြည့်နှစ်မရောက်မီ အစားအစာမည့် ပါးစပ်ပေါက် နောက်ထပ်သန်း ၂၀၀၀ တိုးလာမည် ဖြစ်သော်လည်း ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ရေပမာဏမှာ တိုး လာမည်မဟုတ်သည့်အတွက် အစားအစာများ ကို ထုတ်လုပ်ရန်နှင့် စွမ်းအင်လိုအပ်ချက်အတွက် ရှိသည့်ရေကို မျှဝေသုံးစွဲကြရမည်။ ယင်းအချက် ကြောင့် အစားအစာ အာမခံချက်ရှိရေးသည် ရေအာမခံချက်ရှိရေးနှင့် ဆက်စပ်နေကြောင်း သိသာနိုင်သည်။

လက်ရှိတွင် ကမ္ဘာ့ရေသုံးစွဲမှုအားလုံး၏ ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းသည် သီးနှံစိုက်ပျိုးရန်နှင့် အစာထုတ် လုပ်ရန် အသုံးပြုနေသည်။ အလဟဿဖြစ်သော အစားအစာများနှင့်အတူ ပါသွားသောရေများ သည်လည်း အကျိုးမရှိဘဲ လေလွင့်ခဲ့ရသော ရေများပင်ဖြစ်သည်။ စိုက်ပျိုး ရိတ်သိမ်းရာတွင် နှင့် သယ်ယူဖြန့်ဖြူးရာ သို့လှောင်ရာတို့တွင် အစားအစာများ လေလွင့်ဆုံးရှုံးမှုသည် မနည်းလှ ပေ။ အစာတွင်ပါသော ကယ်လိုရီဇာတ် ၁ ကီလို ကယ်လိုရီတိုင်းအတွက် ရေတစ်လီတာ သုံးခဲ့ရ သည်။ ဝင်ငွေနည်းသည် လူတစ်ယောက်စား သော အစာတွင်ပင် ၁၈၀၀ မှ ၂၀၀၀ ကီလိုဂရမ် လိုရီအနုပါသဖြင့် ယင်းအစားအစာများ ထုတ်လုပ်ရန် ရေနှစ်တန်ခန့်အထိ သုံးခဲ့ရသည်။ ဝင်ငွေကောင်း သူတစ်ယောက်၏ အစာတွင်မူ ထိုထက် ငါးဆမျှ ပိုသည်။

စားသင့်သည်ထက် ပိုစားခြင်း၊ အလေအလွင့် ဖြစ်ခြင်းတို့သည် တိုးတက်ဖြစ်ပေါ်နေပြီး ယင်းတို့ ကိုတာမိစေရန် အစားအစာများကို ပိုထုတ်ရခြင်း ကြောင့် ရေရှားပါးမှုကို ပို၍ ဆိုးရွားစေ သည်။ ၂၀၅၀ ပြည့်နှစ်တွင် ရှိလာ မည့် လူဦးရေသန်း ၉၀၀၀ ကို ကျွေးမွေးဖို့ လက်ရှိ အခြေအနေ အရ ဖြစ်နိုင်သေးသည်။ သို့သော် ရေထုတ် ယူ သုံးစွဲမှုနှင့် မြေယာ အသုံးပြုမှုများကြောင့် နောက်ဆက်တွဲ ပေါ်ပေါက်လာသည့် သဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင်ရေးရာ ဖန်တီးမှု ယုတ်လျော့မှုကို ထည့်သွင်း စဉ်းစားရန် လိုအပ်သည်။ အစားအစာ လေလွင့် ဆုံးရှုံးမှုကြောင့်ဖြစ်သော ပတ်ဝန်းကျင် ရေးရာ ဖန်တီးမှု ယုတ်လျော့မှုကို ထည့်သွင်းစဉ်း စားရန် လိုအပ်သည်။ အစားအစာ လေလွင့်ဆုံးရှုံးမှု ကြောင့်ဖြစ်သော ပတ်ဝန်းကျင် ဆိုးကျိုးမှာ ကြောက်မမ်းလိလိ ဖြစ်သည်။ ထုတ်လုပ်သော အစာ မှန်သမျှအတွက် ရေနှင့်မြေ လိုအပ်သည့် အပြင် ဓာတုဒန်ဒိုင်းအောက်ဆိုင်လည်း အမြောက် အမြား ထွက်ပေါ်သည်။ အစားအစာ လေလွင့်မှု ကို ထိန်းချုပ်ရင်း ရေချွေတာခြင်း၊ ထွက်နှုန်းမြင့် တင်ခြင်း၊ ရေဆိုးသန့်စင် အသုံးပြုခြင်းတို့ကို

တိုး၍ လုပ်ဆောင်ဖို့ လိုနေသည်။

၁၉၇၄ ခုနှစ်က အီတလီနိုင်ငံ ရောမမြို့တွင် ကျင်းပခဲ့သော ကမ္ဘာ့စားနပ်ရိက္ခာကွန်ဖရင့်တွင် အမေရိကန် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဟင်နရီကစ် ဆင်းဂျားက လာမည့်ဆယ်နှစ်အတွင်း ကလေးများ အစာမဝဘဲ အိပ်ရာမဝင်စေရဟု ကြွေးကြော်ခဲ့ သည်။ ၁၉၈၅ ခုနှစ်၌ အစားအစာ လေလွင့်မှုကို ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းလျော့ချပြီးဖြစ်ဖို့ လုပ်ဆောင်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

နောက်ပိုင်း ဖြစ်ရပ်များက ယင်းကြွေးကြော် သံ တကယ် ဖြစ်လာတော့မည်လောဟု ထင်စရာ ဖြစ်လာသည်။ အာဟာရ မပြည့်ဝသည့် လူဦးရေ လျော့နည်းလာသည်။ အထွက်နှုန်းများသည် မျိုးစေ့အသုံးပြုမှု တိုးတက်လာသည်။ ဆည်မြောင်း လုပ်ငန်းများတွင် ရင်းနှီးမြုပ်နှံမှု မြင့်မားလာသည်။ အိမ်မိမိရောင် တော်လှန်ရေးကြောင့် နှစ်ပေါင်း ၂၀ ကျော်အတွင်း အထူးသဖြင့် အာရှတိုက်တွင် အစားအစာ အာမခံချက်နှင့် လူနေမှု ဘဝများ ကောင်းမွန်လာသည်။

သို့သော် ၁၉၉၅ ခုနှစ်ဝန်းကျင်တွင် အာဟာရ မပြည့်ဝသူ လူဦးရေ သန်း ၅၀၀ ခန့်ဖြစ်လာပြန် သည်။ အစာအာရုံစိုက်မှု ဖွံ့ဖြိုးရေးအဖွဲ့များ ပြား လာခဲ့ပြန်သည်။

ထို့ကြောင့် စားနပ်ရိက္ခာများကို ပိုထုတ်ရန် ယာမဟုတ်၊ ထုတ်သမျှကို အလေအလွင့်နည်းစွာ နှင့် အကျိုးရှိရှိ အသုံးပြုနိုင်ဖို့ကလည်း အထူး အရေးကြီးနေသည်။

ယခုအခါ ယင်းလေလွင့်မှုကို အလေးထား လျော့ချမည့် လုပ်ဆောင်ချက်များ ပြန် ပေါ်လာနေသည်။ ကမ္ဘာ့ စားနပ် ရိက္ခာ အဖွဲ့ ၏ အစီ အစဉ်တွင်

ယ င် ၊ အချက်ကို ထည့် သွင်း ထားသည်။ အစာ လေလွင့်မှုကို ၂၀၂၅ ခုနှစ် အရောက် တွင် ယခုထက် ထက်ဝက်လျော့ချရန် ၂၀၁၂ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလက အီးယူပါလီမန်တွင် သဘော တူ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

စိုက်ပျိုးသူများ၏ သိုလှောင်သည့် နေရာများ ပိုမိုကောင်းမွန်လာရန်၊ စိုက်ခင်း အနီးတွင်ပင် သန့်စင် ပြုပြင်နိုင်သည့် အစီအမံများထားရန်၊ လယ်ယာထွက်ကုန်များ သယ်ပို့သည့်လမ်းများကို ကောင်းအောင် ပြုပြင်ထားရန်၊ ကောင်းမွန်သော ထုပ်ပိုးစနစ်ကို ကျင့်သုံးရန်အပြင် စားသုံးသူများ

အစားအစာ လေလွင့်ဆုံးရှုံးမှု ကြောင့်ဖြစ်သော ပတ်ဝန်းကျင်ရေးရာ ဝန်ထမ်း ယုတ်လျော့မှုကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန် လိုအပ်သည်။ အစားအစာ လေလွင့်ဆုံးရှုံးမှုကြောင့် ဖြစ်သော ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုးကျိုးမှာ ကြောက်မမ်းလိလိ ဖြစ်သည်။ ထုတ်လုပ်သော အစာ မှန်သမျှအတွက် ရေနှင့်မြေ လိုအပ်သည့်အပြင် ကာမုန်ဒိုင်းအောက်ဆိုင်လည်း အမြောက်အမြား ထွက်ပေါ်သည်။



ဘက်ကလည် ၊ အလေအလွင့် နည်းနိုင် သမျှ နည်းအောင် ဂရုစိုက်ကြဖို့ လိုအပ်သည်။

ကျော်ဦး



ရတီစာအုပ်စင်



ဒဂုန်တာရာ - အယ်ဒီတာစားပွဲ၊ စာပေအနုပညာ ဝေပန်ရေးနှင့် ပန်းနုရောင်အို

ကြာမြင့်ခဲ့သော အတိတ်မှ ချစ်သူ၏ပန်းနုရောင်သည် နုပျိုလျက်ရှိဆဲ ဖြစ်သည်ဟု တာရာ မဂ္ဂဇင်းအပေါ် ခံစားပျော်ဝင်ခဲ့သော ဆရာကြီး ဒဂုန်တာရာ၏ စာများစုစည်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်ချိန်က သူ့ကိုယ်တိုင် အသက်သွင်းကခုန်စေခဲ့သော ယင်းတာရာမဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသားခဲ့သည့် စာများကို အပိုင်းကဏ္ဍအသီးသီးခွဲ၍ ဖော်ပြထား သည်။ အယ်ဒီတာစားပွဲဟူသော အခန်းတွင် ဒယ်ဒီတာတစ်ဦး၏ စာပေအတွေ့အကြုံများထဲမှ ဖြစ်တည်လာသော စာတိုပေစများ ဖော်ပြထားပြီး နိုင်ငံတကာယဉ်ကျေးမှုရေးရာတွင်မူ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှာ ပေါ်ထွန်းသော နိုင်ငံခြားအနုပညာဆိုင်ရာ အကြောင်းများ ဖတ်ရှုကြရမည်ဖြစ်သလို နိုင်ငံတကာကဏ္ဍများကို ခံစားဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရမည်။ ဤမျှမက ဒဂုန်တာရာဟူသော ပြယုဂ်ဖြစ်စေခဲ့ သည့်အကြောင်း ချက်များစွာ အနက်မှ ဘာသာရပ်တချို့ဖြစ်ခဲ့သော စာပေ သဘောတရားနှင့် နိုင်ငံရေး သဘောတရားများလည်း ပါဝင်သည်။ ကျရောက်ခဲ့ဖူးသော အင်းစိန် အကျဉ်းထောင်၏ အငွေ့အသက်ကို "... စံပယ်ရန်ပြယ်၍ ဝါးရနံ့သည် သိမ်းမြလာပေ သကော၊ တောင်ယာခင်းမှ လာသောလေသည် ကန်စွန်းနံ့ကို သယ်ဆောင်လာသည်။ ဆောင်းလေသည် အေးမြလာသည်။ ခြင်အော်သံကြားလာရသည် . . ." ဟု ရေးဖွဲ့တတ်သော ဆရာကြီး ဒဂုန်တာရာ၏ ဤစာအုပ်ကို ဆန်းသစ်၍ စာအုပ်တိုက်မှ တန်ဖိုးကျပ် ၄၀၀၀ ဖြင့်ထုတ်ဝေပြီး ဂန္ထဝင်သစ် စာပေမှ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပြီဖြစ်သည်။



ခင်ဆွေဦး - နှင်းဆီကမ္ပွား

ယခင် ၁၉၇၀ ဝိညာတွင် ပထမ အကြိမ်အဖြစ် ထွက်ရှိခဲ့သော စာအုပ်ကို ဒုတိယအကြိမ်ပြန်လည် ထုတ်ဝေခြင်းဖြစ်သည်။ နှင်းဆီကမ္ပွား ဝတ္ထုထဲမှ ဇာတ်ဆောင်များတွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား က. ကျ. သားကျောင်းသား သမဂ္ဂဝေခါင်းဆောင်များ၊ ကမ္ဘာ့ဆောင်များ၏လှုပ်ရှားမှုများကို အဓိက ဝိညာဉ်သွင်းခဲ့သည်။ ၁၉၄၆ ခုနှစ် ဝန်းကျင်ကာလတစ်ဝိုက် မြန်မာနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံရေး ဖြစ်ရပ်ကို နောက်ခံထားပြီး ရေးသားထားသည်။ ဆရာမကြီး ခင်ဆွေဦးသည် ထိုစဉ်က ကမောက်ကမ ဖြစ်ခဲ့သော မြန်မာနိုင်ငံကို ကျောင်းသူကျောင်းသားများက ကယ်တင်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ရူးသွပ်ခဲ့သော စိတ်ကူးကို အခြေပြုကာ ရေးသားဖန်တီးခဲ့ခြင်းကြောင့် ဤဝတ္ထုတွင် နိုင်ငံရေး ဝိညာဉ် ပူးကပ်နေသည့် တက္ကသိုလ် ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသား အသိုက်အဝန်းတစ်ရပ် သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာခဲ့ရသည်။ ကွန်မြူနစ်ဝါဒကို သက်ဝင်ယုံကြည်ပြီး စာသင်ခန်းကို ကျောခိုင်းခဲ့ကြပေသော ကျောင်းသား လူငယ်များ၏ ဘဝစိတ်ကူး မျှော်မှန်းချက်များနှင့် လက်တွေ့ရင်ဆိုင် ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော ဘဝအတွေ့အကြုံ ခါးသီးချက်များ ပါဝင်သည်။ ယခင်က ဒုတိယအကြိမ် အဖြစ်ပြန်လည်ထုတ်ဝေခွင့် ပိတ်ပင်ခံခဲ့ရသော ဤစာအုပ်ကို ယခုအခါတွင် အရှေ့ကြယ်စာအုပ်တိုက်မှ တန်ဖိုး ကျပ် ၃၀၀၀ ဖြင့် ထုတ်ဝေဖြန့်ချိလိုက်ပြီဖြစ်သည်။



ဗန်းမော်တင်အောင် - ဘုန်းမောင့်တစ်ယောက်ထဲရယ်

ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်သော စာရေး ဆရာကြီး ဗန်းမော်တင်အောင်၏ ပထမဆုံးလက်ရာ ဖြစ်ခဲ့သော ဤဝတ္ထုသည် လွတ်လပ်ရေး လှုပ်ရှားမှုကာလ မြန်မာ့သမိုင်းကြောင်းကို နောက်ခံထားကာ လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲမှ ပေါ်ထွန်းခဲ့သော သူပုန်ကျောင်းသားကို ဘုန်းနိုင်ကို အခြေခံ၍ ဇာတ်ကွက်များ ဖွန်းဖြယ်ထားသည်။ စံပြဇာတ်ဆောင် ဖြစ်သော တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား ကိုဘုန်းနိုင် ကိုင်စွဲထားသော 'ငါ၏ ဦးခေါင်းတို့သည် သွေးဖြင့် ချင်းချင်းနီ၏။ သို့သော် ညွတ်ကား မညွတ်' ဟူသည့် အယူအဆသည် လည်းကောင်း၊ အိမ်ခန်းထဲတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော မြတ်ဗုဒ္ဓ၊ ခရစ်တော်နှင့် ဆိုကရေးတီးသည်လည်းကောင်း ကျယ်ဝန်းသော ဇာတ်အိမ်ကို ဟာကွက်မရှိအောင် ဖြည့်ဆည်းထားကို တွေ့မြင်ကြရမည်။ ဆော့ခရစ္စတီ၊ ပလေတို၊ အရစ္စတိုတယ်၊ ကားလ်မတ်၊ မို့တ်ဝီ၊ ယားနှင့် တော်လ်စတိုင်းတို့၏ စာများကို မက်စက်စွာဖတ်ပြီး လရောင်တွင် တွေးတော ငေးမော တတ်သော၊ ဝီထကိုချစ်သော ကိုဘုန်းနိုင်၏ အသက်ဝိညာဉ် တွင် ပူးဝင်နှစ်မျောနိုင်သလို ဗန်းမော်တင်အောင်၏ ထင်ရှားလှသော ရေးဟန်ဖြစ်သည့် တောတာနှင့် ပဲလေသံတို့ကို ပြန်လည်ခံစားသက်ဝင်နိုင်ခွင့် ရရှိမည်ဖြစ်သည်။ လင်းယုန်စာပေမှ ပဉ္စမအကြိမ် အဖြစ် ထုတ်ဝေလိုက်ခြင်းဖြစ်ပြီး တန်ဖိုးမှာ ၁၅၀၀ ကျပ်ဖြစ်သည်။

ရတီစာအုပ်စင်



ဦးဘုန်း(ဓာတု)မန္တလေး - ကြက်ရိုးဒဿန

ဦးဘုန်း (ဓာတု) မန္တလေး၏ နဝမမြောက် စာအုပ်ဖြစ်သော ကြက်ရိုးဒဿနသည် အတွေးရသစာစုများ ပေါင်းစည်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။ မတူညီသောအတွေးများသည် ရောင်စုံလူ့အလွှာများကြားတွင် ကွဲပြားစွာ တည်ရှိကြမည်သာလျှင် ဖြစ်သော်လည်း ထိုအတွေးများကို အများထံလက်ဆင့် ကမ်းဖြန့်ဝေသူရှားပါးသလို ထိုသို့ ဖြန့်ဝေသူများတွင်လည်း ထို အတွေးများမှတစ်ဆင့် ရရှိမည့် တစ်စုံတစ်ရာများ၏ အတိမ်အနက်သည်လည်း မတူညီနိုင်ကြပါ။ ဦးဘုန်း (ဓာတု) မန္တလေး၏ ကြက်ရိုးဒဿနပါ စာများကမူ အတွေးမှ တစ်စုံစီမိုးသည့် ရသတွင် စဉ်းစားဆင်ခြင်စရာ၊ မှတ်သားပွားများစရာနှင့် မျှဝေစရာများ ပါဝင်နေသည်။ မိုးမိုးရင်း ရှင်းရေးသော အတွေးတွင် နက်နဲသောမြှုပ်နှံထားမှုများပါဝင်နေသည်ကို ဖတ်ရှုရင်း တွေ့မြင်ကြရမည် ဖြစ်သည်။ စုစုပေါင်းစာ ၁၈ ပုဒ် ပါဝင်ပြီး ဤစာအုပ်ကို လင်းလွန်း ခင်စာပေမှ စီစဉ်ပြီး တန်ဖိုးကျပ် ၂၀၀၀ဖြင့် ထုတ်ဝေဖြန့်ချိလိုက်ပြီဖြစ်သည်။



ရီနေနိုင် - အချွန်အတက်နဲ့ နောက်တာလွယ်မှတ်လို့

စာရေးဆရာ ရီနေနိုင်၏ သရော်ဆောင်းပါးများကို စုစည်းထားသော စာအုပ် ဖြစ်သည်။ ပေါ်ပြူလာဂျာနယ်၊ The Ladies၊ Action Time ဂျာနယ်များနှင့် ဟာဒယမဂ္ဂဇင်း၊ မြန်မာသစ် မဂ္ဂဇင်းများတွင် ရေးသားခဲ့သော စာများကို စုစည်းထားသည်။ နောက်၏ လိုအပ်ချက်နှင့် အလွှာအချော်များကို ပြုပြင်လိုသောဆန္ဒဖြင့် မေတ္တာရှေ့ထားကာ အသိအရည်နည်းသားနှင့် ရှုမြင်ရေးသားထားခြင်းများဖြစ်သဖြင့် ဤစာများသည် တွေးစရာများ ပါဝင်သလို ဖတ်ရင်း ပြုံးရမည့် စာအုပ် ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ စာအုပ်ကို ဆရာမ စမ်းစမ်းနွဲ့ (သာယာဝတီ) က 'ခေတ်၏ လိုအပ်ချက်များထဲမှ တစ်ခုဖြစ်သည်'ဟု ဖေဖော်ဝါရီလဆန်းကလေး 'ခပ်တုံးတုံး' ဟူသော အားပေးအမှာစာဖြင့် ချီးမွမ်းခဲ့သည်။ Wisdom House မှ တန်ဖိုး ၁၅၀၀ ကျပ်ဖြင့် ထုတ်ဝေဖြန့်ချိလိုက်ပြီဖြစ်သည်။



မင်နီရှုလ် - ဆရာဝန်မှတ်တမ်း

ဆရာမ မင်နီရှုလ်၏ ဆရာဝန် မှတ်တမ်းသည် မဟေသီမဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသားခဲ့သော ဆောင်းပါးများ စုစည်း ထုတ်ဝေထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ နိုင်ငံရစ်ခြားတွင် ဆရာဝန်အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ခဲ့ရစဉ်က အတွေ့အကြုံများကို ရေးသားထားခြင်း ဖြစ်သော်လည်း ထိုဆောင်းပါးများတွင် ဆရာဝန် တစ်ဦး၏ တာဝန်နှင့် တွဲစပ်သီထားသော နှလုံးသား စည်းချက်ညီ ခုန်သံကို ကြားရမည်ဖြစ်သည်။ မြန်မာ့လူနေမှုစရိုက်နှင့် ကွာဟသော အသိုက်အဝန်းမှ လူနာပေါင်းစုံ၏ အသွင်မျိုးစုံကို မုန်းဆ မြင်ယောင်ပြီး ပြုံးရမည့် အကြောင်းအရာများ ပါသလို စာရေးသူ၏ ရေးသားခြင်းရည်ရွယ်ချက်ကို သိရသည့်အခါ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ရသကိုပါ ရရှိနိုင်သည့်စာများ ဖြစ်သည်။ "ကျွန်မတို့မှာ မြောစရာတွေ ကွန်တိန်နာဆယ်လုံးနှင့် အပြည့်လောက်ရှိသည်" ဟု ဆိုထားသော ဆရာမမင်နီ ရှုလ်၏ ဤစာစုများကို လူသားဆန်သော ခံစားမှု အတွေးအမြင်နှင့်ပင် ဖတ်ရှုရန် လုံလောက်ပြီ ဖြစ်သည်။ Wisdom House စာအုပ်တိုက်မှ ထုတ်ဝေပြီး တန်ဖိုး ၂၀၀၀ ကျပ်ဖြစ်သည်။



လူနေ - မည်ကဲ့သို့လုပ်လိုက်သည်မသိ

ဉာဏ်ကစားရသော ဇာတ်ကွက်များဖြင့် ဇာတ်အိမ်တည်ဆောက်ကာ ဖန်တီးရေးသားတတ်သော စာရေးဆရာ လူနေ၏ လက်ရာသစ်ဖြစ်သည်။ သဘာဝယုတ္တိမှ ကင်းလွတ်သော ခေတ်ကာလကို နောက်ခံကာ ဖန်တီးရေးဖွဲ့ ထားသော်လည်း ပီရီသေသပ်သော မြှုပ်ကွက်များဖြင့် သိလိုစိတ်ကို နှိုးဆွထားမှုကြောင့် လက်ကမချနိုင်အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်သော စာအုပ်တစ်အုပ်ဖြစ်သည်။ အတိတ်ဇာတ်ကြောင်း ရာဇဝင် မသိရသလို မည်သူ မည်ဝါမှန်း မသိရသော လူငယ်လေး တစ်ဦး ပဒေသရာဇ်ဘုရင်စနစ် အုပ်စိုးသော တိုင်းပြည်တစ်ပြည်ကို ရောက်ရှိလာပြီး ကြုံတွေ့ရသော သည်းထိပ်ရင်ဖိုစွန့်စားခန်းများကို အခြေခံရေး သားထားသည်။ စာရေးဆရာ လူနေ၏ ၂၁ အုပ်မြောက် လက်ရာလည်းဖြစ်သော ဤစာအုပ်ကို မိုးမိုးစာပေမှ တန်ဖိုး ၂၀၀၀ ကျပ်ဖြင့် ထုတ်ဝေဖြန့်ချိလိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

၂၀၀၈ ခု ခုနှစ် ခုနှစ် အကောင်းဆုံး ဝန်ဆောင်မှု ဖြစ်သည်

ကျော်ဇောလင်း၏ ရင်ခွင်မြို့နှင့် အနီးတစ်ဝိုက်တွင် မောင်အိမ်စံ



(၁)

ကျော်ဇောလင်း၏ 'ရင်ခွင်မြို့နှင့် အနီးတစ်ဝိုက်တွင်' သည် ငယ်သူငယ်ချင်းသုံးယောက်၏ သံယောဇဉ်ကို ချိတ်ကူးထားသော ဝီဒီယိုဇာတ်ကားဖြစ်သည်။ သက်ပိုင်ရဲ၏ ဝတ္ထုကို ကိုကျော်ဇောတ်ညွှန်းရေးသားပြီး ရဲတိုက်၊ ပိုင်ဇေရဲထွန်း၊ မိုးယုတ်နှင့် ရတနာခိုင်တို့ အဓိကသရုပ်ဆောင်ထားသည်။

အဝေးသင်စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်သို့ တက်ကာ မိခင်ကိုလုပ်ကွေးနေသော ဉာဏ (ပိုင်ဇေရဲထွန်း) သည် သူနှင့်ငယ်စဉ်ကတည်းက အတူနေခဲ့ကြသော တီတီတာ (ရတနာခိုင်) နှင့်ဝီရ (ရဲတိုက်) တို့အပေါ် အမြဲတမ်း အခွင့်အရေးယူသည်။ ဒါကို တီတီတာမိဘများနှင့် ဝီရ၏ အုပ်ထိန်းသူဦးကျော်တို့က မကျေနပ်။ သို့ရာတွင် သူငယ်ချင်းသုံးယောက်၏ အချစ်နှင့်သံယောဇဉ်များကို မကျော်လွှားနိုင်ခဲ့ပါ။ ဝီရမှာ မိသားစုပြိုကွဲပြီး တစ်ဦးတည်းနေခဲ့ရသည့် အဖော်အဖြစ် ဉာဏနှင့်တီတီတာကို ယုံယုံ

ကြည်ကြည် ချစ်ချစ်ခင်ခင် ပေါင်းသင်းသည်။ သံယောဇဉ် ရှိသည်။ ဝီရသည် အမြဲတမ်းသုန်မှုန်ပြီး စကားပြောမပြေပြစ်သော်လည်း ဉာဏလိုသမျှ လုပ်ပေးသည်။ ဉာဏ၏ စိတ်ကမူ သူ့ကို ဝီရက နှိမ်သည်။ ဝီရကိုမိရန် အမြန်လမ်းမှ ကြိုးပမ်းလိုသည်။ ဉာဏ၏ မွေးနေ့ပွဲအတွက် လက်ဆောင်အဖြစ် တီတီတာက သူ့အမေ သူ့ကို မွေးနေ့လက်ဆောင်ပေးထားသော လောကတ်သီးကို ရောင်းပြီး ဖုန်းဝယ်ပေးသည်။ ဒါကိုသိသော ဝီရက အိမ်တွင် ပြဿနာတက်မည်စိုး၍ လောကတ်သီးကို ပြန်ဝယ်ပြီး ယူလာပေးသည်။ ဉာဏအဖိုက်ခံရစဉ် ဝင်ကာသဖြင့် တီတီတာ ဒဏ်ရာရသောအခါ၌လည်း တီတီတာ၏မိခင်ကို ကစားစဉ် လဲကျ၍ ဒဏ်ရာရသည်ဟု ဉာဏအစား ဝင်ခံပေးသည်။

တစ်ဖက်တွင် ပျိုရွယ်လူ (မိုးယုတ်) သည် ဝီရကို အမှတ်မထင် တွေ့ဆုံသည်မှ စိတ်ဝင်စားပြီး အခေါ်များကို စုံခမ်းခိုင်းသည်။ ပျိုရွယ်လူသည် သူတို့သူငယ်ချင်းသုံးယောက်၏ ဆက်ဆံရေးကို သိလာသည်။ ဝီရနောက်မှချောင်းပြီး ဝီရလိုက်ရိုက်ပြီး ဝီရဆီပို့သည်။ နောက်ဆုံး သူတို့ချင်းသိသွားကြရာ ဉာဏနှင့်လည်း သိကျွမ်းသွားကြသည်။ ဉာဏသည် ပျိုရွယ်လူကို ချစ်သွားပြီး တီတီတာကို ပြောခိုင်းသည်။ ထိုစဉ် ပျိုရွယ်လူ၏ မိခင် ဒေါ်နီနီ (မိုးခမ်း) နိုင်ငံခြားမှ ရောက်လာသည်။ ဉာဏ၏မိခင် မြတ် (တက္ကသိုလ်ဝမ်းပုံ) နှင့် နီနီက ငယ်သူငယ်ချင်း ဖြစ်သည်အပြင် သားရေးသမီးရေး ပြောထားကြသည်။ ဒေါ်နီနီ ရောက်လာသောအခါ ဉာဏနှင့် ပျိုရွယ်လူကို လက်ထပ်ပေးရန် စီစဉ်ကြသည်။ ဉာဏက ပျိုရွယ်လူကို ယူလိုက်လျှင် ချက်ချင်းပြည့်စုံချမ်းသာပြီး ဝီရထက် သာသွားမည်။ ဉာဏ၏ တစ်သက်တာ ရည်ရွယ်ချက် ပြည့်မြောက်သွားမည်။ ပျိုရွယ်လူက သူ့ကို ချစ် မချစ်စုံစမ်းကြည့်ရာ ပျိုရွယ်လူက ငြင်းလိုက်သည်။ ဉာဏစိတ်ဓာတ်ကျပြီး အရက်သောက်၊ တီတီတာကို ရင်ပွင့်ရန်ခေါ်ယူပြီး ထိုညတွင် တီတီတာ၏အပျိုဘဝ ဖိတ်စဉ်ကျခဲ့ရသည်။

ဉာဏနှင့် ပျိုရွယ်လူတို့ မင်္ဂလာပွဲစီစဉ်နေစဉ်တွင် တီတီတာပျောက်သွားသဖြင့် ဝီရက ဉာဏကို တိုညကကိစ္စ မေးသည်။ ဉာဏက မသိဘူးဟု ဖြေလိုက်သဖြင့် ဝီရက ပျိုရွယ်လူကို ပြန်ပေးဆွဲပြီး တီတီတာမတွေ့သရွေ့ ထုတ်မပေးဟု ဉာဏကို အကျပ်ကိုင်သည်။ နောက်ဆုံး သူတို့လေးဦး မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖြေရှင်းရာတွင် ဉာဏက ငြင်းသဖြင့် တီတီတာက 'နှင်မို့လို့ ပြောရက်တယ်' ဟု ပြောကာထွက်ပြေးစဉ် ကားတိုက်ခံရပြီး ဆုံးသည်။

ပျိုရွယ်လူက သူ့အမေနှင့် နိုင်ငံခြားကို လိုက်သွားမည်ဟု ဝီရကို လာပြောသည်။ သူတို့နှစ်ဦး ချစ်သူများဖြစ်သွားကြသည်။

(၂)

ဇာတ်လမ်းက ဘာမှမထူးခြား။ လေးပွင့်ဆိုင် အချစ်ဇာတ်လမ်းဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် သက်ပိုင်ရဲသည် တီတီတာ၏ စိတ်စရိုက်နှင့် ဝီရ၏ နှလုံးသားကို ပရိသတ်သိရှိနားလည်သွားအောင် အရေးအခင်းများဖြင့် ချိန်နှိပ်ခဲ့သည်။ ဝတ္ထုရေးဆရာ၏ဆန္ဒကို ဒါရိုက်တာ ကျော်ဇော်လင်းသည် အရုပ်များဖြင့် ပြသနိုင်ခဲ့သည်မှာ သူ့အရည်အချင်းဖြစ်ပါသည်။

ပေးဆပ်နေရသည်ကို ပျော်ပိုက်နေနိုင်သည့် စိတ်အရည်အချင်းမျိုးကို ရိုက်ကူးပြသနိုင်ခဲ့ခြင်းမှာ ဤဇာတ်ကား၏ အလွန်ကောင်းသော အချက်ဖြစ်သည်။ တီတီတာသည် ဤဇာတ်ကား၏ 'စံပြု' ဇာတ်ကောင်ဖြစ်သည်။ ဤလောကကြီးတွင် စူးပါးသော်လည်း လောကတို့ အလှဆင်ပေးနေသည့် လူငယ်တစ်ယောက်မို့ ရှိသင့်သည်ဟု ကျွန်တော်မြင်သည်။ ဝီရသည် ပြိုကွဲနေသော အိမ်ထောင်မှ ကလေး (လူငယ်) တစ်ယောက်ဖြစ်သဖြင့် အရာရာအလိုမကျဖြစ်နေသော်လည်း လောကတစ်သီး ပြန်ရွေးခန်း၊ ပျိုရွယ်လူကို ပြန်ပေးဆွဲပြီး တီတီတာကို ပြန်တောင်းခန်း၊ တီတီတာ ဝက်ရာရသည်ကိုစွန့်၍ တီတီတာ၏မိခင်နှင့် တွေ့ဆုံခန်း၊ ဉာဏနှင့် ဖုန်းပြောခန်း၊ နောက်ဆုံး တီတီတာ ကားတိုက်ဆုံးသည့်အခန်းများဖြင့် သူ၏ ရင်တွင်းစိတ်ကို ဖော်ပြခဲ့သည်။

(၃)

'ရင်ခွင်မြို့နှင့် အနီးတစ်ဝိုက်တွင်' သည် လူငယ်များ၏ မြတ်သောစိတ်ကို ဖော်ညွှန်းသည်။ အထူးသဖြင့် ပြုရခက်ခဲလှသော ဇာတ်ကောင်တစ်ကောင်၏ စိတ်အနေ၊ စိတ်စရိုက်ကို ပုံဖော်ပြရသောအလုပ်သည် ဒါရိုက်တာတစ်ယောက်အဖို့ အခက်အခဲဆုံးဖြစ်သည်။ ရုပ်လုံးဖော်ပစ္စည်းများဖြင့် ပြကြရသည်။ ဤဇာတ်ကားတွင် ကျော်ဇော်လင်းသည် ရတနာမိုင်၏ သရုပ်ဆောင်မှု၊ စကားလုံးများဖြင့် တီတီတာ၏ ဉာဏအပေါ်ထားသော မြတ်သည့်စိတ်ထားကို ပြသည်။ အမှန်တော့ တီတီတာသည် ဉာဏအတွက်ဆိုလျှင် ဘာမဆိုလုပ်ရဲသော အချစ်သူကောင်းမလေးတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ပြန်ဟု ယဉ်ကျေးမှုစရိုက်ကို လိုက်နာသည်။ သိမ်မွေ့ နူးညံ့သည်။

သူနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်မှာ ပျိုရွယ်လူဖြစ်သည်။ ဝီရကို ဘဝတုမို့ပျော်ရွှင်စေလိုသည်ဟု အကြောင်းပြကာ တစ်ဖက်သတ်စိတ်ဝင်စားနေသည်။ အထူးသဖြင့် အပေါ်နှစ်ဦးက အလိုတူ၊ အလိုပါဖြစ်နေသည်ကမူ စာခြားသူ (သူငယ်ချင်းများ) အဖြစ် ပြောင်းလဲပြသသင့်သည်။

ရုပ်ရှင်သည် အကြောင်းအရာကောင်းရုံမျှ

နှင့် မပြီး။ ပရိသတ်ကြိုက်ရန်လည်း လိုပါသေးသည်။ ပရိသတ်ကြိုက်ရန် အဓိကမှာ ပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်သည်။ ပုံသဏ္ဍာန်ကောင်းလေ၊ ပရိသတ်ပိုကြိုက်လေ ဖြစ်သည်။

မြန်မာဗီဒီယိုဇာတ်ကားအများစုမှာ ခပ်ပေါပေါ ရယ်စရာများဖြစ်သည်။ တချို့မှာ 'ငိုစရာ' ကို အားထားသည်။ ငိုရလေလေ၊ လူကြိုက်လေလေ ဖြစ်သည်။ ဤဇာတ်ကားမှာမူ ထိုသို့မဟုတ်။ ရသကို မျှတအောင် ရောမွှေထားသည်။ အထူးသဖြင့် dialogue ကောင်းသည်။ လွယ်ကူရှင်းလင်းပြီး ဇာတ်ကို ရွေ့လျားသွားစေခဲ့သည်။

ဒါရိုက်တာသည် ရဲတိုက်၊ ရတနာမိုင်နှင့် ပိုင်ဇေရဲထွန်းတို့ကို ပီပီပြင်ပြင်ကိုင်တွယ် ရိုက်ကူးနိုင်ခဲ့ပါသော်လည်း မိုးယုတ်ကိုမူ မကိုင်တွယ်နိုင်ခဲ့ပါ။ မိုးယုတ်သည် တချို့အခန်းများတွင် မလိုအပ်ဘဲ ရယ်နေသည်မှာ အကြည့်ရဆိုးသည်။ သူနှင့် ခေတ်ပြိုင်မင်းသမီးများက သရုပ်ဆောင်ဖြစ်လာသော်လည်း သူကမူ ယခုထိ ဖြစ်မလာသေးပါ။ ဤဇာတ်ကားတွင်လည်း ပျိုရွယ်လူဖြစ်မလာခဲ့ပါ။

ဝီရအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ရသော ရဲတိုက်သည် ဇာတ်ကားတစ်လျှောက်လုံး ဝီရဖြစ်နေသည်။ တချို့ဇာတ်ညွှန်းတွင် မပါနိုင်သည့် စကားများကိုပင် လူ့ဗဟုပညာသွားသည်။ ဖုန်းပေးလည်အခန်း၊ တီတီတာ၏မိခင် ဝှမ်းပုံကြီးနှင့် ပြောသည့်အခန်း၊ ကားသေနှင့် နာရီပေးခန်း၊ တီတီတာ ပျောက်သွား၍ ဉာဏအလုပ်သို့ လိုက်သွားပြီးပြောသည့်အခန်း၊ ပြန်ပေးဆွဲပြီး ဉာဏကို ဖုန်းပြောသည့်အခန်း အားလုံးသော ဇာတ်ဝင်ခန်းများ၌ ရဲတိုက်သည် ရဲတိုက်မဟုတ်၊ ဝီရ ဖြစ်နေပါသည်။

တီတီတာအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ရသော ရတနာမိုင်ကမူ 'စံပြု' ဇာတ်ကောင်စရိုက်ကို ပီပီပြင်ပြင် သရုပ်ဆောင်သွားခဲ့ပါသည်။ ရတနာမိုင်ကို သည်မျှအထိ အဝင်ခွင့်ကျသရုပ်ဆောင်ပြနိုင်မည်ဟု ကျွန်တော် ထင်မထားခဲ့ပါ။ ယခု ဇာတ်ကားနှင့် ရတနာမိုင်သည် အကောင်းဆုံး သရုပ်ဆောင်သွားခဲ့ပါသည်။

ဝိတ်ကားပေါ်တွင် ပျောက်ဆုံးနေသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သော ပိုင်ဇေရဲထွန်းသည် ဉာဏအဖြစ် သရုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

(၄)

ရုပ်ရှင်အနုပညာတွင် ဖျော်ဖြေရေးပါဝင်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ဖျော်ဖြေရေးကိုချည်း ဦးစားပေး၍ မရ။ လက်ရှိလူမှုဝန်းကျင်ကို ယခုထက်ပိုမိုကောင်းမွန်သော ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုဖြစ်လာစေရန် လှုံ့ဆော်အားပေးနိုင်ရန်လည်း လိုပါသေးသည်။ မြန်မာနိုင်ငံသည် ဒီမိုကရေစီလမ်းကြောင်းသို့ ပြောင်းလဲနေချိန်ဖြစ်သည်။ တစ်ချိန်တုန်းက

ရုပ်ရှင်အနုပညာတွင် ဖျော်ဖြေရေးပါဝင်ပါသည်။ သို့ရာတွင်... ဖျော်ဖြေရေးကိုချည်း ဦးစားပေး၍ မရ။ လက်ရှိလူမှုဝန်းကျင်ကို ယခုထက်ပိုမိုကောင်းမွန်သော ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုဖြစ်လာစေရန် လှုံ့ဆော်အားပေးနိုင်ရန်လည်း လိုပါသေးသည်။

စိတ်ထားမျိုးများကို ပြောင်းလဲပြင်ဆင်ပေးနိုင်သော အနုပညာများကိုလည်း မန်တီးထုတ်လုပ်နိုင်ရန် လိုပါသည်။ ထိုအခါ မျိုးဆက်သစ်များ၏ စိတ်အရည်အချင်းကို ပိုမိုမြင့်မားကောင်းမွန်လာစေရန် အနုပညာရှင်များ၌ တာဝန်ရှိလာပါ၏။ အနုပညာရှင်သည် လူ့ဘောင်ထဲမှ လူဖြစ်သည်။ လူ့ဘောင်၏ အကျိုးစီးပွားဖြစ်ထွန်းမှုကို ရှေ့ရှုရမည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ သက်ပိုင်ရဲ၊ ကိုကျော်နှင့် ကျော်ဇော်လင်းတို့သည် မြန်မာ့လူ့အဖွဲ့အစည်းသစ်ကို ထုဆစ်သွန်းလုပ်မည့် လူငယ်များ၏ စိတ်အရည်အချင်းကို သူငယ်ချင်းများ၏ အချစ်၊ သံယောဇဉ်များဖြင့် ရိုက်ကူးပြသနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း 'ရင်ခွင်မြို့နှင့် အနီးတစ်ဝိုက်တွင်' သည် အနာဂတ် လူ့အဖွဲ့အစည်းဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် အထောက်အကူပြုပေးနေသော ဗီဒီယိုဇာတ်ကားတစ်ကားဟု ဆိုချင်ပါသည်။

မောင်အိမ်စံ

ယခုလအညွှန်း

- ၁။ ချစ်ခြင်းအလွန်
- ၂။ နှလုံးသည်းပွက် ယဉ်ကျေးမှု
- ၃။ တက်တူး
- ၄။ သူသည်၏ အခမ်းအနား



သမီးလေးအတွက် ပဋ္ဌာန်းမိတ်ခပတ်

ဒေါက်တာတင်မြင့်ထွေး

MEDIA GROUP

“ခင်ကတော့လေး၊ ဒေါ်လေးကို အရမ်းအံ့ဩတယ် သိလား”

ကျွန်မအနားကို ထူဝလေး ခင် ဒုတိယအကြိမ် ရောက်ရှိလာပြီး ပြောလိုက်သောစကား ဖြစ်ပါတယ်။ လွန်ခဲ့သော ဆယ်စုနှစ်ခန့်ကလည်း ခင် ကျွန်မအနားကို ရောက်လာပြီး တစ်ခုခု ပြောလိုက်ပေမယ့် ဖတ်နေသော ပဋ္ဌာန်း မြန်မာပြန်စာအုပ်ထဲမှာ စိတ်နှစ်နေသော ကျွန်မ ဘာပြောသွားမှန်း မသိလိုက်ပါဘူး။ ယခု ဒုတိယအကြိမ်မှာတော့ စာတစ်ပိုဒ် ဖတ်လို့ ပြီးတဲ့အချိန်မှာ ချောက်လာပြန်တာ ဖြစ်ပါတယ်။

“ဘာတွေများ အံ့ဩနေရတာလဲ ခင်ရေ”

“ဒေါ်လေးဟာ မနက်အိပ်ရာထလည်း ပဋ္ဌာန်းပစ္စယနိဒ္ဒေသဆိုပြီး ပါဠိလိုတွေ ရွတ်တယ်။ အခု နေ့ခင်းပိုင်းမှာလည်း ဖတ်နေတဲ့စာအုပ်က ပဋ္ဌာန်းမြန်မာပြန်တဲ့၊ မနက်ဖြန်လည်း

၆၆

ဪ သမီးရယ်...ပဋ္ဌာန်းဆိုတာ ပါဠိတွေမို့လို့ ကိုယ်နားမလည်လို့ ကိုယ်နဲ့မဆိုင်ဘူးလို့ထင်နေတာလား၊ ပါဠိကို မြန်မာပြန်ထားတဲ့စာတွေ ဖတ်ကြည့်လိုက်တော့ သမီးရေ၊ ပဋ္ဌာန်းဆိုတာခင်တို့၊ ဒေါ်လေးတို့ နေ့စဉ်ဘဝထဲမှာ ကြုံတွေ့နေရတဲ့ အကြောင်းအရာတွေကိုပဲ မြတ်စွာဘုရားက ရွှေနှံခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၆၀၀ ကျော်လောက်တုန်းက သေချာခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာပြီး ။ ။ ဟောပြောညွှန်ပြခဲ့တာတွေပဲဆိုတာ ဒေါ်လေး သိလာရတယ်

အဘိဓမ္မာသင်တန်း သွားဦးမှာမဟုတ်လား၊ ခင်တော့ ဒါတွေ ဘာလို့ ဒီလောက်တောင် သင်နေမှတ်နေ၊ ဖတ်နေရတာလဲဆိုတာ နားမလည်တော့ဘူး”

ကျွန်မတူမလေး ခင်က အထက်တန်းကျောင်း သူလေးပီပီ၊ စာပြီးရင်းစာ၊ တစာစာနေရတဲ့ထဲက အပြင်စာကို တတ်နိုင်သမျှ ဖတ်နေသူလေးဖြစ်ပေမယ့် ဘာသာရေးစာများနဲ့တော့ အလွမ်းဝေးဆဲပါ။ ကျောင်းစာများကို မပြတ်ကျက်ရ မှတ်ရတဲ့ သူနဲ့အပြိုင် အဘိဓမ္မာတွေ သင်နေ၊ မှတ်နေတဲ့ ကျွန်မတို့ နားမလည်နိုင် ဖြစ်နေပါတယ်။ အငြိမ်းစားယူရန် နှစ်အနည်းငယ်သာလိုတော့တဲ့ သူ့ဒေါ်လေးက ဘာတွေ ထပ်သင်နေသေးတာလဲလို့ ဆိုလိုချင်ဟန်တူပါတယ်။

“ဪ သမီးရယ်၊ ပဋ္ဌာန်းဆိုတာ ပါဠိတွေ မို့လို့ ကိုယ်နားမလည်လို့ ကိုယ်နဲ့မဆိုင်ဘူးလို့ ထင်နေတာလား၊ ပါဠိကို မြန်မာပြန်ထားတဲ့ စာတွေ ဖတ်ကြည့်လိုက်တော့ သမီးရေ၊ ပဋ္ဌာန်းဆိုတာ ခင်တို့၊ ဒေါ်လေးတို့ နေ့စဉ်ဘဝထဲမှာ ကြုံတွေ့နေရတဲ့ အကြောင်းအရာတွေကိုပဲ မြတ်စွာဘုရားက လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၆၀၀ ကျော်လောက်တုန်းက သေချာခဲ့ခြင်းစိတ်ဖြာပြီး ဟောပြောညွှန်ပြခဲ့တာတွေပဲဆိုတာ ဒေါ်လေး သိလာရတယ်”

၂၁ ရာစုမှာ မွေးဖွားကြီးပြင်းလာတဲ့ ခင်က ဟုတ်မှလည်းပြောပါနော်ဆိုသော ပုံစံမျိုး မျက်နှာပေးလေးနဲ့ ကျွန်မကို တုံ့ပြန်ပါတယ်။

“ဒေါ်လေးရယ် မြတ်စွာဘုရားက ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက ပွင့်ခဲ့တာလေ၊ ခင်တို့ ဒေါ်လေးတို့ အခုတွေ့နေရတာက အခုခေတ်အကြောင်း အရာတွေဆိုတော့ ခေတ်တွေအများကြီး ကွာသွားပြီ မဟုတ်လား ဒေါ်လေးရယ်”

“သမီး ခင်ရေ၊ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားခဲ့တာဆိုတာ အခုခေတ်အထိ မှန်ကန်ဆဲပဲဆိုတာ သမီးသိအောင် ဒေါ်လေး အခုဖတ်နေတဲ့ ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကြီးနဲ့ပဲ ပြောပြမယ်၊ သမီး နားထောင်မလား”

“ကောင်းတာပေါ့ ဒေါ်လေး၊ ပြောပြပေးပါ”

“သမီးက ကျောင်းသူဆိုတော့ သမီးတို့ စာတွေသင်ရတယ်၊ စာကျက်ရတယ်၊ စာမေးပွဲပြေရတယ်၊ စာမေးပွဲတွေ စောင်ကြတယ်၊ အတန်းတွေ တက်ရတယ်၊ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား သမီး”

“ဟုတ်တဲ့ ဒေါ်လေး”

“အေး သမီး စာမေးပွဲအောင်ပြီး အတန်းတက်ရတယ်ဆိုတာနဲ့ အကြောင်းရင်းက ဘာလဲ၊ သမီး စာကြိုးစားလို့၊ စာကျက်လို့ပေါ့၊ အဲလိုမျိုး အဖြစ်အပျက်တစ်ခုရဲ့ အကြောင်းရင်းမှန်ကို ရှာဖွေတယ်ဆိုတာကို ပဋ္ဌာန်းမှာ ‘ဟေတုပစ္စယော’

လို့ ခေါ်တယ်လေ”

“ဟာ ဟုတ်လား ဒေါ်လေး၊ အဲလိုမျိုး ခေါ်တာရှိတယ်လား”

“နောက်ပြီး ရှိသေးတယ်၊ စာကျက်တဲ့ နေရာမှာ သမီးဘယ်လိုနည်းလမ်းမျိုးနဲ့ စာတွေ ကျက်ခဲ့သလဲ”

“သမီးကတော့ အချိန်မှန်မှန် စာကျက်တယ်၊ တစ်နေ့စာကို တစ်နေ့ ပြီးအောင်ကျက်တယ်၊ ဒီနေ့ အသစ်ပေးလိုက်တဲ့ သင်ခန်းစာတွေကို နားမလည်သေးဘဲနဲ့ မအိပ်ဘူး”

“ဟုတ်ပြီ၊ တိုယ့်ရည်မှန်းချက်ရောက်အောင် ဘယ်လိုနည်းနဲ့ သွားမလဲဆိုတာ သေချာပုံစံချပြီး နည်းမှန်လမ်းမှန် ရွေးချယ်နိုင်တာမျိုးကို ပဋ္ဌာန်းမှာ ‘မဂ္ဂပစ္စယော’ လို့ ခေါ်တယ်။ နောက်ပြီး သမီးပစ္စာတွေတွက်ရာမှာ တစ်ကြိမ်တည်း တွက်သလား အကြိမ်ကြိမ်တွက်သလား”

“ဟာ ဒေါ်လေးရယ်၊ တစ်ကြိမ်တည်း တွက်လို့ကတော့ စာမေးပွဲမှာ ဘယ်ကောင်းကောင်း သက်ရပါတော့မလဲ၊ အကြိမ်ကြိမ်အထပ်ထပ် ကြိုတင်ချရေး တွက်ကြည့်နေပါမှ တန်တာကျမလေ”

“အေး အဲလို အစဉ်တစ်ခုကို ထပ်ပြန် ထလဲလဲပြုလုပ်စေတာကို ပဋ္ဌာန်းတရားတော်မှာ ‘အာဆေဝန ပစ္စယော’ လို့ ခေါ်တယ်၊ သမီးရေ စာမေးပွဲမတိုင်ခင်မှာ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားတာက နောက်ပိုင်းစာမေးပွဲပြေဆိုရာမှာ အကျိုးပြုတယ်ဆိုတာကို ‘ပုရေဇာတ ပစ္စယော’ လို့ ခေါ်တယ်”

“ဟာ ကောင်းလိုက်တာ ဒေါ်လေးရယ်၊ အဲလိုဆိုရင် တာတွေများများမှတ်မိအောင် ဘယ်လို လုပ်ရလေ့ဆိုတာရော ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကြီးထဲမှာ မပါဘူးလား၊ ပြောပြပါဦး”

“ပါတာပေါ့ သမီးရယ်၊ အာရုံများများ မထွေပြားဘဲ စာဆိုတဲ့ အာရုံကိုပဲ ဦးတည်မယ်ဆိုရင် ‘အာရမ္မဏ ပစ္စယော’ လို့ခေါ်တယ်၊ စာဆိုတဲ့ အာရုံတစ်ခုတည်းကိုပဲ စူးစူးစိုက်စိုက် စွဲမြဲနေတယ်ဆိုရင် ‘ဗျာနပစ္စယော’ လို့ခေါ်တယ်၊ နောက်ပြီး ငါ ဒီစာကို အချိန်ပိုင်းတစ်ခု ဥပမာ - ဆယ်မိနစ်အတွင်း ရအောင်ကျက်မယ်ဆိုတဲ့ ဆန္ဒ၊ လုံ့လစီရိယ စာရချင်တဲ့စိတ်၊ စာတွေကို ဆက်စပ်မှတ်သားတတ်တဲ့ ပညာဆိုတာပါရင် ဘယ်လောက်ခက်တဲ့ စာပဲဖြစ်ဖြစ် မရဘူးဆိုတာ မရှိနိုင်ဘူး၊ ဒါကို ‘အဓိပတိပစ္စယော’ လို့ ခေါ်တယ်။ စာကို တစ်ရက်ကျက်လိုက်၊ နောက်ရက်ကျတော့ ကစားနေလိုက်၊ နှစ်ရက်လောက်နေမှ ကျက်လိုက်လုပ်လိုက်တော့ စာတွေက မေ့ပြီးရင်း မေ့ရင်း ဖြစ်မှာပေါ့၊ ဆက်တိုက်ကျက်မှတ်နေဖို့ လိုတယ်၊ ‘အနန္တရ ပစ္စယော’၊ ‘သမနန္တရ ပစ္စယော’ ပေါ့ သမီးရယ်”

“ဟာ ဒါတွေလည်း ပဋ္ဌာန်းတရားတော်မှာ



“သမီးရေ.... မြတ်စွာဘုရားဟောခဲ့တဲ့ တရားအားလုံးဟာ စိတ်ကူးယဉ်တာတွေ၊ မုန်းဆတာတွေ ဘာမှ မပါဘူး၊ တကယ် လက်တွေ့ဘဝမှာ ဖြစ်ပျက်နေတာတွေကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာပြီး အမှန်အတိုင်း ဟောပြော ညွှန်ပြခဲ့တာချည်းပဲ။ သမီးတို့လို ကျောင်းသူလေးတွေ စာကျက်တာက အထူးလေးနက်တဲ့ ဘာသာရေးကိစ္စများမှာပါ အသုံးချနိုင်တာချည်းပဲ”

ပါတာပဲလား၊ မြတ်စွာဘုရားဟောခဲ့တာပဲလား”

“ဒါပေါ့ သမီးရယ်၊ မြတ်စွာဘုရားက ‘ကမ္မပစ္စယော’ ဆိုတဲ့ ကံ - ပြုလုပ်ခြင်းများကြောင့်၊ ‘ဝိပါက ပစ္စယော’ ဆိုတဲ့ ဝိပါက - အကျိုးများ ရရှိတယ်လို့ ဟောတယ်လေ၊ ကြိုးစားမှုပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် စာမေးပွဲအောင်ခြင်းဆိုတဲ့ အကျိုးကို ခံစားရမှာပေါ့”

ခင်ရဲ့ မျက်လုံးလေးများမှာ ပိုမိုတောက်ပလာပါတယ်။

“သမီးရေ မြတ်စွာဘုရားဟောခဲ့တဲ့ တရားအားလုံးဟာ စိတ်ကူးယဉ်တာတွေ၊ မုန်းဆတာတွေ ဘာမှမပါဘူး၊ တကယ်လက်တွေ့ဘဝမှာ ဖြစ်ပျက်နေတာတွေကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာပြီး အမှန်အတိုင်းဟောပြော ညွှန်ပြခဲ့တာချည်းပဲ။ သမီးတို့လို ကျောင်းသူလေးတွေ စာကျက်တာက အထူးလေးနက်တဲ့ ဘာသာရေးကိစ္စများမှာပါ အသုံးချနိုင်တာချည်းပဲ။ ဘယ်သူမဆို မြတ်စွာဘုရားလမ်းညွှန်တဲ့အတိုင်း ယုံကြည်စွာလိုက်နာရင် မျက်မှောက်ဘဝမှာရော၊ တမလွန်ဘဝမှာပါ လိုရာပန်းတိုင်ကို အောင်မြင်စွာ ရောက်ကြမှာပါပဲ”

“ဒေါ်လေး ဒီတစ်ခါ ကျောင်းပိတ်ရင် ခင်လည်း အဘိဓမ္မာတွေ သင်ဦးမယ်၊ ဒေါ်လေး သင်ပေးမယ်မဟုတ်လားဟင်”

“သိပ် သေချာတာပေါ့ သမီးရယ်”
ဒေါက်တာတင်မြင့်ထွေး

မရေးမကောင်း ရေးမကောင်း

ညီညီညာညာ ညက်ညက်ညောညော

အသော အဝေ့



အောင်မြင်လွန်းသူကြီး အောင်မြင်လွန်းသူကြီး

ညက်ညက်တို့ မိဒီယာသမားတွေဆိုတာလည်း ဆယ်ကျော်သက်တွေကြား နည်းနည်းပါးပါး လှုပ်ခတ်ရေပန်းစားလာပြီဆိုရင် မရှိသတ်နဲ့ အနုပညာသမားအကြား တံတားခင်းပေးရတော့တာကိုး။ ဒါကြောင့်လည်း ချစ်ရည်လေးသနားကမားနဲ့ စီးနီးတွဲလေး တစ်တွဲစ တစ်တွဲစ (တစ်တွဲစ နှစ်တွဲစ မဟုတ်အားနော်) တစ်တွဲပဲ ရိုက်ဖူးလို့ တစ်တွဲစ တစ်တွဲစလို့ တမင်နေတာ၊ မှားတယ်လို့ မထင်နဲ့ ဟွန်) ခိုက်ဖူးတဲ့ မင်းသားလေးကို ကဏ္ဍလေးတစ်ခု ခိုက်ဖြစ်သလို။ ခိုနိုးတဲ့နေ့မှာ မျက်နှာချေ အဖွေးသားလေးနဲ့ လှုပ်လီလှုပ်လို့ ရောက်လာတဲ့ ကိုယ်တော်ချောလေးကို ဟိုလိုလုပ်ပါလား ဒီလိုလုပ်ပါလားဆိုပြီး ပိုစီအမျိုးမျိုးနဲ့ ရိုက်ကူးနေဆဲခွဲဖြစ်တယ်။ ပြီးတော့ ဝပွန်ဆာ တောင်းပေးထားတဲ့ အဝတ်အစားလေးတွေကိုလည်း ပေးဝတ်ဖြစ်ပါတယ်။ တကယ်တော့ ညက်ညက်တို့လည်း အနုပညာသမားတွေနဲ့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံပြီး ခေတ်နဲ့အညီ တစ်ပြေးတည်း လိုက်လို့ ခေတ်အမြင်ရှိကြသူတွေပါ။ ခေတ်ကို ပြတ်ကျန်ခဲ့ရင် ကိုယ်လည်း ပြတ်ကျန်ခဲ့မယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်ပြီးသားပါ။ ဒါကြောင့်လည်း သူ့အရွယ် သူ့အဆင်းနဲ့လိုက်မယ့် ခေတ်လူငယ်တွေဝတ်လေ့ ဝတ်ထရိုတဲ့ အဝတ်အစားလေးတွေ တမင်စပွန်ဆာတောင်းပေးထားတာပါ။ ဒါကို ဒီမင်းသားပေါက်လေးက ဘာပြောလာသလဲဆိုတော့ အဝတ်အစားတွေကို တစ်ချက်မျက်လုံးဝေ့ကြည့် ပြီး “ဒီ ဒီဒီဒီတွေက မအောင်မြင်သေးတဲ့သူတွေ ဝတ်ကြတာပါ”တဲ့လေ။ ညက်ညက်လည်း စိတ်ထဲက အိုးမိုင်ဂေါ့ကို ဆယ်ကြိမ်လောက်တစ်ရင် သူ့အောင်မြင်သွားတာ ငါဘာလို့မသိတာပါလိမ့်လို့တွေးဖြစ်ရင်း မပြည့်သေးဘဲနဲ့ အတင်းကြီး ဘောင်ဘင်ခတ်နေတဲ့ သားကလေးကို သနားဖွယ်ကောင်းလေစွလို့ တွေးဖြစ်ပါတယ်။

FUNNY PHOTO



စကားပြောသော မျက်လုံးများ

တစ်လောလေးဆီက မျက်မမြင်လမ်း လျှောက်ပုံ ညီညီတို့နိုင်ငံတစ်ဝန်း ကျင်းပပါတယ်။ မြင်ရသူအပေါင်း သူတို့ကို စာနာမိပါတယ်။ အရှေ့ဆုံး ကတစ်ယောက်ဆိုရင် လမ်းလျှောက်တာ နှိုးရိုးမလျှောက်ဘဲ တုတ်လေး တစ်ချောင်းနဲ့ မြောက်ကြွမြောက်ကြွ လျှောက်နေတာမို့ သူကလေး သူ့ဘဝသူ ပျော်ရွာတယ်လို့ ကိုယ်တွေ့များ တစ်သက်လုံးမျက်မမြင်ဖို့ မပြောနဲ့။ ခဏလေးမျက်စိမှိတ်လမ်းလျှောက်ကြည့်တာတောင် ခလုတ် တွေတိုက်ယောက်ယက်တွေခတ်ပြီး ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်နေတော့တာ။ တကယ်တော့ ညီညီလည်း အခုတလော မသန်မစွမ်းတွေကို ဓာတ်ကျနေတာလည်း ကိုယ့်ခံစားမှုနဲ့ကိုယ်ပါ။ ကားပေါ်က အဆင်းမှာနောက်က တစ်ယောက်က တွန်းလိုက်တော့ ဟပ်ထိုးလဲပြီး ညီညီလက်က အဆစ်လွဲသွား တာကို။ ကျောက်ပတ်တီးလေးနဲ့ဆိုတော့ ခေတ္တမသန်မစွမ်းသမားလေး ညီညီခမျာ ထာဝရမသန် မစွမ်းတွေကို အကြီးအကျယ် မဟာကရုဏာသက် နေမိတော့တာပေါ့။ အိမ်မှာလည်း အထိုင်အထ ထိမိခိုက်မိမှာစိုးလို့ ဟိုလူလက်ညှိုး တထိုးထိုး ဒီလူလက်ညှိုးတထိုးထိုးနဲ့ ခိုင်းစားနေမိတော့တာ ပျ။ အိမ်က မခပ်ကလည်း မျက်နှာပုပ်နဲ့ ကျောက် ပတ်တီးကိုအားနာတော့ လုပ်ပေးရှာပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကျောက်ပတ်တီးလေး ကိုင်ရက်ကပဲ တစ်နေ့ သောအခါ ယူကျူကိုဖွင့်ကြည့်မိသောသကာလ ဘဝိတ်ခန့်နဲ့ အန်ဝါ ဂရောင်းပြိုင်ပွဲတစ်ခု ကြည့်မိပါသလျာ။ ဖလန်း ဖလန်းထပြီး အစွမ်းတွေပြနေကြတဲ့ နိုင်ငံခြားသားကိုတွေကို ညီညီသဘောတွေ ကျနေရင်းက မျက်လုံးက ဘာကို သွားကြည့်မိသလဲဆိုတော့ ကနေတဲ့ ခြေထောက်နှစ်ဖက်မှာ တစ်ဖက်က ဘောင်းဘီသားလေးတွေချည်းပဲ ဖလတ်ဖလတ် လွင့်နေတဲ့ ခြေထောက်တစ်ဖက်ပြတ်ကို မြင်မိသလျာ။ နောက်တစ်ယောက်များဆို တုတ်ကလေးနဲ့ ဖာမင်အဆန်း ထွင်သလား မှတ်တယ်။ တုတ်လည်း ပစ်ချလိုက်ရော အောက်ပိုင်းလုံးဝထလို့မရတဲ့ အောက်ပိုင်းချည့်နဲ့နေတဲ့ ပိုလီယိုဖြစ်နေပြန်တယ်။ အံ့ဩစရာ ကောင်းသလို မချိုးကျူးဘဲကို မနေနိုင်ဘူးလျာ။ ဘေးနားမှာ အတူထိုင်ကြည့်နေတဲ့ မခပ်က ကြည့်လည်းပြီးရော အဟင်းဟင်းဆိုပြီး ညီညီ ကျောက်ပတ်တီးကို ကြည့်ရယ်သလျာ။ အကြည့်တကု အကြည့်တွေထဲမှာ ဒီအကြည့်က မုန်းစရာ ကောင်းချင်လျာ။



FUNNY PHOTO



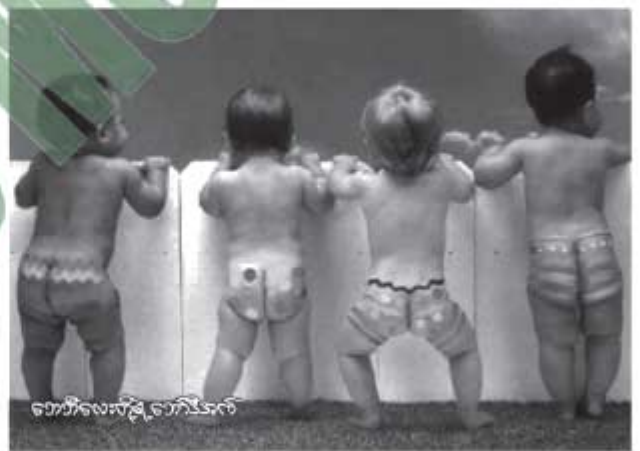
FUNNY PHOTO

! အခင်းကယ်...
ဒီကောင်ချားနေခွတော့ ဒီဘိုးချမ်းနဲ့
အချိုးကော်ရွှန်း ဟိုကုသိဇာနည်
သံပုဂ္ဂိုလ်အများစု...



ငိုရယ် ငိုရယ် ဆန်တစ်ပြည်

သတင်းစာထဲမှာ တစ်လောကဖတ်လိုက်ရတဲ့ သတင်းလေးပါ။ ဆရာဝန်မတစ်ယောက် သူ့သမီးလေးနဲ့ စေ့စပ်တဲ့ အလေးအရပ်ဆိုင်ရွှေ အရပ်ဝယ်နေချိန် မိန်းမငါးယောက်က အုပ်စုစု သူ့သက်တဲ့ သဘောပေါ့။ ကလေးကို ညှပ်ပြီး တိုးနေတော့ အမေက ကလေးနာမှာ ဖိုးချိပ်ပြီး ဂရုစိုက်လိုက်တဲ့ အချိန်မှာပဲ အမေလက်က ဟန်းချိန်းကို ဖြုတ်ပြီး ပြေးသွားကြသတဲ့။ ညက်ညက်တို့အဆောင်မှာ သတင်းစာဖတ်ပြီး 'ဟယ် ရမ်းကားလိုက်တာ မင်းမဲ့တိုင်းပြည်ကျနေတာပဲ' ဆိုပြီး ပြောပြန်ကြပါ တယ်။ ဒီမှာတင် ညက်ညက်ရဲ့ သူငယ်ချင်း ညက်ကြီးရှစ်တစ်ယောက်က ဘာပြောသလဲဆိုတော့ သူများပစ္စည်း အလကားလိုချင်ကြတဲ့ ဒီလို မသမာသူ လူရမ်းကားတွေကို ဆုံးမချင်သတဲ့။ ပြောသာ ပြောနေတယ် ပေါင်ကိုးဆယ် ဘယ်တုန်းကမှ မပြည့်ဖူးသေးတဲ့ သူငယ်ချင်းအားနီးမကို ကြည့်ပြီး အကုန်လုံးက ဟားကြတော့တာပေါ့။ သူငယ်ချင်းမကတော့ ခပ်တည်တည်ပဲ။ 'ငါ ဘာကယ်ပြောနေတာ၊ ဒီလိုလူတွေကို ဆုံးမဖို့က အလွယ်လေး။ ခုချိန်မှာ ရွှေ အထူးရွှေအစစ်စာ ခွဲဖို့ အရမ်းခက်နေတာ၊ ငါ ရွှေအတုတွေ တစ်ကိုယ်လုံး သီးနေအောင်ဝတ်ပြီး သူတို့တွေ လှချင် အောင် နေပြလိုက်မယ်။ သူတို့မျက်စိကျလို့ လာလုပြီဆို နည်းနည်း ပါးပါး အကယ်ဒမီယူပြီး စိုက်တစ်တွေလုပ်ပြလိုက်မယ် သူတို့ ငါရွှေတု တွေလူပြီးတော့ အသက်ထွက်အောင် ထွက်ပြေးတဲ့အချိန်ကြမှ၊ ပြေးကြ တော့ ပြေးကြ အသက်ထွက်အောင် ပြေးကြ၊ ငါဝတ်ထားတာ အတုတွေ တဲ့လို့ အော်လံနဲ့ကို အော်ပစ်လိုက်မှာ၊ ဒါမှ ဒင်းတို့မျက်စက်တွေ ငိုမရ ရယ်မရဖြစ်စေမှာ' တဲ့လေ။ လေးစားထိုက်ဖွယ် အကြံပါတကား။ ညက်ညက်မျက်စိထဲမှာလည်း ရွှေအတုတွေပိုက်ပြေးပြီး ဆက်ပြေးရမလို ရပ်လိုက်ရမလိုနဲ့ ရှုချင်သွားကြမယ့် မသမာသမားတွေကို မြင်ယောင်ရင်း တခွီခွီ။



စိတ် . . . စိတ်ပါကွယ်

တစ်ရက်။ မတွေ့တာတောင် ကြာပြီဖြစ်တဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ကျွန်တော့်အိမ်ကို ထူးထူးဆန်းဆန်း ရောက်လာလို့ အံ့ကြသွားရပါတယ်။ သူနဲ့ကျွန်တော် တစ်ဖြူတည်းနေပေမယ့် မဆိုဖြစ်ကြတာ သုံးလေးနှစ်မက ရှိနေပါပြီ။ သူ့ကို မြင်မြင်ချင်း စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားရပါတယ်။ အရင်တုန်းက ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းနဲ့ ကျားကိုးစီးစားမကုန်တဲ့ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ အခုတော့ အဲဒီထက် တစ်ဝက်လောက်ပဲကျန်ပါတော့တယ်။ ဆီးချို ရှိလို့ အစားအသောက်တွေ ဆင်ခြင်ပြီး ဘောဘီဝိတ်ချုပ်လိုက်သတဲ့။ ပြီးတော့ တစ်ပတ်တစ်ကြိမ် လောက်သောက်တဲ့ အရက်ကိုလည်း လုံးဝမသောက်တော့ဘူးတဲ့။ သူ့ရဲ့ သွားလာလှုပ်ရှားမှုတွေကလည်း အရင်ကနဲ့မတူတော့ဘဲ နှေးကွေးလေးလံသွားတယ်။ ဒါက ဘယ်သူမှ မရှောင်လှနိုင်တဲ့ ဇရာရဲ့သဘောပါ။ တစ်ချို့က သွက်လက်မြူးကြနေခဲ့တဲ့ သူ့ကို ကြည့်ရင်း သံဝေဂရောက်မိပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ အံ့ကြစရာ၊ သူငယ်ချင်းက ကျွန်တော့်ကို ခြောက် . . . မင်းတော်တော်ကျသွားတာကိုးလို့ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရင်း ပြောလိုက်တော့ ကျွန်တော် ဘာပြန်ပြောရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး။ မုတ်ဆိတ်မွေး နှုတ်ခမ်းမွေးတွေ ဖြူဖွေးနေပြီး သွားတွေကရှိုးလို့ ဟောင်းလောင်းဖြစ်နေတဲ့ ကျွန်တော့်အသွင်သဏ္ဍာန်က သူ့အတွက် စိတ်မကောင်းစရာနဲ့ သံဝေဂဖြစ်နေစရာသလား မပြောတတ်။ တွေးရင်းနဲ့ ကျွန်တော် ရယ်ချင် သွားတယ်။ ဘယ် နယ် ဗျာတစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကြည့်ပြီး တရားကျနေကြတာလေ။

လူ့ဘဝကို အရွယ်သုံးပါးနဲ့ ဝိုင်းခြားထားပါတယ်။ ပထမအရွယ်၊ ဒုတိယအရွယ်၊ တတိယအရွယ်။ တချို့ကလည်း နံနက်ခင်းအရက်ညှိုး နေ့မွန်းတည့်ချိန်နဲ့ ဆည်းဆာနေတဲ့ ချိန်ဆိုပြီး နေသွားလမ်းကြောင်းနဲ့ သတ်မှတ်ထားပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အသက်အရွယ်တန်းက နေ့မွန်းတည့်ချိန်ကို ကျော်လွန်စပြုပါပြီ။ ကျွန်တော့်ရေမှာ ကျွန်တော့်ထက် အသက်ကြီးကြတဲ့ ဆရာနေဝင်းမြင့်၊

ဆရာကျော်ရင်မြင့်၊ ဆရာညီပုလေး တို့တစ်တွေ ရှိကြတယ်။ နေသွားလမ်းကြောင်းအတိုင်း သွားကြရင်း သူတို့တစ်တွေများမော့ မကြာခင်မှာ ဆည်းဆာနေတဲ့ချိန်ကို ရောက်သွားတော့မှာပါကလား။ အဲဒီနောက်တော့ တောင်စွယ်မှာ နေကွယ်သွားရင် . . . ငါ့အစ်ကိုတို့ရေ တာတာလို့ ပြောလိုက်ရမယ် ထင်ပါရဲ့။ အဲဒီလိုသာဆိုရင် သူတို့သုံးယောက်ကလည်း ကျွန်တော့်ကို ဝိုင်းနှိပ်ကြတော့မလား မပြောတတ်။ အထူးသဖြင့် ဆရာ နေဝင်းမြင့်က ကျွန်တော့်ကို ပြန်ခြင်းလေးခပ်ပို့ပေးလေ့ရှိပါတယ်။ ပြီးတော့ တစ်ခါတလေ အတည်လိုလိုနဲ့ခပ်နောက်နောက် မြှောတတ်လေ့ရှိပါတယ်။ တစ်ခါက အတည်ပေါက် နဲ့ ကျွန်တော်တော့ ထာဏှာကင်းစင်သွားပြီဗျာလို့ ပြောလိုက်တော့ ကျွန်တော်ဖြင့် အဟုတ်မှတ်ပြီး သူ့ကို လေးစားချင်စိတ်တွေ ပေါ်သွားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ဆီက နောက်ဆက်တွဲ စကားကို ကြားရတော့ စောစောက လေးစားချင်စိတ်လေးတွေ တစ်မဟုတ်ချင်းပျောက်သွားပါ

မန္တလေးအတွေး၊ မန္တလေးအရေး

ကိုထွန်း-လမ်း(၈၀)



လေရော့။ တကယ့်တော့ ကင်းစင် သွားပြီ ရာဂပဲ ကျွန်တော့တယ်တဲ့ လေ။

ကျွန်တော်တို့တစ်တွေဟာ လူကြီးတန်းထဲမှာ ရှိနေပေမယ့် ကိုယ့်ရွယ်တူ တန်းတူချင်းတွေကြာ ရင်တော့ တစ်ယောက်နဲ့ နောက်လား ပြောင်လားလုပ်ရင်း စိတ်ပျော်ရွှင်မြူး ကြလာပါတယ်။ အခုပဲကြည့်။ အိမ် ကိုရောက်လာတဲ့ သူငယ်ချင်းနဲ့ ကျွန်တော်က တစ်ယောက်ကို တစ် ယောက်ကြည့်ပြီး သံဝေဂရစရာ စကားတွေ ပြောတယ်ဆိုပေမယ့် အဲဒီစကားက တစ်မိနစ်လောက်ပဲ ကြာပါတယ်။ ခဏအကြာတော့

ခုတ်ခုတ်နဲ့ ခုန်သတဲ့။ ကျွန်တော် သူငယ်ချင်းကလည်း ခုထိ လူပျိုကြီး ဘဝမှာပဲ ရှိပါသေးတယ်။ သံယော ဇဉ်မကုန်သေး ရင် ယူလိုက်ပါလားလို့ ကျွန်တော်က ချွန်တွန်းလေးလုပ် လိုက်ပေမယ့် သူက ဒီအရွယ်ကြီး ရောက်မှတော့ တော်ပါပြီကွာ။ နှစ်ယောက်ပေါင်းရင် အသက်ရာ ကျော်နေပြီလို့ ဆိုလိုက်လေသမို့ ကျွန်တော်လည်း ဘာဆက်ပြောရ မှန်းတောင် မသိတော့ . . .

သူ့ကို ချွန်တွန်းနဲ့ လုပ်မရရင် အာရုံချပစ်မှ တော်တော့မယ်လို့ တွေးလိုက်ပါတယ်။ မင်းမျက်လုံးတွေ က အကြည့်မှားနေတာကွ။ နှုတ်ခမ်း နီတွေဆို၊ မိတ်ကပ်တွေဖို့ထားတော့ မင်းစိတ်ထဲမှာ မိုက်တယ်လို့ ထင်မှာ ပေါ့လို့ ပြောလိုက်တဲ့အခါ သူက ဝမ်းခေါင်းသံကြီးနဲ့ တယဲဟဲ ရယ် ထိုက်ပါတယ်။ ပြီးမှ ဟ . . . အသက်လေးဆယ် ကျော်လာရင် ဘယ်မိန်းမမဆို မိတ်ကပ်တွေ၊ နှုတ် ခမ်းနီတွေနဲ့ ပါဝါတင်ရတာပဲ။ ပါဝါ ရုပ်တွေချည်းကွတာ။ မြူးပြုပြန် ပြော နေတဲ့ သူ့ကိုကြည့်ရင်း ရယ်တရုတ် စကားမပြန်နိုင်ဘဲ ဖြစ်သွားပါတယ်။ မှန်ပါတယ်။ အချိန်ရဲ့ တိုက်စားခံရ မြင်းနဲ့အတူ ဇရာအရိပ်တွေ တိုးဝင် လာပါတယ်။ အမျိုးသမီးတွေက တော့ သူတို့ရဲ့ ဇရာအရိပ်တွေကို နှုတ်ခမ်းနီတွေ၊ မိတ်ကပ်တွေနဲ့ ဖုံး ကွယ်ထားပါတယ်။ အပြင်အဆင်၊ အခြယ်အသွယ်တွေနဲ့ မှမ်းမဲထားတော့ အဘွား ခေါ်ခံရမယ့် သူတွေက အန်တီ ဖြစ်သွားတယ်။ အန်တီ ခေါ်ခံရမယ့် အရွယ်တွေကျတော့ 'မမ' ဖြစ်သွားပါလေရော့။ ကဲ . . .

တော့ရောက်၊ တောင်ရောက် စကား တွေ ပြောကြရင်း နှစ်ယောက်စလုံး ရယ်မောသံတွေနဲ့ မြူးကြွလာပါ တယ်။ သူငယ်ချင်းက စကားအဆက် အစပ်မရှိ တစ်ရက်က မိမိဆွေကို ကျော်ရင်မြင့်ရဲ့သား မင်္ဂလာဆောင် မှာ တွေ့လိုက်တယ်။ အောင်မှာ သူ က အခုအရွယ်အထိ မိုက်တုန်းက လို့ ဆိုလိုက်လေသမို့ ရယ်ချင်သွားပါ တယ်။ မိမိဆွေဆိုတာ သူ့ရဲ့ ငယ်ချစ် ဟောင်းကြီးပါ။ သူနဲ့ ရေစက်မဆုံကြ ဘဲ အမျိုးကြီးဘဝနဲ့ပဲ ရှိနေပါတယ်။ ဒါကို ကိုယ်တော်ချောက သံယောဇဉ် မပြတ်နိုင်သေးဘူး။ သူနဲ့တွေ့လိုက် တိုင်း ရင်ထဲမှာ နှလုံးသားခုတ်ခုတ်

ဝက်(တ်)ဆိုက်တွေကြည့်ရင် ဘယ် လိုဘယ်လို၊ ဖေ(စ်)ဘုတ်ကြည့်ရင် ဘယ်ကဲ့သို့၊ ဂျီးမေး(လ်)ဆိုတာ ဘယ်နှယ် . . . စသဖြင့် လက်ထဲက ဟန်းဆက်ကို အင်တာနက်ခလုတ် ဖွင့်ပြီး ရှင်းပြလိုက်တဲ့အခါ ကိုယ့် သူငယ်ချင်းက ကျွန်တော့်ကို အင်မတန်မှ အထင်ကြီးတဲ့ မျက်လုံး တွေနဲ့ ကြည့်နေတာကလား။ အင်း . . . ကိုယ့်အစွမ်းပြတာ ဒီလောက်နဲ့ ရပ်ထားမှ တော်ကာကျမယ်ထင်ပါ ရဲ့။ ဘာဖြစ်လို့ တဲ့ဆိုတော့ ကျွန်တော်က ဒီထက်ပိုပြီး မတတ် တော့ဘဲကိုးလေ။ ဟုတ်အားလား။

ခဏနေတော့ သူငယ်ချင်း လည်း ကျွန်တော့်ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်သွားပါတယ်။ ဖန်ရင်မျိုးစုံပါဝင် တဲ့ ဟန်းဆက်တစ်လုံး ဝယ်ပြီး အင်တာနက် ချိတ်မတဲ့။ ကောင်း တယ်ကွလို့ ကျွန်တော်ပြောလိုက်ပါ တယ်။ ဒါက တကယ်ပြောတာ ဖြစ် ပါတယ်။ အသက်အရွယ် ကြီးရင့် လာတဲ့အခါ ကိုယ့်ရဲ့ အဝန်းအဝိုင်း ဟာ တဖြည်းဖြည်းကျဉ်းမြောင်းလာ စမြဲပါ။ စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်မပါ တာရယ်၊ အရင်ကလို ဖွတ်ဖွတ်လတ် လတ်မရှိတော့တာရယ်တွေပေါ့။ ဒီတော့မှ ရေဒီယိုလေးကို အဖော် ပြုပြီး ဘဝကို အေးအေးချမ်းချမ်း နေထိုင်သွားတဲ့ အဖေကို သတိရ သွားမိပါတယ်။ အခုတော့ အဖေတို့ ရှိစဉ်တုန်းကနဲ့ မတူကွားခြားသွား ခဲ့ပါပြီ။ အင်တာနက် တွန်ရက်ဟာ သက်ကြီးရွယ်တို ဘဝ ရောက်ပြီး အိမ်ထဲမှာ ဘုတ်ထိုင်ထိုင်တော့မယ့် သူတွေကို လောကဝန်းကျင် ကျယ် ပြန့်အောင် ပြုလုပ်ပေးလိုက်တာ ကလား။ အင်တာနက်ကို အသုံးပြုပြီး မိတ်ဆွေတွေ ပွဲကြ၊ သူ့အမြင်ကိုယ့် အမြင်တွေ ပြောကြ၊ ဝေဖန်ကြမို့ လူဟာ အထီးကျန် မဖြစ်တော့ဘဲ စိတ်ခွန်အားတွေ တိုးလာပြီး လန်း ဆန်း တက်ကြွလာပါတယ်။ ပြီးတော့ ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဖြစ်ပျက်နေ တဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို ချက် ချင်းသိရတော့ လူသဘောသဘာဝ အရ အရာရာကို သိချင်၊ မြင်ချင်၊ စူးစမ်းချင်တဲ့စိတ်ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝ သွားစေခဲ့ပါတယ်။ သီတင်းကျွတ် လပြည့်ညက ဖေ(စ်)ဘုတ်မှာ တင် လိုက်တဲ့ ကျောက်တော်ကြီးဘုရား ပွဲဈေးတန်းကိုကြည့်ရင်း ကြည့်နူး



သွားရပါတယ်။ ကျွန်တော် ကျောက်
တော်ကြီးဘုရားပွဲကို မရောက်ဖြစ်
တာ နှစ်ဆယ်ချီပြီး ရှိနေပါပြီ။
သွားချင်စိတ်လည်း မရှိတော့ပါဘူး။
ဒါပေမဲ့ ဘုရားပွဲအပြန် ဝယ်လာတဲ့
မုန့်ကလေးတွေကိုတော့ လွမ်းမိပါ
တယ်။ ကရေကရာတို့၊ နုဆုပ်တို့၊
မုန့်သိုင်းခြုံတို့ပေါ့။ တကယ်တော့
အဲဒီမုန့်တွေကို လွမ်းသာ လွမ်းရပေ
မယ့် တစ်ချိန်တုန်းက ကျွန်တော်တို့
နှစ်သက်ခဲ့တဲ့ အရည်အသွေးကို မမိ
လေတော့ စားချင်စိတ်တွေ ပျောက်
ဆုံးတုန်ပါတယ်။ ဒါကလည်း
တစ်ပိုင်းပေါ့။ နောက်တစ်ခုက
အသက်ကြီးလာလို့ လိုအပ်ဆန္ဒတွေ
နည်းပါးလာတာလည်း ပါပါလိမ့်
မယ်။

လူငယ်ဘဝမှာ ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနဲ့
အေးချမ်းပျော်ရွှင်တဲ့ အချိန်ကာလ
တွေကို ဖြတ်သန်းခဲ့သလို အသက်
ကြီးလာတဲ့အခါ နားအေးပါးအေးဖြစ်
တာမျိုးကိုပဲ တောင့်တမိပါတယ်။
ခက်တာက ခေတ်ကလည်း ကျွန်
တော်လိုချင်တဲ့ အခွင့်အရေးကို
မပေးပါဘူး။ မနက်လင်းလို့ အိမ်
တံခါးဖွင့်လိုက်တာနဲ့ လမ်းပေါ်က
အသက်ဝင်လှုပ်ရှားနေတဲ့ အသံ
တွေကသာ အိမ်ထဲကို ချဉ်းဝင်
လာကြပါတယ်။ မော်တော်ကား၊
ဆိုင်ကယ်စသဖြင့် စက်တပ်ယာဉ်
တွေရဲ့အသံ၊ ဈေးသည်အသံ၊ ထိ
လှည်းဆီက ကျယ်ကျယ်လောင်
လောင်ဖွင့်ထားတဲ့ ကက်ဆက်
သီချင်းသံ၊ အဲဒီအသံတွေအပြင်
အိမ်ထဲက အသံတွေကလည်း တစ်
မှောင့်ပါ။ ဝှမ်းခနဲ မြည်လိုက်တဲ့
တယ်လီဖုန်းသံတွေ ဖြစ်ပါတယ်။
အိမ်မှာ လူလေးယောက်ရှိရင် တယ်
လီဖုန်းသံ ၄ မျိုးကို ကြားရတတ်ပါ
တယ်။ ကျွန်တော်ဖြင့် တယ်လီဖုန်း
မြည်သံတွေ ကြားရတော့မှပဲ တစ်
နေ့တစ်နေ့ လူမှုကိစ္စတွေ တယ်
လောက်များသလဲဆိုတာကို သတိပြု
မိလာပါတော့တယ်။ လူအရေးက
တယ်လည်း ကျယ်ပြန့်တာကလား၊
ညအိပ်ချိန်ရောက်တော့မှပဲ တယ်လီ
ဖုန်းသံတွေ တိတ်သွားတော့တာပါ။
နောက်တစ်နေ့ ရောက်တော့လည်း
ထုံးစံအတိုင်းပေါ့။ တစ်ခါတလေ
လူတံ အိပ်ရာက မနီးသေးခင်
တယ်လီဖုန်းသံ မြည်နေတာလည်း
ကြုံရတတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့

ပတ်ဝန်းကျင်မှာရှိတဲ့ အသံတွေ။
အဲဒီအသံတွေဟာ ကိုယ့်ရဲ့အကြား
အာရုံထဲကို အဆက်မပြတ် ဝင်
ရောက်လာပါတယ်။ လောဘကို နှိုး
ဆွတ်အသံတွေလည်း ရှိရဲ့။ ဒေါသကို
ဖြစ်စေတဲ့ အသံလည်းပါရဲ့။ သောက
ကို ဖွဲ့စည်းပေးတဲ့ အသံတွေရှိပါ။
စိတ်ကို ရွှင်လန်းကြည်နူးမှုဖြစ်စေ
တဲ့အသံလည်း ပါသလိုပေါ့။ လူရဲ့စိတ်
ဟာ သူ့ရဲ့မူလကတိပုံစံက ကြည်
ကြည်လင်လင်ပဲ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအသံ
တွေက ရိုက်ခတ်လိုက်တဲ့အခါ ပုထု
ဇဉ်လူသားတွေမျော ကြားရတဲ့အသံ
တွေရဲ့ ဇာတ်ညွှန်းအတိုင်း ကပြရ
တာကိုး။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်မှာ
နေ့တိုင်း မင်္ဂလာဖြစ်စေတဲ့ အသံတွေ
ကိုပဲ မျှော်လင့်ပြီး လောကဇာတ်နဲ့
ပေါ်မှာ ရွှင်လန်းစွာ သရုပ်ဆောင်ချင်
ပေမယ့် တစ်ခါတလေတော့ ဘီလူး
ဆိုင်းတီးပြီး ဒေါသကုမ္မာဖြစ်သွား
ပါလေရော့။

ဟော . . . တွေးလို့မှ မအေး
သေးဘူး။ ရုတ်တရက် ကြားလာတာ
တဲ့ ရှိုး-ဖောင်း-ခုန်းဆိုတဲ့ မီးရှူး
ပစ်လိုက်တဲ့ အသံဟာ အေးချမ်း
ကြည်နူးစွာ နေမယ့်လို့ တွေးထား
တဲ့ကျွန်တော်ကို စစ်လွတ်လိုက်တဲ့
မီးရှူးရဲ့ ပြင်းထန်အားထက် ပိုပြီး
အရှိန်ကြီးတဲ့ ဒေါသကို ဖြစ်သွား
စေပါတယ်။ ဘယ်နှယ်ဗျာ ပစ်လိုက်၊
ဖောက်လိုက်ကြတဲ့ မီးရှူး၊ မီးပန်း
တွေ၊ ခြောက်အိုးတွေရဲ့ အသံဟာ
ပွက်ပွက်ကို ညနေတာဗျ။ သီတင်း
ကျွတ်ပွဲတော်ရက်မှာ မီးရှူး၊ မီးပန်း
မပစ်ရ။ ခြောက်အိုးမဖောက်ရ လို့
တားမြစ်ထားပေမယ့် လိုက်နာ မှုက
လုံးဝ အားနည်းနေပါတယ်။ ငွေ
တုန်ပြီး အကျိုးပဲ့တာကို ဘာကြောင့်
လုပ်ကြရတာလဲ။ ရွှေလီ၊ မုဆယ်
ဘက်က တိတ်တိတ်လေးလာတဲ့
တရုတ် ခြောက်အိုးနဲ့ မီးရှူးမီးပန်းတွေ
ဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ပိုက်ဆံတွေ
ပြာကျ သွားစေတာကို မစဉ်းစား
တော့ဘူးလား။ ဟော . . . ပြော
ရင်းဆိုရင်းနဲ့ ကျွန်တော် ဒေါသ ဖြစ်
လာရပါပြီကွယ်။ တယ်လည်း ခက်ပါ
ကလား ဟရီ။ ကျွန်တော် စိတ်ကို
အမြန် ထိန်းချုပ် လိုက်ပါတယ်။
ဒေါသဖြစ်တဲ့သူရဲ့ မျက်နှာဟာ ပု
လောင်မှုတွေနဲ့ အရုပ်ဆိုး အကျည်း
တန်နေစေတာပါ။ စကတည်းက
ကိုယ့်မျက်ခွက်က တော် တော်ပါပါ

ကျွန်တော်တို့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ
ရှိတဲ့ အသံတွေ။ အဲဒီအသံတွေဟာ
ကိုယ့်ရဲ့အကြား အာရုံထဲကို
အဆက်မပြတ်
ဝင်ရောက်လာပါတယ်။
လောဘကို နှိုးဆွတ်အသံတွေ
လည်း ရှိရဲ့။ ဒေါသကို ဖြစ်စေတဲ့
အသံလည်းပါရဲ့။ သောကကို
ဖွဲ့စည်းပေးတဲ့ အသံတွေရှိပါ။
စိတ်ကို ရွှင်လန်းကြည်နူးမှု
ဖြစ်စေ တဲ့အသံလည်း ပါသလိုပေါ့။
လူ့စိတ်ဟာ သူ့ရဲ့မူလကတိ
ပုံစံက ကြည်ကြည်လင်လင်ပဲ။
ဒါပေမဲ့ အဲဒီအသံတွေက
ရိုက်ခတ်လိုက်တဲ့အခါ
ပုထု ဇဉ်လူသားတွေမျော
ကြားရတဲ့အသံ တွေရဲ့
ဇာတ်ညွှန်းအတိုင်း ကပြရတာကိုး။



ကျပြီး အိုကြီး၊ ဟိုမ ရုပ် ပေါက်နေရ
တဲ့အထိ ဒေါသတွေ ဝင်ပြီး ပူးလိုက်
ရင် ဘယ်နှယ်လုပ် ကျက်သရေရှိနိုင်
ပါတော့မလဲ။ ကိုယ့်အဖြစ်ကိုယ်
တွေးရင်း ပြုံးမိသွားတယ်။ မလွယ်
ကြောနဲ့ ကျွန်တော်ပါကလား။ စော
စောက ဒေါသတွေ ဖြစ်လိုက်၊ အခု
တော့ ပြုံးရယ်လိုက်။ ဒါကြောင့် မို့
ပုထုဇဉ်နောဥမ္မတ္တကောလို့ ဆိုကြတာ
ကော။

အမှန်တော့ အရာရာတိုင်းကို
ဖြစ်နိုင်တာပဲဆိုတဲ့အတွေးနဲ့ နား
လည်သဘောပေါက်အောင် မကြည့်
မမြင် တတ်တာကြောင့်ဖြစ်ပါတယ်။

စဉ်းစားကြည့်၊ ဒေါသဖြစ်တာနဲ့ ဒီကိစ္စက ပြီးသွားမလား။ အမှန်ကို မြင်အောင်ကြည့်ပြီး နားလည် သဘောပေါက်ဖို့ လိုပါတယ်။ အဲသ မှာ ကျွန်တော့် သူငယ် ချင်းတစ် ယောက်ကို သတိရလိုက်မိပါတယ်။ သူနဲ့တွေ့လိုက်တိုင်း ပျော်ရွှင်သွားရ ပါတယ်။ ဒါဖြင့် သူ့မှာ ဘာမှအပူ သောကတွေမရှိဘူးလားလို့ မေးစရာ တွေ ရှိပါတယ်။ ဘယ်ဟုတ်မလဲ ရှိတာပေါ့။ သူ့ရဲ့သားဟာ အင်မတန် မှု ဆိုးသတဲ့။ ဒီကောင့်ကြောင့် အမြဲ တမ်းစိတ်ပူပန်ပြီး ချာလပတ်ယမ်း နေမိသတဲ့။ တစ်လောက သူနဲ့တွေ့ လို့ သူ့ရဲ့သား တော်မောင်အကြောင်း မေးကြည့်တဲ့အခါ စိတ်အေးသွား



ရပြီထု။ ထောင်ထဲရောက်သွားပြီလို့ ရယ်ရယ်မောမောနဲ့ ပြောလိုက်ပါ ရော၊ သူ့ကို ကြည့်ရင်း ကျွန်တော် တို့အားသင့်သွားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့အမြင်ကိုပြောတော့ ဟုတ်တာပဲ လို့ ထောက်ခံမိလျက်သား ဖြစ်သွား ပါတယ်။ အပြင်မှာနေရင် အိမ်လည်း ကပ်တာမဟုတ်၊ ဘယ်သွားလို့ ဘာ လုပ်မှန်းလဲ မသိ။ အမြဲတမ်းစိတ်ပူ နေရတယ်။ ထောင်ထဲရောက်မှ အဲဒီအပူတွေ ငြိမ်းသွားတာပေါ့ဗျာ လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။ သူက ကိုယ် မဖြစ်ချင်တာနဲ့ ဖြစ်နိုင်တာကို တွေး ပြီး တကယ့်အမှန်တရားကို လက်ခံ နိုင်တဲ့သူ တစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်မှာ ဦးညွန့်ဆိုတဲ့ ပိတ်ဆွေတစ်ယောက် ရှိပါတယ်။ အင်မတန်မှ စိတ်ရင်းကောင်းပြီး လေသံအေးအေးလေးနဲ့ ရယ်စရာ

တွေ ပြောတတ်တဲ့သူပါ။ ဒါပေမဲ့ လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၀နှစ်လောက်က သူ့ခမျာ မော်တော်ကားမှောက်ပြီး ဒဏ်ရာ ရရင်း အောက်ပိုင်းသေသွားပါတယ်။ အခုထက်ထိ အိပ်ရာထဲမှာ ပက် လက် နေရရှာတာပါ။ ထမင်းစားရင် တောင် သူညီမတွေ့က ပွေ့ထူပြီး ခွံ့ကျွေးပေးရပါတယ်။ လက်နှစ်ဖက် စလုံးအကြောသေသွားလို့ လှုပ်ရှား လို့ မရပါဘူး။ တစ်ခါတော့ သူ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် သူ့ဆီကို ရောက်လာတယ်။ သူ့သူငယ်ချင်းက လည်း မိသားစုပြိုကွဲ၊ ကျန်းမာရေး ထိခိုက်ပြီး ရုတ်တရက် လေဖြတ် သွားတယ်။ ဆေးမျိုးအစုံစုံနဲ့ ကုလို့ မြန်ကောင်းပေမယ့် ဘယ်ဖက်တစ် ခြမ်း မလှုပ်နိုင်လို့ တုတ်ကောက်အား ပြုပြီး လမ်းလျှောက်ရတယ်။ သူ တော်တော် စိတ်ဓာတ်ကျနေရှာ တယ်။ တစ်ရက်တော့ အမြဲတမ်း ပြုံးပြုံးရယ်ရယ်နေတတ်တဲ့ သူငယ် ချင်းက ဦးညွန့်ဆီကို ခေါ်သွားတယ်။ သူတို့အားလုံး ငယ်ပေါင်းသူငယ်ချင်း တွေ၊ ဦးညွန့်ဆီရောက်တော့ အိပ်ရာ ထဲ ပက်လက်နေရသူကို တုတ် ကောက်နဲ့ လမ်းနည်းနည်း လျှောက် နိုင်သူက ငါ့အရမ်းစိတ်ဓာတ်ကျ တယ်ကွာလို့ ညည်းညူသတဲ့။ အဲသ မှာ ဦးညွန့်က ဘာပြောတယ်ထင်လဲ။ ဟေ့ကောင် ဘာအတွက် စိတ်ဓာတ် ကျရတာလဲ။ သေချင်တဲ့အထိ စိတ် ဓာတ်ကျနေတာလား။ သေချင်တိုင်း လည်း သေလိုရတာ မဟုတ်ဘူးကွ။ ငါ့ကိုပဲကြည့် ကြီးဆွဲချပြီး သေချင် တယ်ကွာ၊ လူက လမ်းလျှောက်ဖို့နေ နေသာသာ သူများထူပေးမှ ထထိုင် နိုင်တာကွ။ ဒီလိုမဟုတ်ရင် အဆိပ် သောက်သေချင်တယ်ကွာ၊ ခေါင်း ရင်းမှာ အဆိပ်ပုလင်းရှိတယ်ဆိုပါစို့၊ ငါ့လက်က လှုပ်လို့ မရကိုင်လို့မရ ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ။

အဲသလို ပြောလိုက်တော့မှ တုတ်ကောက် အားပြုလမ်းလျှောက် ရင်း စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့ သူငယ်ချင်း က အေး . . . ဟုတ်သားဟလို့ ပြောလိုက်သတဲ့။ ဒီအကြောင်းလေး ကြားရတော့ ကျွန်တော် သဘောကျ လိုက်တာ။ စိတ်ထဲမှာ ကြည်နူးသွား ရင်း ရတီမဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာမှ တစ်ဆင့် ဖျှဝေပေးချင်တဲ့ဆန္ဒတွေ တဖွားဖွား ပေါ်လာရပါတယ်။

တချို့ကိစ္စတွေမှာ ကျွန်တော်တို့

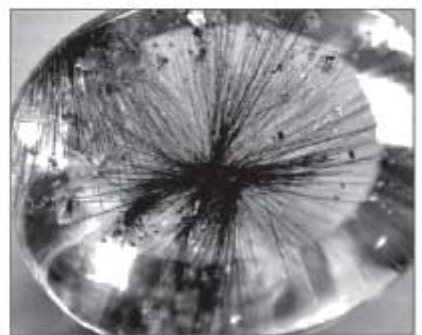
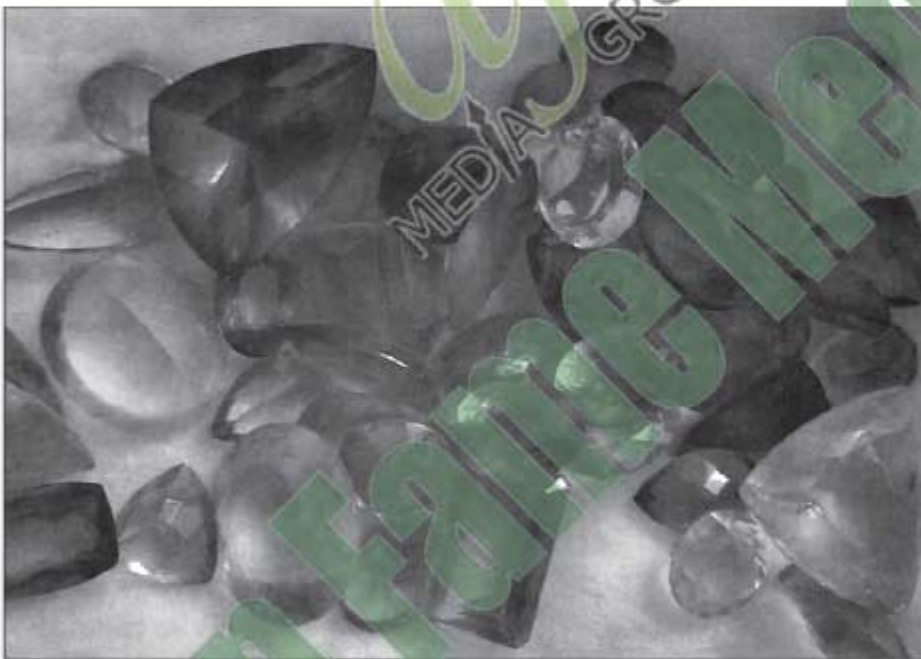
ဟာ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာတွေပဲ တွေးပြီး အမှန်မြင်ဖို့ ခက်ခဲနေတော့ အမှန် တရားကို လက်သင့်ခံနိုင်ဖို့ အား နည်းနေပါတယ်။ တကယ်တော့ မျက်လုံးနဲ့ မျက်တောင်လိုပဲ နီး လျက်နဲ့ ဝေးနေရတာပါ။ ဘာကြောင့် ဒေါသဖြစ်ရတာလဲ။ ဘာကြောင့် စိတ်ဓာတ်ကျရတာလဲ။ အကြောင်း ရင်းကို ကျွန်တော်တို့ မတွေးမိကြဘူး။ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေက ရုပ်ခန္ဓာ တွေ ကျဆင်းနေတဲ့အရွယ်၊ ဒီအချိန် မှာ စိတ်ဓာတ်ကျသွားရင် ဘယ်လို လုပ်မလဲ။ ကျွန်တော်ကတော့ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် စိတ်ဓာတ်မောင်းတင်ပြီး ခေတ်ကို အဖီလိုက်နေပါတယ်။ တစ်ရက်က ကျွန်တော်များပါတယ်။ ခေါင်းထဲမှာ စိစဉ်ထေးတဲ့ အလုပ် တွေက အများကြီး။ စိတ်သာရှိပေ မယ့် လူက မလှုပ်နိုင်တော့ ဒေါသ ဖြစ်လိုက်တာ။ ရတီက သမီးမိုးမိုးက လည်း စာမူတွေ မရောက်သေးလို့ တယ်လီဖုန်းဆက် မေးရှာပါတယ်။ ဟုတ်တာပေါ့။ အချိန်မီအောင် ကျွန်တော်တို့ပေးရမယ်။ အို . . . ဘာမို့လို့တုံး။ လူငယ်လေးတွေနဲ့ အလုပ်မှာယှဉ်ရတဲ့ ကိုထွန်းတဲ့နော်။ အဲသလို မာန်တင်းပြီး အလုပ်စားပွဲ မှာ ထိုင်လိုက်ပါတယ်။ ဒီတော့လည်း တကုန်းကုန်းစာရေးတဲ့ ကျွန်တော် အနားကို ချစ်ချစ်က ရောက်လာပြီး စိတ်ပူတဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ အခုမှ နေကောင်းခါစ ရှိသေးတယ်။ နား နားနေနေ လုပ်ပါလားလို့ ပြော လိုက်ပါတယ်။ ရုတ်တရက် ဘယ်လို ဖြစ်သွားမှန်မသိလိုက်ဘူး။ ချစ်ချစ် ကို ပြုံးပြုံးကြီး ကြည့်လိုက်မိပါတယ်။ ဒီအပြုံးတွေဟာ ကြည်နူးတဲ့အပြုံး၊ ပျော်ရွှင်ပေါ့ပါးသွားစေတဲ့ အပြုံး။ အလိုဗျာ . . . ကျွန်တော် ဘယ်လို ဖြစ်သွားရပါလိမ့်။

တို့ထွန်း-လမ်း(၈၀)

ထူးခြားဆန်းပြား ရောင်စုံသလင်းကျောက်သစ်များ

သိန်းပိုင် (M.Engg.Geol)

သလင်းကျောက်များကို အချို့က စလင်းကျောက်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မြိုင်စိန်ဟူ၍လည်းကောင်း အမျိုးမျိုး ခေါ်ဝေါ်ကြပါသည်။ သလင်းကျောက်ကို ဆီလီကွန်ဒိုင် အောက်ဆိုင်များဖြင့် အဓိကပါဝင် ဖွဲ့စည်းထားပြီး ၎င်း၏ ဓာတုဖွဲ့စည်းပုံမှာ "SiO₂" ဖြစ်ကာ မာဆင့်မှာ (၇) ဖြစ်ပါသည်။



သလင်းကျောက်ကိုသံများ၊ သစ်သားများကို ပွတ်စားသည့် "ကော်ပတ်" (Sand paper) မှသည် ဖန်ထည်၊ မှန်ထည်ပစ္စည်းများ၊ တိမ်တွင်းအလှဆင်သည့် ခရစ္စတယ် ဖန်မီးဆိုင်းများ၊ စေတီဘုရားတို့၏ စိန်ဖူးတော်များ၊ ကွန်ပျူတာမှသည် အဆင့်မြင့် အီလက်ထရွန်နစ် ဆက်သွယ်ရေး

ပစ္စည်းများတွင် အသုံးပြုသော သလင်းချစ်(ပ်) ပြား (Chip) လေးများအထိ နေ့စဉ် လူနေမှုဘဝ တွင် မရှိမဖြစ် သုံးစွဲနေ ရသလို လူသုံး ကုန်ပစ္စည်း အမျိုးမျိုး နေရာ အမျိုးမျိုးတို့တွင် စက်မှုကုန်ကြမ်း တွင်းထွက်အနေဖြင့် အသုံးပြုနေရ သည်သာမက သလင်းကျောက်

သည် အရောင်အသွေး၊ အမျိုးအစား စုံလင်စွာရှိသဖြင့် လှပစွဲမက်ဖွယ်ကောင်းသော အရောင် သွေးများကို လက်ဝတ်ရတနာများ ပြုလုပ်၍လည်း ဝတ်ဆင်ကြပါသည်။ သလင်းကျောက်ကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် "Quartz" ဟု ခေါ်သော်လည်း သလင်းကျောက်၏ အရောင်ကွဲ

အမျိုးမျိုးပေါ်မူတည်၍ ကျောက် မျက်အမည်အမျိုးမျိုး ထပ်မံခွဲခြား ထားပါသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ခရမ်း ရောင်သလင်းကို ခရမ်းစွဲ (Ameth- yst)၊ အဝါရောင် သလင်းကိုစလင်း ဝါ (Citrine)၊ အစိမ်းရောင်သလင်း ကို သလင်းစိမ်း (Aventurine) ၊ အညိုရောင်သလင်း ကို စလင်းညို (Smoky Quartz) ၊ ပန်းရောင် သလင်းကို (Rose Quartz) စသည် မြင့် အမျိုးမျိုးခေါ်ဝေါ်ကြပြီး မြန်မာ နိုင်ငံတွင် မိုးကုတ်ဒေသမှာ အများ အပြားထွက်ရှိသလို ကရင်ပြည် နယ်နှင့် အခြားနယ်မြေ များတွင် လည်း အနည်းငယ်ထွက် ရှိပါသည်။ ၎င်းအပြင် သလင်းကျောက်သား အတွင်း ဝင်ရောက်နေသောအောင်း ဝင် (Inclusion) အမျိုးမျိုးတို့ကြောင့်



လည်း သလင်း ကျောက်၏ အရောင် များနှင့် စိတ်ဝင်စားဖွယ် ပုံသဏ္ဍာန် အမျိုးမျိုးတို့ကို ဖြစ်ပေါ်စေသော ဥပမာအားဖြင့် ဆဲခြည်မျှင်များကဲ့သို့ ရွတ်တိုင်း (Rutile) တွင်းထွက်များ အောင်းဝင် နေသော သလင်း ကျောက်ကို “နတ်သမီးဆဲခြည် ကျောက်”ဟုပင် ခေါ်ဝေါ်ကြပါ သည်။ ယခုတင်ပြမည့် အကြောင်း အရာမှာ ဘရာဇီးနိုင်ငံမှ အသစ် ထပ်မံတူးဖော်ရရှိသော ရှားပါးသည့် အရောင် ဆန်းသလင်း ကျောက် များအကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပြီးခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ်က ဘရာဇီးနိုင်ငံတွင် စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းသော ကျောက်မျက်အသစ် များကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ပြီး ယင်းတို့ အထဲမှ အပြာရောင်မှသည် အစိမ်း ရောင်အထိ အောင်းဝင်များပါဝင် နေသော သလင်းကျောက်များ (ဒေသအခေါ် Medusa or Paraiba Quartz) ၊ ပုစွန်ဆီရောင် ကဲ့သို့ ဆည်းဆာရောင်သလင်း ကျောက် (Sunset Quartz) ၊

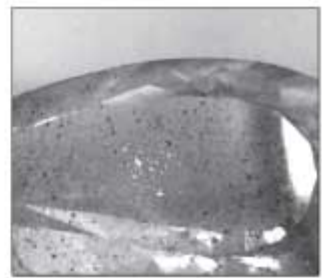
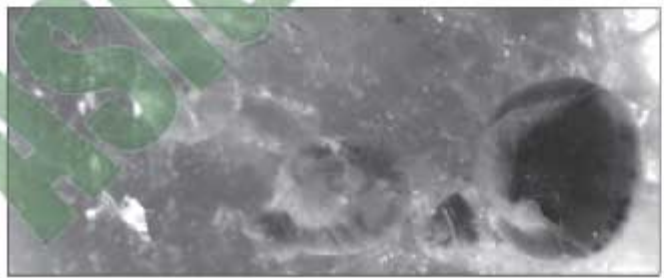
ပန်းဆီရောင် သလင်းကျောက် (Pink Fire Quartz) စသည့် ရှားပါး ပြီး ထူးခြားဆန်းပြားသည့် သလင်း ကျောက်များအကြောင်းကို တင်ပြ ပါမည်။ ကျောက်မျက်ဝယ်သူ သူ များနှင့် ရတနာတုန်သည်များ ကြောင့် တန်ဖိုးနည်းအရောင်ရှိ ကျောက်မျက်အရောင်ဝယ်ဖောက် ကားမှုသည် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် အောင်မြင်မှုများတိုးတက်ရရှိခဲ့ပါ သည်။ အဖိုးတန်ကျောက်မျက်များ ကို ဖွေးကွက်ထိုးဖောက်မှု မြှင့်မြှင့် မားမား လုပ်ဆောင်ခဲ့သော်လည်း တစ်ခါတစ်ရံအတုအပ ကျောက်များ သာတိုးပွားလာနေပြီး ဥပမာအား ဖြင့် လူလုပ်ကျောက်မျက်များ၊ ဆင်တူယိုးပွားအတုအယောင်များ၊ လူလုပ်ထပ်ကျောက်များ၊ ဓာတ်ခွဲ ခန်းတွင် ပြုပြင်ဖွမ်းမဲထားခြင်းများ စသည်တို့ကိုသာ တွေ့ရှိနေရပါ သည်။ ဘရာဇီးနိုင်ငံတွင်လည်း တန်ဖိုးနည်း ကျောက်မျက်များ ထုတ်လုပ်သူများသည် ကျောက်မျက် အတုအပများနှင့် တွေ့ကြုံရန်

အလားလာရှိနေပါသည်။ အချို့ ယော လက်ရှိနမူနာများအရ နတ် သမီး ဆဲခြည်ထပ်ကျောက်များ (Rutilated Quartz Doublets) ၊ ဥသဖွယ် ကျောက်မျက်အတု အသစ်များ၊ သလင်းကျောက်ထဲမှ အောင်းဝင်အတုများနှင့် “Safirita” ခေါ် အပြာရောင် သလင်းတုများ ထွက်ပေါ်လျက်ရှိပါသည်။

ဘရာဇီးကျောက်မျက်အသစ်များ အပြာရောင်မှ အစိမ်းရောင်ထိ အောင်းဝင်များပါဝင်သော သလင်း ကျောက်

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသည့် အပြာရောင်မှအစိမ်းရောင်အထိ အောင်းဝင် များပါဝင် နေသော ကျောက်မျက်တန်းဝင် သလင်း ပုံဆောင်ခဲကျောက်များကို ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လတွင် ဘရာဇီးနိုင်ငံရှိ “Paraiba” နှင့် “Ceara” ပြည်နယ် များ၌ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ပါသည်။ ထို့ နောက် ဒေသခံကျောက်မျက်တူး ဖော်သူများမှ ယင်းသလင်းကျောက်

မျက်များကို ကီလိုဂရမ်ထောင် ထောင်းချီ၍ ထုတ်လုပ်ခဲ့ကြပါသည်။ ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် “Rondeau” နှင့် အဖွဲ့သားများက လုံးချောသွေးပြီး သား သလင်းကျောက်များ အကျိုး အပဲ့အပိုင်းအစများနှင့် သလင်း ကျောက်ပုံဆောင်ခဲ နမူနာပေါင်း မြောက်မြားစွာကို လေ့လာခဲ့ကြပါ သည်။ ယင်းသလင်းပုံဆောင်ခဲများ သည် (၁၀) စင်တီမီတာအထိရှည် လျားကြကာ အရောင်စုံများဖြင့် အခြားတစ်ဖက်တွင် ဖန်သား၊ မှန် သားကဲ့သို့ ကြည်လင်နေပြီး တစ် ဖက်တွင်လည်း ခရမ်းနုရောင် ခရမ်းစွဲကျောက်များ ပါဝင်နေကာ ယင်းတို့အထဲတွင် သာမန်မျက်စိ မြင့် မြင်သာထင်သာရှိသော အပြာ ရောင်မှ အစိမ်းရောင်အထိ အောင်း ဝင်များလည်း ပါဝင်နေကြပါသည်။ အချို့သော အပြာရောင်မှ အစိမ်း ရောင်အထိ အောင်းဝင်များသည် ဖန်သား၊ မှန်သားကဲ့သို့ ကြည်လင် နေသော သလင်းပုံဆောင်ခဲ၏ အတွင်းအနှစ်သားများအတွင်းတွင်



ဖြစ်တည်နေကြပါသည်။ ယင်းအောင်းဝင်များ၏ ပုံသဏ္ဍာန်သည် တစ်ဖီလီမီတာထက် သေးငယ်ပြီး ပင်လယ်ထဲမှ ရေခူကောင်လေးများနှင့် ဆင်တူပါသည်။

အားလုံးသော ယင်းအောင်းဝင်များသည် တူညီသော ကြီးထွားပြင်ညီပေါ်တွင် တည်ရှိနေကြပြီး အစုအဝေးတစ်ခုစီတိုင်းတွင် အလွန်ပါးလွှာ၍ ဖြာထွက်နေသော အမျှင်လေးများပါဝင်နေပါသည်။ ရေခူနှင့် ဆင်တူသော အောင်းဝင်များသည် တစ်ခါတစ်ရံတွင် အရောင်စုံများကို ဖြစ်ပေါ်စေပြီး အစိမ်းနုရောင်မှသည် ပေါ်လွင်ထင်ရှားသော စိမ်းပြာရောင်အထိရှိ၍ အချို့လည်း အဖြူရောင်နီပါး အလွှာလေးများပါဝင်နေပါသည်။ အသွင်ပြင်အား

ရောင်အထိ သေးငယ်သော အပ်ချောင်းပုံ ဖြာထွက်နေသည့် ခရစ္စတယ်များ ပါဝင်နေပြီး ယင်းတို့သည် စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်ထဲတွင် တွေ့ရှိရသော အရာများကဲ့သို့ဖြစ်နေပါသည်။ ယင်းသလင်းကျောက်သားများအတွင်း ပင်လယ်ရေခူနှင့် ဆင်တူသော အောင်းဝင်ပစ္စည်းများကို ပဲရစ်မြို့ရှိ သဘာဝသမိုင်းအမျိုးသားပြတိုက် ဓာတ်ခွဲခန်းတွင် စမ်းသပ်စစ်ဆေးမှုများအရ ယင်းတို့သည် ဟိုက်ဒရိုက်ကျော့ပါး ဆီလီကိတ်တစ်မျိုးဖြစ်သော "Gilaite" တွင်းထွက်များ ဖြစ်နေပြီး အောက်ခံသလင်းကျောက်သားထဲတွင် အလွန်သေးငယ်စွာ ဖြာထွက်နေသည့် အပ်ချောင်းပုံ အောင်းဝင်ပစ္စည်းများ အနေဖြင့် ပုံနှုတ်လျက်ရှိပါသည်။ အပ်

သည် "Gilaite" တွင်းထွက်နှင့်အတူ ဖြစ်တည်ပါသည်ဟု "Hyrsl" က ၂၀၀၉ ခုနှစ်တွင် ပြောကြားခဲ့ပါသည်။ ယင်းသလင်း ကျောက်မှပင် အချို့သွေးထားသော သလင်းကျောက်များအတွင်း ကြေးသတ္တုရောင်အတိုင်းရှိနေသော အမျှင်ကလေးများကို တွေ့ရှိခဲ့ရပါသည်။ ယင်းတို့၏ ပုံသဏ္ဍာန်များသည် သဘာဝကြေးသတ္တု၏ ပုံစံအတိုင်း မဟုတ်ဘဲ အများစုမှာ မူလကရှိနေသော ကျော့ပါးဆီလီကိတ် အမျှင်များ၏ နေရာတွင် အစားထိုးဝင်ရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ နောက်ထပ် အထောက်အထားတစ်ခုအနေဖြင့် ကျော့ပါးအမျှင်များအကြား အပြာရောင် အကြွင်းအကျန်များ ရှိနေခြင်းသည် သူတို့၏ မူလဇာစ်မြစ်

ကြောခန့်မှန်းခြေ ကီလိုဂရမ် (၁၅၀၀) ခန့်ထုတ်လုပ်ခဲ့ သော်လည်း (၅) ကီလိုဂရမ်လောက်သာ ကျောက်မျက်တန်းဝင် အရည်အသွေးကို ရရှိခဲ့ပါသည်။ သွေးပြီးသား သလင်းကျောက်များသည် တစ်ပွင့်လျှင် (၁) ကာရက်မှ (၁၀) ကာရက်အထိ အလေးချိန်ရှိကြပြီး ယင်းတို့အထဲတွင် အကြီးဆုံးအပွင့်မှာ (၁၉.၅) ကာရက်အလေးချိန်နှင့် လိမ္မော်ရင့်ရောင်ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းအရောင်သည် နေဝင်ခါနီး ဆည်းဆာရောင်နှင့် ဆင်တူသောကြောင့် ယင်းသလင်းကျောက်များကို "ဆည်းဆာရောင် သလင်းကျောက်" (Sunset Quartz) ဟု အမည်ပေးခဲ့ကြပါသည်။

တနည်း လေ့လာမှုများအရ



လုံးကို ခြုံ၍ကြည့်ပါက ရေခူကောင်လေးများသည် အစုလိုက်အစုလိုက် ရေထဲတွင် ပေါလောမောနေသည်နှင့် ဆင်တူပြီးယင်းကို "မီဒူဆာ သလင်းကျောက်" (Medusa Quartz) ဟုခေါ်ဝေါ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ သလင်းကျောက်၏ အရောင်၊ အပ်ချောင်းပုံဖြာထွက်နေသည့်အောင်းဝင်များ၊ ထွက်ရှိရာနေရာနှင့် စီးပွားရေးအကြောင်း ပြချက်များကြောင့် ယင်းသလင်းကျောက်၏ ကုန်သွယ်စာမည်ကို "Paraiba Quartz" ဟု အမည်ပေးခဲ့ပါသည်။ စင်တီမီတာ အရွယ်အစားရှိ လုံးချောကျောက်မြောက်မြားစွာကိုလည်း ယင်းသလင်းကျောက်မှပင် သွေးယူခဲ့ပါသည်။

အချို့သော သလင်းပုံဆောင်ခဲကျောက်များ၏ မျက်နှာပြင်အနီးအနားတွင် အပြာရောင်မှ အစိမ်း

ချောင်းပုံသဏ္ဍာန်နှင့် ပင်လယ်ရေခူပုံသဏ္ဍာန် အောင်းဝင် ပစ္စည်းများ အားလုံးတွင် အဓိကအားဖြင့် ဆီလီကာနှင့် ကျော့ပါးပြင်စင်များ ပါဝင်နေပြီး ပိုတက်ဆီယမ်နှင့် စတရိုနီဆီယမ်တို့မှာ ပါသည်ဆိုရုံမျှသာ ပါဝင်နေကြပါသည်။

ယခုကဲ့သို့ သလင်းကျောက်သားထဲတွင် "Gilaite" တွင်းထွက်များအောင်းဝင်ပစ္စည်းအနေဖြင့် ပါဝင်နေခြင်းသည် ကျောက်မျက်သိပ္ပံပညာရပ်အရ ပထမဦးဆုံး ရှာဖွေတွေ့ရှိမှုပင် ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းတို့သည် သလင်းကျောက်သားထဲတွင် ပါဝင်နေသော အပြာရောင်အောင်းဝင်တွင်းထွက်များဖြစ်သည့် "Papagoite" (သို့) "Lazulite" တို့နှင့်ပုံသဏ္ဍာန်အရစေ့၊ သဘာဝအရပါ ကွဲပြားခြားနားပါသည်။ သဘာဝဖြစ်ကျော့ပါး (ကြေးနီသတ္တု)

ကို ဖော်ပြနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆည်းဆာရောင်သလင်း ကျောက်များ (Sunset Quartz)
၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်တွင် ဘရာဇီးနိုင်ငံ "Minas Gerais" ပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း၌ အဝါရောင်မှ လိမ္မော်ရောင်အထိရှိသော သလင်းကျောက်အသစ်များကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ကြပါသည်။ ဘရာဇီးလူမျိုး ကျောက်တွင်းတူးသူတစ်ယောက်သည် အချို့သလင်းကြောများတွင် အလင်းပေါက်မှ အလင်းပိတ်အထိရှိသော အဖြူရောင်မှ လိမ္မော်ဝါရောင်အထိရှိသော သလင်းကျောက်သားများကို စတင်တွေ့ရှိခဲ့ပါသည်။ အနီးကပ်လေ့လာကြည့်သောအခါ အချို့သလင်းလွှာလေးများသည် ဆွဲဆောင်မှုရှိသော လိမ္မော်ဝါရောင်များ ဖြစ်နေကြပါသည်။ ယင်းသလင်း

သလင်းကျောက်သားထဲတွင် အဝါရောင်မှ လိမ္မော်ရောင်အထိရှိသော အပ်ချောင်းပုံ အောင်းဝင်တွင်းထွက်များကို တွေ့ရှိရပြီး ယင်းအောင်းဝင်များ၏ အရောင်နှင့် အနည်းအများပေါ်မူတည်ပြီး သလင်းကျောက်၏ အရောင်သည် အဝါရောင်မှသည် အထိရောင်ရှိနေပါသည်။ အပူပေးစမ်းသပ်မှုများအရ ယင်းသလင်းကျောက်များကို ၃၅၀ C (စင်တီဂရိတ်) အထိ အပူပေးလိုက်သောအခါ အဝါရောင်မှ လိမ္မော်ရောင်အထိရှိသော သလင်းကျောက်များသည် လိမ္မော်ရင့်ရောင်သို့ ထာဝရပြောင်းလဲသွားပါသည်။ သို့ရာတွင် အဖြူရောင်နှင့်အဝါရောင် သလင်းကျောက်များကို အပူပေးလိုက်သော်လည်း အရောင်ပြောင်းလဲမှုမရှိပေ။ အပူပေးပြုပြင်ထားသော သလင်း

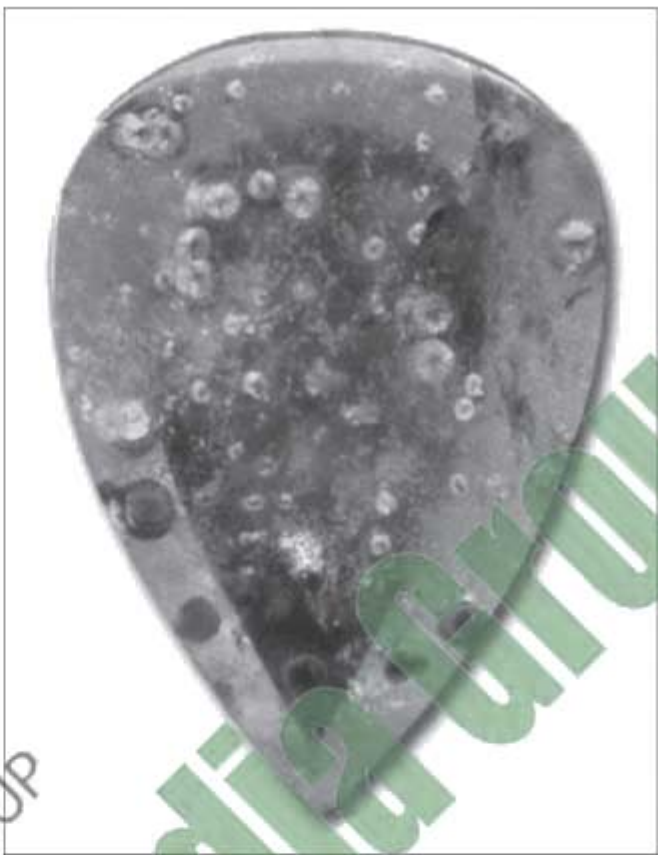
ကျောက်နှင့် အပူပေးထားသော နွေးနွေးသလင်းကျောက်တို့၏ အရောင် များသည် အတူတူပင်ဖြစ်သော် လည်း သာမန် အားဖြင့် ရေခဲ ကျောက်မျက်များ စမ်းသပ်စစ်ဆေး မှုနှုန်းအရ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု သိသိသာ သာကွဲပြား ထူးခြားမှုမရှိနိုင်ပါ။ သို့သော်လည်း အချို့အနည်းငယ် သော နမူနာများသည် အပူပေးပြီး နောက်ပိုင်းတွင် အက်ရာများပါဝင် လာသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ဓာတ်ခွဲစမ်းသပ်မှုများအရ သလင်း ကျောက်တစ်ခုလုံး၏ ဘေးကပ် သော လိမ္မော်ရောင်သည် သလင်း ကျောက်သားအတွင်း အောင်းဝင်နေ သော အုပ်ချောင်းပုံ တွင်းထွက်များ ကြောင့်ဖြစ်ပြီး သလင်းကျောက်၏ အနည်းငယ် အဖြူရောင်သန်းနေ သော ကျောက်သားထဲတွင် ပေါများ စွာ ပါဝင်နေပါသည်။ အပူပေးထား သော သလင်းကျောက်သားများ အတွင်းရှိ အုပ်ချောင်းပုံအောင်း ဝင်များသည် ဓာတ်ခွဲစမ်းသပ်မှု များအရ ဆီလီကာဓာတ်အနည်း ငယ်၊ အလူမီနီယမ်နှင့် သံဓာတ်များ ပေါများစွာ ပါဝင်ကြောင်းတွေ့ရှိခဲ့ရ ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ သံဓာတ်များ မြင့် မားစွာ ပါဝင်နေခြင်းသည် အောင်း ဝင်တွင်းထွက်များ၏ အရောင်ကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါသည်။ အလင်း ပေါက်ကြည်လင်နေသော ဆည်းဆာ ရောင် သလင်းကျောက်များကို အကွက်ဖော်သွေး၍ အလင်းပိတ် နေသော ဆည်းဆာရောင် သလင်း ကျောက်များကိုမူ လုံးချောပုံနှင့် ရုပ်ထုထွင်းများ ပြုနိုင်မည်ဟု မျှော်လင့်ရပေသည်။

ပန်းဆီရောင် သလင်းကျောက် (Pink Fire Quartz)

၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ အတွင်းက "Tucson" တွင် ကျင်းပ ပြုလုပ်ခဲ့သော တွင်းထွက်နှင့် ကျောက်မျက်များပြပွဲတွင် လုံးချော ပုံနှင့် အကွက်ဖော်သွေးထားသော ပန်းဆီရောင် သလင်းကျောက် အနည်းငယ်ကို ပထမဦးဆုံးအနေ ဖြင့် ရောင်းချခဲ့ကြပါသည်။ ယင်း သလင်းကျောက်များသည် ဘရာဇီး နိုင်ငံမှထွက်ရှိပြီး ယေဘုယျအား

ဖြင့် အလင်းပေါက်မှ အလင်းမှုန် အထိ ရိုက်ကရောင်ပုံမှ အညိုရောင် အထိရှိ၍ အများစုမှာ အောင်း ဝင်တွင်းထွက်များစွာ ပါဝင်ကြပါ သည်။ ပထမဦးစွာ ယင်းကျောက်များ အတွင်း ပုံမှန်မဟုတ်သောအရာများ ပါဝင်နေသည်ဟု မထင်ရသော် လည်း ကျောက်မျက်ဓာတ်ခွဲစမ်းသပ် စစ်ဆေးမှုစံနှုန်းများအရ သလင်း ကျောက်အခြေခံဖြစ်သော်လည်း အနီးကပ် လေ့လာစစ်ဆေးမှုများ အရ အချို့သောရှုထောင့်မြင်ကွင်း များမှ ကြည့်လိုက်သောအခါ ပန်း ရောင်မှ ခရမ်းရောင်အထိ အရောင် များတောက်ပနေပါသည်။ ယင်း တောက်ပမှုသည် လားရာဦးတည် ဖက်အလိုက် အကြိမ်ပေါင်းများစွာ အလွန်တောက်ပလျက်ရှိပြီး တစ်ခါ တစ်ရံတွက် ပတ္တမြား နီလာကျောက် မျက်များအတွင်းမှ ရှုတိုင်း (Rutile) တွင်းထွက်အောင်းဝင်များ အလင်း ပြန်သကဲ့သို့ဖြစ်နေ၍ ကြေးနီရောင်၊ ရောင်ပြေးများ ဖြာထွက်နေသည်နှင့် ဆင်တူနေပါသည်။ ယခင်ကသလင်း ကျောက်ထဲတွင် ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်သည့် အဖြစ်အပျက်များကို ယခု ထက်တိုင် အောင် စာပေအထောက်အထား များတွင် မတွေ့ရှိရဘဲ ပထမတွင် သုံးစွဲသူများမှ ယင်းကျောက်များ သည် သဘာဝအတိုင်းမဟုတ်ဘဲ ပြုပြင်ပြောင်းလဲထားသော ကျောက် များဟုသာ ထင်မြင်ခဲ့ကြပါသည်။ သို့သော်လည်း ယင်းကျောက်သားထဲ တွင်ပါဝင်နေသော အောင်းဝင်တွင်း ထွက်များ၏ဖန်တီးမှုကြောင့် ကြေးနီ ရောင်ရောင်ပြေးများ ဖြစ်ပေါ်နေ သည်ကို ကျောက်သားအတွင်းမှ အမည်းအစက်အပြောက်ကလေး များကို သာမန်မျက်စိနှင့်ပင် တွေ့ မြင်နိုင်ပါသည်။

တောက်ပနေသော သလင်း ကျောက်သားအတွင်းရှိ အမည်း ရောင်အကွက်၊ အစက်များကို ပုံကြီး ချဲ့ ကြည့်လိုက်သောအခါ ယင်း အောင်းဝင် တွင်းထွက်များသည် အလွန်ပါးလွှာပြီး အလင်းပေါက်မှ သည် တစ်ဝက်တစ်ပျက်အလင်း ပေါက်အထိရှိ၍ မီးခိုးရောင်သန်း သော အစိမ်းရောင်ဆွတ်ပုံအချပ် ကလေးများသည် ပြိုင်တန်းနေသော



ပြင်ညီများအဖြစ် တည်ရှိနေကြပါ သည်။ ပန်းရောင်(သို့) ခရမ်းရောင် နှင့် ကြေးနီရောင်ပြန်များကို ပြန် လင်းတန်းအောက်တွင် ကြည့်လိုက် သောအခါ ယင်းအချပ်ကလေးများ ၏ ပြားချပ်နေသော မျက်နှာပြင်များ ကို သက်တံရောင်တောက်ပလျက် တွေ့ရှိရပါသည်။ ယင်းအောင်းဝင် များသည် အလွန်ပါးလွှာသဖြင့် သွေးထားသော ကျောက်သားမျက် နှာပြင်ကို ဥပမာ ထောင့်မတ်အနေ အထားဖြင့် ကြည့်လိုက်သောအခါ ပျောက်ကွယ်လှသွားတတ် တွေ့ရ ပါသည်။ ကျောက်၏အရောင်နှင့် ကြေးနီရောင်၊ ရောင်ပြေးများ၏ ဖြာထွက်မှုသည် အောင်းဝင်များ၏ အနေအထားနှင့် အရေအတွက် ပေါ်တွင် မူတည်နေပါသည်။

၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် "Quinn" နှင့်အဖွဲ့မှ ဓာတ်ခွဲစမ်းသပ်မှုများ အရ ယင်းအောင်းဝင်အချပ်ကလေး များသည် ကော့ပါးဆာလဖိဒ်များ နှင့် ဖွဲ့စည်းထားသည့် "Covellite" တွင်းထွက်များဖြစ်ပြီး သတ္တုရောင် လက်၊ အလင်းပိတ်အပြာရောင်ရောင် ဖြစ်ကာ တောက်ပသည့် ပန်းရောင် မှ ခရမ်းရောင်ထိ သက်တံရောင်

ပြေးများကို ပေးပါသည်။ ယေဘု ယျအားဖြင့် "Covellite" တွင်းထွက် အချပ်ကလေးများသည် ဆွတ်ပုံနှင့် ယင်းအချပ် ကလေးများ သည် အလွန်ပါးလွှာသောအခါ အစိမ်း ရောင်အလင်းတန်းများကို ဖြစ်ပေါ် စေပါသည်။ နောက်ထပ်အောင်းဝင် များအနေဖြင့် သလင်းကျောက်သား ထဲတွင် ပါဝင်နေသော အောင်းဝင် တွင်းထွက်မှာ ရှည်ပျော့ပျော့နှင့် ထောင့်စွန်းများပါရှိသည့် လိမ္မော် နီရောင်ခရစ္စတယ်များဖြစ်သော "Hematite" (သံအောက်ဆိုဒ်) တွင်းထွက်များဖြစ်ပါသည်။ ပန်းဆီ ရောင်သလင်းကျောက်များသည် ဈေးကွက်အတွင်း အောင်မြင်မှု အကြီးအကျယ်ရရှိနေပြီး အောင်းဝင် များ ပါဝင်သော သလင်းကျောက် များအကြားတစ်တာရက် ဈေးနှုန်း မှာ အမြင့်ဆုံးဖြစ်ပါသည်။
သိန်းပိုင် (M.Engg. Geol)

Ref: Michele Macri, "In color, All about colored Gemstones, Issue 15, PP. 52-56, "Interesting New Gemological Finds in Brazil"